

ద్వితీయ దైవగ్రంథములో రత్న వాక్యములు

కొండ
శిలువ

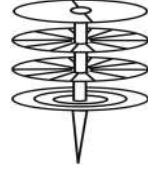
రచయిత: త్రిమత ఏకైక గురువు

ఆధ్యాత్మిక సామ్రాజ్య చక్రవర్తి, శతాధిక గ్రంథకర్త

ఇందూ జ్ఞాన ధర్మప్రదాత, సంచలనాత్మక రచయిత, శ్రేత సిద్ధాంత ఆదికర్త

శ్రీశ్రీశ్రీ ఆచార్య ప్రబోధానంద యోగీశ్వరులు

www.thraithashakam.org

బృతీయ

**దైవగ్రంథములో
రత్న వాక్యములు**

రచయిత : త్రిమత ఏకైక గురువు

ఆధ్యాత్మిక సామ్రాజ్య చక్రవర్తి, 93 వ గ్రంథకర్త

ఇందూ జ్ఞాన ధర్మప్రదాత, సంచలనాత్మక రచయిత, త్రైత సిద్ధాంత ఆదికర్త

శ్రీ.శ్రీ.శ్రీ ఆచార్య వ్రీభోధానంద్ యోగీశ్వరులు

ప్రచురించిన వారు

సువార్త క్రైస్తవ సంఘం

(Regd.No.: 159/2015)

త్రైత శకము-39 ప్రథమ ముద్రణ : డిశంబర్-2017

ప్రతులు : 1000 వెల : 250 /-

యోగీశ్వరుల వారి సంచలనాత్మక త్రిమత ఆధ్యాత్మిక రచనలు

02

“ఇందూ జ్ఞానవేదిక” ప్రచురణలు

- 01) త్రైత సిద్ధాంత భగవద్గీత.
- 02) ఇందూ సాంప్రదాయములు.
- 03) ఇందుత్వమును కాపాడుదాం.
- 04) ఆధ్యాత్మిక ప్రశ్నలు-జవాబులు.
- 05) హిందూమతములో కులవివక్ష.
- 06) తిట్ల జ్ఞానము-దీవెనల అజ్ఞానము.
- 07) శ్రీకృష్ణుడు దేవుడా! భగవంతుడా!!
- 08) యజ్ఞములు (నిజమా-అబద్ధమా?).
- 09) ఏ మతములో ఎంత మతద్వేషము?
- 10) హిందూ మతములో సిద్ధాంతకర్తలు.
- 11) దైవగ్రంథములో సత్యాసత్య విచక్షణ.
- 12) దేవుని రాకకు ఇది సమయము కాదా!
- 13) మూడు గ్రంథములు, ఇద్దరు గురువులు.
- 14) దయ్యాల-భూతాల యదార్థ సంఘటనలు.
- 15) ప్రతిమ × విగ్రహ-దైవము × దైయ్యము.
- 16) త్రైతాకార రహస్యము (త్రైతాకార బెర్ముడా).
- 17) హేతువాద ప్రశ్నలు-సత్యవాద జవాబులు.
- 18) జ్యోతిష్యశాస్త్రము (శాస్త్రమా-అశాస్త్రమా?).
- 19) మంత్రము-మహిమ (నిజమా-అబద్ధమా?).
- 20) అంతిమ దైవగ్రంథములో జ్ఞానవాక్యములు.
- 21) మన పండుగలు (ఎలా చేయాలో తెలుసా?).
- 22) కలియుగము (ఎప్పటికీ యుగాంతము కాదు).
- 23) కృష్ణ మూస (శ్రీకృష్ణ మరణము తర్వాత జీవితము)
- 24) స్వర్గము ఇంద్రలోకమా! నరకము యమరాజ్యమా!!
- 25) మూడు దైవ గ్రంథములు-మూడు ప్రథమ వాక్యములు.

యోగీశ్వరుల వారి సంచలనాత్మక త్రిమత ఆధ్యాత్మిక రచనలు

“ఇందూ జ్ఞానవేదిక” ప్రచురణలు

03

26) తీర్పు-దేవుని తీర్పు.	51) దేవుని చిహ్నము.
27) గుత్తా.	52) మతము-పథము.
28) ప్రబోధ	53) ద్రావిడ బ్రాహ్మణ.
29) సుబోధ.	54) ప్రవక్తలు ఎవరు?
30) ఆదిత్య.	55) ధర్మశాస్త్రము ఏది?
31) సమాధి.	56) దేవుని గుర్తు-963.
32) తల్లి తండ్రి.	57) ఇందువు క్రైస్తవుడా?
33) గీటురాయి.	58) నాస్తికులు-ఆస్తికులు.
34) త్రైతారాధన.	59) ప్రబోధ తరంగాలు.
35) ధర్మచక్రము	60) గీతా పరిచయము
36) ప్రసిద్ధి బోధ.	61) త్రైత సిద్ధాంతము.
37) కర్మ పత్రము.	62) వార్తకుడు-వర్తకుడు.
38) నీకు నా లేఖ.	63) ధర్మము-అధర్మము.
39) ఒక్కడే ఇద్దరు.	64) తత్త్వముల జ్ఞానము.
40) దేవుని ముద్ర	65) మరణ రహస్యము.
41) భావము-భాష	66) పునర్జన్మ రహస్యము.
42) కథల జ్ఞానము.	67) గురు ప్రార్థనామంజరి.
43) సత్యాన్వేషి కథ.	68) సామెతల జ్ఞానము.
44) సిలువ దేవుడా?	69) పొడుపు కథల జ్ఞానము.
45) ఆత్మలింగార్థము.	70) ఏది నిజమైన జ్ఞానము?
46) ప్రాథమిక జ్ఞానము.	71) నిగూఢ తత్వార్థ బోధిని.
47) విశ్వ విద్యాలయము	72) దేవాలయ రహస్యములు
48) జీహాద్ అంటే యుద్ధమా?	73) ప్రబోధానందం నాటికలు.
49) జనన మరణ సిద్ధాంతము.	74) హేతువాదము-ప్రతివాదము.
50) మతాతీత దేవుని మార్గము.	75) మత మార్పిడి దైవద్రోహము.

- 76) నాది లోచన-నీది ఆలోచన
- 77) ద్యానము-ప్రార్థన-నమాజ్.
- 78) సాయిబాబా దేవుడా! కాదా?
- 79) లు అంటే ఏమిటి? (తెలుగు)
- 80) చెట్టుముందా! విత్తుముందా?
- 81) గీతం-గీత (పాటల జ్ఞానము).
- 82) మరణము తర్వాత జీవితము.
- 83) ప్రథమ దైవగ్రంథము భగవద్గీత.
- 84) దేవుని జ్ఞానము కట్టా అయ్యింది.
- 85) అజ్ఞానములో ఉగ్రవాద బీజాలు.
- 86) ఒక మాట మూడు గ్రంథములు.
- 87) త్రైత సిద్ధాంత ఆధ్యాత్మిక ఘంటు.
- 88) ఏను చనిపోయాడా? చంపబడ్డాడా?
- 89) ఏది సత్యము-ఏది అసత్యము.
- 90) ఒక వ్యక్తి రెండు కోణములు.
- 91) అంతిమ దైవగ్రంథములో వజ్రవాక్యములు.
- 92) బ్రహ్మ-రావణ బ్రహ్మ-భగవాన్ రావణ బ్రహ్మ.
- 93) ద్వితీయ దైవగ్రంథములో రత్న వాక్యములు.
- 94) మానవత్వము.
- 95) సుప్రసిద్ధి బోధ.
- 96) రూపము మారిన గీత.
- 97) తత్పార్థ బొమ్మల జ్ఞానము.
- 98) రాజకీయము×రాజకీయము.
- 99) ఉగ్రవాదము స్వర్గము కొరకే.

01. గుర్తింపబడనివాడు గురువు.
02. పుట్టినరోజు ఎవ్వరికీ రాదు.
03. ద్వితీయుడు-అద్వితీయుడు.
04. ఏకనిరంజన్-అలక్నిరంజన్.
05. మాయకుడు-అమాయకుడు.
06. తల్లి తండ్రి-గురువు దైవము.
07. గురువులేని విద్య గ్రుడ్డివిద్య.
08. మతములలో పవిత్రయుద్ధము.
09. ప్రపంచ శ్రద్ధ-పరమాత్మ శ్రద్ధ.
10. దేశం మోసం-దేశం మోహం.
11. ఎదమీదముద్ర-తల్లి తండ్రి గుర్తు.
12. మూడు పుట్టుకలు-రెండు జాగాలు.
13. యోగీశ్వరుల జన్మదిన సందేశము.
14. తెలుగులో మూడు-ఆరు-తొమ్మిది.
15. మాయ మర్మము- ఆత్మ ధర్మము.
16. బయటి సమాజం-లోపలి సమాజం.
17. దేవుని జ్ఞానము-మాయ మహత్యము.
18. మూడు నిర్మాణాలు-ఒక పరిశుభ్రత.
19. సహజ మరణం- తాత్కాలిక మరణం.
20. మేఘం ఒకభూతం- రోగం ఒకభూతం.
21. కర్మ లేని కృష్ణుడు-కర్మ ఉన్న కృష్ణుడు.
22. స్వార్థ రాజకీయం (స్వ+అర్థ రాజకీయం).
23. శ్రీకృష్ణుడు చనిపోయాడా? చంపబడ్డాడా?
24. అంతిమ గ్రంథములో ప్రథమ వాక్యములు.
25. ఇచ్ఛాధీన కార్యములు-అనిచ్ఛాధీన కార్యములు.
26. టక్కుటమారా, ఇంద్రజాల మహేంద్రజాల, గజకర్ణ, గోకర్ణ.

యోగీశ్వరుల వారి సంచలనాత్మక త్రిమత ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగములు

06

(DVD'S)

27. ఆత్మ.	53. ఆడించే ఆత్మ.
28. తాత.	54. ఏది శాస్త్రము?
29. తల్లి.	55. భగవంతుడు.
30. భయం.	56. ఏది ధర్మము?
31. ఆత్మపని.	57. గురుపౌర్ణమి.
32. బట్టతల.	58. శ్రీకృష్ణాష్టమి.
33. యాదవ్.	59. గోరు-గురు.
34. జ్ఞానశక్తి.	60. దశ-దిశలు.
35. సమాధి.	61. మాట-మందు.
36. 6-3=6.	52. సృష్టి-సృష్టికర్త.
37. సంతకము.	63. కలియుగము.
38. ప్రభు-ప్రజ.	64. సేవా శాతము.
39. త్రైతశకము.	65. ప్రకృతి-వికృతి.
40. తోలేవాడు.	66. పైత్యం-సైత్యం.
41. తల్లి తండ్రి.	67. నైజం-సహజం.
42. నటించే ఆత్మ.	68. భక్తి-భయము.
43. సంచిత కర్మ.	69. సాంప్రదాయము.
44. గురు చిహ్నం.	70. అదురు-బెదురు.
45. ఆస్తి-దోస్తి.	71. నీ వెనుక వాడు.
46. వెలుగుబంటు.	72. శవము-శివము.
47. ధర్మవక్రము.	73. కైవము-కైష్టవము.
48. దైవగ్రంథము.	74. ధర్మము-అధర్మము.
49. భక్తి-శ్రద్ధలు.	75. ద్రావిడులు-ఆర్యులు.
50. పురుషోత్తమ.	76. కాయ-పండు-కాయ.
51. మతద్వేషము.	77. యుగము-యోగము.
52. గ్రాహిత శక్తి	78. దేవునికి మతమున్నదా?

79. కర్మ మర్మము.	106. అధర్మ ఆరాధనలు.
80. పుట్టుట-గిట్టుట.	107. పుస్తకము-గ్రంథము.
81. ఏకత-ఏకాగ్రత.	108. హరికాలు-హరచేయి.
82. చమత్కార ఆత్మ.	109. పుట్టగోసి-మొలత్రాడు.
83. నిదర్శ - నిరూప.	110. 1 2 3 గురుషౌర్ణము.
84. గురువు ఎవరు?	111. క్షమించరాని పాపము.
85. త్రైత సిద్ధాంతము.	112. మరణము-శరీరము.
86. స్త్రీ / పు - లింగము.	113. దివ్యఖురాన్-హదీసు.
87. జీర్ణ+ఆశయము.	114. ఇందువు-హిందువు.
88. శ్రీకృష్ణుడు ఎవరు?	115. సుఖము-ఆనందము.
89. ఆట-దోబూచులాట.	116. కాలజ్ఞాన వాక్యములు.
90. ప్రజలు-మానవులు.	117. భౌతికము-అభౌతికము.
91. దంతము-అంతము.	118. దేవుని ఆజ్ఞ-మరణము.
92. మతము-పథము.	119. జ్ఞానము దగ్గర జాగ్రత్త!
93. ఏడు ఆకాశములు.	120. చంద్రాకారము (బట్టతల).
94. అర్థము-అపార్థము.	121. జ్ఞానము కట్టా అయ్యింది!
95. మూడు గ్రంథములు.	122. దేవుడు ఇద్దరా! ఒక్కరా!!
96. గ్రంథము - బోధ.	123. మత సామరస్యం.
97 ప్రభువు-ప్రభుత్వం.	124. మోక్షము-మోసము.
98. జ్ఞానము-విజ్ఞానము.	125. అక్షర జ్ఞానము.
99. వార-మాస-వత్సర.	126. లలా జలము.
100. భూతం-మహాభూతం.	127. దైవ ధర్మములు-మత సాంప్రదాయములు
101. సేకూవలి-కూలిసేవా.	128. ఆహారము నీకా! నీ ఆత్మకా!!
102. ఆత్మకు వెంట్రుక గుర్తు.	129. మాత్ర-మందు.
103. కోడివుంజు-పాదరసము.	130. కాలచక్రం.
104. ఇందూ మహాసముద్రము.	131. బ్రహ్మవిద్య.
105. శ్రీకృష్ణజన్మ మధుర.	132. ఆధ్యాత్మిక ప్రశ్నలు-జవాబులు.

ప్రబోధాశ్రమము (శ్రీకృష్ణమందిరము)

చిన్నపొడమల (గ్రా), తాడిపత్రి (మం), అనంతపురం (జిల్లా) A.P.
Cell : 98665 12667, 99516 75081, 94903 63038.

ఇందూ జ్ఞానవేదిక శాఖ

అనంతపురము టౌన్, A.P.

Cell : 97059 59390, 99855 80099

కె.లక్ష్మీనారాయణాచారి (ప్రసిద్ధుడు)

ధర్మవరం, అనంతపురం (జిల్లా),

Cell : 94405 56968, 92900 12413, 94406 01136

టి. సూర్యనారాయణ (సూర్య మీ సేవా)

పామిడి, గుత్తిరోడ్, అనంతపురం జిల్లా

Cell : 9885250967

ఇందూ ధరణి జనరల్ స్టోర్స్

(పి.శివరామ్ ప్రసాద్)

పామిడి, గుత్తిరోడ్, అనంతపురం జిల్లా

Cell : 9030057963, 9063504963

బి. ఆదిశేషయ్య (టీచర్) (ప్రసిద్ధుడు)

గుత్తి, అనంతపురం జిల్లా

Cell : 9491362448, 7382986963.

పి. ఆదినారాయణ (ప్రసిద్ధుడు)

ముద్దిరెడ్డి పల్లి (గ్రా||), అనంతపురం (జిల్లా).

Cell : 9440745800, 7259851861.

ఎ. నాగేంద్ర (ప్రసిద్ధుడు)

(కొత్త చెరువు (గ్రా,మం)

అనంతపురం జిల్లా. Cell:9493622669

9959316410, 9949995090.

పి. నాగయ్య (ప్రసిద్ధుడు)

వీకర్ సెక్షన్ కాలనీ, కర్నూలు టౌన్

Cell : 9440244598, 9849303902

ఇందూ జ్ఞానవేదిక (Head Office)

చైతన్యపురి, దిల్ సుఖ్ నగర్,

హైదరాబాద్, తెలంగాణ రాష్ట్రం,

Cell:94910 40963, 90329 63963, 98485 90172.

డి. గోపికృష్ణ

హుజురాబాద్, కరీంనగర్ జిల్లా, T.S

Cell : 9989202003, 9542061601

కె.వెంకటేశ్వర్లు (ప్రసిద్ధుడు)

నందికొట్కూరు, కర్నూలు జిల్లా

Cell : 9440047256, 9701956599

కె.అశోక్ బాబు (టీచర్) (ప్రసిద్ధుడు)

రామాపురం (గ్రా), వి.కోట (మం).

చిత్తూరు జిల్లా. Cell : 9440305700

వి. రామకృష్ణన్ (ప్రసిద్ధుడు)

కుప్పం, చిత్తూరు జిల్లా. Cell : 96527 55110

డి. బాలాజీ (ప్రసిద్ధుడు)

బంగారు పాళ్ళం (గ్రా), చిత్తూరు జిల్లా.

Cell : 9985483241, 7396077408.

బాలం లక్ష్మీనరసింహులు (ప్రసిద్ధుడు)

మదనపల్లి, చిత్తూరు జిల్లా.

Cell : 9440825533, 8519938999.

టి.వి. రమణ (ప్రసిద్ధుడు)

ముదిగుబ్బ (గ్రా) అనంతపురం జిల్లా

Cell : 9440980036, 07406039453.

ఇందూ జ్ఞానవేదిక ఆధ్యాత్మిక ప్రచురణలు లభించు చిరునామా

09

డి. వరుణ్ కుమార్ శ్రేణ్ణి (ప్రసిడెంట్)

పులివెందుల , కడప (జిల్లా).

Cell : 9293199539, 9985714382

P.M.H నాయుడు

కొలిమిగుండ్ల , కర్నూలు (జిల్లా).

Cell : 9440490963

P. రామకృష్ణారెడ్డి

కొలిమిగుండ్ల , కర్నూలు (జిల్లా)

Cell : 9666202963

శ్రీ ప్రబోధ క్షీనిక్

U. జనార్ధన్ (R.M.P)

ఆటోనగర్, కోయిలకుంట్ల (మం),
కర్నూలు (జిల్లా) Cell : 9491851911

డా॥యం. వెంకటేశ్వర రావు (ప్రసిడెంట్)
MD (acu)

శాంతినగర్, నెల్లూరు జిల్లా.

Cell : 9440615064, 9246770277.

అనమల మహేశ్వర్ (ప్రసిడెంట్)

చపటపాల్యం (గ్రా), గూడూరు, నెల్లూరు జిల్లా.
Cell : 9494631664, 9490809181, 8106065300.

రౌతు శ్రీనివాసరావు (ప్రసిడెంట్)

దర్గామాన్యం, గుంటూరు (జిల్లా).

Cell : 9948014366, 9052870853

ఘడియం. పెద్దరెడ్డి (ప్రసిడెంట్)

నరసరావుపేట, గుంటూరు (జిల్లా).

Cell : 9989204097, 9505904097

నర్రా శ్రీనివాస్ రెడ్డి

కంభం (మం), ప్రకాశం (జిల్లా).

Cell : 9849883261, 8142853311, 8187084516

తలాలి గంగాధర్

గుడిపాటి గడ్డ, నంద్యాల టౌన్

Cell: 9491846282, 7671963963

Y. రవిశేఖర్ రెడ్డి

పెద్దకొట్టల (గ్రా), నంద్యాల (మం)
కర్నూలు (జిల్లా).

Cell : 9440420240, 9885385215

టి. ఉదయకుమార్ (ప్రసిడెంట్)

భీమవరం వన్ టౌన్, పశ్చిమ.గో.జిల్లా

Cell : 99482 75984, 73864 33834.

ఇందూ జ్ఞానవేదిక శాఖ

విశాఖపట్టణము, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం.

Cell : 76749 79663, 94400 42763,
89777 13666, 92478 26253.

ఎన్.బి. నాయక్ (ప్ర.సభ్యుడు)

పెదమడక, అగనంపూడి,

విశాఖపట్నం (జిల్లా), Cell : 73964 92239,

92483 15309, 73862 12589.

వి.సి.వర్మ (గురూజీ) ఆనందాశ్రమము

మజ్జివలస (గ్రా, పోస్టు),

భీమిలి (మం), విశాఖపట్నం (జిల్లా).

Cell : 94415 67394, 9502 172711.

వి. శంకర రావు (టీచర్) (ప్రసిడెంట్)

అశోక్ నగర్, విజయనగరము (జిల్లా).

Cell : 9703534224, 9491785963.

తులసీ రావు

Opp. T.T.D కళ్యాణమండపం,

విజయనగరము (జిల్లా).

Cell : 9441878096, 9030089206.

www.thraithashakam.org | Email : info@thraithashakam.org

www.thraithashakam.org

ఇందూ జ్ఞానవేదిక ఆధ్యాత్మిక ప్రచురణలు లభించు చిరునామా

10

యస్. అనిల్ కుమార్

కాకినాడ టౌన్, తూర్పు గోదావరి జిల్లా
Cell: 9866195252, 9640526520, 7396038888

బండారు సత్యనారాయణ

మామిడి కుదురు (మం),
తూ.గోదావరి జిల్లా, Cell: 95535 07141,
84669 20419, 94902 95577

ఎన్.వి. రామకృష్ణ (ప్రసబ్బుడు)

బొద్దాం (గ్రా), రాజాం (మం),
శ్రీకాకుళం (జిల్లా).
Cell : 9494248963, 9959779187.

చెల్లారపు అప్పల నాయుడు

చెల్లారపు వలస (గ్రా),
బొబ్బిలి (మం), విజయనగరం జిల్లా.
Cell: 9494853773, 8465860706

ఇందూ జ్ఞానవేదిక శాఖ

మల్లిగాం (గ్రా), కొత్తపేట్ (పో),
రాయగడ (జి), ఒడిశా (రాష్ట్రం)
09437527499, 09437527470, 09437975781

షేక్ అమీర్ అలీ (President, K.I.S.S)

నల్గొండ జిల్లా, తెలంగాణ రాష్ట్రం.
Cell : 9505989898, 9505768181

షఫీ షేక్ (Vice President, K.I.S.S)

చెన్నై, తమిళనాడు రాష్ట్రం.
Ph: 09445554354.

షేక్ ఇబ్రహీం (K.I.S.S Member)

కర్నూల్ టౌన్, ఆంధ్ర. Ph: 70950 08369

యం. అల్లీషీర్ (K.I.S.S Member)

మడకశిరా, అనంతపురం జిల్లా, ఆంధ్ర.
Cell : 89780 58081

ఇందూ జ్ఞానవేదిక శాఖ

కొత్తకోట, మహబూబ్ నగర్ (జిల్లా).
Cell : 87905 58815, 9440655409, 9701261165

యం. మురళి (Cell : 97057 16469)

జడ్చర్ల, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా.

యం. జైరాం నాయక్

పద్మావతి కాలనీ, మహబూబ్ నగర్ టౌన్.
Cell : 70321 74830, 90009 16419

జి. సాయిశంకర్ శ్రేణి (టీచర్)

అచ్చంపేట, మహబూబ్ నగర్ (జి)
Cell : 9948947630, 9640717574

పోటు వెంకటేశ్వర్లు (గురూజీ)

హుజూర్ నగర్, నల్గొండ జిల్లా.
Cell : 9848574803, 9866423853.

బి. దేవేందర్

భువనగిరి టౌన్, నల్గొండ జిల్లా.
Cell: 9948060838, 9704885964, 9848741703

ఇ. శ్రీనాథ్ శ్రేణి

గణేష్ స్ట్రీట్, జనగాం, వరంగల్ జిల్లా.
Cell : 9573552963, 8096958359.

ఎ. రాఘవేంద్ర శ్రేణి

శ్రీకృష్ణ మెడికల్స్ & జనరల్స్
పటేల్ నగర్, 3వ క్రాస్ హోస్పిటల్,
బళ్ళారి జిల్లా, కర్ణాటక రాష్ట్రం.
Cell : 097318 16452, 096111 33635.

A.V. LAKSHMI NARAYANA

San Antonio, TEXAS, U.S.A
+1(210) 714 9696, +1(210) 527 3436

K.SIVA KRISHNA

Atlanta, GEORGIA, U.S.A
+1(404) 551 3297, +1(470) 658 7635

క్ర. సం. (సువార్త పేరు, అ-వ) గ్రంథములోని జ్ఞాన సమాచారము పుట. సం

దేవుని మార్గము	:	17
సృష్టి రహస్యము	:	39
01) (మత్తయి, 3-7) సర్పసంతానమా, రాబోవు ఉగ్రతను	:	47
02) (మత్తయి, 3-11) మారు మనస్సు నిమిత్తము	:	52
03) (మత్తయి, 3-12) ఆయన చేట ఆయన చేతిలో ఉన్నది	:	56
04) (మత్తయి, 3-16,17) ఏను బాప్తిస్మము పొందిన వెంటనే	:	61
05) (మత్తయి, 4-10) సాతానా! పొమ్ము ప్రభువైన నీ దేవునికి	:	63
06) (మత్తయి, 5-10) నీతి (జ్ఞానము) నిమిత్తము హింసింపబడు	:	66
07) (మత్తయి, 5-17) ధర్మశాస్త్రమునైనను, ప్రవక్తల ప్రవచనము	:	67
08) (మత్తయి, 5-18) ఆకాశమును, భూమియు గతించిపోయినా	:	68
09) (మత్తయి, 5-19) ఈ ఆజ్ఞలలో మిగుల అల్పమైన ఒక ఆజ్ఞ	:	74
10) (మత్తయి, 5-20) శాస్త్రుల నీతికంటెను, పరిశయ్యుల	:	76
11) (మత్తయి, 5-28) ఒక స్త్రీని మోహపు చూపుతో చూచు	:	77
12) (మత్తయి, 5-29,30) నీ కుడికన్ను నిన్ను అభ్యంతరపరచిన	:	79
13) (మత్తయి, 6-3,4) నీవైతే ధర్మము చేయునప్పుడు	:	85
14) (మత్తయి, 6-6) నీవు ప్రార్థన చేయునప్పుడు గదిలోనికి	:	86
15) (మత్తయి, 6-7,8) మీరు ప్రార్థన చేయునప్పుడు	:	87
16) (మత్తయి, 7-13,14) ఇరుకు ద్వారమున ప్రవేశించుము	:	88
17) (మత్తయి, 7-7,8) అడుగుడి మీకియ్యబడును, వెదుకుడి	:	91
18) (మత్తయి, 7-15) అబద్ధపు ప్రవక్తల గూర్చి జాగ్రత్తపడుడి	:	95
19) (మత్తయి, 7-21) ప్రభువా ప్రభువా అని నన్ను పిలుచు	:	96
20) (మత్తయి, 7-22,23) ప్రభువా, మేము నీ నామమున	:	98
21) (మత్తయి, 8-22) మృతులు, తమ మృతులను పాతిపెట్టి	:	104
22) (మత్తయి, 9-12,13) రోగులకేగానీ ఆరోగ్యము గలవారికి	:	105

- 23) (మత్తయి, 8-23,24,25,26) అల్ప విశ్వాసులారా! : 106
- 24) (మత్తయి, 9-6) పాపములను క్షమించుటకు భూమిమీద : 108
- 25) (మత్తయి, 10-20) మీ తండ్రి ఆత్మ మీలోయుండి : 110
- 26) (మత్తయి, 10-30) మీ తల వెంట్రుకలన్నియు లెక్కింపబడి : 111
- 27) (మత్తయి, 10-34,35,36) నేను భూమిమీదికి సమాధానము : 113
- 28) (మత్తయి, 10-37) తండ్రినైనను, తల్లినైనను నాకంటే : 114
- 29) (మత్తయి, 10-38) తన శిలువను ఎత్తుకొని నన్ను : 115
- 30) (మత్తయి, 10-40) మిమ్ములను చేర్చుకొనువాడు నన్ను : 118
- 31) (మత్తయి, 11-9) ప్రవక్తకంటే గొప్పవానిని : 119
- 32) (మత్తయి, 11-28) ప్రయాస పడి భారమును మోయుచున్న : 120
- 33) (మత్తయి, 12-17,18,19,20,21) ఇదిగో ఈయన నా సేవకుడు : 121
- 34) (మత్తయి, 12-31) ఆత్మ దూషణకు క్షమాపణ లేదు : 126
- 35) (మత్తయి, 12-32) మనుష్య కుమారునికి విరోధముగా : 126
- 36) (మత్తయి, 12-36,37) మనుషులు పలుకు వ్యర్థమైన : 128
- 37) (మత్తయి, 12-40) ఏనా మూడు రాత్రింబగళ్లు : 130
- 38) (మత్తయి, 13-13,14,15) ఈ ప్రజలు కన్నులార చూచి : 137
- 39) (మత్తయి, 15-7,8,9) ఈ ప్రజలు తమ పెదవులతో నన్ను : 138
- 40) (మత్తయి, 15-11) నోట పడునది మనుష్యుని అపవిత్ర : 140
- 41) (మత్తయి, 15-12,13) నా తండ్రి నాటని ప్రతి మొక్కయు : 141
- 42) (మత్తయి, 15-14) గ్రుడ్డివానికి గ్రుడ్డివాడు త్రోవచూపినట్లు : 144
- 43) (మత్తయి, 16-21,22) పెద్దల చేతను, శాస్త్రుల చేతను : 145
- 44) (మత్తయి, 19-23,24) ధనవంతుడు పరలోక రాజ్యములో : 148
- 45) (మత్తయి, 22-36, 37, 38, 39, 40)
- ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ : 149
- 46) (మత్తయి, 23-8,9,10) భూమిమీద ఎవరికైనను తండ్రియని : 158
- 47) (మత్తయి, 23-15) ఒకని మీ మతములో కలుపుకొనుటకు : 160

క్ర. సం. (సువార్త పేరు, అ-వ) గ్రంథములోని జ్ఞాన సమాచారము పుట. సం

- 48) (మత్తయి, 24-35) ఆకాశము భూమియు గతించునుగానీ : 162
 49) (మత్తయి, 24-42) ఏ దినమున మీ ప్రభువు వచ్చునో : 163
 50) (మత్తయి, 26-26,27,28) ఏను ఒక రొట్టెను పట్టుకొని : 164
 51) (మత్తయి, 28-18) పరలోకమందును, భూమిమీదను : 168
 52) (మత్తయి, 28-19,20) మీరు వెళ్లి సమస్త జనులను శిష్యులు : 171

53) (మార్కు, 2-19,20) పెండ్లి కుమారుడు తమతో కూడా : 177

- 54) (మార్కు, 4-38,39) ఆయన లేచి గాలిని గద్దించి నిశ్శబ్దమై : 178
 55) (మార్కు, 5-38,39,40,41,42,43) సమాజపు మందిరపు : 180
 56) (మార్కు, 7-15,16,17,18,19,20,21,22,23)

వెలుపల నుండి లోపలికి పోయి మనుష్యుని అపవిత్రునిగా : 187

- 57) (మార్కు, 3-35) దేవుని చిత్తము చొప్పున జరిగించువాడే : 190
 58) (మార్కు, 4-17) కొంత కాలము వారు నిలుతురుగానీ : 191
 59) (మార్కు, 4-21,22) దీపము, దీప స్థంభము మీద ఉంచ : 193
 60) (మార్కు, 6-4) ప్రవక్త తన దేశములోను, తన బంధువులలో : 195
 61) (మార్కు, 8-38) నన్ను గూర్చియు, నా మాటను గూర్చియు : 196
 62) (మార్కు, 9-7) మేఘమొకటి వచ్చి వారిని కమ్ముకొనగా : 198
 63) (మార్కు, 10-17,18) నన్ను సత్పురుషుడని ఏల చెప్పు : 199
 64) (మార్కు, 16-15,16) మీరు సర్వలోకమునకు వెళ్లి : 202

65) (లూకా, 2-49) మీరేల నన్ను వెదుకుచుంటిరి? : 204

- 66) (లూకా, 11-37,38,39,40,41) అవివేకులారా! వెలుపలి : 207
 67) (లూకా, 12-4,5) ఎవనికి మీరు భయపడవలెనో మీకు : 208
 68) (లూకా, 12-25) మీలో ఎవడు చింతించుట వలన తన : 209
 69) (లూకా, 12-33,34) మీకు కలిగిన వాటిని అమ్మి : 210
 70) (లూకా, 12-49) నేను భూమిమీద అగ్నివేయ వచ్చితిని : 211

- 71) (లూకా, 12-51,52,53) నేను భూమిమీద సమాధానము : 212
- 72) (లూకా, 13-3) మీరు మారుమనస్సు పొందని ఎడల : 214
- 73) (లూకా, 14-26) ఎవడయినను నావద్దకు వచ్చి తన తల్లిని : 215
- 74) (లూకా, 14-27) ఎవడయినను తన శిలువను మోసికొని : 216
- 75) (లూకా, 18-29) దేవుని రాజ్యము నిమిత్తము ఇంటినైనను : 218
- 76) (లూకా, 21-15) మీ విరోధులు ఎదురాడుటకు వీలుకాని : 221
- 77) (లూకా, 21-17) నా నామము నిమిత్తము మీరు మనుషుల : 222
- 78) (యోహాన్, 1-1) ఆదియందు వాక్యముండెను, వాక్యము : 224**
- 79) (యోహాన్, 1-9) నిజమైన వెలుగు ఉండెను. అది లోకము : 237
- 80) (యోహాన్, 1-10) ఆయన లోకములో ఉండెను : 238
- 81) (యోహాన్, 1-11) ఆయన తన స్వకీయుల వద్దకు వచ్చెను : 239
- 82) (యోహాన్, 1-12) తనను ఎందరు అంగీకరించిరో : 239
- 83) (యోహాన్, 1-13) దేవుని వలన పుట్టినవారేగానీ, రక్తము : 240
- 84) (యోహాన్, 1-14) ఆ వాక్యము శరీరధారియై, కృపాసత్య : 240
- 85) (యోహాన్, 1-18) ఎవడును ఎప్పుడైనను దేవుని చూడలేదు : 240
- 86) (యోహాన్, 1-51) మీరు ఆకాశము తెరువబడుటయు దేవుని: 242
- 87) (యోహాన్, 3-3) ఒకడు క్రొత్తగా జన్మించితేనేగానీ అతడు : 243
- 88) (యోహాన్, 3-4,5,6,7,8) గాలి దానికి ఇష్టమైన చోట : 244
- 89) (యోహాన్, 3-13) పరలోకమునుండి దిగివచ్చినవాడే అనగా : 246
- 90) (యోహాన్, 3-15) విశ్వసించు ప్రతివాడును నశింపక : 247
- 91) (యోహాన్, 3-17) లోకము తన కుమారుని ద్వార రక్షణ : 250
- 92) (యోహాన్, 3-18) ఆయనయందు విశ్వాసముంచు వానికి : 250
- 93) (యోహాన్, 3-19,20,21) ఆ తీర్పు ఇదే. వెలుగు లోకము : 252
- 94) (యోహాన్, 5-19) తండ్రి ఏది చేయుట కుమారుడు : 254
- 95) (యోహాన్, 5-20) తండ్రి కుమారున్ని ప్రేమించుచూ : 255
- 96) (యోహాన్, 5-21,22,23) తండ్రి మృతులను ఏలాగు : 256

క్ర. సం. (సువార్త పేరు, అ-వ) గ్రంథములోని జ్ఞాన సమాచారము పుట. సం

97) (యోహాన్, 5-24) నా మాట విని నన్ను పంపిన వాని	: 258
98) (యోహాన్, 5-26) తండ్రి ఏలాగు తనంతట తానే జీవము	: 259
99) (యోహాన్, 5-37) మీరు ఏ కాలమందైనను ఆయన స్వరము:	259
100) (యోహాన్, 5-38) ఆయన ఎవరిని పంపెనో ఆయనను	: 260
101) (యోహాన్, 6-25,26,27) క్షయమైన ఆహారము కొరకు	: 262
102) (యోహాన్, 6-32) పరలోకము నుండి వచ్చు ఆహారమును	: 264
103) (యోహాన్, 6-47) దేవునివద్ద నుండవ వచ్చినవాడు తప్ప	: 267
104) (యోహాన్, 7-37,38) ఎవడయినను దప్పికొనిన ఎడల	: 268
105) (యోహాన్, 8-12) నేను లోకమునకు వెలుగు	: 269
106) (యోహాన్, 8-14) నేను ఎక్కడినుండి వచ్చితినో, ఎక్కడికి	: 271
107) (యోహాన్, 8-19) వారు నీ తండ్రి ఎక్కడున్నాడని	: 275
108) (యోహాన్, 8-21) నేను వెళ్లిపోవుచున్నాను. మీరు నన్ను	: 280
109) (యోహాన్, 8-23,24) మీరు క్రిందివారు నేను పై నుండు	: 283
110) (యోహాన్, 8-24) నేను ఆయననని మీరు విశ్వసించని	: 288
111) (యోహాన్, 8-28) మీరు మనుష్య కుమారుని పైకెత్తినప్పుడు:	289
112) (యోహాన్, 8-29) నన్ను పంపినవాడు నాకు తోడై	: 293
113) (యోహాన్, 8-53,54) నిన్ను నీవు ఎవడని చెప్పుకొంటున్నావని	: 294
114) (యోహాన్, 8-55) మీరు ఆయనను ఎరుగరు, నేను	: 295
115) (యోహాన్, 8-57,58) నీకింకనూ ఏబది సంవత్సరములు	: 297
116) (యోహాన్, 9-39) చూడనివారు చూడవలెను. చూచువారు	: 299
117) (యోహాన్, 9-41) మీరు గ్రుడ్డివారైతే మీకు పాపము లేక	: 301
118) (యోహాన్, 10-18) ఎవడును నా ప్రాణము తీసికొనడు	: 303
119) (యోహాన్, 10-30) నేనును తండ్రియును ఏకమైయున్నా	: 305
120) (యోహాన్, 11-25) పునరుత్థానమును జీవమును నేనే	: 306
121) (యోహాన్, 11-26) బ్రతికి నాయందు విశ్వాసముంచు	: 306

- 122) (యోహాన్, 12-25) తన ప్రాణమును ప్రేమించువాడు : 306
- 123) (యోహాన్, 12-40) వారు కన్నులతో చూచి, హృదయము : 308
- 124) (యోహాన్, 12-47,48) తీర్పు తీర్చుటకు రాలేదుగానీ : 310
- 125) (యోహాన్, 12-49,50) నా యంతట నేనే మాటలాడలేదు : 311
- 126) (యోహాన్, 14-7) మీరు నన్ను ఎరిగియుంటే నా తండ్రిని : 312
- 127) (యోహాన్, 14-8,9) ప్రభువా తండ్రిని మాకు కనబరచుము : 312
- 128) (యోహాన్, 14-10) తండ్రియందును నేనును, నాయందు : 313
- 129) (యోహాన్, 14-6) నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును : 314
- 130) (యోహాన్, 14-16) నేను తండ్రిని వేడుకొందును. మీవద్ద : 315
- 131) (యోహాన్, 14-17) లోకము ఆయనను చూడదు : 316
- 132) (యోహాన్, 14-20) నేను నా తండ్రియందును, మీరు : 317
- 133) (యోహాన్, 14-25,26) నేను మీ వద్దయుండగానే : 318
- 134) (యోహాన్, 15-23) నన్ను ద్వేషించువాడు నా తండ్రిని : 319
- 135) (యోహాన్, 15-24,25) ఎవడును చేయని క్రియలు నేను : 320
- 136) (యోహాన్, 15-26,27) తండ్రి యొద్దనుండి మీ వద్దకు : 321
- 137) (యోహాన్, 16-7) నేను వెళ్లిపోవుట వలన మీకు ప్రయోజనము : 322
- 138) (యోహాన్, 16-8) ఆయన వచ్చి పాపమును గూర్చియు : 323
- 139) (యోహాన్, 16-12) నేను మీతో చెప్పవలసినవి ఇంకనూ : 325
- 140) (యోహాన్, 16-13) సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ వచ్చినప్పుడు : 326
- 141) (యోహాన్, 16-14,15) ఆయన నా వాటిలోనివి తీసుకొని : 327
- 142) (యోహాన్, 16-16) కొంచెము కాలమైన తర్వాత మీరిక : 328
- 143) (యోహాన్, 16-17,18,19,20,21,22)
- మీరు ఏడ్చి ప్రలాపింతురు గానీ లోకము సంతోషించును : 329
- 144) (యోహాన్, 16-25) ఈ సంగతులు గూఢార్థముగా మీతో : 331

145) (యోహాన్ ప్రకటన, 9-4,5,6) నొసల్లయందు దేవుని

ముద్ర మనుష్యులకే తప్ప భూమికైనను, గడ్డికైనను, మ్రొక్కల : 332

దేవుని మార్గము

ఏనుప్రభువు భూమిమీదకు రాక పూర్వమే కొంత చరిత్ర గలదు. ఆయన చనిపోయిన తర్వాత కూడా కొంత చరిత్ర గలదు. ఆయన రాకముందే వ్రాయబడిన చరిత్రను 'పాత నిబంధన' అనుచున్నాము. ఆయన వచ్చిన తర్వాత వ్రాయబడిన దానిని 'క్రొత్త నిబంధన' అనుచున్నాము. ఆయన జననమునకు పూర్వమున్న పాత నిబంధన, జననము తర్వాత క్రొత్త నిబంధనలో గల ఆయన జీవితము మరియు మరణము తర్వాత ఆయన భక్తులు క్రైస్తవ సంఘమును ప్రచారము చేసిన విధానము, రెండూ క్రైస్తవ సంఘము వారికి ముఖ్యమైనవిగా ఉన్నవి. ఈ పాత క్రొత్త రెండు చరిత్రలు వ్రాయబడిన గ్రంథమునే 'పరిశుద్ధ బైబిలు' అంటున్నాము. క్రైస్తవుల బైబిలుగానీ, హిందువుల భగవద్గీతగానీ మానవున్ని ఉద్ధరించుటకు, దేవుని వైపు నడిపించుటకు ఉద్దేశింపబడినవైనప్పటికీ బైబిలుకు, భగవద్గీతకు కొంత తేడా గలదు. భగవద్గీతలో కృష్ణుని వెనుక చరిత్రగానీ, ముందు చరిత్రగానీ ఏమాత్రము లేదు. కృష్ణుని బోధ మాత్రము గీతలో గలదు. పరిశుద్ధ బైబిలులో అలాకాక ప్రభువుకంటే ముందు చరిత్ర, ప్రభువు తర్వాత చరిత్ర రెండూ గలవు. క్రైస్తవ బోధకుల బోధనలలో ప్రభువుకంటే ముందుగల పాత నిబంధనలోని మాటలు, క్రొత్త నిబంధనలోని ప్రభువు తర్వాత ఆయన భక్తుల ప్రచారములు చోటు చేసుకొన్నాయి. ఇందులో తప్పేమి లేదుగానీ మనము బాగా యోచించితే మనిషి దేవుని మార్గములో నడచుటకు బైబిలులో కొంత భాగమే బాగా ఉపయోగపడగలదని తెలియుచున్నది. ఒక నాటకములో ఎందరో పాత్రదారులు నటించినా, అందరిలో ఒక పాత్ర మిగతా వారికంటే ఎక్కువగా నచ్చడము, నాటకములోని ఘట్టములలో ఏదో ఒక ఘట్టము చాలా బాగా నచ్చడము జరుగుచున్నది. అలాగే బైబిలు మొత్తము తీసుకుంటే అందులో క్రొత్త నిబంధనలో ఏనుప్రభువు

భూమిమీదకు వచ్చినప్పటినుండి తిరిగి ఆయన వెళ్లిపోవు వరకు ఉన్న భాగము పరమ పవిత్రము, మానవుడు కడతేరుటకు ఉన్నతమైన ఘట్టము అని చెప్పవచ్చును. బైబిలులో అతి సారాంశమైన భాగము ఏసుప్రభువు చరిత్ర మాత్రమేనని ప్రతి మనిషి గ్రహించవచ్చును. ఏసుప్రభువు పలికిన మాటలు బైబిలు మొత్తములో వజ్రాల మాటలలాంటివి. బైబిలులో మానవుడు గ్రహించవలసినదంతా ప్రభువు మాటలతో కూడుకున్న మత్తయి సువార్త, మార్కు సువార్త, లూకా సువార్త, యోహాన్ సువార్త నాలుగు చూస్తే చాలు. మానవునకు కావలసిన దైవసాన్నిధ్యము ఈ నాలుగు సువార్తలలోనే దొరుకును. ఈ నాలుగు సువార్తలలో జ్ఞానములలోకెల్ల జ్ఞానము ఒక్క యోహాన్ సువార్తలోనే గలదని ఘంటారావముగా చెప్పవచ్చును. మానవుని బుర్ర అందుకోలేనంత జ్ఞానము 'యోహాన్ సువార్త'లో కనిపిస్తుంది. ఎంతో పెద్దదైన బైబిలు గ్రంథము 1029 పేజీల పుస్తకమైతే, అందులో క్రొత్త నిబంధనలోని ఏసు చరిత్ర కేవలము 102 పేజీలు మాత్రమే గలదు. బైబిలు గ్రంథమును పది భాగములుగా చేస్తే, అందులో ఒక్క భాగము మాత్రము తొమ్మిది భాగములకంటే గొప్పదని చెప్పవచ్చును. ఏసుప్రభువు విలువ తెలిసినవారు, నిజ జ్ఞానమును ఈ ఒక్క భాగములోనే గ్రహింతురు.

ఎంతో గొప్ప జ్ఞానముగల మత్తయి, మార్కు, లూకా, యోహాన్ సువార్తలలోని ప్రభువు మాటలను కొన్నిటిని వివరిస్తూ మేము వ్రాయడము జరిగినది. ఎంతోమంది ఫాదర్లు, పాస్టర్లు, బిషప్లు ఎందరో ప్రభువు మాటలను గూర్చి చెప్పుచున్నారు కదా! మీరు వాక్యములకు వివరము వ్రాయడమేమిటని కొందరడుగవచ్చును. దానికి మా సమాధానము ఏమనగా! పాత నిబంధనలోను మరియు క్రొత్త నిబంధనలో నాలుగు సువార్తలు వదలి మిగతా భాగములో ఎవరు ఏమి చెప్పినా వినవచ్చును.

వాటిని అందరూ సమర్థముగానే బోధిస్తున్నారని చెప్పవచ్చును. కానీ ప్రభువు చరిత్ర కల్గిన నాలుగు సువార్తలలోని మాటలు వివరించడములో కొంత లోటు కలదనియే చెప్పవచ్చును. ఏ విధముగా హిందువులకు భగవద్గీతలోని రహస్యములు ఇంతవరకూ అర్థము కాలేదని చెప్పామో, ఆ విధముగానే ఏనుప్రభువు చరిత్రగల నాలుగు సువార్తలలోను క్రైస్తవులకు అర్థముకాని రహస్యములు ఎన్నో మిగిలి ఉన్నాయనే చెప్పవచ్చును. నేను ఈ మాటను బోధకుల మీద అసూయతో చెప్పడము లేదు. కానీ ప్రభువు మీద విశ్వాసముతో చెప్పుచున్నాము. ప్రభువు ప్రజలకు దగ్గరగా అర్థము కావాలని, ఆయన ఎంత గొప్పవాడో, ఆయన శక్తి ఏమిటో తెలియాలని మేము యదార్థమును వివరించడము జరిగినది.

ప్రభువు పేరున్న మా గ్రంథములను చూచి హిందువులేమో ఇవి క్రైస్తవ పుస్తకములు వాటిని చదవకూడదని అనుకొంటున్నారు. మరి క్రైస్తవులేమో హిందువుల గురువు వ్రాసినవి వాటిని చదవకూడదనీ, మన క్రైస్తవులు వ్రాసినవే చదవాలని అనుకొంటున్నారు. క్రైస్తవ పుస్తకములను వ్రాసినవాడు హిందువే కాదని, హిందువులు మమ్ములను అసహించు కొనుచుండగా, హిందూమతములోనికి మార్చడానికి ఈ పుస్తకములు వ్రాశారు, వాటిని చదవద్దండని కొందరు క్రైస్తవులు ఇతర క్రైస్తవులకు చెప్పుకొనుచున్నారు. క్రైస్తవులను హిందువులుగా మార్చుచున్నారని క్రైస్తవులు, హిందువులను క్రైస్తవులుగా మార్చుతున్నారని హిందువులు మమ్ములను చున్నారు. వాస్తవముగా ఎవరినీ ఎవరుగా మేము మార్చలేదుగానీ, అసలైన దేవున్ని తెలుసుకోమని మాత్రము చెప్పుచున్నాము. దేవున్ని గురించి చెప్పే హక్కు దేవుని సంతతైన ప్రతి మనిషికి గలదు. కనుక ఎవరు ఏమనినా మేము ఓర్పుగా దేవుని విషయములను తెలుపుతూనే పోవుచున్నాము.

నన్ను చూచి అసూయపడు వారందరికీ నేనొక ప్రశ్నవేయుచున్నాను. దేవుడు మనిషిగా భూమిమీదకు వచ్చాడు పోయాడు. పోయేటప్పుడు తిరిగి వస్తానని కూడా చెప్పాడు. ఒక్కమారే వచ్చాడు తిరిగి ఒక్కమారే వస్తాడని ఎవరైనా చెప్పగలరా? జ్ఞానముగల ఎవడూ ఆ విధముగా చెప్పలేడు. నా అవసరము భూమిమీద ఉన్నప్పుడంతా వస్తానన్నాడు. ధర్మములకు హాని కల్గినప్పుడు వస్తానన్నాడు. భగవద్గీతలో ఆ మాటే చెప్పాడు. బైబిలులో ఆ మాటనే చెప్పాడు. దేవుడు ఎప్పుడు ఏ రూపములోనైనా భూమిమీదకు వచ్చి తన ధర్మములు తెలిపిపోవును. గీతలో వస్తానన్నట్లు కృష్ణుడు కృష్ణునిగనే రావలెననీ, వస్తాడనీ అనుకోవడము హిందువుల పొరపాటు. అలాగే బైబిలులో వస్తానని చెప్పాడు కదా! అని ఏసు ఏసుగా రావాలనీ, అలాగే వస్తాడనీ అనుకోవడము వారి పొరపాటు. దేవుడు రావాలనుకొంటే ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏ రూపమును నిబంధన ఉండదు. ఆయనను ఎవరూ గుర్తించలేనట్లు క్రొత్తరూపములతో వస్తాడు. కానీ పాత జ్ఞానమే బోధిస్తాడు. ఎందుకనగా! కాలానుగుణముగా ధర్మములు మారునవి కావు. ధర్మములు ఎప్పటికీ మార్పు చెందనవి శాస్త్రబద్ధమైనవి. కనుక ఎప్పుడు ఏ పేరుతో, ఏ రూపముతో, ఏ మతములో పుట్టినా ఒకే ధర్మములను తెలుపుచుండును.

ఆయన వచ్చినప్పుడంతా భూమిమీద ఒక మతమును ఎప్పుడూ సృష్టించలేడు. మతమును గురించి బోధించనూ లేదు. దేవుడు ఏ ఒక్క మతమునకు సంబంధించినవాడు కాడు. ఆయన ధర్మములనే ఆయన తెల్పాడు కానీ, ఏ మతమును గురించి తెల్పలేదు. మానవులు సృష్టించు కొన్నవే మతములు. దేవునిదంతయూ మతములకతీతమైన బోధగా ఉండును. మతములలో పొరపాట్లు చేయువారిని చూచి, వారి పొరపాట్లను వేలెత్తి చూపించి, నీవు ఏ మతస్థుడవైనా దేవుని మార్గము ఇది, దానిని

సక్రమముగా ఆచరింపుమనే దేవుడు తెలియజేసాడు. కానీ ఏ ఒక్క మతమును ఆయన సమర్థించలేదు. మనుషులు తెలుసుకొన్న జ్ఞానమును బట్టి, మాట్లాడుకొను భాషను బట్టి, నడచుకొను పద్ధతిని బట్టి మతములు ఏర్పరచుకొన్నారే గానీ, ధర్మముల వలన మతములు ఏర్పడలేదు.

ప్రతీ మతమునకు ఒక పద్ధతి, ఒక నియమిత దేవుని ఆరాధన ఉండును. ఆయా మతములలో ఉన్నవారు ఆ విధముగనే ఆచరించుట పరిపాటిగా ఉన్నది. ఇవన్నియూ మనుషుల ఆరాధన క్రమములు కాగా, దేవుడు మనిషిగా వచ్చినప్పుడు ఆయనకు మతముల అలవాట్లు, ఆచారములు ఉండవు. అలాగే ఆయన మరొక దేవున్ని ఆరాధించడము కూడా ఉండదు. మతములు, మతముల ఆచారములు, మనుషులకేగానీ దేవునికి కావు. మనుషులయందు భక్తిలోగల లోసుగులను తెలిపి సక్రమ మార్గమున నడిపించుట దేవుని కర్తవ్యము. అందువలన ఆయన మానవునిగా వచ్చినప్పుడు దేవుని గూర్చి, దేవుని ధర్మముల గూర్చియే చెప్పును. అలాకాక అందరి మనుషులవలె మరొక దేవుని పూజలయందు గానీ, ఆరాధనలయందుగానీ మునిగిపోడు.

ద్వాపర యుగములో దేవుడు కృష్ణునిగా వచ్చినప్పుడు ఆయన ఎవరినీ పూజించలేదు. సమయమొచ్చినప్పుడు పరమాత్మ జ్ఞానము సంపూర్ణముగా తెలిపాడు. అలాగే కలియుగములో ఏనుప్రభువుగా వచ్చినప్పుడు ఆయన కూడా ఎవరినీ పూజిస్తూ కూర్చోలేదు. ఆయన బోధించవలసినది మానవులకు తెలిపిపోయాడు. ఒక్క జ్ఞానము తెలుపడము లోనే ఆయన యొక్క గొప్పతనము, ఆయనలోని దైవత్వము తెలియును. మిగతా సమయములలో అందరితో సమానమైన మనిషిగానే కనిపించు చుండును. జ్ఞానము తెలియనివారు ఆయనను మనిషిగా లెక్కించుకొందురు.

జ్ఞానమున్న వారు ఆయనను దేవునిగా గుర్తింతురు. సంపూర్ణ జ్ఞానమున్న వారు ఆయన భూమిమీదకు ఎప్పుడు వచ్చినా గుర్తించగలరు. మాయ ప్రభావమున్న వారు ఆయనను ఏ పరిస్థితిలోను గుర్తించలేరు. అంతేకాక సాటి మానవునిగా తలచి ఆయనను కూడా అవమానముపాలు చేయుదురు, కష్టపెట్టుదురు.

దేవుడు మనిషి రూపములో కొన్ని వేల సంవత్సరములకొకమారు భూమిమీదకు వస్తే సర్పసంతానమైన మనుషులు ఆయనను గుర్తించలేరు. గుర్తించలేకపోయినా ఫరవాలేదు కానీ, ఆయననే హింసించుటకు మొదలు పెట్టుదురు. గుర్తించలేనంతమాత్రమున ఎందుకు హింసిస్తారని కొందరికి ప్రశ్నరావచ్చును. తోటి మానవులను ఎవరూ హింసించలేదే అని అడుగ వచ్చును. దానికి సమాధానమేమనగా! దేవుడు మనిషిగా వస్తే సాటి మనిషిగా ఆయన జీవించడు. ఆయన జ్ఞానము తెల్పుటకు వచ్చాడు కావున దైవజ్ఞానమును ధర్మసహితముగా తెల్పును. అటువంటప్పుడు అధర్మకులకు, అజ్ఞానులకు, మాయజ్ఞానము గలవారికి ఆయన మీద ద్వేషమేర్పడును. ఆ ద్వేషమే మనుషుల చేత ఆయనను హింసించునట్లు చేయుచున్నది. ఏమీ చెప్పకపోతే ఏ విరోధముండదు. మనుషులలోని అధర్మములను వేలెత్తి చూపడము వలన తాము ధర్మవరులమనుకొను అధర్మవరులందరికీ కోపమే వచ్చును. కావున ఆయన వచ్చిన ప్రతి జన్మలోను మానవుల చేత అగౌరవపరచబడినాడు. ఏను జన్మలో ఆయన బోధించు జ్ఞానమును చూచి ఓర్వలేనివారు ఈయన మాకంటే గొప్పవాడా! అని చివరకు మరణశిక్షయే విధించారు. జ్ఞానులమనుకొను మతాచారుల వలన కదా! ఆయన చనిపోయినది. సర్పసంతానము అజ్ఞానమనే విషము కల్గియుంటుంది. కాబట్టి ప్రభువు జన్మ సర్పసంతానము చేతిలోనే అంత్యమైనది.

దేవుని విషయము దేవునికే తెలుసును, మనుషులకు ఏమాత్రము తెలియదు. దేవుడు తెలిపితేనే మనిషికి దేవుని ధర్మములు తెలియబడుతాయి. ఏ మనిషీ స్వయముగా దేవుని విషయములను తెలియలేడు. కావున విశ్వమంతా అణువణువునా వ్యాపించిన దైవము నుండి కొంత భాగము లేక కొంత సాంద్రత వచ్చి మనిషిగా పుట్టుచున్నది. ప్రపంచములో కొంత కాలము బ్రతుకుటకు ఒక విధానము కావాలి దానినే 'కర్మ' అంటున్నాము. మనిషి పుట్టుకకు కారణమైన దానినే కర్మ అంటున్నాము. దేవునికి కర్మ యుండదు. కావున దేవుడే ఒక జన్మకు కావలసిన కర్మను సృష్టించుకొని పుట్టుచున్నాడు. అటువంటి వానినే స్వయంభు అంటున్నాము. స్వయంభు అనగా కర్మచేత కాక తనకు తానుగా పుట్టినవాడని అర్థము. ఆ విధముగా పుట్టిన వానినే భగవంతుడని, ఆదరణకర్తయని ఆధ్యాత్మిక భాషలో అంటున్నాము. ఎన్నోమార్లు దేవుడు భగవంతునిగా భూమిమీదకు వచ్చిపోయి ఉండవచ్చును. భూమిమీద ధర్మముల పునరుద్ధారణ ఎన్నిమార్లు జరిగినదో తెలియదు. పూర్వము లక్షల సంవత్సరముల ముందు మనకు తెలియని రహస్యములు ఎన్నో గడచిపోయినవి. కొన్ని వేల సంవత్సరముల నుండి మాత్రమే చరిత్రలు వ్రాయబడి ఉన్నాయి. అందువలన కొన్ని గత విషయములు, కొందరి చరిత్రలు తెలుసుకొనగల్గుచున్నాము. చరిత్రను పరికించి చూస్తే దేవుడు మనిషిగా భూమిమీదకు వచ్చిన సందర్భములు కనిపిస్తున్నవి.

దేవుడు భూగోళము మీద అప్పుడప్పుడు మనిషిగా ఉదయిస్తున్నాడని మనిషిగానే అస్తమిస్తున్నాడని తెలియుచున్నది. మనకున్న జ్ఞానముతో లోతుగా యోచించి చూచితే ఐదువేల సంవత్సరముల పూర్వము భారత దేశములోనూ, రెండు వేల సంవత్సరముల పూర్వము ఇజ్రాయిల్ దేశము

లోనూ దేవుడు పుట్టినట్లు తెలియుచున్నది. ఆనాటి ఇజ్రాయిల్ దేశములో దైవము ఏసుప్రభువుగా పుట్టినది. ముందే తాను నిర్ణయించుకొన్న కర్మ ప్రకారము కేవలము ముప్పైమూడు సంవత్సరములు భూమిమీద ఉండి, మనుషుల మధ్య సంచరించి దైవాంశ వెల్లిపోయినది. ముప్పైమూడు సంవత్సరములలో ముప్పై సంవత్సరములు సాధారణ జీవాత్మగా జీవించిన ప్రభువు, తర్వాత మూడు సంవత్సరములు అప్పుడప్పుడు ఆత్మగా జీవిస్తూ ఆత్మజ్ఞానమును బోధించాడు.

ఇక్కడ కొందరికి ఒక ప్రశ్న రావచ్చును. అదేమనగా! దైవము భూమిమీద మనిషిగా పుట్టిందంటున్నారు. దైవము (దేవుడు) విశ్వమంతా అణువణువునా వ్యాపించి ఉన్నాడని అంటున్నారు. మనిషిగా పుట్టినప్పుడు విశ్వమంతా లేకుండా పోవుచున్నాడా? అన్నది ప్రశ్న. అంతేకాక అందరిలోను కూడా ఉన్నాడన్న దేవుడు భూమిమీద భగవంతునిగా పుట్టిన తర్వాత అందరిలో లేకుండా పోతాడా? అన్నది కూడా ప్రశ్నే. వీటికి జవాబును చూస్తాము. సముద్రములో నీరు అఖండముగా ఉన్నది. అదే నీటిని ఒక చెంబులోనికో లేక ఒక పాత్రలోనికో తీసుకున్నామనుకోండి. తీసుకొన్న పాత్రలో నీరుంది. అంతమాత్రమున సముద్రములో నీరు లేకుండా పోలేదు కదా! పాత్రలోని నీరును ఖండమైన నీరు అంటున్నాము. సముద్రములోని నీరును అఖండమైన నీరు అంటున్నాము. పాత్రలోనివి నీరే సముద్రములోనివి నీరే. నీటిలో ఖండింపబడినది, ఖండింపబడనిదను తేడా తప్ప నీటిలోని ధర్మములలో ఏ తేడా లేదు. అలాగే దేవుడు సముద్రములాంటి వానిగా భావించుకొందాము. సముద్రము నుండి పాత్రలో నీరు వేరైనట్లు దేవుడు నుండి భగవంతుడు వేరైనాడు. సముద్రములోని నీరు పాత్రలోని నీరు ఒక్కటే అయినట్లు దేవుడు, భగవంతుడు ఇద్దరూ

ఒక్కటే అగుదురు. పాత్రలోనికి నీరు తీసుకొన్నంత మాత్రమున సముద్రములో మార్పురాదు. సముద్రములో నీరు లేకుండా పోదు. అలాగే దేవునిలోని కొంత అంశ భగవంతునిగా పుట్టినప్పుడు దేవుడు మొదట ఎట్లు వ్యాపించి ఉన్నాడో అట్లే ఉండును. దేవుడు భగవంతునిగా వచ్చినప్పుడు దేవునిలోగానీ, దేవుని ధర్మములలోగానీ, దేవుని వ్యాపకములో గానీ ఎటువంటి మార్పు ఉండదని తెలియవలెను. దేవుని అంశ భగవంతుడౌతున్నది గానీ దేవుడంతయూ భగవంతుడు కాలేదు కదా! అంశ అనగా కొంత భాగమే అనిగానీ, దేవుడంతయూ కాదు. కొంత భాగమైనా, అంతా అయినా ఒకే ధర్మము కల్గియున్నది. కావున దేవుని అంశ భూమిమీద పుట్టినప్పుడు దేవుడే పుట్టాడనుటలో తప్పులేదు. అందువలన ఏనును 'దేవుడు' అనడములో తప్పులేదు.

ఇక్కడ మరికొందరికి మరొక ప్రశ్న రావచ్చును. అదేమనగా! ఏనుప్రభువు దేవుడని మీరన్నట్లు దేవుడైతే ఆయనను మనుషులు బాధించినప్పుడు ఎందుకు బాధపడ్డాడు? మనుషుల చేత ఎందుకు పింసింపబడ్డాడు? మనుషుల చేత ఎందుకు అవమానించబడాలి? మనుషులు తన ఎడల చెడుగా ప్రవర్తించినప్పుడు తానెవరో తెలిపి, తన మహాత్మ్యము చేత వారిని శిక్షింపవచ్చును కదా! అని అడుగవచ్చును. దానికి మా సమాధానమేమనగా! ఈ విషయము అర్థము కావాలంటే ముందు మనమొక దైవరహస్యము తెలుసుకోవాలి. ఒక సాధారణ వ్యక్తి శరీరములో మూడు ఆత్మలు గలవు. ఒకటి జీవాత్మ, రెండు ఆత్మ, మూడు పరమాత్మ. ఈ మూడు ఆత్మలలో జీవాత్మ, ఆత్మ రెండూ శరీరము లోపల నివశిస్తున్నవి. శరీరము బయట ఏమాత్రము లేవు. మూడవదైన పరమాత్మ శరీరము లోపల మరియు శరీరము బయట అంతటా అణువణువునా వ్యాపించి

కలదు. పరమాత్మ శరీరము బయటగానీ, శరీరము లోపలగానీ ఎటువంటి పని చేయకుండా ఊరక ఉన్నది. రెండవదైన ఆత్మ శరీరములో జరుగు కార్యములన్నిటినీ చేయుచున్నది. మొదటిదైన జీవాత్మ ఏ పనీ చేయక కేవలము సుఖము, దుఃఖము అను రెండు అనుభూతులను మాత్రము అనుభవిస్తున్నది. చాలామంది జీవాత్మలమైన మనమే అన్నీ చేస్తున్నాము అనుకుంటున్నాము. అలా ఏ శరీరములోను జరగడము లేదు. మనకు తెలియకుండా మన శరీరములో మనతో పాటు ఉన్న ఆత్మయే అన్ని పనులు చేయుచున్నది. ఆత్మ కూడా తన ఇష్టానుసారముగా పని చేయడము లేదు. కర్మ అను ఒక లెక్కాచారము ప్రకారము చేయుచున్నది. పనులకు కారణము కర్మ అను ఒక విధానము కలదు. కర్మ అను దాని ప్రకారము జీవుడు సుఖము, దుఃఖము అను అనుభూతులను అనుభవించవలెను. జీవుడు లోపల సుఖ దుఃఖములను అనుభవించాలంటే బయట వరకు యున్న ఆత్మ పని చేయుచున్నది. అంతేకాక శరీరములోపల ఆహారమును జీర్ణము చేయుట, గుండెను కదలించుట, రక్తము సుండి మూత్రమును, చెమటను వేరు చేయుట మొదలగు శరీరాంతర్గత కార్యములన్నీ చేయుచున్నది. ఆత్మ అన్ని కార్యములు చేయుట వలన జీవాత్మ శరీరములో మనగలుగుచున్నది. శరీరము లోపల గల జీవునికి ఏ పనీ లేక కేవలము అనుభవములను మాత్రము అనుభవిస్తున్నది. ఇదంతయూ ప్రతి మనిషి శరీరములో ఎప్పటికీ మార్పు చెందక శాసనబద్ధమైన విధముగా ఉన్నది.

దేవుడు మనిషిగా పుట్టినప్పటికీ ఆ మనిషి శరీరములో కూడా అందరియందున్న విధానమే జరుగుచుండును. మిగతా శరీరములలో మాదిరి ఆ శరీరములో పరమాత్మ ఉండవలసిందే, ఆత్మ అన్ని పనులు చేయవలసిందే, జీవాత్మ అనుభవించవలసిందే. దేవుడు మనిషిగా వచ్చిన

శరీరము లోపల జరిగే విధానమదే. దేవుడు ఏసుగా వచ్చినప్పటికీ జరిగినదంతే. సాధారణ మనిషికి ఆయనకు శరీరయంత్రాంగములో ఎటువంటి తేడా లేదు. అందువలన ఆయన అన్ని బాధలను, సుఖములను జీవునిగానే అనుభవించాడు. ఏసుప్రభువుకు జీవితములో అనేక కష్టములు ఎదురైనా అన్నిటినీ జీవాత్మగా ఆయన అనుభవించవలసి వచ్చినది. ఆ పనులు జరుగుటకు ఆ విధముగా అనుభవించుటకు తగిన కర్మను ఆయనే సృష్టించుకొని భూమిమీదకు ఒక మనిషిగా వచ్చాడు. ఇది ఆయన సాధారణ జీవితమైనప్పుడు ఆయనకు మనకు ఏమిటి తేడా? అని అడిగితే ఒకే ఒక తేడా గలదు. అదేమనగా! శరీరములో పని చేయునది ఒకే ఒక ఆత్మ అని తెలుసుకొన్నాము కదా! మనిషిగా వచ్చిన భగవంతుని శరీరములో కూడా అట్లేయుండునని అనుకున్నాము. కానీ కొన్ని సందర్భములలో మాత్రము ఒక విచిత్రమైన తేడా గలదు. భగవంతుని శరీరములో కొన్ని సమయము లందు సాధారణ శరీరములో ఉన్నట్లు మూడు ఆత్మలు తమ తమ పని చేయక వేరు విధానముగా మారిపోవును. జీవాత్మ తటస్థముగా ఏ అనుభవములు అనుభవించు స్థితిలో లేకుండా నిలిచిపోయి, జీవాత్మ స్థితిలో ఆత్మ ఉండిపోవును. అప్పుడు ఆత్మగా మాట్లాడిన మాటలు పూర్తి ఆధ్యాత్మికముగా ఉండును. అసలైన ఆధ్యాత్మిక విషయములు, దేవుని ధర్మములు ఆత్మ స్వయముగా చెప్పినప్పుడే తెలియును. కొన్ని సందర్భము లలో భగవంతుని శరీరమందు ఆత్మ స్వయముగా జ్ఞానమును పలుకును. అంతేకాక బహు అరుదుగా శరీరములో ఆత్మ, జీవాత్మలు తటస్థముగా ఆగిపోగా పరమాత్మే పలుకుట కూడా గలదు. భగవంతుని జీవితములో ఒకటి లేక రెండుమార్లు అటువంటి సందర్భములు జరుగవచ్చును. ఏసు ప్రభువు జీవితములో, కృష్ణుని జీవితములో, రావణ బ్రహ్మ జీవితములో

పరమాత్మే మాట్లాడిన సందర్భములు గలవు. పరమాత్మ పలుకునప్పుడు ఆ పలుకుకు ప్రకృతియంతా లోబడియుండును. అలాగే ఆత్మ పలుకునప్పుడు అసలైన జ్ఞానమంతా ఆయనకు లోబడియుండును. 1) అందువలన వీరి జీవితములో ప్రకృతినే శాసించిన పరమాత్మ పలుకులు గలవు. 2) ఆత్మ జ్ఞానమును నిగ్గు తేల్చి చెప్పిన ఆత్మ మాటలు గలవు. 3) సుఖదుఃఖములను అనుభవించిన జీవాత్మ అనుభవములు గలవు. ప్రభువు జీవితములో తుఫానుతో చెలరేగిన సముద్రములో తుఫానును అణిగిపొమ్మన్నప్పుడు స్వయముగా పరమాత్మే పలికినాడని తెలియుచున్నది. ఆ మాటలను అనుసరించి ప్రకృతి కూడా నడుచుకొన్నట్లు కూడా తెలియుచున్నది. ఆయన ఆత్మగా స్వచ్ఛమైన జ్ఞానమును తెలిపినట్లు గలదు. అదే విధముగా జీవాత్మగా అనేక సుఖదుఃఖములు అనుభవించినట్లు కూడా గలదు. ఈ విధముగా శ్రీకృష్ణుని జీవితములో కూడా జరిగినది. సూర్యుని శాసించి సైంధవుని చంపాడు. విశ్వరూపము చూపి తాను పరమాత్మనని తెలిపిన సందర్భము కూడా కలదు. ఆత్మగా సంపూర్ణ జ్ఞానమైన గీతనే బోధించాడు. మిగతా సమయములలో జీవాత్మగా అన్ని అనుభవములను అనుభవించాడు. కేవలము ఒక్క భగవంతుని శరీరములో మాత్రమే కొన్ని సమయములలో మూడు ఆత్మల ఆట విడివిడిగా సాగుచున్నది. దైవము శరీరము ధరించడము బహు అరుదుగా వేల సంవత్సరములకో, లక్షల సంవత్సరము లకో జరుగుచున్నది. దేవుడు భూమిమీద శరీరము ధరించి పుట్టినప్పుడు ఎక్కువ కాలము జీవాత్మవలె అందరివలె ఉండి, అవసరమొచ్చినప్పుడు ఏదో కొంత సమయములో మాత్రము సంవత్సరములో కొన్నిమార్లు ఆత్మగా మాట్లాడును. భగవంతుని జీవితములో ఒకటి లేక రెండుమార్లు బహు అరుదుగా మాట్లాడవచ్చును లేక మాట్లాడక పోవచ్చును. తాను ధర్మములను

తెలుపుటకు వచ్చాడు కనుక ఆత్మగా తప్పక మాట్లాడును. ఇది దేవుని విధానమైతే మాయ విధానము మరొకలాగ ఉన్నది.

దేవుడు సాధారణ మనిషిగా ఉన్నంతవరకు ఎటువంటి ఇబ్బంది లేదు. ఆత్మగా జ్ఞానము చెప్పినప్పుడే మాయ వ్యతిరేఖత కలుగుచున్నది. దేవుని జ్ఞానమంతయూ మాయకు వ్యతిరేఖమైనదే, కావున మాయ (సాతాన్) మనుషులను తనవైపు నుండి దేవుని జ్ఞానమువైపు పోకుండా చూసుకోవడములో బహు జాగ్రత్తగా ఉంటుంది. అంతేకాక దేవుని జ్ఞానము మీద శ్రద్ధకల్గి కొంత జ్ఞానమును తెలుసుకొనిన వారిని గుర్తించుకొని తనవైపుకు లాగుకొనుటకు ప్రయత్నించుచుండును. అందువలన మాయ ప్రభావముతో అసలైన ఆత్మజ్ఞానము మీద ఆసక్తి కలవారు చాలా తక్కువ అని చెప్పవచ్చును. ఒకవేళ ఎవరైనా కొంత తెలుసుకొన్న వారుండినప్పటికీ వారు ఆ మార్గము నుండి తప్పిపోవడము జరుగుచున్నది. ఇక్కడొక ప్రశ్న కొందరికి రావచ్చును. అదేమనగా! నేడు ఎందరో భక్తిగలవారున్నారు కదా! ఎందరినో గురువులుగా ఆశ్రయించి వారివద్ద నుండి జ్ఞానము తెలుసుకొనుచున్నారు కదా! ఎంతోమంది దేవతలకు శ్రద్ధగా పూజలు చేయుచున్నారు కదా! కొద్దిపాటి నాస్తికులు తప్ప దేవుని మీద భక్తిలేని వారున్నారా? మీరు చెప్పినట్లు ఏమీ లేదే! సాయి భక్తులనుగానీ, అయ్యప్ప స్వామి భక్తులనుగానీ ఎవరైనా మార్చగలరా? దేశములో ఉన్న పాత దేవుళ్ల గుడులేకాక షిరిడిసాయి గుడులు, అయ్యప్పస్వామి గుడులు విపరీతముగా తయారగుచున్నాయి కదా! అక్కడ మాయ ఎవరినీ ఆటంక పరచలేదే! మీ మాట ఎలా నమ్మా? అని అడుగవచ్చును. దానికి మా సమాధానమేమనగా!

మాయ దేవుని మార్గమునకు, దైవజ్ఞానమునకు పూర్తి వ్యతిరేఖ మైనది. ఎంతో గొప్పదైన దేవుని జ్ఞానమునే వ్యతిరేఖించునది మాయ.

కావున మాయ కూడా చాలా గొప్పదై ఉంటుందని తెలియుచున్నది. అందువలననే భగవద్గీతలో “కూయా దురత్యయా” అన్నారు. “మాయను జయించుట దుస్సాధ్యమైన పని” అని ఒకచోట దేవుడే అన్నాడంటే ఊహకు అందనిరీతిలో మానవున్ని మాయ మోసము చేయునని తెలియుచున్నది. ఇంతవరకు ఇది మాయ పని అనిగానీ, మాయపని ఇట్లుంటుందని కానీ ఎవరూ తెలుసుకోలేకపోయారు. అందువలన మాయ దేవుని మార్గములో అందరినీ మోసము చేయుచున్నది. దేవుని జ్ఞానము వలె తన జ్ఞానమును తయారు చేసినది. దేవుడు భగవంతునిగా వేల సంవత్సరములకు ఒకమారు అరుదుగా భూమిమీదకు వస్తే, ఆయనను ఎవరూ గుర్తుపట్టనట్లు మాయ తన ప్రతిరూపములను భగవంతులుగా ఎందరినో భూమిమీదకు తెచ్చినది. మాయ ప్రవేశపెట్టిన ఎన్నో జ్ఞానములలో ఏది నిజ దైవజ్ఞానమో ఎవరికీ అర్థముకాక అన్ని జ్ఞానములు దేవునివే అని చాలామంది పొరపడుచున్నారు. అలాగే మాయతో కూడుకొన్న భగవంతులు ఎందరో భూమిమీద ఉంటే, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వచ్చు భగవంతున్ని ప్రత్యేకముగా ఎవరు గుర్తిస్తారు? ఎన్నో మహాత్యములు చూపించు భగవంతులుంటే జీవితములో ఏడో ఒకటో రెండో మహాత్యములను చూపు వానిని ఎవరు గుర్తిస్తారు? ఎందరో మాయ భగవంతులలో అసలైన ఒక్క భగవంతున్ని ఎవరు గుర్తించగలరు? ఈ విధముగా దేవుని జ్ఞానమును గానీ, భగవంతున్ని గానీ గుర్తించుట దుస్సాధ్యమైన పనిగా ఉన్నది. ఇంతవరకు ఎవరూ చూడనిది, తర్వాత కూడా ఎవరూ తెలుసుకోలేనిది అని తన నిజస్థితిని దేవుడు విశ్వరూపముగా చూపితే, ఆ విధముగా కూడా గుర్తించనట్లు చాలామంది దేవతలు విశ్వరూపము చూపినట్లు, చివరకు సాయిబాబాను, వీరబ్రహ్మము గారు కూడా రెండు మూడుమార్లు విశ్వరూపము చూపినట్లు కొందరి చేత

వ్రాయించినది. ఇంతమంది చూపిన ఇన్ని విశ్వరూపములలో భగవద్గీతలో కృష్ణుడు చూపిన విశ్వరూపమే గొప్పని ఎవరనుకుంటారు? అందువలన క్రైస్తవులలో కృష్ణున్ని, హిందువులలో ఏనుప్రభువుని భగవంతునిగా గుర్తించలేకపోయారు. ఒకవేళ హిందువులలో కృష్ణున్ని ఎవరైనా అసలైన దేవునిగా గుర్తించారా అంటే అదియూ లేదు. మిగతా అంతమంది దేవుళ్ళలో కృష్ణున్ని చివరి వానిగా కొంతమంది భావించితే, ఆయనవన్నీ అల్లరి పనులే ఆయనెట్లు దేవుడవుతాడని చాలామంది చిన్న దేవునిగా కూడా గుర్తించలేదు. షిరిడీ సాయిబాబా ముందర కృష్ణుడొక దేవునిగా కూడా ఎవరూ లెక్కించడము లేదు. ఇక క్రైస్తవులలోనికి పోయి ప్రభువును వారు ఏ విధముగా భావిస్తున్నారని చూచిన, ఆయనను దైవకుమారునిగా కొందరు లెక్కించి నప్పటికీ ఆయన వాక్యముల సారాంశము వారికి అర్థము కాలేదనియే చెప్పవచ్చును. మాయ ప్రభావము వలన ఆయనను వదలి, ఆయన చనిపోయిన శిలువను మ్రొక్కుచున్నారు. 'ప్రభువు ఆకారము'ను పెట్టుకుంటే హిందువులవలె లెక్కించబడుతామని శిలువ బొమ్మను పెట్టుకొన్నారు. "నన్ను చూచినవాడు నా తండ్రిని చూచినట్లేనని" ప్రభువు చెప్పగా కనీసము 'ఆయన ఆకారము' నైనా చూడక ఆయన మరణమునకు కారణమైన శిలువను చూడడము మాయ పని కాదా! ఈ విధముగా చెప్పుచూపోతే, దేవుని మార్గములో ఉన్నామనుకొనునట్లు చేసిన మాయ (సాతాన్) దేవుని మార్గమునకు ఎంతో దూరముగా మనిషిని పంపుచున్నది. తెలిసినవాడు చెప్పినప్పటికీ, వానినే తక్కువవానిగా లెక్కింపజేసి వాని మాటను విననట్లు చేయుచున్నది. మాయ మతములను కల్పించి దేవుడే వేరువేరన్నట్లు చేసినది. విశ్వమునకు అధిపతి ఒక్కడే అయినా మతములను చూపి మతమునకొక దేవుడని మనుషులకు తెలియునట్లు మాయ చేసినది. ఆ మాయ ప్రభావము మనుషులలో ఎంతో ఇమిడి ఉన్నది. కావున ఎందరో దేవుళ్లు, ఎన్నో

మతములు తయారైనవి. క్రైస్తవ మతము ఒక్కటే అయినప్పటికీ అందులో మేరీమాత భక్తులు కొందరు, ప్రభువు భక్తులు కొందరు గలరు. అలాగే హిందూ మతమొక్కటే అయినప్పటికీ దేవుళ్లు అనేకముగా ఉన్నారు. ఇన్ని మతములలో, ఇన్ని దేవుళ్లలో ఎవరు అందరికీ అధిపతియో ఇప్పటికైనా తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించమని తెలుపుచున్నాము. అట్లు తెలుసుకొనుట అంత సులభముగా లేదు. **ముందు మాయను** గురించి, దాని ఉనికిని గురించి తెలుసుకోగల్గితే **తర్వాత దేవుని మార్గమును** గురించి తెలుసుకోగలరు. అందువలన ఇప్పుడు మీరున్న మార్గము దేవుని మార్గమో, మాయ మార్గమో ఒక్కమారు వెనుదిరిగి చూచుకోండి.

రూపము, పేరులేని ఫలానా అని నిర్ణయించలేని అనంతమైన అతీతమైన శక్తి ఒకటుంది. దానిని మనము గుర్తింపునకు 'పరమాత్మ' అంటున్నాము. సర్వమునకు మూలమైన పరమాత్మ విషయము మానవులకు ఎవరికీ తెలియదు. అటువంటి స్థితిలో ఆ పరమాత్మయే వచ్చి తన విషయము ఫలానా అని తెలుపవలసియున్నది. పరమాత్మయేమో అణువణువునా వ్యాపించి ఉన్నవాడు, మనమేమో శరీరము ధరించి పంచ భూతములను తప్ప మిగతా దానిని తెలియు స్థితిలో లేము. ఇంద్రియములకు తెలియు దానినే చూడగలము, వినగలము. ఇంద్రియాతీతమైన దానిని ఏమాత్రమూ తెలియలేము. పరమాత్మ ఇంద్రియములకు గోచరము కానిది. అటువంటపుడు ఆ పరమాత్మయే మానవరూపు ధరించి వచ్చి, ఇంద్రియములకు గోచరించి ఆయన విషయము ఆయన తెలిపితేనే మనకు తెలియబడేది. లేకపోతే ఎవరూ ఆయన విషయము తెలిసినవారు లేరు, తెలుపువారు లేరు. అందువలన ఆ పరమాత్మయే మానవరూపు ధరించి, తన విషయములను ప్రకటించుకోవలసి వచ్చి ఉన్నది. ఒకమారు ఆయన తన

ధర్మములను తెల్చి పోయాడనుకొందాము. అవి కొంత కాలమునకు మరుగుపడిపోతే తిరిగి ఆయనే వచ్చి పునరుద్ధరించి పోవలసియున్నది. ఇట్లు ఎన్నోమార్లు ఈ ప్రపంచమునే సృష్టించిన పరమాత్మయే తన్ను తాను మానవునిగా సృష్టించుకొని మానవునివలె సంచరించి, మానవునివలె కర్మములను అనుభవించి ఏదో విధముగా తన ఉద్దేశ్యమును తాను నెరవేర్చుకొనిపోవును. ఆ విధముగా వచ్చిన పరమాత్మను గుర్తించుట చాలా కష్టము. పరమాత్మ ఎన్నోమార్లు భూమిమీదకు వచ్చాడు పోయాడు. అయినప్పటికీ మానవుడు ఆనాటికీ, ఈనాటికీ గుర్తించలేని స్థితిలోనే ఉన్నాడు.

ఉన్నప్పుడు గుర్తించలేని వారు భగవంతుడు వచ్చి పోయిన తర్వాత వారిని గొప్పగా తలచుకొంటూ పూజించను మొదలు పెట్టదురు. అదియు పరమాత్మ అని కాదు. జ్ఞానములో గొప్పవాడనో, లేకపోతే ఆయనను మ్రొక్కితే కోర్కెలు నెరవేరుతాయనో, ఏదో ఒక ఉద్దేశ్యముతో పూజిస్తూ ఉంటారు. కానీ అసలైన పరమాత్మయని అప్పటికీ తెలిసియుండరు. మనము ఆలోచిస్తే కొన్ని సూత్రముల ద్వారా పరమాత్మ అవతరించిన జన్మలను గుర్తించవచ్చును. ఆ విధముగా ఇప్పటికీ మనకు తెలిసినంతటిలో ద్వాపరయుగ అంత్యములో శ్రీకృష్ణునిగా, తర్వాత కలియుగములో ఏనుగా గుర్తించవచ్చును. తర్వాత కూడా వచ్చి ఉండవచ్చును కానీ మనకు తెలియలేదు.

పరమాత్మ ఎన్ని జన్మలుగా వచ్చినా ఒక జన్మకు మరియొక జన్మకు ఆయన ధర్మములలో తప్ప మిగతా వాటిలో ఏమాత్రము పొంతన ఉండదు. ద్వాపరయుగమున పుట్టిన కృష్ణునిలోనూ, కలియుగమున పుట్టిన ఏనులోనూ ఒకే అంశ ఉండినప్పటికీ పై జీవితములు మాత్రము ఎంతో తేడా కల్గి

ఉన్నవి. శ్రీకృష్ణుడు ఎనిమిది మంది స్త్రీలను భార్యలుగా చేసుకొని అష్ట ఐశ్వర్యములను అనుభవించడమేకాక మొదటి భార్యను ఆమె ఇష్టముతోనే అపహరించి తెచ్చుకోవడమేకాక శత్రువులను సహితము వధించడము జరిగినది. ఆయన జీవితములో అసత్యము, మోసము అన్నీ చోటు చేసుకొన్నాయి. వీటినన్నిటినీ గమనించిన ఎడల ఆయనను పరమాత్మ అంశ నిండిన భగవంతునిగా ఎవరూ గుర్తించలేరు.

కలియుగములో పుట్టిన ఏనుప్రభువు జీవితములో అసత్యములు మోసములు లేవు. శత్రువు ఒక చెంపకు కొట్టితే మరియొక చెంప చూపమని చెప్పిన సాత్త్వికుడు. స్త్రీల ఎడల కామ దృష్టి లేనివాడు. కృష్ణునికి ఏనుకు నూటికి నూరుపాళ్లు ప్రపంచ విషయములలో తేడా గలదు. ఇద్దరి విషయములలో రెండు మతములలో గురువులుగా ఉన్నవారు సహితము పొరపడుచున్నారు. ఇందూ గురువులు ఏనుప్రభువును విమర్శించడము ప్రపంచ సంబంధ విషయములను చూపిస్తూ “దేవుడైతే తనను తాను రక్షించు కొనక సామాన్యుల చేతిలో చిక్కి చావడమెందుకని, ఆయన వద్ద దైవశక్తి ఉండి చనిపోయినవానిని లేపినపుడు ఆయనెందుకు చనిపోవలసి వచ్చినదనీ, చేతికి ములుకులు కొట్టునపుడు బాధ ఎందుకు కల్గినదనీ” అడుగుచున్నారు. అలాగే క్రైస్తవ మతములోని ఫాదర్లు, పాస్టర్లు శ్రీకృష్ణుని గూర్చి విమర్శించుచూ “అంతమంది భార్యలు కల్గినవాడు దేవుడెట్లగునని” వాదిస్తున్నారు. ఈ విధముగా ఇరు జీవితములలోనున్న ప్రపంచ విషయములను ప్రాతిపదికగా తీసుకొని మాట్లాడుచున్నారే కానీ, వారి జీవితములలో అటువంటి సంఘటనలు ఎందుకు చోటు చేసుకొన్నాయని ఎవరూ యోచించడము లేదు. పరమాత్మ భూమిమీదకు వచ్చినప్పుడు ఆయననెవరూ గుర్తించలేరని ఆయనే చెప్పాడు. గుర్తించలేనట్లు నటించడమే ఆయన

పని. ఆయన మన మధ్య గుర్తింపు లేకుండా దొంగవలె ఉండి మన అజ్ఞానమును దోచుకొని పోవడమే ఆయన పని.

ప్రపంచ విషయములను చూచితే దేవుడు ఎవరికీ అర్థము కాడని మొదటనే చెప్పుకొన్నాము. దేవున్ని దేవుని విషయములలోనే చూడాలి. అప్పుడైతేనే ఆయనను గుర్తించనగును. ఈ సూత్రము తెలియక గురువుల మని చెప్పుకొనువారు కూడా ప్రపంచ విషయములతో దేవున్ని కొలుచుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. కావున దేవుడు భూమిమీదకు వచ్చినప్పటికి ఎవరికీ తెలియకున్నాడు. ప్రపంచ విషయములతో చూచుట వలన ప్రపంచములో కంటికి కనిపించు మహాత్మ్యములను చేయవారే గొప్పగా కనిపిస్తూ వారే దేవుళ్లుగా అర్థమగుచున్నారు. అటువంటప్పుడు అసలైన వానిని విస్మరించడము జరుగుచున్నది. అందువలననే ఎవరూ గుర్తించుటకు వీలులేకున్నది. బాహ్య ప్రపంచ విషయములను బట్టి చూస్తే ఏమాత్రము దేవుని జన్మలను గుర్తించలేము. ధర్మములనుబట్టి మాత్రము గుర్తించ వీలగును. భగవద్గీతలోనూ, ఏసు వాక్యములలోనూ ఒకే ధర్మము కనిపించు చున్నది. కావున వారిద్దరినీ ఒక్కరిగా గుర్తించవచ్చును. కానీ బాహ్య విషయములలో ఏమాత్రము పొంతన ఉండదు.

ప్రపంచమునకంతటికీ సర్వమానవులకు ఉన్నది ఒకే ఒక దేవుడనీ, ఆ దేవుడే మానవున్ని తనవైపు మరల్చుటకు మానవునిగా అనేకమార్లు, అనేక పేర్లతో, అనేక రూపములతో వస్తున్నాడని గ్రహించని మానవులు మతములు సృష్టించుకొని మా దేవుడు, మీ దేవుడు అని వాదించుకొను చున్నారు. మన మతములో ఉన్న దేవుడు ఇతర మతములలో చెప్పుకొను దేవుడు ఒక్కడేనని తెలియక నిజ దేవుడు మా దేవుడంటే మా దేవుడని వాదించుకొనుచున్నారు. మానవులలో మతముల మీద గల మమకారము

దేవుని మీద లేకుండా పోవుచున్నది. అలాంటి అజ్ఞానములో మానవుడు పడకూడదు. మనము వేరువేరుగా చెప్పుచున్న దేవుడు ఒక్కడేనని తెలియ వలయును. సమయము సందర్భమునుబట్టి, దేశమును మనుషులనుబట్టి తన పాత్ర ఎలాగ ఉండవలయునో తానే నిర్ణయించుకొని, పరమాత్మ భూమిమీదకు భగవంతునిగా వస్తున్నాడు. అటువంటప్పుడు జన్మకు జన్మకు ఏమాత్రము పోలిక ఉండదు. కానీ తాను వచ్చిన ఏ జన్మలోనైనా తన ధ్యేయమొక్కటే ఉండును. అదియే తన ధర్మములను తెల్పడము. ప్రభువుగా వచ్చినా, అంతకు ముందు కృష్ణునిగా వచ్చినా, ఆయన మానవులకు తెల్పిన ధర్మములు ఒక్కటే. కానీ వ్యక్తిని బట్టి, పేరునుబట్టి, ఆయన ఉన్న దేశమును బట్టి, అన్ని వేరు వేరైన దానివలన దేవుడు కూడా వేరు వేరుగానే కన్పిస్తున్నాడు. పేరు, వ్యక్తి, దేశము వేరు వేరైన దానివలన ఆయన ధర్మము కూడా వేరు వేరుగా కన్పిస్తూ ఉన్నది.

ఉదాహరణకు పరమాత్మ తెల్పిన ఒక ధర్మమును తీసుకొందాము. శ్రీకృష్ణుడు గీతలో "పరిశ్రాణియ సాధనౌ ఖనౌశాయచ దుష్కృతమ్" సాధుజనులను పెంపొందిస్తాను, దుష్కృతులను నాశనము చేస్తానన్నాడు. ఆ మాటనుబట్టుకొని క్రైస్తవ మతములోని కొందరు బోధకులు, మీ ఇందూ మతములో మీకు రక్షణ లేదు. మీ మతములో మీ దేవుడు పాపాత్ములను సంహరిస్తానని చెప్పుచున్నాడు. మా మతములో ఎంతటి పాపాత్మునికైనా రక్షణ కలదు. పాపులను రక్షించు నిమిత్తమే ఏను భూమిమీదకు వచ్చానని చెప్పాడు. కావున మీరు ఎంత పాపులైనా, ఎంత దుర్మార్గులైనా మా మతములో మీకు రక్షణ కలదు. మీ మతములో మీ దేవుడు పాపాత్ములను, దుర్మార్గులను వినాశము చేస్తాననగా, మా దేవుడు నీకు రక్షణ నిస్తానన్నాడు. కావున మా దేవుడే నిజమైన దేవుడని చెప్పుచున్నారు. ఈ విషయములో

ఏనుప్రభువు చెప్పిన అసలు అర్థము క్రైస్తవులకుగానీ, గీతలో కృష్ణుడు చెప్పిన ఆ శ్లోకమునకు అర్థము ఇందువులకుగానీ బోధపడక, ఆయన మాట వేరు, ఈయన మాట వేరు అన్నట్లు కన్పిస్తున్నది. దానివలన ఇద్దరూ వేరు వేరు అని వారికి గాఢముగా అర్థమైనది. కానీ ఇద్దరూ ఒక్కరేనని ఇద్దరిలో ఒకే అంశ యున్నదనీ, వారు ఇద్దరూ చెప్పిన ఆ రెండు వాక్యములు ఒకే అర్థము నిచ్చుచున్నవనీ తెలియలేకపోయారు. ఇద్దరి మాటలలో ఉన్న అర్థము పాపులను, దుర్మార్గులను లేకుండా చేయడము అనడములో 'బోధ' అను ఆయుధముతో 'పాపము, దుష్టత్వము' అను కర్మను లేకుండా చేసి పవిత్రులుగా చేయడమేనని, దుర్మార్గులు పవిత్రులుగా మారుట వలన పాపములలో చిక్కకొనక సన్మార్గులుగా మారుట వలన, దుష్టులు లేకుండా పోవుట జరుగుచున్నది. గీతలో దుష్టులను లేకుండా చేస్తానని, బైబిలులో పాపములు మిమ్ములను అంటకుండా, పాపముల నుండి రక్షణ కల్పిస్తానని చెప్పడము ఒక్కటి కాదా!

భాష వేరైనా భావమొక్కటేనని, పేర్లు వ్యక్తులు వేరయినా వారు చెప్పిన మాటలో ఉద్దేశ్యమొక్కటేనని తెలియక, ఆయన భావమును అవగాహన చేసుకోలేక ఎవరికి ఇష్టమొచ్చిన పద్ధతిలో వారు చెప్పుకొని, ధర్మము చెప్పిన వానినే వేరువేరని విభజించారు. ఇందువులు ఏనును విమర్శించినప్పుడు, క్రైస్తవులు కృష్ణున్ని దేవుడు కాదన్నప్పుడు, పరమాత్మయైన వాడు పరలోక రాజ్యమేలువాడు, పరలోక తండ్రి, విశ్వాధిపతి, పురుషోత్తముడై విశ్వమంతా వ్యాపించి మనయందు కూడాగల ఆ దేవుడు ఈ ప్రజలు కళ్లున్న గ్రుడ్డివారనుకొని నవ్వుకొనుచున్నాడు. 'అధర్మములు చెలరేగి ధర్మములకు ముప్పు కల్గినపుడు వస్తుంటానని' గీతలో కృష్ణుడు చెప్పాడుగా, అలాగే నెమలి పింఛముతో, మురళితో, చక్రముతో ముందు మాదిరి వస్తేనే

ఈయన ఆ దేవుడేనని ఇందువులు గ్రహిస్తారు. అట్లుకాక వేరే రూపముతో పుట్టితే దేవున్ని కూడా నీవు మా దేవుడవు కావుపో! అంటారు. బైబిలులో తిరిగి నా రెండవ రాక ఉన్నదని చెప్పిన ప్రభువు ‘పూర్వము పుట్టినట్లే పుట్టి, చేతిలో ములుకుల గాయపు గుర్తులు, డొక్కలో సూలముతో పొడిచిన గాయము గుర్తు ఉంటేనే’ ప్రభువని క్రైస్తవులు గుర్తిస్తారు. అలా కాకుండా వేరు రూపముతో ఉండిన నీవు మా ప్రభువు కాదుపో! అంటారు. పోలికలు, ప్రవర్తనలు వేరుగా ఉండుట వలన శ్రీకృష్ణుడే ప్రభువని ఇందువులు, ప్రభువే కృష్ణుడని క్రైస్తవులు గుర్తించ లేకపోయారు. అందువలననే గీతలో దేవుడు “నన్ను నా మహాత్మ్యము తెలియక ప్రజలు నన్నవమానింతురని” చెప్పాడు. ప్రభువుగా వచ్చినప్పుడు ప్రజలు అదే పని చేశారు. ధర్మముల బోధించు నిమిత్తమొస్తానని చెప్పిన కృష్ణుడు వచ్చినా, నీకు జ్ఞానము చెప్పి ఉపదేశమిస్తామను ఇందూ గురువులు, ప్రభువు రెండవ రాక జరిగినా ఎవరూ గుర్తించలేక వేరు ఆకారములోనున్న ప్రభువుకు బాప్తిస్మము ఇస్తామను క్రైస్తవ బోధకులు గలరు. కృష్ణుడు రూపము, పేరు మార్చుకొని వస్తే ఆయనకే జ్ఞానము నేర్పు గురువులున్నంతవరకు ఇందూమతములో అజ్ఞానమున్నదనీ, అలాగే శరీరము మార్చుకొని ప్రభువు ఎదురుగా వచ్చినా ఆయనకే వాక్యముల గురించి చెప్పు క్రైస్తవులున్నంత వరకూ వారికి దేవుని విషయము పూర్తి అవగాహన కాలేదనియే చెప్పవచ్చును.

దేవుడు భూమిమీదకు వచ్చినా ఎంతో జ్ఞానులైన వారు కూడా ఆయనను గుర్తించలేకపోవడానికి ఆయన జ్ఞానమును అర్థము చేసుకోలేక పోవడానికి బలమైన కారణము కలదు. ఆ కారణమేమిటని తెలియుటకు ముందు కంటికి కనిపించు సృష్టిని గురించి తెలుసుకోవాలి. దేవుడు అర్థము కాకుండా పోవడానికి దేవునికి వ్యతిరిక్తమైన ప్రధాన ప్రతిపక్షమొకటి

గలదు. దానినే క్రైస్తవులు 'సాతాన్' అనియు, ఇందువులు 'మాయ' అనియు, ఇస్లామ్ మతమువారు 'సైతాన్' అనియు చెప్పుచున్నారు. మాయ, సైతాన్, సాతాన్ అను పేర్లు కల్గినదేదో దాని రహస్యము తెలియాలంటే మొదట సృష్టి రహస్యము తెలియాలి. దాని వివరము క్రింద చూస్తాము.

సృష్టి రహస్యము

జగతి లేకముందు పరమాత్మ (దేవుడు) స్త్రీ కాదు, పురుషుడు కాదు. ఏదీకాని పరమాత్మ జగతిని సృష్టించదలచుకొని స్త్రీ తత్త్వము కల్గిన ప్రకృతిని, మాయను లేక సాతాన్‌ను తయారు చేశాడు. దానికుండవలసిన లక్షణములను, ఉండవలసిన పద్ధతులను అన్నిటిని నిర్ణయించాడు. ప్రకృతి స్త్రీ స్వరూపమైనది కావున దానికంటే పూర్తి విలక్షణముగా నిలచాడు. ఆ లక్షణమే పురుషుడు. తనకు ప్రకృతి, ప్రకృతికి తాను పూర్తి వ్యతిరిక్త దిశలలో ఉండునట్లు తలచిన పరమాత్మ ఇద్దరూ సమవుద్ధిగా ఉన్నప్పుడే తాను ఆడు ఆట రసవత్తుగా ఉండునని, తనకు సమానముగా ప్రకృతికి అధికారము లిచ్చాడు. ప్రకృతి (సాతాన్) పరమాత్మకు విరుద్ధమే కానీ శత్రువు కాదు. దేవుడు, సాతాన్ (పరమాత్మ, ప్రకృతి) చేతిలో విరుద్ధతను ఎదుర్కొనుట సహజమే అయినా ఒకరికొకరు శత్రువులు కారు.

ఒకప్పుడు ప్రకృతిని పుట్టించిన పరమాత్మ, తిరిగి ఒకప్పుడు తనయందే లీనము చేసుకొని ప్రకృతిని లేకుండా చేయును. ప్రకృతిని పుట్టించినవాడు, పోషించువాడు, తిరిగి లేకుండా చేయువాడు పరమాత్మయే. పుట్టించిన తండ్రిగా, భరించు భర్తగా, నశింపజేయు కాలుడుగా ప్రకృతికి అన్నీ తానైయుండి ప్రకృతిలోని శక్తిగా కూడా తానై పరమాత్మ ఉన్నాడు.

ఎంతో విశాలముగా ఉన్నవాడు కొంత విశాలమైన ప్రకృతిని తయారు చేసి 'జగతి' అను ఆటను ఆడుచున్నాడు. ఈ ఆటలో ఏదీకాని పరమాత్మ పురుషుని వేషధారియైపోయాడు. 'జగతి' అను నాటకము ప్రకారము పరమాత్మ పురుషుడు. నాటకమునకతీతముగా చూస్తే స్త్రీ, పురుషుడు ఏదీకానివాడు. ప్రకృతిని పంచభూతములుగా చేసి ప్రపంచము అన్నాము. ప్రపంచమును సృష్టించిన పరమాత్మ, చావు పుట్టుకలు గల జగతిని సృష్టించదలచుకొన్నాడు. పుట్టుక చావులు గల జీవరాసులను ఆత్మచేత సృష్టించి ప్రపంచములో జగతిని నిర్మించాడు. 'జ' అనగా పుట్టునది 'గతి' అనగా చావునదని, జగతి అనగా పుట్టుక, చావులు గలదని తెలియునట్లు జీవనముదాయమునకు 'జగతి' అని పేరు పెట్టారు.

ప్రకృతియను ప్రపంచమును తయారు చేసిన పరమాత్మ, ప్రకృతిలో జగతి అను జీవరాసులను తయారు చేశాడు. ప్రకృతి, పురుషులు సమానమైనవారు కాగా, అనగా ప్రపంచము, పరమాత్మ సమానమైన వారు కాగా, తర్వాత ప్రత్యేకముగా పుట్టి వచ్చినది జగతి. ఇప్పటికి పరమాత్మ ప్రపంచమును, జగతిని రెండిటినీ సృష్టించాడు. తనతో కలుపుకుంటే మూడవుతాయి. మొదట ఏదీకాని పరమాత్మ, ప్రకృతిని తయారు చేసి, తాను పురుషుడై ఆత్మగా యుంటూ ప్రకృతిని భార్యగా చేసుకొని, తాను భర్తగా ఉంటూ జగతి అను ప్రత్యేకమైన సంతానమును తయారు చేశాడు. ఈ వావి వరుసలు లేకుండా చూస్తే ఏదీకాని పరమాత్మ తన నుండి మూడు భాగములను సృష్టించాడు. ప్రకృతిని, పురుషుడను, జగతిని. ప్రకృతిని స్త్రీ, పరమాత్మ పురుషుడు, జగతి నవుంసకుడని తలచవలెను. మధ్యలో ఉన్న నవుంసకున్ని ఇటు ప్రకృతి తనవైపు లాగుకొనడము, అటు పరమాత్మ తనవైపు లాగుకొనడము ముఖ్యమైన ఆటగా యున్నది. ఆటకంటూ ఒక

పద్ధతి ఉంటుంది. ఆట పద్ధతులను నిర్ణయించి ఆటను పెట్టిన పరమాత్మ తాను అన్నిటికీ సృష్టికర్త, పెద్ద అయినప్పటికీ ఆత్మను సృష్టించి తాను నిర్ణయించిన పద్ధతుల ప్రకారము ఆట ఆడుచున్నాడు. ఈ ఆటకు మిగతా ఆటలవలె కొంత కాల నిర్ణయమున్నది. ఫుట్ బాల్ కు ఒకటిన్నర గంట, క్రికెట్ కు యాభై ఓవర్లు అన్నట్లు, జగతి అను ఆటకు వేయి యుగములు లేక 108 కోట్ల సంవత్సరములు పరిమితి ఉన్నది. రాత్రిళ్ళు విరామము, పగలు ఆట సాగడము జరుగుచున్నది. ఆట సమయము 108 కోట్ల సంవత్సరములు, విరామము కూడా అంతే సమయము.

ఏదీ కానివాడు, ఫలానా అని ఎవరి చేత చెప్పబడనివాడు, మొదట ప్రపంచమును, తర్వాత జీవరాసులను తయారు చేశాడు కదా! ప్రకృతిని తయారు చేసి తాను 'పురుషుడు' అను గుర్తింపు తెచ్చుకొన్నాడు. పురుషుడై ఆత్మను సృష్టించి ఆత్మ బీజమును భరించబడి గర్భము దాల్చు ప్రకృతిని ఐదు భాగములు చేశాడు. అటువంటి ప్రకృతినే పంచభూతములనీ, ప్రపంచమనీ అంటున్నాము. తన చేతనే తయారు కాబడిన ఆత్మను, జీవాత్మను మూడుగా విభజించాడు. జీవరూపమైన జగతి జీవాత్మయనీ, ఆత్మయనీ, పరమాత్మయనీ మూడు విధములుగా విభజించిన వాడు, జీవాత్మలను, ఆత్మను తయారు చేసి తాను పరమాత్మనను గుర్తింపు తెచ్చుకొన్నాడు. ప్రకృతి ప్రక్కన పురుషుడుగా ఆత్మల ప్రక్కన పరమాత్మగా గుర్తింపు తెచ్చుకొన్నాడు. ప్రకృతి ఉన్నప్పుడు, ఆత్మలు ఉన్నప్పుడు మాత్రమే పురుషుడు, పరమాత్మ అని పిలుచుటకు ఆధారమున్నది. అవి లేకుంటే ఆయనను ఏమని చెప్పుటకు వీలుకాదు. ఏదీ కానివాడు ప్రపంచముతో పురుషుడనీ, ఆత్మలతో పరమాత్మనీ అర్థమయిందనుకొంటాను. ప్రకృతి, పురుషుడయిన ఆత్మకు పుట్టినది జీవ సముదాయమైన జగతి. జగతిలో

తల్లితండ్రులైన ప్రకృతి, పురుషుల లక్షణములు ఉండునట్లు పరమాత్మ చేత అమర్చబడినది.

ప్రకృతిలో పురుషునికంటే విరుద్ధ లక్షణములున్నట్లు అమరిక గలదు. జగతిలో మాత్రము ప్రకృతి పురుషుల రెండిటి లక్షణములు మిళితమై ఉన్నవి. జీవరూపమైన జగత్తులో పరమాత్మ సంబంధిత జీవాత్మ, ఆత్మలు, ప్రకృతి సంబంధితమైన శరీరములు, గుణములు రెండూ గలవు. అంతేకాక దేవుడున్నాడను నమ్మకము ఆత్మవైపు, లేదని దేవునికి వ్యతిరేఖత ప్రకృతివైపు రెండూ గలవు. జగతిగా ఉన్న మానవులలో ప్రకృతి, పురుషుల లక్షణములుండి ప్రకృతి, పురుషులిలా కలరని తెలుపు నిమిత్తము ప్రకృతికి ప్రతి రూపముగా స్త్రీ శరీరములు, పరమాత్మకు ప్రతి రూపముగా పురుషుని శరీరములు తయారైనవి. ప్రకృతి పరమాత్మలేకాక జగత్తు కూడా కలదని తెలియునట్లు జగత్తుకు ప్రతి రూపముగా నవుంసకులు కూడా తయారైనారు. స్త్రీలు, పురుషులు, నవుంసకులు అను ముగ్గురు ప్రకృతి, పరమాత్మ, జగతి అను వాటి ప్రతి రూపములై ఉన్నారు. ప్రకృతి=స్త్రీ, జగతి=నవుంసకుడు, పరమాత్మ=పురుషుడు (మగాడు). పుట్టిన ప్రపంచమునకు ఆడవారు, జగత్తుకు నవుంసకులు, పరమాత్మగా ఉన్నవానికి మగవానిని గుర్తింపుగా పెట్టి తన సృష్టి ఇలా ఉందని అందరికీ తెలియునట్లు చేశాడు. అంతేకాక ఆత్మకు, ప్రకృతికి రెండిటి చేతనే జగత్తు పుట్టినదని తెలియునట్లు ఆడ, మగకు సంతానము పుట్టునట్లు చేశాడు. అందరికీ కనిపించు తల్లి, తండ్రి, సంతానము ఆదియందు సృష్టి విధానముగా యున్నది. అన్నిటియందు బుద్ధిని ఉపయోగించు మానవుడు స్త్రీకి భిన్నముగా ఉన్న పురుషుని గురించి, వారికి కల్గ సంతానమును గురించి ఎందుకిలా ఉన్నదని ఏమాత్రము యోచించడము లేదు. ఆధ్యాత్మిక విద్యలో అక్షరాభ్యాసమైన “సృష్టి రహస్యము”ను తెలియకపోతే ఆధ్యాత్మికమే తెలియక పోవును.

ఇది ఒక ఆటయని దేవునికి, ప్రకృతికి మధ్యన జరిగే శత్రుత్వ రహిత పోరాటమనీ తెలియాలి. ప్రకృతి, పరమాత్మల ఆటలో జీవున్ని ఎవరివైపు వారు లాగుకొనుటకు చూస్తున్నారు. పరమాత్మ తన జ్ఞానమును బోధించి తనవైపు వచ్చునట్లు చేసుకోవడము తన ఆటలో కర్తవ్యముకాగా, ప్రకృతి మాయగా యుంటూ తన ఆయుధములైన గుణములతో మనిషికి తీరిక, ఓపిక లేకుండా చేసి దేవున్ని గురించి యోచించు అవకాశమే మానవునికి లేకుండా చేయుచున్నది. అందరినీ వారివారి పనులలో ఇరికించి, ధ్యాసనంతయూ ఆ పనుల మీదికి మళ్ళించి, ఆశ చేత దానికి అనుబంధ గుణముల చేత, మనిషిని దేవునివైపు పోకుండా చేయుచున్నది. సృష్టిలో పరమాత్మ, ప్రకృతి మధ్య జరిగే అతి పెద్ద ఈ ఆటకు పేరు లేదు. ప్రకృతి మాయ రూపములో తనను ఎవరూ గుర్తించలేనట్లు అడుచూ, అందరినీ తనవైపు లాగుకొనుచున్నది. జగత్తులో ఎవడైనా దేవుని ధ్యాస కల్గినట్లయితే దేవున్ని గూర్చి తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నించిన వానిని, మాయ (ప్రకృతి) ప్రత్యేకముగా వాని మీద దృష్టి సారించి వానిని కూడా తన బుట్టలో వేసుకొంటున్నది. దేవుడు, మాయ (సాతాన్) యొక్క పోరాటము నందు ప్రస్తుత కాలములో మాయకే ఎక్కువ బలమున్నట్లు దానివైపే 99 శాతము మనుషులున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఇటువంటి సందర్భములలో దేవుని ఓటమి తప్పదేమోననిపించు సమయములో పరమాత్మ కూడా తాను బాగా ఆడి గెలిచేదానికి ప్రయత్నించాలి కదా!

అందువలన ఆయన ప్రయత్నములో భాగముగా మనిషిగా, మనుషుల మధ్యలోకి వచ్చి తనను గూర్చి తానే చెప్పుకొని తనవైపు మళ్ళించు కోవడానికి ప్రయత్నించును. ఆట అనగా గెలుపు ఓటమిల మధ్య సాగే

పోరాటము కదా! ముందే చెప్పుకొన్నాము ఇది శత్రుత్వ రహిత యుద్ధమని. ఈ పోరాటములో ఎవరి ప్యూహము వారిది. మనిషిలోనే సాతాన్ (మాయ) దేవుడు ఇద్దరూ ఉండినప్పటికీ వారి విషయము మనిషికి తెలియకున్నది. అందువలన మనిషి దేవున్ని గానీ, మాయను గానీ గుర్తించలేకున్నాడు. తను ఎటువైపు ఉన్నానని కూడా తెలియదు. తమకు తెలియకున్నా మాయ చేతిలో చిక్కిన మనుషులను దానినుండి విడిపించాలని దేవుడు కూడా ప్రయత్నించుచుండును. ఆ ప్రయత్నములోనే పరమాత్మ మారురూపములో దేవుని కుమారునిగా భూమిమీద పుట్టవలసి వస్తున్నది. కానీ ఆట నియమముల ప్రకారము తాను దేవుని కుమారుడనని మనుషులకు తెలియకూడదు. తెలియకుండానే తాను మనిషిలాగే పరమాత్మను (యెహోవా) గూర్చి తానే చెప్పవలసి వస్తున్నది. తన విషయము తానే చెప్పుచున్నప్పటికీ, తన ధర్మములను పునరుద్ధరించినప్పటికీ, సాతాన్ (మాయ) తాను కూడా తన ప్యూహము ప్రకారము వచ్చి దేవుని కుమారున్ని మనుషులలో అధమునిగా, అజ్ఞానిగా చూపుచున్నది. ఆయన మాటలు అధర్మములనీ, తమవే నిజమైన ధర్మములనీ బోధించునట్లు గురువులనే (కైపాలాంటి వారిని) తయారు చేసి పెట్టింది. మాయయే స్వయముగా గురువులు, స్వాముల రూపములో దేవుని కుమారునికి పోటీగా వస్తున్నది. తన తియ్యటి మాటలను దైవ జ్ఞానముగా వర్ణించి, దేవుని జ్ఞానమును నమ్మనట్లు, తాను చెప్పు జ్ఞానమునే నమ్మనట్లు చేయుచున్నది. ఏవి దేవుని ధర్మములో తెలియనట్లు తాను కూడా పరమాత్మ, మోక్షము, జ్ఞానము, సాధన అను పదములుపయోగించి చెప్పుచునే తన అధర్మములను మానవులకు అంటించుచున్నది. సాతాన్ యొక్క అధర్మముల ముందు దేవుని ధర్మములకు గుర్తింపు లేనట్లు చేయుచున్నది.

దేవుని వైపు పోవాలనుకొన్న వానికి ఏవి ధర్మములో, ఏవి అధర్మములో తెలియనట్లు చేసి, ఎవరు ఏమి చెప్పినా నమ్మునట్లు చేయుచున్నది. “మాయ (సాతాన్), దేవుడు ఇద్దరిలో ఎవరు అవతరించినా వారి ఉనికిని చెప్పుకోకూడదు” అన్నది ఆట నియమము. పరమాత్మ భూమిమీద భగవంతునిగా అవతరించి, తాను పరమాత్మనని చెప్పుకోకూడదు. నియమము ప్రకారము ప్రకృతి కూడా భూమిమీద జన్మించి తాను మాయనని చెప్పుకోదు. మాయ అవతరించినా నేను భగవంతుడనని చెప్పుకోవచ్చు, ఆ సూత్రము ప్రకారము మానవునికి తానే భగవంతుడనని (దేవుని కుమారుడనని) తెలియచేస్తూ ఎన్నో మహాత్మ్యములను చూపుచూ, ఎందరో స్వాములుగా మాయ (సాతాన్) అవతరిస్తున్నది. పరమాత్మ భూమిమీద ఒక్కచోట భగవంతునిగా అవతరించితే, ప్రకృతి భూమిమీద ఎందరినో భగవంతుడను పేరుతో తయారు చేయుచున్నది. తన ధర్మములను తెలుపుటకు పరమాత్మ ఒక చోట పుట్టి తాను భగవంతుడనని గుర్తింపు లేకుండా ఉంటే, మాయ మాత్రము ఆయన జన్మకు ముందునుంచే ఎందరినో భగవంతుడను పేరు కల్గిన వారిని తయారు చేసి, వారి మాటలనే వినునట్లు నిజమైన భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను కూడా విననట్లు చేయుచున్నది. ఎవరి ప్రయత్నము వారిదన్నట్లు మాయ పని మాయ, దేవుని పని దేవుడు చేసుకొంటూ పోవుచున్నారు.

మాయ ఎల్లప్పుడూ గుణముల రూపములో మనిషి శరీరములో ఉండగా, దేవుడు కూడా ఆత్మ రూపముగా గలడు. మాయ, పరమాత్మలు భూమిమీద మనుషుల రూపములో వస్తారనుకొన్నాము కదా! అట్లు వచ్చు వారు ఏ శరీరములు ధరించి వస్తారని తెలియవలసి ఉన్నది. మాయ భూమిమీద పురుష శరీరము ధరించి భగవంతునిగా, అట్లే స్త్రీ శరీరము ధరించి భగవతిగా వచ్చుచున్నది. పరమాత్మ మాత్రము పురుష శరీరము

ధరించి వచ్చుచున్నాడు. పరమాత్మ వాస్తవానికి పురుషుడే కావున పురుష శరీరము మాత్రము ధరించుచున్నాడు. ప్రకృతి స్త్రీయే కావున స్త్రీ శరీరము ధరించుచున్నది. అలాగే తాను కూడా పురుషుడనే అని మభ్య పెట్టుటకు పురుష శరీరము కూడా ధరించుచున్నది. భగవతి, భగవంతులలో ఎవరు నిజమైన భగవంతుడో అర్థము కాకుండా పోవుచున్నది. మొత్తానికి భగవంతుడు పురుషునిగనే జన్మించునని తెలియాలి. పరలోక తండ్రియైన పరమాత్మ పురుషాకారములోనే ఏసుగా పుట్టాడు. ఆయన స్వయముగా పుట్టువాడు, ఆయనను పుట్టించువాడు మరొకడు లేడు. అందువలన పురుష వీర్యముతో సంబంధము లేకుండా కన్య గర్భమందు జన్మించాడు. పరమాత్మ తన అవసరము భూమిమీద గలదన్నప్పుడు తానే స్వయముగా అవుడవుడు పుట్టుచున్నాడు. అలా పుట్టిన వాడే ఏసు. తర్వాత కూడా పుట్టి వచ్చును.

ఒకే పరమాత్మ ఎన్ని అవతారములుగా జన్మించినప్పటికీ ఒకే ధర్మములను తెలియజేసాడని తెలియజెప్పటకే మేము ఈ గ్రంథమును వ్రాశాము. బైబిలు క్రొత్త నిబంధనలో వ్రాయబడిన ఏసు వాక్యములలో సారాంశమైన వాటిని ఏరి, గీతకు సమన్వయపరచి చదువరులకు అర్థమగునట్లు ఈ గ్రంథము వ్రాయబడినది. దీనిని చదువుట వలన ఏసుప్రభువులోని జెన్నత్యమును, కృష్ణునిలోని అంతరాత్మను తెలుసుకోగలరని ఆశిస్తూ ముగించుచున్నాము.

ఇట్లు

త్రిమత షకైక గురువు, తైత సిద్ధాంత ఆదికర్త, శతాధిక గ్రంథకర్త

శ్రీశ్రీశ్రీ ఆచార్య వ్రాబోధానంద యోగీశ్వరులు

మత్తయి సువార్త

1) మత్తయి సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 7వ పాదము.

(7) సీర్వసంతానమో, రాబోవు ఉగ్రతను తప్పించు
కానుటకు మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడు ఎవడు?

ఈ వాక్యములో 'సర్వసంతానమా' అనుమాట క్రొత్తగా వినిపించు చున్నది. ఇది మనుషులను ఉద్దేశించి చెప్పినది. అయితే మనుషులలో పాము సంతానము ఉంటుందా! యని అనుమానము రాక తప్పదు. అందువలన ఈ వాక్యమును చదివే ప్రతివాడికి ఇది ప్రశ్నగానే ఉండును. ఇంకా ఈ వాక్యములో 'రాబోవు ఉగ్రత' అంటే ఏమిటో వివరముగా తెలియ వలసియున్నది. అంతేకాకుండా 'మనుషులకు బుద్ధి చెప్పినవాడు ఎవడు?' అనుమాట కూడా కలదు. ఇది జరిగిపోయిన కాలమును సూచించు చున్నది. అందువలన గతములో మనుషులకు బుద్ధి చెప్పిన వాడెవడు? అనే విషయము కూడా తెలియవలసియున్నది. మొత్తము మీద ఈ వాక్యములో మూడు ప్రశ్నలకు జవాబు తెలియవలసియున్నది.

పాముకు విరోధి పక్షి. పక్షి పామును చంపి లేకుండా చేయగలదు. అయితే పాము మొదట బుసకొట్టి పక్షిని భయపెట్టగలదు. అయినా పక్షి భయపడదు. పక్షి పామునే ఆహారముగా తినేయగలదు. ఇది అందరికీ తెలిసిన సత్యమే. పామును, పక్షిని ఆధ్యాత్మిక విద్యతో పోల్చి చెప్పుకోవడము

జరుగుచున్నది. పక్షులలో పావురమును ఆత్మగా, పాములలో కొండశిలువ పామును మాయగా పోల్చి చెప్పడము జరుగుచున్నది. పై వాక్యములో సర్పము అనగా కొండశిలువ (పెద్ద శిలువ) యని అర్థము చేసుకోవలసి యున్నది. ఈ వాక్యములో పక్షిని చెప్పలేదుగానీ, పామును మాత్రము చెప్పడము జరిగినది. సర్పమును మాయగా పోల్చినప్పుడు 'సర్పసంతానమా' యను మాటనుబట్టి 'మాయ సంతానమా' యని చెప్పవచ్చును. దానిని ఇంకా వివరముగా చెప్పుకొంటే 'మాయతో కూడిన మనుషులారా' యను మాటను 'సర్పసంతానమాయని' చెప్పారు అని తెలియుచున్నది.

మాయ అనగా గుణముల కూడికయని తెలియుచున్నది. ఎల్లప్పుడూ గుణముల చింత కల్గిన వారిని, దేవుని చింత ఏమాత్రము లేనివారిని సర్ప సంతానమా యని సంబోధించడము జరిగినది. మాయతో కూడిన మనుషులకు రాబోవు ఉగ్రత గలదని తెలియుచున్నది. **ఉగ్రత అనగా భయంకరమైనది అనియు, భరించను కష్టమైనదనియు చెప్పవచ్చును.** లేనిది రాబోవును కనుక రాబోవు ఉగ్రతయని చెప్పారు. మనిషికి మొదట లేనిది, మాయవలన (గుణముల వలన) రాబోవునది ఏదియని చూచినట్లయితే అన్ని విధముల పాపపుణ్య కర్మయని తెలియుచున్నది. పాపమను కర్మను అనుభవించుటకు భయంకరముగా ఉండును. కనుక మనిషికి జీవితములో రాబోవు కర్మను రాబోవు ఉగ్రతయని చెప్పారు. కర్మ అనునది పుట్టిన ప్రతి మనిషికి వచ్చునదే కావున మనుషులను హెచ్చరించుచూ 'సర్ప సంతానమా, రాబోవు ఉగ్రతను తప్పించుకొనుటకు మీకు బుద్ధి చెప్పిన వాడెవడు?' అని చెప్పారు.

మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడు ఎవడు? అని చెప్పినప్పుడు గతములో మనుషులకు కర్మనుండి తప్పించుకొనుటకు తగిన బుద్ధిని జ్ఞాన రూపములో

ఎవరో చెప్పియున్నారని తెలియుచున్నది. రాబోవు కర్మలనుండి బయటపడుటకు గతములో ఏదో ఉపాయమును చెప్పినవాడున్నాడని ఈ వాక్యము వలన తెలియుచున్నది. కావున అట్లు చెప్పినవాడు ఎవడో మనుషులు తప్పక తెలియవలసియున్నది. గతములో రాబోవు ఉగ్రతను తప్పించుకొనుటకు ఎవడు బుద్ధి చెప్పియున్నాడో, వాడు ఎటువంటివాడో, వాడు ఏమి చెప్పియున్నాడో, ఎప్పుడు చెప్పియున్నాడో మనము తెలియ వలసిన అవసరమున్నది. గతములో జరిగిపోయిన విషయమును తెలియడము కష్టమే అయినా ఈ విషయము తెలియకపోతే, నాలుగు సువార్తలలో మొదటి అధ్యాయములో మొదట వచ్చిన ప్రశ్నకు జవాబు తెలియకపోతే, మొదటనే ద్వితీయ దైవగ్రంథములోని విషయము అర్థము కాకుండా పోవుట వలన తర్వాత తెలియవలసిన వాక్యములకు వివరము తెలియకుండా పోవును. అందువలన మొదటి ప్రశ్నగా వచ్చిన వాక్యమునకు తప్పక వివరము తెలియవలసియున్నది. దీనిని గురించిన సత్యము తెలియుటకు ముందు ఈ ద్వితీయ దైవగ్రంథము యొక్క విశిష్టతను తెలుసుకొందాము.

దేవుడు చెప్పిన జ్ఞానము ఒకమారు ఐదు వేల సంవత్సరములకు ముందే గ్రంథరూపముగా తయారయినది. అది 'మహా భారతము' అను గ్రంథములోగల 18 పర్వముల గ్రంథము మధ్యలో కొంత భాగముగా వ్రాయబడిన 18 అధ్యాయముల గ్రంథముగా యున్నది. ఆ పదునెనిమిది అధ్యాయములను ప్రథమ దైవగ్రంథముగా చెప్పుచున్నాము. సృష్ట్యాదిలో దేవుడు 'ఆకాశవాణి' ద్వారా జ్ఞానమును చెప్పియున్నాడు. అప్పుడు ఆ జ్ఞానమును **జపర** జ్ఞానము అని అన్నారు. "పర" అనగా వేరయినది అని అర్థము కాగా "జ" అనగా జన్మించినదని అర్థము. జన్మించిన దానికంటే

వేరయినదని జపర యొక్క అర్థము. జననము లేనిది దేవుడే కనుక దేవుని జ్ఞానమును జపర జ్ఞానము అని అన్నారు. జపర జ్ఞానము మొదట ప్రథమ దైవ గ్రంథముగా తయారుకాగా, తర్వాత మూడు వేల సంవత్సరములకు అనగా ఇప్పటికి రెండువేల సంవత్సరముల పూర్వము ద్వితీయ దైవ గ్రంథముగా వ్రాయబడినది. అదే జ్ఞానమే 1400 సంవత్సరముల పూర్వము మూడవ దైవగ్రంథముగా కూడా వ్రాయబడినది. ద్వితీయ గ్రంథముగా వ్రాయబడిన దానినే మనము ఇప్పుడు చెప్పుకొంటున్నాము. అందులోని వాక్యమునే ఇప్పుడు వ్రాయుచున్నాము.

మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడు ఎవడు? అన్నప్పుడు గతములో జ్ఞానము చెప్పిన వానినే చెప్పుకోవాలి. దీనిప్రకారము ప్రథమ దైవగ్రంథములో జ్ఞానము చెప్పినవాడు ఎవడో వాడే ముందు బుద్ధి చెప్పినవాడని చెప్పవచ్చును. గతములో చెప్పిన వానితో మనకేమి పని? అని ప్రశ్నించుకొంటే ప్రపంచములో దేవుని జ్ఞానమును దేవుడే చెప్పాలి కనుక ఎప్పుడు చెప్పినా ఎక్కడ చెప్పినా ఒక్క దేవుడే చెప్పాలి. అందువలన ముందు చెప్పినవాడే ఇప్పుడు కూడా వాక్యరూపములో చెప్పునని తెలియవచ్చును. ఇప్పుడు ద్వితీయ దైవగ్రంథములో జ్ఞానమును చెప్పినవానిని తెలియు నిమిత్తము ముందు గతములో జ్ఞానమును చెప్పిన వానిని తెలియవలసియున్నది. కావున మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడు ఎవడు? అని ప్రశ్న వేసి అడుగవలసి వచ్చినది. గతములో చెప్పిన వానిని గుర్తించగలిగితే ఇప్పుడు చెప్పువానిని గుర్తించుటకు అవకాశము దొరుకును. ప్రథమ దైవగ్రంథమును చెప్పినవాడే ద్వితీయ దైవగ్రంథమయిన దానిని చెప్పుచున్నాడను సమ్మతముతో ఈ గ్రంథమును చదవాలని ముందే మేము తెలుపుచున్నాము.

ద్వితీయ దైవగ్రంథమును చదువుటకు ముందు ఈ గ్రంథములో ప్రథమ దైవగ్రంథమును చెప్పిన దేవుడు ఎక్కడ ఏ వాక్యమును చెప్పాడో తెలియవలసియున్నది. ఈ గ్రంథము మొత్తము అరవై ఆరు (66) భాగములుగా ఉండగా, అందులో కేవలము నాలుగు భాగములందు మాత్రమే దేవుడు చెప్పిన వాక్యములుండగా, మిగతా (62) భాగములలో ఇతర జ్ఞానులు చెప్పిన వాక్యములు గలవు. దేవుడు మనిషిగా అవతరించినప్పుడు ప్రత్యక్షముగా చెప్పిన వాక్యములు నాలుగు భాగములలో గలవు. నాలుగు భాగముల పేర్లు 1) మత్తయి, 2) మార్కు, 3) లూకా, 4) యోహాను. ఈ నాలుగు భాగములు గ్రంథములో మధ్య భాగమున గలవు. దీనినిబట్టి గ్రంథమును మూడు భాగములుగా విభజించి చెప్పవచ్చును. మొదటి 39 భాగములను ఒక భాగముగా, నాలుగు సువార్తలను రెండవ భాగముగా, మిగతా చివరిలోని 23 భాగములను మూడవ భాగముగా చెప్పవచ్చును. ఏసుప్రభువు జీవిత కాలములో చెప్పిన నాలుగు భాగములకు ప్రత్యేకముగా 'సువార్త'లని పేరు పెట్టి యుండడమును గమనించవచ్చును.

ప్రథమ భాగము 39 భాగములుగా యున్నది.

ద్వితీయ భాగము 4 సువార్తలుగా యున్నది.

తృతీయ భాగము 23 భాగములుగా యున్నది.

ప్రథమ మరియు తృతీయ భాగములలో దేవుని జ్ఞానమునే ఇతర జ్ఞానులు చెప్పియుండగా, మధ్యలో యున్న నాలుగు సువార్తలలోని వాక్యములను ప్రథమ దైవ గ్రంథమును చెప్పినవాడే తిరిగి ఏసు

అవతారముగా వచ్చి చెప్పాడని తెలియుచున్నది. అందువలన ఈ విషయము తెలియుటకై పై వాక్యములో “రాబోవు ఉగ్రతను తప్పించుకొనుటకు మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడు ఎవడు?” అని ప్రశ్నించి చెప్పారు. అందువలన అన్నిటికంటే ముందు వ్రాయబడిన ఈ వాక్యము ఎంతో విశిష్టత కల్గి యున్నదని చెప్పవచ్చును.

2) మత్తయి సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 11వ వచనము

(11) మారుమనస్సు నిమిత్తము నేను నీళ్లతో మీకు బాప్తిస్మ మిచ్చుచున్నాను. అయితే నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు నాకంటే శక్తివంతుడు. ఆయన చెప్పేలు మోయుటకైనను నేను పాత్రుడను కాను. ఆయన ఏరిశుద్ధాత్మ్యలగినూ, అగ్నితోనూ మీకు బాప్తిస్మమిచ్చును.

ఈ వాక్యములో “మారుమనస్సు” అను మాట, అట్లే “బాప్తిస్మము” అనుమాట వినిపించడమేకాక ‘నీళ్లతోను, అగ్నితోను’ అను రెండు మాటలు కూడా గలవు. ఈ నాలుగు పదములకు వివరమును తెలియగలిగితే ఈ వాక్యము సంపూర్ణముగా అర్థము కాగలదు. ఈ నాలుగు పదములలో ఒక్క పదము అర్థము కాకపోయినా వాక్యములోని సారాంశము తెలియకుండా పోగలదు. అందువలన ఈ నాలుగు పదములకు ముందు వివరమును తెలుసుకొందాము. మొదటిది మారు మనస్సు అని కలదు. మారు మనస్సు అనగా ఉన్న మనస్సుకాక వేరే మనస్సుయని అర్థము. మన శరీరములో మనస్సు అనునది గలదు. మనస్సు అనగా మననము చేయునది అని అర్థము. ఒక జీవితములోని విషయములను జ్ఞాపకము

పెట్టుకొనునది మనస్సు మాత్రమే. మొదటి మనస్సు మారిపోతే రెండవ మనస్సు వస్తే మొదటి మనస్సుకున్న జ్ఞాపకములన్నీ దానితోనే పోవును. రెండవ మనస్సుకు మొదటి మనస్సు యొక్క జ్ఞాపకములు ఒక్కటి కూడా తెలియవు. మొదటి మనస్సు మరణముతో పోవును. రెండవ మనస్సు జననములో వచ్చును. మొదటి మనస్సు పోయి రెండవ మనస్సు రావడమును 'మారుమనస్సు'యని చెప్పవచ్చును. మరణములో ప్రతి ఒక్కరికి పాత మనస్సు పోయి క్రొత్త మనస్సు వచ్చుచున్నది. అలా జన్మ మారునప్పుడు మనస్సు మారుట సహజముగా జరుగుచుండును. జన్మలో 'మారుమనస్సు' పొందుటకు బాప్తిస్మము అవసరము లేదు.

మనిషి మరణము పొంది తిరిగి పుట్టడమును జన్మించడము అని అంటాము. జననముతో మనిషి యొక్క పాత శరీరము పోయి క్రొత్త శరీరము లభించుచున్నది. దానివలన జరుగు భౌతికమార్పును జననము అంటున్నాము. భౌతికము అనగా కనిపించే శరీరము. మనిషికి కనిపించే శరీరము, కనిపించని శరీరము అని రెండు రకముల శరీరములు గలవు. కనిపించే శరీరము పాతదిపోయి క్రొత్తది వస్తే జననము అంటున్నట్లే, కనిపించని సూక్ష్మశరీరము పాతదిపోయి క్రొత్తది వస్తే దానిని 'బాప్తిస్మము' అని క్రైస్తవులు, 'ఉపదేశము' అని హిందువులు (ఇందువులు) అంటున్నారు. ఈ వాక్యములో చెప్పినట్లు బాప్తిస్మము అనగా సూక్ష్మముగా యున్న మనస్సు మారిపోవుచున్నదని అర్థము. జననములో పాత జ్ఞాపకముల మనస్సుపోయి క్రొత్త మనస్సు ఎలా వచ్చుచున్నదో, అలాగే జీవితములో ఉన్న మనస్సు మార్పుచెంది అజ్ఞాన జ్ఞాపకములను కలుగజేయకుండా జ్ఞాన సంబంధ, దైవ సంబంధ జ్ఞాపకములనే బాప్తిస్మములో కలుగజేయును. బ్రతికి యున్నప్పుడే అజ్ఞాన జ్ఞాపకముల మనస్సు పోయి జ్ఞాన సంబంధ మనస్సు

కలుగడమును వాస్తవముగా “బాప్తిస్మము” అని చెప్పవచ్చును. అజ్ఞాన జీవితము గల మనిషి బ్రతికియున్నట్లే గురు ఉపదేశము వలన మారు మనస్సును పొందడమును ‘బాప్తిస్మము’ అని చెప్పవచ్చును.

మారు మనస్సు = అజ్ఞానము నుండి జ్ఞానము వైపు పోవడము.

బాప్తిస్మము = గురు ఉపదేశమును పొందుట.

‘యోహాను’ అను గురువు నీటితో ఉపదేశమిచ్చుచూ, “నేను మీకు నీళ్లతో బాప్తిస్మము ఇచ్చుచున్నాను. అయితే నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు నాకంటే శక్తిమంతుడు ఆయన పరిశుద్ధాత్మతోనూ, అగ్నితోనూ మీకు బాప్తిస్మమిచ్చును” అని అన్నాడు. ఇంతకు ముందు ‘మారుమనస్సు’ అంటే ఏమిటి? బాప్తిస్మమంటే ఏమిటి అని వివరముగా తెలుసుకొన్నాము. ఇప్పుడు ‘నీళ్లు’ అంటే ఏమిటి? నీళ్లకు వ్యతిరేఖమయిన ‘అగ్ని’ అంటే ఏమిటి? అని తెలియవలసియున్నది. బాప్తిస్మము గురువు వలన పొందుచున్నాము. అయితే గురువులు రెండు రకముల వారున్నారు. జ్ఞానశక్తి అను అగ్ని గలవారు కొందరు. జ్ఞానశక్తి లేని గురువులు కొందరు గలరు. సాధారణముగా బాప్తిస్మ కార్యక్రమములో అనగా గురు ఉపదేశ కార్యములో చాలామంది గురువులు నీళ్లతోనూ, కొందరు పాలతోను ఉపదేశమిచ్చు చుందురు. నీళ్లు, పాలు రెండూ కనిపించు ద్రవపదార్థములే. మరికొందరు విభూతితోను, ఇంకా కొందరు పొగవచ్చు ధూపముతోనూ ఉపదేశమిచ్చు చుందురు. అలా ఒకమారు గురువువద్ద ఏదో ఒక విధానము చేత మంత్రమునో, వాక్యమునో, దృశ్యమునో పొందుచుందురు. ఈ విధముగా పొందు ఉపదేశములు అనేకములు గలవు, అలాగ ఇచ్చువారు అనేక గురువులు కలరు. వారిలో యోహాను ఒకడు కాగా ఆయన తన విధానమును

ఓప్పుకొనుచూ “నేను నీటితో బాప్తిస్మము ఇచ్చువాడను” అని చెప్పాడు. అయితే నా వెనుక వచ్చువాడు “పరిశుద్ధాత్మతోను, అగ్నితోను బాప్తిస్మమిచ్చు వాడు” అని చెప్పాడు. బాప్తిస్మము అనగా మారుమనస్సు పొందు మార్గము అని చెప్పుకొన్నాము. బాప్తిస్మము వలన అజ్ఞానము నుండి జ్ఞానములోనికి మారిపోతే దానివలన మనిషిలోని పాపకర్మలు అన్నియు కాలిపోవును. అలా పాపములు కాలిపోవుటకు తగిన అగ్నిని గురువు తన బాప్తిస్మము ద్వారా ఇచ్చును. గురువు దైవత్వము అను అగ్ని కలిగియుండవలెను. “అగ్ని లేనివాడు, పనులు మానుకొన్నవాడు యోగి (గురువు) కాడు” యని ప్రథమ దైవగ్రంథమయిన భగవద్గీతలో ఆత్మ సంయమయోగమను అధ్యాయమున మొదటి శ్లోకమందు “నయోగీచ నని రగ్ని నచాక్రియః” అని అన్నారు.

నిజమైన యోగి అయినవాడు అనగా నిజమైన గురువు అయిన వాడు పనులు చేయకుండా ఉండడు. అట్లే అగ్ని లేకుండా ఉండడు అని చెప్పారు. అగ్ని అనగా జ్ఞానాగ్ని అని అర్థము. ఇక్కడ పై వాక్యములో కూడా “అగ్నితో బాప్తిస్మము” అని అన్నారు. ఇక్కడ కూడా అగ్ని అనగా దైవశక్తితో కూడుకొన్న అగ్ని అని తెలియవలెను. అందువలన వాక్యములో పరిశుద్ధాత్మతో కూడిన అగ్ని అన్నట్లు “పరిశుద్ధాత్మతోను అగ్నితోను మీకు బాప్తిస్మమిచ్చును” అని అన్నారు. దైవసంబంధమైన అగ్ని కంటికి కనిపించదు. అయితే గురువు ద్వారా అటువంటి అగ్నిని పొందడము వలన కర్మలు కాలిపోవు శక్తి మనిషిలో ఏర్పడును. అనగా జ్ఞానము అను అగ్ని బాప్తిస్మము పొందినవానిలో చేరి వాని కర్మలను కాల్చివేయుటకు ప్రారంభించును. యోహాను అను గురువు మనుషులు మారుమనస్సు పొందు నిమిత్తము బాప్తిస్మము ఇచ్చినా అందులో కర్మలను కాల్చు శక్తి అయిన జ్ఞానాగ్ని లేదు

అందువలన నేను నీటితో బాప్తిస్మము ఇచ్చువాడను మాత్రమేయని అన్నాడు. “నా బాప్తిస్మము వలన మీ కర్మలు క్షమించబడవు, ఏమాత్రము కాలిపోవు నా వెనుక రాబోవువాడు ఇచ్చు బాప్తిస్మము వలన మీ కర్మలు కాలిపోవును” అని యోహాను అక్కడి ప్రజలకు చెప్పాడు.

నీటితో బాప్తిస్మము = కర్మలు కాలిపోని ఉపదేశము

అగ్నితో బాప్తిస్మము = కర్మలు కాలిపోవు ఉపదేశము

3) మత్తయి సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 12వ వచనము.

(12) ఆయనే చేత ఆయనే చేతిలో ఉన్నది. ఆయనే తన కళ్లమీను బాగుగా శుభ్రము చేసి గోధుమలను కాట్టలో పోసి, ఆరని అగ్నితో పొట్టును కాల్చివేయునని వారితో చెప్పెను.

ఈ మాట యోహాను అను ఒక గురువు చెప్పినది. ఆ కాలములో జనులకు ఉపదేశము (బాప్తిస్మము) ఇచ్చు గురువు యోహాను. అప్పటి కాలములో గొప్ప జ్ఞానియైన యోహాను ఏసు రాకను గురించి ముందే చెప్పెను. దేవుని కుమారుడైన (భగవంతుడైన) ఏసుప్రభువుకు ఉపదేశ మిచ్చినవాడు యోహాను. ప్రభువుకే గురువైనవాడని కూడా యోహానును చెప్పవచ్చును. అప్పటి కాలములో గురుస్థానములో ఉండి ఎందరికో బాప్తిస్మ (గురూపదేశ) మిచ్చు యోహాను, తన్ను తాను తగ్గించుకొనెడివాడు. అహంకారము ఆయనలో చాలా తక్కువని చెప్పవచ్చును. ఏసుప్రభువుకు ఉపదేశమిచ్చుటకు కొద్దికాలము ముందు నా వద్దకు వచ్చువాడు నాకంటే గొప్పవాడని, ఆయన చెప్పలు మోయుటకు కూడా నేను అర్హుడను కానని

తన్ను తాను తగ్గించుకొని చెప్పుకొన్న గురువు. ప్రభువు స్వయముగా ఆయన వద్దకు వచ్చి తనకు బాప్తిస్మమిమ్మని అడిగినప్పుడు యోహాను “నేను నీవద్ద బాప్తిస్మము పొందవలసిన వాడను, నేను నీకు బాప్తిస్మమిచ్చు వాడనా” అనెను. అటువంటి యోహాను తనవద్దకు రాబోతున్న ప్రభువును గూర్చి ముందే చెప్పినప్పుడు పై వాక్యమును కూడా చెప్పెను. ఆ వాక్యములో గింజలను ఎత్తుకొను చేట మరియు గోధుమలు తర్వాత నిత్యము మండు అగ్ని అని ఉన్నది. ఇందులో ఏమి గొప్ప తనమున్నది? చేటతో గోధుమల నెత్తుకొని పిండి చేసుకొని అగ్నితో కాల్చుకొంటే రొట్టె అగును కదా! మనమంతా చేటను, గోధుమలను, పొయ్యిలోని అగ్నిని చూస్తూనే ఉన్నాము కదా! ఇది ఏమి పెద్ద వాక్యమని కొందరనవచ్చును. దానికి జవాబేమనగా! ఇది ద్వితీయ దైవ గ్రంథములోని వాక్యము. గ్రంథములోని ప్రతీ వాక్యము దైవ జ్ఞానమును తెలుపునదై ఉండును. ఆ పద్ధతి ప్రకారము పై వాక్యమును జ్ఞానదృష్టితో చూచినట్లయితే అందులో విశేష జ్ఞానమిమిడి ఉన్నదని తెలియు చున్నది. ఈ వాక్యము ఏసుక్రీస్తు యొక్క జెన్నత్యమును తెల్పునదై ఉన్నది.

పూర్వము పుట్టిన పిల్లలను మొదట చేటలో పడుకోబెట్టి తీసుకొనెడి వారు. బిడ్డ పుట్టిన వెంటనే చేటలో బియ్యము చదురుగా పోసి అందులో పడుకోబెట్టడము మొదట ఒక ఆచారముగా ఉండెడిది. బీదవారుగానీ, ధనికులుగానీ, తెలిసినవారుగానీ, తెలియనివారుగానీ పుట్టిన శిశువును మొదట అలా పడుకోబెట్టి తీసుకొనెడివారు. కనీసము రెండు నిమిషములైనా చేటలో పడుకోబెట్టినప్పుడు బ్రహ్మ ‘శిశువు నుదుటి’ మీద వ్రాత వ్రాసి పోవునని వారి నమ్మకము. ‘కర్మలిఖితము’ అనుమాటను ‘బ్రహ్మవ్రాత’ అని కూడా అనడము జరుగుతుంది. చేటలో పడినప్పుడు కర్మ లిఖితమలా

ఉండెడిదని కూడా కొందరనుచుందురు. ఎవరు ఎలా అనుకొనినా, యోహాను మాత్రము ఏనువ్రభువు విషయములో ఎంతో సత్యమును చెప్పాడనియే అర్థమగుచున్నది. యోహాను భావములో గోధుమలను కార్యములతో పోల్చాడు. గోధుమలు ఆహారమని అందరికీ తెలుసు. మానవుడు ఆహారమును తిని జీవిస్తున్నాడు. ఆహారమును తింటూ ఉంటే అయిపోతూ ఉంటుంది. అలాగే కర్మను జీవుడు కార్యరూపములో అనుభవిస్తున్నాడు. కర్మను అనుభవించుకొలదీ అది అయిపోతూనే ఉంటుంది. అనుభవించు కర్మల కార్యములను గోధుమలుగా వర్ణించి యోహాను చెప్పాడు. మనము అనుభవించు కర్మలు మన శరీరములోనే లిఖించబడి ఉన్నాయి. వాటినే కర్మవ్రాత, తలవ్రాత, దేవుని తీర్పు అని అంటుంటాము. మనలో ఉన్న తలవ్రాత నుండియే మన కర్మలను మనము అనుభవిస్తున్నాము. కనుక కర్మానుభవములను గోధుమలుగా వర్ణించినారు, కర్మ నిలయ ప్రారబ్ధముగల తలను చేటగా వర్ణించారు. మనము తిను ధాన్యమును వండుటకు చివరిగా చేటనుండే తీసుకొంటాము. కనుక అనుభవించవలసిన కర్మలుండు తలను చేటగా వర్ణించారు.

మనుషులందరికీ వారికి తెలియకుండానే వారి తలలో కర్మ లిఖించబడి ఉండును. అందువలన ముందు ఏమి జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలియదు. ప్రతీ మనిషీ వారి కర్మనుండి తప్పించుకోలేని స్థితిలో ఉన్నారు. కర్మ చేతిలో కీలుబొమ్మలై ఆడుచుండుట మానవుల పనికాగా, కర్మకు అతీతమైన పరమాత్మ, పరిశుద్ధాత్మ, జగద్భర్తయైన దేవుడు మనిషిగా పుట్టవలసి వచ్చినప్పుడు ఆయనే తనకు తానుగా కర్మను సృష్టించుకొని, అనగా తన తలవ్రాతను తానే వ్రాసుకొని భూమిమీదకు వచ్చును. కర్మే

లేనివాడు కర్మను తానే వ్రాసుకొని రావడము మానవులకు జ్ఞానము తెలుపు నిమిత్తమేనని జ్ఞాపకముంచుకోవాలి. తన కర్మను తానే వ్రాసుకొను దేవున్ని గురించి గురువుయైన యోహాను “ఆయన చేట ఆయన చేతిలో ఉన్నది” అన్నాడు. ప్రపంచములో ఎవరి చేట వారి చేతిలో లేదు. మానవుల పరిస్థితి అది కాగా, మానవులకు జ్ఞానము తెల్పు నిమిత్తము దేవుడే భూమి మీద మనిషిగా పుట్టినప్పుడు ఆయన కర్మను ఆయనే తయారు చేసుకొని వచ్చును. ప్రభువు పుట్టినప్పటి నుండి చివరకు చనిపోవు వరకు అనుభవించు నవి ఆయనే స్వయముగా నిర్మించుకొనిన కర్మ అని తెలుసుకోండి. ప్రభువు పశువుల పాకలో పుట్టడముగానీ, చివరిలో చిత్రహింసల పాలుగావడము గానీ, సిలువమీద మరణముగానీ స్వయానా ఆయన సృష్టించుకొన్నవే. ఆయనకు తెలియకుండా ఆయనను పుట్టించుశక్తి గానీ, బాధించు కర్మగానీ ఏదీ లేదు. ఆయన భూమిమీద నడువవలసిన విధానము ఆయన నిర్ణయించు కొన్నదే. కావున ఆయన చేట ఆయన చేతిలో ఉన్నదనుట సత్యమైన వాక్యము.

సాధారణ మనుషులకు జరిగెడి ప్రతి పనిలోనూ క్రొత్త కర్మ వచ్చు చుండును. ఇలా భూమిమీద ప్రతి పనికీ కర్మ తయారగుచుండును. అగ్ని శిఖలకు పొగ అనుబంధమైనట్లు, కార్యములకు కర్మ అనుబంధమై ఉన్నది. అన్ని పనులకూ కర్మ ఉండడము ప్రకృతి విధానము. దేవుడు అవతరించి దేవుని కుమారునిగా (భగవంతునిగా) భూమిమీదకు వచ్చినప్పుడు ఆయన చేయు కార్యములలో కూడా కర్మ అంటుకొని వచ్చుచుండును. సాధారణ మానవుడు వచ్చెడి కర్మను తప్పించుకోలేడు. కానీ భగవంతుడైన ప్రభువు ఆ కర్మల నుండి తప్పించుకొనును. భగవంతుని వద్ద జ్ఞానమును అగ్ని

సంపూర్ణముగా ఉండును. పనులలో సహజముగా వచ్చుచున్న కర్మను జ్ఞానాగ్ని చేత ఆయన కాల్చివేయును. సంపూర్ణ జ్ఞానియైన ప్రభువు వద్ద ఎల్లప్పుడూ సంపూర్ణముగా జ్ఞానాగ్ని ఉండును. జ్ఞానమను ఆరని అగ్నిలో వచ్చెడి సర్వ కర్మలూ కాలిపోవుచుండును. పనులకు అనుబంధమైనది కర్మ, అలాగే గింజలకు అనుబంధమైనది పొట్టు. కార్యములను అంటుకొని వచ్చు కర్మలను తన జ్ఞానాగ్ని చేత ప్రభువు కాల్చివేసి కర్మ అంటనట్లుండుట వలన “ఆరని అగ్నిలో పొట్టును కాల్చి వేయును” అని యోహాను అన్నాడు. ఏనుప్రభువు తన శరీరము అను కల్లమును, గుణముల మురికి నుండి శుభ్రము చేసి, కార్యములోనున్న కర్మను కాల్చివేయుచున్నాడు. అందువలన శరీరమును కల్లమని, గుణముల ప్రభావము తనమీద లేకుండా చేసుకోవడమును కల్లము శుభ్రము చేసినట్లనీ, అనుభవించు కార్యములు గోధుమలనీ, వాటిని అంటుకొని ఉండు కర్మను పొట్టు అనీ, కర్మను కాల్చు అగ్నిని ఆరని అగ్ని అనీ యోహాను ఎంతో గొప్పగా వర్ణించి చెప్పాడు. యోహాను ప్రభువు యొక్క గొప్పతనమును ఒకే వాక్యములో చెప్పగా, అది ఇంతవరకూ మనకు అర్థము కాకపోవడము మన దురదృష్టకరము.

ఈ వాక్యము స్థూలముగా కనిపించినా ఇందులో సూక్ష్మ భావము ఎంతో ఇమిడియున్నదని ఈ వాక్య వివరములో తెలిసినది. ఈ విధమయిన సూక్ష్మ భావములు గల ఎన్నో వాక్యములను నాలుగు సువార్తలలో తెలియగలవు. నా జ్ఞానము కొంత పరిమితితోయున్నదే అందువలన బైబిలు మొత్తము 66 భాగములకు వివరమును వ్రాయక ముఖ్యమగు నాలుగు సువార్తలు మరియు ఎక్కడయినా అరుదుగా మిగతా భాగములలోని వాక్యములను వ్రాశానని తెలుపుచున్నాను.

4) మత్తయి సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 16, 17 వచనములు.

(16) ఏను బాప్తిస్మము పొందిన వెంటనే నీళ్లలో నుండి ఓడ్డుకు వచ్చెను. ఇదుగో ఆకాశము తెరువబడెను. దేవుని ఆత్మ పావురమువలె దిగి తనమీదికి వచ్చుట చూచెను.

(17) ఇదిగో ఈయనే నా ప్రియకుమారుడు. ఈయన యందు నేనానందించుచున్నానని ఒక శబ్దము ఆకాశము నుండి వచ్చెను.

ఏను యోహాను ద్వారా నీళ్లతో ఉపదేశము (బాప్తిస్మము) పొందెను. బాప్తిస్మమునే ఉపదేశము అని అంటున్నాము కదా! ఉపదేశము అనగా ఈ దేశమునకు గల ప్రక్క దేశము అని అర్థము. ఇంకొక విధముగా చెప్పితే పొరుగుదేశము అని కూడా చెప్పవచ్చును. పొరుగువాడున్నది పొరుగు దేశము. నీ శరీరములో పొరుగు దేశము కలదు. అలాగే నీ శరీరములోని పొరుగు దేశములో పొరుగువాడు గలడు. ప్రతి మనిషికి పొరుగు దేశము కలదు, ప్రతి మనిషికి పొరుగు వాడు గలడు. మనిషిలోని పొరుగు దేశము కనిపించదు, అలాగే మనిషిలోని పొరుగు వాడు కనిపించదు. కనిపించని పొరుగు దేశమును గురువు చూపించుటను బాప్తిస్మము లేక ఉపదేశము అని అంటున్నాము. యోహాన్ ఇచ్చిన ఉపదేశ కార్యము నీళ్లతో ఇచ్చినది. అందులో అగ్ని లేదు, అందువలన అది పేరుకు ఉపదేశమే కావున అందులో పొరుగు దేశము లేదు, పొరుగువాడు లేడు. అయినా ఉపదేశ కార్యక్రమము అలాగే జరుగవలసి యున్నది. అందువలన (3-15) ఏను “ఇప్పటికి కానిమ్ము నీతి (జ్ఞానము) యావత్తు ఈలాగు నెరవేర్చుట మనకు తగియున్నదని అతనికి ఉత్తరమిచ్చెను.”

ఏను నీటితో ఉపదేశము తీసుకొనినా ఆయన శరీరములోని పొరుగు దేశము ఆయనకు తెలియును. ఆయన అప్పుడేకాక ఎల్లప్పుడూ కనిపించు బయటి దేశమును, కనిపించని పొరుగు దేశమును చూస్తూనే యున్నాడు. అందువలన ఆయనకు యోహాన్ ఇచ్చినది పేరుకు ఉపదేశమే అయినా అది ఆయనకు నిజమైన ఉపదేశముగా లెక్కించబడినది. ఏను సాధారణ జీవాత్మవలె ముప్పది సంవత్సరములు ఉన్న తర్వాత బాప్తిస్మమును పొందాడు. అప్పటినుండి తన శరీరములో జీవాత్మవలెకాక, ఆత్మవలె దైవ సంబంధ విషయములను జ్ఞానరూపములో చెప్పను మొదలు పెట్టాడు. ఏను బాప్తిస్మము పొందిన తర్వాత ఆత్మగాయుంటూ పరమాత్మ జ్ఞానమును చెప్పాడనుటకు సాక్ష్యముగా ఏను యోహాన్ వద్ద బాప్తిస్మమును పొందిన వెంటనే నీళ్లనుండి బయటికి రాగానే ఆకాశం నుండి ఆత్మ పావురమువలే ఆయన మీదికి వచ్చుట కనిపించినది. అంతేకాక పరమాత్మ (పరిశుద్ధాత్మ) “ఇదిగో ఈయనే నా ప్రియ కుమారుడు, ఈయనయందు నేను ఆనందించు చున్నానని ఆకాశము నుండి ఒక శబ్దము వినిపించెను.” అలా వినిపించడము వలన పరిశుద్ధాత్మ అయిన దేవుడు ఆత్మ తన ప్రియ కుమారుడుయని చెప్పి నా ప్రియ కుమారుడైన ఏనుయందు నేను ఆనందించుచున్నానని చెప్పాడు. దీనివలన పరిశుద్ధాత్మ తండ్రిగా, ఆత్మ ఏను యనుబడు కుమారుడుగా ఉన్నాడని తెలియుచున్నది. ఇదంతయూ గమనిస్తే పరిశుద్ధాత్మయనబడు పరమాత్మ ఆత్మవలె కనిపించక, జీవాత్మవలె సాధారణ మనిషిగా కనిపిస్తూ ఈ లోకములో నివశించెను అని తెలియుచున్నది. ఈ మాట క్రైస్తవులను పొగడుటకు గానీ, క్రైస్తవ మత ప్రచారము కొరకుగానీ చెప్పినది కాదు. నూటికి నూరుపాళ్లు జరిగిన సత్యమును, దేవుడు భూమిమీదికి వచ్చిన విధానమును తెలుపుచున్నాము.

5) మత్తయి సువార్త, 4వ అధ్యాయము, 10వ వచనము.

(10) ఏసీ వానితో “సాతానా, పొమ్ము! ప్రభువైన నీ దేవునికి మ్రొక్కి ఆయనను మాత్రమే సేవింప వలెను” అని వ్రాయబడి యున్నదనెను.

ఈ వాక్యములో సాతాను అను మాట క్రొత్తగా వినిపించుచున్నది. ఈ వాక్యముకంటే ముందు వాక్యములలో సాతానును ఒకచోట ‘శోధకుడు’ అనియు, మరియొక చోట ‘అపవాది’ అనియు చెప్పియున్నారు. అపవాది అనగా తప్పుగా వాదించువాడు, తప్పుగా చెప్పువాడు అని అర్థము. అట్లే శోధకుడు అనగా నీలో ఏదయినా చెడు ఉన్నదేమోయని వెదకువాడు. చెడువుంటే దానిని బయటికి తెచ్చువాడు అని అర్థము. అపవాది లేక శోధకుడు అను వానినే ఈ వాక్యములో సాతాను అని చెప్పుచున్నారు. అపవాది, శోధకుడు అను పదములు తెలుగు భాషా పదములు కాగా, సాతాను అను మాట తెలుగు భాషా పదము కాదు. గ్రంథములో అనేక చోట్ల సాతాను అనే పదమునే వాడారు. సాతాను అను పదము ఆధ్యాత్మిక విద్యలో మనము చెప్పుకొను “మాయ” అను పదమునకు బదులుగా వాడబడినదని తెలియవలెను. సాతాను అనినా, మాయ అనినా ఒకటే అగుట వలన మాయను గురించి చెప్పిన వివరము సాతానుకు చెప్పవచ్చును.

ప్రథమ దైవగ్రంథములో మాయ అనగా మనిషి తలలోయున్న గుణముల సారాంశము అని తెలియుచున్నది. ఈ విషయమై మొదటి దైవ గ్రంథములో “గుణమయీ మమమాయా” అని చెప్పియున్నారు. దాని ప్రకారము గుణముల కూడలినే మాయ అని అంటున్నారని చెప్పారు. ఇందులో మమ మాయా అని ఉండుట వలన దేవుడు ‘నా మాయ’ అని

చెప్పియున్నాడని తెలియుచున్నది. దేవుడే సమస్తమును సృష్టించాడు. మాయను కూడా దేవుడే సృష్టించాడు. అందువలన ఆయన మాటలో నా మాయ (మమ మాయా) అని చెప్పియున్నాడు. మాయ అనునది స్త్రీ లింగముతో కూడుకొన్నది. దేవుడు, దేవుని నుండి విభజింపబడిన మిగతా రెండు ఆత్మ, జీవాత్మలు మొత్తము మూడు తప్ప మిగతా ఏదీ పురుషుడు కాదు. దేవుని చేత సృష్టించబడినవన్నీ స్త్రీ లింగములే యని చెప్పవచ్చును. అందువలన మాయను స్త్రీ లింగముగా చెప్పుచున్నాము. మాయ (సాతాను) అంటే ఎక్కడో కలదని అనుకోకూడదు. ఏనును శోధించిన మాయ ఏను శరీరములోనే, ఏను తలయందే ఉండి ఏనును శోధించినది, అపవాదిగా వాదించినది. అట్లే నేడు కూడా ప్రతి మనిషి తలయందు గల గుణములే వానికి మాయగా ఉండి వానికి వ్యతిరేఖముగా శోధించడము, వాదించడము చేయుచున్నది. ఏనును బాప్తిస్మము పొందిన తర్వాత మొదటనే మూడుమార్లు మాయ శోధించడము జరిగినది. మూడుమార్లు ఏను తన జ్ఞానముతో మాయకు సమాధానము చెప్పాడు.

ఏను అనుసరించిన విధానమునే నేడు మనుషులు కూడా అనుసరించవలెనను విధానమును ఏను తన జీవితములో చూపాడు. ఏనును మాయ శోధించిన ప్రతిసారి ఆయన జ్ఞానముతోనే సమాధానము చెప్పాడు. కనుక ప్రతి మనిషి అలాగే చేయవలెనని తెలియవలెను. మూడవ మారు ఏనుకు మాయ అను సాతాన్ తనకు నమస్కారము చేయమని చెప్పినప్పుడు ఏను తగిన సమాధానమును సాతాన్ కు చెప్పాడు. ఆ మాటను చూస్తే ఇలాగున్నది. “ప్రభువైన నీ దేవునికి మ్రొక్కి ఆయనను మాత్రమే సేవింపవలెను” అని చెప్పియున్నాడు. మనిషివలె కనిపించు ఏను చెప్పిన మాటను ఆయన శరీరములో గల ఆత్మ స్వయముగా చెప్పినదని

తెలియవలెను. పరిశుద్ధాత్ముని దేవుడు అనగా పరమాత్మ స్వయముగా ఎవరితోనూ మాట్లాడడు. అయినా తన జ్ఞానమును ఆత్మతో, ఆత్మ ద్వారా చెప్పించుచుండును. అందువలన శరీరములోని ఆత్మ చెప్పినా అది స్వయముగా పరమాత్మయే చెప్పుచున్నాడని తెలియవలసియుంటుంది. మూడవదయిన అంతిమ దైవగ్రంథములో మూడవ సూరా, ఏడవ ఆయత్ నందు దేవుడు ఈ విధముగా చెప్పాడు. “దేవుని జ్ఞానము దేవునికి తప్ప ఏ ఇతర మానవులకు తెలియదు” అని అన్నాడు. దీనినిబట్టి శరీరములోని ఆత్మ ద్వారా తెలియబడు జ్ఞానమంతయూ పరమాత్మయిన దేవుడు చెప్పునదే యని తెలియాలి.

నేడు ప్రపంచములో పన్నెండు మతములుండగా, అందులో ఏ మతములో లేని దేవతలందరూ ఒక్క హిందూమతములోనే ఉన్నారు. దేవుడు దేవతలను, మనుషులను సృష్టించగా మనుషులు సృష్టికర్తయిన దేవున్ని వదలి, దేవుని జ్ఞానమును ఏమాత్రము తెలియకుండా దేవున్ని వదలి దేవతలను మ్రొక్కుచున్నారు. అలా మ్రొక్కడము వలన దైవ గ్రంథములలో చెప్పిన దేవుని మాటను మనుషులు ఏమాత్రము లెక్కించలేదని తెలియు చున్నది. దేవున్ని వదలి దేవతలను ఆరాధించువారు మాయ మాటను విని మాయలో యున్నారని తెలియుచున్నది. దేవుని పక్షము, మాయ పక్షము అని రెండు పక్షములే గలవు. అయితే కొన్ని మతములలో ఆ మతములవారు దేవుని పక్షములో యుండి అన్యదేవతారాధన చేయక, దేవున్ని ఒక్కనినే ప్రార్థించుచున్నారు. కేవలము ఒక్క హిందూమతములో మాత్రమే మాయ (సాతాన్) పక్షమున మనుషులుంటూ దేవున్ని కాకుండా అనేక దేవతలను ఆరాధించుచున్నారు. అలా దేవతలను ఆరాధించువారు అందరూ మాయ పక్షములో ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది.

6) మత్తయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 10వ వచనము.

(10) నీతి (జ్ఞానీమీ) నిమిత్తమీ హింసించబడువారు ధన్యులు. ఏరోలోక రాజ్యమీ వారిది.

నీతి అని వాక్యములో వ్రాసియున్నది. అయితే అక్కడ నీతి బదులు జ్ఞానము అని ఉండవలెను. ఏను చెప్పినప్పుడు హెబ్రీ భాషలో జ్ఞానము అనియే చెప్పియుండును. అయితే అనువాదకులు తెలుగు భాషలోనికి వ్రాయునప్పుడు హెబ్రీ భాషలోని పదమునకు సరిసమానమైన పదము వ్రాయలేక జ్ఞానము బదులు నీతియని వ్రాశారు. వాస్తవముగా నీతివేరు, జ్ఞానము వేరు. నీతి, న్యాయము ప్రపంచ సంబంధమైనవి. జ్ఞానము, ధర్మము దైవ సంబంధమైనవి. నీతి, న్యాయముల వలన కర్మలు వచ్చును. జ్ఞానము, ధర్మము వలన కర్మలు కాలిపోవును. అందువలన నీతి లోక సంబంధమైనదనీ, జ్ఞానము దైవ సంబంధమైనదనీ తెలియవలెను. ప్రపంచములో నీతి అవినీతి, న్యాయము అన్యాయములు గలవు. నీతివలన పుణ్యము, అవినీతివలన పాపము వచ్చును. అట్లే న్యాయము వలన పుణ్యము, అన్యాయము వలన పాపము వచ్చును. దీనిప్రకారము పై వాక్యములో నీతియను చోట జ్ఞానము అని ఉండవలెను.

జ్ఞానము కొరకు హింసించబడువాడు, జ్ఞానమార్గములో ఉన్నందుకు ఇతరుల చేత హింస పొందితే ఒక విధముగా వాడు ధన్యుడనియే చెప్పవచ్చును. ఎందుకనగా! జ్ఞాన నిమిత్తము హింసను ఇతరుల చేత పొందు వానికి ఫలితముగా ముక్తి లభించును. ముక్తి అనగా కర్మల బంధనము నుండి విడుదల పొందడము. ఎప్పుడయితే ముక్తి లభించునో అప్పుడు మనిషి లోకములో లేకుండా, లోకముకంటే వేరయిన స్థితిలో

చేరిపోవును. అలా ఉండిపోయిన వానిని పరలోకములోనికి పోయాడని అందురు. పరలోకము అనగా! ఏ అనుభవము లేనిదని తెలియవలెను. కొందరి జీవితములలో మాత్రము జ్ఞాననిమిత్తము హింసించబడడము జరుగుచుండును. అందరి జీవితములలో హింస ఉంటుంది అని అనుకోకూడదు. కొందరు ఏ ఆటంకము లేకుండా జ్ఞానమును తెలిసి మోక్షమును (పరలోకమును) పొందుదురు.

7) మత్యయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 17వ వచనము.

**(17) ధర్మశాస్త్రమునైనను, ప్రవక్తల ప్రవచనముల నైనను
కాట్టివేయ వచ్చెతి నని తలంచవద్దు. నెరవేర్చుటకేగానీ కాట్టి
వేయుటకు నేను రాలేదు.**

ధర్మశాస్త్రమును ఎవరూ ఖండించలేరు. అది ఖండింపబడునది కాదు. ధర్మశాస్త్రము ఆదిలోనే పుట్టినది. దానిని ఎందరో ప్రవక్తలు, వక్తలు బోధిస్తూ వచ్చారు. పరమాత్మ కూడా భగవంతునిగా భూమిమీదకు వచ్చినప్పుడు ఆయన దానిని ఆచరించి, అందరికీ అర్థమగులాగున చేయును. ధర్మశాస్త్రములోని ధర్మములను దేవుని కుమారుడైన భగవంతుడు తెల్పు చున్నప్పుడు, ఆచరించునప్పుడు అవి కొందరికి ధర్మములే కావని అర్థమగును. ఎందుకనగా! అధర్మములను వారు ధర్మములనుకొని నమ్మి ఉన్నందువలన భగవంతుడు చెప్పు అసలైన ధర్మములు అధర్మములుగా గోచరించు అవకాశము కలదు. కావున ప్రభువే పై వాక్యములో “ధర్మశాస్త్రమును నేను కొట్టి వేయవచ్చెతి ననుకోకు నెరవేర్చుటకే వచ్చాను” అని చెప్పెను.

ప్రపంచములో ప్రజలు సాతాన్ (మాయ) చేతిలో చిక్కినవారై అధర్మములనే ధర్మములని నమ్మినవారై దేవునికి విరుద్ధముగా అనేక రకముల ఆరాధనలు చేయుచూ, అదియే నిజమైన భక్తి అని అనుకొనుచున్నారు. ప్రజలలో దేవుడు అను భావాన్ని మాయ తనవైపు తిప్పుకొని మీరు దేవుని వైపు పోతున్నారని నమ్మించి ధర్మములను ఆచరించకుండా, అధర్మములను ఆచరించునట్లు చేసి, దేవునికి వ్యతిరేఖ దిశలోనికి నడుపుచున్నది. అటువంటి స్థితిలో దేవుడు మనిషిగా వచ్చి ధర్మములను ఆచరించినా అవి వారికి తప్పుడు నడకగా కనిపించును. వారు చేయునదే నిజమైన ధర్మములనీ, వారే నిజమైన భక్తులమనుకొని మనిషిగా వచ్చిన దేవున్ని కూడా అధర్మవరుడని నిందించుచున్నారు. దైవదూషకుడని దేవున్నే ప్రచారము చేయుచున్నారు. నిజ దైవము ఏసుప్రభువుగా భూమిమీద సంచరించునప్పుడు ఆయన చెప్పునవి, ఆచరించునవియైన ధర్మములు అప్పటి పండితులకు, స్వాములకు, గురువులకు వ్యతిరేఖముగా కనిపించాయి. అందువలననే ఆనాటి కైపావంటి గురువులు, శాస్త్రులు, పరిసయ్యులు అనువారు ప్రభువును వ్యతిరేఖించి దూషించిరి. అందువలననే ఏసుప్రభువు పై వాక్యములో “ధర్మశాస్త్రమును నెరవేర్చుటకొచ్చానుగానీ కొట్టివేయుటకు రాలేదనెను.”

8) మత్తయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 18వ వచనము.

(18) ఆకాశమును, భూమియు గఠించి పోయిననే గానీ ధర్మశాస్త్రమంతయు నెరవేరువరకు దాని నుండి ఒక పొల్లయిననూ ఒక సున్నయైననూ తప్పిపోదని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పిచున్నాను.

ఈ వాక్యములో 'ధర్మశాస్త్రము' అను పదము ప్రత్యేకముగా చెప్పబడియున్నది. ధర్మశాస్త్రము అనగా ఏది? అను సంశయము కొందరికి రావచ్చును. అటువంటి సంశయములు తీరుటకు ముందు శాస్త్రమంటే ఏమిటి? శాస్త్రములు ఎన్ని రకములు గలవు? శాస్త్రములలో ధర్మశాస్త్రము యొక్క ప్రత్యేకత ఏమిటియని తెలియవలసియుండును. మొదట శాస్త్రము అను పదమునకు అర్థము తెలియగలిగితే కొంతవరకు శాస్త్ర విషయము తెలియగలదు. శాసనము అను పదమునుండి శాస్త్రము అను పదము పుట్టినది. శాసనము అనగా 'తప్పక అమలు జరిగితీరునది' అని అర్థము. అదే విధానము ప్రకారము శాస్త్రము అనగా 'చెప్పినది జరిగితీరునది' యని అర్థము. శాస్త్రము అను పదమునుండి శాపము అను పదము పుట్టినది శాపము అనగా! 'తప్పక అమలు జరుగునదని' తెలియవలెను. శాసనము, శాపము, శాస్త్రము మూడు సమాన భావము కలవిగా యున్నవి. చెప్పినది లేక వ్రాసినది నిరూపణగా జరిగితీరునది శాస్త్రము కాగా, శాస్త్రములు మొత్తము ఆరు విభాగములుగా యున్నవి. ఆరు శాస్త్రములు రెండు రకములని కొందరు, కాదు మూడు రకములని కొందరు చెప్పుచున్నారు. ఒక విధముగా చెప్పితే శాస్త్రములు రెండు రకములని చెప్పవచ్చును. ఇంకొక రకముగా చూస్తే శాస్త్రములు మూడు రకములని చెప్పవచ్చును. రెండు రకములు చెప్పితే ఒకటి ప్రపంచ సంబంధము, రెండు పరమాత్మ సంబంధము అని చెప్పవచ్చును. ఇంకొక విధముగా చెప్పితే నాలుగు ప్రపంచ సంబంధము కాగా ఒకటి పరమాత్మ సంబంధముగా ఉండగా, ఒకటి మాత్రము ప్రపంచ సంబంధమునకు, పరమాత్మ సంబంధమునకు మధ్యలో ఉంటూ రెండు విధానములకు అనుసంధానముగా కొంత పరమాత్మవైపు, కొంత ప్రపంచము వైపు ఉన్నదని చెప్పవచ్చును.

శాస్త్రములను వరుసగా చెప్పితే ఇలా గలవు. 1) గణిత శాస్త్రము 2) ఖగోళ శాస్త్రము 3) రసాయన శాస్త్రము 4) భౌతిక శాస్త్రము 5) జ్యోతిష్య శాస్త్రము 6) బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రము. ఇందులో మొదటి నాలుగు ప్రపంచ సంబంధమైనవనీ, ఐదవదయిన జ్యోతిష్య శాస్త్రము అటు ప్రపంచ, ఇటు పరమాత్మ సంబంధమునకు అనుసంధానముగా యున్నదనీ చెప్పవచ్చును. అట్లుకాక జ్యోతిష్యమును కూడా ప్రపంచములో కలిపితే ఐదు ప్రపంచ సంబంధ శాస్త్రములుకాగా, బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రము ఒక్కటి మాత్రమే దైవ సంబంధముగా యున్నదని చెప్పవచ్చును. మొత్తము శాస్త్రములు ఆరుకాగా, అన్నిటికంటే గొప్పది బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రము. అందువలన దానిని బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రము అని అన్నారు. బ్రహ్మ అనగా పెద్దయని అర్థము. అంతేగానీ బ్రహ్మ అనునది పేరుకాదు. దేవుడు అన్నిటికంటే పెద్ద, అందరికంటే పెద్ద అయిన దానివలన ఆయనను బ్రహ్మ (పెద్ద) యని అన్నారు. దేవునికి సంబంధించిన శాస్త్రము అయిన దానివలన దానిని బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రము అని అన్నారు. మిగతా ఐదు ప్రపంచ శాస్త్రములయిన గణిత, ఖగోళ, రసాయన, భౌతిక, జ్యోతిష్య శాస్త్రముల పేర్లలో విద్య అను పదము లేకుండా కేవలము వాటిపేర్లు మాత్రము గలవు. ఒకే ఒక్క దేవుని శాస్త్రములో మాత్రము విద్య అను పదము గలదు. అలా ఉండుటకు కారణము ఏమని కొందరికి ప్రశ్న రావచ్చును, దానికి ఈ విధముగా జవాబు కలదని చెప్పవచ్చును.

ప్రపంచ సంబంధ శాస్త్రములు, పరమాత్మ సంబంధ శాస్త్రము అని రెండు విధములుగా విభజించి చెప్పియున్నారు. ప్రపంచ సంబంధ ఐదు శాస్త్రములను ఎవరయినా సంపూర్ణముగా తెలియవచ్చును. అయితే చివరిగా యున్నది, పెద్దదని పేరుగాంచినది, దేవుని విషయమును, దేవుని

ధర్మములను తెలియజేయునది అయిన దానిపేరులో మాత్రము విద్య అను పదము గలదు. దానినే పెద్ద విద్యాశాస్త్రము అని అంటున్నారు. విద్య అను పదము విత్ అను శబ్దమునుండి వుట్టినది. విత్ అనగా తెలియడము అని అర్థము. విద్య అనగా తెలుసుకొనునది యని అర్థము. విద్యార్థి అనగా విద్యను అర్థించువాడని అర్థము. అర్థించుట అనగా తనవద్ద లేని దానిని ఇతరులవద్ద ఉన్నదానిని అడిగి ఇప్పించుకోవడము అని అర్థము. విద్యార్థులు తెలిసిన బోధకులనుండి నేర్చుకొనుచుందురు. విద్య అనగా తెలియబడునదేగానీ పూర్తి తెలిసినది కాదని అర్థముండుట వలన దేవుని సమాచారమును పూర్తి ఎవరూ తెలియలేరు. అట్లే తెలిసినవారు లేరు. ఎవరయినాగానీ జీవితకాలమంతయు తెలుసుకొనుచూ ఉండవలసినదేగానీ, ఇది గట్టు, నేను సంపూర్ణముగా తెలిసినవానినని ఎవడూ చెప్పుటకు వీలులేదు. అందువలన దేవుని సమాచారము మనుషులు ఎప్పటికయినా తెలుసుకొనుచూ యుండవలసినదేగానీ పూర్తి తెలిసినామనుటకు వీలులేదు. అందువలన దేవుని శాస్త్రమును విద్యాశాస్త్రమని ఎల్లప్పటికీ చెప్పుచున్నారు. అందువలన అది ఎప్పటికీ బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రమే. మిగతా ఐదు శాస్త్రములను మనిషి సంపూర్ణముగా తెలియగలుగుచున్నాడు. తర్వాత ఏమీ తెలియ వలసినది ఉండదు. అందువలన వాటిపేర్ల వెనుక 'విద్య' అను పదమును పెట్టలేదు.

బ్రహ్మ అయిన అనగా పెద్దయిన దేవుని సమాచారమును సంపూర్ణముగా తెలిసినవాడే దానిని ఇతరులకు చెప్పవచ్చును. మానవుడు అయినవాడు దేవుని సమాచారము తెలియనప్పుడు దానిని గురించి సంశయము లేకుండా చెప్పువాడు ఎవడు? అను ప్రశ్న రాగలదు. దానికి మా సమాధానము ఈ విధముగా కలదు చూడండి. దేవుని జ్ఞానమును

గురించి దేవునికి తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. అందువలన దేవుని సమాచారము దేవుడే చెప్పవలసియుండును. దేవుడు నేరుగా ఎవరితోనూ మాట్లాడడు. అందువలన దేవుడు దేవునివలె కాకుండా మనిషివలె మారువేషములో యుండి తన జ్ఞానమును తానే చెప్పుచున్నాడు. అట్లని దేవున్ని మనిషియని చెప్పలేము. దేవుడు మనిషివలె వస్తాడుగానీ మనిషి కాదు. మనిషి ఆకారమును వేషముగా ధరించి వచ్చిన దేవుడు తన జ్ఞానమును సంపూర్ణముగా, శాసనములతో కూడుకొన్న ఒక శాస్త్రముగా చెప్పిపోయాడు. అట్లు దేవునిచేత చెప్పబడిన దానినే బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రము అని అంటున్నాము. బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రమును చెప్పినవాడు స్వయముగా దేవుడే. దానిని తెలియ వలసినవాడు మనిషి. మనిషి దేవుడు చెప్పిన బ్రహ్మవిద్యను సంపూర్ణముగా తెలిసినరోజు వాని కర్మలన్నీ లేకుండా పోయి దేవునియందు ఐక్యమై పోగలడు. అలా మనిషి మోక్షము పొందువరకు దేవుని శాస్త్రమును తెలుసుకొనుచూ ఉండవలసిందే. అందువలన దానికి బ్రహ్మవిద్య యను పేరును శాశ్వతముగా పెట్టడము జరిగినది. ప్రపంచములోని విద్యలలో కెల్ల పెద్ద విద్య అయిన దానివలన దీనిని బ్రహ్మవిద్యయని చెప్పుచున్నాము.

దేవుడు చెప్పిన బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రములో దేవుని ధర్మములు చెప్పబడినవి. అందువలన బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రమును ధర్మశాస్త్రము అని దైవ గ్రంథములలో చెప్పియున్నారు. దేవుడు శాసనములతో కూడిన తన శాస్త్రమును సృష్టి ఆదిలోనే చెప్పియున్నాడు. అలా చెప్పిన శాస్త్రమును అనుసరించి మూడు దైవ గ్రంథములను మూడు వేరువేరు కాలములలో, మూడు వేరువేరు ప్రదేశములలో చెప్పడమైనది. ఆ విధముగా చెప్పిన మూడు దైవగ్రంథములను మూడు ధర్మశాస్త్రములుగా చెప్పవచ్చును. ధర్మశాస్త్రములలో ధర్మములే ఉండును. కనుక మూడు ధర్మశాస్త్రములు

ఒక్కటే విధానము కలిగి, దేవుని ధర్మములనే బోధించాయని చెప్పవచ్చును. మూడు ధర్మశాస్త్రములు బ్రహ్మవిద్యకు కట్టుబడియుండును. దేవుని ధర్మములను తెలిపియుండును. అందువలన మూడు ధర్మశాస్త్రములు ఒకదానికొకటి సాక్ష్యముగా ఉండును తప్ప విభేదములు కల్గియుండవు. అందువలన ప్రథమ దైవగ్రంథము అని భగవద్గీతను, ద్వితీయ దైవగ్రంథము అని బైబిలును, అంతిమ దైవగ్రంథమయిన మూడవ గ్రంథమును ఖుర్ఆన్ అనియు చెప్పడము జరిగినది. ఈ మూడు గ్రంథముల పేర్లు వేరువేరుగా యున్నా, మూడు గ్రంథములు ధర్మశాస్త్రములుగా ఉంటూ, మూడూ ఒకే దేవుని ధర్మములను తెలియజేశాయి.

బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రమును అనుసరించి ముగ్గురు ప్రవక్తలు చెప్పిన జ్ఞానము మూడు దైవగ్రంథములుగా తయారైనవి. ఆ మూడు దైవ గ్రంథములు వేరువేరుగా యున్నా ఒకే దేవుని ధర్మములను గురించి మూడు కోణముల నుండి చెప్పియున్నవి. అందులో చెప్పిన ధర్మములు శాస్త్రబద్ధమైన వయిన దానివలన ప్రతి ఒక్కటి చెప్పినవి చెప్పినట్లు నెరవేరుచుండును. ఇక్కడ వాక్యములో “భూమి, ఆకాశము గతించి పోయినా గానీ” యని చెప్పి యున్నారు. బయట కనిపించు భూమి, ఆకాశము ఎప్పటికీ నశించునవి కావు. అవి శాశ్వతముగా ఉండునట్లు దేవుడు తయారు చేశాడు. బయట కనిపించు భూమి, ఆకాశము కనిపించకుండా మనిషి శరీరములో యున్నవి. అవి పూర్తి నశించిపోగలవు. అందువలన “భూమి, ఆకాశము నశించి పోయినా” అను మాటను మనిషి ధరించిన శరీరము మరణము పొందినాయని అర్థము చేసుకోవలెను. మనిషి దేవుని జ్ఞానము కొరకు ప్రయత్నము చేయునప్పుడు దేవుడు చెప్పిన ధర్మములన్నింటినీ మనిషి ఆచరించవలసి యుండును. దేవుని ధర్మములను పూర్తి ఆచరించు

వరకు మనిషి పరలోకమును పొందజాలడు. ధర్మశాస్త్రములో చెప్పిన ప్రకారము దానిని నెరవేర్చినప్పుడే మనిషికి మోక్షము లభించగలడు. ధర్మశాస్త్రములో చెప్పిన ప్రకారము కొంత ఆచరించకపోయినా మనిషికి ముక్తి లభించదు. 'చెప్పిన ధర్మములనుండి కొంత ఆచరించకపోయినా' అని చెప్పుటకు 'దానినుండి ఒక పొల్లయినా, ఒక సున్నా అయినా' అని చెప్పియున్నారు. దానినిబట్టి చెప్పినది కొంత కూడా వదలకుండా ఆచరించవలెనని తెలియుచున్నది. పొల్లు, సున్నాయంటే గ్రంథము వ్రాతలోని పొల్లు, సున్నా కాదని తెలియవలెను.

9) మత్తయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 19వ పాదము.

(19) ఈ ఆజ్ఞలలో మిగుల అల్పమైన ఒక దానినయి నీనూ మీరి, మనుష్యులకు అలాగున చేయ బోధించు వాడెవడో వాడు ఏరేలలోక రాజ్యములలో మిగుల అల్పుడనీ బడును. అయితే వాటిని గైకొని బోధించువాడెవడో వాడు ఏరేలలోక రాజ్యములలో గొప్పవాడనీబడును.

దేవుడు చెప్పిన ధర్మశాస్త్రములలో ధర్మములు ముఖ్యమైనవి కొన్ని యుండగా వాటికి అనుసంధానమైనవి అనేకము ఉండును. దేవుని ధర్మములను మనుషులకు చెప్పిన 'ఆజ్ఞలు' అని కూడా చెప్పుచున్నారు. దేవుడు చెప్పిన ధర్మములు లేక ఆజ్ఞలు అత్యంత గొప్పవి, పెద్దవి రెండే యుండగా వాటికి అనుసంధానమైనవి మరికొన్ని గలవు. అలాయున్న ఉప ధర్మములలో మిగుల చిన్నదైన ఒక దానినయినా అతిక్రమించి చెప్పు వాడు అత్యంత నీచుడు అగును. దేవుడు చెప్పిన చిన్న ధర్మము అయినా,

పెద్ద ధర్మము అయినా ఏదయినా మనిషి అతిక్రమించక తప్పక ఆచరించ వలసియుండును. చిన్న ధర్మమును కూడా వదలక మనిషి ఆచరించక గొప్పగా చెప్పుకోవలసినది పోయి, దానిని లెక్కచేయక తాను చెడిపోయి అధర్మపరుడు అగుటయేకాక తనకు తెలిసిన అధర్మములను ఇతరులకు బోధించువారు గలరు. బోధించువారు గురువులుగా చలామణి అగుచుందురు. లోకములో గురువులుగాయుండి దైవగ్రంథములోని దేవుని ఆజ్ఞలలోని (దేవుని ధర్మములలో) దేనినయినా అర్థము చేసుకోక అపార్థము, అధర్మముగా గ్రహించి “తాను చెడిన కోతి వనమెల్ల చెరిసె” అన్నట్లు తాను ధర్మములలో చెడినవాడైయుండి, దైవగ్రంథమును సక్రమముగా అర్థము చేసుకోలేక అధర్మముగా తెలిసినవాడు తాను స్వయముగా అధర్మపరుడై పోవుటయేగాక ఇతరులకు కూడా తనకు తెలిసిన అధర్మములనే బోధించుట వలన ప్రజలను కూడా తప్పుదారిలో పంపించి, వారు చెప్పినదే నిజమైన జ్ఞానమనీ, నిజమైన దేవుని ధర్మములనీ చెప్పుచుందురు. అలా చెప్పువారు ప్రజల దృష్టిలో గొప్ప పేరు పొందిన గురువులుగా ఉండినప్పటికీ దేవుని దృష్టిలో మిగుల అల్పులు.

దేవుని ధర్మములను సక్రమముగా అర్థము చేసుకొన్నవాడు పెద్దగా పేరు పొందిన గురువు కాకపోయినా, జ్ఞానమును తెలియగోరి తనవద్దకు వచ్చు మనుషులకు తనకు తెలిసిన ధర్మములను ధర్మములుగానే బోధించు వారు కూడా కలరు. దేవుడు తన గ్రంథములో చెప్పిన ధర్మములను అధర్మములుగా అర్థము చేసుకొని, అధర్మములనే ప్రజలకు బోధించువారు కూడా కలరు. అలా అధర్మములను బోధించువారు పరలోక రాజ్యమును పొందలేరు. పరలోక రాజ్యమును అజ్ఞానులతో పోల్చి చూస్తే అటువంటి వారు ఎప్పటికీ పరలోకమును పొందలేరు. వారి కొరకు శాశ్వితముగా

పరలోకము మూసివేయబడినది. వాడు పరలోక రాజ్యమును పోగొట్టుకొనిన అల్పుడని చెప్పవచ్చును. వాడు లోకములో పెద్ద గురువుగా చలామణి అయినా ఫరవాలేదుగానీ, మోక్షము అను పరలోకము లభించదు. దైవ గ్రంథము నుండి దేవుడు చెప్పిన ఆజ్ఞలను ధర్మములను గ్రహించినవాడు గురువు కాకపోయినా తనకు తెలిసిన ధర్మములను ఇతరులకు బోధించు వానికి పరలోకములో గొప్ప స్థానము ఉండును. అటువంటి వానిని ధర్మవరుడు అనుటయేగాక, వాడు దేవుని దృష్టిలో గొప్పవానిగా లెక్కించ బడును. దేవుని ధర్మములలో చిన్న ధర్మమునయినను వివరముగా బోధించు వానిని నిజమైన ధర్మవరుడని చెప్పవచ్చును.

10) మత్తయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 20వ వచనము.

(20) శాస్త్రుల నీతికంటెను, పరిశేయ్యుల నీతి కంటెను, మీ నీతి అధికము కాని ఎడల, మీరు పరలోక రాజ్యములకి ప్రవేశింపలేరని మీతో చెప్పచున్నాను.

లోకములో శాస్త్రులనీ, భక్తులనీ, బోధకులమనీ చెప్పుకొనువారు అనేకులు గలరు. వారికి తెలిసిన జ్ఞానముకంటే మీరు తెలిసిన జ్ఞానము అధికముగా ఉండవలెను. అట్లుకాకుండా వారికి తెలిసిన జ్ఞానముకంటే తక్కువ జ్ఞానమును తెలిసినవారు పరలోకములో ప్రవేశింపలేరని దేవుడు చెప్పాడు. దీనినిబట్టి “ప్రపంచములో స్వాములమనీ, శాస్త్రులమనీ చెప్పుచూ అనేకముగా యజ్ఞయాగాదులు చేయుచూ, దేవుడు చెప్పిన దానికి వ్యతిరేఖముగా ప్రవర్తించు వారికంటే మీరు ఎక్కువ జ్ఞానమును తెలిసినప్పుడు మీకు పరలోకము సులభముగా లభించగలదు” అని ఈ వాక్యములో చెప్పి యున్నారు.

11) మత్తయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 28వ వచనము.

(28) ఒక స్త్రీని మోహపు చూపుతాళి చూచు ప్రతివాడు అప్పడే తన హృదయమందు ఆమెతాళి వ్యభిచారము చేసినవాడగును.

మనిషి రెండు విధములుగా కార్యములను చేయుచున్నాడు. ఒకటి బయట ప్రత్యక్షముగా చేయు కార్యములు కాగా, రెండవది ప్రత్యక్షముగా కాకుండా బయటికి ఎవరికీ తెలియకుండా అంతరంగములో భావముల చేత చేయు కార్యములు ఉండును. రెండు కార్యముల విధానము ప్రతి మనిషిలో యుండును. అన్ని గుణములకు సంబంధించిన కార్యములు మనిషి లోపల భావము చేత చేయుట ఒక విధానముకాగా, అదే గుణముల చేత స్థూలశరీరము ద్వారా బయట చేయుట ఒక విధముగా ఉండును. మనిషి చేయు పనుల ద్వారా పాపపుణ్య కర్మలు వచ్చుచుండును. అయితే ఆ పనులు కనిపించేవి, కనిపించనివని రెండు రకములుగా ఉండుట వలన స్థూలశరీరము ద్వారా చేయు పనులనుబట్టి వానిని మంచివాడు లేక చెడ్డవాడని చెప్పవచ్చును. కనిపించకుండా అంతరంగములోని భావముల చేత చేయు పనులనుబట్టి ఎవరినీ మంచివారుగా గానీ, చెడువారిగా గానీ చెప్పలేము. ఏ కార్యము చేయునది తెలియనప్పుడు ఎదుటి వానిని మంచివాడుగా గానీ, చెడువానిగా గానీ గుర్తించలేము.

మనిషి చేయు స్థూలకార్యమునకయినా, సూక్ష్మకార్యమునకయినా మనిషిలోని అహంభావమే కర్మలను తెచ్చిపెట్టుచున్నది. మనిషి పాపమును పొందుటకుగానీ, పుణ్యమును పొందుటకుగానీ వాని శరీరములోని అహమునుబట్టి యుండును. మనిషి స్థూలముగా చేయు కార్యములలో శరీర బాహ్య అవయవములు పని చేయుచుండును. అయితే అప్పుడు

కూడా లోపల భావము అయిన అహంభావము పని చేయుట వలన జరిగిన ఆ కార్యములోని కర్మయను పాపపుణ్యములు మనిషి కర్మచక్రములో చేరుచుండును. అలాగే మనిషి స్థూలశరీరముతో పని చేయకున్ననూ మనిషి గుణముల భావములను బుద్ధిచేత యోచించినప్పుడు కూడా ప్రకృనే యున్న అహము బుద్ధి యోచనలలోని భావమునుబట్టి వానికి కర్మలను అంటగట్టుచుండును. అహము లేకుండా స్థూలముగాగానీ, సూక్ష్మముగా గానీ పనులు చేయుట వలన మనిషికి కర్మలు అంటవు. అట్లుకాకుండా అహము పని చేయుట వలన చేయని పనులలో కూడా ఆలోచన పని చేసినంత మాత్రమున పాపపుణ్యములు వచ్చుచున్నవి. అందువలన ప్రథమ దైవగ్రంథములో “ఎవని భావములో అహము లేదో వాడు లోకములో యున్న వారినందరిని చంపినా వానికి హత్యా పాపము రాదు. వాడు హంతకునిగా లెక్కించబడడు” యని చివరి అధ్యాయమైన మోక్షసన్న్యాస యోగము అను అధ్యాయములో పదిహేడవ (17) శ్లోకమందు చెప్పి యున్నారు. ఇక్కడ అహంభావమే ముఖ్యమయిన దానివలన అహం భావమును పొందక చేయు హత్యయందు కూడా హత్యాపాపము అంటదనీ, హత్య చేసినవానిని హంతకుడనుటకు వీలులేదనీ చెప్పడమైనది. అదే విషయమునే ఏను “అహంభావము వలన చేయని పనిలో అయినా ఆలోచన చేసినంత మాత్రమున పాపము వచ్చును” అని చెప్పారు. దీనినిబట్టి ప్రథమ దైవగ్రంథములో, ద్వితీయ దైవగ్రంథములో చెప్పినవాడు ఒక్కడేయనీ, చెప్పబడిన జ్ఞానము ఒక్కటేయనీ తెలియబడుచున్నది. స్థూలముగా చేసిన పనిలో అహము లేకపోతే ఆ పని జరగనట్లే లెక్కించబడుననీ, సూక్ష్మముగా యోచన చేసినా దానియందు ‘పని చేయకున్నా’ అహము ఉండుట వలన ఆ పని జరిగినట్లేయని చెప్పట వలన మనిషి శరీరము లోపల అహము

అనునదే పాపపుణ్య కర్మలను జీవునికి అంటకట్టుచున్నదని తెలియుచున్నది. అందువలన 'స్థూలముగా చేసిన పనులలో అహంకార భావము లేకుండా చేయుటను కర్మయోగము' అని పూర్వము సృష్ట్యాదిలో చెప్పబడినది. దానినే ప్రథమ దైవగ్రంథములోను, ద్వితీయ దైవగ్రంథములోను చెప్పియున్నారు.

12) మత్తయి సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 29, 30 వచనములు.

(29) నీ కుడికన్ను నిన్ను అభ్యంతర ఏరచిన ఎడల దానిని పెరికి నీవద్దనుండి పారవేయుము. నీ దేహామంతయు నరకములలో ఏడవేయబడకుండ నీ అవయవములలో ఒకటి నశించుట నీకు ప్రయోజనకరము గదా!

(30) నీ కుడిచేయి నిన్ను అభ్యంతర ఏరచిన ఎడల దానిని నరికి నీ వద్దనుండి పారవేయుము. నీ దేహామంతయు నరకములలో ఏడకుండా నీ అవయవములలో ఒకటి నశించుట నీకు ప్రయోజనకరము గదా!

ఈ రెండు వాక్యములలో 29వ వాక్యమునందు 'కన్ను'ను గురించి చెప్పారు. 30వ వాక్యములో 'చేయి'ని గురించి చెప్పారు. ఇక్కడ చెప్పిన విధానమునుబట్టి బాగా గమనించితే మనిషికి స్థూలశరీరము, సూక్ష్మశరీరము అను రెండు శరీర భాగములు గలవు. అందులో స్థూలశరీర భాగములు పది (10) కాగా, సూక్ష్మశరీర భాగములు పదిహేను (15) గలవు. మొత్తము స్థూల, సూక్ష్మశరీర భాగములు జీవునితో సహా 25 గలవు. శరీరములో ప్రత్యేకమైన పని చేయు దానిని ప్రత్యేక భాగముగా గుర్తించుచున్నారు. ఆ

విధముగా చూస్తే పది కనిపించు స్థూలశరీర భాగములు గలవు. అందులో జ్ఞానేంద్రియములు ఐదు, కర్మేంద్రియములు ఐదని చెప్పవచ్చును. స్థూలముగా పని జరగడములో రెండు రకముల అవయవములు పని చేయును. జ్ఞానేంద్రియములు విషయమును లోపలికి తెలియజేయుగా, ఆ విషయములు మనస్సు ద్వారా ఇంద్రియ భాగములవద్ద నుండి బుద్ధికి చేరును. లోపలి నుండి బుద్ధి తెలిపిన సమాచారమును మనస్సు బయటి కర్మేంద్రియములగు ఐదు భాగములకు తెలియజేయుచుండును. జ్ఞానేంద్రియములు ఐదు వరుసగా ఇలా కలవు. **కన్ను, చెవు, ముక్కు, నాలుక, చర్మము** అట్లే కర్మేంద్రియములు ఐదు ఇలా కలవు. **చేయి, కాలు, నోరు, గుడము, గుహ్యము (లింగము)** అని చెప్పవచ్చును. జ్ఞానేంద్రియములు బయటి సమాచారమును లోపలికి చేరవేయుగా, అంతరంగములోని బుద్ధి తెలియజేసిన సమాచారమును మనస్సు ద్వారా కర్మేంద్రియములకు చేర్చబడును. బుద్ధి చెప్పిన దానిని కర్మేంద్రియములు కార్యముగా ఆచరించును.

జ్ఞానేంద్రియ, కర్మేంద్రియ సమన్వయము వలన మనిషి కార్యము లను చేయగల్గుచున్నాడు. జ్ఞానేంద్రియములలో **కన్ను** ప్రధానమైనదనీ, కర్మేంద్రియములలో **చేయి** ప్రధానమైనదనీ చెప్పుచుందురు. అందువలన రెండు వాక్యములలో జ్ఞానేంద్రియమైన కన్నును, అట్లే కర్మేంద్రియమైన చేయిని గురించి చెప్పారు. కన్ను చూచుట వలన బయట సమాచారము లోపలికి పోయి, బుద్ధి ఆలోచించి బయటికి కర్మేంద్రియములకు సమాచారమందించి కార్యము చేయమని చెప్పకున్ననూ కేవలము బుద్ధి ఆలోచించుట వలన, లోపలి బుద్ధికి ప్రకృతే అనుసంధానముగా యున్న అహము పని చేయడము వలన, బయట కార్యము జరగకున్నా బుద్ధి

ఆలోచన ద్వారా పాపము వచ్చుటకు అవకాశము గలదు. అందువలన మొదట కన్ను చూచుట వలననే కదా పాపము వచ్చు అవకాశము కలదు. ఒక స్త్రీని చూచుట వలన లోపలి కామగుణము చేత ఆలోచించుట వలన కార్యరహితమైనా, అహంభావము వలన కార్యము జరిగినట్లు లెక్కించబడుట వలన పాపము వచ్చుటకు అవకాశము ఏర్పడుచున్నది. జరగని కార్యమునకు కూడా పాపము వచ్చు అవకాశమును మొదటనే జ్ఞానేంద్రియ మైన కన్ను కల్గించుచున్నది. కావున జ్ఞానేంద్రియమైన 'కన్నును పెరికి పారవేయుము' అని చెప్పారు. అలా అని వాక్యములో చెప్పినట్లు స్థూలముగా యున్న కన్నును పెరికి వేయకూడదు. వాక్యములో 'నీ కుడి కన్ను' అని చెప్పియున్నారు. పాపము కుడికన్ను వలన వచ్చుచున్నదని చెప్పలేము. కుడి కన్ను చేసే పనిని ఎడమ కన్ను కూడా చేయుచున్నది కదా! రెండు కన్నుల చూపువలననే కదా! పాపము వచ్చునది. అలాంటప్పుడు వాక్యములో చెప్పినది కుడి కన్నును మాత్రమే కదా! అలా చెప్పడము వలన మనము ఆలోచించి చేయవలసి యున్నది.

అది ఏమనగా! మనిషి శరీరములో కుడి, ఎడమ అని రెండు భాగములు గలవు. కుడివైపున బలముగా, ఎడమ వైపున బలము తక్కువగా యుండుట సహజము. ఎక్కడయినా కుడివైపు శరీర భాగము కొలతలోగానీ, బలములోగానీ ఎడమవైపుకంటే ఎక్కువగానే యుండును. కన్నుగానీ, చేయిగానీ రెండూ కుడి ప్రక్క భాగములనే వాక్యములో చెప్పియున్నారు. అంతేకాక ఈ వాక్యములో ఆలోచింపదగిన మరొక విషయము గలదు. అదేమనగా! 'నీ దేహమంతయూ నరకములో పడకుండా నీ అవయవము లలో ఒకటి నశించుట నీకు ప్రయోజనకరము కదా!' అని అన్నారు.

వాస్తవానికి శరీరములోని కన్నుగానీ, అట్లే చేయిగానీ వచ్చే పాపమునకు కారణము కాదు. వచ్చే పాపమునకు కారణము అయినది నీ శరీరములోని అహము అను భావమే యని తెలియుచున్నది. అదే విషయమునే ప్రథమ, ద్వితీయ దైవగ్రంథములు తెలియజేయుచున్నవి. అందువలన పాపమును సంపాదించడములో గానీ, అనుభవించడములో గానీ శరీర బయటి భాగములకు ఎటువంటి సంబంధము లేదు. పాపమును సంపాదించునది మనిషి శరీరములోని అహంభావము. పాపమును అనుభవించునది శరీరములోని జీవుడు. కర్మలను సంపాదించడములో అహంభావమునకు, అనుభవించడములో జీవాత్మకు సంబంధముండుట వలన బయటి జ్ఞానేంద్రియమైన కన్నుగానీ, కర్మేంద్రియమైన చేయిగానీ కర్మలకు సంబంధము లేకుండా నిమిత్తమాత్రముగా పని చేయుచున్నవి.

కన్నుకు, చేయికి కర్మలతో సంబంధము లేనప్పుడు కన్నును పెరికేయి, చేయిని నరికేయి అని ఏసు ఎందుకు చెప్పాడని కొందరికి అనుమానము రావచ్చును. దానికి మా సమాధానము ఏమనగా! నీ కన్ను బయట సమాచారమును అందించినప్పుడు అది బుద్ధికి చేరును. అప్పుడు బుద్ధి గుణములచే ఆలోచించును. దాని తర్వాత ఆ విషయముతో అహము సంబంధపడకుండా, అహమును అణచివేయడము వలన కన్ను అందించిన దృశ్యములో, బుద్ధి ఆలోచించిన గుణములలో ఏమాత్రము పాపముగానీ, పుణ్యముగానీ రాకుండా పోవును. అలా చేయుట వలన అనగా కన్ను అందించిన సమాచారముతో లోపల అహము సంబంధపడకుండా చేయుట వలన, కన్ను వలన వచ్చు పాపము నివారించబడుట వలన అతడు కన్నును లేకుండా చేసుకొన్నట్లే యగును. అలాగే వినికిడి వలన వచ్చు విషయముతో

అహమును సంబంధము లేకుండా చేయుట వలన చెవిని లేకుండా చేసినట్లే యగును. ఒక కన్ను వలననే పాపపుణ్యములు రావడము లేదు. మిగతా నాలుగు జ్ఞానేంద్రియముల వలన కూడా వచ్చుచున్నవి. అందువలన జ్ఞానేంద్రియములలో కన్ను ముఖ్యమైనది కాగా, రెండు కన్నులలో కుడి కన్నుకు సహజముగా ఎక్కువ చూపు ఉండుట వలన వాక్యములో 'కుడి కన్నును పెరికివేయి' అని అన్నాడు. ఈ వాక్యము స్థూలముగా కనిపించు చున్ననూ సూక్ష్మముగా అర్థము చేసుకోవలసియున్నది.

అదే విధముగా కర్మేంద్రియములలో కుడిచేయిని గురించి చెప్పారు. ఒక కుడిచేయి వలననే కాకుండా మిగతా కర్మేంద్రియముల వలన చేయు పనులలో కూడా కర్మలు వచ్చుచున్నవి. జ్ఞానేంద్రియములు పనులు చేయకున్నా కర్మలు వచ్చుచుండగా, కర్మేంద్రియములు పనులు చేయుట వలన కర్మలు వచ్చుచున్నవి. జ్ఞానేంద్రియములు ఐదు అని చెప్పినప్పుడు రెండు కళ్లను ఒకటిగానే లెక్కించి చెప్పాము. అలాగే రెండు చెవులను ఒకటిగానే చెప్పాము. ముక్కురంధ్రములు రెండు ఉండగా ఒక ముక్కుగానే చెప్పాము. మిగతా చర్మము, నాలుక ఒకటిగానే యున్నవి. అలాగే కర్మేంద్రియములలో రెండు చేతులను ఒకటిగానే లెక్కించాము. అట్లే రెండు కాళ్లను ఒకటిగానే చెప్పాము. మిగతా మూడు నోరు, గుదము, లింగము జతగా లేకుండా ఒకటిగానే యున్నవి. రెండు జతలుగా యున్న వాటియందు కుడి ప్రక్కగల కన్నుకు, కుడి ప్రక్కగల చేయికి ఎక్కువ బలముండుట వలన, ఎక్కువ చూపు కుడికన్నుకు, ఎక్కువ కార్యములు కుడి చేయికి ఉండుట వలన "కుడికన్ను, కుడిచేయి" అని వాక్యములో ప్రత్యేకముగా చెప్పారు. వాక్యములో చెప్పిన సూక్ష్మభావము ప్రకారము కన్ను చూపు వలన వచ్చు పాపమును, చేయి కార్యము వలన వచ్చు

పాపమును లేకుండా, రాకుండా అహమును అణచివేయుము అని చెప్పాడు తప్ప కన్నును పెరికివేయడము వలనగానీ, చేయిని నరికివేయడము వలన గానీ వచ్చే కర్మ ఆగిపోదు. మిగతా అవయవ భాగముల వలన వచ్చును. పాపమునకు కారణమైనది చివరిగా అహము ఉన్నది, కావున దానిని లేకుండా చేయమని చెప్పడమే వాక్యములో ఉన్నదని తెలియవలెను. ముఖ్యముగా తెలియవలసినదేమనగా! శరీర అవయవములు పాపమును సంపాదించవు. శరీరము పాపమును అనుభవించదు. శరీరము లోపల పాపమును సంపాదించునది అహము అను భాగము. అట్లే పాపమును గానీ, పుణ్యమునుగానీ అనుభవించునది శరీరములో ఒక భాగముగాయున్న జీవాత్మ. ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు, ఐదు కర్మేంద్రియములు, ఐదు వాయువులు, ఐదు జ్ఞానేంద్రియములకు యున్న సామత్యములు, ఐదు అంతఃకరణములు. అంతఃకరణములలో జీవుడు కూడా యున్నాడు. అందువలన జీవునితో సహా శరీరములో ఇరువది ఐదు (25) భాగములున్న వని చెప్పవచ్చును. శరీర యంత్రాంగమును బాగా తెలిస్తే ఇక్కడ ఏను చెప్పిన వాక్యములు అర్థమగును. జ్ఞానియైనవాడు శరీరము 25 భాగములుగా యున్నదని తెలిసియుండును. అట్లు తెలియనివానిని జ్ఞాని అని అనలేమని ఒక ఆధ్యాత్మికవేత్త తన పద్యములో ఈ విధముగా చెప్పారు చూడండి.

పంచతత్త్వములను పంచీకరించక

మంచి యతులమన్న హాటలన్న

ఓంచమందు గజము గ్రుడ్డుపెట్టిన చందంబు

అఖిల జీవసంగ ఆత్మలింగ.

13) మత్తయి సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 3, 4 వచనములు.

(3) నీవైతే ధర్మము చేయునప్పడు నీ ధర్మము రహస్యముగా ఉండు నిమిత్తము నీ కుడిచేయి చేయునది నీ ఎడమ చేతికి తెలియక ఉండవలెను.

(4) అట్లయితే రహస్య మందు చూచు నీ తండ్రి నీకు ప్రతి ఫలితమిచ్చును.

ఈ వాక్యమును గురించి చాలామంది బోధకులు వక్రీకరించి ధర్మమును దానముగా చెప్పుచున్నారు. కొన్ని ప్రార్థనాలయములలో దేవుని సేవకు ఇచ్చు డబ్బును ఎవ్వరికీ కనిపించనట్లు కుడి చేతితో ఇస్తే ఎడమ చేతికి కూడా తెలియకూడదని చెప్పడము జరుగుచున్నది. అలాగే చేతిని మూసిపెట్టుకొని కానుకలు ఇవ్వడము చేయుచున్నారు. వాస్తవానికి వాక్యములో చెప్పినది ధర్మమును గురించేగానీ, దానమును గురించి కాదు. దానమునకు, ధర్మమునకు నక్కకు నాగలోకమునకు ఉన్నంత తేడా యున్నది. ఒకరికి ఇచ్చునది దానము. ఒకడు ఆచరించునది ధర్మము. ముందు ధర్మములు ఏవో తెలియగలిగితే తర్వాత ధర్మములను చేయు విధానము కూడా తెలియును. ఈ వాక్యములో దానమును గురించి ఏమాత్రము చెప్పలేదు, ధర్మమును గురించియే చెప్పియున్నారు. దేవుని ధర్మములు దైవ గ్రంథములో చెప్పినట్లు ముఖ్యముగా రెండే గలవు. మరియుకటి స్థూలమైనది గలదు. ఆ మూడు ధర్మములకు అనుసంధానమైన ధర్మములు కొన్ని గలవు. మనిషి దేవున్ని చేరుటకు పనికి వచ్చునవి మూడు ముఖ్యమైన ధర్మములుకాగా దేవున్ని గురించినవి మరికొన్ని గలవు. అయితే మనిషి ఆచరించవలసినవి, దేవున్ని చేరుకొనుటకు అవసరమైన మూడు ధర్మములే ముఖ్యమైనవి.

దేవున్ని చేరుటకు కావలసిన బ్రహ్మ, కర్మ, భక్తి యోగములు మూడు ధర్మములలో రెండు లోపలి భావములతో కూడినవికాగా, ఒకటి బాహ్య ఆచరణతో కూడినదిగా యున్నది. రెండు ధర్మములను ఆచరించుట ఇతర మనుషులు గుర్తించలేరు. ఒక ధర్మమును ఆచరించడము ఇతరులు తెలియుటకు అవకాశము గలదు. అందువలన వాక్యములో కూడా ధర్మము అని ఏకవచనముగా చెప్పి యున్నారు. ఒక ధర్మమే ఇతరులు గుర్తించునట్లు ఉండుట వలన ఆ ఒక్క ధర్మమును గురించే ఏకవచనముగా 'ధర్మము' అని చెప్పారుగానీ, 'ధర్మములు' అని చెప్పలేదని గ్రహించవలెను. ఇతరులు తెలియుటకు అవకాశమున్న ఒక్క ధర్మమును కూడా ఇతరులకు తెలియకుండా జాగ్రత్తపడి చేయవలెనని తెలుపు నిమిత్తము "నీ కుడిచేయి చేయునది ఎడమ చేతికి తెలియకుండా చేయవలెనని" చెప్పారు. ఇతరులు నీవు ఆచరించు ధర్మమును చూచి బాగుపడుటకంటే చెడిపోవు అవకాశమే ఎక్కువ గలదు. అందువలన నీవు ధర్మమును చేయునప్పుడు అనగా ఆచరించునప్పుడు ఇతరులకు తెలియకుండా చేయవలెనని చెప్పారు.

14) మత్తయి సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 6వ వచనము.

(6) నీవు ప్రార్థన చేయునప్పుడు నీ గదిలోనికి వెళ్లి తలుపులు వేసి రహస్యమందున్న నీ తండ్రిని ప్రార్థన చేయుము. అప్పుడు రహస్యమందు చూచు నీ తండ్రి నీకు ప్రతిఫలమిచ్చును.

మనిషి దేవున్ని ధర్మముతో ప్రార్థించవలెను. ప్రార్థనయనగా! ధర్మబద్ధమైనదిగా ఉండవలెను. ధర్మముతో కూడిన ప్రార్థన కాకుండా నోటితో మాటల రూపములో చేయునది ధర్మమునకు సంబంధించినది

మరియు దేవున్ని చేరునది కాదు. అందువలన ఇతరులకు తెలియునట్లు గల ధర్మముతో కూడుకొన్న ప్రార్థన చేయునప్పుడు గదిలోనికి వెళ్లి ఇతరులు రానట్లు తలుపులు వేసి రహస్యమందున్న ఆత్మను ప్రార్థన చేయవలెను. మనుషులకు తండ్రి మనుషుల శరీరములో యున్న ఆత్మయేనని తెలియవలెను. ఇతరులకు తెలియు ప్రార్థన ఎవరికీ తెలియకుండా చేయవలెను. అట్లు చేయుట వలన శరీరములో రహస్యముగా యున్న ఆత్మ నీకు ప్రతిఫలము ఇచ్చును. ఆత్మను ఆరాధించు ప్రార్థనను ప్రథమ దైవగ్రంథములో 'పెద్ద యోగము' అని అన్నారు. దానినే ఇంకొక విధముగా 'బ్రహ్మయోగము' అని కూడా అన్నారు.

15) మత్తయి సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 7, 8వ పచనములు.

(7) మీరు ప్రార్థన చేయునప్పుడు అన్యజనులవలె వ్యర్థమైన మాటలు వచింపవద్దు. విస్తరించి మాటలాడుట వలన తమ మనవి వినిపింతునని వారు తలంచుచున్నారు.

(8) మీరు వారివలె ఉండకుడి, మీరు మీ తండ్రిని అడుగక మునుపే మీకు అక్కరగా యున్నవేళా ఆయనకు తెలియును.

నేటి సమాజములో చాలామంది దేవున్ని చేరునటువంటి ధర్మముకై మైన 'యోగము' అను ప్రార్థన చేయక వ్యర్థమైన మాటలతో కూడుకొన్న ప్రార్థన చేయుచున్నారు. ఎక్కువగా మాటల రూపములో అడుగుట వలన తమ కోర్కెను దేవుడు తీర్చునని అనుకొంటున్నారు. వారివలె నీవు ప్రార్థన చేయవద్దు. మీరు దేవునియందు ఐక్యమైపోవు ప్రార్థన చేయక ప్రపంచ

లాభములు, ప్రపంచ వస్తువులను కోరు ప్రార్థన చేయుచున్నారు. మీరు అడుగునవి, మీరు మీ తండ్రియైన ఆత్మను అడుగకముందే ఆయనకు అన్నీ తెలియును. మీకు ఇయ్యవలసినవేవో, ఇయ్యకూడనివేవో ముందే ఆయనకు తెలియును. అందువలన ప్రపంచ సంబంధ లాభములను గురించి మీరు అడిగినా, అడుగకున్నా ఒక్కటే. మీకు తండ్రిగాయున్న ఆత్మ మీ కర్మలనుబట్టి మిమ్ములను నడిపించుచుండును. అందువలన గతజన్మలో మీరు సంపాదించుకొన్న ప్రకారమే ఆత్మ మీకు ఇచ్చుచుండును. అడిగారని ఇచ్చునది గానీ, అడగలేదని ఇవ్వకపోవడముగానీ ఉండదు. అన్నీ కర్మనుబట్టి ఆత్మ అందించునని తెలియవలెను. ఆత్మ మనుషులకు తండ్రిగాయుండగా, ఆత్మకు తండ్రిగా యున్న పరిశుద్ధాత్మ అన్నిటిని సాక్షి భూతునిగా చూస్తూ యుండును.

16) మత్తయి సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 13, 14వ వచనములు.

(13) ఇరుకు ద్వారమున ప్రవేశించుము. నాశనము నీకు పోవు ద్వారము వెడల్పును, ఆ దారి విశాలముగను ఉన్నది. దాని ద్వారా ప్రవేశించువారు అనేకులు గలరు.

(14) జీవమునకు పోవు ద్వారము ఇరుకును, సొంకుచిత మునై యున్నది. దానిని కనుగొనువారు కాందరే.

అనుభవములు గల ఈ లోకములో రెండు మార్గములు గలవు. ఒకటి పరమాత్మ (పరిశుద్ధాత్మ) మార్గము, రెండవది మాయ మార్గముగా యున్నది. అయితే దేవున్ని కోరుకొనువారు అరుదుగా ఉండగా, విశాలముగా యున్న మాయ మార్గమును కోరువారు అనేకులు గలరు. జీవమునకు

అనగా మోక్షమునకు పోవు ద్వారము ఇరుకుగా సంకుచితముగా యుండి ఆ దారిలో పోవుటకు చాలా కష్టముగా యుండును. ఇరుకు దారిగాయున్న దేవుని దారిని కనుగొనువారు అరుదుగా యున్నారు.

ఈ వాక్యములో ప్రభువు ద్వారము, దారి అని రెండిటిని తెలియజేశాడు. మొదట ప్రవేశించునదే ద్వారము, తర్వాత పోవునదే దారి. మొత్తము మానవులకందరికీ రెండే రెండు దారులున్నాయి. ఒకటి ఇరుకు దారి, రెండవది విశాలమైన దారి. అట్లే వాటి ద్వారములు ఒకటి ఇరుకును, రెండవది వెడల్పును కల్గియున్నది. మొదట ద్వారము గానీ, తర్వాత మార్గముగానీ ప్రవేశించువాని సైజుకంటే కొన్ని రెట్లు ఎక్కువ ఉండాలి. అటువంటప్పుడే ఆ ద్వారములో ఆ దారిలో ప్రవేశించుటకు వీలగును. పైన చెప్పిన ఇరుకు ద్వారములో సంకుచిత దారిలో ప్రవేశించు వాడు ఎంత సైజుగలడో అంతే సైజు ద్వారము, దారి గలవు. రెండవదయిన వెడల్పు ద్వారము విశాల మార్గము ప్రవేశించువాని సైజుకంటే నూట ఎనిమిది రెట్లు పెద్దది. ఈ విధముగా నూట ఎనిమిది రెట్లు పెద్దదైన మార్గము ద్వారము, ఒక్క రెట్లు కూడా పెద్దది కాని ద్వారము, మార్గము ప్రపంచములో రెండే గలవు. సమస్త మానవులకు గల ఈ రెండు ద్వారములను దారులను జ్ఞానము, అజ్ఞాన మార్గములుగా పోల్చి ప్రభువు చెప్పాడు. జ్ఞానమార్గము చాలా ఇరుకైనదని, ప్రవేశించు వాని సైజు మాత్రమే గలదని అందువలన జ్ఞానమార్గములో నడచుట చాలా కష్టముగా ఉండుననీ తెలియుచున్నది. అజ్ఞాన మార్గములో పోవువాని సైజుకంటే ఆ మార్గము 108 రెట్లు పెద్దదిగా ఉండి విచ్చలవిడిగా పోవుటకు అవకాశము కలదై ఆటంకములు లేనిదై ఉన్నది. ఇరుకు దారియైన జ్ఞానమార్గము ఆటంకములు

కలదై ఉన్నప్పటికీ దాని గమ్యము పరమాత్మ. వెడల్పు ద్వారము విశాలమైన మార్గము గల అజ్ఞాన దారి ఏ ఆటంకములు లేనిదై ఉన్నప్పటికీ దాని గమ్యము సాతాను. పరమాత్మ గమ్యము చావుపుట్టుకలు లేనిదై, నాశనము లేనిదై, ఎల్లప్పుడూ ఒకే స్థితిలో ఉండునదై, మార్పులేనిదై ఉన్నది. సాతాను గమ్యము చావు పుట్టుకలు గలదై, నాశనము గలదై, ఎల్లప్పుడూ ఒకే స్థితి లేనిదై, మార్పుగలదై ఉన్నది. పరమాత్మ గమ్యము గొప్పదైనప్పటికీ, సాతాను గమ్యము నీచమైనప్పటికీ అందరూ విశాలమార్గమైన సాతాను మార్గములోనే పయనిస్తున్నారు. ప్రపంచరీత్యా సాతాను మార్గములో ప్రవేశించిన వానికి వాని చుట్టూ సంబంధీకులందరూ అనుకూలముగా ఉంటూ ఏ ఆటంకములూ కలుగజేయరు. ఆర్థికముగా ఇబ్బందులుండవు. జీవితము సుఖమయముగా కనిపించినట్లుండును. అదే జ్ఞానమార్గములో ప్రవేశించిన వానికి చుట్టూ ఉన్న బంధువులు భార్యతో సహా వ్యతిరేఖులుగా ఉంటూ, వాని మార్గమునకు ఆటంకములు కలుగజేయుచుందురు. వాని జీవితము కష్టముగా సాగినట్లుండును. అందువలన జ్ఞానమార్గమున ప్రవేశించువారు లక్షల సంఖ్యలో ఒకడు కూడా కనిపించడు.

ఎవరూ వ్యతిరేఖించని ఏ ఆటంకములు లేని సువిశాలమైన అజ్ఞాన మార్గమున అనేకులు పయనిస్తున్నారు. విశేషమేమిటంటే మోక్షమునకు పోవునది, పరలోక తండ్రీయొద్దకు చేర్చునదియైన జ్ఞానమార్గమైన ఇరుకు దారి ఒకటున్నదని కూడా చాలామందికి తెలియదు. భగవద్గీతలో కూడా ఈ దారిని గూర్చి చెప్పుచూ ఈ దారిలో ప్రయాణించవలెనని అనుకొనువారు వేయింటికొకడు కూడా లేడనీ, ఎక్కడయినా అరుదుగా ఉంటే వాడు ఈ దారిలో ప్రవేశించుట అరుదుగా ఉండునని, ఒకవేళ ప్రవేశించిన వాడు మాయ ఆటంకముల వలన గమ్యము చేరుట మరీ అరుదుగా ఉండునని

అన్నిటిని అధిగమించి గమ్యము చేరువాడు ధన్యుడనీ, అటువంటి వాడు చావు పుట్టుకలు నాశనము లేని పరమాత్ములో చేరిపోవుననీ శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. పరమాత్మ ప్రతినిధులైన కృష్ణుడు ద్వాపరయుగ అంత్యములో భగవద్గీత రూపములోనూ, ప్రభువు కలియుగము మూడు వేల సంవత్సరములు గడచిన తర్వాత పరిశుద్ధ గ్రంథములోనూ జ్ఞాన, అజ్ఞాన మార్గముల గూర్చి చెప్పారు. పరమాత్మ ప్రతిబింబాలైన శ్రీకృష్ణ, ఏసు ప్రభువులు చెప్పిన జ్ఞాన, అజ్ఞాన మార్గముల వివరము తెలిసినవారు సూచించిన జ్ఞానమార్గమువైపు ప్రయాణించి ఎన్ని ఆటంకములు కల్గినా ప్రయాణము సాగించి చివరకు నాశనము లేని మోక్షమైన పరమాత్మను చేరవలెనని తెలుపుచున్నాము.

17) మత్తయి సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 7, 8వ పాఠములు.

(7) అడుగుడి మీకియ్యబడును. వెదుకుడి మీకు దారుకును. తీట్టుడి మీకు తీయబడును.

(8) అడుగు ప్రతివాడును పొందును. వెదుకువానికీ దారుకును. తీట్టువానికీ తీయబడును.

ప్రభువు చెప్పిన ఈ వాక్యములో అడుగు, వెదకు, తీట్టు అను మూడు ముఖ్యమైన క్రియలు గలవు. ఈ మూడు పనులు ఆధ్యాత్మికముగా చేయమన్నాడని తెలుసుకోవలెను. అట్లుగాక ప్రపంచములోని సర్వులవలె ప్రపంచ విషయములు ప్రభువు చెప్పలేదు. చాలామంది ఈ వాక్యమును ప్రపంచ సంబంధముగా అర్థము చేసుకొన్నారు. అందువలన ఈ వాక్యము

చెప్పిన ప్రభువునే వారి వారికి అవసరమైన కోర్కెలను అడగను మొదలు పెట్టారు. పరిశుద్ధ గ్రంథమైన బైబిలు చదివినప్పటికీ, అక్కడ కూడా సాతాను ప్రవేశించి ప్రభువు చెప్పిన వాక్యమును అర్థము కాకుండా చేసి, ప్రపంచ కోర్కెలడుగునట్లు చేసినది. దేవుని వాక్యమును అతిక్రమించకూడదను నియమమును అవగాహనా లోపము చేత వాక్యమునకు లోబడి ఉండునట్లే మానవున్ని నమ్మించి వాక్యమును అతిక్రమించునట్లు చేయుచున్నది. దేవుడెక్కడ గలడో దేవుడు వుట్టించిన సాతాను కూడా అక్కడే గలడు. దేవుని వాక్యమెచటగలడో సాతాను ప్రభావము కూడా అచటనే ఉండును. అందువలన దేవుడు చెప్పిన వాక్యములను జాగ్రత్తగా అవగాహన చేసుకోవలెను. వాక్యము విషయములో సాతాను ప్రభావము లేనట్లు చూచుకోవలెను.

దేవుని కొరకు అడగవలెను, దేవుని కొరకు వెదకవలెను, దేవుని కొరకు తట్టవలెను. ఆ విధముగా చేయుట దేవుని మార్గమగును. అలాకాక ఇతరత్రా దేనిని అడిగినా, దేనిని వెదకినా దేనికొరకు అడిగినా అది మాయ (సాతాన్) మార్గమగును. దేవుని మార్గములో ప్రవేశించువాడు దేవుని జ్ఞానము నిమిత్తము అడుగుచుండును. దేవుడెలా ఉండునని, దేవుని సన్నిధానమునకు ఎలా చేరవలెనని, దేవున్ని గూర్చిన సమస్త సమాచారమును తెలుసుకోవాలనుకొన్నవానికి సరియైన జవాబివ్వవారు భూమిమీద లేరే అనుకోవద్దు. అందరూ సాతాను ప్రభావములో ఉండి దేవుని సమాచారము చెప్పు మానవులే భూమిమీద లేనప్పుడు స్వయముగా దేవుడే వచ్చి మీకు కావలసిన సమాధానమిచ్చి పోగలడు. నీ ప్రశ్నలకు సమాధానమైతే దొరకగలడు కానీ వచ్చి చెప్పువాడు ఎవడు? అనునది మాత్రము తెలియదు.

భూమిమీద దేవుడే పుట్టి వచ్చి మనలను సమాధానపరిచినప్పటికీ దేవునిగా గుర్తించక మనిషిగానే గుర్తించగలము. అడుగుట వలన సంపూర్ణ జ్ఞానము లభించగలదు. వెదకుట వలన భూమిమీద మనిషిగానున్న దేవుడే తెలియగలదు. భూమిమీద దేవుడు అవతరించినప్పుడు తాను ఫలనా వాడినని చెప్పుకోడు మరియు ఎవరికీ తెలియనివ్వడు. అది తన యొక్క నియమము. ఆ నియమము ప్రకారము వెదకని వానికి కనిపించదు, వెదికేవానికి మాత్రము కనిపించును. ప్రభువు మనిషిగా ఉన్నప్పుడు అడిగేవారు కొందరుండిరి కనుక వారికి జ్ఞానము చెప్పబడినది. వెదికేవారు లేరు కనుక ఆయన అప్పుడు దేవునిగా ఎవరికీ కనిపించలేదు. అందరికీ సామాన్య మానవునివలె కనిపించాడు. చివరకు తనవద్దనున్న పండ్రెండు మంది శిష్యులకు బోధకుడుగానే అర్థమయ్యాడు. సాక్ష్యాత్తూ విశ్వమంతా వ్యాపించి ఉన్న పరమాత్మయే శరీరధారియైన ప్రభువని వారికి తెలియదు. ఎవరికీ తను ఫలనా అని గుర్తించనట్లు ఆయన కూడా నటించి పోయాడు.

పరలోక రాజ్యాధిపతియైన పరమాత్మ ప్రభువుగా భూమిమీద ఉండినప్పుడు తానే స్వయముగా తన శిష్యుల కాళ్లు కడిగాడు. అలా చేయడములో ఆ శిష్యులు మిగతా ప్రజలు ఆయనను ఏమాత్రము గుర్తించుటకు అవకాశమే లేకుండా పోయినది. ప్రభువు ఎవరైనది గుర్తించ లేని ప్రజలు ఆయనను, ఆయన మహత్యమును తెలుసుకొనలేక సాధారణ మానవునిపట్ల ప్రవర్తించినట్లు అగౌరవముగా ప్రవర్తించి, ముఖాన ఎంగిలి మూసి, నెత్తిన ముళ్ళనుంచి, కొరడాలతో కొట్టి, చివరకు ములుకులు కొట్టి చంపారు. చనిపోయిన ఏసు తిరిగి మూడవ దినమున అదే శరీరముతో లేచి వస్తే శిష్యులు దయ్యమని భ్రమపడ్డారు. దీనినిబట్టి చూస్తే ఆనాటి శిష్యులు కూడా అడిగేవారేగానీ, వెదికేవారు కాదని తెలియుచున్నది. “వినుట

కంటే చూచుట మరీ గొప్ప” అన్నట్లు ఆయన జ్ఞానమును వినేవారికంటే ఆయననే చూచినవారు మరీ గొప్పవారు. ప్రపంచమునకంతటికీ దేవుడైన వాడు ఏసుప్రభువుగా ఉన్నప్పుడు ప్రత్యక్షముగా ఆయనను చూచి ఉండవచ్చును. కానీ ఆయనను చూడనట్లే. ఈ విషయములో ప్రభువే తన శిష్యులను కళ్ళుండి గ్రుడ్డివారన్నాడు. అలా గ్రుడ్డివారము కాకుండా ఉండాలంటే నీవు దేవున్ని చూడాలని వెదుకుటకు ఆరంభించాలి. అడిగే వానికి ఇయ్యబడును అనువాడు, వెదకే వానికి దొరకబడునని కూడా అన్నాడు. కావున అడిగే వానికి దేవుని వాక్యములు ఇవ్వబడినట్లు, వెదకే వానికి దేవుని ఆకారమే దొరుకును, వినే వారికంటే చూచువారు గొప్ప వారైనట్లు చూచేవారికంటే అనుభవించేవాడు మరీ గొప్పవాడు. ఆ సూత్రమును అనుసరించి ‘తట్టువానికి తీయబడును’ అన్నాడు. తట్టడమంటే ఎదుటివాని ద్వారము గానీ, ప్రక్క ఇంటి తలుపులుగానీ తట్టడమని అర్థము చేసుకో కూడదు. మోక్ష సామ్రాజ్య ద్వారమును తట్టవలెను. పరలోక రాజ్యము యొక్క తలుపులు తట్టవలెను. మోక్షమును కోరువారు పరమాత్మలోనికి ఐక్యమై, ఆయనతో కలిసి ఆయన యొక్క సారమునే అనుభవించును. అడిగేదానికి, వెదకేదానికి అలవాటుపడినవాడు తప్పనిసరిగా దేవునియందు ఐక్యమగుటకు ప్రయత్నించును. అనగా తప్పనిసరిగా తట్టువాడగును. అడుగుటవలన, వెదకుటవలన, తట్టుటవలన ఎవడైనా దేవునిలోనికి చేరి పోవును. అందువలన ప్రతి మనిషికీ ముఖ్యముగా పై వాక్యములో దేవుడు చెప్పిన మూడు లక్షణములుండవలెను. దేవుని వాక్యము ప్రకారము అడిగే వానికి జ్ఞానము, వెదికేవానికి భగవంతుడు (దేవుని కుమారుడు), తట్టేవానికి మోక్షమును ఇల్లు లభించును.

18) మత్తయి సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 15వ వచనము.

(15) అబద్ధపు ప్రవక్తల గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి. వారు గారైల చర్మములను వేసుకొని మీవద్దకు వత్తురు. కానీ లాగిపల వారు క్యూరమైన తోడేళ్లు.

ఒక మనిషి దేవుని సాన్నిధ్యము చేరాలంటే వానికి మార్గదర్శకత అవసరము. మార్గదర్శకత ఇతరుల వలననే కల్గవలెను. ఒక మనిషి దేవుని మార్గములో నడువాలంటే వేరొక మనిషి మీద ఆధారపడవలసి వస్తున్నది. మార్గము చూపువాని చేతిలో మార్గము చూచువాడుండును. ఎందుకనగా! చూపువాడు చూపించు దారినే చూచువాడు నడువాలి. మార్గదర్శకతను ఇచ్చువానినిబట్టి మార్గములో నడుచువాడుండును. వాని దర్శకత్వము సరియైనదైతే నడుచువాడు సరియైన మార్గముననే నడచును. దర్శకుడే సరిలేని ఎడల నడచువాడు కూడా సరియైన మార్గములో నడువలేడు. చూపించు వానిని (బోధకుని) బట్టి చూచు సామాన్యుని జీవిత ధ్యేయమే ఆధారపడియున్నది. ఒకమారు గురువుగా ఒక వ్యక్తిని నిర్ణయించుకొన్న తర్వాత జీవితాంతము అతను చెప్పినదే నిజమని నమ్ము అలవాటు అందరికీ ఉన్నది. అందువలన మొదట గురువుగా (దర్శకునిగా) ఒక వ్యక్తిని ఎన్నుకొనునప్పుడు జాగ్రత్తపడవలసి ఉన్నది. అందువలననే ప్రభువు పై వాక్యములో “అబద్ధ ప్రవక్తల గూర్చి జాగ్రత్తపడుడి” అన్నాడు. ప్రస్తుత కాలములో గురువులుగానున్న కొందరు గురువులే కాదనీ, గురువుల వలె నటిస్తున్నవారనీ, ఆయన చెప్పుచూ వారు గొర్రెల చర్మము వేసుకొని మీ వద్దకు వత్తురు కానీ, వారు క్యూరమైన తోడేళ్లు అన్నాడు. ప్రభువు వాక్యము ప్రకారము ఎందరో గురువులు రంగు పూసుకొని బోధిస్తున్నారు.

కానీ వారు గురువులు కాదు, వారు చూపు మార్గము దేవుని దగ్గరకు చేర్చలేదు. వారు చెప్పు బోధలలో దేవుడు, జ్ఞానము, ఆత్మ అను మాటలుండుట వలన దేవుని గూర్చియే చెప్పుచున్నారని ఆ మాటలనే వినవలసి వస్తున్నది. గొర్రె చర్మమును కప్పుకొన్నంత మాత్రమున తోడేలు గొర్రె కానట్లు అటువంటి గురువులు ఎంతగానో గురువులవలె కనిపించినా వారు గురువులు కానేకారు. అందువలన అటువంటి గురువులను నమ్మి జీవితమును వృథా చేసుకోకూడదని ప్రభువు అబద్ధ ప్రవక్తల గూర్చి జాగ్రత్తగా ఉండమని చెప్పాడు.

19) మత్తయి సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 21వ వచనము.

(21) ప్రభువా ప్రభువా అని నీన్నీ పిలుచు ప్రతి వాడును ఏరలోక రాజ్యములలో ప్రవేశింపడు గానీ, ఏరలోకమందున్న నా తండ్రి చిత్తము ప్రకారము చేయువాడే ప్రవేశించును.

పరమాత్మ నుండి వచ్చినవాడు ఏనుప్రభువు. ప్రభువు శరీరము ధరించి ఉన్న భగవంతుడుకాగా, పరలోక తండ్రి అనబడు పరమాత్మ శరీరము లేని దేవుడు. శరీరము లేని దేవుడు ప్రపంచమంతా అణువణువునా వ్యాపించి ఉండగా, శరీరమున్న భగవంతుడు ప్రభువు పేరుతో భూమిమీద ఉండు సమయములో కొందరు ప్రభువు యొక్క గొప్పతనమును చూచి ఆయనవద్ద చేరి భక్తి ప్రదర్శించుచూ ఆ భక్తి తమ కోర్కెల నిమిత్తముండు నట్లుండురు. తమకేదో లాభము కల్గునని ఆయనను ప్రభువా ప్రభువా అని పిలుచుచుండురు. సాకార రూపములోనున్న ప్రభువువద్దకు చేరి దైవ జ్ఞానము లేకుండా ప్రభువును ఎంత గొప్పగా పిలిచినా ప్రయోజనము

లేడు. సాకారములోనున్నవాడు నిరాకారములోనున్నవాడు ఒక్కడే యైనప్పటికీ సాకారములో ఉన్నవానికి ఎన్నో పరిమితులు గలవు. నిరాకారములోనున్న పరలోక తండ్రికి ఏ పరిమితులూ లేవు. పరిమితిలేని పరమాత్మ మానవులకు తన ధర్మములను తెలుపు నిమిత్తము తననుండి ఒక రూపమును పంపును. అట్లు పంపినదే ఏసుప్రభువు. ఏసుప్రభువు కంటికి కనిపించువాడైననూ తెలుపు వాక్యములు పరలోక తండ్రివే. దేవుని ధర్మములు ప్రకటించు నిమిత్తము దేవుడే ప్రభువు రూపముగా భూమిమీదకు వచ్చి ఉన్నాడు.

ప్రభువు చెప్పు పరలోక తండ్రి యొక్క చిత్తానుసారమైన వాక్యము లను ఎవడు ఆచరించడో, ఆ వాక్యములను ఎవడు గుర్తించడో వాడు సాకారమున ఉన్న ప్రభువును “ప్రభువా!” అనినా ప్రయోజనము లేదు. దేవుడు చెప్పిన జ్ఞానము ప్రకారము ఆచరించువాడు ప్రభువు నామమును ఉచ్చరించు వానికంటే గొప్పవాడు. దాసుని భక్తి దండముతో సరిచేయు వారికంటే దేవుని వాక్యముతో కలిసి నడుచువాడు ముఖ్యుడు. దేవుని ఆజ్ఞ ప్రకారము నడచువాడు దేవుని చిత్తానుసారము నడచినట్లగును. అటువంటివాడే మోక్షమనబడు పరలోకములో ప్రవేశించును. దేవుడు పొగడ్డలకు పొంగిపోడు, లొంగిపోడు. దేవుడు తన జ్ఞానమాచరించు వారిని చూచి పొంగిపోగలడు, వారికి లొంగిపోగలడు. కావున దేవున్ని పొగడుటకంటే దేవుని వాక్యమును ఆచరించుట మేలు. దేవునికి అందరిలో నున్న భావములు తెలుసు. జ్ఞానము తెలిసినవానికి, తెలియనివానికి ఉన్న భావములో తేడాను గమనించగలడు. దేవుని జ్ఞానము తెలిసి, దాని భావము ప్రకారము నడచుకొనువాడు ముఖ్యుడు. జ్ఞానమును మరియొక విధముగా అర్థము చేసుకొని దేవుని ఇష్టప్రకారము కాకుండా నడుచువాడు మోక్షము పొందలేడు.

20) మత్తయి సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 22, 23వ వచనములు.

(22) ఆ దినమేందు అనేకులు నన్ను చూచి ప్రభువా, ప్రభువా మేము నీ నామమున ప్రవచింపలేదా! నీ నామమున దేయ్యములను వెళ్లగాట్టలేదా! నీ నామమున అనేకమైన అద్భుతములు చేయలేదా! అని చెప్పచుండురు.

(23) అప్పడు నేను మిమ్ములను ఎన్నడును ఎరుగను. అక్రమము చేయువారలారా! నావద్ద నుండి పొండని వారితో చెప్పదును.

ప్రభువు యొక్క గొప్పతనమును తెలిసినవారు కొందరు పరలోక రాజ్యాధిపతియైన పరమాత్ముని మరచి ప్రభువును మాత్రము స్తుతించు చుండురు. సర్వ ప్రపంచమునకు తండ్రియైనవాడు, పరమ పితయైనవాడు తననుండి పంపిన భాగమే ఏనుప్రభువు. పరమాత్ముని ఎంతశక్తి ఉన్నదో ప్రభువుకు అంతే శక్తి ఉండును. ప్రభువును స్తుతించినప్పటికీ పరమ తండ్రిని స్తుతించినట్లే. ఎందరో ప్రభువును స్తుతించుచున్నారు. కానీ కొందరు స్వార్థపరులుగా, కొందరు నిస్వార్థపరులుగా దేవుని ఎడల కలరు. పర లోకపిత తన వాక్యములను తాను పంపిన వాని ద్వారా ఎన్నోమార్లు ప్రకటించుకొన్నాడు. పరమ తండ్రి యొక్క వాక్యములు తెలిసి, ఆయన యొక్క నిజతత్వము తెలియనివారు అనేకులు గలరు. తండ్రి వాక్యములను చదివినంతమాత్రమున, వినినంతమాత్రమున అలాగునే స్తుతించినంత మాత్రమున తండ్రి యొక్క స్థితిని భావమును గ్రహించు స్థితిలో లక్షమందికి ఒకరు కూడా లేరని చెప్పవచ్చును. ప్రభువు ద్వారా ప్రకటించబడినవి

దేవుని యొక్క ఆజ్ఞలు, దేవుని యొక్క జ్ఞానము, దేవుని యొక్క వాక్యములు. దేవుని యొక్క జ్ఞానముగానీ, ఆజ్ఞలుగానీ, వాక్యములుగానీ అన్నియు ప్రభువు వాక్కు ద్వారానే ప్రకటితమైనవి. కనిపించు ప్రభువు కనిపించని దేవుని యొక్క చిహ్నము. దేవునికి ప్రతిరూపమైన వాడు ప్రతినిధియైనవాడు ప్రభువు. వాక్యములలోనున్న జ్ఞానమును, ఆజ్ఞలను అర్థము చేసుకోలేనివాడు ప్రభువును స్తుతించినప్పటికీ పూర్తి లాభమును పొందలేడు.

ప్రభువును గొప్పవానిగా తలచి ఆయనను స్తుతించుట వలన కొంత లాభము మాత్రము పొందగలరు. మానవునికి పూర్తి లాభమైనది పరలోక ప్రాప్తియేనని తెలియుము. ఈ సాతాను (మాయ) లోకము నుండి విడవబడి దేవుని లోకమున ప్రవేశించుటయే ప్రతి ఒక్కనికీ పూర్తి ఫలితమని తెలియవలెను. ప్రస్తుతమున్న సాతాను నివాసముంటున్న ఈ లోకములోనికి ఎప్పుడూ ప్రవేశించకుండా దేవుని లోకమైన పరమ పదములో చేరిపోవడము మానవుని యొక్క పెద్ద చివరి లాభమని చెప్పవచ్చును. పరలోక ప్రాప్తికంటే మించిన లాభము మనిషికి మరియొకటి లేదు. అంత పెద్ద లాభము రావాలంటే, సాతాను సంబంధము అనగా ప్రకృతి లేక మాయ యొక్క సంబంధము లేకుండా పోవాలంటే దేవుని జ్ఞానము పూర్తి అర్థమై ఉండాలి. ఆయన వాక్యములోని లోతైన జ్ఞానమును, ఆయన ఆజ్ఞలోని హద్దును తెలియనివాడు కొంత భక్తుడేగానీ పూర్తి విశ్వాసుడు కాదని తెలియాలి. ప్రభువు చెప్పిన వాక్యములలోని సంపూర్ణ జ్ఞానమును ఆయన చెప్పిన ఆజ్ఞలలోని హద్దు లేక గీతను దాటకుండా వర్తించువాడు ధన్యుడగును. పరమాత్మ యొక్క పూర్తి జ్ఞానము తెలియనివాడు ఎంత బోధకుడైనా, ఎంత స్తుతివరుడైనా పూర్తి విశ్వాసుడు కాదనియే చెప్పవచ్చును. అట్లని అతనిని తీసివేయడము లేదని గ్రహించాలి. అతను దేవుని మీద విశ్వాసపరుడే

కానీ సంపూర్ణ విశ్వాసవరుడని చెప్పడము లేదు. దేవుని జ్ఞానము సంపూర్ణముగా తెలియువరకు ప్రపంచములో కొంత విశ్వాస లోపము మానవునిలో దాగి ఉంటుంది. అది ప్రస్తుతానికి కనిపించకపోయినా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు బయటపడగలదు. పూర్తి ప్రభువు భక్తులమనుకొన్న వారికి పెద్ద పెద్ద బోధకులకు కూడా వారియందు సంపూర్ణముగా దేవుని జ్ఞానము లేకపోతే ఏదో ఒక కోణములో అవిశ్వాసము దాగి ఉంటుంది. అందువలన ప్రభువు “నన్ను పెదవులతో ఘనముగా చెప్పుకొను వానికంటే మనసుతో పూర్తి విశ్వసించువాడు శ్రేష్ఠుడన్నాడు.” పూర్తి విశ్వాసము రావాలంటే సంపూర్ణముగా దేవుని జ్ఞానము అవసరము.

ప్రభువును ప్రభువుగానే, దేవున్ని దేవునిగానే అర్థము చేసుకొన్న వారు ఇద్దరూ ఒకటేనని తెలియనివారు ప్రభువు తిరిగి ప్రభువుగానే వస్తాడని అనుకొనువారు దేవుని యొక్క విశాలత్వము తెలియనివారని చెప్పవచ్చును. దేవుడు సనాతుడనీ, ఆయనకు ఆది అంత్యము లేదనీ తెలియనివాడు, దేవుడు ఎన్నోమార్లు భూమిమీదకు వచ్చి పోయాడనీ, తిరిగి వస్తాడనీ ఆయనకు అవసరమనిపించినపుడల్ల తప్పక వస్తాడనీ తెలియనివాడు సంపూర్ణ జ్ఞాని కాదనియే చెప్పవచ్చును. పరిపూర్ణ జ్ఞానము గలవాడు దేవుని రాకను గుర్తించగలడు. సంపూర్ణ జ్ఞానము లేనివాడు దేవుని రాకను గుర్తించలేడు. దేవుడు మానవునిగా వచ్చి ఎదురుగా నిలబడినప్పటికీ పై రూపమును, పనులను మాత్రము చూడగలవాడు దేవున్ని గుర్తించలేడు. అటువంటి వారు క్రైస్తవులలో మేము విశ్వాసులమనుకొని ఉండినప్పటికీ ప్రభువు మారువేషములో వచ్చితే, వచ్చినవాడు ప్రభువని గుర్తించలేక ఆయనకు కూడా బాప్తిస్మమిస్తామనగలరు.

భూమిమీద అవిశ్వాసులకంటే విశ్వాసులు శ్రేష్ఠులు, విశ్వాసులకంటే పూర్తి విశ్వాసముగల వారు పూర్తి శ్రేష్ఠులు. సంపూర్ణ విశ్వాసులకే పరలోక ప్రవేశము గలదు. అంతవరకూ వారిని దేవుడు ఒప్పుకోడు. సంపూర్ణ జ్ఞానులైనవారినే దేవుడు పరలోక ప్రవేశములో గుర్తించును. అట్లుకాని వారిని గూర్చి నాకు తెలియదని చెప్పును. కావున సంపూర్ణ జ్ఞానులగుటకు ప్రయత్నించవలెను. చాలామంది దేవునికి దగ్గర కావాలని, దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించాలని అనుకొనుచుందురు. కానీ వారు సాతాను రాజ్యములోనుండుట వలన సాతాను (మాయ) వారిని దేవుని వైపు పోకుండునట్లు, పూర్తి జ్ఞానులు కాకుండునట్లు తన ప్రయత్నము తాను చేయుచునే ఉండును. సాతాను దేవునికి వ్యతిరేఖమైనదని తెలిసిన బోధకులు కూడా సాతాను పనులేమిటో తెలియకున్నారు. సాతాను వివరము తెలియని వారు ఎందరో దాని మార్గములో ఉంటూ మేము దేవుని మార్గములో ఉన్నామని భ్రమిస్తున్నారు. అందువలననే దేవుడు బోధకులను తనకు దగ్గరగానున్నట్లున్న వారిని కూడా తనలోనికి ప్రవేశము లేదన్నాడు.

పై వాక్యములో “నా నామముతో దయ్యములను వెళ్ళగొట్టినప్పటికీ నా నామముతో రోగములను పోగొట్టి అద్భుతములు చేసినప్పటికీ వారిని అక్రమము చేయువారిగా చెప్పుచున్నాననెను. వారిని నా వద్దనుండి పోందని చెప్పెదననెను.”

నేడు సమాజములో దేవుని నామముతో అద్భుతములు చేయువారిని నిజమైన భక్తులుగా, దేవునికి దగ్గరనున్న వారిగా ప్రజలు తలచుచున్నారు. అద్భుతములు చేయువారు కూడా తాము ప్రభువుకు దగ్గరవారమను కొనుచున్నారు. ప్రభువు మహిమలు తమ ద్వారా బయల్పడుచున్నవని అందువలన తాము ప్రభువుకు సన్నిహితులమనీ, ప్రభువు వాక్యమును

స్తుతించి రోగిని తాకిన రోగి యొక్క రోగము క్షమించబడి పోతున్నదనీ అది మా ద్వారా జరుగుట వలన ప్రభువు మహాత్యము మా ద్వారా జరుగుచున్నదనీ తలచుచున్నారు. మహాత్యములు జరుగుట నిజమే, దాని ద్వారా ప్రభువు అందరికి తెలియడము నిజమే, అయితే పై వాక్యము ప్రకారము మనము ప్రభువుకెందుకు సరిపోలేదని యోచించలేదు. ఈ విషయములో ప్రభువు వాక్యములే మరచిపోయారు. తాము చేయుచున్నది మంచి పనేయైతే, అది ప్రభువు మహాత్యమేయైతే ప్రభువెందుకు చీదరించు కొంటున్నాడు? ప్రభువెందుకు మీరు అక్రమ మార్గములో నడచు చున్నారన్నాడు? ప్రభువు తన వాక్యములో అలా చెప్పాడంటే ఆ మాట నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజమై ఉంటుంది.

ప్రభువు మాటలోని నిజమేమిటని యోచించి చూచినట్లయితే నమ్మశక్యముగాని సత్యములు బయల్పడుచున్నవి. అవి ఏమిటనిన ప్రభువు నామముతో చేయు మహాత్యములు దేవునివా లేక సాతానువా అని మానవుడు గ్రహించలేకపోవడము పెద్ద తప్పు. ప్రజల దృష్టిలో గురువులుగా, బోధకులుగా, దేవునికి ప్రతిబింబములుగానున్నట్లు కనిపించువారు కూడా దేవుని మార్గములోనున్నట్లు భ్రమిస్తూ, మాయ మార్గములో ఉన్నారని తెలియు చున్నది. ఇది చాలా బాధాకరమైన విషయము. ఈ మా మాటతో చాలామంది బోధకులకు కూడా కోపమొచ్చును. కానీ నేను నిమిత్త మాత్రుడను ఇది నా వాక్యము కాదు దేవుని వాక్యమేనని మీరు పైన వ్రాయబడిన మత్తయి ఏడవ అధ్యాయములోని 22వ వాక్యము గుర్తు చేసుకోండి. “దేవుడే అక్రమములన్నాడు, దేవుడే మీరెవరో నాకు తెలియదు పో” అన్నాడు. కావున మనమంతా ఇప్పుడు ఆలోచించవలసినది ఏమనగా! ఆనాడు ప్రభువునే శోధించిన మాయ నేడు ఏ రూపములో మనలను

శోధిస్తున్నదోనని యోచించాలి. దేవుని జ్ఞానములో మాయను (సాతానును) తెలియడము కూడా ఒక భాగమే. దానిని తెలియకపోతే దేవుడు కాకున్నా దేవుని రూపములోనున్న సాతానును అనుసరిస్తూ దేవుని అనుసరిస్తున్నామని పొరపడగలరు. అదే రీతిలోనే నేడు చాలామంది వక్తలు, గురువులు, బోధకులు పొరపడుచున్నారు. ఎన్ని రూపములవైనా మార్చగల మాయ (సాతాను) దేవుని నామముతో మహాత్యములు అద్భుతములు చేయిస్తున్నది. ఇది దేవునికి ఇష్టముండదని తెలియనివారు అదియే నిజమైన భక్తిగా తలచి ముందుకు సాగలేకున్నారు. భయంకర సత్యమేమంటే, దేవుడని మాయను ఆశ్రయించిన గ్రుడ్డివారు భూమిమీద చాలామంది ఉన్నారు. తాము ఆశ్రయించినది దేవుని మార్గము కాదు సాతాను మార్గమని వారు తెలియలేని స్థితిలో ఉన్నారు. సాతాను ప్రభావము నుండి బయటపడు అవకాశమే లేనట్లున్నది. ఈ విషయమై దేవుడే స్వయముగా దిగివచ్చి చెప్పినా దేవున్నే నిందించి దూషించగలరుగానీ, తాము మారలేరు. వారియందు మాయయే దేవునిగా కన్పించుచుండగా దేవుడు వారికి మనిషిగానే కన్పించును.

దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశింపకోరు వారు, చావుపుట్టుకలు లేని దేవునిలో ఐక్యమై ఆయనయందే ఉండకోరువారు దేవుని మీద విశ్వాసము ఉండాలనుకొనువారు పై వాక్యమును గుర్తు చేసుకొని అద్భుతములను చేయు వారిని సహితము ఎందుకు ఏవగించుకొన్నాడో, ఎందుకు అక్రమము లన్నాడో కొంత ఆలోచించండి. దేవునికి ఇష్టము లేని వారెవరో, ఇష్టముండు వారెవరో యోచించండి. దేవుని వాక్యమును తెలుసుకొని అందులోని దేవుని జ్ఞానమును, ఆయన ఆజ్ఞలను తెలుసుకొని జ్ఞానమును సంపూర్ణముగా ఇముడ్చుకొని, ఆజ్ఞను తమ ఎడల గీచిన గీతగా తలచి దానిని ఏమాత్రము దాటకూడదని తెలియాలి. గీత లోపలుంటే దేవుని రాజ్యము, గీత దాటితే

సాతాను రాజ్యమని తెలియాలి. ఆయన పరిశుద్ధ గ్రంథములో మానవాళి ఎడల గీచిన గీతను జ్ఞాపకము చేసుకొంటూ సాతాను ఎడల అప్రమత్తముగా ఉండవలెను.

21) మత్తయి సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 22వ వచనము.

(22) ఏను అతనిని చూచి “నన్ను వెంబడించుము. మృతులు తమ మృతులను పాతిపెట్టుకొన నిమ్మని చెప్పెను.”

ఏను శిష్యులలో ఒకడు నా తండ్రి చనిపోయాడు, నా తండ్రిని పాతిపెట్టుటకు పోయి వస్తాను మీరు సెలవివ్వండి అని అడిగినప్పుడు ఏను అతనితో అన్న మాట పై వాక్యములో గలదు. ఏను చెప్పిన మాట అర్థము కాని విధముగా ఉన్నది. అందువలన ఏను చెప్పినదేమని కొందరు ఆలోచించుచున్నారు. ఈ విషయమై మనము ఆలోచిస్తే ప్రపంచములో మనుషులను రెండు రకములుగా విభజించవచ్చని చెప్పవచ్చును. జ్ఞానమును తెలిసి దానిని యోగముగా ఆచరించినవారు నిత్య జీవనమును పొందు చున్నారు. అటువంటి వారు భూమిమీద అరుదుగా ఉందురు. నిత్య జీవనమునకు అర్హులైన వారు మృతులుగా లెక్కించబడరు. నిత్య జీవనమును పొందినవాడు ఎప్పటికీ మృతుడు కాకుండా ఉండును. అట్టివానిని మోక్షము పొందినవాడని చెప్పవచ్చును. జ్ఞానము తెలియనివారిని, యోగము చేయని వారిని మృతులు అని అనవచ్చును. అటువంటి వానికి నిత్య జీవనము ఉండదు. వానిని మృతుడు అని చెప్పవచ్చును. వాడు ఎప్పటికయినా చనిపోవువాడని మృత్యువు పొందువాడని చెప్పవచ్చును. అజ్ఞానులు, అజ్ఞానులను పాతిపెట్టుకొనుచుందురు. అందువలన మృతులు మృతులను పాతిపెట్టుకొననిమ్మని వాక్యములో చెప్పాడు. జ్ఞానము తెలియని

వారినందరినీ మృత్యువాత పడువారిగా లెక్కించి మృతులు అని అందరినీ కలిపి చెప్పడమైనది. జ్ఞానము తెలిసినవాడు జ్ఞానము తెలియని వారితో సంబంధము పెట్టుకోకూడదు. అందువలన ఏను తన శిష్యునితో నీవు జ్ఞానము తెలిసిన వానివి, నా వెంట వెంబడించుము అని చెప్పాడు. జ్ఞానము తెలియనివాడు జ్ఞానము తెలియని వారిని పాతిపెట్టుకొమ్మని చెప్పాడు.

22) మత్తయి సువార్త, 9వ అధ్యాయము, 12, 13వ వచనములు.

(12) రోగులకేగానీ ఆరోగ్యము గలవారికి వైద్యుడు అక్కర్లే లేడు కదా!

(13) నేను పాపులను పిలువ వచ్చితిని గానీ నీతివంతులను పిలువ రాలేదు.

దేవుడు భూమిమీదికి అప్పుడప్పుడు ధర్మసంస్థాపనకు వస్తాడని ముందే చెప్పుకొన్నాము. అలాగే ఏను నేను అజ్ఞానవంతులను జ్ఞాన మార్గములోనికి పంపుటకు వచ్చానని చెప్పాడు. నేను పాపులను పిలువ వచ్చితిని గానీ నీతివంతులను కాదు అన్నాడు. పాపులు అనగా ఇక్కడ జ్ఞానము తెలియని అజ్ఞానులని అర్థము చేసుకోవలెను. అలాగే నీతివంతులు అనగా జ్ఞానము తెలిసినవారని అర్థము. అజ్ఞానము అను అనారోగ్యము గల వారికి మాత్రమే జ్ఞానము అను మందు ఇచ్చి వాని రోగమును పోగొట్టుటకు దేవుడు బోధకుడు అను వైద్యుని రూపములో భూమిమీదికి వచ్చి అజ్ఞాన రోగమును లేకుండా చేయును. జ్ఞానము అను ఆరోగ్యము గల వానికి వైద్యుడు అను బోధకుడు అవసరము లేదు. లోకములో అజ్ఞాన రోగము పూర్తిగా వ్యాపించి మనుషులందరూ రోగులయినప్పుడు

దేవుడు భూమిమీద వారికోసమే అవతరించి తన ధర్మములను మందునిచ్చి అజ్ఞానులుగాయున్న వారిని జ్ఞానులుగా మార్చివేయును. దేవుడు వైద్యునిగా అవతరించకపోతే లోకమంతా అజ్ఞానమును అనారోగ్యమై పోవును. అందువలన దేవుడు అవతరించి తన జ్ఞానమును అజ్ఞానులకు తెల్పును.

23) మత్తయి సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 23, 24, 25, 26 వచనములు.

(23) ఆయన దానినె నెక్కినప్పడు ఆయన శిష్యులు ఆయన వెంట వెళ్లిరి.

(24) అంతట సీముద్రము మీద తుఫాను లేచినందున ఆ దానినె అలల చేత కప్పబడెను. అప్పడాయన నిద్రించు చుండగా!

(25) వారు ఆయన వద్దకు వచ్చి ప్రభువా నేశించి పోవుచున్నాము మమ్ములను రక్షించుమని చెప్పి ఆయనను లేపిరి.

(26) అందుకాయన “అల్ప విశ్వాసీలారా! ఎందుకు భయపడుచున్నారని” వారితో చెప్పి లేచి గాలిని, సీముద్రమును గద్దించగా మిక్కిలి నిమ్మశీమాయెను.

ఇది ఏను జీవితములో జరిగిన ఒక సంఘటన. ఇందులో ఏను బోధించినది ఏదీలేదుగానీ, ఈ సంఘటనలో మనము తెలియవలసినది ఎంతో యున్నది. ఇక్కడ సముద్రము, తుఫాను రెండూ ప్రకృతికి సంబంధించి

నవి. తుఫానులోని గాలిగానీ, సముద్రములోని నీరుగానీ రెండూ ప్రకృతిలోని భాగములే. ప్రకృతి పరమాత్మ ఆధీనములో మాత్రముండును. బయటి ప్రకృతియైన ఆకాశము, గాలి, అగ్ని, నీరు, భూమి అను ఐదు భాగములు ఒక్క పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుని ఆధీనములో యున్నవి. పరమాత్మ తర్వాత దైవత్వము గల ఆత్మకు కూడా ప్రకృతి మీద అధికారము లేదు. శరీరములోని ఆత్మకు శరీర రూపములో యున్న చర ప్రకృతి మీద మాత్రము అధికారముండును. మార్పుచెందని అచర ప్రకృతిమీద ఆత్మకు అధికారము ఉండదు. ఆత్మ మాటను ప్రకృతి వినదు. బయట కనిపించు ప్రకృతి ఒక్క పరమాత్మయిన దేవుని మాటను మాత్రము వినగలదు. ప్రకృతి ఐదు భూతములతో కూడుకొన్నది. భూతము అనగా జీవుడు అని అర్థము. ప్రకృతిలోని ఐదు భాగములు ఐదు జీవులుగా ఉండుట వలన దేవుడు చెప్పినమాటను ఐదు భూతములు గౌరవించుచున్నవి. పరమాత్మ చెప్పినట్లు నడుచుకొనును.

ఏను సామాన్యమైన మనిషివలెయున్న పరిశుద్ధాత్మ అయిన దానివలన ఏను చెప్పినమాటను గౌరవించి సముద్రములో లేచిన తుఫాను ఆగిపోయినది. బయట ప్రకృతిని శాసించు శక్తి దేవునికొక్కనికే గలదు కావున ఏనును దేవుని అవతారముగా చెప్పవచ్చును. దేవుడు మనిషివలె భూమిమీదికి వచ్చి తన జ్ఞానమును చెప్పిపోవునని ప్రథమ దైవగ్రంథము భగవద్గీతలోని జ్ఞానయోగము అను అధ్యాయమున ఏడు, ఎనిమిది, తొమ్మిది శ్లోకములయందు చెప్పియున్నారు. అయితే దేవుడు మనిషి ఆకారముగా వస్తే ఆయన సాధారణ మనిషి కాకున్ననూ, సాధారణ మనిషివలె కనిపించుట వలన, దేవుని అవతారమైన భగవంతున్ని చూచినా అతను సాధారణ మనిషివలె ఉండుట వలన, ఆయనను (దేవున్ని) ఎవరూ

గుర్తించుటకు వీలులేదు. దేవుడు మనిషిగా వస్తే ఆయనను కనుగొనుటకు వీలులేకున్నా చివరకు దేవున్ని తెలియుటకు రెండు ఆధారములు గలవని చెప్పవచ్చును. **ఒకటి ఎక్కడ దైవధర్మములు బోధింపబడుచున్నదో అక్కడ దేవుని అవతారము ఉండవచ్చు తెలియవచ్చును. రెండవది ఎక్కడ ప్రకృతి ఎవరి మాట వినుచున్నదో అక్కడ అతనిని దేవుని అవతారముగా గుర్తించవచ్చును.** మనిషి రూపములో యున్న దేవున్ని గుర్తించుటకు రెండు అవకాశములు గలవని తెలియుచున్నది. అందులో ఏను సముద్రమును అణిగిపోమని చెప్పినప్పుడు తుఫాను అణిగిపోవడమును చూస్తే అక్కడ తుఫానును శాసించినది దేవుడేయని తెలియవచ్చును. ఇట్లు ధర్మములను తెలియజెప్పినప్పుడు, ప్రకృతిని శాసించినప్పుడు మనిషి రూపములో యున్న దేవున్ని గుర్తించవచ్చును. కావున ఏను దైవజ్ఞానమును బోధించాడు, అట్లే ఆచరించి చూపించాడు. ప్రకృతిని శాసించాడు. కనుక ఏనును దేవుని మారురూపుగా వచ్చిన దేవుడని తెలియవచ్చును. సముద్రము మీద ప్రయాణములో తుఫానును అణిగిపోమని చెప్పడము వలన, చెప్పిన వెంటనే తుఫాను ఆగిపోవడము వలన ఏను దేవుడేయని నిరూపణకు వచ్చినది.

24) మత్తయి సువార్త, 9వ అధ్యాయము, 6వ వచనము.

(6) పాపములను క్షమించుటకు భూమిమీద మనుష్య కుమారునికి అధికారము కలదని మీరు తెలిసికానవలెను అని చెప్పి ఆయన ఏక్షవాయువు గల వానిని చూచి నీవు లేచి నీ మంచము ఎత్తుకాని నీ ఇంటికి పొమ్మని చెప్పగా వాడు లేచి తన ఇంటికి వెళ్లెను.

పాపమును క్షమించుటకు భూమిమీద మనుష్య కుమారునికి అధికారము కలదని స్వయముగా ఏసు చెప్పాడు. పక్షవాయువు వచ్చిన వానిని ఏసువద్దకు తీసుకురాగా నీ పాపములు క్షమించబడియున్నవని పక్ష వాయువుగల వానికి చెప్పెను. అప్పుడు అక్కడేయున్న శాస్త్రులు కొందరు ఏసు దైవదూషణ చేయుచున్నాడని వారు తమతో తాము అనుకోగా ఏసు వారి తలంపులను గ్రహించి “మీరెందుకు మీ హృదయములలో దురాలోచన చేయుచున్నారు? నీ పాపములు క్షమించబడియున్నవని చెప్పట సులభమా? లేచి నడువమని చెప్పట సులభమా?” అని ప్రశ్నించి వారికి అర్థమగులాగున పాపములను క్షమించుటకు భూమిమీద మనుష్య కుమారునికి అధికారము కలదని మీరు తెలుసుకోండని చెప్పి, పక్షవాయువు వచ్చిన వానిని చూచి నీవు లేచి నీ మంచము ఎత్తుకొని నీ ఇంటికి పొమ్మని చెప్పగా, వాడు లేచి తన మంచమును ఎత్తుకొని తన ఇంటికి వెళ్లెను.

దీనినంతటినీ గమనిస్తే మాకు అంతా తెలుసు అనుకొన్న శాస్త్రులు ఏసును చెడుగా అనుకోవడము వలన ఏసు అలా చేసి చూపించాడు. అంతేకాక పాపక్షమాపణ భూమిమీద మనుష్యకుమారునికి కలదని చెప్పాడు. ఆయన దేవుని కుమారుడుగా భూమిమీదికి వచ్చియున్నా తనను తాను తగ్గించుకొని తనను మనుష్య కుమారునిగానే చెప్పుకొన్నాడు. అంతేగాక పాపక్షమాపణ భూమిమీద తనకొక్కనికే కలదని చెప్పడమేకాక, చేసి చూపించాడు. పాపములను క్షమించు అధికారము దేవునికి (పరిశుద్ధాత్ముకు) ఒక్కనికే కలదని తెలిసినవాడు ఏసుగా వచ్చినవాడు ఎవడో తెలుసుకోగలడు. ఆయన పరిశుద్ధాత్మ నుండి వచ్చిన దేవుడైనా తనను ఎవరూ గుర్తించనట్లు మనుష్య కుమారునిగా చెప్పడము జరిగినది. కాళ్లు చేతులు పనిచేయని పక్షవాయువు గలవాడు ఏసు చెప్పిన వెంటనే లేచి తన మంచమును తానే

ఎత్తుకొని పోయాడు. అది చూచిన ప్రజలు ఆశ్చర్యపోయారు. అంతగొప్ప కార్యమును చేసిన ఏసును చివరకు సాధారణ మనిషిగానే తలవడమేకాక తప్పు చేసిన ముద్దాయిగా న్యాయస్థానములో నిలబెట్టారు. అందువలన మనుషులు 'చేసిన మేలును మరచేవారని' చెప్పవచ్చును.

25) మత్తయి సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 20వ వచనము.

(20) మీ తండ్రి ఆత్మ మీలగియుండి మాటలాడుచున్నాడేగానీ మాటలాడువారు మీరు కారు.

ఈ వాక్యము సర్వసాధారణ జ్ఞానముగా కనిపించినా చాలా ముఖ్యమైన వాక్యమని చెప్పవచ్చును. ఆధ్యాత్మిక విద్యలో అతి రహస్యమైన జ్ఞానము ఇందులో ఇమిడియున్నది. దీనిని వివరించుకొని చూచిన వాక్యములో చెప్పిన 'మీ తండ్రి' అనువాడు బయట భౌతిక దేహమునకు తండ్రియైనవాడు కాదుయనీ, అభౌతికమైన జీవాత్మకు తండ్రియైన వానినే చెప్పుకోవలెనని తెలియవలెను. జీవాత్మకు తండ్రియైనవాడు శరీరములో యుండి శరీరమును అన్ని విధములా నడిపించు ఆత్మయని తెలియవలెను. జీవాత్మకు ఆత్మ తండ్రికాగా, ఆత్మకు పరమాత్మ తండ్రిగా యున్నాడని మరువకూడదు. మనిషిగా జీవాత్మ యుండగా, జీవాత్మ అయిన మనిషిని జీవుడు చేసుకొన్న కర్మఫలకారము అన్ని విధములా ఆడించుచూ జీవుని చేత కర్మలను (పాపపుణ్యములను) ఆత్మ అనుభవింపజేయుచున్నది. శరీరములో ప్రతీ కార్యమును కార్యకర్తవలె యుండి చేయుచూ, శరీరముతో చేయిస్తూ జీవాత్మను సుఖదుఃఖములను అనుభవింపజేయుచున్నది.

జీవుడు శరీరములో ఏ కార్యమును చేయనివాడై ఊరక యుంటున్నాడు. కార్యములను చేయకపోయినా జరిగిన పనిలో గల సుఖ దుఃఖములను మాత్రము మౌనముగా అనుభవించుచున్నాడు. శరీరములో మనిషిగా జీవాత్మనే చెప్పుచున్నా, జీవాత్మ ఏ కార్యమును చేయక, చేయుటకు చేతకాక ఊరకయున్నా, శరీరములో జరిగే కార్యములను అన్నిటిని ఆత్మే చేయుచున్నా, జీవుడు అజ్ఞానము చేత ఆత్మ చేయలేదనీ, అన్ని కార్యములను నేనే చేయుచున్నానని అహము చెప్పినమాట విని, తననే కార్యకర్తగా భావించు కొనుచున్నాడు. వాస్తవముగా కార్యకర్త ఆత్మ అయినప్పటికీ ఆత్మను లెక్కించక, ఆత్మంటూ ఒకటున్నదని మరచినవాడై తననే అన్ని కార్యములకు కర్తగా అనుకొంటున్నాడు. అటువంటి అజ్ఞాన మనిషికి జ్ఞానము కల్గినట్లు ఏసు తన మాటలలో పై వాక్యమును చెప్పాడు. “మీ తండ్రి ఆత్మ మీలో యుండి మాటలాడుచున్నదే గానీ, మాటలాడువారు మీరు కాదు” అని అన్నాడు. ఈ వాక్యమును బట్టి చేసే పనియేగాక, మాట్లాడే మాట కూడా జీవాత్మ మాటలాడలేదనీ, మాటలను కూడా ఆత్మే మాట్లాడుచున్నదనీ, మేము మాట్లాడుచున్నామని మనుషులు అనుకోవడము పూర్తి అజ్ఞానమగుననీ ఏసు చెప్పాడు. దశేంద్రియములు చేయు ఏ కార్యముగానీ జీవాత్మ చేయలేదనీ ఇంద్రియ భాగముల చేత ఆత్మే చేయుచున్నదని తెలియుచున్నది. ఈ సత్యమును తెలియడము జ్ఞానములలో కెల్ల ఉత్తమమైన జ్ఞానము.

26) మత్తయి సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 30వ వచనము.

(30) మీ తల వెంట్రుకలన్నియు లెక్కింపబడి యున్నవి.

మనిషి తన మదిలో ఎన్నో విషయములను దేవునికి విన్నవించు కొనుచుండును. దేవునికి చెప్పుకొనుచున్నాడంటే దేవునికి తెలియదనియే

వాని ఉద్దేశము. మనుషులందరిలోను ఆ భావముండుట వలన దేవుని గుడిలో దేవుని ఎదుట భయము, భక్తి ప్రదర్శించినవాడు వెలుపలికి వచ్చిన తర్వాత ఏమి చేసినా దేవునికి తెలియదను భావముతోనే ప్రవర్తించుచుండును. దేవాలయములో భక్తిగా ఉన్నవాడు ఆలయము బయటికి వచ్చిన తర్వాత రైలులో ఇద్దరి సీటు తనకొక్కనికే కావాలని అక్రమించుకొని ఇతర ప్రయాణికులకు తావివ్వక పోట్లాడుచుండును. అది మంచి పద్ధతి కాకపోయినా అలా చేస్తున్నాడంటే గుడిలోనే దేవునికి తెలిసేది, రైలులో తెలియదనుకోవడము వలననే అలా చేశాడు. దేవునికి అన్నీ తెలియుననీ, దేవుడు సూది మోపను సందులేక ప్రపంచమంతటా వ్యాపించి ఉన్నాడనీ, ఎవ్వరూ లేని నిర్జన ప్రదేశములో తాను ఒక్కడు చేసిన తప్పును కూడా దేవుడు అక్కడుండి చూస్తున్నాడనీ వానికి తెలియదు. మానవుడు దేవునికి అన్నీ తెలియవను భావములో ఉన్నాడు కనుక దేవుని మహత్యమును గూర్చి ప్రభువు తెలియజేస్తూ పై వాక్యము చెప్పాడు.

పై వాక్యములో దేవుడు మానవుల ఎడల ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నది అర్థమగును. దేవుడు మానవులపట్ల ఒక విధానమును ఏర్పరచి, దాని ద్వారా ప్రతిదీ గుర్తించగల్గుచున్నాడు, నెరవేరునట్లు చేయుచున్నాడు. 'కర్మ విసర్గ'మను చిన్నచిన్న లెక్కాచారములు కూడా దేవునివద్ద గలవు. దాని వలననే మనిషి తన జీవితములో కనురెప్పలు ఎన్నిమార్లు మూసి తెరవాలనునది నిర్ణయించి అలాగే ఒకటి కూడా ఎక్కువ తక్కువ లేకుండా నెరవేరునట్లు చేయుచున్నాడు. కర్మ విసర్గము ద్వారా మన తలలో ఎన్ని వెంట్రుకలు ఉండాలో, ఏది ఎప్పుడు ఊడిపోవాలో కూడా లెక్కించబడి ఉన్నది. తల వెంట్రుకలతో సహా లెక్కాచారమున్నప్పుడు మనిషికి జరుగు పెద్ద చిన్న కార్యములన్నీ దేవుని చేత గుర్తించబడియే ఉన్నవి. ఎవనికి ఏ

సమయములో ఏ ఆపద వచ్చునది, దానిలో ఎంత బాధపడవలసినది అన్నియూ సూక్ష్మాతిసూక్ష్మముగా దేవుని చేత గుర్తించబడియున్నాయి. దేవునికి భూమిమీద జరిగినవి, జరుగుచున్నవి, జరుగబోవునవి అన్నీ తెలియునని భగవద్గీతలో కూడా ప్రభువు చెప్పడము జరిగినది. దీనినిబట్టి దేవునికి తెలియనిది ఏమీ లేదన్న విషయము స్పష్టమగుచున్నది.

27) మత్తయి సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 34, 35, 36 వచనములు.

(34) నేను భూమిమీదికి సీమాధానమును ఏంప వచ్చితినిని తలంచుకుడి. ఖడ్గమునే గానీ సీమాధానమును ఏంపుటకు నేను రాలేదు.

(35) ఒక మనుష్యునికని వాని తండ్రికిని, కన్న కూతురుకును ఆమె తల్లికిని, కాండలికిని ఆమె అత్తకును విరాధము పెట్టవచ్చితిని.

(36) ఒక మనుష్యుని ఇంటివారే అతనికి శత్రువులు అగుదురు.

ఈ మూడు వాక్యములు లోకవిరుద్ధముగా కనిపించునట్లు గలవు. ఏను మనుష్యుల మధ్య వివాదము మరియు విరోధము పెట్టవచ్చాడని చెప్పడము మంచిగా కనిపించకున్నా, ఆ విధముగా జరుగుచున్నది మాత్రము వాస్తవమే. అట్లని ఏను ఉద్దేశ్యపూర్వకముగా మనుషుల మధ్య వివాదములు సృష్టించలేదు. ఆయన వచ్చినది మనుషులను అజ్ఞానము నుండి జ్ఞానము వైపు నడిపించే దానికే గానీ వివాదములు పెట్టను కాదు. ఆయన మంచి

ఉద్దేశ్యముతో ప్రజలకు జ్ఞానము చెప్పితే అది మనుషుల మధ్యలో వివాదముగా మారుచున్నది. చల్లగా ఉండవలెనని నీళ్ళు చల్లితే ఇసుక చల్లబడును అయితే సున్నపురాళ్లు ఇంకా వేడెక్కి తన రూపమును మార్చుకొని సున్నముగా తయారగును. అలాగే ఏను చెప్పిన జ్ఞానము వలన జ్ఞాన సంస్కారులు సంతోషించగా, జ్ఞాన సంస్కారము లేనివారిలో వివాదములు పుట్టుకొస్తున్నవి. భర్త జ్ఞానము తెలియుటకు ప్రయత్నిస్తే భార్య ఒప్పుకోవడము లేదు. అలాగే కొన్నిచోట్ల భార్య జ్ఞానము తెలియుటకు ప్రయత్నిస్తే భర్త ఒప్పుకోవడము లేదు. ఈ విధముగా ఏను జ్ఞానమును అర్థము చేసుకోలేని కొందరు అర్థము చేసుకొను వారితో పేచీ పడుచున్నారు. అట్లు ఊహించని పరిణామము వలన తండ్రికి కొడుకుకు, తల్లికి కూతురుకు, అత్తకు కోడలుకు సరిపోక ఒకే ఇంటిలోనే ఒకరికొకరు శత్రువులుగా మారుచున్నారు. ఏను ఉద్దేశ్యము మంచిదే అయినా అది ఊహించని పరిణామముతో మనుష్యులలో బంధుత్వమును కూడా మరచి శత్రుత్వమును కలుగజేయుచున్నది. అందువలన ఏను పువ్వును ఇస్తే అది ముల్లుగా మారుచున్నది. ఆయన వంగకట్టెను ఇస్తే అది గట్టిగా యున్న కత్తిగా మారుచున్నది. ఇదంతా మనుషులలోని గుణముల లోపమేగానీ ఆయన తప్పు ఏమీ లేదు.

28) మత్తయి సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 37వ వచనము.

(37) తండ్రినైనను, తల్లినైనను నాకంటే ఎక్కువగా ప్రేమించు వాడు నాకు పాత్రుడు కాడు. కుమారునినైనను, కుమార్తెనైనను నాకంటే ఎక్కువగా ప్రేమించువాడు నాకు పాత్రుడు కాడు.

తల్లితండ్రులు తమ బిడ్డల మీద ప్రేమ చూపుట సహజము. అలాగే బిడ్డలు తమ తల్లితండ్రుల మీద ప్రేమ చూపుట కూడా సహజమే. ఎక్కువ

ప్రేమ వారి మధ్యనే ఉండును. తల్లితండ్రులకు తమ సంతతి మీద ఉన్నంత ప్రేమ ప్రపంచములో దేనిమీద ఉండదు. మనిషి మెదడులో గల గుణముల ప్రభావము అలాగే ఉండును. అయితే ప్రపంచములో అత్యంత ప్రేమ జ్ఞానము మీద, దేవుని మీద ఉన్నప్పుడే మనిషి ప్రపంచము వైపు పోకుండా జ్ఞానమువైపు పోగలడు. అట్లుకాకుండా జ్ఞానముకంటే ఎక్కువ ప్రేమ దేనిమీద ఉండినా వాడు జ్ఞానమువైపు పోజాలడు. మనిషిలో ఆరు మంచి గుణములు, ఆరు చెడు గుణములు ఉండును. మంచి చెడు గుణములు రెండూ బంగారు ఇనుప సంకెళ్లలాంటివి. 'సంకెళ్లు ఏ లోహముతో తయారయినా మనిషిని బంధించుటకే' అన్నట్లు గుణములలో మంచిదయిన ప్రేమ, చెడుదయిన అసూయ రెండూ మనిషిని జ్ఞానము వైపు పోనివ్వవు. గుణములకంటే మించినది జ్ఞానము మీద శ్రద్ధయని తెలియవలెను. గుణములలో ఆరు చెడు గుణములు ఇలా కలవు. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సర. అట్లే మంచి గుణములు వరుసగా ఇలా కలవు. దాన, దయ, ఔదార్య, వైరాగ్య, వినయ, ప్రేమలు అని తెలియవలెను.

29) మత్తయి సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 38వ పాఠము.

(38) తేనీ శిలువను ఎత్తుకాని నన్ను వెంబడింపని వాడు నాకు పోతుడు కాడు.

శిలువ అనుమాటను క్రైస్తవులు అప్పుడప్పుడు పలుకుచుందురు మరియు వినుచుందురు. ప్రతి క్రైస్తవుడు శిలువను మెడలో ధరించి యుందురు. అంతేకాక శిలువను అందరూ గౌరవించుచుందురు. శిలువ మీద ఏను చనిపోయాడని, శిలువ మీద ఏను శిక్షింపబడినాడని అందరికీ

తెలుసు. ఏను మరణమునకు ఆయుధముగా ఉపయోగపడిన శిలువ మీద క్రైస్తవులకు ఎందుకంత ప్రేమయో అని ఆలోచించి చూస్తే, తమకంటే గొప్పవాడు ఏమి చేస్తే అతనిని అనుసరించి అందరూ సహజముగా చేయు చుందురు. అలాగే ఎవరో శిలువను గౌరవిస్తే తమ దేవుడయిన ప్రభువు మరణమునకు ఆయుధముగా ఉపయోగపడిన శిలువను గొప్పగా ఎందుకు చూడాలని ఎవరూ ఆలోచించలేదు. తెలిసో తెలియకో ఇంతవరకూ జరిగిపోయినది. ఇకనైనా శిలువ విషయములో కొంత విచక్షణ కల్గి శిలువ యొక్క వివరమును తెలుసుకొందాము.

వాక్యములో శిలువను నీవు ఎత్తుకొంటే దేవుని మార్గములో నడువ గలవనీ, నిన్ను శిలువ ఎత్తుకుంటే నీవు సాతాను మార్గములో నడవగలవనీ ఏను తన వాక్యములో హెచ్చరించాడు. అదే విషయమునే తెల్పుచు “శిలువను ఎత్తుకొని నన్ను వెంబడింపనివాడు నాకు పాత్రుడు కాడు” అని చెప్పాడు. దాని అర్థము శిలువను ఎత్తుకొననివాడు దేవునికి ఇష్టుడు కాడు అని చెప్పడమైనది. శిలువ అనునది సాతానుయని మనము అర్థము చేసుకోవలసియున్నది. ఈ విషయము వివరముగా తెలియుటకు మారచనలలోని “శిలువ దేవుడా?” యను గ్రంథమును చదవండి.

శిలువ అనగా పాముయని అర్థము. పామును మాయగా (సాతానుగా) పక్షిని (పావురమును) ఆత్మగా పోల్చడము ఆధ్యాత్మికములో ఉన్న విషయమే. సాతాను లేక మాయ అనునది మనిషి శరీరములోనే యున్నది. సాతాను మనిషిని ఎత్తుకొని అజ్ఞాన మార్గములో పయనించు చున్నది. సాతాను మనిషిని ఎత్తుకొన్నదంటే మనిషి బలహీనుడు సాతాను బలమైనదని అర్థము. అదే విధముగా మనిషి శిలువను ఎత్తుకొని ప్రయాణించుచున్నాడంటే మనిషి బలము ఎక్కువ సాతాను బలము

తక్కువయని అర్థము. అందువలన ఏసు తన జీవితములో కొంతసేపు శిలువను మోసి చూపించాడు. అలా చూపడము సాతానును మనిషి జయించినట్లు చెప్పవచ్చును. అదే ఏసే కొంతసేపు శిలువ మీద ఎక్కాడు. అనగా శిలువ ఏసును మోయుచున్నదని తెలియుచున్నది. దాని అర్థము ఎంతటి వారినయినా సాతాను తన మార్గములో తీసుకుపోగలదని చెప్పవచ్చును. మనిషి జ్ఞానమార్గములో పోవాలంటే మనిషే శిలువను మోయాలి. కావున వాక్యములో “తన శిలువను ఎత్తుకొని నన్ను వెంబడింపని వాడు నాకు పాత్రుడు కాడు” అని ఏసు చెప్పాడు.

సాతానును శిలువ రూపములో చూపుచున్నాము. శిలువ అనగా పాముయని కొండశిలువ అనగా పెద్ద పాము అని చెప్పవచ్చును. పెద్దపాము అనగా పెద్దమాయ అని కూడా చెప్పవచ్చును. మాయ మనిషిని తన ఇష్టమొచ్చిన దారిలో నడిపించి మనిషిని దేవునికి దూరముగా పంపుచున్నది. అటువంటి సాతానును (మాయను) జయించాలంటే మాయను విశ్లేషించి చూడాలి. అలా చూడగలిగితే మనిషి తలలోని గుణముల గుంపునే మాయ అని అంటున్నాము. గుణముల ప్రకారము నడచువాడు అజ్ఞాన మార్గములో పోవుచుండును. అటువంటి వానిని మాయ తన బలముతో మనిషిని మోయుచూ పోవుచున్నదని చెప్పవచ్చును. ఎవడయితే గుణములను జయించి వాటి మాట వినడో వాడు మాయను (సాతాను)ను జయించిన వాడని వాడే తన బలము చేత మాయను పట్టి ఎత్తుకొని జ్ఞానమార్గములో పోవుచున్నాడని తెలియుచున్నది. ఆ విధముగా శిలువ అని చెప్పబడు మాయను జయించి దానిని మనిషే ఎత్తుకొని జ్ఞానమార్గములో పోవువాడు దేవుని కృపకు పాత్రుడగును. ఆ విషయమునే వాక్యములో చెప్పాడు. శిలువ అనగా కట్టెలతో చేయబడినదని అనుకోకూడదు. సాతానుకు

గుర్తయిన కొండ శిలువగా (పైతాన్ గా) లెక్కించవలెను. ఆంగ్లములో పైతాన్ అనుమాటను కొందరు తెలుగు భాషలో సైతాన్ అని చెప్పగా, సైతాన్ అనే మాటయే సాతానుగా మారినదని తెలియవలెను. శిలువను (పామును) మాయకు గుర్తుగా, పక్షిని ఆత్మకు గుర్తుగా పెద్దలు చెప్పుచుందురు. ఏను యోహాన్ వద్ద బాప్తిస్మము పొంది బయటకు వచ్చినప్పుడు ఆత్మ పావురము వలె వచ్చి ఏను శరీరములోనికి చేరినదని కూడా చెప్పారు. ఆత్మకు వ్యతిరేఖమయినది శిలువ. అందువలన మనిషి తన జ్ఞాన బలముచేత శిలువను కడలకుండా చేసి దానిని ఎత్తుకొని నడుపువాడు దేవుని కృపకు ప్రాత్రుడు కాగలడని, పరలోకమునకు అర్హుడు కాగలడని చెప్పుచూ ఏను పై వాక్యమును చెప్పాడు.

30) మత్తయి సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 40వ వచనము.

**(40) మిమ్ములను చేర్చుకొనువాడు నీన్ను చేర్చుకొనును.
నీన్ను చేర్చుకొనువాడు, నీన్ను ఏంపిన వానిని చేర్చుకొనును.**

మనుషులు జీవాత్మలుకాగా, మనుషులను సృష్టించినవాడు ఆత్మకాగా, ఆత్మను ప్రకృతిని సృష్టించినవాడు పరిశుద్ధాత్మయనబడు పరమాత్మయని తెలియవలెను. అయితే పరమాత్మ మనిషిగా వస్తే ఆయనను ఆత్మ అనవలెనా లేక జీవాత్మయని అనవలెనా? యను ప్రశ్న రాగలదు. దేవుడు మనిషిగా వస్తే బయటికి జీవాత్మ గానే లెక్కించవలసియున్నది. మనుషులు అయిన జీవాత్మలను ఆత్మ చావులో తనయందు చేర్చు కొనుచున్నాడు. ఆత్మ మనుషులను చేర్చుకొన్నట్లే జీవాత్మ వలయున్న మనిషిగా వచ్చిన దేవున్ని కూడా చేర్చుకొనును. అదే విషయమును “మిమ్ములను చేర్చుకొనువాడు నన్ను చేర్చుకొనును” అని వాక్యములో

చెప్పారు. మనిషివలె జీవాత్మగా వచ్చినవాడు సాక్షాత్తు దేవుడే కనుక దేవుడు మనిషిగా వచ్చిన వానిని పంపాడు గనుక, ఆత్మ జీవాత్మవలె యున్న మనిషిని చేర్చుకొన్నప్పుడు మనిషిగా పంపినవాడు అయిన దేవుడే చేర్చుకొన్నట్లే కావున “నన్ను చేర్చుకొనువాడు నన్ను పంపిన వానిని చేర్చుకొనును” అని వాక్యములో చెప్పాడు.

31) మత్యయి సువార్త, 11వ అధ్యాయము, 9వ వచనము.

(9) మీరు ఏమి చూడ వెళ్లితిరి? ప్రవక్తనా? అవును గానీ ప్రవక్తకంటే గొప్పవానినినీ మీతో చెప్పి చూద్దాను.

‘ప్రవక్త’ యనగా ఎవరూ చెప్పని జ్ఞానమును బోధించువాడని చెప్పవచ్చును. విడదీసి చెప్పితే ‘ప్ర’ అనగా ముఖ్యమైనదనియూ, ‘వక్త’ యనగా చెప్పువాడు అనియు అర్థము. జ్ఞానములో ముఖ్యమైన జ్ఞానమును చెప్పువాడు ప్రవక్త యనబడుచుండును. అయితే ఏసు తనను ప్రవక్త కంటే గొప్పవానిని అని చెప్పాడు. ప్రవక్త కంటే గొప్పవాడు, ప్రవక్త కంటే గొప్ప జ్ఞానమును చెప్పువాడు ఒక్కడే ఒక్కడు గలడు. “దేవుడు తన జ్ఞానమును ఏ మానవమాత్రుని మీద ప్రసరింపజేయలేదు. దేవుని జ్ఞానము దేవునికి తప్ప ఏ ఇతర మానవునికి తెలియదు.” అందువలన దేవుని జ్ఞానమును దేవుడే చెప్పాలి యని అంతిమ దైవగ్రంథములో సూరా మూడు, ఆయత్ ఏడు (3-7) లో చెప్పియున్నారు. దీనినంతటిని పట్టి చూస్తే దేవుడు ప్రవక్తవలె వచ్చి జ్ఞానమును చెప్పినా, అతను ప్రవక్తకంటే గొప్ప వాడుగా ఉండును. “దేవుడు మనుషులతో ప్రత్యక్షముగా మాటలాడడు” అని అంతిమ దైవగ్రంథములో సూరా 42, ఆయత్ 51లో చెప్పియున్నారు. దేవుడు మారువేషములో మనిషిగా వచ్చి మాట్లాడవచ్చును. అలా దేవుడు

ఎప్పుడు మనిషిగా వచ్చినా, అతను ప్రవక్తగా చెప్పబడినా, అతను ప్రవక్త కంటే గొప్పవాడుగా యుండును. ఈ వాక్యములో ఏను చెప్పిన దానినిబట్టి ఏను ప్రవక్తల కంటే గొప్పవాడయిన దేవుని అవతారమని చెప్పకనే తెలియుచున్నది. ఏను అనేక సందర్భములలో తాను ఎవరైనదీ చెప్పినా మనుషులు ఆయనను గుర్తించలేకపోయారు.

32) మత్తయి సువార్త, 11వ అధ్యాయము, 28వ వచనము.

**(28) ప్రయాసీ ఏడి భారమును మోయుచున్న నీమస్త్రీ
జనులారా! నాయొద్దకు రండు; నేను మీకు విశ్రాంతిని
కలుగజేతును.**

మనుషులు ప్రయాసపడునది బరువును మోయునప్పుడేయని అందరికీ తెలియును. అయితే మనిషి ఎల్లప్పుడు బరువు మోయకున్నను ప్రయాస పడుచున్నాడు. కనిపించని బరువు పాపము (కర్మ). కర్మలను అనుభవించు ప్రతివాడు ఏదో ఒక విధముగా ప్రయాస పడుచునే యున్నాడు. కర్మలు ఎల్లప్పుడూ మనిషికి అనుభవమునకు వస్తున్నవి. మనిషి కర్మలు అనుభవించని సమయము నిద్రపోవు సమయము మాత్రమే. మనిషి మెలుకువలో యున్నప్పుడుగానీ, స్వప్నములో యున్నప్పుడుగానీ ఏదో ఒక విధముగా కర్మ అనుభవములో యున్నాడు. అనగా ఎల్లప్పుడు ప్రయాస పడుచునే ఉన్నాడని తెలియుచున్నది. వీడు, వాడు అనకుండా అందరూ కర్మలను అనుభవిస్తూ బాధపడుచున్నారు కావున 'సమస్త జనులారా' యని సంబోధించి ఏను ప్రజలను తన వద్దకు రమ్మన్నాడు. తనవద్దకు వస్తే విశ్రాంతి దొరుకును అన్నాడు.

ఎల్లప్పుడు కర్మలు అనుభవించువానికి ఏసువద్దకు పోయినప్పుడు ఎలా విశ్రాంతి దొరుకును? అను ప్రశ్న రాగలదు. దానికి మా జవాబు ఈ విధముగా కలదు. ఏసు తనవద్దకు వచ్చిన ప్రజలకు దైవజ్ఞానమును బోధించుట వలన, దానిని తెలుసుకొన్న వారందరికీ జ్ఞానమును అగ్నిలో కర్మలు కాలిపోవుట వలన, కర్మయొక్క అనుభవము లేకుండా పోవుట వలన, మనిషికి బాధల వలన పడు ప్రయాస తగ్గిపోయి విశ్రాంతి దొరుకును. ఇది కుల మత భేదము లేకుండా మనుషులందరికీ కలుగు మేలగుట వలన ఏసు ‘సమస్త జనులారా! నావద్దకు రండియని’ పిలిచాడు. ఇక్కడ బాగా గమనిస్తే ఏసు క్రైస్తవుల గురువు యనీ, క్రైస్తవ ప్రవక్త యనీ చాలామంది అనుచుందురు. ఆయన కేవలము క్రైస్తవులను మాత్రము పిలిచియుంటే ఏసు క్రైస్తవ గురువు అనుటకు అవకాశముండేది. అట్లు క్రైస్తవులను మాత్రము పిలువక సమస్త జనులను పిలిచాడు, కావున ఏసును క్రైస్తవునిగా చెప్పుట అన్యాయమగును. ఆయన మాటలను విశ్వసించి ఆయనవద్దకు పోయిన వారు క్రైస్తవులు అని చెప్పుటకు వీలులేదు. దేవుడు అందరికీ కావలసిన వాడే, దేవుని జ్ఞానము అందరికీ అవసరమైనదే అందువలన “సమస్త జనులారా” యని ఏసు సంబోధించి పిలిచాడు.

33) మత్తయి సువార్త, 12వ అధ్యాయము 17, 18, 19, 20, 21 వచనములు.

(17) ఏవ్రేక్కియైన యెషీయా ద్వారా చెప్పినది నెరవేరినట్లు
ఇలారునీ జరిగెను, అదేమీనగా!

18) ఇదిగో ఈయన నా సేవకుడు.
ఈయనను నేను ఏర్పరచుకొంటిని.

ఈయన నా పాణ్ణమున కిప్పుడయిన నా పిర్లుడు.

ఈయన మీద నా ఆత్మనుంచెదను.

19) ఈయన అన్య జనములకు న్యాయవిధిని ఏర్పరము చేయును. ఈయన జగడమాడడు, కేకలు వేయడు.

20) ఈయన శబ్దము వీధులలో ఎవరికీ వినిపించడు.

విజయమొందుటకు న్యాయవిధిని ఏర్పరము చేయు వరకు ఈయన నలిగిన రెల్లును విడువడు.

21) మేకమేకలాడుచున్న అవిసెనారను ఆర్పడు.

ఈయన నామమందు అన్యజనులు నిరిక్షించెదరు.

ఈ మధ్య కాలములో దాదాపు 350 సంవత్సరముల క్రితము వీరబ్రహ్మముగారు అను ఒక మహాత్ముడు జరుగబోవు విషయములను, సంభవించబోవు ప్రకృతి వైపరీత్యములను 'కాలజ్ఞానము'గా ముందే భవిష్యత్తును గురించి చెప్పాడు. అదే విధముగా పూర్వము ఎషయా అను గొప్ప వ్యక్తి రాబోవు ఏసును గురించి ముందే చెప్పియున్నాడు. అదే విషయమును పై వాక్యములుగా చెప్పారు. ఎషయా చెప్పిన వాక్యములను వివరముగా చెప్పుకొంటే ఆయన వాక్యములలోని గొప్పతనము మనుషులకు తెలిసిపోవును. చెప్పినవాడు ఎవడు, ఎవరిని గురించి చెప్పాడు అని తెలియగలదు. ఎషయా అను వ్యక్తి ఏసు జన్మించకముందు చాలా సంవత్సరముల పూర్వము ఉండేవాడు. ఎషయా 13వ అధ్యాయములో కూడా కొన్ని విషయములను చెప్పియున్నారు. ఇప్పుడు చెప్పిన వాక్యములను

గురించి చూస్తే పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుడు ఏసును గురించి చెప్పియున్నాడని తెలియుచున్నది. గ్రంథమును అంతా చూచిన తర్వాత అక్కడక్కడ ఏసు తనను గురించి చెప్పిన దానిని బట్టి చూస్తే ఏసును గురించి పరిశుద్ధాత్మ చెప్పియున్నా, చెప్పినవాడు చెప్పబడువాడు ఇద్దరూ ఒక్కరేయని తెలియు చున్నది.

“ఇదిగో ఈయన నా సేవకుడు” అని మొదటి వాక్యములో చెప్పి యున్నారు. సేవ అంటే అనేక రకముల ప్రపంచ సేవ కలదు. అయితే ఇక్కడ ప్రపంచ సేవను గురించి చెప్పలేదు. పరమాత్మ సేవను గురించి చెప్పడము జరిగినది. పరమాత్మ సేవ ఒక్కటే గలదు. దేవుని జ్ఞానమును, దేవున్ని గురించి ప్రచారము చేసి ఇతరులకు తెలియచేయడమే నిజమైన పరమాత్మ సేవ యగును. ఏసు, దేవుని జ్ఞానమును గురించి ప్రచారము చేయుచుండుట వలన పరమాత్మ, ఏసును ‘ఈయన నా సేవకుడు’ అని చెప్పడము జరిగినది. ఎవడయితే దేవున్ని, ఆయన జ్ఞానమును గురించి ప్రచారము చేయుచున్నాడో, అతడు దేవునికి అత్యంత ఇష్టుడు యగును. అందువలన పరమాత్మ, ఏసును ‘ఈయన నా కిష్టమైన నా ప్రియుడు’ అని చెప్పాడు. పరిశుద్ధాత్మ మట్టితో ఒక మానవ అవతారమును చేసి, ఆ బొమ్మలో తన ఆత్మనే ఊది పంపును అనియు, అలా వచ్చిన వానిని ‘దేవ దూతలు చూచి దేవునిగా గుర్తించి సాష్టాంగ నమస్కారము చేయునని’ అంతిమ దైవగ్రంథములో **15వ సూరాయందు 28, 29, 30 ఆయతులలో** చెప్పబడినది. అందువలన ఇక్కడ ఎషయా చెప్పిన వాక్యములలో ‘పరమాత్మ ఈయన మీద నా ఆత్మను ఉంచెదను’ అని అన్నాడు. ఈ వాక్యము ప్రకారము మానవ అవతారములో యున్న ఏసు పరమాత్మ యొక్క ఆత్మేనని తెలియుచున్నది.

ఇక్కడ 19వ వాక్యములో 'న్యాయవిధిని ప్రచారము చేయును' అని చెప్పియున్నారు. బైబిలు గ్రంథమును తెలుగులోనికి అనువదించు వారు సరియైన పదములు ఉపయోగించి వ్రాయలేదని తెలియుచున్నది. జ్ఞాననిధి అని వ్రాయవలసిన చోట, న్యాయవిధి అని వ్రాశారు. న్యాయము ప్రపంచ సంబంధమైనది యగును. అందువలన న్యాయము అను పదమును ఉపయోగించకూడదు. నీతి, న్యాయము ప్రపంచ సంబంధము కాగా, జ్ఞానము ధర్మము పరమాత్మ సంబంధమైనవి. అయితే జ్ఞానము అని చెప్పవలసిన చోట నీతి అని, కొన్నిచోట్ల న్యాయము అని చెప్పడము అనువాద లోపముగా కనిపించుచున్నది. అందువలన మనము కొన్నిచోట్ల సవరించి చదువుకోవలెనని చెప్పుచున్నాము. అట్లే పేర్లు వచ్చినచోట మరియు పదము మొదలు పెట్టుచోట అచ్చులే వ్రాయవలెను, హల్లులను వ్రాయకూడదు. ఏను అని చెప్పవలసిన చోట యేను అని వ్రాయడము భాషలో తప్పుగా యుండును. అట్లే శిలువ అని ఉండవలసినచోట సిలువ అని వ్రాయడము కూడా పొరపాటే. శిలువ అంటే పాము అని అర్థము కలదు గానీ, సిలువ అంటే అర్థము ఉండదు. ఈ విధముగా అనేకచోట్ల అనేక అనువాద తప్పులు కనిపించుచున్నవి. వాటిని సవరించుకొని వ్రాయడము జరిగినది.

19వ వాక్యములో న్యాయవిధిని ప్రచారము చేయును అని ఉంది. ప్రచారము అంటే అచ్చువేయడము అని అర్థము వచ్చును. దానిని సవరించుకొని 'ప్రచారము' అంటే ఇతరులకు 'బోధించడము' అని అర్థము వచ్చును. కనుక ఈ వాక్యమును సవరించి చెప్పుకొంటే "ఈయన అన్య జనులకు జ్ఞాననిధిని ప్రచారము చేయును" అని చెప్పుకోవలసియున్నది. ఏను తన జీవితములో ముప్పది సంవత్సరములు గడచిపోయిన తర్వాత తనలో యున్న జ్ఞాననిధిని దాదాపు రెండు సంవత్సరముల మూడు

నెలలపాటు ప్రజలకు బోధించాడు అందువలన ఏసును గురించి ఈ వాక్యమును చెప్పారు. ఆయన జ్ఞానమును అనేకచోట్ల తిరిగి నిస్వార్థముగా ఎవరినీ ఏమీ ఆశించక బోధించడము జరిగినది. అంతేకాక తనవద్దకు వచ్చిన అనేక రోగములు కలవారిని స్వస్థపరచడము జరిగినది. గ్రుడ్డివానికి చూపును, కుంటివానికి నడకను, కుష్టురోగులను బాగు చేయడము, చనిపోయిన వారిని బ్రతికించడము జరిగినది. అప్పుడు ఏసును కొందరు మంత్రగాడని చెప్పడమేకాక, దైవవిరుద్ధమైన పనులు చేయుచున్నాడని దూషించడము కూడా జరిగినది. అప్పుడు కూడా ఆయన ఎవరితోనూ జగడమాడడము గానీ, కేకలు వేయడము గానీ చేయలేదు. అదే విషయమునే “ఈయన జగడమాడడు, కేకలు వేయడు” అని వ్రాశారు.

ఏసు తన జ్ఞానమును కొందరికి మాత్రము అవకాశమొచ్చినప్పుడు మరియు తనవద్దకు వచ్చినప్పుడు చెప్పాడుగానీ, వీధులలో నిలబడి గట్టిగా అరచి చెప్పలేదు. అందువలన వాక్యములో “ఈయన శబ్దము వీధులలో ఎవరికీ వినపడదు” అని వ్రాశారు. అంతేకాక జ్ఞాననిధిని ప్రజలలో చేర్చు వరకు ఎండిన పుల్లనయినా విరువలేదు. దీనినిబట్టి ఆయన జ్ఞాన ప్రచారము తప్ప ఇతర పని ఏమీ చేయలేదనుటకు వాక్యములో తను అనుకొన్న పనిని సాధించుటకు అనగా విజయమొందుటకు జ్ఞాననిధిని ప్రబలము చేయు వరకు ‘ఈయన నలిగిన రెల్లను విరువడు’ అని చెప్పారు. అంతేకాక ఎవరియందు జ్ఞానాన్ని అంటుకొనునో వాని కర్మయంతయూ కాలిపోవు వరకు దానిని ఆరిపోకుండా చూచును. కర్మలు అనేక రకములుగా ఉండును కనుక కర్మలను అనేక పీసులుగా యున్న అవిసెనారతో పోల్చారు. అదే విషయమునే వాక్యములో “మక మక లాడుచున్న అవిసెనారను ఆర్పడు” అని చెప్పారు. కొందరు ఆయన జ్ఞానము కొరకు కాచుకొని యుందురు

కనుక “ఈయన నామమందు అన్యజనములు నిరీక్షించెదరు” అని వాక్యములో చెప్పారు.

34) మత్తయి సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 31 వచనము.

(31) కాబట్టి నేను మీతో చెప్పినదేమీనగా! మీనుష్కులు చేయు ప్రతి పాపమును దూషణయు వారికి క్షమించబడును గానీ, ఆత్మ విషయమైన దూషణకు పాప క్షమాపణ లేదు.

ఈ వాక్యము దైవగ్రంథములో మిగతా వాక్యములకంటే చాలా ముఖ్యమైనది. మనుష్యులు అనేక రకములైన పాపములు దైవజ్ఞానమును తెలియుట వలన మనిషి తెలుసుకొన్న జ్ఞానము శక్తిగా మారి అది అగ్నిగా యుండి కర్మలను (పాపములను) కాల్చివేయుచున్నది. ప్రపంచ సంబంధ ఏ పాపముగానీ అది మనిషి తెలియు జ్ఞానము వలన లేకుండా పోవు అవకాశము గలదు. అయితే మనిషి ఆత్మసంబంధముగా చేసిన దూషణ వలన, చేసిన వ్యతిరేఖ కార్యముల వలన వచ్చు పాపము జ్ఞానాగ్నిలో కూడా కాలదు. అనగా అది క్షమించబడదు.

35) మత్తయి సువార్త, 12వ అధ్యాయములో 32వ వచనము.

(32) మీనుష్కు కుమారునికి విరోధముగా మాటలాడు వానికి పాప క్షమాపణ కలదుగానీ, పరిశుద్ధాత్మకు విరోధముగా మాటలాడు వానికి ఈ యుగమందైననూ, రాబోవు యుగ మందైననూ పాపక్షమాపణ లేదు.

మనుషులందరినీ మనుష్య కుమారులని చెప్పవచ్చును. సర్వ సాధారణ మనుషులందరూ తమ తల్లితండ్రులను మనుషులుగానే చెప్పు చుందురు. నేను ఫలానా మనిషి కుమారుడనని చెప్పుచుండుట వలన మనిషిని మనిషి కుమారుడు గానే చెప్పవచ్చును. అయితే సాధారణ మనిషి వలె కనిపించు ఏసును మనిషి కుమారుడు అని చెప్పటకు వీలులేదు. ఏసు కూడా తన తండ్రిని గురించి చెప్పునప్పుడు 'నా తండ్రి పరలోకములో యున్నాడని' చెప్పాడుగానీ, ఇహలోకములో యున్న మనిషిని తన తండ్రిగా చెప్పలేదు. అందువలన ఏసును దేవుని కుమారునిగా చెప్పవచ్చును. దీనినిబట్టి ప్రజలనందరినీ మనుష్య కుమారులుగా చెప్పినా, సాధారణ మనిషి వలె యున్నవాడు, సాధారణ మనిషివలె పేరు కల్గినవాడు, సాధారణ మనిషివలె కష్టసుఖములను పొందువాడు అయిన ఏసును సాధారణముగా మనిషి కుమారుడు అనకుండా 'దేవుని కుమారుడు' అని చెప్పుచున్నాము.

సాధారణ మనుషులకు బీజదాత అయినవాడు మనిషి కాడు. ఏ మనిషీ తన సంతతియని చెప్పుకొనువారికి వాస్తవముగా తండ్రి కాడు. సర్వ మానవులకే కాకుండా సమస్త జీవరాసులకు బీజదాత అయినవాడు, శరీరములో అధిపతిగా యుండి శరీరమును నడిపించుచూ ప్రతి కార్యమును చేయువాడు అయిన ఆత్మయే. అయితే ఆ విషయము మనుషులకు తెలియదు. అందువలన మనిషి ఇంకొక మనిషిని తండ్రిగా చెప్పు కొంటున్నాడు. మనిషి చెప్పుకొన్నట్లు మనిషిని మనుష కుమారునిగానే అందరూ చెప్పుచున్నారు. మనిషి తాను ఏ పనినీ చేయలేదు. అన్ని పనులు చేయునది ఆత్మయే యని ప్రథమ, ద్వితీయ దైవగ్రంథములలో అనేకచోట్ల చెప్పబడియున్నది. మనిషి స్వయముగా ఏ పనినీ చేయలేదు కావున మనిషి స్వయముగా ఏ పాపమునూ చేయలేదనియే చెప్పాలి. అయితే

మనిషి తాను ప్రతి పనినీ చేయుచున్నానని అనుకోవడము వలన, జరిగిన కార్యము వలన వచ్చిన పాపము జీవుని (మనిషి) ఖాతాలోనికి చేరుచున్నది. ఈ విధముగా చేయని పాపమునకు మనిషి తానే బాధ్యుడు అయిపోవు చున్నాడు. అలాగే మనిషికి తండ్రి ఆత్మయినా, తన తండ్రి మనిషేయని చెప్పుట వలన అతడు మనిషి కుమారునిగానే లెక్కించబడుచున్నాడు.

ఏను వాస్తవముగా తన తండ్రి పరలోకపు తండ్రియని ఆయనకు తెలుసు. ఏను అందరివలె ఆత్మ వలన పుట్టినవాడు కాడు. ఏను పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుని కుమారుడని ఆయనకు తెలియును. అంతేగాక అన్ని చోట్ల తన తండ్రి పరిశుద్ధాత్మయిన పరలోకపు తండ్రియని ఏను చెప్పుట వలన ఏనును దేవుని కుమారునిగా, మనిషిని మనుష్య కుమారుడుగా గ్రంథములో చెప్పారు. సాధారణ మనిషిని విరోధముగా దూషించినా, ఆ దూషణ వలన వచ్చు పాపము దేవుని జ్ఞానము వలన క్షమించబడును. అయితే దేవుని కుమారునికి విరుద్ధముగా మాట్లాడితే వచ్చు పాపము ఎప్పటికీ క్షమించబడదు. ఈ యుగమందుగానీ, రాబోవు యుగమందు గానీ క్షమించబడదని చెప్పియుండుట వలన దైవదూషణ వలన వచ్చిన పాపము ఈ యుగములోనూ, రాబోవు యుగములోనూ మొత్తము రెండు యుగములలోనూ పాపమును అనుభవించవలసి యుండును.

36) మత్తయి సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 36, 37 వచనములు.

(36) నేను మీతో చెప్పినది ఏమీనగా! మీనుఘ్నులు ఏలుకు వ్యర్థమైన ప్రతి మాటను గూర్చి విమర్శించినమున లెక్క చెప్పవలసి యుండును.

**(37) నీ మాటలనుబట్టి నీతిమంతుడవని తీర్పు నాందుదువు.
నీ మాటలనుబట్టియే అపరాధివని తీర్పు నాందుదువు.**

మనిషి పుట్టినప్పటి నుండి అనేకమైన పనులు చేయుచుండును. అట్లే అనేకమైన మాటలను మాట్లాడవలసియుండును. మనిషి చేసిన ప్రతి చిన్నపనిగానీ, చిన్నమాటగానీ మనిషి మాట్లాడడము లేదు, మనిషి చేయడము లేదు. శరీరములో యున్న ఆత్మ అన్నియూ చేయుచున్నది. అయినా ఆ విషయము తెలియని మనిషి అన్నీ తానే చేయుచున్నాడనీ, అన్నీ తానే మాట్లాడుచున్నాననీ అనుకోవడము జరుగుచున్నది. అప్పుడు జరిగిన కార్యములోగానీ, మాట్లాడిన మాటలోగానీ యున్న కర్మ ఏదయినా అది ఆ మనిషినే చేరును. అలా జీవితములో ఏర్పడిన కర్మలన్నియూ ఆత్మ చేతనే కర్మచక్రములో నిలువ చేయబడుచుండును. మనిషి మరణించిన రోజు జీవితములో సంపాదించబడిన కర్మయంతయూ విచారించబడును. అప్పుడు మాట్లాడిన ప్రతి మాటకూ, చేసిన ప్రతి పనికి నిర్ణయించబడిన కర్మయంతయు తీర్పు చేయువాడు ఆత్మయే. అప్పుడు మనిషి మాట్లాడిన ప్రతి మాటలోని పాపమునుగానీ, పుణ్యమునుగానీ తీర్పు దినమున లెక్కించి చూచి అతడు జ్ఞానవంతుడా లేక అజ్ఞానముతో కూడినవాడా యని కూడా లెక్కించి చూడబడును. అతడు అనగా మనిషి చేసుకొన్న ప్రతి పాపమును బట్టి, అట్లే ప్రతి పుణ్యమునుబట్టి తీర్పు తీర్చబడును. మనిషి తన జీవితములో సంపాదించుకొన్న జ్ఞానమునుబట్టి జ్ఞానవంతుడనీ, అట్లే అతడు చేసిన అజ్ఞానమునుబట్టి అజ్ఞానియనీ లెక్కించి, దాని ప్రకారము తర్వాత జన్మలో జీవితమును ఆత్మే నిర్ణయించును. పరిశుద్ధాత్మ మనిషి చేసుకొన్న దానినిబట్టి తీర్పు తీర్చుడు. మనిషి శరీరములో కర్తగాయున్న ఆత్మే మరణ దినమున

అనగా తీర్పు దినమున తీర్పు తీర్చి తర్వాత జన్మకు జీవున్ని పంపును. మరణ దినమునే 'తీర్పు దినము' అని అంటున్నాము. అట్లే మరణ దినమును 'అంతిమ దినము' అని అనడమేకాక, ఆ దినమునే జీవితములో ప్రథమ దినము అని కూడా చెప్పుచున్నాము. అంతిమ దినమునకు గానీ, ప్రథమ దినమునకు గానీ అధిపతి ఆత్మేయనీ, పరిశుద్ధాత్మ ఏది చేయనివాడనీ తెలియవలెను. ఈ వాక్యములో అంతిమ దినమును 'విమర్శ దినము' యని అన్నారు. విమర్శ దినము అనగా 'మనిషి యొక్క కర్మలను విడమరచి చూచు దినము' అని అర్థము చేసుకోవాలి. అంతిమ దినమును విమర్శ దినము అని వ్రాయడము అనువాద లోపము అని చెప్పవచ్చును. కర్మలను లెక్కించు దినమని చెప్పవచ్చును. మనిషి శరీరములో కార్యములను చేయువాడు ఆత్మే. ఆ విషయమును తెలిసి తాను చేయలేదని అనుకోవడము వలన, మనిషి పాపాత్మునిగా, పుణ్యాత్మునిగా లెక్కించబడును. చేయువాడు ఆత్మే తాను చేసిన పనులలోని కర్మలను నిర్ణయించి మనిషిని జన్మకు పంపువాడు ఆత్మేయని తెలియవలెను. శరీరములో ప్రతి చిన్న పెద్ద కార్యములను చేయుచూ, కార్యములోని ఫలితములైన పాపపుణ్యములను తనకు అంటి అంటకుండా చేయుచున్నది. భావము వలన మనిషి జ్ఞానిగా లేక అజ్ఞానిగా, అట్లే పాపాత్మునిగా పుణ్యాత్మునిగా లెక్కించబడుచున్నాడు.

37) మత్తయి సువార్త 12వ అధ్యాయము, 40వ వచనము.

(40) ఏనా మూడు రాత్రింబగళ్ళు తిమింగలము కడుపులలో ఎలాగొండెనో, అలాగే మనుష్య కుమారుడు మూడు రాత్రింబగళ్ళు భూగర్భములలో ఉండును.

ఏసుకంటే ముందు కాలములో జరిగిపోయిన విషయమును సమానముగా పోల్చుచూ, జరుగబోవు విషయమును చెప్పడము జరిగినది. “తిమింగలము అను పెద్ద చేప, ఏనా అనునతన్ని మ్రింగగా అతడు తిమింగలము కడుపులో మూడు రాత్రులు, మూడు పగళ్ళు సజీవముగా ఉన్నట్లు” వాక్యములో చెప్పారు. అలాగే ఏసు కూడా మూడు రాత్రింబ గళ్ళు భూగర్భములో ఉండునని చెప్పినట్లు తెలియుచున్నది. ఏనా అనునతడు మూడు రాత్రిళ్ళు, మూడు పగళ్ళు తిమింగలము కడుపులో ఉండుట నిజమే అయినా “మనుష్య కుమారుడు” అని చెప్పబడిన ఏసు భూగర్భములో మూడు రాత్రిళ్లు, మూడు పగళ్ళు ఉన్నాడనుట పూర్తి అసత్యమగును. ఈ విషయమై విచారిస్తే ఏసు శిలువ మీద శుక్రవారము సాయంకాలము చనిపోయినట్లు చెప్పుచున్నారు. తిరిగి ఆయన ఆదివారము తెల్లవారక మునుపే వేకువ జాముననే భూసమాధి నుండి బయటికి వచ్చినట్లు చెప్పుచున్నారు. ఆ విధముగా చూస్తే శుక్రవారము పగలు సాయంకాలము మూడున్నర నుండి నాలుగు గంటల లోపల ఏసు శిలువ మీద చనిపోయి ఉండవచ్చును. ఆయన చనిపోయిన తర్వాత సాయంకాలము సంధ్యవేళలో అనగా పగలు అయిపోయి రాత్రి ప్రారంభమగు సంధికాలములో ఆయన శరీరమును భూసమాధిలో పెట్టడము జరిగినది. అలా జరిగిన దానిని లెక్కించితే శుక్రవారము పగలు ఏసు భూసమాధిలో లేడు అని తెలియు చున్నది. శుక్రవారము రాత్రి భూసమాధిలో ఉన్నట్లు చెప్పవచ్చును. అలాగే శనివారము పగలు, రాత్రి రెండు పూటలు భూసమాధిలో ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది. ఆదివారము తెల్లవారు జామున ఏసు భూసమాధి నుండి బయటికి వచ్చినట్లు చెప్పియున్నారు. కావున ఏసు భూసమాధిలో శుక్ర వారము రాత్రి మరియు శనివారము రాత్రి పగలు ఉండి, ఆదివారము తెల్లవారక ముందే బయటికి రావడము జరిగినది.

దానిప్రకారము ఏను రెండు రాత్రిళ్లు, ఒక పగలు మాత్రమే భూగర్భములో యున్నట్లు తెలియుచున్నది. అందువలన దైవ గ్రంథములో చెప్పిన వాక్యము అసత్యముగా కనిపించుచున్నది. దైవగ్రంథములోని వాక్యము అసత్యముగా ఎప్పటికీ ఉండదు. అయినా ఇక్కడ ఈ వాక్యము అసత్యముగా యున్నట్లు ఇతరులు అడిగారు మరియు నాకు కనిపించినది. ఈ వాక్యములో సత్యము తప్ప అసత్యమునకు తావు లేదు అని చెప్పిన నేను, ఇతరులు అడిగిన దానికి తప్పక జవాబు చెప్పవలసి వచ్చినది. “మీరు మాట్లాడు ప్రతి మాట మీలో యున్న మీ తండ్రే మాట్లాడుచున్నాడు, మీరు కాదు” అని ఇదే మత్తయి సువార్తలో పదవ అధ్యాయమందు, 20వ వాక్యమున చెప్పియున్న విషయము నాకు అప్పుడు ఇప్పుడు ఎల్లప్పుడూ జ్ఞాపకముండుట చేత దేనికయినా జవాబు చెప్పుతున్నప్పుడు నాకెందుకు భయము అని అనుకొన్నాను. ప్రశ్న అడిగేవాడు ఆత్మే, ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పువాడు ఆత్మే, చెప్పే దానిని విని తెలుసుకోతగినవారము జీవులమయిన మనమే.

మనుష్య కుమారుడు అని చెప్పబడినవాడు దేవుని కుమారుడే. దేవుని కుమారునిగా మనము చెప్పినా, వాస్తవముగా ఆయన ఎవరి కుమారుడు, కాని దేవుడేయని నేను నమ్ముచున్నాను అని చెప్పినా, ఆ విషయము నాకు పూర్తిగా తెలుసునని చెప్పుచున్నాను. దేవునికి మరణముందా? యని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే దేవుడు ధరించిన శరీరమునకు మరణమున్నది గానీ దేవునికి మరణము లేదు. వాస్తవముగా మరణములు నాలుగు రకములు గలవు. మనుషులమయిన మనకు మరణము అంటే ఒక్కటేయని తెలిసియున్నా, కొంతమంది జ్ఞానులయిన వారికి నాలుగు మరణములున్నట్లు తెలియును. అవి వరుసగా 1) కాల మరణము

2) అకాల మరణము 3) తాత్కాల మరణము 4) ఆఖరి మరణము అని యున్న నాలుగు రకముల మరణములలో దేవుడు మనిషిగా పుట్టినప్పుడు గానీ, మనిషి మోక్షము పొంది దేవునియందు ఐక్యమగునప్పుడుగానీ వచ్చు మరణము ఆఖరీ మరణము అని చెప్పుచున్నాము. ఏసు శిలువ మీద చనిపోయాడని ప్రజలందరూ చెప్పుచున్నారు. అయితే ఆయన నాలుగు మరణములలో ఏ మరణమును పొందాడో ఎవరికీ తెలియదు.

ఇప్పుడు అసలు విషయానికి వస్తే ఏసు మూడు రాత్రిళ్లు, మూడు పగళ్లు భూగర్భములో యుండి వచ్చాడు అని చెప్పారుగానీ, ఆయన చనిపోయాడు అని చెప్పలేదు. ఏసును శిలువ వేసినప్పుడు ఆయన శిలువ మీద చనిపోయాడు అని అందరూ అనికొనినా, ఆదివారము ఉదయము భూసమాధి నుండి బయటికి వచ్చిన ఆయన 'నేను చనిపోలేదు' అని చెప్పడము జరిగినది. ఎదురుగా కనిపిస్తున్నా తనను నమ్మలేని శిష్యులకు తన శరీరమునకున్న ములుకులు కొట్టిన గుర్తులను, బల్లెముతో డొక్కలో పొడిచిన గుర్తును కూడా చూపించాడు. దానితో ఆయన చనిపోలేదు అని మనకు కూడా రూఢీగా తెలిసిపోయినది. అయితే శుక్రవారము సాయంకాలము ఏసు చనిపోయినట్లు తెలియగా, ఆయన శరీరమును క్రిందికి దింపి భూసమాధిలో పెట్టినది కూడా సత్యమే. అయితే ఆయన చనిపోయినట్లు శుక్రవారము కనిపించినా, ఆదివారము చనిపోలేదు అన్నట్లు ఆయన కనిపించడములో రహస్యమేమిటి? యని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే, ఇప్పుడు చెప్పిన 40వ వాక్యములో “మనుష్య కుమారుడు మూడు రోజులు, మూడు రాత్రులు, మూడు పగళ్ళు భూగర్భములో ఉండును” అని వ్రాసిన దానిని చూస్తే భూగర్భములో మూడు రోజులు లేడు ఉన్నది రెండు రోజులే, అదియూ రెండు రాత్రులు, ఒక పగలు మాత్రమేయని తెలియుచున్నది.

ఇలా అసత్యమును కనిపించునట్లు చెప్పడములో ఉన్న రహస్యమేమిటి? అని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే, రెండూ సత్యములే యని తెలియుచున్నది. కనిపించు అసత్యములో కనిపించని సత్యము ఎలా దాగియున్నదో ఇప్పుడు చూస్తాము.

ఏను శిలువ మీద చనిపోయినది వాస్తవమే అయినా అది తాత్కాల మరణము అని ఎవరికీ తెలియదు. నాలుగు మరణములలో తాత్కాల మరణము పొంది, తిరిగి ఆదివారము తెల్లవారక మునుపే, వేకువ జామునే తాత్కాల మరణము నుండి లేచి బయటికి వచ్చి 'నేను చనిపోలేదు' అని చెప్పాడు. ఏను 'కాలమరణము'ను పొందియుంటే తిరిగి లేచి రాలేడు. ఆయన పొందినది 'తాత్కాల మరణము' కావున మూడవ రోజు లేచి వచ్చాడు. అందువలన ఏను చనిపోయాడు అన్నది భ్రమే కానీ సత్యము కాదు. అట్లే ఏను మూడు రోజులు భూగర్భములో యున్నాడని చెప్పిన వాక్యము పూర్తి సత్యమే అయినా, మనము ఇందులో తెలియవలసినది ఎంతో యున్నది.

ఏను శరీరములో జీవాత్మగా నివసించుచున్నాడు. అట్లే అందరికీ తండ్రి అయిన ఆత్మ శరీరములో నివసించుచున్నాడు. ప్రతి మనిషి శరీరములో జీవాత్మ కర్మలను అనుభవించుచూ యుండగా, ఆత్మ కర్మరీత్యా అవసరమైన పనులను కార్యకర్తగా చేయుచున్నది. శరీరములో జీవాత్మ తల లోపలయుండగా, ఆత్మ శరీరము బయటి అంచుల వరకు వ్యాపించి యున్నది. బయట గల పది ఇంద్రియ భాగములను పని చేయిస్తూ, శరీరమును కదలించుచున్నది ఆత్మయే అని తెలియవలెను. శరీరము కదులుచుంటే మనిషి బ్రతికాడు అని అనుకొంటాము. మనిషి శరీరములో పది భాగములు, అవయవములు పని చేయక, శ్వాస ఆడకపోతే మనిషి

చనిపోయాడు అని అంటాము. మనిషి మరణములో అనగా కాల మరణములో ఆత్మ, ఆత్మతోపాటు జీవాత్మ రెండూ శరీరము నుండి బయటికి పోవును. అప్పుడు శరీరము ఆత్మ లేనిదాని వలన కదలకుండా పడిపోవుచున్నది.

తాత్కాల మరణములో ఆత్మగానీ, జీవాత్మగానీ శరీరమును వదలి బయటికి పోవు. ఆత్మ శరీరము బయటి అంచుల నుండి లోపలికి ముకుళించుకొని జీవాత్మవలె శరీరములో తలయందు చేరిపోవుచున్నది. ఆత్మ పని చేయకపోవడము వలన అన్ని అవయవములు పని చేయవు, అట్లే శ్వాస కూడా ఆడదు. శరీరములోని బయటి పనులుగానీ, అట్లే శరీరములోని లోపల పనులుగానీ నిలిచిపోవుట వలన మనిషి మరణించాడని బయట వారందరూ అనుకోవడము జరుగుచున్నది. అలా శరీరములో ఆత్మ నిలిచిపోయి కొంతకాలమైన తర్వాత ఎప్పుడయినా బయటికి వచ్చి సర్వసాధారణముగా పని చేసినప్పుడు, ఆ మనిషి తిరిగి బ్రతికాడని చెప్పవచ్చును. ఏను విషయములో ఇదే జరిగినది. శిలువ మీద ఆత్మ శరీరములోనికి అణిగిపోయి, శుక్రవారము రాత్రి, శనివారము పగలు, రాత్రి లోపలే యుండి ఆదివారము వేకువజామునే శరీరము బయటికి వచ్చి, తిరిగి బ్రతికి భూగర్భము నుండి రావడము జరిగినది. మూడు పూటలు మాత్రము తాత్కాల మరణమును పొందడమైనది. ఏను శరీరములోని ఆత్మ ఆ విధముగా మూడు పూటలు మాత్రమే ఉండగా, శరీరములో జీవాత్మగా యున్న ఏను ఆరుపూటలు భూగర్భములో ఉండి పోయాడు అని చెప్పుటకు కూడా సత్యమే. మనకు తెలియని ఒక విధానము ఏను ఎడల శరీరములో జరిగినది. అదే ఏమనగా!

ఏను శరీరములో ఆత్మ చేసిన విధానమునుబట్టి, ఆయన చనిపోయి తిరిగి లేచాడు అని అనుచున్నా, ఆత్మ శిలువ మీద చనిపోకముందే శరీరములోని జీవాత్మ శరీరములోనే సమాధి చేయబడ్డాడు. గురువారము దినముననే ఆయన బంధింపబడునని తెలిసిన తర్వాత ఏను శరీరములోని జీవాత్మకు, బుద్ధికి సంబంధము తెగిపోయినది. ఏనుకు ఏమీ తెలియని స్థితి ఏర్పడినది. అప్పటినుండి ఏనును బంధించినదీ, న్యాయస్థానమునకు తీసుకపోయినదీ, కొరడాలతో కొట్టి శిలువ మోయించినదీ, శిలువ మీద వ్రేలాడదీసినదీ ఏమీ ఏనుకు తెలియదు. ఆయన శరీరము అను భూమిలోనే సమాధి చేయబడినాడు. సమాధి చేసిన వానికి ఎట్లు ఏమి తెలియదో అదే విధముగా ఏను ఏమీ తెలియని స్థితిలో మూడు రోజులు ఉన్నాడు. ఏనుకు ఏమీ తెలియకపోయిన తర్వాత కూడా ఆత్మ శరీరమును ఆడించినది అయితే ఏమి జరిగినది ఏనుకు తెలియదు. ఏను ఏ అనుభవమును అనుభవించకుండునట్లు, ఏను ఆత్మయే ఏనును తెలియని స్థితిలోనికి పంపినది. ఏను నిద్రలాంటి తెలియని స్థితిలోనికి పోయిన తర్వాత మనుషులు కొట్టిన దెబ్బలుగానీ, శిలువ మీద వ్రేలాడబడిన అనుభవము గానీ తెలియకుండాపోయినది. అలా శరీరములో సమాధి స్థితిలోనికి వెళ్ళి పోయిన జీవాత్మ ఆదివారము ఉదయము ఆత్మ లేపు వరకు జ్ఞాపకము లోనికి రాలేదు. కనుక ఏనును “ఆరుపూటలు భూసమాధిలోనికి పోయాడు” అని చెప్పారు. ఏను శరీరము బయటి భూసమాధిలోనికి పోయినట్లు ప్రజలకు తెలిసినా, దానికంటే ముందే ఏను శరీరములో జీవాత్మ తెలియని స్థితిలోనికి పోగా, తర్వాత శుక్రవారము సాయంకాలము ఏను ఆత్మ తాత్కాలిక మరణములోనికి పోవడము జరిగినది. పైకి మాత్రము చూడగల చూపున్న మనుషులకు ఏను శరీరము లోపల జరిగిన ఆత్మ, జీవాత్మల కార్యములు

తెలియకుండా పోయినవి. ఏను ఆరు పూటలు, ఆత్మ మూడు పూటలు సమాధిలోనికి పోయినది వాస్తవమే.

38) మత్తయి సువార్త, 13వ అధ్యాయము, 13, 14, 15 వచనములు.

(13) ఈ ప్రజలు కన్నులారా చూచి, చెవులారా విని హృదయముతో గ్రహించి (14) మనస్సు త్రిప్పకాని నా వలన స్పష్టత పొందకుండునట్లు వారి హృదయము క్రాన్ధిపడి. వారి చెవులు వినుటకు మందమైనవి. వారు తమ కన్నులు మూసి కానియున్నారు. (15) కనుక మీరు వినుటమట్టుకు విందురు గానీ, గ్రహింపనే గ్రహింపరు. చూచుట మట్టుకు చూతురు గానీ ఎంతమాత్రము తెలిసీకానరు.

ఈ విషయమును 'విషయా' అను ప్రవక్త ఎంతోకాలము ముందు చెప్పినదని తెలిసినది. అజ్ఞాన ప్రజలు ఆనాడు ఉన్నారు, నేడు యున్నారు. అజ్ఞాన ప్రజలు కొందరు కన్నులతో చూచి, చెవులతో విని హృదయముతో (బుద్ధితో) గ్రహించి కూడా మనస్సును త్రిప్పుకొంటున్నారు. చూచిన దానిని, వినిన దానిని తెలిసిన దానిమీద ఆసక్తిని చూపకపోవడము వలన ఏను వలన వారి కర్మలను పోగొట్టుకొనకుండునట్లు వారి బుద్ధి మందగించినది. వారి చెవులు జ్ఞానము ఎడల చెవిటివైపోయినవి. వారు చెప్పినవన్నీ విందురుగానీ వినిన దానిని గ్రహించకుండా వదలివేసి ప్రపంచ విషయము లలో లగ్నమైయున్నారు. వారి దృష్టిలో ధనార్జన తప్ప ఏమీ కనిపించడము లేదు. అటువంటి వారి దృష్టిలో జ్ఞానమును తెలిసినవారు కూడా తెలివి తక్కువవారిగా కనిపించుచుందురు.

39) మత్తయి సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 7, 8, 9 వచనములు.

(7) వేషిధారులారా!

(8) ఈ ప్రజలు తమ పెదవులతో నీన్ను ఘన పరచుదురు.
కానీ వారి హృదయము నాకు చాలా దూరముగా యున్నది.

(9) మనుష్యులు కల్పించిన పద్ధతులు దైవాపదేశములని
బోధించువారు నీన్ను వ్యర్థముగా ఆరాధించుచున్నారు.

“దేవుని విషయము దేవునికే తెలుసునని మానవులకు తెలియదని”
మేము చాలామార్లు చెప్పాము. దేవుని విషయము దేవుడే తెలుపవలసి
ఉన్నది. దేవుని ఆరాధన విషయము కూడా దేవుడు చెప్పితేనే మానవునకు
తెలియును. మానవుడు స్వయముగా దేవుని ఆరాధన గూర్చి చెప్పితే అది
సరైన మార్గము కాదని తెలియవలెను. తనను ఏ విధముగా ఆరాధించ
వలసినది దేవుడు ముందే తెలిపియుండగా, ఆయన చెప్పిన మార్గము కాదని
వేరు పద్ధతిని తెల్పువారు కూడా అనేకులున్నారు. ఎందరో స్వాములు,
గురువులు దైవోపదేశములనీ, దైవారాధనలనీ వారు కల్పించుకొన్న
పద్ధతులను ప్రజలకు బోధిస్తున్నారు. అటువంటి ‘ఉపదేశములు, ఆరాధనలు
వ్యర్థములనీ, అవి తనవద్దకు చేర్చలేవనీ’ దేవుడే తెల్పుచున్నాడు. ఎందరో
స్వాములు, గురువులు తమతమ ఉపన్యాసములలో దేవుని గురించి చెప్పుచూ
దేవునికి వ్యతిరేఖమైన, దేవుడు చెప్పని ఆరాధనలను ఉపదేశములను చెప్పు
చున్నారు. పై మాటల వరకు దేవుడు, జ్ఞానము అని చెప్పు గురువులు,

స్వాములు వారి అంతరంగములో దేవుని జ్ఞానము తెలియక, వ్యర్థమైన ఆరాధనలు వారు చేయుచూ, ఇతరుల చేత చేయిస్తున్నారు. ఉదాహరణకు దేవుని ఆరాధనకు ఉపవాసమునకు సంబంధము లేదు. ఉపవాసము వలన వారు శ్రమపడుటకాక లోపలనున్న దేవున్ని కూడా ఇబ్బంది పెట్టుచున్నారు. దానివలన దైవమునకే అపకారము చేసినవారమగుచున్నాము. అలాగే “దానములు చేయుట, వేదమంత్రములు చదువుట, యజ్ఞములు చేయుట, తపస్సులు చేయుట వలన నన్ను చేరలేరని నేను వారికి తెలియనని” భగవద్గీతలో కూడా ఐదువేల సంవత్సరముల పూర్వమే చెప్పాడు. ఎందరో నన్ను గొప్పగా చెప్పుకొని, అధర్మ పద్ధతిలో వ్యర్థముగా ఆరాధించుచున్నారని కూడా గీతలో చెప్పాడు. ఇప్పుడు పరిశుద్ధ గ్రంథములో కూడా ప్రభువు అదే విషయమును చెప్పాడు.

నోటి ద్వారా వచ్చునవి మాటలు. హృదయము నుండి వచ్చునవి భావములు. నోటి మాటలు ఎంత గొప్పగా దేవుని గూర్చి చెప్పినను హృదయములోని భావములు దేవునికి అనుకూలముగా లేక వ్యతిరేఖముగా ఉండకూడదు. నేడు భూమిమీద చాలామంది మాటలు దేవున్ని ఘనపరచు లాగ ఉన్ననూ, వారి హృదయములో దేవుని ధర్మములు లేవు. మాయ ధర్మములు చోటు చేసుకొన్నవి. చెప్పనవి దేవుని మాటలు, చేయునవి మాయ (సాతాన్) ప్రభావమున దైవ వ్యతిరేఖ ఆరాధనలు. ఎందరో గురువులు దైవజ్ఞానమని వారు చెప్పు మాటలకు పేరు పెట్టి, దేవుడు “నన్ను చేర్చలేవని” చెప్పిన ఆరాధనలనే చేయుచున్నారు. ఈ ఆరాధనలు మార్గము తప్పినవై ఉన్నవని గీతలో కూడా హెచ్చరించాడు. అయినప్పటికీ పీఠాధిపతులని పేరుగాంచినవారు కూడా ఆయన వ్యర్థమన్న యజ్ఞ యాగాదులు, దానములు, ఉపవాసములు, వేదమంత్ర పఠనములు, తపస్సులు చేయుచున్నారు. అటువంటి వారు నాకు దూరముగానున్న

వారేనని పరిశుద్ధ బైబిలులోనూ, భగవద్గీతలోనూ దేవుడు తెలియజేశాడు. అందువలన ఇప్పటి నుండి మనము మన మాటలయందు దేవుని ఘనపరచడమేకాక, ఆయన వ్యర్థమనిన ఆరాధనలను, ఆయనకు వ్యతిరేఖమైన ఆరాధనలను వదలి ఆయన చెప్పిన పద్ధతినే అనుసరిద్దాము.

40) మత్తయి సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 11వ వచనము.

(11) నాటి ఏడునది మనుష్యుని అపవిత్రపరచేదుగానీ, నాటి నుండి వచ్చినదే మనుష్యుని అపవిత్రపరచేను.

నోటిలో పడునది మనుష్యుడు తిను ఆహారము. మనుష్యుని ఆహారము ఒకే పదార్థముకాక అనేక పదార్థములుగా నున్నది. కొందరు శాఖాహారులు, కొందరు మాంసాహారులు అను రెండు రకములుగా మనుషులు గలరు. దేవుని జ్ఞానము తెలియువారు శాఖాహారులుగా నుండవలెనని, మాంసాహారులుగా ఉండకూడదని కొందరు స్వాములు, గురువులు చెప్పుచుందురు. ఇక్కడ ప్రభువు “నోటిలో పడు ఏ ఆహారము మనుష్యుని అపవిత్రము చేయదని చెప్పడమేకాక, నోటి నుండి వచ్చునదే మనుష్యుని అపవిత్రము చేయునని” చెప్పాడు. ఆహార విషయములో కొందరికి అభిప్రాయ భేదములున్నవి. ముఖ్యముగా మాంసాహారము తినకూడదని కొందరి వాదన, కొందరేమో జ్ఞానమార్గములో నున్నవారు అగ్నిచేత ఉడకబెట్టని, వేడి చేయని అపక్వాహారము తినవలెనని అంటున్నారు. కొందరు శాఖాహారమును దినములో ఒక్కపూట మాత్రము తినవలెనని, మిగతా ఆహారమును తీసుకోకూడదని అంటున్నారు. ఇలా కొందరు ఆహార నియమములు పెట్టుకొని ఉన్నారు. ఏ విధముగా ఏ ఆహారమును తీసుకొనినా అది శరీర ఆరోగ్య, అనారోగ్యములకు సంబంధించినదేగానీ

పవిత్రత, అపవిత్రతలకు సంబంధించినది కాదు. ఏ మనుజునీ, ఏ ఆహారమూ పవిత్రునిగానీ, అపవిత్రునిగానీ చేయలేదు. మనుష్యుని ఆహారము జ్ఞానమార్గమునకు ఆటంకము కాదు. మనిషి నోటితోనే తింటున్నాడు, నోటితోనే మాట్లాడుచున్నాడు. ఇక్కడ గమనించవలసిన దేమనగా! నోరు చేయు రెండు పనులలో నోటి ద్వారా శరీరములోనికి పోవు ఆహారము వలన సమస్య లేదుగానీ, శరీరము నుండి నోటి ద్వారా బయటకు వచ్చు మాటల విషయమే మనుష్యుని అపవిత్రము చేయుచున్నది. మనుష్యుడు పైకి ఏ విధముగా నటించి మాట్లాడినప్పటికీ, వాని స్వభావము మాటల ద్వారా బయటపడుచునే ఉండును. **జ్ఞానమున్నవాడే పవిత్రుడునీ, జ్ఞానము లేనివాడు అపవిత్రుడనీ పెద్దల అభిప్రాయము.** జ్ఞానమున్నవాడు పవిత్రుడని వాని మాటలను బట్టి తెలియుచున్నది. ఆ విధముగనే జ్ఞానము లేనివాని యొక్క మాటలలో వాని అజ్ఞానము బయటపడుచుండును. మాట్లాడు దానినిబట్టి వాని అపవిత్రత బయటపడినట్లే కదా! అందువలన ప్రభువు పై వాక్యమును చెప్పాడు. పరిశుద్ధ గ్రంథములోని ప్రభువు వాక్యము ప్రకారము, భగవద్గీతలోని భగవంతుడు చెప్పిన ఆహార విషయము ప్రకారము, మనిషిని ఆహారము అపవిత్రుని చేయదనీ, వాని కర్మ వాని ఆహారమును సమకూర్చుననీ, జ్ఞానమార్గములో ఉన్నవానికి ఆహార నియమములుండవనీ, అలవాటు ప్రకారము ఏ ఆహారము తీసుకొనినా అది దేవునికి పట్టింపు లేదనీ తెలియుచున్నది.

41) మత్తయి సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 12, 13వ వచనములు.

(12) అంతట ఆయన శిష్యులు వచ్చి “పరిసీయ్యులు ఆ మాటల విని అభ్యంతరబడిరని” చెప్పగా, ప్రభువు ఇలాగ అనెను.

(13) “పరలోకమందున్న నా తండ్రి నాటని ప్రతి మొక్కయు పెల్లగింపబడును.”

మనిషి ఆహారము వలన అపవిత్రుడు కాడనీ, ఏ ఆహారము తీసుకొనినా దేవుని మార్గములో ప్రయాణించవచ్చని ప్రభువు చెప్పిన మాటలు విని అప్పటి పండితులు, పరిసయులు అనువారు వారి అభ్యంతరమును తెలిపారు. ప్రభువు చెప్పిన మాటనే తిరస్కరించారు, అది జ్ఞానమే కాదన్నారు. ప్రభువు అజ్ఞానమును బోధిస్తున్నాడని, అలా బోధించు అధికారమెవరిచ్చారని ప్రశ్నించారు. దేవుని గూర్చి బోధించు అధికారము తమకే కలదనీ, తామే గురువులమనీ తమను గొప్పగా చెప్పుకొని, దేవుని గూర్చి బోధించు అధికారము ప్రభువుకు లేదన్నారు. ఆ విషయమును ప్రభువు శిష్యులు కొందరు ప్రభువుతో చెప్పగా ‘పరలోకమందున్న నా తండ్రి నాటని ప్రతి మొక్కయు పెల్లగింప బడునని’ సమాధానమిచ్చాడు.

పరలోక తండ్రియైన పరమాత్మ తన ధర్మములను స్థాపించి ఉంచాడు. ఆయన స్థాపించిన ధర్మములకు భూమిమీద అప్పుడప్పుడు గ్లాని ఏర్పడవచ్చునుగానీ అవి పూర్తి నశించవు. ధర్మగ్లాని ఏర్పడినప్పుడు పరమాత్మ భగవంతునిగా అవతరించి తన ధర్మములకు బలము చేకూర్చి పోవును. ధర్మములకు గ్లాని ఏర్పడినప్పుడు అధర్మములు చెలరేగడము కూడా జరుగుచుండును. దేవునివి ధర్మములైతే, సాతానువి అధర్మములని తెలియాలి. పరమాత్మ నాటిన మొక్కలు ధర్మములు కాగా, సాతాను నాటిన మొక్కలు అధర్మములు. పరమాత్మ తానే స్వయముగా భూమిమీద అవతరించి, తన ధర్మములు ఇవి అని తెల్పిపోగా, సాతాను తాను కూడా పండితులు, పరిసయులు, గురువులు, స్వాములుగా అవతరించి దేవుని

ధర్మములని వారి చేత ప్రజలను నమ్మించి, తన ధర్మములను తెల్పుచుండును. సాతాను (మాయ) ధర్మముల వలన పరమాత్మ ధర్మములు అప్పుడప్పుడు బలహీన పడుచుండును. దేవుని ధర్మములు గొప్పవైతే ఎందుకు మాయ ధర్మముల వలన బలహీనపడాలి? అని కొందరికి ప్రశ్న రావచ్చును. దానికి సమాధానము పరమాత్మ భగవంతునిగా ఒక్కచోట పుట్టి తన ధర్మముల గూర్చి ప్రచారము చేసి పోవును. అప్పటికి బలము చేకూరినా కొన్ని వేల సంవత్సరములకు తిరిగి ధర్మములు బలహీనపడుచున్నవి. అలా జరుగుటకు కారణమేమనగా! దేవుడు భగవంతునిగా ఒక్కమారు వచ్చిపోతే తిరిగి తనకు అవసరమనిపించినప్పుడు తిరిగి ఆయన రాక ఉండును. మాయ (సాతాను) దేవునివలె కాక ఎల్లప్పుడూ తన అంశతో గురువులను, స్వాములను పుట్టించి వారి ద్వారా ఇది దేవుని జ్ఞానమేనని నమ్మించి తన ధర్మములను ప్రచారము చేయుచున్నది.

వేల సంవత్సరములకు ఒక్కమారు వచ్చు గుర్తింపులేని భగవంతుని కంటే ఎల్లప్పుడూ స్వాములు, గురువులు, బాబాలుగా ఉన్న వారినే భగవంతులుగా చూపు మాయ ప్రభావములో ప్రజలు ఆకర్షితులగుచున్నారు. ఒక్క సమయములో ఒక్కమారు వచ్చి పోవు దేవునికంటే, అనేకసార్లు అనేకమందిగా పుట్టు సాతాను ప్రభావమునకు దేవుని ధర్మములు సన్నగిల్లు చున్నవి. చేనులో కలుపు మొక్కలెక్కువైనప్పుడు రైతు విత్తిన చెట్లు సన్నగిల్లి పోవును. అప్పుడు రైతు తాను విత్తిన చెట్టుకు బలము చేకూర్చేదానికి స్వయముగా పొలములోనికి పోయి కలుపు మొక్కలను కూకటి వ్రేళ్లతో సహా పెరికివేయును. తర్వాత కొంత కాలమునకు ఎవరూ విత్తకున్ననూ కలుపు మొక్కలు అనేకము పెరుగుట మనము చూచియే ఉండుము. పరమాత్మ రైతులాంటి వాడు, తాను తన ధర్మములను మొక్కలను నాటి ఉంచాడు. సాతాను కలుపు మొక్కలను దేవుని మొక్క చుట్టూ పుట్టునట్లు

చేయుచున్నది. మాయ మొక్కల ప్రభావమునకు దేవుని మొక్క బలహీన పడడము సహజమే. అటువంటి సమయములో దేవుడు వచ్చి తన ధర్మమునకు చుట్టూ ఉన్న అనేక మాయ ధర్మములను పెకలించి వేయును. అందువలననే ప్రభువు పై వాక్యమును చెప్పాడని తెలియవలెను. “దేవుడు తాను నిర్మించిన ధర్మములను బలహీనపరచు సాతాను ధర్మములను పూర్తి ఖండించివేసి, తన ధర్మమునకు బలము చేకూర్చును.”

42) మత్తయి సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 14వ వచనము.

(14) వారి జాతికి పోవద్దండి. వారు గ్రుడ్డివారై యుండి గ్రుడ్డివారికి త్రోవ చూపువారు. గ్రుడ్డివాడు గ్రుడ్డివానికి త్రోవ చూపిన ఎడల వారిద్దరూ గుంటలో పడుదురు.

మాయ ప్రభావములోనున్న మనుషులు మాయ యొక్క అంశయైన పండితులు, పరిసయ్యులు భగవంతుడైన ప్రభువును విమర్శించారు. అటువంటివారు దేవుని జ్ఞానము తెలియనివారు. వారికి జ్ఞాన నేత్రము లేనే లేదు. వారు జ్ఞానదృష్టి లేని గ్రుడ్డివారు. దేవుని జ్ఞానము తెలియనివారు మరియొకనికి దేవుని జ్ఞానమునెలా తెలుపుదురు? తమకు దృష్టి లేకున్ననూ దృష్టి ఉన్న వారివలె నటిస్తూ తమకు దేవుని జ్ఞానము తెలియకున్ననూ తెలిసిన వారివలె ప్రచారము చేసుకొనుచున్నారు. అటువంటి ప్రచారకులను నమ్మి వారికి జ్ఞానము సంపూర్ణముగా తెలుసునని ప్రజలు వారిని మార్గదర్శకులుగా చేసుకొనుచున్నారు. మాకు మార్గము చూపువాడొకడున్నాడను ధైర్యముతో వారివెంట నడుస్తున్నారు. వాస్తవానికి వారు పట్టుకున్నవాడు కూడా మావలె గ్రుడ్డివాడేనని ప్రజలకు తెలియదు. ఒక గ్రుడ్డివాడు మిగతా గ్రుడ్డివారిని తోడు చేసుకొని, నాకు కళ్ళున్నవి మీకు

దారి చూపెదనని తనవెంట చేయి పట్టుకొని పిలుచుకు పోవుచున్నాడను కొనుము. ఎక్కడైనా గుంతవస్తే ఆ గుంతలో మొదట దారి చూపుదునని చెప్పిన గ్రుడ్డివాడు పడును. తర్వాత వాని మీద మిగతావారు పడుదురు. అలాగే దేవుని జ్ఞానము తెలియనివారు తెలిసినవారిని కూడా హేళనగా మాట్లాడుచూ, తామే గొప్ప గురువులమని చెప్పుకొనుచుందురు. వారితో తెలిసినవారు వాదించవలసిన పనిలేదు. జ్ఞానదృష్టి లేనివారు మోక్షమును శిఖరమును ఎక్కలేరు. జ్ఞానదృష్టి లేని గురువును జ్ఞానదృష్టి లేని ప్రజలు ఎంతమంది ఆశ్రయించినా మోక్ష శిఖరమునెక్కలేరు కానీ, గుణములను గుంతలలో పడక తప్పదు.

43) మత్తయి సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 21, 22 వచనములు.

మత్తయి సువార్త, 17వ అధ్యాయము, 22, 23 వచనములు.

మత్తయి సువార్త 20వ అధ్యాయము, 17, 18, 19 వచనములు.

(మత్తయి, 16-21) అప్పటినుండి తాను ఎరొషలేము నకు వెళ్లి పెద్దల చేతను, ప్రధాన యాజకుల చేతను, శాస్త్రుల చేతను అనేక హింసలు పొంది, చంపబడి మూడవ దినమున లేచుట అగత్యమని ఏను శిష్కులకు తెలియజేయ మొదలు పెట్టగా

(మత్తయి, 16-22) పేతురు ఆయన చేయి పట్టుకొని ప్రభువా అది నీకు దూరమగు గాక, అది నీకెన్నడును కలుగదని ఆయనను గొద్దింపసాగెను. (ఒకటవమూరు చెప్పట)

(మత్తయి, 17-22) వారు గరిలయలో సంచరించు చుండగా ఏను “మనుష్య కుమారుడు మనుష్యుల చేతికి అప్పగింపబడబోవుచున్నాడు.

(మత్తయి, 17-23) వారు ఆయనను చంపుదురు. మూడవ దినమున ఆయన లేచునని” వారితో చెప్పగా, వారు బహుగా దుఃఖపడిరి. (రెండవమారు చెప్పట)

(మత్తయి, 20-17) ఏను ఎర్రాషలేమునకు వెళ్లు నప్పడు ఆయన పండ్రిండుమంది శిష్యులను ఏకాంతముగా తీసుకొని పోయి మార్గమందు వారితో ఇట్లనెను.

(మత్తయి, 20-18) ఇదిగో! ఎర్రాషలేమునకు వెళ్లుచున్నాము. అక్కడ మనుష్య కుమారుడు ప్రధాన యాజకులకును, శాస్త్రులకును అప్పగించబడును వారాయ నకు మరణశిక్ష విధించి

(మత్తయి, 20-19) ఆయనను అపహసించుటకును, కారడాలతో కాట్టుటకును, శిలువ వేయుటకును అన్యజనులకు ఆయనను అప్పగింతురు. మూడవ దినమున ఆయన మరల లేచును. (మూడవమారు చెప్పట)

మత్తయి సువార్త, 16, 17, 20 అధ్యాయములలో ఏసు తన భవిష్యత్ కాలమును గురించి చెప్పాడు. సాధారణ మనుషులు ఎవరయినా తన మరణము ఫలానా అప్పుడు వచ్చునని చెప్పలేరు. భవిష్యత్ అంధకారము. అనగా ముందు ఏమి జరుగునో ఎవరికీ తెలియదు. తన మరణమును ఎవరూ కనుగొనలేరు. ఏసు సాధారణ మనిషి కాదనీ, ఆయనలో ఏదో ప్రత్యేకత యున్నదని ఎంత అజ్ఞానికయినా అర్థమగునట్లు తన మరణమును గురించి ఏసు ముందే చెప్పడము జరిగినది. ఒకమారు కాకుండా మూడుమార్లు తన మరణమును గురించి చెప్పాడు. అలా ఎవరికీ సాధ్యము కాదు. ఏసు తన మరణమును ముందే నిర్ణయించుకొని వచ్చాడు కనుక ఆ విషయమును గురించి చెప్పాడు. శరీరములో జీవితమునకు సంబంధించిన కర్మలను నింపి పంపువాడు ఒక్కడే! అతడే ఆత్మయని పిలువబడుచున్నాడు.

ఏసు తన మరణమును గురించి మూడుమార్లు చెప్పియున్నాడు. తన కర్మలను తానే నిర్ణయించుకొన్నాడు కావున ఏసు ముందే ఈ విషయమును చెప్పాడు. కర్మల తీర్పు తీర్చువాడు ఆత్మ అయినప్పుడు పరమాత్మకు ఆత్మ కుమారునిగా ఉన్నాడు. ఏసు పరిశుద్ధాత్మను తండ్రియని అనేకమార్లు చెప్పాడు కనుక ఆయన కర్మలను నిర్ణయించు ఆత్మయని తెలిసినది. అందువలన తన జీవితమునకు తానే తన కర్మను నిర్ణయించుకొని వచ్చాడని తెలియుచున్నది. కర్మను ముందే తయారు చేసుకొని వచ్చాడు కనుక తాను శాస్త్రులు, ప్రధాన యాజకుల చేత అనేక హింసలు పొంది, చంపబడిన తర్వాత మూడవ దినమున లేచుట తప్పదని చెప్పాడు. ఆయన చెప్పినట్లే జరిగినది. తనకు మరణ శిక్ష విధించబడుతుంది యని ఏమాత్రము ఆందోళన చెందక చెప్పాడు. అలా చెప్పడము వలన ఏసు సాధారణ

మనిషి కాదని, ఆయనలో ఏదో ప్రత్యేకత యున్నదని బుద్ధియున్న ప్రతివాడు తెలియవచ్చును.

44) మత్తయి సువార్త, 19వ అధ్యాయము, 23, 24 వచనములు.

(23) ఏను తేనే శిష్యులను చూచి ధనవంతుడు ఏరేలరిక రాజ్యములలో ప్రవేశించుట దుర్లభమని మీతా నిశ్చయముగా చెప్పిచున్నాను.

(24) ఇదిగాక “ధనవంతుడు ఏరేలరిక రాజ్యములలో ప్రవేశించుటకంటే సూది బెజ్జములలో ఒంటె దూరుట సులభమని” మీతా చెప్పిచున్నాననెను.

ఏను ఇక్కడ ఒక ఉపమానమును చెప్పాడు అది ఏమనగా! “ధనవంతుడు పరలోకములో ప్రవేశించుటకంటే సూది బెజ్జములో ఒంటె దూరుట సులభమన్నాడు.” ఒంటె సూది రంధ్రములో దూరుట అసాధ్యమైన పనిగా ఎట్లు గలదో అంతే అసాధ్యమైన పనిగా ధనవంతుడు పరలోకమును చేరుట కలదని చెప్పవచ్చును. మనిషికి ‘ధనమెక్కిన మదమెక్కునని’ కొందరు పెద్దలు చెప్పుచుందురు. ధనమెక్కువయిన వానిని ధనవంతుడు అని అంటారు. మదమెక్కువయిన వానిని మదవంతుడు (గర్వము గలవాడు) అని అంటారు. మదము అనగా ఆరు చెడు గుణములలో ఒక గుణమును మదము అని అంటారు. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సర అను ఆరు చెడు గుణములలో ఐదవ చెడు గుణముగా మదము అనునది గలదు. మదము అనగా గర్వము అని అర్థము. గర్వము లేని మనిషి భూమిమీద లేడు. అంతో ఇంతో అయినా గర్వము ప్రతి మనిషిలోను ఉండును.

మనిషిలో వంద శాతము గర్వము లేకున్నా 90, 80, 70, 60, 50, 40, 30 శాతమయినా ఉండును. ఒకనిలో 90 శాతము ఉంటే, మరొక మనిషిలో 80 శాతము ఉండును. ఇట్లు చివరకు ముప్పయి (30) శాతము అయినా ఉండిన మనుషులుండవచ్చును.

శరీరములో జీవునితో తగులుకొని ఆలోచన చేయించునది ఒక గర్వమే కాదు, దానికి అనుబంధముగా యున్న మిగతా ఐదు గుణములు కూడా పని చేయుచున్నవి. ప్రపంచములో ధనము లేనివానికి గర్వము తక్కువ ఉండవచ్చును. ధనము ఉన్నవానికి గర్వము ఎక్కువగా యుండును. కోట్ల ధనమున్న వానికి గర్వము కూడా అధికముగా ఉండును. ధనమున్న వానికి ఒక గర్వమే కాక మిగతా గుణములు కూడా అధికముగా ఉండును. ధనము మనిషిని ఏ విధముగానయినా మార్చగలదు. అందువలన ధనము వలన మనిషి జ్ఞానమునకు దూరము కాగలడు. మోక్షమును సూదికున్న రంధ్రములాగ పోల్చినప్పుడు, ధనము గల వానిని ఒంటెగా పోల్చవచ్చును. పెద్ద ఒంటె చిన్నగా యున్న సూదిరంధ్రములో దూరనట్లు, ధనవంతుడు మోక్షమును చేరలేడు అని చెప్పారు. ఒంటె ఏ విధముగా సూది బెజ్జములో దూరలేదో, అదే విధముగా ధనము గలవాడు గుణములు అను బలము యున్న ఒంటెలాగా యుండి పరలోకములో ప్రవేశింపలేడు.

45) మత్తయి సువార్త, 22వ అధ్యాయము, 36, 37, 38, 39, 40 వచనములు.

36) బాధికుడా! ధర్మశాస్త్రములలో ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ
ఏదని అడిగెను.

37) అందుకాయన, నీ పూర్ణ హృదయముతోను, నీ పూర్ణాత్మతోనూ, నీ పూర్ణ మనస్సుతోనూ నీ దేవుడైన ప్రభువును ప్రేమించవలెననునదియే.

38) ఇది ముఖ్యమైనదియు మొదటిదియునైన ఆజ్ఞ.

39) నిన్నువలె నీ పొరుగు వానిని ప్రేమింపవలెనను రెండవ ఆజ్ఞయు దానివంటిదే.

40) ఈ రెండు ఆజ్ఞలు ధర్మశాస్త్రమంతటికిని, ప్రవక్తలకును ఆధారమైయున్నవని అతనితో చెప్పెను.

ఏనును శోధించి అడుగవలెనని, ఏను సమాధానము చెప్పక పోతే హేళన చేయవలెనను ఉద్దేశ్యములో కొందరు ఏనువద్దకు వచ్చి ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ ఏదని అడిగారు. అందుకు ఏను వెంటనే సమాధానము చెప్పచూ “నీ పూర్ణ హృదయముతోనూ, నీ పూర్ణాత్మతోనూ, నీ పూర్ణ మనస్సుతోనూ నీ దేవుడైన ప్రభువును ప్రేమించవలెననునదియే.” మొదటి ఆజ్ఞ అనియు మరియు ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ అనియు చెప్పడమైనది. తర్వాత వెంటనే రెండవ ఆజ్ఞను గురించి కూడా చెప్పాడు. ఇప్పుడు మనము మొదటి ఆజ్ఞను గురించి తెలుసుకొందాము. ఈ వాక్యములో ఆజ్ఞ అను పదమును చెప్పారు. చివరిలో రెండు ఆజ్ఞలు ధర్మశాస్త్రమున కంతటికి మరియు ప్రవక్తలకందరికి ఆధారమైనవని చెప్పడమైనది. దానిని గురించి చూస్తే ఇలా చెప్పవచ్చును.

అజ్ఞ అనగా అజ్ఞాపించబడినది అని చెప్పవచ్చును. అయితే వెంటనే ఎవరు అజ్ఞాపించారు? అను ప్రశ్న రాగలదు. దానికి జవాబుగా పెద్దవాడు చిన్నవారిని అజ్ఞాపించును. ప్రపంచమునకు అంతటికీ పెద్దయిన వాడు ప్రపంచమును సృష్టించిన సృష్టికర్తయిన దేవుడే. దేవుడు శాసించి చెప్పినది లేక అజ్ఞాపించి చెప్పినది అజ్ఞ అనియు, శాసనము అనియు చెప్పవచ్చును. మార్పు చెందనిది శాసనముతో కూడుకొన్న దానిని శాసనము అనియూ మరొక పదమును ఉపయోగించి చెప్పితే 'ధర్మము' అనియు చెప్పవచ్చును. శాసనము అనినా, అజ్ఞ అనినా మార్పు చెందనిది అయిన దానివలన దానిని ప్రత్యేక పదము ద్వారా ధర్మము అని చెప్పవచ్చును. ఉదాహరణకు ఒక మిరపకాయను తీసుకొని చూస్తే అందులో మార్పు చెందనిది, శాసనముగా యున్నది మిరపకాయ యొక్క కారము. మిరపకాయలో కారము అనునది దాని ధర్మము అని చెప్పవచ్చును. మిరపకాయ ఎప్పటికీ ఒకే విధముగా మార్పు చెందనిదై యున్నది. కావున దాని ధర్మము కారముగా ఉండడమేయని తెలియుచున్నది. మిరపకాయకు కారము ధర్మమైనట్లు, చింతకాయకు ఫులువు ధర్మముగా యున్నది. వేపకాయకు చేదు ధర్మముగా యున్నది.

ధర్మము అనునది ఒక నియమ నిబద్ధతతో కూడియున్నదని చెప్పవచ్చును. ధర్మము లేక ధర్మములు ఎవరికి ఉంటాయి? అని ప్రశ్నించు కొని చూస్తే సృష్టించబడిన చింతకాయకు, మిరపకాయకు, వేపకాయకు ధర్మమున్నట్లే సృష్టించబడిన దేనికయినా ధర్మము ఉండును. దేవుడు సృష్టించిన సృష్టికర్త అయిన దానివలన ఆయనకు ధర్మములంటూ ఏవీ ఉండవు. సృష్టికర్తయిన దేవుడు ధర్మములకు అతీతుడుగా ఉండును. సృష్టి కర్తయిన దేవుడు తప్ప సృష్టించబడిన ఆత్మకు, జీవాత్మకు కూడా ధర్మములు

గలవు. పరమాత్మ అంశములయిన ఆత్మకు, జీవాత్మకు ధర్మములున్నప్పుడు తయారు చేయబడిన ప్రకృతికి తప్పనిసరిగా ధర్మములుండును. అయితే మనము తెలియవలసినది బ్రహ్మవిద్యయిన ఆధ్యాత్మిక విద్యను. కావున ఆత్మ, జీవాత్మలను గురించిన ధర్మములనే తెలియవలసియున్నది. బ్రహ్మవిద్యను తెలియవలసినవాడు జీవాత్మయినవాడు కనుక అతను తెలియవలసినది ఆత్మ ధర్మములను మాత్రమే.

ఇక్కడ వాక్యములో కూడా ఆత్మను తెలియవలసిన విధానమును గురించియే చెప్పారు. అలా తెలియడమే ముఖ్యమని కూడా చెప్పారు. ధర్మశాస్త్రము ఆత్మను గురించి తెలియునదై యున్నది. అందువలన ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైన ధర్మము ఏది అని అడిగినప్పుడు “నీ దేవుడయిన ప్రభువును ప్రేమింపవలయుననునదే ముఖ్యమైనదియు, మొదటిదియునైన ఆజ్ఞ” అని చెప్పియున్నారు. ఇక్కడ దేవుడయిన ప్రభువు అని చెప్పారు. ప్రభువు అనగా ముఖ్యముగా పుట్టినవాడు అని అర్థము గలదు. పుట్టిన దేవున్ని ప్రేమించడమే ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ అని చెప్పారు. ఇంతకుముందే సృష్టించినవాడు మరియు సృష్టింపబడనివాడు దేవుడు అనియు, ఆయనకు ధర్మము లేదు అనియు చెప్పుకొంటున్నాము. సృష్టింపబడనివాడు, సృష్టిని అంతటినీ సృష్టించినవాడు దేవుడు అయినప్పుడు ముఖ్యముగా పుట్టిన (ప్రభువు) అనువాడు దేవుడు ఎట్లగును? అను ప్రశ్న రాగలదు. ‘దేవుడయిన ప్రభువు’ అని చెప్పియున్నారు కనుక దేవుడు పుట్టనివాడా? పుట్టినవాడా యని అనుమానము వచ్చుచున్నది. దానికి జవాబు ఏమనగా!

దేవుడు పుట్టనివాడు అని మొదటికి చెప్పవచ్చును. సృష్టింపబడని సృష్టికర్తయిన దేవుడు మొదట ప్రకృతిని మాత్రమే సృష్టించాడు. ప్రకృతిని సృష్టించిన దేవుడయిన పరమాత్మ తన ప్రకృతిలో జీవరాసులను సృష్టించాలని

అనుకొన్నాడు. ఒకమారు ప్రకృతిని సృష్టించిన దేవుడు తనకు తాను ఏ కార్యమును చేయకూడదని నిర్ణయించుకొన్నాడు. పంచభూతములయిన ఆకాశము, గాలి, అగ్ని, నీరు, భూమి అను ఐదు సజీవమున్న పంచ భూతములను తయారు చేసిన తర్వాత ఏ కార్యము చేయనివాడుగా ఉండిపోదలచిన దేవుడు తన ప్రకృతిలో జీవులను సృష్టించుటకు, పాలించుటకు, గతింపజేయుటకు సామత్యముగా చేయు ఆత్మను ప్రత్యేకముగా, తనకు తాను పుట్టునట్లు అనుకోగా దేవుడు అనుకొన్న వెంటనే ప్రభువు అనబడు ఆత్మ తయారయినది. ఆత్మ సర్వజీవరాసులను సృష్టించుచున్నది, పాలించుచున్నది, మరణించునట్లు చేయుచున్నది. జీవులనందరినీ సృష్టించిన సృష్టికర్త ఆత్మయే కనుక ఆత్మను కూడా దేవుడు అని అనవలసి వచ్చినది. ఈ విధముగా ప్రకృతిని సృష్టించిన దేవుడు మొదటివాడు కాగా, ప్రకృతిలో జీవరాసులను సృష్టించిన దేవుడు రెండవవాడు అని చెప్పవచ్చును.

ఆత్మను కూడా సృష్టించినవాడు, ఆత్మకు కూడా దేవుడయినవాడు, ఆత్మకు కూడా వేరుగా (పరముగా) యున్నవాడయిన మొదటి దేవున్ని పరమాత్మయని చెప్పుచున్నాము. జీవరాసులను సృష్టించిన రెండవ దేవున్ని ఆత్మయని చెప్పుచున్నాము. పరమాత్మ, ఆత్మ అను ఇద్దరు దేవుళ్లు సృష్టికర్తలే, ఇద్దరు దేవుళ్లుగానే పిలువబడుచున్నా, మొదటి దేవుడయిన పరమాత్మ ధర్మములకు అతీతుడు. రెండవ దేవుడయిన ఆత్మ ధర్మములు కలవాడు. ధర్మములు లేని దేవుడు మొదటి సృష్టికర్త కాగా, ధర్మములుగల దేవుడు రెండవ సృష్టికర్తగా యున్నాడు. ప్రపంచములో ఇద్దరు దేవుళ్లున్నారని వాస్తవముగా ఎవరికీ తెలియదు. ఇద్దరు దేవుళ్ళున్నా మొదటి దేవున్ని పెద్దగా చెప్పుచున్నా మనుషులను సృష్టించినది రెండవ దేవుడయిన ఆత్మే

అగుట వలన మనుషులకు దేవుడు ఆత్మేయని చెప్పవచ్చును. మనుషులు ఆరాధింపతగిన దేవుడు ఆత్మేయని చెప్పవచ్చును. మనుషులు రెండవ దేవుని ధర్మములనే తెలియవలసియున్నది. దైవ గ్రంథములలో తెలియజేసిన ధర్మములన్నియు ఆత్మను గురించినవే యని తెలియవలెను.

మనిషి పూజించవలెనన్నా, ఆరాధించవలెనన్నా, నమస్కరించవలెనన్నా, ప్రార్థన చేయవలెనన్నా రెండవ దేవుడయిన ఆత్మను ఆరాధింపవలసిందే, ఆత్మను ప్రార్థన చేయవలసిందే. మొదటి దేవున్ని ఎవరూ ఆరాధించలేరు. ఆయనను ఆరాధించుటకు, ప్రార్థించుటకు ఎవరికీ సాధ్యపడదు. ఆయన ఏ అవసరమూ లేనివాడు, ఎవరినీ పుట్టించిన వాడు కాడు, ఆయన పుట్టించబడినవాడు కాడు. అందువలన మొదటి దేవున్ని అంతిమ దైవగ్రంథములో “ఆయన ఎవరికీ సంతతి కాడు, ఆయనకు ఎవరూ సంతానము లేరు” అని చెప్పియున్నారు. ఆయన ఎవరి ప్రార్థనతో అక్కర లేనివాడని కూడా 112వ సూరాలో చెప్పియున్నాడు. నమాజ్ లేక ప్రార్థనతో సంబంధము లేని దేవుడు మొదటివాడు కాగా, ప్రార్థనతో సంబంధమున్నవాడు రెండవ దేవుడు గలడు. ఇటు క్రైస్తవులకుగానీ, అటు ముస్లిమ్లకు గానీ ఇద్దరు దేవుళ్ళుయని (ఇద్దరు అల్లాహులుయని) తెలియదు. ఉన్నది ఒకే దేవుడు అని అంటున్నారు. ఆ ఒక్క దేవున్నే ఆరాధించుచున్నారు. ఆరాధింపతగిన దేవుడు వేరు, సృష్టికర్తయిన మొదటి దేవుడు వేరు అని రెండు మతముల వారికి తెలియదు. హిందువులకయితే దేవుడు అనే విషయమే తెలియక అనేక దేవతలను ఆరాధించుచూ పూర్తి తప్పుదారిలో (అజ్ఞాన మార్గములో) నడుస్తున్నారు.

మొదటి దేవుడు ధర్మములకు అతీతుడు. అందువలన ఆయనను ఎవరూ తెలియలేరు, ఆరాధించలేరు. ధర్మములుగల దేవుడయిన ఆత్మను

ఆరాధించుటకు మనిషి శరీరములో కొన్ని భాగములు ముఖ్యముగా యున్నవి. జీవుడు తన మనస్సుతో మరియు తన బుద్ధితో ఆత్మయిన దేవున్ని ఆరాధించ వలసియున్నది. ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైన ధర్మముగా యున్నది. ఆత్మయిన దేవున్ని “నీ పూర్ణ హృదయముతోనూ, నీ పూర్ణాత్మతోనూ, నీ పూర్ణ మనస్సుతోను ప్రేమించవలెనని” చెప్పియున్నారు. ఇక్కడ ప్రేమించవలెనంటే ఆరాధించవలెనని అర్థము. అలా చేయడమే ముఖ్యమైనదియు మొదటిదయిన ఆజ్ఞ (ధర్మము) అని వాక్యములో గలదు. ఆజ్ఞ అంటే ధర్మము అని అర్థము చేసుకొన్నట్లు, పూర్ణహృదయముతో అంటే బుద్ధి అంతటితో యని అర్థము. అలాగే పూర్ణాత్మతో అనగా జీవుడయిన నీవు అని అర్థము. ప్రేమించుము అంటే ప్రార్థించుము అని అర్థము. ధర్మశాస్త్రములో అనగా ఆధ్యాత్మిక ధర్మములలో నీవు, నీ బుద్ధితో, నీ మనస్సుతో ఆత్మయిన దేవున్ని ఆరాధించవలెనని చెప్పియున్నారు. ఇది మొదటి ఆజ్ఞకాగా, రెండవ ఆజ్ఞ మరొకటి కలదు. అది ఏమనగా!

మొదటి దానివంటిదే అయిన రెండవ ఆజ్ఞ “నిన్నువలె నీ పొరుగువానిని ప్రేమించుము” అని ఉన్నది. ఈ రెండు ఆజ్ఞలు ధర్మశాస్త్రమంతటికినీ మరియు ప్రవక్తలకును ఆధారమై యున్నవని చెప్పారు. ధర్మశాస్త్రమంతటికినీ అంటే బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రములో ధర్మములలోనూ మరియు ధర్మములను బోధించు ప్రవక్తలకందరికినీ ఆధారమైనవని వాక్యములో చెప్పారు. ఈ వాక్యమును ఆలోచించి చూస్తే ప్రతి మనిషికి తనమీద ఎక్కువ ప్రేమ ఉండును. తనమీద అంటే తన ప్రాణము మీద ఎక్కువ ధ్యాస ఉండును. ప్రాణము తీస్తారని ఇతరులు పూనుకొన్నప్పుడు తన ఆస్తివంటినయినా ఇచ్చి ప్రాణమును కాపాడుకోవలెనని చూచుదురు.

అందువలన మనిషి తనను తాను బాగుండునట్లు చూచుకొనుచుండును. తన ప్రాణము మీద తనకు ఆశ ఎక్కువ ఉండును అని అంటుంటారు. తన ప్రాణముంటే తానుండునని తలచి, తనకొరకు ఏ దేవున్నయినా మ్రొక్కుగలడు, ఏమయినా చేయగలడు. దీనినిబట్టి జీవుడు తనను తాను ఎక్కువగా ప్రేమించునని తెలియుచున్నది. వాక్యములో నిన్నువలె నీ పొరుగువానిని ప్రేమింపవలెనని అన్నారు. నిన్నువలె అనగా నీవు ఎలా బాగుండవలెనని కోరుకొందువో, చావునుండి నిన్ను దూరముగా ఉండునట్లు నీ ప్రాణము మీద ఎంత శ్రద్ధ కల్గియున్నావో అలాగే నీ పొరుగువానిని ప్రేమించవలెనని అన్నారు.

పొరుగువాడు అంటే ఏమిటి? అని ఆలోచిస్తే ఇరుగు పొరుగు అను జంట పదములను అప్పుడప్పుడు మనమే అనడముగానీ, వినడముగానీ జరుగుచుండును. ఇరుగు అంటే నేను అని అర్థము, పొరుగు అంటే నా ప్రక్కవాడు అని అర్థము. బాగా గమనించితే పొరుగు అనగా ప్రక్క ఇంటివాడు అని అందరూ అర్థము చేసుకొనుచుండురు. అది తప్పనీ, నీ ప్రక్కనుండు వానినే పొరుగువాడని అనడము జరుగుచున్నదని తెలియవలెను. ఇహ, పర అను రెండు జంట పదములున్నట్లు, ఇరుగు పొరుగు అను రెండు జంట పదములు గలవు. ఇహ లోకము, పరలోకము అన్నప్పుడు నేనున్న లోకము అనియు నేనున్న దానికంటే వేరుగాయున్న లోకము అనియు అర్థము వచ్చును. అలాగే ఇరుగు ఇల్లు, పొరుగు ఇల్లు అంటే నేనుండు ఇల్లు, నేనుండు ఇంటి ప్రక్కన ఇల్లు అని చెప్పవచ్చును. ఇరుగు పొరుగు అన్నప్పుడు నేను నా ప్రక్కవాడు అని చెప్పవలెను. ఇక్కడ వాక్యములో నీ వలె నీ పొరుగువానిని అన్నప్పుడు నీకు నీ మీద ఉన్నంత ప్రేమతో నీ

పొరుగువానిని ప్రేమించవలెనని అర్థము వచ్చును. వాక్యము ప్రకారము చూచుకొన్నట్లయితే నీకు పొరుగువాడు ఎవరున్నారని చూస్తే శరీరములో నీ ప్రక్కనే యున్నవాడు నీ ఆత్మ తప్ప మరొకడు లేడు. నీవు జీవాత్మవు అయితే నీవలె ఆత్మగాయున్నవాడు ఒక్కడే, అతడే రెండవ దేవుడయిన ఆత్మ. మొదటి దేవుడు అందరికీ అతీతుడుగా, ఎవరికీ తెలియని విధముగా యున్నాడు. అందువలన ఆత్మలుగా యున్నవారు ముగ్గురే అయితే అందులో నీవుకాక మిగతావారు ఇద్దరే కలరు. వారిలో అన్నిటికీ అతీతుడు, ఒకచోట లేకుండా అంతటా వ్యాపించిన వాడు అయిన పరమాత్మను పొరుగువాడని చెప్పుటకు వీలులేదు. నీవుకాక నీవలె యున్న ఆత్మలు రెండయినా, అందులో పరమాత్మను వదలితే మిగిలిన ఆత్మ ఒక్కటే నీ పొరుగువాడుగా యున్నాడు. నీవలె పురుషుడయినవాడు ఆత్మ, పరమాత్మ తప్ప మిగిలినదంతయూ స్త్రీ స్వరూపమైన ప్రకృతియే కలదు.

నీవలె పురుష స్వరూపమైనవాడు ఆత్మ ఒక్కడే గలడు. అందువలన నీ పొరుగువానిని ఆత్మయిన దేవునిగానే చెప్పవలెను. మొదటి దేవుడయిన పరమాత్మను ఎవరూ ఆరాధింపలేరు. ఆయన సర్వ ధర్మములకు అతీతుడు. ఆయన ఆరాధనలకు అతీతుడు, ఎవరితో సంబంధము లేనివాడు. ఆయనను ఆరాధించుటకు ఎవరూ అర్హులు కారు. అందువలన అన్ని విధములా ఆరాధింప తగినవాడు ఆత్మయేనని మూడు దైవగ్రంథములలో చెప్పబడినది. “ఈయనే మీ అల్లాహ్, ఈయననే మీరు ఆరాధించండి” అని అంతిమ దైవగ్రంథములో ఆత్మను గురించి అనేకమార్లు చెప్పాడు. సూరా ఆరులో, 102వ ఆయత్లోను, సూరా మూడులో 18వ ఆయత్లోను, సూరా 16లో ఆయత్ 51లోనూ ఈ విషయము కలదు. నీవలె నీ పొరుగువాడయిన ఆత్మను ఇష్టునిగా చూచుకోవడము అను రెండు ఆజ్ఞలు

ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైనవిగా ఉన్నవి. ప్రవక్తలైన గురువులకు, బోధకులకు ముఖ్య ధర్మముగా మనిషి ఆత్మను ఆరాధించడమే యని తెలియవలెను. ఏనుసు ఒక ధర్మశాస్త్రోపదేశకుడు ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైన ధర్మము ఏది అని అడిగినప్పుడు దానికి సరియైన సమాధానముగా ఈ వాక్యమును చెప్పాడు. ఈ వాక్యము వలన మీరు ఎవరిని ఆరాధించుచున్నారో ఒకమారు వెనుతిరిగి చూచుకొనుటకు అవకాశము గలదు.

46) మత్తయి సువార్త, 23వ అధ్యాయము, 8, 9, 10 వచనములు.

8) మీరైతే బోధకులని పిలువబడవద్దు, ఒక్కడే మీ బోధకుడు, మీరందరూ సేవకారులు.

9) మీరియు భూమిమీద ఎవరికైనను తండ్రియని పేరు పెట్టవద్దు. ఒక్కడే మీ తండ్రి. ఆయన ఏరెలాకే మేండున్నాడు.

10) మీరియు మీరు గురువులని పిలువబడవద్దు, క్రీస్తు ఒక్కడే మీ గురువు.

ఎక్కడయినా బోధకునిగా యున్నవానిని కొందరు తండ్రియనియు పిలుచుచుందురు. బోధకులుగా యున్న గురువులు తండ్రితో సమానమని కూడా చెప్పుచుందురు. అది సత్యమే అయినా మనిషి అయినవాడు ఎవడుగానీ బోధకుడు అని పిలువబడకూడదు అని చెప్పుచూ మీరు బోధకులని పిలువబడవద్దు, ఒక్కడే మీ బోధకుడు అని చెప్పారు. మీరందరూ సేవకారులే అని చెప్పియున్నారు. బోధకుడు అనగా బోధించువాడు అని

అర్థము. ఒక విషయమును మరొకరికి చెప్పువానిని బోధకుడు అనినా ఇక్కడ మాత్రము దైవజ్ఞానమును బోధించువారిని గురించి చెప్పియున్నారు. దైవజ్ఞానమును బోధించువాడు ఒక్కడేయని చెప్పారు. దీనినిబట్టి దైవజ్ఞానము ఒక్కనికి తప్ప మిగతావారికి ఎవరికీ తెలియదని చెప్పవచ్చును. మిగతా వారికి ఎందుకు తెలియదు? తెలిసిన ఒక్కడు ఎవరు? అను ప్రశ్నలకు జవాబును చూస్తే ఈ విధముగా కలదు.

దేవుని జ్ఞానము దేవునికి తప్ప ఎవరికీ తెలియదని చెప్పబడి యున్నది. అలా చెప్పిన దైవగ్రంథములలోనే మరియొక మాట కూడా చెప్పియున్నారు. అదేమనగా! దేవుని జ్ఞానమును దేవుడు ఏ మానవుని మీద ప్రసరింప చేయలేదు అని అన్నారు. అనగా దేవుని జ్ఞానము ఏ మనిషికి తెలియదనియేగా అర్థము. అందువలన ఎవడుగానీ దేవుని జ్ఞానమును బోధించలేదు. కావున మీరు బోధకుడని పిలువబడవద్దు అని వాక్యములో చెప్పియున్నారు. దేవుని జ్ఞానమును దేవుడు ఒక్కడే బోధించ గలడు. కావున మీ బోధకుడు ఒక్కడేయనీ, ఆయనే దేవుడని వాక్యములో చెప్పియున్నారు. మనిషి బోధకుడు కాడు గానీ మనుషులందరూ ఒకరి కొకరు సహోదరులుగా యున్నారని చెప్పడమైనది.

ప్రతి మనిషికి భౌతికమైన తల్లితండ్రులున్నారు. చిన్నపిల్లప్పటి నుండి కనిపించు తల్లితండ్రులనే అందరూ పూర్తిగా నా తల్లితండ్రులని నమ్మియున్నారు. ప్రత్యక్షముగా కనిపించు తల్లితండ్రుని గౌరవించాలని చాలామంది పెద్దలు చెప్పుచుందురు. అలాగే కనిపించే తల్లితండ్రులను అందరూ గౌరవించుచుందురు. కనిపించే తల్లితండ్రులు తప్ప ఇతరులు తల్లిగానీ, తండ్రిగానీ లేరని చెప్పవచ్చును. ఇదంతయూ ప్రపంచ సంబంధము. దైవిక సంబంధముగా ప్రతి మనిషికి కనిపించని, తెలియని

తల్లితండ్రులు కలరు. నిజమైన తల్లితండ్రులు కనిపించేవారా? లేక కనిపించని వారా! యని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే కనిపించనివారే నిజమైన తల్లితండ్రులని తెలియుచున్నది. అలా ఎందుకు చెప్పుచున్నామనగా! మనిషి పుట్టే దానికి తండ్రియే బీజదాతగా యుండును. దాని ప్రకారము “కనిపించని తండ్రిగా యున్న దేవుడే (ఆత్మ) సర్వజీవరాసులకు బీజదాతగా యున్నాడు.” అందువలన కనిపించని తండ్రినే నిజమైన తండ్రిగా చెప్పవలసి వస్తున్నది. మనకు తెలిసినా, తెలియకున్నా మనకు నిజమైన తండ్రి ఆత్మనని తెలియు చున్నది. అందువలన “తండ్రియని పేరు పెట్టి ఎవరినీ పిలువ వద్దు, ఒక్కడే మీ తండ్రి. ఆయన కనిపించని లోకములో కనిపించక యున్నాడని” చెప్పారు.

కనిపించే బోధకుడు నిజమైన బోధకుడు కానట్లు, కనిపించే తండ్రి నిజమైన తండ్రి కానట్లు, కనిపించే గురువు కూడా నిజమైన గురువు కాదని వాక్యములో చెప్పారు. చాలామంది ఏదో కొంత బోధించుచూ గురువులమని పిలిపించుకొనుచుందురు. అట్లు పిలిపించుకోవడము వలన, నీవు గురువుగా చలామణి కావడము వలన, యోగ్యత లేని పాత్రను పోషించినట్లగును. ఎప్పుడయినా గానీ దేవుడు ఒక్కడే గురువుగా భూమిమీదికి రాగలడు. దేవుడు మనిషివలె అవతరించినప్పుడు తానే గురువుగా యుండి జ్ఞానమును బోధించును. అందువలన “భూమిమీద మనిషిగా పుట్టిన దేవుని అవతారమే నిజమైన గురువు” అని తెలియవలెను.

47) మత్తయి సువార్త, 23వ అధ్యాయము, 15వ వచనము.

(15) వేషధారులైన శాస్త్రులారా! పరిశేయ్యులారా! ఒకనిని మీ మేతములలో కలుపుకొనుటకు మీరు నీమొద్రమును,

భూమిని చుట్టివచ్చెదరు. అతడు కలిసిన్నప్పుడు అతనిని మీకంటే రెండింతలు నరకపాత్రునిగా చేయుదురు.

మొదట కలియుగము మూడు వేల సంవత్సరములు గడచు వరకు మతము అనునది లేకుండా ఉండేది. రెండు వేల సంవత్సరముల పూర్వము క్రైస్తవము పుట్టినప్పుడు మొదట సంఘములుగా, గుంపులు గుంపులుగా యున్న క్రైస్తవులు చివరకు తమది 'క్రైస్తవ సమాజము'గా చెప్పుకొన్నారు. సమాజముగా యున్నవారు కొంత కాలమునకు తమది 'క్రైస్తవ మతము' అని చెప్పుకొన్నారు. ఈ విధముగా మొదట 'మతము' అనునది పుట్టినది. తమది క్రైస్తవ మతము అని చెప్పుకొన్న తర్వాత తమ మతమును విస్తరింప చేసుకోవాలని ప్రయత్నించారు. అలా క్రైస్తవమును ఒక మతముగా చెప్పుకొన్న తర్వాత మిగతావారు కొందరు తాము చెప్పు బోధలనుబట్టి తమది ఒక మతముగా చెప్పుకోసాగారు. ఇలా మతములు ఒకదానికొకటి తయారగుచూ పోయాయి. అతి తొందరగా భూమిమీద పన్నెండు మతములు తయారయినవి. మతములు తయారయిన తర్వాత తమ తమ మతములను ప్రచారము చేసుకోవడములో కొందరు లగ్నమైపోయారు. ఇతరులను తమ మతములో కలుపుకొనుటకు సముద్రమును, భూమిని చుట్టి వచ్చి దొరికినవానిని దొరికినట్లు తమ మతములో చేర్చుకొనెడివారు.

మతము అనునది ప్రజల ఇష్టముతో తయారయినదిగానీ, దేవుని జ్ఞానముతో తయారయినది కాదు. ప్రజల మనోభావములతో కూడుకొన్న మతములలో దైవజ్ఞానమున్నట్లు కనిపించినా, అందులో దేవుడు చెప్పిన జ్ఞానమునకు వ్యతిరేఖమయిన జ్ఞానముండేది. అందువలన మతముతో సంబంధము లేకుండా దైవజ్ఞానమును, దైవ గ్రంథములను ఆశ్రయించిన

వానికి దేవుని యొక్క ధర్మములు, దేవుని జ్ఞానము తెలిసేది. అట్లుకాకుండా మతముతో సంబంధపడి నాది ఫలానా మతము అని చెప్పుకొను వానికి మాయ జ్ఞానము తెలిసేది. దానివలన మనిషి మతమును స్వీకరించితే నరక పాత్రునిగా తయారగుచున్నాడు. మతము లేనివాడు పరలోక రాజ్యములో చేరుటకు అర్హుడగుచున్నాడు.

48) మత్తయి సువార్త, 24వ అధ్యాయము, 35వ వచనము.

(35) ఆకాశము భూమియు గీతించునుగానీ, నా మాటలు ఏమాత్రము గీతంపవు.

పరమాత్మయిన దేవుడు మాట్లాడువాడు కాడు. ఆత్మగా శరీరములో యున్నవాడు మాట్లాడగలడు. ఆత్మయిన దేవుడు రెండవ సృష్టికర్తగా, రెండవ దేవునిగా చెప్పబడుచున్నాడు. శరీరములో ఆత్మగ యున్నవాడు శరీరము నుండియే మాట్లాడుచున్నాడు. ఆత్మయిన రెండవ దేవుడు మనిషి నుండి ఎంతో జ్ఞానమును బోధించుచున్నాడు. అలా బోధించిన జ్ఞానము మాటల రూపములోనే ఉండును. ఆత్మ శరీరము నుండి బోధ రూపములో చెప్పిన మాటలు ఆకాశము, భూమి గతించినప్పటికీ ఆయన మాటలు గతించవు అని చెప్పుచున్నాడు. ఇక్కడ ముఖ్యముగా గమనించ వలసిన విషయమేమనగా! “ఆకాశము, భూమి గతించునుగానీ నా మాటలు ఏమాత్రము గతంపవు” అని చెప్పియున్నారు. అయితే ఆకాశము, భూమి ఎప్పటికీ గతించునవి కావు అని చెప్పవచ్చును. ఇక్కడ వాక్యములో గతించని ఆకాశమును, భూమిని గతించును అని చెప్పియున్నారు. కావున ఈ వాక్యములో చెప్పిన ఆకాశము, భూమి రెండూ మనకు కనిపించు ఆకాశము భూమి కాదని తెలియవలెను. వాక్యములో చెప్పిన ఆకాశము, భూమి

నశించునవిగా యున్నవి. ఎప్పటికీ నశించని భూమి, ఆకాశములు ఒక రకము కాగా, ఎప్పుడయినా వూర్తి నశించు భూమి ఆకాశములు మరొక రకముగా యున్నవి. మనిషి శరీరముగా యున్న ప్రకృతిలో ఆకాశము, గాలి, అగ్ని, నీరు, భూమి రెండు గలవు. శరీర రూపములో యున్న మొదటిదయిన ఆకాశము చివరిదయిన భూమి మధ్యలో యున్న గాలి, అగ్ని, నీరు అన్నీ నశించునవిగానే యున్నాయి. మనిషి ధరించిన శరీరము నశించును గానీ, మనిషిలో నుండి మాట్లాడిన జ్ఞానము ఎప్పటికీ నశించదని వాక్యములో చెప్పారు.

49) మత్తయి సువార్త, 24వ అధ్యాయము, 42వ పచనము.

(42) “కావ్రేన్ ఏ దినమున మీ ప్రభువు వచ్చునా మీకు తెలియదు గనుక మెలుకువగా యుండుడి.”

భూమిమీద దేవుని ధర్మములకు ఎప్పుడు ముప్పు ఏర్పడి, సాతాను ధర్మములు చెలరేగుచున్నవో, అప్పుడు దేవుడు తన అంశను భూమిమీదకు పంపి తన ఆజ్ఞలకు (ధర్మములకు) ఆటంకము కలుగకుండా చేసుకొను చుండును. అట్లు పని పడినప్పుడు దేవుడే మనిషిగా రావలసియున్నది. ఆ విధముగా వచ్చినవాడే ద్వాపర యుగములో కృష్ణుడు, కలియుగములో ఏనుప్రభువు. విశేషమేమిటంటే వారు వచ్చిపోయిన తర్వాత వారిని గుర్తించగలుగుచున్నాము గానీ, వారు వచ్చినప్పుడు ఏమాత్రము వీరు ఫలానా వారని గుర్తించలేకపోయాము. దేవుడే ప్రభువుగా వచ్చిన సమయములో ఏ ఒక్కరునూ గుర్తించలేకపోయారు. ఆయన మహిమలు చూచినవారు కూడా ఆయన గొప్పవాడని అనుకున్నారు తప్ప, సాక్ష్యాత్తూ దేవుడని తెలియలేకపోయారు. ద్వాపర యుగములో కృష్ణుడు “నేను భూమిమీద

ధర్మములకు గ్లాని కల్గినప్పుడు వస్తానని” చెప్పిపోయాడు అలాగే ప్రభువుగా వచ్చి తన ధర్మముల గూర్చి చెప్పిపోయాడు. ద్వాపరయుగములో గానీ, కలియుగములో గానీ ఆయన తెల్పిన ఆజ్ఞలలో ఏమాత్రము బేధముండదు, కానీ పుట్టిన ఆకారములలోగానీ, పేరులోగానీ, జీవితములో గానీ పోలిక లేకుండా బేధములుండును. అందువలన సాతాను వారిద్దరూ ఒక్కరేనని తెలియుటకు వీలు లేకుండా బయట స్థితి గతులను చూపి మానవులను మోసము చేసి, వచ్చినవానిని గుర్తించకుండునట్లు చేసినది. వచ్చినవాడెవడు, అట్లే రాబోవు వాడెవడు, ఎప్పుడు వచ్చిపోయాడు, ఎప్పుడు రాగలడు అను వివరము తెలియాలంటే మానవునికి కొంత జ్ఞానము అవసరము. అజ్ఞానములో ఉన్నంతవరకు దేవుని రాకగానీ, దేవుడు వచ్చియున్నాగానీ, దేవుడు వచ్చి పోయినా గానీ తెలియదు. కావున దేవుని రాక తెలియాలంటే, ఆయనను గుర్తించాలంటే ఆయనకు సంబంధించిన జ్ఞానము తెలిసి యుండాలి. ప్రస్తుత కాలములో దేవుని జ్ఞానము తెలియకుండాపోయి సాతాను జ్ఞానము నిండి పోయినది. అందువలననే పై వాక్యములో “ఏ దినము ప్రభువు వచ్చునో మీకు తెలియదు” అన్నారు. ఈ వాక్యములోనే “ఆయనను తెలియాలంటే మెలుకువగా ఉండుము” అని కూడా అన్నారు. మెలుకువ అనగా జ్ఞానము కల్గి ఉండడమని తెలియాలి.

50) మత్తయి సువార్త, 26వ అధ్యాయము, 26, 27, 28 వచనములు.

(26) వారు భోజనము చేయుచుండగా ఏసు ఒక రాట్లెను ఏట్టుకాని దానిని ఆశీర్వదించి విరిచి తన శిష్యులకిచ్చి “మీరు తీసుకొని తినుడి ఇది నా శరీరమని” చెప్పెను.

(27) మీరియు ఆయన గిన్నెను పట్టుకొని కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లించి వారికిచ్చి దీనిలఱిదిది మీరందరు త్రాగండి.

(28) “ఇది నా రక్తము. అనగా పాపక్షమాపణ నిమిత్తము అనేకుల కారకు చిందింపబడుచున్న నిబంధన రక్తము.”

ఏను ఆయనకున్న పన్నెండుమంది శిష్యులు కలిసి భోజనము చేయుచుండగా, ఏను ఒక రొట్టెను పట్టుకొని దానిని ఆశీర్వదించి, విరిచి తన శిష్యుల కిచ్చి “మీరు తీసుకొని తినుడి. ఇది నా శరీరము” అని చెప్పెను. అంతేకాక “ఆయన గిన్నె పట్టుకొని దానిలోని ద్రాక్ష రసమును మీరందరు త్రాగుడి, ఇది నా రక్తము” అని చెప్పెను. గిన్నెలోని రసమును గురించి ఇది నా రక్తము అని రక్తముగా పోల్చి చెప్పడమే కాక, రక్తమును గురించి వివరించి చెప్పుచూ “పాపక్షమాపణ నిమిత్తము అనేకుల కారకు చిందింపబడుచున్న నిబంధన రక్తము” అని చెప్పాడు. ఏను చెప్పినది సర్వ సాధారణ మాటలవలె కనిపించినా, ఆయన చెప్పిన మాటల బోధలలో అతి ముఖ్యమైన మాటలుగా భోజన సమయములో చెప్పిన మాటలను లెక్కించవచ్చును. భోజన సమయములో చెప్పిన మాటలలోని సారాంశము తెలియని క్రైస్తవులు ఈ మాటలను గొప్పగా వివరించి చెప్పుకోలేదు. పైగా ఆయన చెప్పిన వర్తమానకాల మాటను కొందరు భూతకాలము మాటగా, కొందరు భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన మాటగా చెప్పుకొంటున్నారు.

ఏను ఒక గిన్నెలో ద్రాక్షరసమును ఇచ్చి ‘ఇది నా రక్తము’ అని చెప్పాడుగానీ, శిలువ మీద కార్పబోవు ‘నా శరీర రక్తము’ అని చెప్పలేదు.

అయితే చాలామంది క్రైస్తవ బోధకులు ఏను శిలువ మీద కార్చిన ఏను శరీర రక్తముగా చెప్పుచున్నారు. ఏను పాపుల కొరకు శిలువ మీద చిందించిన రక్తము వలన మనుష్యుల పాపము క్షమించబడుచున్నదని చెప్పుచున్నారు. ఏను చెప్పినది ఒకటయితే మనుషులు చెప్పినది మరొకటిగా యున్నది. ఏను తన శరీర రక్తమును గురించి ఏమాత్రము పై వాక్యములలో చెప్పలేదు. అటువంటప్పుడు ఏను తన శరీర రక్తమును పాపుల కొరకు కార్చాడనడము అన్యాయమగును. ఆ రోజు మనుషులు ఏనును శిలువ మీదికి ఎక్కించి ఆయన రక్తమును కారునట్లు చేసి, ఆయన మరణమునకు కారణమయిన వారికి భయంకరమైన పాపము, క్షమించబడని పాపము వచ్చియుండగా, ప్రజలేదో మంచిపని చేసినట్లు ఏను మరణము వలన ప్రజల పాపములు క్షమించబడినవని, క్షమించబడునని చెప్పడము ఏనుకు వ్యతిరేఖముగా చెప్పినట్లగుచున్నది గానీ ఇతరము కాదు.

ఏను తన వాక్యములో ద్రాక్షరసమును గిన్నెలో ఇచ్చి దానిని త్రాగమని చెప్పడమేకాక అది పాప క్షమాపణ నిమిత్తము అనేకుల కొరకు **“చిందింపబడుచున్న నిబంధన రక్తము”** అని అన్నాడు. ఇక్కడ చిందింపబడుచున్న అని వర్తమాన కాలములోని విషయమును గురించి చెప్పాడు గానీ, జరుగబోవు విషయమును గురించి చెప్పలేదు. శిలువ మీద కార్చబోవు రక్తమును గురించి చెప్పలేదు. అయినా అందరూ శిలువ మీద కార్చిన రక్తము పాపుల నిమిత్తము, పాపక్షమాపణ నిమిత్తము అని చెప్పడము అవివేకమగును. శిలువ మీద ఏనును రక్తము కారునట్లు చేసిన వారికి, ఆయన శరీర రక్తము చిందుట వలన పాపము వచ్చిందిగానీ, పాపము పోలేదు అని తెలియవలెను. ఏను చెప్పినది నిబంధన రక్తమును గురించి గానీ, శరీర రక్తమును కాదు. నిబంధన అనగా అజ్ఞాన బంధనము

లతో లేని దేవుని జ్ఞానము అని అర్థము. ఏసు ప్రతి దినము ప్రజలకు చెప్పు జ్ఞానమునే “నేను అనేకుల కొరకు చిందించుచున్న” అని ప్రతి దినము జరుగుచున్న పనిని గురించి చెప్పాడు. ఆయన ప్రతి దినము మనుషుల పాపములు లేకుండా పోవునట్లు, మనుషుల పాపములు కాలిపోవునట్లు జ్ఞానమును అగ్నిని బోధించుచుండుట వలన బోధించు జ్ఞానమును తన నోటినుండి బోధ రూపములో వెదజల్లు నిబంధన రక్తమును పోలికతో చెప్పాడు. వాక్యములో చెప్పిన విషయమును **విచక్షణ** అను చూపుతో చూచినప్పుడే చెప్పబడిన సత్యము తెలియబడును.

రక్తము అను పదమును ఉపయోగించుట వలన ‘నిబంధన’ అను మాటను వదలివేసి ‘రక్తము’ అను మాటను మాత్రము తీసుకొనుట వలన చెప్పిన మాటలోని భావము సరిగా అర్థము కాకుండా పోయినది. నిబంధన అనగా జ్ఞానములతో ధర్మ సంబంధమైనదని పోల్చుకోలేకపోయారు. చెప్పిన వాక్యములో శరీరములోని రక్తమును గురించి చెప్పలేదని, రక్తము అని చెప్పుటకు మరొక కారణము కలదని చెప్పవచ్చును. శరీరము రక్తముతో నిండియుండును. శరీరములో రక్తమున్నంతవరకు శరీరము ప్రాణముతో ఉండును. శరీరములోని రక్తము కారిపోతే శరీరములో ప్రాణముండక మరణమును పొందును. దీనినిబట్టి శరీరములో సారాంశమైనది శరీరములోని రక్తమేయని తెలియుచున్నది. భోజన సమయములో మొదట ఏసు ఒక రొట్టెను తీసుకొని “ఇది నా శరీరము దీనిని తినుడు” అని రొట్టెను శరీరముగా పోల్చి చెప్పాడు. తర్వాత గిన్నెలో ద్రాక్షరసము ఇచ్చి “ఇది నేను చిందించుచున్న నిబంధన రక్తము”యని చెప్పడము జరిగినది. మొదట ఇచ్చినది ‘నా శరీరము అని దీనిని తినుడు’ అని అన్నాడు. రొట్టెను ఏసు శరీరముగా పోల్చి చెప్పి దానిని తినమని చెప్పాడు. రొట్టెను శరీరముగా

పోల్చి తింటే ఏను శరీరమును తిన్నట్లే కదా! శరీరములో సారాంశమైనది, శరీరమునకు ఆధారముగా యున్నది శరీరములోని రక్తమే కదా!

నిబంధన రక్తమును దైవజ్ఞానముగా పోల్చితే, రొట్టెయను శరీరమును దైవజ్ఞానమున్న దైవగ్రంథముగా పోల్చి చెప్పవచ్చును. ఆ విధముగా చెప్పితే శరీరమును గ్రంథములో జ్ఞానము అను రక్తము కలదు. శరీరము తింటే యనగా గ్రంథమును చదివితే అందులోయున్న సారాంశమైన జ్ఞానమును తెలియడమునే రక్తమును త్రాగడమని తెలియవలెను. అయితే ఏను ఇచ్చిన రొట్టెను, ద్రాక్షరసమునే మనిషి చూస్తున్నాడు గానీ, రొట్టె దైవగ్రంథమనీ, రసము గ్రంథసారమైన జ్ఞానమని తెలియకున్నారు. గ్రంథమును శరీరముగా (రొట్టెగా), జ్ఞానమును రక్తముగా (ద్రాక్షరసముగా) పోల్చి చెప్పారు. చిందింపబడుచున్న నిబంధన రక్తము యనగా ప్రస్తుతము బోధింపబడుచున్న ధర్మములతో కూడిన జ్ఞానమని తెలియవలెను. ఏను గ్రంథమును తన శరీరముగా, గ్రంథములోని జ్ఞానమును శరీరములోని రక్తముగా చెప్పడమైనదని మనుషులు గ్రహించని దానివలన ఏను శిలువ మీద కార్చిన రక్తము పాపక్షమాపణకొరకని పొరపడి చెప్పుకోవడము జరిగినది.

51) మత్తయి సువార్త, 28వ అధ్యాయము, 18వ వచనము.

**(18) ఏరలశిక్మేందును, భూమిమీదను నాకు సీర్వాధి
కారము ఇయ్యబడి యున్నది.**

‘లోకము’ అనగా అనుభవము గలదియని చెప్పుచున్నాము. లోకములో అనేకమైన కష్టములు, అనేకమైన సుఖములు అనుభవించు చున్నాము. లోకములో అనుభవములుండగా సుఖముల అనుభవములను

స్వర్గలోకము అనియు, కష్టముల అనుభవములను నరకలోకము అనియు చెప్పుచున్నాము. లోకము అనునది ప్రత్యేకమైన దేశముగానీ, ప్రత్యేకమైన స్థలముగానీ కాదు. అనుభవములను లోకము అని చెప్పుచూ సుఖ, దుఃఖ అనుభవములనుబట్టి స్వర్గ, నరక లోకములు అని విభజించాము గానీ అన్ని అనుభవములను కలిపి చెప్పితే 'లోకము' అని అంటున్నాము. లోకము ఏదయినా భూమిమీదనే కలదు. భూమిమీదనే మనిషి అన్ని అనుభవములను పొందుచున్నాడు కావున స్వర్గలోకమయినా, నరక లోకమయినా భూమిమీదనే కలదని చెప్పవచ్చును. అనుభవించే అనుభవములను బట్టి స్వర్గ, నరకమని అంటున్నాము గానీ అవి ఏవయినా భూమిమీదనే కలవు.

ఇహలోకము, పరలోకము అని భూమిమీదనే రెండు విధముల లోకములు గలవు. అనుభవములున్న దానిని ఇహలోకమనియు, అనుభవములు లేని దానిని పరలోకము అనియు అంటున్నాము. ఏ విధముగా చెప్పినా ఇహ, పరలోకములు రెండు భూమిమీదనే గలవు. పర అనగా వేరుగా లేక అన్యముగా యని అర్థము. పరలోకము అనగా అనుభవముల కంటే వేరుగా యున్నదని అర్థము. ఇంకా చెప్పితే ఏ అనుభవము లేనిదానిని, లోకముకంటే వేరుగాయున్న లోకము అనియూ పరలోకము అనియు చెప్పవచ్చును. మనిషి అనగా మనస్సు ద్వారా అనుభవములను పొందువాడు అని అర్థము. అందువలన భూమిమీదగల మనుష్యులందరూ ఇహలోక వాసులేయని చెప్పవచ్చును. మనిషిగా యున్న వాడు ఎవడయినా గానీ పరలోకమును చూడలేదని తెలియుచున్నది. శరీరము ధరించిన ప్రతి మనిషి అనుభవములు లేకుండా ఎవడూ లేడు. కావున ప్రతి మనిషి లోకములోని వాడేయని, పరలోకము తెలియని ఇహ లోక వాసిగా యున్నాడని చెప్పవచ్చును. అనుభవములు లేని స్థితిని

పొందువాడు పరలోకములో యున్నాడని చెప్పవచ్చును. పై వాక్యములో “భూమిమీదగల ఇహలోకమందును, అట్లే పరలోకమందును ఏసుకు సర్వాధికారము ఇవ్వబడియున్నదని” చెప్పియున్నారు.

ఏసు సాధారణ మనిషి అయివుంటే అతడు ఇహలోకములో ఉండువాడే గానీ, పరలోకమును తెలియనివాడుగా యుండును. అయితే ఏసు సాధారణ మనిషిగా కనిపించినా, ఆయన శరీరములో ఉండునది ఆత్మయేగానీ, జీవాత్మకాదు. ఆత్మ ఏసు శరీరములో నివశిస్తూ జీవాత్మగా నటించుచున్నది. సర్వమానవులలో ఆత్మ, జీవాత్మ రెండు ఉండగా, ఆత్మ కార్యములను చేయుచుండగా, జీవాత్మ శరీరములో ఆత్మ చేయు కార్యములలో గల సుఖమునుగానీ, దుఃఖమునుగానీ అనుభవించుచున్నాడు. దీనినిబట్టి మనిషి శరీరములోని జీవాత్మ కొంతసేపు స్వర్గములో, కొంతసేపు నరకములో ఉంటున్నాడని చెప్పవచ్చును. అయితే దేవుడు మనిషిగా వస్తే ఆయన శరీరములో జీవాత్మ ఉండదు. దేవుని కుమారుడు అనబడు ఆయన శరీరములో ఆత్మ పనిని చేసినా, ఆత్మ దేనినీ అనుభవించువాడు కాదు. అందువలన ఆయనను పరలోకమందున్నాడు యని చెప్పవచ్చును. ఏసు సాధారణ మనిషి కాదు కాబట్టి ఆయన ఇహలోకమయిన భూమిమీదను, అట్లే పరలోకమందును అధికారము గలవాడుగా యున్నాడు. పరమాత్మ అయిన పరిశుద్ధాత్మ నుండి ఆత్మయిన ఏసుకు సర్వ అధికారము ఇవ్వబడి యున్నది. సర్వాధికారిగా యున్నవానికి దైవజ్ఞానము మీద కూడా అధికారము గలదు కావున ఆత్మగాయున్న ఏసు దైవజ్ఞానమును చెప్పుటకు అధిపతిగా యున్నాడు. సాధారణముగా అయితే “దేవుని జ్ఞానము దేవునికి తప్ప ఏ మానవునికీ తెలియదు.” అందువలన ఆత్మల విషయము ప్రజలకు తెలియదు. సర్వాధికారము గల ఏసు జ్ఞానములో మూడు ఆత్మల విషయము

తెలిసినవాడై బోధించుచున్నాడు, కనుక ఆయన దగ్గర ఆత్మల జ్ఞానమును తెలిసిన శిష్యులు పోయి బయట ప్రపంచములోని మనుషులకు ఆత్మ జ్ఞానమును తెలియజేయుమని చెప్పాడు.

52) మత్తయి సువార్త, 28వ అధ్యాయము, 19, 20 వచనములు.

(19) కాబట్టి మీరు వెళ్ళి సీమన్త జనులను శిష్యులుగా చేయుడి. తండ్రి యొక్కయు, కుమారుని యొక్కయు, పరిశుద్ధాత్మ యొక్కయు నామములలోనికి వారికి బాప్తిస్మ మిచ్చుచు

(20) నేను మీకు ఏయే సంగతులను ఆజ్ఞాపించితినో వాటినిన్నిటిని గైకొనవలెనని వారికి బోధించుడి. ఇదిగో నేను యుగ సీమాప్తి వరకు సీదాకాలము మీతో కూడా యున్నానని వారితో చెప్పెను.

మత్తయి సువార్త 28 అధ్యాయములుగా ఉండగా, అందులో 28వ అధ్యాయమందు చివరి వాక్యములయిన 19, 20 లో ఆధ్యాత్మిక విద్య యొక్క రహస్యమంతయూ చెప్పియున్నాడు. ఇక్కడ 19వ వాక్యములో చెప్పియున్న మూడు ఆత్మల సమాచారము గ్రంథములోకెల్లా ముఖ్యమైన జ్ఞానము అని తెలియవలెను. ఇక్కడ కొంత ఆలోచిస్తేగానీ అర్థము కాకుండునట్లు 'తండ్రి'యను పదమును ముందు చెప్పి, 'కుమారుడు' అను పదమును వెనుక చెప్పియున్నారు. దీనిని గురించి ఆలోచించిన వారికి ముందు కుమారుడు తర్వాత తండ్రి, ఆ తర్వాత తండ్రికి తండ్రి అయిన

పరిశుద్ధాత్మ యను వరుసక్రమము తెలియగలదు. దీనిని బాగా వివరించి చెప్పితే కుమారుడు అని చెప్పిన చోట జీవాత్మయనీ, తండ్రియని చెప్పినచోట ఆత్మయనీ, పరిశుద్ధాత్మయని చెప్పినచోట పరమాత్మయనీ తెలియవలెను. ప్రపంచములో మూడు ఆత్మలు తప్ప ఇతర ఆత్మలు ఏవీ లేవు. ఆ మూడు ఆత్మలే సిద్ధాంతము ప్రకారము జీవాత్మ, ఆత్మ, పరమాత్మయని చెప్పవచ్చును.

‘బాప్తిస్మము’ అనగా ఒక విధముగా ఉపదేశము అని చెప్పవచ్చును. ఉప అనగా ప్రక్కనగలది యని అర్థము. ఉపదేశము అనగా ప్రక్క దేశము అని చెప్పవచ్చును. ఇంకా వివరముగా చెప్పితే ఇప్పుడు “నీవున్న ఈ దేశమును వదలి పరదేశమునకు పోవుటకు అనుమతిని పొందడమని అర్థము.” పరదేశమునకు పోవుటకు అనుమతిని మొదట ఒక అధికారిచే పొందవలసియున్నది. ఆ అధికారిని గురువు అని చెప్పవచ్చును. గురువు అనగా పరదేశమునకు లేక పరలోకమునకు అధిపతిగా యున్నవాడు అని అర్థము. భూమిమీద ఎంతమంది గురువులున్నా, పరలోకమునకు అధిపతియైన దేవుడే నిజమైన గురువు అని చెప్పడమైనది. పరలోకమునకు అధిపతియైన దేవుడు భూమిమీదికి మనిషివలె వస్తే ఆయనే నిజమైన బాప్తిస్మమును ఇచ్చు నిజగురువు. భూమిమీద ఎందరో గురువులమని చెప్పుకొనినా వారందరూ పేరుకు మాత్రమే గురువులు. వారు ఇచ్చునది పేరుకు మాత్రమే ఉపదేశము (బాప్తిస్మము).

నిజగురువుయైన దేవుడు భూమిమీద మనిషిగా లేకున్నప్పుడయినా జ్ఞాన సాంప్రదాయము ప్రకారము బోధకులు కూడా కొందరిని శిష్యులుగా చేసుకొని ఉపదేశము ఇవ్వవలసి యుండును. ఉపదేశము పరదేశమునకు అనుమతిలాంటిదియైతే, ఉపదేశ కార్యములో శిష్యులకు గురువు నీటితోనో, మంత్రముతోనో, వాక్యముతోనో, విభూతితోనో ఉపదేశము ఇచ్చుచుండురు.

ఉపదేశము పరలోక రాజ్యమునకు అనుమతిలాంటిది అయితే వాక్యముగానీ, నీరుగానీ పరదేశ ప్రవేశమునకు అనుమతి పొందినట్లు గుర్తింపుగల టికెట్ లాంటిది. ఎక్కువమంది గురువులు మంత్రమునుగానీ, వాక్యమునుగానీ ఉపదేశ కార్యములలో వినియోగించుచుందురు. అదే విధముగా తన శిష్యులయిన వారికి చెప్పుచూ “**మీరు వెళ్లి సమస్త జనులను శిష్యులుగా చేయుడి**” అని చెప్పాడు. సమస్త జనులను శిష్యులుగా చేసుకొన్నప్పుడు వారికి బాప్తిస్మము (ఉపదేశము) కూడా ఇమ్మని చెప్పాడు. అయితే ఉపదేశ కార్యములో శిష్యునకు ఇచ్చు టికెట్ లాంటిది ఇచ్చినప్పుడు “తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్మయను పేర్లనే వాక్యముగా చెప్పుచూ, మూడు ఆత్మల నామముతో బాప్తిస్మము ఇవ్వము” అని చెప్పాడు. జ్ఞాన సాంప్రదాయము ప్రకారము బాప్తిస్మములో అలా చేయవలసి యున్నది. కావున యోహాన్ అను గురువు మనుషులకు బాప్తిస్మము ఇచ్చినప్పుడు నీటితో బాప్తిస్మము ఇచ్చాడు. ఆ విధానము ప్రకారము ఏను కూడా యోహాన్ దగ్గర ఉపదేశము పొందాడు. ఆ సమయములో యోహాన్ ఏనును చూచి ఇలా అన్నాడు.

మత్తయి సువార్త, మూడవ అధ్యాయము, 14,15 వచనములలో ఇలా చెప్పాడు చూడండి. యోహాన్ ఏనును చూచి “**నేను నీచేత బాప్తిస్మము పొందవలసినవాడనై యుండగా నీవు నా వద్దకు వచ్చుచున్నావా?**” అని ఆయనను నివారింపజూచెను. అయితే ఏను ఇలా అన్నాడు “**ఇప్పటికి కానిమ్ము! నీతి (జ్ఞానము) యావత్తు ఈలాగు నెరవేర్చుట మనకు తగియున్నది**” అని అతనికి ఉత్తరమిచ్చెను. జ్ఞాన సాంప్రదాయములో తప్పనిసరిగా గురువువద్ద బాప్తిస్మము పొందవలసి యున్నదని ఏసే చెప్పాడు. అదే విషయమునే నేను కూడా బాప్తిస్మమును

గురించి చెప్పాను. ఏను తన శిష్యులకు బాప్తిస్మమిచ్చు అధికారమిచ్చి 'ఒక వర్గము, ఒక కులము అని కాకుండా సమస్త జనులకు అవసరమైనది బాప్తిస్మము' అని చెప్పి అందరికీ బాప్తిస్మ సమయములో తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్మయను ప్రవేశ పత్రమును ఇవ్వమని చెప్పాడు. ఎప్పటికీ దేవుడు కనిపించు మనిషిగా భూమిమీద ఉండి ఉపదేశము ఇవ్వలేదు కనుక ఆ కార్యమును తన శిష్యులకు చెప్పాడు. బాప్తిస్మ కార్యముతో ఆగక 'నేను మీకు ఏ సంగతులు చెప్పితిను వాటినిన్నిటిని గ్రహించుమని' వారికి బోధించుచున్నాడు.

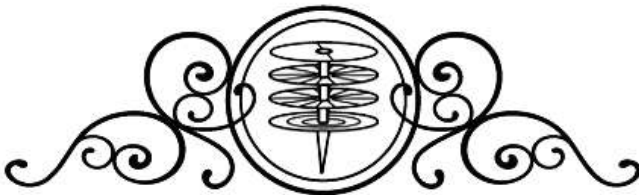
అలా చెప్పుచూ మేము గురువులము కాదు కదా! యను అనుమానము లేకుండా నేను మీతో కూడా ఎల్లప్పుడును ఉంటాను అన్నాడు. అలా చెప్పడములో విశేషముగా ఏను ఏమి చెప్పాడనగా "ఇదిగో నేను యుగ సమాప్తి వరకు సదాకాలము మీతో కూడా ఉన్నాను" అని వారితో అన్నాడు. ఈ మాటను చూస్తే యుగముల విషయము తెలిసినవారికి ఒక ప్రశ్న రాగలదు. అది ఏమనగా! యుగము అనునది అయిపోవునది కాదు. ఒక యుగము పోతే మరియొక యుగము ఉంటుంది. అటువంటప్పుడు సమాప్తము లేని యుగములను గురించి యుగ సమాప్తియని ఎందుకు చెప్పాడు? అను ప్రశ్న రాగలదు. ఈ ప్రశ్నకు జవాబు వెదకితే ఇలా తెలియుచున్నది. కాలము శాశ్వితమైనది, ఎప్పటికీ జరుగునది, దేవుడు (పరమాత్మ) ఎప్పటికీ ఉండువాడు, అలాగే దేవునికి మారుపేరయిన కాలము కూడా ఎప్పటికీ ఉండునది. కాలము పరమాత్మయై ఉన్నది కావున కాలమునకు మూడు ఆత్మల పేర్లు పెట్టబడినవి. పరమాత్మ మూడు ఆత్మలుగా యున్నాడు. జీవాత్మ, ఆత్మ, పరమాత్మగా విభజింపబడి యున్నాడు. ఈ మూడు పేర్లు కాలములో వినిపించునట్లు, కాలములో

తెలియునట్లు కాలమునకు భూత, భవిష్యత్, వర్తమాన అను మూడు పేర్లు పెట్టారు. దేవున్ని చేరుటకు అవసరమైన యోగము యొక్క పేరును కాలమునకు పెట్టారు. ఈ విధముగా కాలమును నాలుగు పేర్లుగా చెప్పుచూ, ఆ నాలుగు పేర్ల చివర 'యోగము' అను పదమును పెట్టుట వలన దేవున్ని చేరుటకు లేక కాలమై (దేవుడై) పోవుటకు యోగము అవసరము అని తెలియునట్లు కాలము పేరు చివర యోగము అను పేరును ఉంచారు.

కాలమును నాలుగు భాగములుగా చేసి, నాలుగు పేర్లు వరుసగా కృత్, త్రైతా, ద్వాపర, కలి అని పేర్లు పెట్టడమేకాక అన్ని పేర్ల చివరిలో యోగము అను మాటను ఉంచుట వలన కృతయుగము, త్రైతాయుగము, ద్వాపరయుగము, కలియుగము అని చెప్పబడుచున్నవి. కృత అని అనగా చేయునది ఆత్మ అని అర్థము. త్రైతా అనగా మూడు అని అర్థము. అలాగే ద్వాపర అనగా రెండు కానిది మూడు అని అర్థము. కలి అనగా నాశనమగు నది జీవాత్మయని అర్థము. క్షరుడు, అక్షరుడు, పురుషోత్తముడు అని ప్రథమ దైవగ్రంథములో చెప్పారు. క్షరుడు అనగా నాశనమగువాడు జీవాత్మయని, అక్షరుడు అనగా నాశనము కానివాడు ఆత్మయని, పురుషోత్తముడు అనగా క్షర, అక్షరులకంటే ఉత్తమ పురుషుడు పరమాత్మ యని అర్థము. ఈ ముగ్గురు పురుషులనే "తోలబడేవాడు, తోలేవాడు, చూచేవాడు" అని అంతిమ దైవగ్రంథములో సూరా 50, ఆయత్ 21లో చెప్పియున్నారు. అలాగే "కుమారుడు, తండ్రి, పరిశుద్ధాత్మ" యని ద్వితీయ దైవగ్రంథములో చెప్పియున్నారు. ఈ ముగ్గురు పురుషులను తెలియుటకు యోగము అవసరము. అందువలన నాలుగు కాలముల పేర్ల చివరలో యోగము అని చెప్పియున్నారు. యోగము వలన జీవాత్మ తనను తాను తెలియ గలడు, అందువలన కలియోగము అని అన్నారు. యోగము

వలన ఆత్మను తెలియవచ్చును, అందువలన కృతయోగము అని అన్నారు. యోగము వలన పరమాత్మను చేరవచ్చును, అందువలన త్రైతాయోగము అనియు, ద్వాపర యోగము అనియు చెప్పియున్నారు. ఇది అంతయు జ్ఞాన సంపన్నులయినవారు ఏర్పరచిన విధానము వలన పెట్టబడిన పేర్లు. అయితే కాలక్రమమున త్రైత అను పదము త్రైతా అని పలుకబడుచున్నది. అట్లే యోగము అను మాట నేడు యుగము అని చెప్పబడుచున్నది. అందువలన పై వాక్యములో ‘యోగ సమాప్తి’ అని వ్రాయవలసిన చోట ‘యుగ సమాప్తి’ అని వ్రాశారు. వాస్తవమైన పదమును చెప్పుకొంటే యోగ సమాప్తి అగువరకు నేను ఎల్లకాలము మీతోనే యుంటానని చెప్పాడు. దానిని వివరించి చెప్పుకొంటే యోగ సమాప్తి వరకు మీతోనే ఉంటానని చెప్పడము కదా! ఒక మనిషి (జీవుడు) యోగ సమాప్తిని పొందినప్పుడు దేవునిలోనికి ఐక్యమైపోవును. దేవునిలోనికి ఐక్యము కాకుండా దేవుడు వేరు, జీవుడు వేరుగా యున్నప్పుడు దేవునిలోనికి కలియుటకు యోగము అవసరము. **యోగము పరిసమాప్తి చెందినప్పుడు జీవుడు దేవుడు కలిసి పోవుదురు.** అలా కలియనంతవరకూ జీవునితో పాటు దేవుడుండును. జీవుడు దేవునితో కలిసిపోయినప్పుడు యోగము పూర్తి అయినదని అర్థము. అప్పుడు జీవునితో పాటు దేవుడు ఉండవలసిన అవసరము లేదు. అప్పుడు ఇద్దరూ ఒకటై పోయి ఉండురని తెలియవలెను. అందువలన వాక్యములో “యుగ సమాప్తి” వరకు అని చెప్పియున్నారు.

మార్కు సువార్త

1) మార్కు సువార్త, 2వ అధ్యాయము, 19, 20 వచనములు.

(19) పెండ్లి కుమారుడు తమతాళి కూడా యున్న కాలమున పెండ్లి ఇంటివారు ఉపవాసము చేయతగునా? పెండ్లి కుమారుడు తమతాళి కూడా ఉన్నంతకాలము ఉపవాసము చేయతగదు గానీ

(20) పెండ్లి కుమారుడు వారి యొద్దనుండి కానిపోబడు దినములు వచ్చును. ఆ దినములలోనే వారు ఉపవాసము చేతురు.

కొందరు ఏనువద్దకు వచ్చి “యోహాను శిష్యులు, పరిసయ్యులు ఉపవాసము చేయుదురుగానీ, నీ శిష్యులు ఉపవాసము చేయరు దానికి కారణమేమని” ఏనును అడుగగా ఏను పై వాక్యములను చెప్పి యున్నాడు. ఉపవాసము అనగా ఆహారమును తీసుకోకుండా ఉండడమని ఇక్కడ అర్థము. ఇది సర్వసాధారణ ప్రపంచ అర్థముగా యున్నది. ఈ వాక్యములో విశేష అర్థముతో కూడుకొన్న పదము పెళ్ళి కుమారుడు. ఈ పదమును ఆధ్యాత్మిక అర్థముతో చెప్పుకొంటే పెళ్ళి అనగా దేవుడు అని అర్థము గలదు. దానిప్రకారము పెళ్ళి కుమారుడు అనగా! దేవుని కుమారుడు అని అర్థము. దేవుని కుమారుడు అయిన ఏను తమతో యుండగా దేవుని కుమారుని వద్ద యున్నవారు సంతోషముతో యుందురు కావున ఉపవాసము ఉండరు. పెళ్ళి కుమారుని (దేవుని కుమారుని) తమవద్ద నుండి ఇతరులు

బలవంతముగా తీసుకొని పోయినప్పుడు దేవుని కుమారుని వద్ద యున్న వారందరూ ఆయన తమవద్ద నుండి లేకుండా పోవుచున్నాడే యను బాధతో అన్నము తినకుండా ఉపవాసముందురు. అదే విధముగా మనుష కుమారునిగా చెప్పుకొనుచూ దేవుని కుమారుడైన ఏసు తమవద్ద యున్నంత కాలము ఏసు శిష్యులు సంతోషముతో యుందురు కావున ఉపవాస ముండరు. ఏసు తమవద్ద లేకుండా పోయినప్పుడు దిగులుతో ఉపవాస ముండవచ్చును. పెళ్లి కుమారుడు అనగా దేవుని కుమారునిగా అర్థము చేసుకోవలెను.

2) మార్కు సువార్త, 4వ అధ్యాయము, 38, 39 వచనములు.

(38) ఆయన (ఏసు) దానె అమరమున తలగడ మీద (తలవాల్చుకాని) నిద్రించుచుండెను. వారు (శిష్యులు) ఆయనను లేపి బాధకుడా! మేము నశించిపోవుచున్నామీ నీకు చింతలేదా? అని ఆయనతో అనిరి.

(39) అందుకు ఆయన లేచి గాలిని గద్దించి నిశ్శబ్దమై ఊరుకుండుమని సముద్రముతో చెప్పగా గాలి అణిగి మిక్కిలి నిమ్మకాయయెను.

ఏసును ఆయన శిష్యులును సముద్రము మీద చిన్న పడవను ఎక్కి ప్రయాణించుచుండగా కొంత దూరము పోయిన తర్వాత వారి పడవ తుఫానులో చిక్కుకొనెను. వారి పడవ తుఫానులో యున్నందువలన, పడవ మీదికి అలలు కొట్టినందువలన పడవ నీటితో నిండి పోయెను. అప్పుడు ఏసు శిష్యులు భయపడిపోయి తాము సముద్రములో మునిగిపోతామని

తలచి ఆందోళన చెందినవారై ఏసును లేపి పడవ తుఫానులో చిక్కుకొన్నదని, అది మునిగిపోయే ప్రమాదముందని, దాని వలన అందరూ జలనమాధి అగుదుమని చెప్పగా ఏసు లేచి అల్లకల్లోలముగా యున్న సముద్రమును, వేగముగా వీచు తుఫానును గద్దించి అగిపొమ్మని చెప్పగా, ఆ ఒక్క మాటతోనే తుఫాను లేకుండాపోయి సముద్రము ప్రశాంతముగా మారిపోయెను. ఇది పెద్ద వింత అయినా ఎందుకు అలా జరిగినది? అని అక్కడున్న వారికి ఎవరికీ అర్థము కాలేదు. ఏసు మహిమగలవాడని వారు చెప్పుకొనిరిగానీ అలా జరుగుటకు కారణమైన విషయము వారికి తెలియదు. అక్కడ జరిగిన సంఘటనను గురించి చెప్పుకొంటే ఎంతో విశేషమైన జ్ఞానము తెలియును, అది ఏమనగా!

ఏసు సామాన్యమైన మనిషికాడు. అయినా ఆయన సర్వ సాధారణముగా కనిపించుచూ మనిషివలె ప్రవర్తించు దేవుడని చెప్పకతప్పదు. పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుడు మానవ ఆకారములోనికి వచ్చినప్పుడు ఆయన ఎవరికీ గుర్తింపబడడు. ఆయన ఫలానావాడని ఎవరూ చెప్పలేరు. దేవుని జన్మ మానవునిగా యున్నప్పుడు అత్యంత రహస్యముగా ఉండును. ప్రపంచ బుద్ధితో ఆయనను ఎప్పటికీ, ఎవరూ తెలియలేరు. ఆయనను జ్ఞానము వలననే తెలియుటకు అవకాశముండును. జ్ఞానము వలన దేవుని అవతారమును రెండు విధములుగా తెలియవచ్చును. ఒకటి ఎవరూ చెప్పని దేవుని ధర్మములు శాస్త్రబద్ధముగా ఎక్కడ తెలియబడుచున్నవో అక్కడ దేవుని అవతారము ఉందని తెలియవచ్చును. రెండవది ఎక్కడ ప్రకృతి శాసించ బడుచున్నదో అక్కడ పరమాత్మ మనిషి ఆకారములో ఉన్నాడని చెప్పవచ్చును. ఈ రెండు విధానముల ప్రకారము కాకుండా వేరు విధముగా ఎవరూ దేవుని అవతారమును గుర్తించలేరు. త్రైతాయుగములో రావణబ్రహ్మకు దేవతలు నమస్కరించారు. ఆయన నవగ్రహములను శాసించగలిగినప్పుడు

ఆయన సాధారణ మనిషి కాదని తెలిసింది. రావణబ్రహ్మ ఎవరికీ తెలియని దైవ ధర్మములను బోధించడమేకాక వాటిని ప్రజల చేత ఆచరింపజేశాడు. అందువలన రావణబ్రహ్మ దేవుని అవతారమని తెలిసినది. అట్లే ద్వాపర యుగములో కృష్ణుడు సూర్యున్ని శాసించి ఒక విధముగా, భగవద్గీతలో ధర్మములను బోధించి మరొక విధముగా దేవుని అవతారమని తెలియబడి నాడు. రెండు వేల సంవత్సరముల పూర్వము మనిషిగా వచ్చిన ఏసు సముద్రమును శాసించి ఒక రకముగా, దైవ ధర్మములను బోధించి మరొక రకముగా దేవుడని గుర్తించబడినాడు. ఏసు ఎవరయినది ప్రజలకు తెలియుటకే సముద్ర ప్రయాణములో తుఫాను లేచిందని అర్థమగుచున్నది. ఈ విధముగా దేవుని అవతారము రహస్యమైనది యైనా తెలియుటకు కూడా అవకాశమును దేవుడే కల్పించాడు.

3) మార్కు సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 38, 39, 40, 41, 42, 43 వచనములు.

(38) సీమాజ మందిరపు అధికారి యొక్క ఇంటికి వచ్చి వారు గుంపుగాయుండి ఏడ్చుట చూచి

(39) లోపలికి పోయి మీరేల గాల్లుచేసి ఏడ్చుచున్నారు? ఈ చిన్నది నిద్రించుచున్నదేగానీ చనిపోలేదని వారితో చెప్పెను.

(40) అందుకు వారు ఆయనను అపహసించిరి. అయితే ఆయన వారినందరినీ బయటికి పంపివేసి, ఆ చిన్నదాని తల్లితండ్రులను తనతో యున్నవారిని వెంటపెట్టుకొని ఆ చిన్నది పరుండిన గదిలోనికి వెళ్లి

(41) ఆ చిన్నదాని చేయిపట్టి “తలీతాకుమీ” అని ఆమెతో చెప్పెను. ఆ మాటకు “చిన్నదానా లెమ్మని నీతో చెప్పి చున్నానని” అర్థము.

(42) వెంటనే ఆ చిన్నది లేచి నీడవసాగెను. ఆమె ఏడ్రెండు సంవత్సరముల ప్రాయము గలది. వెంటనే వారు చాలా విస్మయమొందిరి.

(43) జరిగినది ఎవరికీ తెలియకూడదని ఆయన వారికి గట్టిగా ఆజ్ఞాపించి ఆమెకు ఆహారము పెట్టడని చెప్పెను.

చనిపోయిన మనిషి తిరిగి బ్రతకడము అందరికీ గొప్ప ఆశ్చర్యకరమైన విషయమే. ఏను తన జీవితములో చనిపోయిన వారిని లేపాడు. ఇతరులను ఆయన లేపడమేకాక, ఆయనే స్వయముగా చనిపోయి బ్రతికివచ్చిన సంఘటన కూడా జరిగినది. ఇది ఎలా జరిగినదని ఆలోచిస్తే, కొంత తెలియని రహస్యము తెలియుచున్నది. అది ఏమనగా! మరణము అనునది నాలుగు రకములు గలదు. 1) కాలమరణము 2) అకాల మరణము 3) తాత్కాల మరణము 4) ఆఖరీ మరణము. ఆఖరీ మరణమును పొందినప్పుడు అతడు తిరిగి పుట్టడు. అతడు ఆఖరీ మరణముతో మోక్షమును పొందును. అట్లే మొదటిదయిన కాలమరణము సర్వ సాధారణముగా జరుగుచుండును. కాలమరణము వలన మనిషి ప్రస్తుత శరీరమును వదిలి రెండవ జన్మకు పోవును. కాలమరణములో రెండవ జన్మకు పోవడము తప్ప ఇతర దారి ఉండదు. ఇకపోతే అకాల మరణము వలన మనిషి పూర్తి చనిపోక సగము శరీరమును మాత్రము కోల్పోయి

సగము శరీరముతో బ్రతికియుండును. ఇది కొంత ఆశ్చర్యముగా యున్నా జరుగుచున్న సత్యము అంతే.

మనిషికి శరీరము రెండు భాగములుగా గలదు. మనిషికే కాదు మిగతా జీవరాసుల శరీరములు కూడా స్థూల, సూక్ష్మ అను రెండు రకములు గలవు. మనిషి శరీరములో పది భాగములు స్థూల శరీరముగా, పదిహేను భాగములు సూక్ష్మశరీరముగా యున్నది. మనిషి అకాల మరణమును పొందినప్పుడు పది భాగములు గల స్థూల శరీరమును వదలి పదిహేను భాగముల సూక్ష్మ శరీరముతో జీవించుచుండును. అందువలన అకాల మరణమును పొందిన వానిని సగము చచ్చినవాడు యని చెప్పవచ్చును. మిగిలియున్న సూక్ష్మ శరీరము పూర్తిగా మరణించినప్పుడు కాలమరణ మగును. అప్పుడు వాడు రెండవ జన్మకు పోవును. కాల మరణము రాకుండా అకాల మరణముతో చనిపోయినవాడు కనిపించక బ్రతుకు చుండును. అతడు కాలమరణము వచ్చు వరకు అట్లే యుండును. ఇకపోతే తాత్కాల మరణము మాత్రము ఇంతవరకూ ఎవరికీ తెలియనిదిగా యున్నది. తాత్కాల మరణములో మనిషి శరీరములో అన్ని కార్యములు నిలిచిపోవును. అయినా మనిషి శరీరములోని జీవుడు బయటికి పోకుండా శరీరములోనే అణిగియుండును. శరీరములో అణిగియున్న జీవుడు నిద్రలో మునిగి యుండును. తాత్కాల మరణములో మనిషి చనిపోకుండా అతని ప్రాణము శరీరములోనే అణిగి యుండుట వలన ఆ మనిషి పైకి మాత్రము చనిపోయినట్లే కనిపించుచుండును. అలా కనిపించుట వలన అతనిని చనిపోయిన వానిక్రింద జమకట్టి అతని శరీరమును పూడ్చి పెట్టిన సంఘటనలు చాలా జరిగినవి. తాత్కాల మరణములో అతడు చనిపోలేదు అని ఎవరూ గుర్తించలేరు. అందువలన చాలామంది ప్రాణముతోయున్నా

వారిని పూడ్చిపెట్టడము జరిగినది. కొన్ని జరిగిన ప్రత్యక్ష సంఘటనలను క్రింది పేజీలలో ఇస్తున్నాము చూడండి.

(జమ్ముకాశ్మీర్ లోని అబ్దుల్ అజీజ్ కథ)

2009 డిశంబర్ 7వ తేదీన టీవీ9 లో మధ్యాహ్నము 1-30 నిమిషములకు ఒక కథనము ప్రసారమైనది. అదేమనగా! అప్పటికి వారము రోజుల క్రితము అనగా 2009 నవంబరు, 30వ తేదీన జమ్ము కాశ్మీరులోని 'రాజౌరి' అను గ్రామములో అబ్దుల్ అజీజ్ అను 60 సంవత్సరముల వృద్ధుడు చనిపోయాడు. అతను ముస్లీమ్ అయిన దానివలన ఇస్లామ్ సాంప్రదాయము ప్రకారము అతనిని భూమిలో పూడ్చిపెట్టడము జరిగింది. అతనిని పూడ్చిపెట్టిన మూడు రోజులకు అతను సాధారణముగా చనిపోలేదనీ, ఎవరో హత్య చేశారని ఆరోపణ పోలీసులకు చేరింది. వెంటనే పోలీసులు కేసు వ్రాసుకొని సృశానానికి పోయి అబ్దుల్ అజీజ్ శవమును బంధువుల సమక్షములోనే వెలికి తీశారు. వెలికి తీసిన అబ్దుల్ అజీజ్ శరీరమును పోస్టుమార్టమ్ (శవపరీక్ష) కొరకు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి పంపించారు. అందులోని డాక్టర్ శవపరీక్ష చేయను మొదలు పెట్టాడు. మొదట తల భాగమును పరీక్షించుటకు తలమీద చర్మమును తీయుటకు కత్తితో తలమీద కొట్టడము జరిగింది. తలమీద గాయమైంది. అప్పుడు అందరికీ ఆశ్చర్యమగునట్లు అంతవరకు చనిపోయిన అబ్దుల్ అజీజ్ లేచి కూర్చొని "నన్నేమి చేయుచున్నారని" ప్రశ్నించాడు. అలా అతను లేచి అడుగడము డాక్టర్ కు నమ్మశక్యము కాలేదు. అయినా డాక్టరు తేరుకొని అతను అడిగిన ప్రశ్నకు 'నిన్ను శవపరీక్ష చేయుచున్నామని' చెప్పాడు. దానికి అబ్దుల్ అజీజ్ 'నేను బ్రతికే ఉన్నానుకదా!' అని అన్నాడు. అంతలో

డాక్టర్ గారు అబ్దుల్ అజీజ్ యొక్క బంధువులకు విషయమును తెలుపగా, బయటనున్న బంధువులు వచ్చి ఆయనను తీసుకుపోవడము జరిగినది. మూడు రోజుల క్రిందట అబ్దుల్ అజీజ్ చనిపోయినప్పుడు పదిహేను నిమిషముల తర్వాత పరీక్షించి, చూచి అతను చనిపోయాడని చెప్పాననీ, అజీజ్ విషయములో అద్భుతము జరిగిందని డాక్టరు చెప్పడము జరిగింది. రాజౌరి గ్రామ ప్రజలు కూడా తమ చేతులతో పూడ్చిపెట్టిన అబ్దుల్ అజీజ్ మూడు రోజుల తర్వాత బ్రతికి రావడమేమిటని ఆశ్చర్యమును వ్యక్తము చేశారు. ఈ సంఘటన జరిగి ఇప్పటికి కేవలము ఆరు సంవత్సరముల ఏడు నెలలు మాత్రమే అవుతుంది. ఈ విషయమును అందరికీ తెలిసేలాగ ఆ రోజే టీవీ ఛానళ్ళు అన్నీ ప్రసారము చేశాయి. ఈ సంఘటన కూడా డాక్టర్ల సమక్షములోనే జరిగింది. కావున ఎవరూ దీనిని ఖండించడానికి గానీ, మూఢ నమ్మకమనుటకు గానీ వీలులేదు.

(విశాఖ జిల్లాలో జరిగిన ఒక సంఘటన)

విశాఖజిల్లాలో అరకు లోయకు పోవు దారిలో 'శృంగవరపు కోట' అను ఊరు కలదు. శృంగవరపు కోట మండలమునందు అక్కడికి 12 కిలోమీటర్ల దూరములో 'సారెపురము' అను గ్రామము కలదు. సారెపురము గ్రామములో 67 సంవత్సరముల వయస్సున్న 'సముద్రమ్మ' అను పేరుగల ఆడ మనిషి ఉండేది. ఆమెకు దాదాపు పది సంవత్సరముల నుండి హై బిపి. మరియు షుగర్ వ్యాధి ఉండేవి. ఆమె శృంగవరపు కోటలోని సీనియర్ డాక్టరయిన ధర్మలింగాచారి వద్ద వైద్యము చేయించుకొనేది. ఎం.బి.బి. యస్ డాక్టరు ధర్మలింగాచారిగారు మంచి పేరుగాంచిన దాదాపు 60 సంవత్సరముల వయస్సుగల అనుభవజ్ఞుడు. ఇప్పటికి 6 సంవత్సరముల

పూర్వము ఒకరోజు సాయంకాలము 6 గంటల సమయములో సముద్రమ్మును డాక్టరు ధర్మలింగాచారి వద్దకు తీసుకరావడము జరిగినది. అంతకుముందే ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో చనిపోయిందని చెప్పిన తర్వాత అక్కడికి తీసుక వచ్చారు. అప్పుడు డాక్టరు గారు ఆమెను చూడగా ఆమె శరీరములో బి.పి గానీ, నాడిగానీ ఏమాత్రము లేదు. ఆమె శ్వాసగానీ, నాడి (పల్స్) గానీ ఏమాత్రము లేనందున ఆమెను చనిపోయినట్లు నిర్ధారించిన డాక్టరు “ఇంటికి తీసుకెళ్ళండి, ఈమె చనిపోయింది, ఈమెకు వైద్యము అవసరము లేదు” అన్నాడు. అప్పుడు వారు 12 కిలోమీటర్ల దూరములోనున్న వారి గ్రామమునకు తీసుకెళ్ళారు. అప్పటికే రాత్రి అయినందున ఉదయమే ఆమెను పూడ్చాలనుకొన్నారు. తెల్లవారగానే వర్షము ప్రారంభమై రెండు రోజులు ఏమాత్రము వదలకుండా కురియుచుండుట వలన బయటికి పోయేదానికి అవకాశమే లేకుండా పోయింది. సముద్రమ్ము శవాన్ని అలాగే మూడురోజులు వరండాలోనే ఉంచారు. మూడు రోజుల తర్వాత నాల్గవ రోజు ఉదయము ఆమె లేచి కూర్చొని అందరినీ పిలిచిందట. అప్పుడు ఆమె బంధువులు ఆమె బ్రతికినట్లు గ్రహించి, వెంటనే డాక్టరు ధర్మలింగాచారి గారికి ఫోన్ చేయడము జరిగింది. పదిహేను రోజులు గడచిన తర్వాత ఆమెను డాక్టరుగారి దగ్గరకు తీసుకరావడము జరిగింది. అప్పుడు డాక్టరు “నీవు చనిపోయి మూడురోజులు అట్లే ఉన్నావు కదా! అప్పుడు నీకు యమభటులు గానీ, యమలోకము గానీ ఏమైనా కనిపించారా?” అని అడిగాడు. దానికి ఆమె “నాకు ఏమీ కనిపించలేదు” అని చెప్పిందట. ఈ సంఘటన కూడా ఒక డాక్టరు సమక్షములో ఆరు సంవత్సరముల క్రిందట జరిగినది. అందువలన దీనిని కూడా ఎవరూ కాదనుటకు గానీ, మూఢనమ్మక మనుటకు గానీ వీలులేదు. (మరో సంఘటన గూర్చి ప్రక్కపేజీలో చూడండి.)

ఎక్కడయినా తాత్కాల మరణము పొందినవాడు చనిపోయినట్లు కనిపించినా అతడు ఒక సంవత్సరమువరకు గానీ లేక అంతకంటే ఎక్కువ కాలముగానీ బ్రతికియుండుటకు అవకాశము గలదు. అటువంటివాడు ఎప్పుడయినా తనకుతానుగా గానీ, లేక ఇతరులు తట్టి లేపితేగానీ తిరిగి బ్రతుకుట అవకాశము గలదు. తాత్కాల మరణము పొందినవారు అనేక చోట్ల ఉదయము చనిపోయి సాయంకాలము లేచినవారు గలరు. ఒక వారమునకు లేచినవారు గలరు. ఈ మధ్య కాలములో చితిమీద పెట్టబడిన ముత్తుస్వామి అను వ్యక్తి బ్రతికి లేచి కూర్చోవడము తమిళనాడులో జరిగినది. ఆ విధముగా తాత్కాల మరణము పొందిన బాలికను ఏసు గుర్తించి ఆమె చనిపోలేదు అని చెప్పి ఆమెను తట్టి లేపాడు. అలాగే ఏసు స్వయముగా చనిపోయి బ్రతికి వచ్చినట్లు చరిత్ర కలదు. ఇదియంతయూ తాత్కాల మరణము వలన జరిగినదేయని తెలియవలెను. మరణములను గురించి నాల్గు రకముల మరణములు కలవని వాటి వాస్తవికతను మా రచనలోని “మరణ రహస్యము” అను గ్రంథములో వ్రాశాము. దానిని చూస్తే విషయము సంపూర్ణముగా తెలియును.

4) మార్కు సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 వచనములు.

15) వెలుపల నుండి లోపలికి పోయి మీనుష్కుని
అపవిత్రునిగా చేయగలుగునది ఏదియు లేదుగానీ,
లోపలి నుండి బయలు వెళ్లునవే

16) మీనుష్కుని అపవిత్రునిగా చేయుననెను.

- 17) ఆయన జన సమూహములను విడచి ఇంటిలోనికి వచ్చినప్పుడు ఆయన శిష్యులు ఈ ఉపమానమును గురించి ఆయనను అడుగగా
- 18) ఆయన వారితో ఇట్లనెను. “మీరును ఇంత అనివేకులైయున్నారా? వెలుపలి నుండి మనుష్యుని లోపలికి పోవునది ఏదియూ వానిని అపవిత్రునిగా చేయజాలదని మీరు గ్రహింపకున్నారా?”
- 19) “అది వాని హృదయములో ప్రవేశింపక కడుపులోనికి ప్రవేశించి బహిర్ముఖిలో విడువబడును. ఇట్లు అది భోజన పదార్థములన్నిటిని పవిత్రపరచును.”
- 20) “మనుష్యుని లోపలినుండి బయలు వెళ్లునది మనుష్యుని అపవిత్ర పరచును.”
- 21) లోపలి నుండి అనగా మనుష్యుని హృదయములో నుండి దురాలోచనలును, జారత్వమును, దాంగతనములును
- 22) నరహత్యలును, వ్యభిచారమును, లోభములును, చెడుతనములును, కామ వికారమును, మత్సరమును, దైవదూషణయును, అహంభావమును, అనివేకమును వచ్చును.

23) ఈ చెడు ఏనులన్నియు లోపలి నుండి బయలు వెళ్లి మీనుష్కని అపవిత్ర పరచునని ఆయన చెప్పెను.

మనిషి పుట్టుకలోనే మనిషి తలయందు ఆరు చెడు గుణములు, ఆరు మంచి గుణములు నింపబడియుండును. మనిషి పెరిగేకొద్ది గుణములు కూడా పెరుగుతావచ్చును. గుణములు శరీరములోనే తలయందుగల బుద్ధిని చేరి బుద్ధిని ప్రేరేపించి బుద్ధి ఆజ్ఞ వలన బయట పనులు జరుగునట్లు గలదు. శరీరము బయట కార్యములను చేయు కర్మోద్రియములకు బుద్ధి సూచనలిచ్చి పనిని చేయించుచుండును. బుద్ధి గుణానుసారిణి అన్నట్లు మనిషిలోని చెడు గుణములు బుద్ధిని ప్రభావితము చేయుట వలన బుద్ధి గుణముల పనులనే ఆదేశించగా బయటి ఇంద్రియములు బుద్ధి ఆదేశము ప్రకారము చేయుచుండును. మనిషిలో యున్న చెడు గుణములు కామము (ఆశ), క్రోధము (కోపము), లోభము (పిసినారి తనము), మోహము (నాది నా వారు అనడము), మదము (గర్వము), మత్సరము (అసూయ) అను దురాలోచనలు ఈ గుణముల వలననే వచ్చుచుండును. మొదట బుద్ధిని చేరిన గుణములు అక్కడి నుండి శరీరమునకు ఆదేశించును. ఏదయినా బుద్ధి ద్వారానే రావలసియున్నది. మనుషులు చేయు దురాగతములన్నియు లోపలే గల గుణముల వలన వచ్చుచున్నవే యని తెలియవలెను.

మనిషి బయటి నుండి తీసుకొను ఆహారము శరీర ఆరోగ్యమునకు పనికి వస్తున్నదిగానీ బుద్ధిని ప్రేరేపించదు. ఆహారము నేరుగా శరీరమునకు పోషక పదార్థములుగా ఉపయోగపడి మనిషిని ఆరోగ్యముగా ఉండునట్లు చేయుచున్నది. మనిషి తిను ఆహారము బుద్ధితో ఏమాత్రము సంబంధపడదు.

ఆహారము శరీరములోనికి పోయి మనిషి ఆరోగ్యము మీద పని చేయుచున్నది. ఆహారము శరీరమునకు ఉపయోగపడగా, శరీరము బలముగా ఆరోగ్యముగా ఉంటున్నది. అందువలన బయట నుండి శరీరములోనికి పోవు ఆహారము వలన మనిషికి ఎటువంటి చెడు ప్రవర్తన రాదు. శరీరము నుండి బయటికి వచ్చు గుణముల ప్రభావముల వలన మనిషిలో చెడు ప్రవర్తన కలుగుచున్నదని తెలియవలెను. అందువలన ఆహార నియమములు పాటించకున్ననూ ఫరవాలేదు, గుణముల నియంత్రణను కల్గియుండవలెను.

5) మార్కు సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 35వ వచనము.

(35) “దేవుని చిత్తము చాప్పీనీ జరిగించువాడే నా సోదరుడు, నీవోసోదరి మీరియు తల్లియు” అని చెప్పెను.

దేవుని చిత్తము అనగానేమి? అని మొదట ప్రశ్నించుకొని పరిశీలించి చూచిన ఎడల దేవుడు తెల్పిన ఆజ్ఞలే ఆయన చిత్తమని మనకు తెలియు చున్నది. ఆయన ఆజ్ఞ (ధర్మము)లకు లోబడి ఉంటే దేవుని చిత్తానుసారము మనుషులున్నట్లే, ఆయన ఆజ్ఞలకు లోబడకుండా మన ఇష్టమొచ్చి నట్లుండడము ఆయన ఆజ్ఞలను అతిక్రమించి సాతాను ఇష్టము ప్రకారము నడచినట్లగును. దేవుని అంశ భగవంతుడై భూమిమీద అవతరించినప్పుడు దేవుని జ్ఞానము తెలిసినవారు, ఆయన జ్ఞానము ప్రకారము నడుచువారు, దేవుని జ్ఞానమును గూర్చి, ఆయన ఆజ్ఞల గూర్చి తెలియజేయువారు భగవంతునికి సన్నిహితులగుచుందురు. సాతాను మార్గములోనున్న వారందరూ భగవంతునికి శత్రువులుగా తయారగుచుందురు. భగవంతునికి సన్నిహితులుగా తయారై దేవుని వాక్యములను ప్రచారము చేయుచూ దేవుని ఆజ్ఞలకు అనుగుణముగా నడుచు వారందరూ

ఆయనకప్పుడు సోదరి, సోదరులుగా మిక్కిలి దగ్గరవారుగా లెక్కించబడి ఉందురు. దేవుడు భూమి మీద ఉన్నప్పుడు కానీ, లేనప్పుడు కానీ ఆయన గీచిన హద్దు అజ్జలకు లోబడి ఉండు జ్ఞానులు దేవునికి సన్నిహితులుగానే లెక్కించబడుదురని తెలియాలి.

6) మార్కు సువార్త, 4వ అధ్యాయము, 17వ వచనము.

(17) “కాంత కాలము వారు నిలుతురుగానీ వాక్యము నిమిత్తము శ్రమయైనను, హింస అయినను కలుగగానే అభ్యంతరపడుదురు.”

నా మీద భక్తిగలవారు 1) అర్తులు, 2) అర్ధార్థులు, 3) జిజ్ఞాసులు, 4) జ్ఞానులు అను నాల్గు రకములవారు గలరని వారిలో చివరి రకమైన జ్ఞానులంటే నాకిష్టమని గీతలో కూడా చెప్పినట్లు ఇక్కడ కూడా నాల్గు రకముల భక్తులను ప్రభువు చెప్పుచూ అందులో ఒక రకమైన వారిని గూర్చి చెప్పిన మాట ఇది. దేవుని జ్ఞానము తెలుసుకోవాలను జిజ్ఞాస కలవారు కొందరు వాక్యమును విని దానిప్రకారము ఉండవలెనని అనుకొందురు. అటువంటివారిని సాతాను తన పద్ధతిలో తాను శోధింప మొదలు పెట్టును. ఆ శోధనలో ప్రపంచ సంబంధమైన ఒడిదుడుకులు ఎన్నో కలుగుచుండును. అప్పటికే వారు కొంత ఓర్చుకొని ఉందురు. జ్ఞానము వలన కొద్ది శ్రమ కల్గినప్పుడు, సాతాను వారి తలలో బోధించను మొదలు పెట్టును. నీవు జ్ఞానము తెలుసుకొనుట వలననే కదా! నీకు ఈ శ్రమ ఏర్పడినది, నీవు తెలివితక్కువగా ఉండక, తెలివి ఉపయోగించి పైకి జ్ఞానమార్గములో ఉన్నట్లే కనిపిస్తూ, వచ్చే శ్రమలను తప్పించుకోమని

బోధిస్తుంది. జ్ఞానము యొక్క సారము పూర్తి తెలియని మనిషి దానిప్రకారమే నడుచుకొనుటకు మొదలు పెట్టును. తర్వాత కొంత కాలమునకు జ్ఞానము ద్వారా కానీ, జ్ఞానము బోధించు గురువు ద్వారా కానీ సమస్యలోచ్చి ఇతరులతో తగాదా పడవలసి వచ్చినప్పుడు ఇతరులు తమను హింసించుతురే మోనని ఆలోచన వచ్చినప్పుడు మాయకు మంచి అవకాశము దొరికినట్లగును. అప్పుడు ఈ విధముగా వాని తలలోనే తలంపులోచ్చునట్లు చేయును. నేను మొదటినుండి తెలివిగా ఉంటే బాగుండేది. దగ్గరి బంధువులు చెప్పినా అప్పుడు వినక గురువు, జ్ఞానము అని గురువును వెంబడించుట వలన ఈ పరిస్థితి ఏర్పడినది. ఈ జ్ఞానము కొరకు నేనెందుకు ఇతరులతో దెబ్బ తినాలి? ఇంతటితో ఈ జ్ఞానము, గురువు, సహవాసము విడిచి పెట్టేది మంచిది. జ్ఞానమని మూర్ఖముగా పోతే చివరకు మనమే దెబ్బతినేది. మన సంసారాలు దీనివలన చెడిపోతాయి. ప్రపంచములో ఉన్నాము కనుక ప్రపంచము ప్రకారము పోవడము మన కర్తవ్యము. అడవులలో ఉండేవారికయితే ఏ సమస్యలూ ఉండవు, వారు ఎట్లు నడుచుకొనినా ఫరవాలేదు. మనము ఊర్లలో ఉండి జ్ఞానమంటూ అందరికీ విరుద్ధముగా పోతే అది మన తెలివి తక్కువే అవుతుంది అని వారి తలలో మెదలి అప్పటి నుండి జ్ఞానమును వదలి దూరముగా ఉండుటకు ప్రయత్నించుదురు. అందువలన జ్ఞానమార్గములో కొంత కాలమున్నవారు కూడ జ్ఞానము నిమిత్తము శ్రమయైన, హింసయైన కలుగగానే అభ్యంతర పడుదురని తెలిపాడు.

పూర్తి జ్ఞానము తెలిసి దేవుని యొక్క విలువ తెలిసినవాడు సాతాను లోపల ఎంత శోధించినప్పటికీ దానికి లొంగడు. జ్ఞానమార్గములో శ్రమనే కాదు ఇతరులు తనను హింసించుదురని తెలిసినా, వారి చేత తాను

చంపబడుదునని తెలిసినా (వెంటనే తమ స్వార్థమును పెంచుకొనక) జ్ఞానమును గురువును తనకు సంబంధము లేనివారిగా తలచక, అందరికంటే ప్రపంచములో భార్యకంటెను, సన్నిహితులకంటెను, చివరకు తన ప్రాణము కంటే విలువైనదిగా జ్ఞానమును, గురువును తలచితేగానీ సాతాను బారినండి తప్పించుకోలేము. సాక్ష్యాత్తు దేవుని అంశ అయిన ప్రభువు చెంతనున్న శిష్యులే ఆనాటి రక్షక భటులను చూచి భయపడి తమ ప్రాణాలు రక్షించుకొను నిమిత్తము తమ గురువునే వదలి పరిగెత్తి పోయారు. ఆనాటి శ్రమకు, హింసకు వారు భయపడి పారిపోయారనే అర్థమగుచున్నది. ఆ దినము తమ గురువయిన ప్రభువుతో పాటు మరణమునకైన సిద్ధపడి ఉంటే వారి జీవితమే ధన్యమయ్యేది. ఆనాడు ప్రభువు శిష్యులనే మాయ శోధించి వారి మార్గములో పూర్తి సాఫల్యము కాకుండా చేసింది. మనము అలా కాకుండా జ్ఞానమార్గములో శ్రమగానీ, హింసగానీ వచ్చిన ఎడల ఎదురొడ్డి నిలవాలి. అజ్ఞాన మార్గములో 'భయము' అను మాయ యొక్క మాట విని ఎక్కువ కాలము జీవించుటకంటే, దైవ జ్ఞానమార్గములో మరణమును కూడా లెక్క చేయనివాడు ధన్యుడు. ఈ మాటను భగవద్గీతలో "పరధర్మమైన సాతాను మార్గములోని భయముకంటే స్వధర్మమైన పరమాత్మ ధర్మములో మరణించుట మేలని" ప్రభువు చెప్పాడు.

7) మార్కు సువార్త, 4వ అధ్యాయము, 21, 22 వచనములు.

(21) దీపము దీప స్థంభము మీద ఉంచబడుటకే గానీ కుంచము క్రిందనైనను, మంచము క్రిందనైనను నుంచుటకు తేబడదు గదా! (22) రహస్యమేదయినను తేటపరచక పోదు. బయలు పరచబడుటకే గానీ ఏదియు మరుగు చేయబడలేదు.

ప్రస్తుత కాలములో చాలామంది గురువులు, శిష్యులు తమ జ్ఞానమును ఇతరులకు చెప్పటకు వీలులేదని చెప్పుచుందురు. తమ జ్ఞానము రహస్యమనియో, ఇతరులకు చెప్పకూడదనియో, మా వద్ద ఉపదేశము తీసుకొన్నవారికి మాత్రమే చెప్పుదుమనియో చెప్పుచుందురు. వారిని ఎవరైనా ప్రశ్నలడిగినప్పుడు చెప్పను చేతకాక ఇలా తప్పించుకోజూచు చుందురు. జ్ఞానమనునది మరుగుపరచబడునది కాదు. దానిని తెలియ జేయుటకు దేవుడే మానవాకృతిలో వచ్చి కష్టాలుపడి తెలియజేయుచుండగా, జ్ఞానము యొక్క నిజ స్థితి తెలియని మనము వచ్చీరాని జ్ఞానమును కూడా ఇతరులకు చెప్పకుండా సాకులు చెప్పడము మంచిదేనా యోచించండి. జ్ఞానమనునది ఇతరుల అజ్ఞాన చీకటిని తొలగించు దీపములాంటిది. చీకటిలోని వస్తువు దీపము వెలుతురులో తెలియునట్లు అజ్ఞానములో తెలియని విషయము జ్ఞానముతో తెలియబడుచున్నది. చీకటిని పోగొట్టుటకు దీపము అవసరమైనట్లు అజ్ఞానమును పోగొట్టుటకు జ్ఞానము అవసరము. దీపమును వెలుతురు కోసమే వెలిగించి గంప క్రింద మూసి పెట్టడము ఎంత అవివేకమో, జ్ఞానము తెలిసినవాడు ఇతరులకు చెప్పకుండా దాచిపెట్టడము అంతే తెలివి తక్కువగును. రహస్యమనునది కూడా తప్పక బయటపడుటకే ఉన్నది. ప్రపంచములో ఉత్తమోత్తమయిన దైవజ్ఞానము భగవంతుని ద్వారా బయలు పరచబడినది. అటువంటప్పుడు జ్ఞానముకుంటే తక్కువ స్థాయిగలవి ఏవైనా మరుగు పరచబడబోవు. ప్రపంచములో రహస్యమనునదేదీ గుప్తముగా ఉండదు, అది తప్పనిసరిగా బయటపడ గలదు. దైవజ్ఞానము సర్వులకూ అవసరమైనది. అది రహస్యముగా ఉండకూడదు. అలా మూసి పెట్టవలెననుకొనువారు మూసిపెట్టలేరు.

8) మార్కు సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 4వ వచనము.

(4) ప్రవక్త తన దేశములలోను, తన బంధువులలోను, తన ఇంటివారి లోను తప్ప ఎక్కడా ఘనీహీనుడు కాడు.

‘షక్త’ అనగా వ్యక్త పరచువాడని లేక తెలియజేయువాడని అర్థము. ‘ప్ర’ అనగా ముఖ్యమైన జ్ఞానమని, పెద్దదని, గొప్ప విశేషత కలదని అర్థము. ‘ప్రవక్త’ అనగా ముఖ్యమైన దానిని బోధించువాడని అర్థము. ప్రతి మనిషికి అతి ముఖ్యమైనది పరమాత్మ జ్ఞానము. పరమాత్మ జ్ఞానమును బోధించువాడే ప్రవక్త అని పిలువబడును. పరమాత్మ జ్ఞానము పరమాత్మ నుండి వచ్చిన వానికే తెలియును తప్ప సాధారణ మనుషులకు తెలియదు. పరమాత్మ నుండి వచ్చి మనిషిగా పుట్టినవాడే భగవంతుడని, ప్రవక్త అని పిలువబడు చున్నాడు. ప్రవక్త కూడా సాధారణ మనిషిలాగ ఉండుట వలన తన ఇంటివారిలోను, బంధువులలోను తన దేశములోను ప్రశంసింపబడడు. ఎంత గొప్పవారైనా ఇంటిలోను, బంధువులలోను చిన్నచూపు చూడబడుట సహజము. చిన్నతనము నుండి అతనిని చూచుట వలన ఇంటివారిలోను, బంధువులలోను వీనిలో ఏమి క్రొత్తదనమున్నదని, వీడు చెప్పు మాటలు తెలివి తక్కువగా వినేవారికే సరిపోవునని, మాకు తెలియకుండా వీనికేమి తెలుసునని హేళనగానే చెప్పుకొనుచుందురు. ఇంటిలోని వారికి దేవుడయినా ప్రవక్త కాలేడు. ఎందుకనగా! వ్యక్తి మీద వారికి గొప్పతనము ఏమాత్రము ఉండదు. ఇతరులు ప్రవక్తను గుర్తించి ఈయన గొప్పవాడని ఘనముగా చెప్పిననూ ఇంటిలోనివారు బంధువులు వీనిలో ఏమి గొప్పతనము ఉన్నది? చిన్నతనములో పరువులో మాత్రము పోసేవాడనో, నిక్కరులో మలవిసర్జన చేసేవాడనో చెప్పి హేళనగా మాట్లాడుదురేగానీ వ్యక్తిలోని

ప్రాముఖ్యత గమనించరు. అందువలన ప్రవక్త ఇతర ప్రజలకే ప్రవక్త గానీ తనవారి యందును, తన ఊరి యందును ఘనపరచబడడు. ఈ సూత్రము ప్రకారము ఏనుప్రభువును ప్రవక్తగా తనవారు గుర్తించ లేకపోయారు.

9) మార్కు సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 38వ పాదము.

(38) నన్ను గూర్చియు, నా మాటను గూర్చియు సిగ్గుపడు వాడెవడో వానిని గూర్చి మనుష్య కుమారుడు తన తండ్రి మహిమగలవాడై వచ్చినప్పుడు సిగ్గుపడును.

కొందరు సమాజములో జ్ఞానమును తెలుసుకొనుచూ తాను అలా తెలుసుకోవడము ఎవరికీ తెలియకూడదనుకుంటారు. జ్ఞానము తెలుసుకోవడము ఏదో తప్పుపని చేసినట్లు లెక్కించుకొని రహస్యముగా తెలుసుకొనుచుందురు. కొందరు గురువు దగ్గరకు పోయి జ్ఞానము తెలుసుకోవడము చిన్నతనముగా భావించి అది ఎవరికీ కనిపించనట్లు జాగ్రత్తపడుచుందురు. కొందరు గురు శిష్యులనిపించుకోవాలని తపన ఉండియు మేము ధనికులము, హోదా కల్గినవారము గురువు బీదవాడైతే బాగుండదు గురువు కూడా ధనికుడుగా ఉండవలయునని తలచి బీద గురువు దగ్గరకు పోయేదానికి సిగ్గుపడి జ్ఞానము సరిగా లేని ధనిక గురువునే ఎన్నుకొందురు. కొందరు గురువు వద్ద జ్ఞానము తెలుసుకొనుచున్నప్పటికీ తమ గురువుకు తమను శిష్యులుగా చెప్పుకోవడము ఇష్టము లేనివారై ఉందురు. ఇట్లు ఎందరో జ్ఞాన విషయములలో సిగ్గుపడుచూ తమ విషయము బయటికి తెలియకుండునట్లు జాగ్రత్తపడువారు గలరు.

ప్రపంచ విషయములలో సిగ్గుపడవచ్చును కానీ, పరమాత్మ జ్ఞాన విషయములలో సిగ్గుపడకూడదు. ఒక ఉదాహరణ చూస్తాము. ఒక దారిలో ఇద్దరు వ్యక్తులు పోతున్నారు. ఒకడు అందమైనవాడు, రెండవవాడు అందము లేనివాడు. అందమైనవాడు తెలివి తక్కువవాడు మరియు బీదవాడు, అందము లేనివాడు తెలివైనవాడు ధనికుడు. ఇద్దరూ దగ్గర సంబంధమైన బావ బావమరుదులే. దారిలో ఎదురగువారికి కనిపించునది వారి పైఅందమే కాని లోపలి బుద్ధి కనిపించదు కదా! కొంతసేపటికి ఒక వ్యక్తి ఎదురుపడి అందమైన మొదటి వ్యక్తిని, రెండవ వ్యక్తి ఎవరు? అని అడిగాడు. రెండవవాడు అందముగా లేడు కదా! అటువంటి వానిని నా దగ్గర బంధువంటే ఏమి బాగుండునని నా బంధువని చెప్పుటకు సిగ్గుపడి ఇద్దరము పరిచయస్తులమని దారిలో పరిచయమేర్పడినట్లు ఎదుటి వానికి అర్థమయేలా చెప్పాడు. ఆ మాట రెండవవాడు విని నేను అందముగా లేనని ఇతను మా బావ అని చెప్పుటకు సిగ్గుపడి ఇలా పరిచయస్థుడని చెప్పుచున్నాడు కదా! అని అనుకున్నాడు. కొంత దూరము పోయాక మరియొకడు ఎదురుపడి రెండవ వానిని నీ ప్రక్కవాడెవడని అడిగాడు అప్పుడు రెండవవాడు తెలివైనవాడు కనుక మొదటివాడు చెప్పినట్లు ఇతను పరిచయస్థుడని చెప్పాడు ఆ మాట విని మొదటివాడు సంతోషపడినాడు నా బావమరిది అని రెండవవాడు చెప్పేదానికంటే పరిచయస్థుడని చెప్పడమే మంచిదని అనుకొన్నాడు. నేను అందముగా లేనని నన్ను బావని చెప్పే దానికి వీడు సిగ్గుపడ్డాడు కావున ఇంత తెలివి తక్కువవానిని నా బావమరిది అని చెప్పేదానికి సిగ్గుపడవలసిందేనని మొదటివాడు కూడా అనుకొన్నాడు. మొదటివానిని బట్టి రెండవవాడు నడచుకోవలసి వచ్చినది.

రెండవ మారు ఎదురుపడి రెండవవానిని అడిగినవాడు చాలా సంవత్సరముల నుండి ఒక నియమము పెట్టుకొని ఉండెను. ఎవరయినా దగ్గర బంధువులు ఎదురైతే వారికి పదివేల వరహాలు దానమియ్యవలెననెడిది వాని నియమము. వీరిద్దరూ బావ బావమరుదులైనప్పటికీ వారు బంధువుల మని చెప్పుకోక పరిచయస్తులని చెప్పడము వలన వారికి వచ్చే పదివేల వరహాలు రాకుండా పోయాయి. దానివలన బీదవాడైన మొదటివానికే వచ్చే ఆస్తి పోయినది. రెండవవాడు ధనికుడు కనుక వానికి ధనము వచ్చినా రాకపోయినా ఫరవాలేదు. మొదట సిగ్గుపడి పై చూపుతో అబద్ధము చెప్పుట వలన నష్టపోయినది మొదటివాడే. అలాగే జ్ఞానము బయటివారికి బాగా కనిపించదని జ్ఞానము పట్ల నీవు సిగ్గుపడితే జ్ఞానము కూడా నీ పట్ల సిగ్గుపడును అందువలన రాబోయే మోక్షమును లాభము రాకుండా పోవుచున్నది. దీనిప్రకారమే ప్రభువు కూడా “నన్ను గూర్చి నా మాటను గూర్చి ఎవడు సిగ్గుపడునో వానిని గూర్చి నేను కూడా సిగ్గుపడుదునని చెప్పెను.” ప్రభువు మాటలోని అర్థము తెలిసినవారమై ప్రపంచ విషయములో సిగ్గుపడినా ఫరవాలేదని పరమాత్మ పట్లగానీ, పరమాత్మ జ్ఞానము పట్లగానీ సిగ్గుపడకూడదని తెలియాలి.

10) మార్కు సువార్త, 9వ అధ్యాయము, 7వ వచనము.

(7) మేఘమొకటి వచ్చి వారిని కమ్ముకానగా “ఈయన నా ప్రియకుమారుడు, ఈయన మాట వినుడని” ఒక శబ్దము ఆ మేఘములలో నుండి వుట్టెను.

ఆకాశములోనున్న మేఘముల గురించి చాలామందికి తెలియ దనియే చెప్పవచ్చును. వర్షాకాలములో మేఘములు ఉరుములను పుట్టించి

పెద్ద శబ్దమును చేయుచుండును. మేఘములు సజీవమైనవి. అవి చేయు పనులు చాలాయున్నవి. అయినా మేఘముల కార్యములు ఎవరికీ తెలియవు. సృష్టి ఆదిలో మొదట మేఘములే దేవుని జ్ఞానమును చెప్పగా, దానిని సూర్యుడు విన్నాడు అని చరిత్ర చెప్పుతున్నది. భూమిమీద మేఘములకు తెలియని రహస్యము ఏదీ లేదు. మేఘాల రూపములో మేఘముల చాటున ఉన్న దేవుడు ఏనును గురించి అక్కడి ప్రజలకు “**ఈయన నా ప్రియ కుమారుడు ఈయన మాట వినండి**” యని చెప్పడమైనది. అలా చెప్పడము వలన ఏను చెప్పే దేవుని జ్ఞానమును ప్రజలు వినవలెనని దేవుని ఆభీష్టము. దేవుడు మనిషివలె చెప్పునది దేవుని జ్ఞానమే అయినా, మనిషి చెప్పునది మనుషులు విననప్పుడు దేవుడే మేఘముల నుండి చెప్పడమైనది. అలా చెప్పుట వలన ఎదురుగా చెప్పు మనిషికి విలువ ఇవ్వకున్నా, మేఘములు చెప్పుమాటకు మనుషులు విలువ ఇచ్చుట వలన దేవుడు ఆకాశములోనున్న మేఘముల నుండి చెప్పాడు.

11) మార్కు సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 17, 18వ వచనములు.

(17) ఏసీ బయలుదేరి మార్గమున పోవుచుండగా ఒకడు ఏరుగెత్తుకాని వచ్చి ఆయన ఎదుట మోకాళ్ళూని “**సీదాభీధకుడా, నిత్య జీవనమునకు వారసుడనగుటకు నేనేమి చేయవలెనని ఆయనను అడిగెను.**”

(18) ఏసీ “**నేన్ను సీత్పురుషుడని ఏల చెప్పిచున్నావు? దేవుడాక్కడే గానీ మిరి ఎవడును సీత్పురుషుడు కాడు.**”

ఈ గ్రంథము తెలుగులోనికి అనువాదము చేసిన గ్రంథము. బైబిలు గ్రంథమును మొదట ఏ భాషలో వ్రాశారో నాకు తెలియదు. కొందరు క్రైస్తవ పెద్దలు ఈ గ్రంథమును మొదట హెబ్రీ భాషలో వ్రాశారు అని అంటున్నారు. హెబ్రీ భాష నుండి అనేక భాషలలోనికి అనువదింపబడుచూ వచ్చి, తెలుగు భాషలోనికి కూడా అనువాదము చేయబడినది. అనువదించిన వారు తెలుగు భాషా పండితులు కాదనీ, అందువలన కొన్ని పదములను సరిగా వ్రాయలేకపోయారనీ తెలియుచున్నది. ఈ వాక్యములో పైన 'సద్భోధకుడా యని' చెప్పి, క్రింద 'సత్పురుషుడా యని' చెప్పినట్లు వ్రాశారు. తర్వాత ఏను అడిగిన దానినిబట్టి "దేవుడు ఒక్కడే సత్పురుషుడు" అన్న దానినిబట్టి అక్కడ ఉండవలసిన పదము సద్భోధకుడు కాదు, సత్పురుషుడు కాదు అని తెలియుచున్నది. జ్ఞానమును బాగా బోధించువానిని 'సద్భోధకుడు' అని అనవచ్చును. అలాగే మంచి పనులను చేయు మంచి వానిని 'సత్పురుషుడు' అని చెప్పుదురు.

భూమిమీద మనుషులలో మంచిగా బోధించు సద్భోధకులు ఉన్నారు, అట్లే మంచి ప్రవర్తన గల సత్పురుషులు ఉన్నారు. అందువలన వీరి స్థానములో దేవున్ని పెట్టి, దేవుడు ఒక్కడే సత్పురుషుడు అని చెప్పుట దేవున్ని తక్కువచేసినట్లుగును. అదియుకాక పైన చెప్పినది సద్భోధకుడనీ, క్రింద వాక్యములో చెప్పినది సత్పురుషుడనీ రెండిటికి పొంతన లేకుండా యున్నది. ద్వితీయ దైవగ్రంథమయిన బైబిలు మిగతా రెండు దైవ గ్రంథములకంటే ఎక్కువ భాషలలోనికి అనువదించబడినది. బైబిలు పదు నాలుగు వందల (1400) భాషలలోనికి అనువాదము చేయబడినది. అత్యధిక భాషలలోనికి అనువదింపబడిన గ్రంథము ద్వితీయ దైవ గ్రంథమయిన బైబిలు ఒక్కటేయని చెప్పవచ్చును.

ద్వితీయ దైవగ్రంథమయిన బైబిలుకు, అంతిమ దైవగ్రంథమయిన ఖుర్ఆన్ కు అనుబంధము, ఆధారమయినది ప్రథమ దైవగ్రంథము. ప్రథమ దైవగ్రంథమైన తౌరాత్ (భగవద్గీత) గ్రంథములోని జ్ఞానమే మిగతా రెండు గ్రంథములలో కలదని సాక్ష్యము చెప్పుచున్నానని చివరి దైవ గ్రంథమయిన ఖుర్ఆన్ లో సూరా 5లో 44, 46, 48, 68 ఆయత్లలో చెప్పారు. అందువలన ఇక్కడ మార్కు సువార్తలో పదవ అధ్యాయములో 17, 18 వాక్యములయందు ఏ పదము వాడబడియుండును అని చూస్తే ప్రపంచములో సద్బోధకులు, సత్పురుషులు ఎందరయినా ఉండవచ్చును గానీ పురుషులలో ఉత్తమ పురుషుడు ఉండడు. అందువలన భగవద్గీతలో “దేవుడు ఒక్కడే పురుషోత్తముడు” అని చెప్పారు. దీనినిబట్టి పై వాక్యములో పురుషోత్తముడు అని ఉండవలసిన చోట మిగతా సంబంధము లేని పదములను వాడారు అని చెప్పవచ్చును. భగవద్గీత 15వ అధ్యాయము అయిన పురుషోత్తమ ప్రాప్తి యోగము అను అధ్యాయమున 16, 17, 18 శ్లోకములను చూస్తే ఈ విషయము బాగా అర్థమగును.

ప్రథమ దైవగ్రంథము ప్రకారము చూస్తే పురుషుడు అనువాడు ఒక్కడేయని చెప్పుచూ, పురుషుడు ఒక్కడే అయినా దేవుడు ముగ్గురుగా విభజింపబడినాడనీ, ఆ ముగ్గురి పేర్లు వరుసగా జీవాత్మ, ఆత్మ, పరమాత్మ యని కలవని చెప్పారు. అంతేకాక ముగ్గురి పురుషులలో మిగతా జీవాత్మ, ఆత్మకంటే ఉత్తముడయిన పురుషుడు పరమాత్మయని, ఆయననే పురుషోత్తముడు అని అంటున్నారని చెప్పారు. ఆ ముగ్గురు పురుషులు తప్ప మిగతా ఉన్నదంతా ప్రకృతియే అనియూ, ప్రకృతియంతయూ స్త్రీతత్వము కల్గియున్నదనియు, నేడు ప్రపంచములో యున్న మగవారు, ఆడవారు అందరూ స్త్రీతత్వమైన ప్రకృతికి సంబంధించినవారేయని చెప్పవచ్చును.

అందువలన ఏను పై వాక్యములో “నన్ను పురుషోత్తముడా (ఉత్తమ పురుషుడా)” యని అనవద్దు. దేవుడు ఒక్కడే ఉత్తమ పురుషుడని చెప్పెను. భూమిమీద మూడు ముఖ్యమైన మతములున్నవి. మూడు దైవ గ్రంథములను మూడు మతములవారు ఒక్కొక్క దానిని తీసుకొని ఇది మా గ్రంథము అని అంటున్నారు. వారి మతము వారిచేత అలా అనిపించుచున్నది. వాస్తవముగా మూడు గ్రంథములు ఏ మతమునకూ సంబంధించినవి కావు. మానవులందరికీ జ్ఞానమును అందించినవి మూడు గ్రంథములు, కావున అవి మూడు సమస్త మానవులకు చెప్పిన గ్రంథములుగా లెక్కించవలెను.

12) హార్మ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 15, 16 వచనములు.

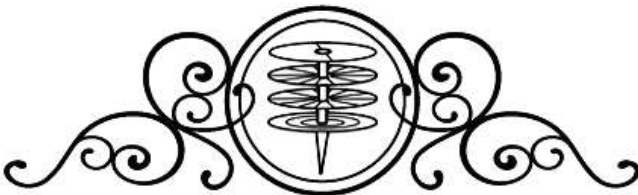
(15) మీరు సీర్వలశకమునకు వెళ్లి సీర్వ సృష్టికి సువార్తను ప్రకటించుడి.

(16) నమ్మి బాప్తిస్మము పొందినవాడు రక్షింప బడును. నమ్మని వానికి శిక్ష విధించబడును.

ఏను శిలువ వేయబడిన తర్వాత, ఆయన సమాధిలో పెట్టబడిన తర్వాత ఆదివారము తెల్లవారక మునుపే వేకువజామున ఏను సమాధి నుండి లేచి బయటికి రావడము జరిగినది. మొదట మగ్దలేన మరియుకు కనిపించడము జరిగినది. తర్వాత ఆయన శిష్యులకు కనిపించడము జరిగినది. మొత్తము ముప్పది మూడుమార్లు ఏను సమాధి నుండి వచ్చిన తర్వాత కనిపించడము జరిగినది. అందులో ఒకమారు ఆయన పడకొండు మంది శిష్యులు భోజనమునకు కూర్చున్నప్పుడు వారికి కనిపించి చెప్పిన మాటలలో పై రెండు వాక్యములు గలవు. ప్రపంచములోని మనుషులందరూ

అజ్ఞానములో మునిగియున్నారని, వారివద్దకు పోయి **సువార్తయిన దేవుని జ్ఞానమును బోధించుమని** చెప్పెను. అదే విషయమును 15వ వచనములో “**మీరు సర్వలోకములకు వెళ్లి సర్వ సృష్టికి సువార్తను ప్రకటించుడి**” అని చెప్పాడు. ఇక్కడ సర్వలోకములకు అని చెప్పి యున్నారు. సర్వలోకములు అనగా ఎక్కడోయున్న వేరు వేరు లోకములకు అని అర్థము చేసుకోకూడదు. భూమిమీద అనేక కార్యములు చేయుచూ, అనేక బాధలు పొందువారి వద్దకు పోయి అని అర్థము చేసుకోవలెను.

అంతేకాక “సర్వసృష్టికి సువార్తను ప్రకటించుము” అని అన్నాడు. సర్వసృష్టికి అనగా “పుట్టిన పెద్దవారికి గానీ, చిన్నవారికి గానీ అన్ని రకముల వయస్సు వారికి మంచి సమాచారమైన దైవజ్ఞానమును బోధించుము” అని చెప్పాడు. దైవజ్ఞానమును చెప్పడమేకాక వారు పరలోకమునకు పోవుటకు అనుమతయైన ‘బాప్తిస్మము’ను కూడా నా వాక్యమును గుర్తింపు పత్రముగా ఇమ్మని చెప్పాడు. బాప్తిస్మము అనగా మోక్షమునకు (పరలోకమునకు) అనుమతిలాంటిది. అలా పరలోకమునకు అనుమతి పొందినవారు నా జ్ఞానము చేత రక్షణ పొంది పాప అనుభవముల నుండి తప్పించుకొందురు. అట్లు బాప్తిస్మము పొందనివారు పాపముల చేత రక్షణ లేక పాపముల వలన వచ్చు కష్టముల చేత శిక్షింపబడుదురని అని చెప్పాడు.

లూకా సువార్త

1) లూకా సువార్త, 2వ అధ్యాయము, 49వ వాక్యము.

(49) ఆయన “మీరేల నన్ను వెదకుచుంటిరి? నేను నా తండ్రి పనుల మీద ఉండవలెనని మీరు ఎరుగరా” అని వారితో చెప్పెను.

ఏను తల్లితండ్రులు ఏను కొరకు వెదకుచూ వచ్చి ఒకచోట ఆయనను చూచి మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడిరి. ఆయన తల్లి “కుమారా! మమ్ములను ఎందుకిలాగు చేసితివి? ఇదిగో నీ తండ్రియు, నేనును దుఃఖపడుచూ నిన్ను వెదకుచుంటిమనగా, దానికి ఏను బదులుగా “మీరేల నన్ను వెదకుచుంటిరి? నేను నా తండ్రి పనుల మీద ఉండవలెనని మీరు ఎరుగరా” అని అన్నాడు. ఇక్కడ వెదకుచూ వచ్చిన వారిలో ఏను తండ్రి కూడా యున్నాడు అని చెప్పుచున్నారు. అయితే ఏను వారికి జవాబు చెప్పుచూ “నేను నా తండ్రి పనుల మీద ఉండవలెను” అని అన్నాడు. వెదకుచూ వచ్చిన వారిలో ఉన్నవాడు కనిపించు తండ్రి కాగా, ఏను చెప్పినది కనిపించని తండ్రిని. ఏను ఏ తండ్రిని గురించి చెప్పాడు అనునదే ఇక్కడ ముఖ్యముగా తెలియ వలసియున్నది. ఏను చెప్పు తండ్రి ఎవరో తెలిస్తే, ఆ తండ్రి పనులు ఏవో తెలియవచ్చును. అప్పుడు ఏను చేయు పనులేవో? ఏ పనుల నిమిత్తము ఆయన తల్లిని, తండ్రిని విడచి తిరుగుచున్నాడో? అర్థము కాగలదు.

ఏనుసు బాగా గమనించితే ఆయనను గురించి ఆయనే చెప్పిన మాటలలో తనను మనుష్య కుమారునిగా చెప్పుకొన్నాడు. తర్వాత కొన్ని సందర్భములలో తనను దేవుని కుమారునిగా కూడా చెప్పుకొన్నాడు. ఈ విధముగా ఆయన చెప్పిన మాటలలో ఏను మనుష్య కుమారునిగా ఉన్నాడు మరియు దేవుని కుమారుడుగా కూడా ఉన్నాడు. ఇప్పుడు ప్రపంచములో యున్న మనుషులందరూ ఎవరి కుమారులని చెప్పవచ్చునని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే మనుషులనందరినీ మనుష్య కుమారులనియే చెప్పవచ్చును. అలా చెప్పడములో కొంత రహస్యము ఇమిడియున్నది. అది ఏమనగా! ఒక మనిషి పుట్టితే వాని పుట్టుకకు ఒక బీజదాత అవసరము. అయితే అందరూ మనిషి పుట్టుకకు కారణము కనిపించే తండ్రియే బీజదాతయని అనుకొనుట సహజము. అయితే కనిపించే మనిషి, కనిపించే పురుషునిగా యున్నా అతను పురుషుని గుర్తుకు నమూనాగా పుట్టించబడిన వాడే గానీ, వాడు వాస్తవముగా పురుషునిగా లెక్కించబడడు. అతనుగానీ, అతని భార్యగానీ ఇద్దరూ స్త్రీతత్వమైన ప్రకృతి క్రిందికే జమ కట్టబడుదురు.

మనిషి శరీరములోయున్న జీవాత్మ ఆత్మ సంబంధ పురుషుడే అయినా అతను పుట్టించబడేవాడే గానీ పుట్టించువాడు కాదు. ప్రతి మనిషినీ పుట్టించువాడు మనిషి శరీరములోయున్న ఆత్మయే అని చెప్పవచ్చును. ఆత్మ శరీరములో అన్ని కార్యములు చేయునది అనియూ, ఆత్మే అందరి సృష్టికి బీజదాతయనియు చెప్పియున్నాము. సర్వకార్యముల కార్యకర్తగా ఆత్మే యున్నాడు. మనుషులలో యుండి మనిషిని పుట్టించుచున్నాడు కనుక పుట్టినవానిని మనుష్య కుమారుడు అని అనుచున్నాము. ఏను తాను సర్వసాధారణ మనిషినేనని చెప్పినట్లు “నేను మనుష్య కుమారుడనని”

చెప్పాడు. అప్పుడు ఆయన తండ్రి బయట కనిపించు 'యోసేవు' అనునతడు కాడని, అందరి శరీరములలో యున్న ఆత్మని చెప్పినట్లయినది. వాస్తవముగా ఒక కోణములో తల్లిగర్భము నుండి పుట్టిన ప్రతి జీవరాసికీ తండ్రి ఆత్మయనీ, తల్లి ప్రకృతియనీ ప్రథమ దైవగ్రంథములో చెప్పియున్నారు. మరొక కోణములో చెప్పితే ఏసు ప్రత్యేకముగా పుట్టినవాడని, అతను కనిపించు తండ్రి లేకుండానే నేరుగా పుట్టినవాడని చెప్పవచ్చును. అతను సాధారణముగా అందరూ పుట్టినట్లు పుట్టలేదు. ఆయన నేరుగా ఆత్మకంటే వేరుగాయున్న పరమాత్మ (పరిశుద్ధాత్మ) కుమారుడని తెలియవలెను. ఆ విధముగా పరిశుద్ధాత్మ కుమారుడు అయినందున ఆయనను దేవుని కుమారుడు అని అనుచున్నారు. ఏసును ఆయన తల్లితండ్రులు కలిసినప్పుడు ఆయన ఎవరి కుమారుడు అని అర్థముకానట్లు "నేను నా తండ్రి పనుల మీద ఉండవలెను" అని అన్నాడు. వాస్తవముగా ఆయన భావములో ఎవరి కుమారుడుగా తనను చెప్పాడో అని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే తనను దేవుని కుమారునిగా లెక్కించి చెప్పాడు. ఏసు శరీరములో యున్న ఆత్మ పనిని చేయలేదు. ఆయన సర్వము వ్యాపించియున్న పరమాత్మ యొక్క పని అయిన దేవుని జ్ఞాన ప్రచారము చేయుచున్నాడు. కావున నా తండ్రి (పరిశుద్ధాత్మ) పనిని చేయవలెనను ఉద్దేశ్యముతోనే ఆయన అలా చెప్పాడు. పరమాత్మయినవాడే స్వయముగా శరీరమును తయారు చేసి అందులోనికి తన ఆత్మనే నింపి పంపుట వలన దేవుని కుమారునిగా వచ్చినవాడు వాస్తవముగా దేవుడే అయి ఉన్నా, తనను ఎవరూ గుర్తించనట్లు ఒకప్పుడు మనుష్య కుమారుడనని, మరొకప్పుడు దేవుని కుమారుడనని చెప్పాడని తెలియవలెను.

2) లూకా సువార్త, 11వ అధ్యాయము, 37, 38, 39, 40, 41 వచనములు.

(37) ఆయన మాటలాడుచుండగా ఒక పరిశయ్యుడు తనతాళి కూడా భాజనము చేయమని ఆయనను పిలువగా! ఆయన లాపలికి వెళ్ళి భాజన పంక్తిలో కూర్చుండెను.

(38) ఆయన (ఏను) భాజనమునకు ముందుగా స్నానము చేయలేదని ఆ పరిశయ్యుడు చూచి ఆశ్చర్యపడెను.

(39) అందుకు ప్రభువు ఇట్లనెను. “పరిశయ్యులైన మీరు గిన్నెయు, పళ్ళెమును వెలుపల శుద్ధి చేయుదురు గానీ మీ అంతరంగమున చెడుతనము నిండియున్నది.

(40) అవివేకులారా! వెలుపలి భాగమున చేసిన వారు లాపలి భాగమున శుద్ధి చేయలేరా?

(41) కాగా మీకు కలిగినవి ధర్మము చేయండి. అప్పుడు మీకన్నియు శుద్ధియగును.

ఇక్కడ చివరి వాక్యములో “మీకు కలిగినవన్నియు ధర్మము చేయండి అప్పుడు మీకన్నియు శుద్ధియగును” అను వాక్యము గలదు. ఈ విషయములో గ్రంథములోని వాక్యమును మనుషులు సరిగా అర్థము చేసుకోక ఏను చెప్పిన విషయమును ఇంకొక విధముగా భావించుకోవడము

జరుగుచున్నది. ఇక్కడ 'ధర్మము చేయండి' అనినప్పుడు మనుషులకున్న ధనము, వస్తు, వాహనములన్నియు దానము చేయండియని చెప్పుచున్నారు. వాస్తవముగా ఏను అలా చెప్పలేదు. బాహ్య వస్తువులను దానము చేస్తే లోపల శుద్ధి కాదు. అందువలన ఆయన బయటి వాటిని దానము చేయండని చెప్పలేదు. అంతరంగమున ధర్మము తెలిసి ఆచరించితే లోపల యున్న చెడుతనమంతయు శుద్ధి అయిపోవునని ఆయన భావము. ఏను బయట శుద్ధికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వలేదు. అంతరంగమున గుణముల శుద్ధికి ప్రాధాన్యత నిచ్చాడు. అందువలన గుణములకు వ్యతిరేఖముగా దైవ మార్గములో గల ధర్మము ప్రకారము నడువండి యని చెప్పాడు. ఏను అంతరంగములో శుద్ధిగలవాడుగా యుండి ధర్మముగా నడుస్తూ, ఇతరులను కూడా ధర్మమార్గములో నడపాలని ఆ విధముగా చెప్పాడని అర్థము చేసుకోవాలి.

3) లూకా సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 4, 5 వచనములు

(4) నా స్నేహితులైన మీతాళి నేను చెప్పినదేమీనీగా!
దేహమును చంపిన తరువాత మీరేమియు చేయనేరనివారికి
భయపడకుడి

(5) ఎవనికీ మీరు భయపడవలెనా మీకు తెలియ
జేయుదును. చంపిన తరువాత నరకములలో పడత్రోయు శక్తి
కలవారికి భయపడండి. ఆయనకే భయపడుడని మీతాళి
చెప్పచున్నాను.

మనుషులు దేహమును చంపవచ్చును కానీ, లోపలి జీవాత్మను ఏమీ చేయలేరు. జీవాత్మ బయటికి కనిపించునది కాదు. దేహము కనిపించుట వలన దేహమును చంపవచ్చును, అంతకంటే ఎవడూ ఏమీ చేయలేడు అటువంటి వారికి భయపడవలసిన పని లేదు. భయపడవలసినది ఒకే ఒక్కనికి మాత్రమే, వాడు చనిపోయిన తర్వాత కూడా నీవు చేసిన పాపములను లెక్కగట్టి, పాపములకు తగినట్లు శిక్షించి, అనుభవింపజేయును. చనిపోయిన తర్వాత మానవునికీ, మానవునికీ సంబంధము తెగిపోవుచున్నది. చచ్చినవాడు చంపినవాని ఇంటిలోనే తిరిగి వుట్టినా వీడు నాకు శత్రువు కదా! అని గుర్తించలేడు. దేవుడు మనిషి చనిపోయిన తర్వాత కూడా జీవాత్మను గుర్తించగల్గుచున్నాడు, వాడు ఏ జన్మకు పోవునది కూడా గమనిస్తున్నాడు. చనిపోయిన తర్వాత చేసుకొన్న కర్మను అనుభవింపజేయు దేవునికి జీవుడు భయపడాలి కానీ చనిపోయిన తర్వాత తనను గుర్తించని మనిషిని భయపడవలసిన పనిలేదు.

4) లూకా సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 25వ వచనము.

(25) మీలగి ఎవేడు చింతించుట వలన తనే ఎత్తును మీరెడు ఎక్కువ చేసుకొనగలడు?

మానవుడు తన తెలివితోనే అన్నీ చేయుచున్నాననుకున్నప్పటికీ వానికి, వాని తెలివికి కూడా సంబంధము లేదు. మానవుడు అస్వతంత్రుడు స్వయముగా తాను ఏదీ చేయలేనివాడు. కర్మచేతిలో కీలుబొమ్మవలె ఆడువాడు. తను అనుకుంటే చేయుదునని తలచు మనిషి తన విషయము తనకే తెలియని స్థితిలో ఉన్నాడు. దేవుడు నిర్మించిన నిర్మాణము ప్రకారము దేవుని చేతిలో కర్మ, కర్మ చేతిలో మనిషి ఉండి, కర్మ ఆడించునట్లు కదలువాడు

తాను స్వయముగా ఏ నిర్ణయమును తీసుకోలేదు. తాను ఎంత యోచించినా తన తెలివినెంత ఉపయోగించినా, తన ఎత్తును తగ్గించుకోవడము గానీ, ఎక్కించుకోవడము గానీ చేయలేని అస్వతంత్రుడు. ప్రతి మనిషి తనను తాను తెలుసుకొని తన శక్తి ఎంత వరకు గలదని యోచించుకొంటే తాను స్వల్పమైనవాడిననీ, తనకంటే చెప్పలేనంత అధికుడైనవాడు దేవుడు గలడనీ తెలియగలదు.

5) లూకా సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 33, 34 వచనములు.

(33) మీకు కలిగిన వాటిని అమ్మి ధర్మము చేయుడి. పాతగిలని సంచులను, ఏరేలొకమేండు అక్షయమైన ధనమును సంపాదించుకొనుడి. అక్కడికి దాంగి రాడు, చిమ్మిట కాట్టదు.

(34) మీ ధనమెక్కడ ఉంటునో అక్కడనే మీ హృదయము ఉంటును.

ధనము అనునది రెండు రకములు గలదు. ఒక ధనముతో ప్రపంచములో దేనినైనా కొనవచ్చును. మరియొక ధనముతో ప్రపంచము నకు అతీతమైన దేవున్ని కొనవచ్చును. ప్రపంచమును కొనునది మానవుల మధ్యనున్న ధనము. దేవున్ని సహితము కొనగల జ్ఞాన ధనమును దేవుడే సృష్టించాడు. మానవుల చేత సృష్టించబడిన ధనమును మనము నిత్యము చూస్తునే ఉన్నాము దానితోనే ప్రపంచ వస్తువులను కొంటూనే ఉన్నాము. దైవము సృష్టించిన జ్ఞాన ధనము కంటికి కనిపించునది కాదు. జ్ఞాన

ధనమునకు ప్రపంచ ధనమునకు ఎన్నో తేడాలు గలవు. ప్రపంచ ధనమును దొంగలు దొంగలించవచ్చు, జ్ఞానధనము కనపడదు దొంగలు దొంగిలించలేరు. ప్రపంచ ధనమునకు చెదలు పట్టవచ్చును, జ్ఞాన ధనమునకు చెదలు పట్టు అవకాశము లేదు. ప్రపంచ ధనముతో చిన్న కర్మను కూడా పోగొట్టుకోలేము. జ్ఞాన ధనముతో పెద్ద కర్మనయినా లేకుండా చేసుకోవచ్చును. పనులు చేస్తే లభించునది డబ్బు, దైవ సాన్నిధ్యమును చేస్తే లభించునది జ్ఞానధనము. ప్రపంచ ధనమునకు విలువ కట్టవచ్చును, జ్ఞాన ధనమునకు విలువ కట్టలేము. మానవుని మరణముతో సంబంధము తెగిపోవునది ధనము, జీవుని వెంట ఒక రూపాయి కూడా పోదు. జ్ఞానధనము మనిషి మరణముతో కూడా సంబంధము తెగిపోక జీవుని వెంటపోవును. ఎవడు ఎంత జ్ఞానమును సంపాదించుకొనునో అంత వానివెంట జన్మల పర్యంతము అంటిపెట్టుకొని ఉండును. ప్రపంచ ధనమున్నవారు ప్రపంచములో మానవుల మధ్య గౌరవింపబడుదురు, దేవుని ఎదుట గౌరవింపబడరు. జ్ఞానధనమున్నవారు దేవుని ఎదుట గుర్తింపబడుదురు, మానవుల మధ్య గౌరవింపబడరు. ఇట్లు అనేకమైన భేదములు ప్రపంచ ధనమునకు, జ్ఞానధనమునకు గలవు.

6) లూకా సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 49వ వచనము.

(49) నేను భూమిమీద అన్ని వేయి వేచ్చితిని. అది ఇది వేరకే రేగులుకాని మండవలెనేని ఎంతో కఠోరుచున్నాను.

అన్ని అనగానే మనము ప్రతి దినము చూచునదేనని పొరపడకూడదు. అగ్గులు రెండు రకములు గలవు. ఒకటి సాధారణ అగ్ని, రెండవది అసాధారణ జ్ఞానాగ్ని. సాధారణ అగ్ని కట్టెలను, ప్రపంచ

వస్తువులను కాల్చగలడు. జ్ఞానాన్ని కర్మయను కట్టెలను కాల్చును. మానవులు పాప కర్మల మధ్య చిక్కుకొని ఘోరమైన కష్టములు అనుభవిస్తుండగా వారిని కడతేర్చుటకు దేవుడు భూమిమీద తన జ్ఞానమను అగ్నిని వేయుటకు వచ్చును. జ్ఞానమను అగ్ని మానవులలో చేరితే వారి కర్మలను కాల్చివేసి జన్మలు లేకుండా చేసి తనయొద్దకు వారిని చేర్చగలడని దేవుని భావము. జ్ఞానమును భూమిమీద బోధించుటకు వచ్చిన దేవుడు జ్ఞానమును అగ్నిగా చెప్పటలో జ్ఞానము వలన మానవుడు కడతేరగలడని చెప్పడమేనని తెలియాలి. దేవుడు భూమిమీద తన అగ్నిని గతములో కూడా వేశాడు, అప్పుడు కొంత కాలము మండి అది తిరిగి కనిపించక అణిగిపోయినది కావున తిరిగి అగ్నిని వేయను వచ్చాడు. ఇంతకుముందు వేసిన అగ్ని ఇదివరకే రగులుకొని మండవలెనని కోరుచున్నానన్నాడు. దానిలోని అర్థము 'అగ్నిలేని చోట అగ్ని వేయుచున్నానని, ఇంతకుముందు వేసినచోట అది అణిగివుండక తిరిగి రగులుకొని మండవలెనని' ఆయన ఉద్దేశ్యము.

7) లూకా సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 51, 52, 53 వచనములు.

(51) “నేను భూమిమీద సీమాధానము కలుగజేయ వచ్చితినిని మీరనుకానుచున్నారా? కాదు. భేదమునే కలుగజేయ వచ్చితినిని మీతో చెప్పిచున్నాను.

(52) ఇప్పటి నుండి ఒక ఇంటిలో ఐదుగురు వేరుపడి ఇద్దరికి విరాధముగా ముగ్గురును, ముగ్గురికి విరాధముగా ఇద్దరును ఉందురు.

(53) తండ్రి కుమారునికి, కుమారుడు తండ్రికి, తల్లి కుమార్తెకును కుమార్తె తల్లికిని, అత్త కోడలికిని కోడలు అత్తకును విరోధులుగా ఉండురు.”

పరమాత్మ భగవంతుని రూపముతో భూమిమీద అవతరించినప్పుడు తన జ్ఞానమునే తెల్పుచుండును. భగవంతుని జ్ఞానము సాతాను మార్గములో మునిగి ఉన్నవారందరికీ వ్యతిరేఖ భావములను కల్పించుచుండును. అటువంటప్పుడు దేవుని జ్ఞానము తెలియువారికి, తెలియనివారికి అభిప్రాయ భేదములేర్పడును. జ్ఞానము తెలిసినవారు తెలియనివారితో విభేదించవలసి వచ్చుచున్నది. అటువంటి పరిస్థితి ఒకే ఇంటిలో కల్గుట వలన ఇంటిలోని వారే విరోధులుగా తయారగుదురు. ఒకడు జ్ఞానము తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తే, సాతాను జాగ్రత్తపడి తండ్రి మీదికి కొడుకును కొడుకు మీదికి తండ్రిని, అత్త మీదికి కోడలును, కోడలు మీదికి అత్తను, భార్య మీదికి భర్తను, భర్త మీదికి భార్యను పురికొల్పి విభేదించునట్లు చేయును. తన జ్ఞాన నిమిత్తము భార్యభర్తలు పోట్లాడుకొనుచున్నారని తెలిసిన గురువుగానున్న భగవంతుడు కూడా జ్ఞానములో సమాధానపడవద్దని నీతో భేదించు వారితో నీవు కూడా భేదించమని చెప్పును. దానితో వారి తగాదా పెరుగును కానీ తరగదు. అందువలన పై వాక్యములో “ప్రభువు నేను సమాధాన పరచను రాలేదు, భేదమునే కలుగజేయవచ్చితి నన్నాడు.” జ్ఞానమును భూమిమీద బోధించను వచ్చినవాడు మీ ఇంట్లోవారి మాట వినండి, నా జ్ఞానము తెలుసుకోవద్దండని చెప్పునా? దేవుని విషయములో చేయి ఆటంక పరచిన చేతిని నరికివేయమని చెప్పినవాడు, శరీరమును కూడా లెక్కచేయ వద్దని చెప్పినవాడు, శరీరము కంటే మినహా ఉన్న భార్యను, బంధువులతో

రాజీపడమని చెప్పునా? చెప్పుడు. ప్రాణము పోయినా ఫరవాలేదు సాతాను మార్గములోని వారితో రాజీకావద్దనియే చెప్పాడు. కావున దేవుని జ్ఞాన నిమిత్తమై అనేకచోట్ల అనేక కుటుంబములలో తగాదాలు చెలరేగుచూసే ఉండును. ఇక్కడ విశేషముగా గమనించవలసినదేమంటే ఎక్కడయితే అసలైన జ్ఞానము ప్రకటించబడుచున్నదో అక్కడ మాత్రమే ఇంటిలోని వారితో విరోధ మేర్పడును. ఎక్కడైతే దేవుని జ్ఞానమని సాతాను జ్ఞానము చెప్పబడు చున్నదో అక్కడ ఏ విభేదాలు రావు. అటువంటి జ్ఞానమునకు అందరూ సహకరిస్తారు. జ్ఞాన విషయములో ప్రభువు మాట ప్రకారము ఇంటిలోని వారందరూ విరోధులగుచున్నారంటే అది అసలైన దేవుని జ్ఞానమై ఉండునని తెలియ వచ్చును.

8) లూకా సువార్త, 13వ అధ్యాయము, 3వ వచనము.

(3) “మీరు మీరు మీనీస్సు పొందని ఎడల మీరందరును అలాగే నీశింతురు.”

మన శరీరమునందు అంతరంగములలో ముఖ్యమైనది మనస్సు. విషయములను మననము చేయునది కావున దానికి మనస్సు అని పేరు వచ్చినది. మనస్సు ఎల్లప్పుడూ మాయకు (సాతానుకు) లోబడి ఉండును. అది ఎల్లప్పుడు సాతానుకు బలము చేకూర్చునదై ప్రపంచ విషయములనే జ్ఞప్తికి తెచ్చుచుండును. మనిషి పుట్టినప్పటినుండి దేవునివైపు మనస్సు ఏనాడూ పని చేయక సాతాను వైపే పని చేయుచున్నది. అటువంటి మనస్సును సాతాను వైపు నుండి దేవుని వైపు మార్చడమును ‘మార్పు మనస్సు’ లేక ‘మారు మనస్సు’ అనవచ్చును. మారుమనస్సు పొందనిది దేవునివైపు ఎవడూ పోలేడు. మారు మనస్సు పొందితే జ్ఞానశక్తి లేక

జ్ఞానాన్ని లభించుటకు మొదలు పెట్టును. జ్ఞానాన్ని వలన కర్మలు పోయి చావు పుట్టుకలు లేని దైవములోనికి ఐక్యమగును. మారు మనస్సు పొందక మనస్సు యొక్క విషయ జ్ఞాపకాలు నిలువకపోతే, ప్రపంచముతో పాటు పుట్టుచూ గిట్టుచూ నరక యాతనలు పొందవలసి ఉండును. కావున ప్రతి ఒక్కరూ మారు మనస్సు పొందవలెను.

9) లూకా సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 26వ వచనము.

(26) ఎవడయినను నా వద్దకు వచ్చి తన తల్లిని తండ్రిని భార్యను పిల్లలను, అన్నతమ్ములను అక్కచెల్లెండ్రను తన ప్రాణముతో సహా ద్వేషింపకుంటే వాడు నా శిష్యుడు కానేరడు.

ఈ మాట వింటే ఇదెక్కడి జ్ఞానము ఆయనెట్ల గురువు వీరెటువంటి శిష్యులనీ ఆశ్చర్యమగును. గురువు వద్దకు వచ్చి 'ఇంటిలోని వారందరినీ తిట్టితేనే నాకు శిష్యుడు, తిట్టకుంటే శిష్యుడు కాడని' ఏ గురువైనా చెప్పనా అని కూడా అడుగవచ్చును. ఇక్కడ కొంత యోచింపవలసి యున్నది. ఇంటిలోని వారందరినీ తిట్టితే గురువుకు సంతోషమై శిష్యునిగా చేర్చుకొనే దానికి గురువేమైనా పిచ్చివాడా! ఇక్కడ చెప్పిన భావమును వివరించి చూచుకొంటే అందరినీ వరుసగా ద్వేషింపమని లేదు. గురువుకు గానీ, శిష్యునికి గానీ సరిపడనివారు అజ్ఞానులు, సాతాను మార్గములో నడిచేవారు సరిపడని అజ్ఞానులను ద్వేషిస్తే గురువుకు సంతోషమగుట వాస్తవమే. శిష్యుడు కూడా తనలోని భావమునకు సమానముగా అజ్ఞానులైన వారిని దూషిస్తే శిష్యుడు తన పక్షమువాడేనని వానిని శిష్యునిగా ఒప్పుకొనును. అట్లుకాక వాడు కూడా అజ్ఞానులతో విభేదించక, వారితో కలిసిపోతే గురువు

వానిని శిష్యునిగా ఎట్లు ఒప్పుకొనును? జ్ఞానులు, అజ్ఞానులను రెండు తెగల వారికి మధ్య విరోధముండుట సహజమే. అజ్ఞానులలో తల్లి తండ్రి ఉండినా, భార్య పిల్లలుండినా, అన్నదమ్ములుండినా, అక్కచెల్లెండ్రుండినా చివరకు తన ప్రాణమునైనా ద్వేషింపవలసిందేనని తెలియుచున్నది. అజ్ఞానులను ద్వేషింపక బంధుప్రీతి చూపువాడు తనకు శిష్యుడు కానేరడని ప్రభువు చెప్పాడు. ఈ మాటను బట్టి అజ్ఞానము ఎడల ఏమాత్రము రాజీ భావముండకూడదని తెలియుచున్నది. తన జ్ఞానమార్గమున ఆటంకము కల్గించు తల్లినిగానీ, తండ్రినిగానీ, అన్నదమ్ములనుగానీ, భార్య బిడ్డలనుగానీ తప్పక వదలుకోవలసిందేనని ఏనుప్రభువు యొక్క ఉద్దేశ్యము.

10) లూకా సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 27వ పాఠము.

(27) ఎవేడయినను తన శిలువను మోసికొని నీన్ను వెంబడింపని ఎడల వాడు నా శిష్యుడు కానేరడు.

విడివిడిగా యున్న కట్టెలను ఒక కుప్పగా మోపుకట్టి, మోసికొను పోవుటకు వీలుగా చేసుకొని కట్టెల మోపును ఎత్తుకొని ఎంతదూరమయినా పోవచ్చును. విడివిడిగా యున్న కట్టెలను ఒక కుప్పగా బంధించినప్పుడు మాత్రమే వాటిని ఎక్కడినుండి ఎక్కడికయినా తీసుకుపోవచ్చును. విడిగా యున్న కట్టెలను కుప్పగా కట్టివేయనిదే వాటిని తీసుకొని పోవుటకు వీలుపడదు. అట్లే నీ తలలో కట్టెలవలె విడివిడిగా 108 భాగములుగా యున్న గుణములను ఒక్కటిగా బంధించినప్పుడు అవి పని చేయని స్థితిలో కట్టి వేయబడినప్పుడు అవి మనిషి చేతిలో మోపుగా మారిపోవును. మనిషి శరీరములో మంచి గుణములు, చెడు గుణములు అని రెండు రకముల గుణములు గలవు. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సర అను ఆరు

చెడు గుణములు, అలాగే దాస, దయ, ఔదార్య, వైరాగ్య, వినయ, ప్రేమలు అను ఆరు మంచి గుణములు గలవు. ఆరు చెడు గుణములు ఒక్కొక్కటి తొమ్మిది భాగములుగా విభజింపబడినది. ఆ విధముగా 54 భాగములుగా చెడు గుణములుండగా, మంచి గుణములు కూడా ఒక్కొక్కటి తొమ్మిది భాగములుగా విభజింపబడి 54 భాగములుగా మంచి గుణములు గలవు. మంచి, చెడు రెండు రకముల గుణములు కలిసి 108గా ఉన్నవి.

108 భాగములుగా యున్న గుణములను ప్రథమ దైవగ్రంథములో **మాయ** అని అంటున్నారు. ద్వితీయ దైవగ్రంథములో **సాతాన్** అని అంటున్నారు. అంతిమ దైవగ్రంథములో **సైతాన్** అనియు, **ఇబ్లీస్** అనియు అంటున్నాము. దేవుని చేత తయారు చేయబడిన గుణములను **మాయ** అని అంటున్నాము అని దేవుడే మొదట ప్రథమ దైవగ్రంథములో “గుణమయి మమ మాయా” అని చెప్పియున్నాడు. దాని అర్థము మనిషి శరీరములో ఉన్న గుణములే ‘నా మాయ’ అని చెప్పాడు. మాయ అనునది దేవుని మార్గము వైపు పోకుండా తనవైపే యుండునట్లు చేయగలదు. మాయ మనుషులను దైవమార్గములో పోకుండా చేయుటకే దేవుని చేత తయారు చేయబడినది. మాయ అనగా గుణము అనియు, గుణము అనగా మాయ అనియు చెప్పవచ్చును. గుణము అను మూడు అక్షరములకు సమానముగా చెప్పితే **మాయము** అని చెప్పవచ్చును. మాయము అనగా కనిపించకుండా ఉండునది యని అర్థము. **మాయము = గుణము = శిలువ** అని మూడు అక్షరములకు అర్థము గలదు. మన శరీరములోని మాయను శిలువ యను పేరుతో కూడా పిలుస్తున్నాము. శిలువ అనగా మాయ లేక గుణములు అని తెలిసినా, మాయను ఆధ్యాత్మిక భావములో పాముగా చెప్పుచున్నారు. ఆత్మను పావురముగా, మాయను పాముగా చెప్పుచున్నాము.

శిలువ యనగా పాము అని అర్థము, కొండ శిలువ అనగా పెద్ద సర్పము అని అర్థము. మాయను కొండ శిలువ అను పాముగా (పైతాన్ గా) చెప్పుచున్నారు.

కొండ శిలువ చాలా బలమైన సర్పము. దాని చేతికి చిక్కినవాడు ఎవడూ విడిపించుకోలేడు. అనగా మాయ బలమైనది అని అర్థము. అంత బలమైన మాయను అనగా శిలువను బంధించి మోయగల మోపుగా కట్టివేసి మనిషి తన మాయను కదలకుండా చేసి, దానిని తన చేతిలో ఉండునట్లు చేసుకొని, ఏసును వెంబడించువాడు ఆయనకు శిష్యుడు అగునని చెప్పాడు. మాయను జయించువాడు నిజముగా శిష్యుడు అగునని ఏసు చెప్పడము జరిగినది. మాయ అను శిలువను ఎవడయితే బంధించి మోయుచూ దేవుని మార్గములో ప్రయాణించునో వాడు దేవునికి నిజమైన శిష్యునిగా చెప్పబడును. నేడు అందరూ గొప్పగా చెప్పుకొను శిలువను మోయుచూ ఏసు వెంబడి పోవువాడు ఆయన శిష్యుడు అని వాక్యములో చెప్పారు.

11) లూకా సువార్త, 18వ అధ్యాయము, 29వ వచనము.

(29) దేవుని రాజ్యము నిమిత్తము ఇంటినైనను, భార్యనైనను, అన్నతమ్ములనైనను, తల్లితండ్రులనైనను, పిల్లలనునైనను విడిచి పెట్టినవాడు ఇహమందు చాలా రెట్లును, ఏరమందు నిత్య జీవితమును పొందునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పచున్నాను.

దేవుని రాజ్యము అనగా మోక్షము. ఒక మనిషి మోక్షము పొందితే వాడు తిరిగి భూమిమీద పుట్టడు. భూమిమీద పుట్టితే కదా! సాతాను బాధ వానికుండేది? పుట్టడు కావున సాతాను బాధ వానికుండదు. మోక్షము పొందడమంటే సాతాను నుండి విడుదల పొంది దేవుని వద్ద చేరిపోవడమన్నమాట. ఇంకనూ వివరముగా చెప్పాలంటే దేవునియందు ఐక్యమై ఉండిపోవడమే. ఇంకా వివరముగా చెప్పాలంటే దేవునిగా మారిపోవడమే నన్నమాట. ఎంతో చెప్పలేనంత విశాలమైనవాడు, మొదలు చివర లేనివాడు, ఎవరి ఊహకు అందక అంతటా వ్యాపించినవాడు అయిన పరమాత్మలోనికి, ఆకారముండి ప్రకృతిలో ఎంతో చిన్నవాడయిన జీవుడు చేరిపోయి, తాను దేవుడు ఒకటైపోవడము ఎంత గొప్పతనమో చెప్పలేము. అటువంటి స్థానమును, స్థితిని పొందగోరి జ్ఞానమార్గములో ప్రవేశించినవానికి ఎవరు ఏ విధముగా ఆటంకపరచినా వారి మీదున్న ప్రేమ మోహములు వదలిపెట్టి తనకు ప్రపంచములో దగ్గర అనుకొన్న ఇల్లుగానీ, భార్య పిల్లలను గానీ, తల్లితండ్రులనైన గానీ, అన్నదమ్ములనైన గానీ త్రుణముగా తలచి వారినైనా వదలుకొనువాడు ఇహములో సంపూర్ణ జ్ఞానియై, పరములో దైవమునే పొందును. వదలుకోవడము చిన్నపని కాదు కదా! భార్య బిడ్డలను, అన్నదమ్ములను, తల్లితండ్రులను వదులుకోవడము చాలా గొప్ప పనియే అగును. ఈ విషయములో మాయ మానవుని చుట్టుకొని వారినే మనిషి కాళ్లకు అడ్డము వేయుచుండును. అయినప్పటికీ ప్రహ్లాదుడు తండ్రిని లెక్క చేయనట్లు, మీరాబాయి భర్తను, బంధువులను వదలిపోయినట్లు, బుద్ధుడు యుక్తవయస్సు భార్యను, సంవత్సర వయస్సున్న కుమారున్ని, తల్లితండ్రులను, ఇంటిని, రాజ్యమును వదలిపోయినట్లు ఎవడైతే తన వారినయిననూ పరాయివారిగా తలచనెంచునో వానికి పరాయిగానున్న

దేవుడు తనవాడగును. కొద్దికాలము సంబంధముండి పోవువారిని వదలి శాశ్వతముగా ఉండువానిని పొందడము తెలివైనవాని పని అగును. కానీ అది ప్రపంచములో తెలివితక్కువ పనిగా కనిపించును. అటువంటి వానిని తెలివి తక్కువవాని క్రిందికి లెక్కింతురు. సాతాను రాజ్యమైన ప్రపంచములో దేవుని కొరకు అందరినీ వదలుకొను త్యాగ పురుషుడు కనిపించుట అరుదు. ఎందుకనగా! ఎవని మనుసులోనయినా **దేవుడు** అను యోచన వచ్చినప్పటి నుండి సాతాను వాని మీద ప్రత్యేక దృష్టి సారించి ఆ మార్గము నుండి, ఆ యోచన నుండి తప్పించగలడు. మరియొక మాట ఏమిటంటే సాతాను బలము ముందర నిర్బలుడైన మనిషి దానిని జయించి దాటిరావడము దుస్సాధ్యమని భగవద్గీతలో విజ్ఞాన యోగమను అధ్యాయములో 14వ శ్లోకములో కూడా చెప్పాడు. ఇక్కడ ఒక అనుమానము మనిషికి రావచ్చును. సాతాను బలము గొప్పదైనప్పుడు, మానవుడు దానిని దాటిపోవుట సాధ్యము కాదన్నప్పుడు మనిషి దేవునివైపు పోలేడు కదా! అటువంటప్పుడు ప్రయత్నము చేయడమెందుకు విఫలము కావడమెందుకు అని అడగవచ్చును. దానికి జవాబు వాస్తవముగా ప్రపంచమంతా విశాలమైన సాతాను ముందర మనిషి ప్రయత్నమెంత మాత్రమూ నిలువజాలదని తెలిసినప్పటికీ తన ప్రయత్నము తాను చేయుచూ, దేవున్ని పూర్తి విశ్వసించి ఉండిన వానిని దేవుడే శ్రద్ధబాని సాతాను నుండి తప్పించి తనవైపు లాగుకొనును. కావున సాతాను ముందర సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన మానవుడు సాతానును జయించాలంటే ముఖ్యమైనది దేవున్ని సంపూర్ణముగా శరణుజొచ్చడమే మార్గము. సంపూర్ణముగా తననే నమ్మినవానిని **“మాయా మేతాం తరన్తితే” “మాయ నుండి బయటపడులాగున నేజేతును”** అన్నాడు. కావున సంపూర్ణముగా దేవుని నమ్మి భారమంతా ఆయన మీద పెట్టితే దేవుడే సాతాను నుండి తప్పించగలడు.

12) లూకా సువార్త, 21వ అధ్యాయము, 15వ వచనము.

(15) మీ విరోధులు ఎదురాడుటకు వీలుకాని వాక్కును జ్ఞానమును నేను మీకు అనుగ్రహింతును.

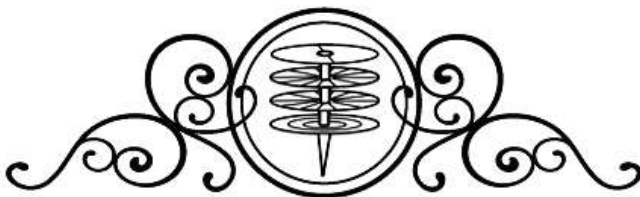
ప్రపంచములో బోధకులు, గురువులమని పేరు పెట్టుకొన్నవారు, బోధించు బోధలను కొంత జ్ఞానము తెలిసిన చిన్నపిల్లలు ప్రశ్నించినా, వారి బోధలలో సమాధానము లేకుండును. అందువలన ప్రపంచములో బోధకుల జ్ఞానమును ఎవరూ ప్రశ్నించకూడదను నియమమునుంచు కొన్నారు. వారి బోధలలో సమాధానము లేకుండా పోవడానికి కారణము అది శాస్త్రబద్ధమైనది కాకపోవడమే ముఖ్యకారణము. అశాస్త్రీయమైన బోధలు హేతుబద్ధమైన ప్రశ్నలకు జవాబివ్వలేవు. వారు చెప్పుతూ పోవువారే కానీ అడిగితే సమాధానమిచ్చే వారు కాదు. పరమాత్మ భగవంతునిగా వచ్చి బోధించినది అసలయిన పరమాత్మ జ్ఞానము, కనుక బోధకులు చెప్పిన జ్ఞానము కాక భగవంతుడు చెప్పిన జ్ఞానము తెలిసినవారు, చెప్పడమే కాక ఎవరు ఎటువంటి ప్రశ్న అడిగినా జవాబు ఇవ్వగలుగు స్థితిలో కూడా ఉండురు. పరమాత్మ జ్ఞానము తెలిసిన భగవంతుని భక్తులను చూచి మేము గురువులము, మేము జ్ఞానులము అను అహముతో భగవంతుని జ్ఞానము కలవారివద్దకు విరోధముగా వచ్చి, విరుద్ధముగా మాట్లాడ జొచ్చుదురు. అటువంటి సమయములో వారు ఎదురు మాట్లాడుటకు వీలుగాని జ్ఞానము భగవంతుని జ్ఞానము తెలిసినవారికి ముందే తెలుపబడి ఉండును. నిజ జ్ఞానమును తెలిసినవారిని చూచి ఎందరో అసూయ పడుదురని వారితో విరోధము పెంచుకొందురని పైనగల దేవుని వాక్యము లోనే తెలియుచున్నది. దేవుడే దిగివచ్చిన రోజు కూడా నీ జ్ఞానమేపాటిదని ఎదురించి మాట్లాడి నీకు ఇంకా సరిగా తెలియదు, ఫలానా చోటికి పోతే

నీకు మంచి జ్ఞానము తెలుస్తుందని దేవునికే చెప్పినవారు గలరు. నా వద్దకే వచ్చి నాకే జ్ఞానము తెలియదనువారు భూమిమీద గలరు. అటువంటి వారు మీ వద్దకు కూడా రాగలరు వారికి తిరుగులేని సమాధానము చెప్పునట్లు మీకు నేను జ్ఞానమును అనుగ్రహింతునని దేవుడు పై వాక్యములో తెలియజేశాడు.

13) లూకా సువార్త, 21వ అధ్యాయము, 17వ పాఠము.

(17) నా నామము నిమిత్తము మీరు మనుషుల చేత ద్వేషింప బడుదురు.

భగవంతుడు లేక దేవుని కుమారుడు తెల్పిన జ్ఞానము సాతాను ఆవహించి ఉన్న ప్రజలందరికీ వ్యతిరేఖముగా ఉండును. సాధారణ ప్రజలకు అర్థముగాక చెప్పెడి జ్ఞానము అపార్థమగు అవకాశము గలదు. అంతో ఇంతో జ్ఞానులయి బోధకులుగానున్న గురువులవలె చలామణి అగువారికి పూర్తి వ్యతిరేఖతగా కనిపించును. దేవుని నామమును బోధించువారి యొక్క వాక్యములు దేశములోని పండితులకు, బోధకులగు గురువులకు సరిపడవు. వారికి దేవుని వాక్యములన్నీ వ్యతిరేఖముగా కనిపించుట వలన వారును, వారిని అనుసరించు మనుషులును దైవమార్గమును బోధించు వారిని ద్వేషించుటకు మొదలు పెట్టుదురు. అందువలననే పై వాక్యములో దేవుడు “నా నామము నిమిత్తము మనుషుల చేత ద్వేషింపబడుదురన్నాడు.”

యోహాన్ సువార్త

యోహాన్ సువార్త ఒకటవ అధ్యాయము, ఒకటవ వచనమును మొదలు పెట్టి మూడు వాక్యములకు ఒక్కటిగా వివరమును వ్రాయుచున్నామని తెలియవలెను. యోహాన్ సువార్త 21 అధ్యాయములుగా యున్నది. ఇక్కడ నేను యోహాన్ సువార్తలోని కొన్ని వాక్యములకే వివరమును వ్రాయుచున్నాను. ఎక్కడయితే మనుషులకు అర్థముకాని వాక్యముండునో, ఎక్కడయితే మనిషి వాక్యమును అర్థము చేసుకోవడములో పొరబడు అవకాశమున్నదో, ఇంకా కొందరు ఎక్కడయితే వాక్యమును తప్పుగా అర్థము చేసుకొన్నారో, అక్కడ ఆ వాక్యమును గురించి వివరించి వ్రాయదలచు కొన్నాము. ఆ విధముగా చేయడము దేవుని సేవలో ఒక భాగమైనందున నేను ఒక కలముగా ఉండగా, దేవుడే నా చేత ఈ పనిని చేయించుచున్నాడని తలచుచూ ఈ సేవ చేయుచున్నాను. ఇంతకుముందు ప్రథమ దైవగ్రంథము భగవద్గీత, తృతీయ దైవగ్రంథము ఖుర్ఆన్లోని కొన్ని వాక్యములకు వివరమును వ్రాశాము. మూడు దైవగ్రంథములకు వివరమును వ్రాయవలె ననునది నా ప్రగాఢ కోర్కె అయినందున ఇప్పుడు ద్వితీయ దైవగ్రంథమయిన ఇంజీలు (బైబిలు) గ్రంథములోని కొన్ని వాక్యములకు వివరమును వ్రాయుచున్నాము. ఇందులో వ్రాయు జ్ఞాన వివరము శాస్త్రబద్ధమైనది మరియు సత్యసమేతమైనదని తెలుపుచున్నాను. ఇప్పుడు యోహాన్ సువార్తలోని మొదటి అధ్యాయములోని మొదటి వాక్యమును వ్రాయు చున్నాము. యోహాన్ సువార్తలోని మొదటి వాక్యమునందు మూడు చిన్న వాక్యములు ఉన్నవి. ఆ మూడు చిన్న వాక్యములకు వివరమును చెప్పితే మొదటి వాక్యమునకు పూర్తిగా జవాబు చెప్పినట్లగును. దానిని క్రింద చూడండి.

1) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 1వ పాదము.

(1) ఆదియందు వాక్యముండెను, వాక్యము దేవునివద్ద యుండెను. వాక్యము దేవుడైయుండెను.

ఇప్పుడు ద్వితీయ దైవగ్రంథములోని యోహాన్ సువార్తలోని మొదటి మూడు వాక్యములకు వివరమును చెప్పుకొందాము.

వాక్యము ఆదియందుండెను

వాక్యము దేవుని యొద్దయుండెను

వాక్యము దేవుడైయుండెను

బైబిలు బోధలో ఈ మూడు వాక్యములను ప్రథమ వాక్యములుగా వివరము కొరకు కొంతమార్చి చెప్పుకొంటున్నాము. గ్రంథము ప్రారంభములోని ఆదికాండములో గల వాక్యములను గ్రంథ ప్రథమ వాక్యములుగా చెప్పవలెను కదా!యని ఇతరులు అడుగవచ్చును. అటువంటి అనుమానము రాకుండా ముందే వివరమును చెప్పియున్నాము. మనిషికి అవసరమైన బోధనే గ్రంథముగా తీసుకొని, అందులో మొదటి వాక్యములను చెప్పుకొంటున్నాము. ఆ పద్ధతి ప్రకారము నాలుగు సువార్తలు భగవంతుడైన ఏసు చెప్పినవి. అందులో యోహాన్ సువార్త చివరిదయినా మిగతా మూడు అధ్యాయముల కంటే బోధతో ప్రారంభమయినది ఒక్క యోహాను సువార్త మాత్రమే. భగవద్గీతలో కూడా ఇదే సూత్రము ప్రకారము రెండవ అధ్యాయమైన సాంఖ్యయోగములో 11వ శ్లోకము నుండి ప్రథమ వాక్యములను తీసుకొన్నాము. జ్ఞానబోధ అక్కడినుండే ప్రారంభమగుట వలన సాంఖ్య

యోగములో 11, 12, 13వ శ్లోకములను మొదటి మాటలుగా చెప్పుకొన్నాము. అట్లే ఇప్పుడు ఇంజీలు గ్రంథమునుండి గ్రంథము మధ్యలో గల అనగా 43వ పాఠమునుండి ప్రారంభ వాక్యములను తీసుకోవడము జరిగినది. అక్కడ తొరాతులో మూడు శ్లోకములను మూడు వాక్యములుగా తీసుకొన్నాము. అయితే ఇక్కడ యోహాన్ సువార్తలో మూడు వరుస సంఖ్యలోగల మూడు వాక్యములను తీసుకొనక ఒకే వాక్యములోగల సమాచారమును మూడు ప్రథమ వాక్యములుగా తీసుకొన్నాము. వాక్యముల వరుస సంఖ్య ముఖ్యము కాదు. మూడు భావములతో నిండియున్న వాటిని మూడు వాక్యములుగా తీసుకొన్నాము. అందువలన మూడు చిన్న వాక్యములుండినా, అవి మూడు పెద్ద భావములుగల వాక్యములని తెలియ వలెను.

ఈ మూడు వాక్యములు ప్రత్యేకమైన సూక్ష్మ భావముతో ఇమిడి యున్నవి. భగవద్గీత మొదటి మూడు వాక్యములు జీవాత్మ, ఆత్మను గురించి చెప్పినవిగా యున్నవి. అయితే ఇంజీలు (బైబిలు) గ్రంథములో యోహాన్ సువార్తలోని మొదటి వాక్యములు ప్రత్యేకమైన భావమును బోధించుచున్నవి. భగవద్గీత ప్రారంభములో జీవాత్మ, ఆత్మ, శరీరము అను మూడు భాగములను గురించి తెలుపడమైనది. ఇక్కడ యోహాన్ సువార్తలోని మూడు ప్రథమ వాక్యములలో జ్ఞానము, ఆత్మ, పరమాత్మయను మూడు అంశములను గురించి చెప్పడమైనది. అయితే ఈ మూడు వాక్యములలో ఎక్కడ ఆత్మ యున్నదో, ఎక్కడ పరమాత్మయున్నదో అర్థము కాకుండా ఇమిడియున్నది. మూడు వాక్యములలో దేవుడు అనుమాట రెండు వాక్యములలో గలదు. అంతతప్ప జ్ఞానము, ఆత్మ అను విషయములు ఎక్కడ గలవో గుర్తించలేని విధముగా యున్నవి. ఇప్పుడు మూడు వాక్యములలో మొదటి వాక్యమును తీసుకొందాము.

మొదటి మాటలో **ఆదియందు వాక్యముండెను** అని యున్నది కదా! ఇందులో వాక్యము అనగా అది నీకు తెలిసిన భాషలో యుండవచ్చును, యుండకపోవచ్చును. నీకు తెలుగు భాష మాత్రమే వస్తుంది అనుకొనుము. వాక్యము వేరే భాషలో నీకు తెలియని భాషలో యుండవచ్చును. వాక్యము అనగా! వాక్కు ద్వారా వచ్చునది వాక్యము. వాక్కు అనగా! నోటి నుండి వచ్చు శబ్దమును వాక్కు అని అంటున్నాము. శబ్దము అనగా వినిపించునది. వినిపించే శబ్దము పెద్దది కావచ్చు, చిన్నది కావచ్చు. వినిపించే శబ్దమునుబట్టి వాక్యము పెద్దదనియో లేక చిన్నదనియో చెప్పవచ్చును. వినిపించే శబ్దము యొక్క వినికీడి పొడవు పొట్టియే కాకుండా శబ్దము పెద్దదిగా యుండవచ్చు లేక చిన్నదిగా యుండవచ్చును. వాక్యము నీకు తెలిసిన భాషలోనే యుండుననిగానీ, వాక్యము ఇంతే పొడవు లేక పొట్టి గలదియనిగానీ, వాక్యము చిన్న శబ్దముతో చెప్పునదియనిగానీ, లేక పెద్ద శబ్దముతోనే చెప్పునదియనిగానీ చెప్పలేము. వాక్యము భాషలోగానీ, పెద్ద చిన్న శబ్దములోగానీ, పొడవు పొట్టిలో గానీ ఉండవచ్చును. ఇట్లే యుండునని చెప్పలేము. వాక్యము ఎలాగయినా యుండవచ్చును. ఇప్పుడు **ఆదియందు వాక్యముండెను** అను మాటను తీసుకొని చూస్తే వాక్యము ఆదియందుండెను అని చెప్పినా భావము చెడదు, చెప్పినది ఆదిలోయని తెలియుచున్నది. ఆదిలో మనుషులకు ఏ భాషరాదు. అప్పుడు ఏ భాషలో వాక్యము చెప్పబడినదని ప్రశ్న రాగలదు. ఆదిలో జరిగిన యదార్థమును గమనించితే అన్ని ప్రశ్నలకు జవాబు దొరకగలదు.

ఆదిలో శబ్దము ఎక్కడినుండి వచ్చినది? అని ప్రశ్నించుకొని చూస్తే మనిషి చెవుకు వినిపించే శబ్దము ప్రకృతి వలననే కల్గినదని చెప్పవచ్చును. ప్రకృతి ఐదు భూతములుగా గలదు. భూతము అనగా జీవము అని

అర్థము. జీవము గల ఆకాశములో ఆదియందు శబ్దము ఏర్పడినదని అక్కడికి పోయి చూస్తే తెలిసిపోవుచున్నది. ఆకాశము శూన్యముగా యున్నది. అది ఎలా శబ్దము చేయును? అను ప్రశ్న కూడా రాగలదు. హేతువాద పద్ధతిలో ఈ ప్రశ్నలు తప్పక రావలసిందే. వాటికి జవాబులు తెలియ వలసిందే. అప్పుడే శాస్త్రపద్ధతియగును. బ్రహ్మవిద్యా శాస్త్రమును అనుసరించి చూస్తే, శబ్దమును ఆకాశము స్వయముగా చేసిందా? అని చూస్తే, ఆకాశము ఒక జీవుడే అయినందున జీవాత్మకు ఏదీ చేతకాదు, ఏదీ చేయలేదు అను శాస్త్రవిధి గలదు. దానిని జీవాత్మ ధర్మము అని అనవచ్చును. పరమాత్మకు కూడా ధర్మము గలదు. పరమాత్మ (దేవుడు) నామ, రూప, క్రియ లేనివాడని అదియే దేవుని ప్రథమ ధర్మమని చెప్పవచ్చును. దేవుడు క్రియా రహితుడు అనగా పనిని చేయడు. జీవాత్మ ధర్మము ప్రకారము జీవుడు చేతకానివాడై చేయలేడు, దేవుడు చేతనయినవాడయినా చేయడు. ఈ విధముగా జీవునికి, దేవునికి వ్యతిరేఖమైన ధర్మములు గలవు. ఆదిలో వాక్యము ఆకాశము ద్వారా వస్తే, ఆకాశము ఒక జీవుడే అయినదానివలన ఆకాశము అను జీవుడు ఆ శబ్దమును చేయలేదు. ఆకాశమునుండి శబ్దము వచ్చినది వాస్తవమే. అయినా ఆకాశ జీవుడు శబ్దమును చేయు స్థోమత, బలము లేనివాడు. అందువలన ఆకాశము వెనుక ఎవరో వుండి శబ్దము చేసియుండవచ్చును. అయితే దేవుడు కూడా పని చేయనివాడు, కావున దేవుడు కూడా ఆ శబ్దము చేయలేదు. ఆకాశము నుండి శబ్దము వచ్చినది వాస్తవమే అయినా, ఆ శబ్దమునకు కారణము ఆకాశ జీవుడు కాదు, దేవుడు కాదు. ఇద్దరూ కాక మరొకడు ఎవడో ఇంకొకడు ఉండి ఆ శబ్దమును చేసియుండవచ్చును అని అనుమానము వచ్చినది.

ఈ అనుమానము తీరుటకు విశ్వములో ఎవరెవరు యున్నారో ముందు గమనించవలసిన అవసరమున్నది. దేవుడు మొదట విశ్వమును సృష్టించాడు. అప్పుడు దేవుడు దేవునిగానేయుంటూ మొదట తననుండి ప్రకృతియను దానిని తయారు చేశాడు. ప్రకృతి ఐదు భాగములుగా యుండునట్లు సృష్టించాడు. తర్వాత అది నిర్జీవమైన దానివలన దానిని చైతన్యముగా చేయుటకు తననుండి ఆత్మను, జీవాత్మను రెండింటినీ తయారు చేశాడు. దేవుడు తనవలె పురుషత్వము గల జీవాత్మ, ఆత్మను తయారు చేసి జీవుడు నడువబడేవాడుగా, ఆత్మ నడిపేవాడుగా యున్నట్లు చేశాడు. సకల కార్యములను చేయుటకు ఆత్మను నియమించాడు. ప్రతి శరీరము లోను జీవుడుంటే జీవునితోపాటు ఆత్మయుంటూ శరీరములో అన్ని కార్యములను చేయుచున్నది. ఆత్మ విషయము ఎంతో పెద్ద జ్ఞానులయిన వారికి కూడా తెలియదని దేవుడే తన గ్రంథములో చెప్పాడు. ప్రయత్నించు యోగులకు మాత్రమే ఆత్మ తెలియగలదని భగవద్గీత పురుషోత్తమ ప్రాప్తి యోగమునందు పదకొండవ (11) శ్లోకములో చెప్పబడినది. ఆత్మ శరీరములో తెలియకుండా అణిగియున్నదని తెలియవలెను.

దేవుడు పని చేయనివాడు కదా! ఏమీ చేయనివాడు ప్రకృతిని, మిగతా రెండు ఆత్మలను ఎలా చేశాడు? అని కొందరు అడుగవచ్చును. దానికి మా జవాబు ఏమనగా! దేవుడు క్రియారహితుడు పనిచేయడు అనుమాట వాస్తవమే. అది సృష్టిని తయారు చేసిన తర్వాత, ఆత్మను జీవాత్మను తయారు చేసిన తర్వాత చెప్పబడిన ధర్మము. సృష్టికి పూర్వము దేవుడు పనిచేసేవాడు. అప్పుడు సృష్టికి ముందు దేవుడు ఒక్కడే గలడు. దేవుడు తప్ప ఎవరూ లేరు. అందువలన సృష్టిని తయారు చేయకముందు దేవుడు కార్యములను చేసెడివాడు. దేవుడు చేస్తేనే ప్రపంచము తయారయి

నది. ప్రపంచము తయారైన తర్వాత జీవాత్మ, ఆత్మను దేవుడు తయారు చేసిన తర్వాత దేవుని ధర్మము తయారయినది. సృష్టి తర్వాత దేవుడు పని చేయనివాడని, సృష్టికి పూర్వము పని చేసేవాడని తెలిసినది. దేవుడు క్రియలన్నిటినీ ఆత్మకు కరిపించి, ఆత్మ చేత చేయించునట్లు నిర్ణయించి, తాను ఏమీ చేయనివాడైనాడు. అందువలన ఆత్మను తయారు చేసిన పరమాత్మ తాను పనులు చేయకుండా మానివేసింది. దేవుడు చేయవలసిన పనియంతటినీ ఆత్మే చేయుచున్నది. ఆత్మ పనులు చేయుచుండగా పరమాత్మ ఏమీ చేయక కేవలము సాక్షిగా చూస్తూ ఊరక యున్నాడు.

దేవుడు ఏమీ చేయనివాడు అయినందున, జీవుడు ఏమీ చేత కానివాడయినందున, అన్నీ చేయువాడు ఆత్మ అయినందున, ఆదిలో ఆకాశమునుండి శబ్దము చేసినది ఆత్మయేనని చెప్పవచ్చును. ఆత్మ ఆకాశములో అణిగియుండి ఆకాశమునుండి శబ్దము చేసినది. ఆత్మ చేసిన శబ్దము దేవుని జ్ఞానమైయుండెను. అందువలన ఆ శబ్దమును 'వాక్యము' అన్నారు. వాక్యము అనగా 'భావముతో కూడుకొన్న శబ్దము' అని అర్థము. సృష్ట్యాదిలో ఆకాశమునుండి భావముతో కూడుకొన్న శబ్దము వచ్చినది అని చెప్పుచూ "ఆదియందు వాక్యముండెను" అని అన్నారు. వాక్యము అంటే ఏమిటి? దానిని చెప్పినది ఎవరు? అని తెలుసుకొన్నాము. జ్ఞానముతో కూడుకొన్నది వాక్యము. వాక్యమును శబ్ద రూపములో చెప్పినది ఆత్మ. ఆత్మ ఆకాశమునుండి చెప్పిన జ్ఞానమే ప్రపంచమునకు మొదటి జ్ఞానము. ఆకాశమునుండి మొదట బయలు దేరి వచ్చిన శబ్దము జ్ఞానమే అయినా, అది ఉరుముల రూపములో పెద్ద పెద్ద శబ్దములుగా యుండెను. అది మనుషులు అర్థము చేసుకొను భాష కాదు. ఉరుముల శబ్దముతో యున్న భాషను ఆకాశములో సూర్యుడు గ్రహించాడు. అది మనుషులకు అర్థముకాని

భాషయని తెలిసి, సూర్యుడు మనుషుల భాషలో భూమిమీదగల మనువు అను వ్యక్తికి తాను శబ్దముల నుండి గ్రహించిన జ్ఞానమును తెలియ చెప్పడమైనది.

సృష్ట్యాదిలో అర్థము కాని శబ్దము జ్ఞాన రూపములో వచ్చిన దానివలన దానిని **ఆదియందు వాక్యముండెను** అని యోహాను సువార్త మొదటి అధ్యాయము మొదటి వాక్యములో చెప్పడమైనది. శబ్దము జ్ఞానమని మనుషులకు ఆ రోజు తెలియదు. దానిని సూర్యుడు చెప్పగా కొంత అర్థమయినది. అదే జ్ఞానమునే కృష్ణుడు భగవద్గీతగా చెప్పాడు. భగవద్గీతను చెప్పినప్పుడు ఇది సృష్ట్యాదిలో చెప్పబడిన జ్ఞానమని కృష్ణుడు చెప్పినా, మనుషుల దృష్టిలో ఆదిలోని శబ్దమయిన ఉరుముల వద్దకు పోలేదు. ఉరుముల శబ్దమే భగవద్గీత జ్ఞానమని ఈనాటికి ఎవరికీ తెలియదు. కృష్ణుడు చెప్పిన జ్ఞానమునే సూర్యుడు మనువుకు చెప్పాడు. సూర్యుడు చెప్పిన జ్ఞానము ఆకాశ ఉరుముల శబ్ద జ్ఞానము. ఆకాశ శబ్దముల జ్ఞానము ఆకాశ ఆత్మవద్దనుండి వచ్చిన జ్ఞానము. ఆత్మవద్దనుండి వచ్చిన ఆత్మజ్ఞానము ఆత్మలోనుండి వచ్చినది. ఆత్మలోనుండి వచ్చిన జ్ఞానమును చూస్తే ఆత్మయే జ్ఞానముగా మారి ఆత్మనుండి బయటికి వచ్చినది. దూదిలోనుండి దారము బయటికి వచ్చినట్లు, ఆత్మలోనుండి జ్ఞానము బయటికి వచ్చినది. దూది దారముగా ఎలా మారి దూదినుండి దారము బయటికి వస్తున్నదో, అలాగే ఆత్మనుండి జ్ఞానము తయారగుచూ బయటికి వస్తున్నది. దూది వేరు, దారము వేరయినా, దూదియే దారముగా మారినదని చెప్పవచ్చును. అలాగే ఆత్మవేరు, జ్ఞానము వేరు అయినా, ఆత్మనుండే ఆత్మజ్ఞానము బయటికి వస్తున్నది. దారమును విడదీసి చూస్తే అందులో దూది పోగులే యున్నట్లు, ఆత్మజ్ఞానమును విడదీసి చూస్తే అందులో ఆత్మ విధానమే యుండును.

ఆదియందు ఆకాశ శబ్దము ద్వారా దేవుడు జ్ఞానమును చెప్పడమైనదని, దానినే ఖురాన్ గ్రంథములో దేవుడు జ్ఞానమును తెలియజేయు మూడు విధానములలో ఒకటి ఆకాశవాణి నుండి (పహీ ద్వారా) తెలియజేయబడునని సూరా 42 ఆయత్ 51లో చెప్పడమైనది. దేవుడు సృష్ట్యాదిలోనే ఆకాశము అను జీవునిలో గల ఆత్మనుండి తన జ్ఞానమును చెప్పించాడు. అప్పుడు ఉరుముల రూపములో వచ్చిన జ్ఞానము మనుషులకు అర్థము కాదు, అది మనుషుల భాష కాదు. అందువలన ఉరుముల జ్ఞానమును గ్రహించిన సూర్యుడు మానవుల భాషలో భూమి మీద ఒక మనిషికి చెప్పగా అది భూమండలమంతా ప్రాకిపోయినది. కాలక్రమమున అధర్మములు చెలరేగి ధర్మములు లేకుండా పోవు సమయములో ఆదిలోని జ్ఞానము మనుషులలో లేకుండా పోయినది. అప్పుడు కృష్ణుడుగా భగవంతుడు వచ్చి సూర్యుడు చెప్పిన జ్ఞానమునే ఇప్పుడు నీకు చెప్పుచున్నానని ద్వాపర యుగములో అర్జునుడికి చెప్పాడు. అది గ్రంథరూపములో ప్రథమ దైవగ్రంథముగా మనముందరున్నా, అది సూర్యుడు చెప్పిన జ్ఞానమని గానీ, సూర్యుడు గ్రహించిన ఆకాశ శబ్దముల జ్ఞానమనిగానీ మన జ్ఞప్తిలో లేదు. వెనుకటి విషయమును అందరూ మరచిపోయారు.

మనుషులు దేవుడు పంపిన జ్ఞానమును మరచిపోయారను ఉద్దేశ్యముతో భగవద్గీతను చెప్పిన తర్వాత మూడు వేల సంవత్సరములకు ద్వితీయ దైవగ్రంథములో యోహాన్ సువార్తలో మూడు ప్రథమ వాక్యములను చెప్పడమైనది. ఇక్కడ చెప్పిన వాక్యము ప్రకారము **ఆదియందు వాక్యముండెను** అనుమాట అర్థమయినది. దాని తర్వాత రెండవ వాక్యమును విడదీసి చూస్తే, ఉరిమి చెప్పిన జ్ఞాన శబ్దము ఆకాశ ఆత్మ

వద్దనుండి వచ్చినదని తెలిసినది. అందువలన వాక్యము దేవునివద్దయుండెను అని తెలిసినది. ఇంకా లోతుగా చూస్తే వాక్యము అను శబ్దము ఆత్మలోనుండి పుట్టుకొచ్చినదని తెలిసినది. దూది తంతువులనుండి దారము పురిబడి బయటికి వచ్చినట్లు, ఆత్మ చైతన్యమే శక్తిగా మారి, శక్తి రూపములోని జ్ఞానము శబ్దరూపములో బయటికి వచ్చినది. దారములో దూది పోగులు ఉన్నట్లు, జ్ఞాన శబ్దములో ఆత్మశక్తియే కలదని తెలియుచున్నది. ఆత్మజ్ఞానము ఆత్మ శక్తిగా, ఆత్మగా యున్నదని తెలియుచున్నది. అందువలన ఆత్మజ్ఞానము ఆత్మ రెండూ ఒకటేయని తెలియుచున్నది. దానినే **వాక్యము దేవుడై యుండెను** అని అన్నారు.

ఇంతవరకు దేవుడు జీవాత్మను, ఆత్మను సృష్టించాడని చెప్పాము. సృష్టి జరుగకముందు దేవుడు పనిచేసేవాడు. సృష్టి జరిగిన తర్వాత పనిని ఆత్మ చేయునట్లు అధికారమిచ్చి, తాను ఉన్నా లేనట్లుగా మారిపోయాడు. దేవుడు ఏ కార్యమును చేయనివాడై తన ఉనికి ఎవరికీ ఏమాత్రము తెలియకుండా చేశాడు. దేవుడు ప్రపంచముతో ఏ సంబంధము లేకుండా పోయిన తర్వాత ఆయన ఉన్నా లేనివానితో సమానమై పోయినది. అప్పుడు దేవుని కార్యములను కూడా ఆత్మే చేయవలసి వచ్చినది. ఇటు జీవాత్మ కార్యములనూ, అటు పరమాత్మ కార్యములనూ ఆత్మ చేయుచూ తాను ఎవరికీ తెలియకుండా మసలుకొనుచున్నది. పై వాక్యములను బట్టి చూస్తే ఆత్మ విధానమంతయూ బయటపడుచున్నది. పరమాత్మ సృష్టిని తయారు చేసినప్పుడు మూడు ఆత్మలు ఉండేవి. తర్వాత రెండు ఆత్మలు మాత్రమే తెలియబడుచున్నవి. జీవాత్మ, ఆత్మ ఉనికి ఉండగా, పరమాత్మ ఉనికి లేకుండా పోయినది. అందువలన సృష్టి తర్వాత ఆత్మే పరమాత్మగా చలామణి కావలసి వచ్చినది. అందువలన ఆత్మను దేవుడని కూడా చెప్పవలసి

వచ్చినది. ఆత్మ దేవుడు (పరమాత్మ) కాకున్నా, చివరకు దేవుని స్థానములో చేరిపోయి దేవుని కార్యములు చేయుచున్నది.

ఆత్మజ్ఞానము ఆత్మవద్దనుండి వచ్చినది. ఆత్మను దేవుడని చెప్పడము వలన **వాక్యము దేవునివద్ద యుండెను** అని అనవలసి వచ్చినది. ఆత్మను దేవుడని అనుకొన్నప్పుడు ఈ వాక్యము సరిపోవును. ఆత్మ, దేవుడు కాకున్నా దేవుడని చెప్పవలసి వచ్చినది. ఆత్మ, దేవుడుగా యుండు అధికారమును దేవుడే ఆత్మకు ఇవ్వడము జరిగినది. అందువలన వాక్యము (జ్ఞానము) ఆత్మయేయైనప్పుడు అదే జ్ఞానమే అనగా అదే ఆత్మయే దేవుడైయున్నది అని చెప్పవచ్చును. అందువలన యోహాన్ సువార్తలో వాస్తవమును చెప్పుచూ **వాక్యము దేవుడైయుండెను** అని అన్నారు. వాక్యము అంటే ఏమిటి? వాక్యము ఆత్మగా ఎట్లున్నది? ఆత్మ, దేవుడుగా ఎందుకు చెప్పబడుచున్నది? అను వివరమంతా తెలిసిన తర్వాత యోహాన్ సువార్త మొదటి అధ్యాయము లోని మొదటి మూడు వాక్యములకు భావము పూర్తిగా అర్థమయి వుంటుందనుకుంటాను. ఇంత వివరముగా చెప్పినా అర్థము కాకపోతే, ఆత్మజ్ఞానము ఎప్పటికీ అర్థము కాదు. ఆత్మజ్ఞానము అర్థము కాకపోతే దేవుని విధానము ఏమాత్రము తెలియదు. దేవుని విధానము తెలియుటకు వాక్యము అను జ్ఞానమునుండి ప్రారంభము కావలెను. జ్ఞానము తెలిస్తే జ్ఞానమే ఆత్మనీ, ఆత్మే దేవుడని తెలియగలదు.

సృష్టి జరిగినప్పుడు దేవుడు (పరమాత్మ) ప్రకృతి ఆత్మ జీవాత్మ

సృష్టి జరిగిన తర్వాత (పరమాత్మ) ప్రకృతి ఆత్మ జీవాత్మ

సృష్టి జరిగిన తర్వాత ఆత్మ (దేవుడు) ప్రకృతి ఆత్మ జీవాత్మ

సృష్టి జరిగినప్పుడు దేవుడు పని చేయువాడైయుండి తననుండి ఒక స్త్రీ తత్త్వముగల ప్రకృతిని, తర్వాత పురుష తత్త్వము గల ఆత్మ, జీవాత్మలను దేవుడు తయారు చేశాడు. దేవుడు పురుషుడిగా యుండి తనవలె పురుష తత్త్వముగల రెండు ఆత్మలను తయారు చేశాడు. వాటినే ఆత్మయని ఒక దానిని, జీవాత్మయని మరొక దానిని చెప్పుచున్నాము. దేవుడు సృష్టించి తయారు చేసిన తర్వాత ప్రకృతి, ఆత్మ, జీవాత్మ ఏర్పడిన తర్వాత దేవుడు ఏ పనిని చేయనివాడై అన్నిటికీ అనగా ప్రకృతికీ, ఆత్మకు, జీవాత్మకు సాక్షిగా యుండిపోయాడు. అలా స్థబ్ధతగాయున్న దేవుడు ఉన్నా లేనట్లే యగుచున్నది. ఎప్పుడైనా భూమిమీద ధర్మములకు ముప్పుకలిగి, అధర్మములు చెలరేగిపోతే అప్పుడు తన ఆత్మను భగవంతునిగా పంపి ధర్మములను నెలకొల్పును. అప్పుడు కూడా ప్రత్యేకముగా తన ప్రతినిధిని తయారు చేయడము వలన తాను పని చేయనట్లేయుంటున్నాడు. అయితే మిగతా కార్యములన్నియూ ఆత్మయే చేయుచున్నది. సృష్టి తర్వాత దేవుని స్థానములో దేవుడు లేకుండా పోవడము వలన దేవునిగా ఆత్మే పని చేయుచూ దేవుడున్నట్లే అందరినీ నమ్మించుచున్నది. వాస్తవముగా సృష్టి తర్వాత దేవుడు నిరుపయోగమై, ఏమీ చేయనివానిగా నిలచిపోయాడు. అందువలన దేవుడు లేనట్లేయని చెప్పవచ్చును. దేవుడు లేని లోటును ఆత్మ తెలియకుండా చేయుచున్నది. అట్లు దేవుని విషయము సర్దుపాటు చేయడము కొరకు తానే దేవునిగా మారుచున్నది. అందువలన ద్వితీయ దైవగ్రంథములో **వాక్యము దేవుడైయుండెను** అని చెప్పారు. దేవుడు వేరు వాక్యము వేరని ఈ వాక్యములో తెలియుచున్నది. వాక్యము దేవుడు కాకున్నా దేవుడయ్యుండెను అని చెప్పారు. వాక్యము దేవుడుగా మారినదని ఈ వాక్య మూలముగా తెలియుచున్నది. వివరముగా చెప్పితే వాక్యము ఆత్మకాగా,

ఆత్మ, దేవుడు కాగా వాక్యమయిన ఆత్మ, దేవునిగా యున్నాడని చెప్పడమైనది. దేవుడు వేరు, ఆత్మ వేరు అయినా ఎవరు ఆత్మనో, ఎవరు దేవుడో తెలియక అందరూ పొరపడుచున్నారు.

వాస్తవముగా ఇప్పుడు సృష్టి తర్వాత దేవుడు లేడు. ప్రపంచములో దేవుడు లేడని బయటికి తెలియకుండా ఆత్మే దేవుని స్థానమును భర్తీ చేయుచున్నది. అందువలన ఆత్మ, జీవాత్మ పనులు చేయుచూ, ఒకవైపు ప్రకృతి పనులు చేయుచూ, మరొకవైపు దేవునివలె తయారై దేవుడను పేరుతో యున్నది. సృష్టి తర్వాత దేవుడు రూప, నామ, క్రియలు లేనివాడుగా యున్నాడు. నామ, రూప, క్రియలు లేనివానిని ఏమీ కానివాడు, ఏమీ చేయనివాడు అని చెప్పవచ్చును. అట్లున్న వానిని ఉన్నాడనుటకంటే లేడని చెప్పడము ఉత్తమమగును. దేవుని స్థానములో దేవుడు లేకపోతే ఆ స్థానము ఖాళీగా యుండిపోవును అని అనకుండా ఆత్మ దేవునిగా మారిపోవుచున్నది. అందువలన పైన మూడవ వాక్యములో “**వాక్యము దేవుడైయుండెను**” అని చెప్పారు. ఈ వాక్యములను చాలామంది వినుచున్నారు, చదువుచున్నారు. అయినా అందులోని నిగూఢమైన రహస్యము సరిగా తెలియలేరనియే చెప్పవచ్చును.

ఇక్కడ దేవుడయిన ఆత్మ వాస్తవమును తెలియజేయు నిమిత్తము **వాక్యము దేవుడైయుండెను** అని చెప్పడము జరిగినది. దేవుని పాత్రను పోషించు ఆత్మ ఏ పనిని చేసినా, అటు జీవుని మీదనో లేక దేవుడే చేశాడని దేవుని మీదనో చెప్పుచున్నది. దానివలన దేవుడు ఉన్నాడనియే అందరూ నమ్ముచున్నారు. ఇక్కడ కొందరు దేవుడు లేడంటారా, దేవుడు లేకపోతే ఈ విశ్వమునకంతా ఎవరు పెద్ద? మీరు చిన్నగా దేవుని జ్ఞానమును బోధిస్తూ, చివరకు దేవుడే లేడని నాస్తికవాదమును బోధిస్తున్నారే! అని అడుగవచ్చును.

కొందరిలో కల్గిన ఈ ప్రశ్నకు నా జవాబు ఈ విధముగా యున్నది. దేవుడు దేవుని స్థానములో లేడని చెప్పుచున్నాము తప్ప, దేవుడు ఏమాత్రము లేడని నేను చెప్పడము లేదు. దేవుడు ఏమి చేయుచున్నాడో తెలియదు. ఆయన పని చేయడు అని చెప్పాము. దేవునికి మనుషులకు ఏమాత్రము సంబంధము లేదు అని చెప్పాముగానీ, దేవుడు అసలుకే లేడని చెప్పలేదు. దేవుడున్నాడు ఆయనకు పేరులేదు, పని లేదు, ఆకారము లేదు. అందువలన ఆయన మనుషులతో సంబంధము లేకుండా యున్నాడు. ఆయన ధర్మములకు హాని కల్గినప్పుడు మాత్రము తన ధర్మములను కాపాడు నిమిత్తము తన ప్రతినిధిని పంపి పని చేయించి ధర్మములను పునరుద్ధరించును. ఆయన తన ప్రతినిధి ద్వారా పనిని చక్కబెట్టును. అప్పుడు కూడా నేను దేవుడనని చెప్పి పని చేయలేదు. దేవుని ప్రతినిధి దేవునితో సమానమైనా దేవుడని చెప్పక భగవంతుడని మారుపేరు చెప్పుచున్నాడు. ఇతను దేవుడనిగానీ, ఇతనికి ఈ లక్షణములున్నవనిగానీ, దేవున్ని గురించి ఇట్లున్నాడని లేక అట్లున్నాడని గానీ చెప్పుటకు వీలులేకుండా యున్నాడు. దేవుడున్నాడు ఎట్లున్నాడో ఎవరికీ తెలియదు. సృష్ట్యాదినుండి దేవున్ని చూచిన వాడుగానీ, దేవునితో మాట్లాడినవాడుగానీ ఎవడూ లేడు. ప్రపంచములో దేనిని గురించయినా చెప్పవచ్చునుగానీ, దేవుని గురించి ఎవరూ చెప్పలేరు. అందువలన చేతకాని స్థితిలో దేవుడు అంతులేనివాడు, హద్దు లేనివాడు అని అర్థమొచ్చునట్లు 'అల్లాహ్' అని కృతయుగములోనే అన్నారు. దేవుడు అన్నిటినీ ఆడించు ఆత్మకంటే పెద్దయిన దానివలన 'పరబ్రహ్మ' అని అన్నారు. ఆత్మకంటే వేరయిన దానివలన 'పరమాత్మ' యని అన్నారు. వెదకినా కనిపించడు కావున దేవులాడబడేవాడని 'దేవుడని' అన్నారు. జీవాత్మ, ఆత్మలకంటే ఉత్తమ పురుషుడయినందున ఆయనను 'పురుషోత్తముడని'

అన్నారు. మొత్తము మీద దేవున్ని గురించి మీకూ తెలియదు, నాకూ తెలియదని ఒప్పుకోవడము మంచిది.

2) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 9వ వచనము.

(9) నిజమైన వెలుగు ఉండెను. అది లోకములోనికి వచ్చుచు అది ప్రతి మనుష్యుని వెలిగించుచున్నది.

బయట ప్రపంచములో వెలుగుయున్నదంటే అది మండే అగ్ని మూలముగా ఉండును. అయితే ఇక్కడ వాక్యములో నిజమైన వెలుగును గురించి చెప్పారు. నిజమైన వెలుగు అగ్ని లేకుండా వెలుగుచుండును. అగ్ని లేకుండా ఉండే వెలుగు ప్రతి మనిషిలోనికి వచ్చి అది మనిషినంతటినీ పాదములు మొదలుకొని తలవరకు వెలిగించుచున్నది. అగ్నికాని, అగ్నిలేని వెలుగు ఒకటే కలదు. అది సృష్టికర్తయైన దేవుని నుండి వచ్చిన “ఆత్మ” దేవునిచే నియమింపబడిన ఆత్మ, మనిషి శరీరములో చేరి మనిషి శరీరమంతా చైతన్యము అను వెలుగు నిచ్చుచున్నది. ఆత్మ శరీరములో ఎప్పుడు ప్రవేశించు చున్నదో అప్పుడే మనిషి శరీరములోని 25 లక్షల కోట్ల ధాతుకణములు ఆత్మ వెలుగుతో నిండుకొనును. ప్రతి ధాతుకణములో అగ్ని లేకుండానే మండుచున్న దీపమున్నది. ఆ దీపము వెలుగు కొంత ఉష్ణోగ్రతను కల్గి యున్నది. 98.4 డిగ్రీల ఫారన్ హీట్ ఉష్ణోగ్రత ఆత్మ వెలుగు వలననే కల్గుచున్నది. ఆత్మ యున్న ప్రతి మానవ శరీరము 98.4 F డిగ్రీల వేడి కల్గియున్నది. ఎప్పుడయితే ఆత్మ శరీరమును వదలి బయటికి పోవునో అప్పుడు శరీరములో ఉష్ణోగ్రత ఏమాత్రము లేకుండా దేహము చల్లబడి పోతున్నది. ఆత్మ వెలుగు లేని దేహము మృత దేహము అనబడును. “ఆత్మ దీపమని, దేహము చిమ్మీ” అని అంతిమ దైవగ్రంథములో 24వ

సూరా 35వ ఆయత్తోలో కూడా చెప్పబడి యున్నది. దేహమునకు వెలుగును ఇచ్చునది, ఎప్పటికీ వెలుగునది అయిన ఆత్మయనబడు వెలుగును నిజమైన వెలుగుయని చెప్పవచ్చును.

3) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 10వ వచనము.

(10) ఆయనే లోకములలో ఉండెను. లోకములయిన మూలముగా కలిగెను గానీ, లోకములయినను తెలిసికాన లేదు.

లోకము అనగా అనుభవములతో కూడుకొన్నదని అర్థము. ఆత్మ అను ఆయన అనుభవములుగల మనుషులలో ఉండెను. మానవులందరూ ఆత్మచేత తయారు చేయబడినవారే. అయినా మనుషులు ఆత్మను తెలిసి కొనలేదు. ఇక్కడ కొంత వివరముగా తెలియవలసినది ఏమనగా! ఆత్మ వేరు, దేవుడు వేరు. ఆత్మను దేవుడు తయారు చేయగా, ఆత్మ మనుషులను తయారు చేసినది. ఇందుమూలముగా తెలియునది ఏమనగా! దేవుడు నేరుగా మనుషులను తయారు చేయలేదు. దేవుడు సమస్త ప్రపంచమును సృష్టించాడు. అయితే అది జీవరాసులు లేని ప్రపంచము. మొదట ప్రకృతిని (ప్రపంచమును) తయారు చేసిన దేవుడు తర్వాత ఆత్మను తయారు చేసి ఆత్మకు మనుషులను పుట్టించుటకు, పాలించుటకు, చంపుటకు అధికారము ఇచ్చాడు. అప్పటి నుండి ఆత్మయే మనుషులను తయారు చేయుచున్నది. మనుషులలో వెలుగై జీవనమును సాగింపజేయుచున్నది. తర్వాత మరణింప జేసి తిరిగి పుట్టించుచున్నది. అయినా మనుషులకు దగ్గరగా యున్న ఆత్మను, మనుషులలో వెలుగైయున్న ఆత్మను, మనుషులకు దైవముగా యున్న ఆత్మను మనుషులు ఎంతమాత్రము తెలియలేకున్నారు. ఆత్మ మనుషులను

పుట్టించుచున్నది, కావున ఆత్మ మనుషులకు తండ్రిగాయున్నది. ఆత్మ దేవుని చేత తయారు చేయబడినది, కావున ఆత్మకు దేవుడు తండ్రిగా యున్నాడు. ఆత్మను కొన్ని సందర్భములలో దేవుడని చెప్పినా, ఆత్మకు సృష్టికర్త అయినవాడు నిజమైన దేవుడు. అందువలన నిజమైన దేవున్ని పరిశుద్ధాత్మయని, ఆత్మను తండ్రియని మనిషి అంటున్నాడు.

4) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 11వ వచనము.

(11) ఆయనే తన స్వకీయుల వేద్దకు వచ్చెను. ఆయనే స్వకీయులు ఆయనేను అంగీకరింపలేదు.

స్వకీయులు అనగా స్వయముగా తయారు చేయబడినవారు. ఆయన స్వకీయులనగా ఆయన స్వంతముగా తయారు చేసిన మనుషులు అని తెలియవలెను. ఆత్మ, పరిశుద్ధాత్మ ఇచ్చిన ఆజ్ఞ చేత మానవులను తయారు చేయగా, ఆత్మ జ్ఞానరూపములో అనగా వాక్యము రూపములో మనుషులవద్దకు వచ్చినది. మనుషులు తనను తెలిసికొందురను ఉద్దేశ్యముతో ఆత్మ వాక్యముగా మనుషులవద్దకు వచ్చినా, మనుషులు వాక్యమును అనగా జ్ఞానమును అంగీకరించక తమకు తెలిసినదే గొప్పదని అనుకొంటున్నారు.

5) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 12వ వచనము.

(12) తనను ఎందరు అంగీకరించిరా వారికందరికీ, అనగా తన నామమునందు విశ్వాసముంచిన వారికి దేవుని పిల్లలగుటకు ఆయనే అధికారము అనుగ్రహించెను.

ఆత్మ అందించిన ఆత్మజ్ఞానమును తెలిసినవారందరూ ఆత్మను అంగీకరించినట్లేయగును. ఆత్మజ్ఞానమును తెలిసి, ఆత్మ మీద విశ్వాసముంచు వారికి ఆత్మ వారసులగుటకు అవకాశము గలదు. ఆ విషయమును 'దేవుని పిల్లలగుటకు ఆయన అధికారమిచ్చెను' అని చెప్పి యున్నారు. దేవుని పిల్లలు అనగా ఆత్మజ్ఞానము తెలిసినవారని అర్థము.

6) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 13వ వచనము.

(13) వారు దేవుని వలన పుట్టినవారేగానీ, రక్తము వలననైననూ, శరీరేచ్ఛవలననైననూ, మానుషేచ్ఛవలన నైననూ పుట్టినవారు కారు.

మనుషులందరూ ఆత్మ వలన పుట్టిన వారేగానీ, స్త్రీల రక్తము వలనగానీ, పురుషుల ఇచ్చవలనగానీ, మొత్తము మీద ఆడ, మగ అయిన మనుషుల ఇచ్చవలనగానీ పుట్టినవారు కాదు.

7) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 14వ వచనము.

(14) ఆ వాక్యము శరీరధారియై, కృపాసత్య సంద్రోహముగా మన మధ్య నివశించెను.

ఆత్మజ్ఞానము అనగా ఆత్మయైన దేవుడు శరీరమును ధరించి, మనిషివలె కనిపిస్తూ కృపయు, జ్ఞానము కల్గినవాడై మనుషుల మధ్యలో మనిషిగా నివశించాడు.

8) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 18వ వచనము.

(18) ఎవేడును ఎప్పేడైననూ దేవున్ని చూడలేదు. తండ్రి రామ్మునయున్న అద్వితీయ కుమారుడే ఆయనను బయలు పేరచెను.

‘దేవుడు’ అను పదమును ఆత్మకు, పరమాత్మకు ఇద్దరికీ వాడు చుందురు. అంతిమ దైవగ్రంథములో ‘అల్లాహ్’ అను పదమును ఆత్మ, పరమాత్మయను ఇద్దరు దేవుళ్లకు వాడారు. అందువలన ముస్లీమ్లు ఇద్దరు దేవుళ్లను గుర్తించలేకపోయారు. అటువంటి పొరపాటు జరుగకుండా బైబిలు గ్రంథములో ఆత్మను తండ్రియనీ, పరమాత్మను పరిశుద్ధాత్మయనీ అన్నారు. ఇప్పుడు ఈ వాక్యములో ‘అద్వితీయ కుమారుడు’ అను పదమును చెప్పారు. ఈ పదమును పరిశీలించి చూస్తే ద్వితీయము అనగా రెండవది యని అర్థము. ‘ద్వితీయము’ అను పదమునకు ముందు ‘అ’ అను అక్షరము ఉండుట వలన రెండవది కానిది మొదటిదియని అర్థము. అద్వితీయ కుమారుడు అనగా ‘దేవుని చేత సృష్టింపబడిన ఒకే ఒక కుమారుడు’ అని అర్థము. పరమాత్మ లేక పరిశుద్ధాత్మ యనబడు దేవుడు ఎప్పటికీ ఉండు వాడే. సృష్ట్యాదిలో ప్రకృతిని సృష్టించిన సృష్టికర్తయిన పరమాత్మ జీవరూప ప్రపంచమును తయారు చేయుటకై ఒక కుమారున్ని సృష్టించాడు. ఆ ఒక్క కుమారుడే ఆత్మ. ఆత్మ, పరిశుద్ధాత్మ ఆజ్ఞ ప్రకారము సర్వజీవరాసులను సృష్టించాడు. అందువలన సర్వజీవరాసులకు తండ్రి ఒక్కడే ఆయనే సృష్టింపబడిన దేవుడు. సృష్టింపబడిన ఆత్మకు తండ్రి పరిశుద్ధాత్మ. పై వాక్యములో “ఎవడును ఎప్పుడును పరిశుద్ధాత్మ (పరమాత్మ) యను దేవున్ని చూడలేడు” అని వ్రాశారు. పరిశుద్ధాత్మ అయిన దేవుడు నామ, రూప,

క్రియలు లేనివాడుగా యున్నాడు. అందువలన పరమాత్మయను దేవున్ని ఎవరూ చూడలేదు. ఎవరూ చూడని దేవున్ని గురించి దేవుని అద్వితీయ కుమారుడైన ఆత్మ తన జ్ఞానము ద్వారా తెలియబరుస్తున్నాడు. పరమాత్మ యను పెద్ద దేవుని హృదయము నుండి వేరుగా చీలి వచ్చినవాడు ఆత్మ అయిన అద్వితీయ కుమారుడు అని ఆత్మను చెప్పి, ఆయన తప్ప పరిశుద్ధాత్మను ఎవరూ చూడలేదని, ఆయనను గురించి తెలిసినవాడు ఆత్మ ఒక్కడే అయినందున ఆయన తండ్రిని గురించి ఆయన (ఆత్మ) ఒక్కడే తెలియ జేయగలడు. ఆయన తప్ప (ఆత్మ తప్ప) ఆయనను (పరమాత్మను) తెలియజేయువాడు ఎవడూ లేడు.

9) యోహాన్ సువార్త, 1వ అధ్యాయము, 51వ వచనము.

(51) మీరు ఆకాశము తెరువబడుటయు దేవుని దూతలు మనుష్య కుమారునిపైగా ఎక్కుటయును, దిగుటయును చూతురని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పి చున్నారనెను.

ఇది ఏసు స్వయముగా 'నతనయేలు' అనునతనితో స్వయముగా చెప్పిన మాట ఇదియని తెలియవలెను. ఈ వాక్యములో మనుష్యకుమారుడు అను వాక్యమును చెప్పారు. ఏసు తనను మనుష్య కుమారుడని చెప్పుకొన్నాడు. అంతకుముందు నతనయేలు ఏసుతో "బోధకుడా! నీవు దేవుని కుమారుడవు" అని అన్నాడు. అయితే ఏసు తనను దేవుని కుమారుడు అని చెప్పక మనుష్యకుమారుడు యని తనను తాను తగ్గించుకొని చెప్పాడు. అంతేకాక నతనయేలు అనునతడు మొదలగువారు గొప్ప మహాత్మ్యమును చూతురని ఏసు చెప్పాడు. అది ఏమనగా! దేవుని దూతలు ప్రపంచములోని మానవులను పాలించు పాలకులుగా ఉన్నారని గతములో కూడా అనేక

మార్లు చెప్పుకొన్నాము. దేవుని దూతలు ఆకాశములోనే కోట్లకొలది యున్నారని వారిని భూతములు, గ్రహములు అంటారని చెప్పుకొన్నాము. ఏను ఎవరయినది దేవుని దూతలయిన వారికి తెలియుట చేత ఆకాశము నుండి దేవుని దూతలు వచ్చి ఆయనకు సాష్టాంగ నమస్కారము చేసిపోవు చుండురు. ఏను ఎవరయినది మనుషులకు ఏమాత్రము తెలియదు. అందువలన మనుషులు నమస్కరించడము లేదు. ఈ విషయమును అంతిమ దైవగ్రంథము ఖుర్ఆన్ లో 15వ సూరాలో 28,29,30 వాక్యములలో గలదు. ఆకాశములో ద్వారము తెరచినట్లు ఆకాశమునుండి భూతములు, గ్రహములు ఏనువద్దకు రావడము పోవడమును చూతురని చెప్పడము జరిగినది. ఎక్కడము దిగడము అనగా పోవడము రావడము అని అర్థము. మనుష్యకుమారుని పైకి అనిన ఏనువద్దకు అని అర్థము. ఆకాశము తెరువబడుట అనగా ఆకాశములో ద్వారము తీసినట్లయిని అర్థము. ఈ వాక్యమును నీవు దేవుని కుమారునివి యని నతనయేలు అన్నప్పుడు, అతను చూచిన వాటికంటే గొప్ప కార్యములు చూతువని అతనితో ఏను చెప్పాడు. 50వ వాక్యములో ఈ మాట చెప్పిన తర్వాత 51వ వాక్యములో ఈ విధముగా ఏను చెప్పడము జరిగినది. నతనయేలు కొంతవరకు జ్ఞానదృష్టికల జ్ఞాని అయినందున ఏనును దేవుని కుమారునిగా గుర్తించి చెప్పాడు. అప్పుడు ఏను నతనయేలు సామత్యమును గుర్తించి ఆయన తన జ్ఞాన దృష్టిచేత మనుషులు చూడలేని దృశ్యమును చూడగలవని 51వ వాక్యమును చెప్పాడు. అందులో చెప్పినవి జ్ఞానులకు మాత్రము కనిపించు కార్యములు. ఈ వాక్యముతో ఏను ఎవరయినది గ్రహించువారికి తెలియుచున్నది.

10) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 3వ వచనము.

(3) ఒకడు క్రొత్తగా జన్మించితేనేగానీ అతడు దేవుని రాజ్యమును చూడలేడని మీతాళి నిశ్చయముగా చెప్పి చున్నాననెను.

ఈ వాక్యమును బాహ్యముగా అర్థము చేసుకోకూడదు. ఇది సూక్ష్మమైన అర్థముతో కూడుకొనియున్నది. దేవుడు కనిపించనివాడు. అలాగే దేవుని రాజ్యము అంటే ఏమిటో అదియు ఎవరికీ కనిపించనిది. కనిపించని దేవుని రాజ్యమును చూడవలెనన్నా, తెలియవలెనన్నా మనిషి క్రొత్తగా పుట్టవలసియున్నదని ఏసే స్వయముగా చెప్పాడు. అయితే మనిషి చనిపోయి క్రొత్తగా జన్మించవలెనని అనుకోకూడదు. అలా అయితే దేవున్ని తెలియాలను వారందరూ చనిపోవలసియుంటుంది. అందువలన అలా అనుకోవడము పొరపాటు. అలా ఆలోచించిన 'నీకొదేము' అను వ్యక్తి ఇలా ప్రశ్నించాడు.

11) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 4, 5, 6, 7, 8 వచనములు.

(4) ముసలివాడైన మనుష్యుడు ఎలాగూ జన్మించ గలడు? రెండవమారు తల్లిగర్భమందు ప్రవేశించి జన్మించ గలడాయని ఆయనను అడుగగా (5) ఒకడు నీటి మూలము గాను, ఆత్మ మూలముగానూ జన్మించితేనే గానీ దేవుని రాజ్యములని ప్రవేశింపలేడని నీతాళి నిశ్చయముగా చెప్పి చున్నాను. (6) శరీర మూలముగా జన్మించినది శరీరమును,

ఆత్మ మూలముగా జన్మించినది ఆత్మయనై యున్నది. (7) మీరు క్రాత్మగా జన్మింపవలెనని నేను నీతో చెప్పినందుకు ఆశ్చర్యపడవద్దు. (8) గాలి దానికి ఇష్టమైన చోట విసరును. నీవు దాని శబ్దమును విందువేగానీ, అది ఎక్కడినుండి వచ్చినదో ఎక్కడికి పోవునో నీకు తెలియదు. ఆత్మ మూలముగా జన్మించిన ప్రతివాడు అలాగే యున్నాడనెను.

మనిషి చనిపోయి రెండవమారు జన్మించుటను జన్మమారడము అని అంటారు. అలా స్థూలముగా జన్మ మారితే మనిషిలోని అన్ని భాగములు మారిపోవును. అప్పుడు దేవున్ని, దేవుని రాజ్యమును చూడాలను కోర్కె కూడా లేకుండా పోవును. శరీరములోని అవయవములుగానీ, ఆశయములు గానీ మారకుండా ఉండాలంటే శరీరములు చావకూడదు. శరీరములోని జ్ఞానము అజ్ఞానము అను రెండు భాగములలో అజ్ఞానము పూర్తి చనిపోవలసి యుంటుంది. మనిషి అజ్ఞానములో చనిపోయి జ్ఞానములో జన్మించడము అంటే అజ్ఞాన ఆలోచనలు, అజ్ఞాన కోర్కెలను లేకుండా చేసుకోవడము వలన వాడు అజ్ఞాన మరణమును పొంది జ్ఞాన జన్మ ఎత్తినట్లగును. అలా అజ్ఞానము లేకుండా చేసుకొనువాడు జ్ఞానమును పొందినవాడు ఆత్మ మూలముగా జన్మించినట్లగుచున్నది. శరీరములో ఆత్మను తెలియడమే మనిషి యొక్క కర్తవ్యము. ఆత్మను తెలియుటకు ఆత్మజ్ఞానమును తెలియ వలసియుండును. అందువలన ఆత్మ మూలముగా అనగా ఆత్మ కొరకు జ్ఞానమును తెలియడమును ఆత్మ మూలముగా పుట్టినట్లగుచున్నది. శరీరము మరణిస్తే శరీరమును పొందవచ్చును. అలా శరీరమును వదలకముందే క్రొత్త శరీరమును చేరకుండానే పాత శరీరములో తన ఇచ్చును మార్పు

కోవడమునే క్రొత్త జన్మ ఎత్తినట్లగును. గాలి తన ఇష్టమొచ్చినచోట వీస్తున్నది. అది వీచే దానినిబట్టి దాని శబ్దమును వినుచుండుము. అలాగే గాలి తన దిశను మార్చుకొన్నట్లు మనిషి తన ఉద్దేశ్యమును మార్చుకొంటే అతడు క్రొత్త జన్మ ఎత్తినట్లగును. ఆత్మను కోరువాడు అదే జన్మలో, అదే శరీరములోని ఆత్మను తెలియవచ్చును. దానికొరకు ఇంకొక జన్మకు పోవలసిన అవసరము లేదు.

12) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 13వ పాదము.

(13) ఏర్రోలోకమునుండి దిగివచ్చినవాడే అనగా ఏర్రోలోకములో ఉండు మనుష్య కుమారుడే తప్ప ఏర్రోలోకమునకు ఎక్కిపోయినవాడు ఎవడును లేడు.

ఇహలోకము, స్వర్గలోకము, నరకలోకము, పరలోకము అని అందరూ నాలుగు లోకముల పేర్లను వినియున్నాము. ఇహలోకము అనగా! అందరికీ కనిపించు, అందరూ నివాసమున్న భూలోకమునే ఇహలోకము అని అంటున్నాము. స్వర్గ లోకము, నరక లోకము అనగా! ఆ రెండు లోకములు భూలోకములోనే గలవు. దీనినిబట్టి ఇహ లోకములోనే స్వర్గ, నరక లోకములు గలవని చెప్పవచ్చును. లోకము అనగా! ఒక రాజ్యమో, ఒక భూభాగమో కాదు. లోకము అనగా అనుభవింపబడు స్థలమును అనుభవింపబడు సమయమును రెండిటినీ కలిపి లోకము అని అంటున్నాము. కష్టము అనుభవించు సమయములో గల అనుభవించు స్థలమును యమలోకము అనియూ లేక నరక లోకమనియూ అంటున్నాము. అలాగే సుఖమును అనుభవించు సమయములో ఏ స్థలముండునో ఆ స్థలమును స్వర్గలోకము అని అంటున్నాము. ఈ రెండు అనుభవములు

భూ లోకములోనే యుండును కావున ఇహలోకమే స్వర్గ, నరక లోకముగా యున్నదని చెప్పవచ్చును. స్వర్గ, నరక లోకములు రెండూ కానిది పరలోకము అని అంటారు. లోకము అనగా అనుభవములు కలదికాగా, పరలోకము అనగా అనుభవములకంటే వేరుగాయున్న సమయమును అనగా ఏ అనుభవము లేని స్థితిని పరలోకము అని అంటున్నాము. మనిషి కర్మల నుండి బయటపడినప్పుడు సుఖ, దుఃఖ ఏ అనుభవములు లేకుండా పోవును. అటువంటి వారే పరలోకమును పొందుననీ అదే దేవునియందు చేరియుండు స్థితియనీ దానినే ముక్తి లేక మోక్షము అని అంటున్నారు. ఇహలోకములో ఉండువాడు పాపపుణ్య కర్మలతో కూడుకొనియుండును. పరలోకములో యుండు వానికి ఏ కర్మలు ఉండవు. ఇహ లోకములోని వాడు చనిపోతే తిరిగి ఇహ లోకములోనికే వచ్చును తప్ప పరలోకమునకు పోజాలడు. అలాగే పరలోకములో ఉండువాడు ఎప్పుడయినా అవసర నిమిత్తము ఇహ లోకములోనికి వచ్చినా అతను తిరిగి పరలోకములోనికే పోవును. అందువలన పరలోకమునుండి వచ్చిన పరలోక నివాసి తన ఇచ్చ ప్రకారము కొంతకాలము ఇహలోకములో ఉండినా అతడు తర్వాత పరలోకములోనికే చేరును. పరలోకమునుండి వచ్చినవాడు మనుష్య కుమారుడుగా భూమిమీద కనిపించినా వాడు తిరిగి పరలోకమునకే చేరిపోవలసి యుండును. అందువలన వాక్యములో “పరలోకములో ఉండు మనుష్య కుమారుడు తప్ప పరలోకమునకు ఎక్కిపోయినవాడు లేడు” అని చెప్పారు. పరలోకములో ఉండువాడు దేవుడేయని చెప్పవచ్చును. అయితే దేవుడయినవాడు మనిషిగా వచ్చి పుట్టినప్పటికీ అతడు తిరిగి పరలోకమునే చేరును. అదే విషయమును (యో, 3-13) లో చెప్పియున్నారు.

13) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 15వ వచనము.

(15) విశ్వసించు ప్రతివాడు నశించక ఆయన ద్వారా నిత్య జీవము పొందునట్లు మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడవలెను.

దేవున్ని విశ్వసించు ప్రతివాడు మరణమును పొందక నిత్య జీవనమును పొందును అనుట సత్యమే. అయితే “ఆయన ద్వారా నిత్య జీవము పొందునట్లు” అని వ్రాయబడియున్నది. అంతేగాక “మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడవలెను” అని కూడా చెప్పియున్నారు. బైబిలు గ్రంథము మొదట హెబ్రీ భాషలో వ్రాయబడినది. తర్వాత అది 14 వందల భాషలలో అనువదించబడినది. చివరిలో తెలుగు భాషలోనికి ఏ భాషనుండి అనువదించారో తెలియదుగానీ అనువాదములో భాషాలోపము బాగా కనిపించుచున్నది. ఉదాహరణకు ఇప్పుడు చెప్పిన (3-15) వాక్యములో కర్త, కర్మ, క్రియ ఏవీ సరిగా లేవు. వాక్యము సంపూర్ణముగా అర్థమగునట్లు లేదు. విశ్వసించు ప్రతివాడు నశించక నిత్య జీవము పొందుట వాస్తవమే అయినా చివరిలో నిత్య జీవము పొందునట్లు అని మరియొక విషయమును చూపుచూ ‘మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడవలెను’ అని అన్నారు. అట్లు అని చెప్పినప్పుడు దానికి చూపవలసిన ఉదాహరణను సరిగా చూపలేదు. అయినా మనము సవరించుకొని అర్థము చేసుకోవలసి యున్నది. దేవుని మీద, దేవుని జ్ఞానముమీద విశ్వాసమున్నవాడు నిత్య జీవమైన పరలోకమును పొందుట వాస్తవమే. ఆ మాట చెప్పేంతవరకు వాక్యము బాగానే యున్నది. ముందు చెప్పిన ఈ విషయమునకు సంబంధము లేకుండా ‘మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడవలెను’ అని చెప్పారు. ‘మనుష్య కుమారుడు

ఎత్తబడవలెను' అనుమాటను 'మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడును' అనిగానీ, 'మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడెను' అనిగానీ చెప్పియుంటే సరిపోయేది. అలా కాకుండా వాక్యమును అసంపూర్ణముగా 'ఎత్తబడవలెను' అని వ్రాయుట సరియైన భాషా విధానము కాదు. అయినా వాక్యమును సంపూర్ణము చేసుకొనుటకు 'మనుష్య కుమారుడు ఎత్తబడెను' అని చెప్పుకొందాము. ఎప్పుడో గతములో మనుష్య కుమారుడుగా వచ్చిన ఏసు మనుష్య లోకము నుండి పరలోకమునకు చేరిపోయాడు కావున 'ఎత్తబడెను' అని చెప్పుకోవడమే సరియైన విధానమగును.

ఎత్తబడెను అనగా ప్రత్యక్షముగా స్థూల అర్థము ప్రకారము పైకి ఎత్తడము కాదు. మనుషులు నివశించు ఇహలోకము అయిన భూలోకము కంటే ఉత్తమమైనది పరమపదము లేక పరలోకము అని అంటాము. ఉత్తమమైనది కనుక భూలోకముకంటే ఉన్నత స్థానములో గలదని అంటారు. భూలోకములో చనిపోయినవాడు మోక్షమును (పరలోకమును) పొందితే వానిని పైకి ఎక్కిపోయాడని చెప్పుచున్నాము. వాస్తవముగా ఎవడూ స్థూలముగా పైకి పోవడము లేదు. భావమును అర్థము చేసుకొను నిమిత్తము మోక్షము ఇహలోకముకంటే ఉన్నతమైనది, కావున దానిని పైన కలదియని గౌరవ భావముతో చెప్పారు తప్ప మోక్షము ఎక్కడో పైన లేదు. శరీరము లోను, శరీరము బయట అణువణువునా పరమాత్మ వ్యాపించియున్నాడు. పరమాత్మయందు జీవాత్మ కలిసిపోవడమునే జీవాత్మ పరలోకమును పొందడమని చెప్పవచ్చును. దానినే నిత్య జీవనమును పొందడమని కూడా చెప్పవచ్చును. వాస్తవము అంతేగానీ ఇంతకంటే వేరు అర్థము ఏమీ లేదు. పరలోకమును దేవుని రాజ్యము అని కూడా చెప్పుచున్నారు. 'దేవునియందు విశ్వాసమున్న వాడు చివరకు కర్మలు లేనివాడై నిత్య జీవమును పొందును' అని వాక్యములో కూడా చెప్పియున్నారు. నిత్య జీవనమైన పరలోకము

నీవు ఎక్కడున్నావో అక్కడే కలదు. అందువలన ఎవడయినా మోక్షము పొందువాడు అతని శరీరములోయున్న పరిశుద్ధాత్మ అయిన పరమాత్మ యందు ఐక్యమైపోవుచున్నాడు. అంతేగానీ ఎక్కడో పైకియనిగానీ, ఆకాశము లోనికి ఎక్కిపోవును అనిగానీ చెప్పడము తప్పగును.

14) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 17వ వచనము.

(17) లోకము తన కుమారుని ద్వారా రక్షణ పొందుటకే గానీ, లోకమునకు తీర్పు తీర్చుటకు దేవుడు ఆయనను లోకములగిరికి పంపలేదు.

ఇహలోకమైన భూలోకములోనికి దేవుడు తన కుమారుడైన ఒక వ్యక్తిని పంపును. ఆ వ్యక్తి ద్వారా మనుషులు రక్షణ పొందుదురేగానీ దేవుని కుమారుడైన వాడు మనుషులకు తీర్పు తీర్చడు. దేవుడు తన కుమారుడుగా వచ్చిన వ్యక్తిని మనుషులకు రక్షణ నిమిత్తము పంపాడుగానీ, తీర్పు తీర్చుటకు పంపలేదు. దేవునివద్ద నుండి వచ్చిన వ్యక్తి యొక్క కర్తవ్యము మనుషులకు దైవజ్ఞానమును బోధించి వారి పాపములనుండి రక్షణ పొందునట్లు చేయును. అట్లుకాకుండా మనుషుల పాప పుణ్యములకు తీర్పు తీర్చుటకు ఆయన రాలేదు. తీర్పు తీర్చు నిమిత్తము దేవుడు తన ప్రతినిధిని భూమిమీదికి పంపలేదు. దేవుడు మనుషులకు రక్షణ నిమిత్తమై వచ్చాడు తప్ప తీర్పు తీర్చుటకు రాలేదు. బైబిలు గ్రంథములో ఈ వాక్యము చాలా ముఖ్యమైనది. తీర్పు తీర్చడము అను పనిని మనిషి చనిపోయినప్పుడు శరీరములోని ఆత్మే చేయుచున్నది. మనుషులకు తీర్పు తీర్చు పనిని ఆత్మ చేయగా, దేవునివద్ద నుండి వచ్చినవాడు కర్మలనుండి రక్షణ పొందు ఉపాయమును తెలియజేయును.

15) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 18వ వచనము.

(18) ఆయనయందు విశ్వాసముంచు వానికి తీర్పు తీర్చబడదు. విశ్వాసముంచనివాడు దేవుని అద్వితీయ కుమారుని నామమందు విశ్వాసముంచలేదు. కనుక వానికి ఇంతకు మునుపే తీర్పు తీర్చబడెను.

ఈ వాక్యములో 'ఆయనయందు విశ్వాసముంచు వానికి' అని చెప్పారు. ఆయన అనగా కనిపించని దేవుడు అని అర్థము చేసుకోవచ్చును. లేక దేవునివద్ద నుండి వచ్చిన కనిపించే దేవుని ప్రతినిధి కావచ్చును. అయితే ఆ వాక్యము చివరిలో 'దేవుని అద్వితీయ కుమారుని నామమందు విశ్వాసముంచని వానికి' అని చెప్పబడియుండుట వలన దేవునివద్ద నుండి వచ్చిన దేవుని ప్రతినిధియైన మనిషి రూపములోయున్న వ్యక్తిని గురించి చెప్పాడని అనుకోవచ్చును. దేవుడు భూమిమీద మనుషులకు జ్ఞానమును తెలియజెప్పుటకు మనిషివలె మారువేషములో తానే వచ్చును. అయితే ఆ విషయము ఎవరికీ తెలియకుండునట్లు తన 'అద్వితీయ కుమారున్ని' అని ఒకచోట, 'దేవుని కుమారుడని' ఒకచోట, 'మనుష్య కుమారుడని' మరొక చోట చెప్పుచూ వచ్చాడు. అలా దేవుని మారువేషమైన వానిని హిందువులు 'భగవంతుడు' యని అన్నారు. అలా వచ్చినవాడే కృష్ణుడు అని చెప్పుచూ ఆయన చెప్పిన భగవద్గీతలో 'భగవానువాచ' అని కృష్ణున్ని భగవంతుడు అని చెప్పారు. ఇక్కడ ఏసుగా పుట్టిన వ్యక్తి దేవుని కుమారుడై మనుష్య కుమారునివలె కనిపించుచున్నా ఆయనను కూడా భగవంతుడని చెప్పక తప్పదు. హిందువులు 'భగవంతుడు' అని ప్రత్యేకముగా చెప్పుచున్నా, క్రైస్తవులు 'మనుష్య కుమారుడు'యని ప్రత్యేకముగా చెప్పుచున్నారు. అంతిమ

దైవ గ్రంథములో కూడా 'దేవుడు తన ప్రతినిధిని తన ఆత్మను ఊది పంపును' అని 15వ సూరా, 28, 29, 30 ఆయత్లలో చెప్పియున్నా వారు "దేవుడు మనిషిగా రాడు" అని అంటున్నారు. దేవుని ప్రతినిధియైన మనుష్యకుమారుని యందు విశ్వాసము లేనివానికి ముందే తీర్పు తీర్చబడెను.

16) యోహాన్ సువార్త, 3వ అధ్యాయము, 19, 20, 21 వచనములు.

(19) ఆ తీర్పు ఇదే, వెలుగు లోకములోనికి వచ్చెను గానీ తమ క్రియలు చెడ్డవైనందున మనుష్యులు వెలుగును ప్రేమింపక చీకటినే ప్రేమించిరి.

(20) దుష్కార్యము చేయు ప్రతివాడు వెలుగును ద్వేషించును. తన క్రియలు దుష్క్రియలుగా కనపడకుండు నట్లు వెలుగువద్దకు రాడు.

(21) నీత్యవర్తనుడైతే తన క్రియలు దేవుని మూలముగా చేయబడియున్నవని ప్రత్యక్ష పరచబడునట్లు వెలుగువద్దకు వచ్చును.

పరమాత్మ ఎవరికీ తెలియని కఠికచీకటిగాయున్నా ఆయన చేత సృష్టించబడిన ఆత్మ నిజమైన వెలుగుగాయుండెను. పరమాత్మ చేత (పరిశుద్ధాత్మ చేత) సృష్టించబడిన శరీరములలో వెలుగుగా యున్న కనిపించని ఆత్మ మరియు శరీరముతో యుండి మనుషుల మధ్యలో మనిషిగా తిరిగే ఆత్మ రెండూ పరిశుద్ధాత్మకు కుమారులుగా యున్నవి. శరీరములో కనిపించక శరీరమునకు వెలుగుగాయున్న ఆత్మను కుమారుడు అనినా, మనిషివలె

కనిపించుచూ వచ్చు దేవుని కుమారున్ని అద్వితీయ కుమారుడు అని ప్రత్యేకించి చెప్పియున్నారు. అద్వితీయ కుమారుడైన ఏసు భూలోకము లోనికి వచ్చెను. అయినా తమ క్రియలు అనగా తమ కార్యములు చెడ్డవైనందువలన మనుషులు జ్ఞాన వెలుగు అయిన ఏసువద్దకు రాకుండా తమకు ఇష్టమైన అజ్ఞాన చీకటినే ప్రేమించుచూ దానివైపే ఉండిరి.

అజ్ఞానులయిన ప్రతి మనిషి లోకమునకు జ్ఞానవెలుగును ఇచ్చు దేవుని ప్రతినిధియైన వానిని ద్వేషించుచుందురు. దైవ జ్ఞానమును బోధించు దేవుని ప్రతినిధియైన వానివద్దకు వస్తే తమ చెడు పనులు బయటపడునని తలచిన అజ్ఞానులు తమ కార్యములు కనపడకుండునట్లు వెలుగువద్దకు రారు. భూలోకములో మనిషి రూపముగా యున్న దేవుని వెలుగు తమ చీకటి చెడు కార్యములను బయటికి కనిపించునట్లు చేయునని దానివలన తాము భూలోకములో చెడువారిగా మిగిలిపోవుదుమని తలచిన అజ్ఞానులు దేవుని కుమారుడుగా భూమిమీదికి వచ్చిన వానివద్దకు రారు. సత్యవర్తనులై దేవుని జ్ఞానము ప్రకారము నడుచుకొనుచూ తమ పనులన్నీ శరీరములోని ఆత్మ మూలముగా జరుగుచున్నవని తెలిసి, తమ కార్యములు దేవుని వెలుగులో అనగా జ్ఞానపద్ధతిగా ఉండుట వలన అటువంటి వారందరూ దేవుని కుమారుని వద్దకు చేరుదురు. దేవుని చేత అనగా ఆత్మచేత కార్యములు జరుగుచున్నవని తెలిసినవారు భూమిమీద అరుదుగా ఉన్నారు. అందువలన దేవుని పుత్రుడు భూమిమీదికి వచ్చినప్పుడు ఆయన వద్దకు వచ్చినవారు అరుదుగానే ఉందురు. అనగా స్వల్పముగానే ఉందురు. జరుగుచున్న కార్యములన్నీ తావే చేయుచున్నామని తలచువారు భూలోకమంతా నిండియుండుట వలన వారు భగవంతుడయిన దేవుని కుమారుని వద్దకు రారు. రానివారు అంతటితో ఊరక ఉండక ఎప్పుడో

అరుదుగా భూమిమీదికి వచ్చిన దేవుని ప్రతినిధిగా యున్న దేవుని కుమారున్ని అజ్ఞాన ప్రజలు ద్వేషించడమే కాక, అవమానించుచుందురు. అవమానించడమే కాక అనేక కష్టములకు గురియగునట్లు చేయుచుందురు.

17) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 19వ పాఠము.

(19) తండ్రి ఏది చేయుట కుమారుడు చూచునా, అదేకాని తనంతట తాను ఏదీ చేయనేరడు. ఆయన వేటిని చేయునా వాటినే కుమారుడును అలాగే చేయును.

ఈ వాక్యములో 'తండ్రి, కుమారుడు' అని చెప్పడమేకాక 'తండ్రి చేయు పనులనే కుమారుడు చేయును' అని ఉన్నది. ముఖ్యముగా 'తండ్రి ఎవరు, కుమారుడు ఎవరు?' అను విషయమును చూడవలసియున్నది. ఎందుకనగా దేవుడు అయిన పరిశుద్ధాత్మ ఒక్కడే గలడు. అయితే ఆయనకు శాశ్విత కుమారుడు ఒక్కడే అయినా, కుమారుడను పేరుగలవాడు మరియొకడు అప్పుడప్పుడు అరుదుగా భూమిమీదికి వచ్చుచుండును. ఇద్దరి కుమారులలో ఎవరిని గురించి ఎప్పుడు చెప్పాడోయని గమనించ వలసిన అవసరమున్నది. (యో 3-17) వాక్యములో దేవుడు తన కుమారున్ని అనగా భూమిమీద మనిషిగా వచ్చిన కుమారున్ని గురించి చెప్పుచూ "లోకము తన కుమారుని ద్వారా రక్షణ పొందుటకేగానీ, లోకమునకు తీర్పు తీర్చుటకు దేవుడు ఆయనను లోకములోనికి పంపలేడు" అని చెప్పియున్నాడు. ఇప్పుడు ఈ వాక్యములో చెప్పబడిన కుమారుడు లోకములోని మనుషుల శరీరములో వెలుగై ఆత్మగా యున్న కుమారున్ని గురించి చెప్పుచున్నారు. ఆత్మ అందరి శరీరములలో 'చైతన్యము' అను వెలుగు నిచ్చుచూ భూమిమీద శాశ్వితముగా యున్నాడు. ఇప్పుడు

ఆత్మగాయున్న కుమారున్ని గురించి (యో 5-19) వాక్యములో చెప్పి యున్నారు. దీనినిబట్టి ముఖ్యముగా వాక్యమును చదువునప్పుడు పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుడు తనకు గల ఇద్దరు కుమారులలో ఏ కుమారున్ని గురించి వాక్యములో చెప్పారు? అని చూడవలెను. ఈ వాక్యములో తన శాశ్వత కుమారుడయిన ఆత్మయొక్క విషయమును చెప్పుచూ పరిశుద్ధాత్మ ఏది చేయునో ఆత్మ కూడా అదే చేయుననీ, ఆత్మ తనంతట తాను ఏదీ చేయక తండ్రి చేసిన కార్యములనే వారసత్వముగా చేయుచున్నాడు అని చెప్పారు.

18) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 20వ వచనము.

(20) తండ్రి కుమారున్ని ప్రేమించుచో, తాను చేయు కార్యములనెల్లను ఆయనకు అగ్రపరచుచున్నాడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పిచున్నాను. మరియు మీరు ఆశ్చర్యపడు నట్లు వీటికంటే గొప్ప కార్యములను ఆయనకు అగ్రపరచును.

“పరమాత్మ అయిన పరిశుద్ధాత్మ తన కుమారుడయిన ఆత్మను ప్రేమించుచూ తాను చేయు పనులనెల్లను ఆత్మకు తెలియజేయుచున్నాడని నేను మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” అని ఎవరు చెప్పారని మనము ప్రశ్నించుకొని చూస్తే దేవుని రెండవ కుమారుడైన ఏసు ఈ విషయమును తన శిష్యులకు భూమిమీద తానున్నప్పుడు తెలియజేశాడు. దేవుని కుమారుడు మనిషిగా భూమిమీద ప్రత్యక్షముగా యున్నా ఆయనను ఫలానాయని గ్రహించువారుండరు. ఆయనను ఎవరయినది గ్రహించక పోగా ఆయనను అనేక బాధలకు గురిచేసి, అవమానించి ఆయన మరణమునకు కారకులైన మనుషులు గలరు. అటువంటి వారి మధ్యలో ఏసు అను పేరు కల్గియున్న దేవుని అద్వితీయ కుమారుడు ఇంకా ఈ

విధముగా చెప్పుచున్నాడు. అదేమనగా!, “మీరు ఆశ్చర్యపడునట్లు వీటికంటే గొప్ప కార్యములను ఆయనకు (ఆత్మకు) అగపరచుచున్నాను” అని అన్నాడు. దేవుడు ఆత్మకు జీవున్ని పాలించుటకు ఆదేశమివ్వడమేకాక అంతకంటే గొప్ప కార్యములను కూడా చెప్పియున్నాడు. అవి ఏవనగా! ఇప్పుడు చూస్తాము.

19) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 21, 22, 23 వచనములు.

(21) తండ్రి మృతులను ఏలాగు లేపి బ్రతికించునో అలాగే కుమారుడును తనకు ఇష్టము వచ్చిన వారిని బ్రతికించును.

(22) తండ్రి ఎవనికి తీర్పు తీర్చడుగానీ, తీర్పు తీర్చుటకు సర్వాధికారము కుమారునికి అప్పగించి యున్నాడు.

(23) తండ్రిని ఘనీపరచునట్లుగా అందరూను కుమారుని ఘనీపరచవలెనని, కుమారుని ఘనీపరచనివాడు ఆయనను ఏంపిన తండ్రిని ఘనీపరచేడు.

ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయము ఏమనగా! ఖుర్ఆన్ గ్రంథములో ‘ఇద్దరు అల్లాహ్‌లను’ గురించి వ్రాసినా ముస్లిమ్‌లు కనుగొన లేకపోయారు. అలాగే బైబిలు గ్రంథములో ‘ఇద్దరు కుమారులను’ గురించి చెప్పినా క్రైస్తవులు గ్రహించలేక ఒకే కుమారున్ని చెప్పుకొంటున్నారు. ఈ మూడు వాక్యములలో ‘కుమారుడు’ అను పదము వచ్చినది. అయితే ఇక్కడ చెప్పినది ఇద్దరు కుమారులలో ఏ కుమారున్ని గురించి చెప్పారో

చూడవలసి యున్నది. ఒక్కమారు ఒక్క కుమారున్నే చెప్పుట వలన రెండవ కుమారుడున్నాడను విషయమును చాలామంది గ్రహించలేకపోవుచున్నారు. (యో 3-17) “తన కుమారుడు లోకమునకు రక్షణ నిమిత్తమే వచ్చాడుగానీ, తీర్పు తీర్చుటకు పంపలేదని” చెప్పిన దేవుడు (యో, 5-22) లో “తీర్పు తీర్చు అధికారము కుమారునికి అప్పగించియున్నాడని” చెప్పియున్నారు. దీనినిబట్టి దేవుని ఇద్దరు కుమారులను తప్పక గ్రహించవలసియున్నది.

దేవుడు ఆత్మయైన కుమారునికి తండ్రియైన పరిశుద్ధాత్మ మృతులను ఎలాగు లేపి బ్రతికించునో అలాగే కుమారుడు మృతులను లేపి బ్రతికించును’ అని చెప్పియున్నాడు. దీనినిబట్టి శరీరములలో వెలుగై కనిపించకయున్న ఆత్మరూపమైయున్న కుమారుడు తండ్రి ఎలాగ చనిపోయిన వారిని తిరిగి పునర్జన్మ ఇచ్చి బ్రతికించుచున్నాడో అలాగే ఆత్మగా యున్నవాడు మనిషి చనిపోయిన తర్వాత వానికి గతజన్మలో చేసుకొన్న పాపపుణ్యములను బట్టి తర్వాత జన్మలో అనుభవించవలసిన వాటిని నిర్ణయించి తిరిగి పుట్టించుచున్నాడు. ‘తండ్రివలె కుమారుడు తనకిష్టమైన వారిని బ్రతికించును’ అన్నారు. ‘తనకిష్టమైనవారు’ అనగా తనదృష్టిలో ‘కర్మ నిర్ణయింపబడిన వారిని’ అని అర్థము. కర్మను ఆత్మే నిర్ణయించుచున్నది. కావున ఆత్మే మనిషిని తిరిగి పుట్టునట్లు చేయుచున్నది. పుట్టిన వానిని కర్మను అనుభవించునట్లు చేయువాడు కూడా ఆత్మే అయినందున ‘తాను తీర్పు తీర్చిన వానిని తిరిగి బ్రతికించును’ అని చెప్పియున్నారు. తిరిగి బ్రతికించడము అనగా పునర్జన్మ కలుగజేయడము.

సృష్టికర్త అయిన పరిశుద్ధాత్మను అందరూ గొప్ప దేవుడని ఘనముగా చెప్పుకొన్నట్లు తన కుమారుడైన ఆత్మను కూడా అందరూ గొప్పగా చెప్పుకొనునట్లు చనిపోయిన వారిని తీర్పు తీర్చి తిరిగి బ్రతికించునట్లుగా

దేవుడు చేశాడు. మనిషి చనిపోయిన క్షణమే అతని శరీరములో వెలుగైయున్న ఆత్మ చనిపోయిన మనిషి చేసుకొన్న పాపపుణ్యములనుబట్టి రెండవ జన్మలో జీవుడు అనుభవించవలసిన కర్మలను నిర్ణయించి వెంటనే రెండవ జన్మ ఎత్తునట్లు చేయుచున్నాడు. మనిషి చేసుకొన్న కర్మలనుబట్టి రెండవ జన్మను నిర్ణయించి మనిషిని తిరిగి పుట్టినట్లు చేయుచున్నాడు. ఆత్మ ఇంతగొప్ప పనిని చేయుచున్నాడని తెలియనివారు ఆత్మను గొప్ప భావముతో చూడరు. ఆత్మను గౌరవించనివాడు ఆత్మను పంపిన దేవున్ని కూడా ఘనముగా చూడడు. అటువంటి అజ్ఞాన జీవుడు శరీరములోని ఆత్మనుగానీ, శరీరము బయట లోపల యున్న పరమాత్మనుగానీ గౌరవ భావముతో చూడడు.

20) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 24వ వచనము.

(24) నా మాట విని నీన్నీ ఏంపిన వానియందు విశ్వాసీ ముంచువాడు నిత్య జీవముగలవాడు. వాడు తీర్పులోనికి రాక మరణములో నుండి జీవములోనికి దాటి యున్నాడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పిచున్నాను.

ఇంతకుముందు చెప్పిన 21, 22, 23 వాక్యములలో 'శరీరములో చైతన్యముగా యున్న ఆత్మను' గురించి చెప్పియున్నారు. ఇప్పుడు 24వ వాక్యమునందు మనిషి ఆకారములో వచ్చిన అద్వితీయ కుమారుడైన ఏసు శరీరములోని ఆత్మను గురించి చెప్పి, పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుడు ఆత్మకు ఇచ్చిన అధికారములను గురించి చెప్పి, తర్వాత తనను పంపిన పరిశుద్ధాత్మను విశ్వసించినవాడు తప్పక మోక్షము పొందునని, అతడు మరణము పొందిన వెంటనే తీర్పులోనికి రాడని, అతడు నేరుగా మోక్షమును చేరునని చెప్పియున్నాడు.

21) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 26వ వచనము.

(26) తండ్రి ఏలారు తనంతట తానే జీవము గలవాడై యున్నాడో అలాగే కుమారుడును తనంతట తానే జీవము గలవాడై యుండుటకు కుమారునికి అధికారము అనుగ్రహించెను.

పరిశుద్ధాత్ముని దేవుడు ఎప్పటికీ నిత్యజీవము గలవాడై యున్నాడు. పరమాత్మ ఎలా శాశ్వతముగా యుండువాడో అలాగే ఆయన కుమారునిగా చెప్పబడుచున్న ఆత్మ కూడా ఎప్పటికీ శాశ్వతముగా యుండులాగున ఆత్మకు అధికారము ఇవ్వబడినది. అధికారము ఇచ్చినవాడు ఆత్మకు తండ్రియైన పరిశుద్ధాత్ముని తెలియవలెను. అందువలన శరీరములోని జీవునితో ఆత్మను పోల్చితే జీవుడు నాశనము చెందువాడు, ఆత్మ నాశనము చెందని వాడని చెప్పుచూ జీవున్ని క్షరుడని, ఆత్మను అక్షరుడని ప్రథమ దైవ గ్రంథములో చెప్పియున్నారు. క్షరుడు అంటే నాశనము చెందువాడని, అక్షరుడు అంటే నాశనము లేనివాడని అర్థము.

22) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 37వ వచనము.

(37) మీరు ఏ కాలమందైనను ఆయన స్ఫూర్తిని విసలేదు, ఆయన స్ఫూర్తిని చూడలేదు.

ఇక్కడ 'ఆయన' అని చెప్పబడినవాడు పరమాత్ముని 'పరిశుద్ధాత్మ' యని తెలియవలెను. పరమాత్మయనబడు దేవునికి రూపము లేదు, అలాగే పేరు లేదు. అలాగే ఆయనకి పనులు లేవు. అటువంటి

దేవున్ని ఎవరూ చూడలేదు. ఆయనకు రూపమే లేనప్పుడు ఎలా చూడగలరు? అందువలన ప్రపంచములోని మనుషులు దేవున్ని ఎప్పుడుగానీ చూడలేదు. దేవుడు పని చేయనివాడు అయినందున ఆయన ఎవరితోనూ మాట్లాడువాడు కాదు. దీనినిబట్టి దేవున్ని బ్రతికియున్న మనిషి ఎవడూ చూడలేదని చెప్పవచ్చును. ఎవడయినా నేను దేవున్ని చూచాను అని చెప్పితే వాడు పూర్తి అసత్యమును చెప్పినట్లు లెక్కించవలెను. దేవుడు కనిపించువాడు కాదు అట్లే వినిపించు వాడు కాదు.

23) యోహాన్ సువార్త, 5వ అధ్యాయము, 38వ పాఠము.

(38) ఆయన ఎవరిని ఏంపెనా ఆయనను మీరు నమ్మలేదు, కనుక మీలో ఆయన వాక్యము నిలిచి యుండలేదు.

మొదటి సృష్టికర్తయైన పరమాత్మ లేక పరిశుద్ధాత్మ పని చేయని వాడైనా తనకంటూ కొన్ని పనులున్నాయి. అయినా ఆయన పనులు చేయువాడు కాదు. అయితే ఆయన చేయవలసిన పనులను చేయుటకు పరమాత్మయిన దేవుడు తన దూతలను నియమించుకొన్నాడు. దేవుని పాలనలో భాగముగా యున్న కోట్లాదిమంది దేవుని దూతలు దేవుడు చేయవలసిన ప్రతికార్యమును చేయుచూ, దేవునికి పని లేకుండా చేయుచున్నారు. దేవుడు పని చేయనివాడైనా ఆయన చేయవలసిన పనులన్నియూ ఆయన సేవకులయిన దూతల ద్వారా జరిగిపోవుచున్నవి. పరమాత్మ ముఖ్యముగా చేయవలసిన పని ఒకటి గలదు. అదే దేవుడు స్వయముగా జ్ఞానమును బోధించవలసియున్నది. అయితే ఆ పనిని దేవుడు తప్ప దేవదూతలు చేయనది కాదు. 'దేవుని జ్ఞానమును దేవుడే చెప్పును అని, దేవుని జ్ఞానము దేవునికి తప్ప ఏ మానవునికీ తెలియదని, ఎవరికీ

తెలియదని' అంతిమ దైవగ్రంథములో కూడా చెప్పియున్నారు. అటువంటప్పుడు జ్ఞానమును బోధించడము ఎవరూ చేయలేని పనియై నందున దేవుడే తాను కాదు అన్నట్లు మారువేషములో వచ్చి చెప్పి పోవుచున్నాడు. మారువేషములో దేవుడే చెప్పినా, ఆ వచ్చిన వేషములో ఎవరున్నది తెలియకపోవడము వలన దేవుడు చెప్పినట్లే యుండును. దేవుడు తన జ్ఞానమును తానే చెప్పినా, అది దేవుడు చెప్పనట్లు గుర్తింపునకు రావడము లేదు. అందువలన దేవుడు వివేకవంతుడు అయినందున తనను ఎవరూ గుర్తుపట్టనట్లు 'భగవంతుడు' అను మారువేషములో వచ్చి జ్ఞానమును చెప్పి పోవుచున్నాడు.

దేవుడు స్వయముగా మారువేషములో భూమిమీదికి మనిషివలె వచ్చి జ్ఞానమును బోధించి పోయినా ఆ విషయమును ఎవరూ తెలియకుండు నట్లు దేవుడు తనవద్ద నుండి ప్రత్యేకమైన మనిషిని పంపును. 'దేవుని వద్ద నుండి వచ్చినవాడే దేవుని జ్ఞానమును బోధించును' అని దేవుడే స్వయముగా తన గ్రంథమయిన దైవ గ్రంథములలో చెప్పియున్నాడు. దీనినిబట్టి అందరూ దేవునివద్ద నుండి పంపబడినవాడే దేవుని జ్ఞానమును చెప్పును అని అనుకొంటున్నారు. దానివలన దేవుని అవతరణ ఎవరికీ తెలియకుండా పోవుచున్నది. త్రేతాయుగములో దేవుడు మనిషిగా వచ్చినా ఆయనను ఎవరూ గుర్తించలేదు. ద్వాపర యుగములో దేవుడు మనిషిగా వచ్చి భగవద్గీతను బోధించి, భగవద్గీతలో "నేనే దేవున్ని" యని చెప్పియున్నా ఎవరూ వచ్చిన భగవంతున్ని గుర్తించలేదు. కలియుగములో ఏసుగా దేవుడే వచ్చియున్నా ఆయనను ఎవరూ దేవుడని గుర్తించలేకపోవడమేకాక, ఏసును అనేక ఇబ్బందులపాలు చేశారు. ఆయనను అసలయిన దేవుడని ఎవరూ గ్రహించలేకపోయారు. కొందరు మేము దేవుని విశ్వాసులము

అన్నవారు సహితము ఏను నిజముగా దేవుడని తెలియక కొందరు ఆయనను మనుష్య కుమారుడుయని అన్నారు. కొందరు దేవుని కుమారుడుయని అన్నారు. అంతేగానీ దేవుడని గుర్తించలేకపోయారు.

ఏను స్వయముగా దేవుడైయుండి ఈ వాక్యములో తాను బయట పడనట్లు “ఆయన ఎవరిని పంపెనో ఆయనను మీరు నమ్మలేదు” అని అన్నాడు. ఆయన పంపించిన వానిని మీరు నమ్మలేదని చెప్పాడు. దీనినిబట్టి మనిషి దేవుడు అను మాటను ఎవరూ నమ్మడము లేదు. దేవుడు పంపిన మనిషియందు మీకు నమ్మకము లేదు. కనుక “దేవుని వాక్యము మీలో నిలిచియుండలేదు” అని అన్నాడు. దేవుడు పంపిన మనిషి మీద నమ్మకము లేకపోతే దేవుని వాక్యము ఎందుకు మనుషులలో యుండలేదు? అని ఆలోచిస్తే వచ్చినవాడు దేవుడే, చెప్పినవాడు దేవుడే కనుక ఆయనను నమ్మని వానిలో దేవుని వాక్యము నిలిచియుండలేదని తెలియుచున్నది.

24) యోహాన్ సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 25, 26, 27 వచనములు.

(25) బాధకుడా, నీవు ఎప్పుడు ఇక్కడికి వచ్చితివి అని అడుగగా!

(26) మీరు సూచనలను చూచుట వలన కాదు గానీ, రాట్టెలు భుజించి తృప్తిపొందుట వలననే నన్ను వెదకుచున్నారని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పచున్నాను.

(27) క్షయమైన ఆహారము కారకు కష్ట పడకుడిగానీ నిత్యజీవము కలుగజేయు అక్షయమైన ఆహారము కారకే

కష్టపడుడి. మీనువ్వు కుమారుడు దానిని మీకిచ్చును. ఇందుకై తండ్రియైన దేవుడు ఆయనకు ముద్ద వేసియున్నాడని చెప్పెను.

ఈ వాక్యములలో 'క్షయమైన, అక్షయమైన ఆహారము' అని ఆహారమును రెండు రకములుగా చెప్పియున్నారు. భూమిమీద ఉన్న మనుషులు ఎక్కువగా క్షయమైన ఆహారము కొరకే ప్రాకులాడుచుందురు. అందుకే ఏను తనను వెదకుచూ వచ్చి "నీవు ఎప్పుడు వచ్చావు?" అని అడిగిన వారిని "మీరు దేవుని జ్ఞానమును వినుటకు నన్ను అడుగుట లేదు. మీరు నేనిచ్చు రొట్టెలను ఆశించి నన్ను వెదకుచున్నారని" చెప్పాడు. అంతేకాక క్షయమైన ఆహారము కొరకు కష్టపడవద్దండి యని చెప్పాడు. క్షయము అంటే నాశనము అని అర్థము. క్షయమైన ఆహారము అనగా! ప్రతి దినము మనము భుజించు ఆహారము అని తెలియవలెను. మనుషులు తిను ఆహారము తినిన తర్వాత మూడు గంటలలో జీర్ణమైపోవుచున్నది. జీర్ణము అనగా నాశనము అని అర్థము. మనుషులు తిను ఏ ఆహారమైనా అది జీర్ణాశయములో జీర్ణము కాక తప్పదు. జీర్ణాశయము అనగా నాశనము చేయుటే ఆశయముగా కల్గిన శరీర భాగము. జీర్ణాశయములో నాశనము కానిది ఏదీలేదు. జీర్ణాశయములో నాశనమైన ఆహారము కట్టెలు కాలి బూడిదయైనట్లు వ్యర్థపదార్థముగా మారిపోవుచున్నది.

మనిషి నోటి ద్వారా కడుపులోనికి వేయు ఆహారమును క్షయమైన ఆహారము యని చెప్పవచ్చును. అట్లే మనిషి చెవుల ద్వారా జ్ఞానమును తలలోనికి వేయుచున్నాడు. తలలో మాటల రూపములో శరీరములోనికి చేరిన జ్ఞానమును అక్షయమైన ఆహారము అని అంటున్నారు. అక్షయమైన అనగా 'నాశనముకాని ఆహారము దేవుని జ్ఞానము ఒక్కటే'యని చెప్పవచ్చును.

ఎవడయితే దేవుని జ్ఞానమును చదవగల్గినా, వినగల్గినా వాడు అక్షయ ఆహారమును తన తలలోనికి వేసినట్లేయగును. అక్షయమైన ఆహారము మనుష్య కుమారుడైన వాడు మీకిచ్చును. అందుకే “తండ్రియైన దేవుడు ఆయనకు ముద్రవేసి యున్నాడు” అని వాక్యములో గలదు. ‘ముద్ర’ అనగా ‘ఒప్పుదల’యని లేక ‘నిర్ణయము’ అని చెప్పవచ్చును. దేవుడు తన అద్వితీయ కుమారుడైన వాడు తన జ్ఞానమును చెప్పునట్లు నిర్ణయము చేసి పంపాడు. అందువలన దేవుని నిర్ణయమును లేక దేవుడు ఒప్పుకోవడమును ముద్రయని వాక్యములో వ్రాసియున్నారు. “దేవుడు తన జ్ఞానమును ఏ మానవుని మీద అవతరింపజేయలేదు” అని చెప్పియున్నారు. దీనినిబట్టి దేవుని జ్ఞానమును చెప్పువాడు సాధారణ మనిషికాడని తెలిసిపోవుచున్నది. దేవుని జ్ఞానము దేవునికి తప్ప ఇతరులకు ఎవరికిగానీ తెలియదు అని దేవుడే చెప్పియున్నాడు. అందువలన అద్వితీయ కుమారునిగా వచ్చి చెప్పువాడు దేవుడేగానీ వేరుకాదని తెలియుచున్నది. ‘దేవుని కుమారుడు’ అన్నది మనుషులను మభ్యపెట్టుటకు చెప్పనదేగానీ కుమారుడు అన్నది ‘దేవుని మారువేషము’ అని చెప్పవచ్చును. దేవుడు దేవునిగా వచ్చి మనుషులతో మాట్లాడకూడదు, కావున దేవుడే కుమారునిగా వచ్చాడని చెప్పవచ్చును. నేను చెప్పుమాట సత్యము అనునట్లుగా క్రింద వాక్యము గలదు చూడండి.

25) యోహాన్ సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 32వ వచనము.

(32) ఏర్రలాకము నుండి వచ్చు ఆహారమును మోషే మీకియ్యలేదు. నా తండ్రియే ఏర్రలాకము నుండి వచ్చు నిజమైన ఆహారమును మీకు అనుగ్రహించుచున్నాడు.

“పరలోకము నుండి వచ్చు జ్ఞానము అను ఆహారమును మోషే మీకివ్వలేదు” అన్నప్పుడు మోషే చెప్పిన ధర్మశాస్త్రము అంతయూ అసత్యమేనా? అందులో ధర్మయుక్తమైన జ్ఞానము లేదా? మోషే చెప్పినది నిజమైన దేవుని ఆహారము కానప్పుడు ఆయన చెప్పిన జ్ఞానమును మోషే ధర్మశాస్త్రము అని ఎందుకు అన్నారు? అను మొదలగు ప్రశ్నలన్ని వచ్చును. మోషే చెప్పినది ధర్మశాస్త్రము కాదు అన్నమాట ఒక విధముగా అసత్యమే అయినా మరొక విధముగా దేవుడు చెప్పినట్లు మోషే చెప్పినది ధర్మశాస్త్రము కాదు అని చెప్పవచ్చును. “మోషే పరలోకము నుండి వచ్చు అక్షయమైన ఆహారమును మీకు ఇవ్వలేదు” అనుమాట కూడా వాస్తవమే. అయితే ఈ వాక్యము వద్ద అనేక ప్రశ్నలు, అనేక అనుమానములు (సంశయములు) కలుగడము వాస్తవమే. ఇక్కడ కల్గిన సంశయములన్నిటికీ పరిష్కార జవాబులు దొరికినప్పుడు వాస్తవమైన జ్ఞానము అర్థము కాగలదు.

క్రైస్తవులకు మోషే ప్రవక్త సుపరిచయమే. బైబిలు గ్రంథములో చెప్పబడిన ‘మోషే’ తర్వాత 1400 సంవత్సరములకు కాలక్రమములో ‘మోషే’ అను పదము మార్పు చెంది ‘మూసా’గా మారిన విషయము చాలామంది ముస్లీమ్లకు కూడా తెలియదు. దానివలన మోషే, మూసా ఇద్దరూ ఒక్కటే యని తెలియవలెను. మోషే ధర్మశాస్త్రమును ప్రజలకు చెప్పలేదా? యని అడిగితే ఆ మాట నిజమేయని చెప్పవచ్చును. అంతే కాకుండా ఆ మాట అసత్యము అని కూడా చెప్పవచ్చును. ఇట్లు రెండు విధములా చెప్పుటకు ఎవరికీ తెలియని బలమైన కారణము గలదు. ఆ కారణమును చూస్తే కొందరు తప్పక ఆశ్చర్యపడుదురు. కొందరు మా మాటను వ్యతిరేఖించి అసత్యమని కూడా అనవచ్చును. ఏది ఏమయినా సత్యము సత్యమే, అసత్యము అసత్యమే. కొన్ని వేల సంవత్సరముల పూర్వము

మోషే ప్రవక్త యున్న మాట వాస్తవమే. దాదాపు ఐదువేల సంవత్సరము లప్పుడు మోషే ప్రవక్త తనకు తెలిసిన జ్ఞానమును చెప్పుచుండెను. దైవజ్ఞానమును చెప్పు వారిని ప్రవక్తయని అనడము సహజమే. అందువలన మోషే ప్రజల చేత ప్రవక్త యని చెప్పబడుచుండెను. అలా చిన్నవయస్సు నుండే దైవ భావములు గల మోషేకు 20 సంవత్సరముల వయస్సులోనే ప్రథమ దైవగ్రంథమయిన ‘తొరాతు’ గ్రంథమును స్వయముగా అప్పుడు భూమిమీదికి వచ్చిన భగవంతుడు ఇచ్చాడు. అప్పటి నుండి ఆ గ్రంథములోని జ్ఞానమును చెప్పుచుండెను.

మోషే చెప్పిన జ్ఞానమంతయూ ధర్మసమ్మతముగా యుండుట వలన మోషే చెప్పినదంతయూ ధర్మశాస్త్రము అనుచూ “మోషే ధర్మశాస్త్రము” అని అన్నారు. అలాగే మోషే 54 సంవత్సరములు జీవించి చనిపోగా, ఆయన చనిపోయిన వెంటనే ఆయన శరీరములోనికి భగవంతుడు చేరుకొని తర్వాత తొమ్మిది సంవత్సరములు మోషే చెప్పని ధర్మములను కూడా చెప్పాడు. 63 సంవత్సరముల తర్వాత భగవంతుడు కూడా శరీరమును వదలిపోవడము జరిగినది. ఈ విషయమంతా ప్రజలకు తెలియని దానివలన మోషే ప్రవక్త 63 సంవత్సరములు బ్రతికాడు అని అనుకొన్నారు. అట్లే మోషే ప్రవక్తయే స్వయముగా ధర్మములను బోధించాడని అనుకొన్నారు. వాస్తవముగా మోషేకు దైవగ్రంథము ఇవ్వబడినదిగానీ నేరుగా దేవుడు జ్ఞానమును ఇవ్వలేదు. అందువలన పై వాక్యములో “పరలోకము నుండి వచ్చు ఆహారమును మోషేకు ఇయ్యలేదు.” అని అన్నారు. వాస్తవముగా దేవుడే మోషే ద్వారా అనగా మోషే శరీరములో నుండి ధర్మములను బోధించుట వలన ఆయన చెప్పిన జ్ఞానమునకు మోషే ధర్మశాస్త్రము అని అన్నారు. అయితే పరలోక తండ్రయైన పరిశుద్ధాత్మయే నిజమైన

ఆహారమును ఇచ్చాడని కూడా గ్రంథములో వ్రాశారు. మోషే జీవితము 54 సంవత్సరములు కాగా, అది 63 సంవత్సరముల వరకు దేవుడే పొడిగించిన విషయము ఎవరికీ తెలియదు. ఈ విషయములన్నియూ అనగా పూర్తి రహస్యములుగా యున్న ఈ విషయములన్నియూ మారచనలలోని “క్రీష్టమునీ” అను గ్రంథములో వ్రాయబడియున్నవి.

26) యోహాన్ సువార్త, 6వ అధ్యాయము, 47వ పాఠము.

(47) దేవునివద్ద నుండి వచ్చినవాడు తప్ప మరెవరినీ ఎవరినీ తండ్రిని చూచియుండలేడు.

ఈ వాక్యమును చదివిన వెంటనే అర్థమగుచున్నది. ఇందులో నిగూఢముగా వ్రాసినది ఏమీ లేదు. భగవద్గీతను, బైబిలును, ఖుర్ఆన్ అను మూడు దైవగ్రంథములను పూర్తిగా చదివి చూస్తే మూడు దైవ గ్రంథములలో అంతిమ దైవగ్రంథములో ఉన్న వాక్యములు ఎవరికీ అర్థము కాని నిగూఢ అర్థముతో కూడుకొని యున్నవి. ఖుర్ఆన్ గ్రంథములో ఉన్నంత నిగూఢత్వము మిగతా గ్రంథములలో లేదనియే చెప్పవచ్చును. బైబిలులో వాక్యములన్నీ సులభముగా అర్థమగునట్లే గలవు. వాక్యము సులభమే అయినా అందులోని వాస్తవికతను చాలామంది తెలియ లేకపోయారు. అందువలన మా ద్వారా దేవుడు ప్రతి వాక్యమునకు వివరమును ప్రజలకు తెలియజేయుచున్నాడు.

పరిశుద్ధాత్ముని దేవుడు సృష్టి పూర్వము, సృష్టి తర్వాత రెండు కాలములలోనూ గలడు. ఆయనే మొదటి దేవుడు. దేవుడు ఎటువంటి వాడో, ఎట్లున్నాడో ఏ మానవునకూ తెలియదు. అంతిమ దైవగ్రంథమయిన

ఖుర్ఆన్‌లో మొదటి దేవున్ని 'అల్లాహ్' అని చెప్పారు. రెండవ దేవుడయిన ఆత్మను కూడా 'అల్లాహ్' అన్నారు. దానివలన పరమాత్మ యనబడువాడు ఒక అల్లాహ్ కాగా, ఆత్మ రెండవ అల్లాహ్‌గా చెప్పబడుచున్నాడు. అదే ద్వితీయ దైవగ్రంథమయిన బైబిలులో పరమాత్మయిన వానిని దేవుడు అని చెప్పుచున్నారు. తర్వాత రెండవ దేవునిగా యున్న ఆత్మను తండ్రియని సంబోధించి చెప్పారు. ఆత్మకు తండ్రి పరిశుద్ధాత్మకాగా, మనిషికి తండ్రి ఆత్మగా యున్నవాడని తెలియవలెను. పరమాత్మను, ఆత్మను ఇద్దరు దేవుళ్లని ఖుర్ఆన్‌లో చెప్పియున్నారు. బైబిలు గ్రంథములో ఒకరిని దేవుడని రెండవవానిని తండ్రియని మనిషి చెప్పుచున్నాడు. మనిషికి తండ్రి ఆత్మకాగా, ఆత్మకు తండ్రి పరిశుద్ధాత్మయని తెలియవలెను. ఇక్కడ ఈ వాక్యములో మనిషి అయిన వాడెవడయినా తన తండ్రిని చూచియుండలేదు. మనిషికి తండ్రి అనబడు ఆత్మంటే ఏమిటో తెలియదు. మనిషి ఆత్మను ఎప్పుడూ చూచియుండలేదు. వాక్యములో “దేవునివద్ద నుండి వచ్చిన వాడు తప్ప” అని అన్నప్పుడు దేవునివద్దనుండి వచ్చినవాడు ఆత్మ ఒక్కడే అయినందున “ఆత్మ పరిశుద్ధాత్మయను తన తండ్రిని చూచియున్నాడు. జీవాత్మ అయినవాడు తన తండ్రియగు ఆత్మను చూచియుండలేదు” అని చెప్పియున్నారు.

27) యోహాన్ సువార్త, 7వ అధ్యాయము, 37, 38 వచనములు.

(37) ఎవడయినను దిప్పికొనిన ఎడల నావద్దకు వచ్చి దిప్పికొ తీర్చుకొనవలెను. (38) నాయందు విశ్వాస మొంచువాడు ఎవడో లేఖనము చెప్పినట్లు వాని కడుపులో నుండి జీవజల నదులు పారునని బర్గరగా చెప్పెను.

ఈ వాక్యము కొంచెము సూక్ష్మభావముతో కూడుకొనియున్నది. దప్పిక లేక దాహము అయినవాడు నీరు త్రాగుట సహజము. అయితే ఇక్కడ చెప్పిన దప్పికను గురించి చూస్తే నీరు కావాలని తపన పొందడమును దప్పిక అన్నట్లు, జ్ఞానము కావాలను జిజ్ఞాస కల్గినవానికి కల్గిన తపనను దప్పికగా పోల్చి చెప్పారు. జ్ఞానము కావాలను జ్ఞాన దప్పిక కల్గినవాడు నావద్దకు వచ్చి దప్పిక తీర్చుకొనవలెనని వాక్యములో చెప్పారు. ఏను వద్దకు పోయి ఆయనవద్ద జ్ఞానమును తెలియగల్గితే ఏనువద్ద జ్ఞాన దాహమును తీర్చుకొన్నట్లేయగును. ఏనుయందు విశ్వాసముంచు వానికి జ్ఞానము సంపూర్ణముగా కల్గునని, వాడు జ్ఞాన నిధివలె తయారై జ్ఞానమును ఇతరులకు బోధించు స్థితికి వచ్చునని తెల్పుచూ వాని కడుపులో జీవ జల నదులు పారునని చెప్పాడు. జీవ జలము అనగా 'దైవజ్ఞానము' అని అర్థము. జ్ఞానము మోక్షమును కల్గించి ఎల్లప్పుడూ ఒకే స్థితిలో ఉంచునది అయినందున జ్ఞానమును జీవజలము అని అన్నారు. జలమును నోటితో త్రాగి కడుపులో నింపితే, జ్ఞానమును చెవుల ద్వారా విని బుద్ధిలో నింపవలెను.

28) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 12వ పాదము.

(12) నేను లోకమునకు వెలుగును. నన్ను వెంబడించువాడు చీకటిలో నీడువక జీవపు వెలుగు కలిగి యుండునని వారితో చెప్పెను.

దేవుడు అనగా పరిశుద్ధాత్మ అయినవాడు తన పాలన సాగించుటకు, తన కార్యములను తాను చేయకుండా ఇతరుల చేత చేయించుటకు తాను ప్రత్యేకముగా ఆత్మను సృష్టించి, ఆత్మను తన కుమారునిగా ప్రకటించి, తన పనులను చేయు అధికారమును తన కుమారుడైన ఆత్మకు ఇచ్చినట్లు

ప్రకటించాడు. దేవుడు ఇచ్చిన అధికారము వలన కుమారుడయిన ఆత్మ మనుషులను చంపుటకు, చంపిన తర్వాత బ్రతికించుటకు, బ్రతికించు నప్పుడు వెనుకటి జన్మ కర్మలనుబట్టి తీర్పు తీర్చుటకు అధికారము కల్గియున్నాడు. తీర్పు తీర్పు అధికారము కల్గిన ఆత్మ మనిషి కర్మను అనుసరించి ప్రవర్తించుచుండును. మనిషి కర్మలయందే చిక్కుకొని కర్మల గురించి నీ గుణముల ఆలోచనలు చేయుట వలన మనిషికి ఆత్మ కర్మల సంబంధించిన పనులనే చేయించుచుండును. మనిషి అజ్ఞానమును కోరుట వలన ఆత్మ మనిషికి అజ్ఞానమునే ఇచ్చుచున్నది. అందువలన కొంత కాలమునకు భూమిమీద అధర్మములు పెరిగిపోవుచున్నవి. ఆత్మ మనిషికి బోధించు అజ్ఞానము వలననే భూమిమీద అధర్మములు ఏర్పడుచున్నవి.

మనిషి ఇష్టము వలన ఆత్మ అందించిన అజ్ఞానము వలన అధర్మములు ఉద్భవించగా, అధర్మములను అణచివేసి ధర్మములను బోధించుటకు పరిశుద్ధాత్మ అయిన దేవుడు భూమిమీదికి మనిషివలె రావలసి యున్నది. అలా మనిషి రూపములో వచ్చిన దేవున్ని 'భగవంతుడు' అని అనుచున్నాము. భూమిమీదికి మారువేషములో దేవుడే వచ్చి తన జ్ఞానమును తానే బోధించిపోవును. అలా వచ్చినవాడు దేవుడు అని తెలియకుండుటకు మనిషి రూపములో వచ్చిన వానిని కూడా కుమారుడని, దేవున్ని తండ్రియని చెప్పడము జరిగినది. దీనినిబట్టి సృష్టికర్త అయిన దేవుడు ఒక్కడే అయినా ఆయనకు ఆత్మరూపములో ఒక కుమారుడు, మనిషి రూపములో వచ్చిన వాడు మరియొక కుమారుడుగా యున్నారు. శాశ్వతముగా మనుషులలో యున్న ఆత్మయను కుమారుడు అధర్మములను రేకెత్తించగా, రెండవ కుమారుడయిన తాత్కాలిక కుమారుడు అనగా అరుదుగా వచ్చు మనిషి ఆకారములో యున్న కుమారుడు ధర్మములను బోధించును. దేవుడు ఒక్కడే

అయినా ఆయన సృష్టించిన కుమారులు ఇద్దరు అని తెలిసినది. అందులో మనిషిగా వచ్చిన కుమారుడు 'ఏసు' అను పేరుతో యుండి ప్రజలకు బోధించునప్పుడు ఇలా చెప్పాడు. "నేను లోకమునకు వెలుగును" అని అన్నాడు. జ్ఞానము అగ్ని స్వరూపమై మనుషుల కర్మలను కాల్చుచున్నది. అటువంటి జ్ఞానాగ్ని సంపూర్ణముగా కల్గినవాడు ఏసు. ఏసు సంపూర్ణ జ్ఞాన వెలుగు కల్గియున్నాడు. అందువలన 'నేను లోకమునకు వెలుగును' అని అన్నాడు. ఏసు లోకములోని మనుషులకు జ్ఞానమును తెలియ జేయుటకు వచ్చాడు. కనుక ఆయనను అనుసరించి, ఆయన జ్ఞానమును తెలియగల్గినవాడు అజ్ఞానములో నడువక జ్ఞానములోనే నడుచును. అందువలన నన్ను వెంబడించువాడు చీకటిలో నడువక జీవపు వెలుగు కల్గియుండునని చెప్పాడు. ప్రజలకు జ్ఞాన వెలుగునిచ్చు వాడు, ధర్మములను నెలకొల్పువాడు, మనిషి ఆకారములో వచ్చిన దేవునివలననే సాధ్యమగును.

29) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 14వ పాఠము.

(14) ఏను "నేను ఎక్కడినుండి వచ్చితినా, ఎక్కడికి వెళ్లుదునా నేనెరుగుదును. గనుక నన్ను గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పకానినను నా సాక్ష్యము నీత్యమే. నేను ఎక్కడి నుండి వచ్చుచున్నానా ఎక్కడికి వెళ్లుచున్నానా మీరు ఎరుగరు.

ఏసు సాధారణ మనిషివలె కనిపించుచుండును. పైకి చూచేదానికి ఏ మనిషిలో ప్రత్యేకత కనిపించదు. అందరు ఎట్లు ఉండురో అట్లే ప్రకృతి శరీరము ధరించిన ప్రతివాడు ఉండును. ఏసు ఒక వ్యక్తి కనుక ప్రపంచములో అందరివలె సర్వసాధారణముగా కనిపించు మనిషిగా ఏసు

యున్నాడు. 'ఏ పుట్టలో ఏ పామున్నదో' అని పెద్దలన్నట్లు ఏ శరీరములో ఏ జీవుడు ఉండేది ఎవరికీ తెలియదు. పుట్టే ప్రతి జీవుడు శరీరమును ధరించి పుట్టు చున్నాడు. శరీరములోనికి వచ్చి చేరిన ప్రతి జీవుడు ఏదో ఒకచోట నుండి వచ్చి పుట్టుచుండుట సత్యము. భూమిమీదనే ఏదో ఒకచోట కర్మతీరి చనిపోయిన జీవుడు తిరిగి క్రొత్త శరీరములో ప్రవేశించుచున్నాడు. జీవుడు కర్మనుబట్టి ఎక్కడ పుట్టవలెనను విషయమును నిర్ణయించునది శరీరములోని ఆత్మేయని తెలియవలెను. సాధారణ జీవుడు ఆత్మచేత తీర్పు తీర్చబడి, తీర్పు తీర్చబడిన దానిప్రకారము ఆత్మ చేతనే తీసుకరాబడి మరియొక క్రొత్త శరీరములో చేర్చబడడము జరుగుచున్నది. ఒక జీవుడు మనిషి శరీరములో ప్రవేశించి బ్రతుకగలిగినా, అతడు ఎక్కడి నుండి వచ్చి పుట్టినది అతనికే తెలియదు. ఒక వృక్షికి ఇప్పుడు 40 సంవత్సరముల వయస్సు. అతడు సృష్టి ఆదినుండి భూమిమీద ఉన్నాడు. సృష్ట్యాది నుండి అతను ఎప్పుడు ఎక్కడయున్నది అతనికే తెలియదు. గతములోని జన్మల విషయము లన్నియూ అతనికి జ్ఞాపకము ఉండవు. మనిషిలో ప్రతి విషయమును జ్ఞాపకము పెట్టుకొను అవయవము శరీరములోని మనస్సు. మనస్సు అనగా 'మననము చేయునది' అని అర్థము. మనిషి శరీరమును వదలి చనిపోయినప్పుడే జ్ఞాపకము చేయు మనస్సు కూడా చనిపోవుచున్నది. అందువలన ఏ జన్మ జ్ఞాపకము ఆ జన్మతోనే అంతరించి పోవుచున్నది. ప్రస్తుతము 40 సంవత్సరముల వయస్సున్న వృక్షి సృష్ట్యాది నుండి ఉన్నాడు. అయితే అతడు అప్పటి నుండి ఇప్పటి వరకు అనేక జన్మలు మారుచూ వచ్చాడు. అలా జన్మలు మారుట వలన, అతని మనస్సు ఎప్పటికప్పుడు పోవుట వలన జన్మల జ్ఞాపకములు లేకుండా పోయినవి. ప్రస్తుతము ఇప్పుడున్న జన్మలోని 40 సంవత్సరముల జ్ఞాపకము మాత్రము

ఇప్పుడు కలదు. ఈ జన్మ మారితే ఇప్పటి జ్ఞాపకము కూడా లేకుండా పోగలదు.

మనిషికి ఒకనికే అలా జరగడము లేదు. ప్రతి జీవరాసికీ అలాగే జరుగుచున్నది. అయితే ఏను కూడా చూచుటకు ఒక మనిషే అయిన దానివలన అతనికి కూడా ఇదే పద్ధతి కొనసాగుచుండునని ఎవరయినా అనుకోవచ్చును. ఏను ఒకచోట పుట్టాడు అని అంటే అతడు మరియొక చోటనుండి రావలసియుంటుంది. ఏను అలాగే ఒకచోటి నుండి వచ్చి ఇజ్రాయెల్ దేశములో పుట్టడము జరిగినది. ఏను ఎక్కడినుండి వచ్చాడు అన్న విషయము ఆయనకు బాగా తెలుసు. అందువలన వాక్యములో “నేను ఎక్కడినుండి వచ్చితిను నాకు బాగా తెలుసు” అని అన్నాడు. అట్లే ఒక మనిషి చనిపోతే అతను ఎక్కడికి పోయి జన్మ ఎత్తునో ఆ మనిషికి ఏమాత్రము తెలియదుగానీ, ఏను చనిపోతే ఆయన ఎక్కడికి పోవునో ఆయనకు బాగా తెలుసు. అదే సాధారణ మనిషికి ఏనుకు ఉన్న తేడాయని చెప్పవచ్చును. అలా జరుగుటకు ఏనులో ఏమి ప్రత్యేకత కలదని ప్రశ్న రాక తప్పదు. ఆ ప్రశ్నకు జవాబును తెలియగలిగితే అదే ఉత్తమమైన జ్ఞానమగును. ఆయనను గురించి తెలియగలిగితే ఏను సర్వసాధారణ మనిషి కాదని, ఆయన ప్రత్యేకమయిన కారణ జన్మడని తెలియుచున్నది.

పుట్టుకముందే ఒక కారణమును కల్గి, ఆ కారణము కొరకు పుట్టువానిని ‘కారణ జన్మడు’ యని అనుచున్నారు. అలా ముందే ఉద్దేశ్యము కల్గి దానికొరకు ఏ మనిషీ పుట్టడు. దేవుడు మాత్రము ‘భూమిమీద ధర్మములను ప్రతిష్ఠించుట’ అను ఉద్దేశ్యము అను కారణముతో పుట్టు చున్నాడు. భూమిమీద ధర్మ ప్రతిష్ఠాపన చేయువాడు దేవుడు తప్ప ఎవరూ

లేరు. దేవుడు ఎప్పటికీ ఒకే స్థితిలోయున్నాడు. ఆయనకు జన్మలు లేవు, ఆయన పుట్టువాడు కాడు. అందువలన ఆయనకున్న జ్ఞాపకశక్తి, ఆయనకు అలాగే యుండును. దేవుడు భూమిమీదికి మారువేషములో మనిషిగా వచ్చి ధర్మములను బోధించి పోవుచున్నాడు. ఎప్పటికీ ఉండువాడు అయినందున దేవునికి చావు పుట్టుకలు రెండూ లేవు. దేవుడు మనిషిగా మారువేషములో వచ్చుచున్నాడు గానీ, మరణించి పుట్టలేదు. మరణించే మనిషికి మనస్సు పోతుంది. దేవుడు మరణించలేదు మరొకచోట పుట్టలేదు. ఆయన మనిషివలె ప్రత్యేకమయిన వేషములో వచ్చి ఏమి చేయాలనుకొన్నాడో అది చేసి తిరిగి వచ్చిన చోటికే పోవుచున్నాడు. అందువలన వాక్యములో “ఎక్కడికి వెళ్లుదునో నేను ఎరుగుదును” అని అన్నాడు.

దేవుడు ఎక్కడున్నాడో, ఎలా ఉన్నాడో మనుషులయిన ఎవరికీ తెలియదు. దేవుడు మనిషిగా వచ్చుచున్నాడు అంటే ఆయన ఎక్కడినుండి వచ్చుచున్నాడో ఎవరికీ తెలియదనియే చెప్పాలి. దేవుడు జన్మించినట్లు కనిపించినా ఆయన మనిషివలె జన్మించడము లేదు. అందరివలె ఎక్కడో చచ్చి, ఎక్కడో పుట్టడము లేదు. అంతటా అణువణువునా వ్యాపించియున్న దేవుడు, తల్లిగర్భములో కూడా యున్న దేవుడు తన రూపము మార్చుకొని శిశురూపములో పుట్టుచున్నట్లు కన్పించుచున్నాడు. ఎక్కడ పుట్టాడో అక్కడే యున్న దేవున్ని ఎక్కడ నుండి వచ్చాడని చెప్పగలము? అంతటా ఉన్నాడను విషయము కూడా తెలియని మనుషులు ఏను ఎక్కడనుండి వచ్చాడని తెలియనివారుగా యున్నారు. అలాగే ఆయన తన రూపము మార్చుకొని ఎక్కడికి పోవునో తెలియనివారుగా యున్నారు. అందువలన వాక్యములో “నేను ఎక్కడినుండి వచ్చుచున్నానో, ఎక్కడికి పోవుచున్నానో మీరు ఎరుగరు” అని ఏను చెప్పాడు.

30) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 19వ వచనము.

(19) వారు నీ తండ్రి ఎక్కడున్నాడని ఆయనను అడుగగా! ఏను “మీరు నన్నైననూ, నా తండ్రి నైననూ ఎరుగరు. నన్ను ఎరిగియుంటిరా నా తండ్రిని కూడా ఎరిగియుందురు” అని వారితో చెప్పెను.

దేవుడు అనువాడు ఉన్నాడా? ఉంటే ఎలాగున్నాడు? ఎక్కడ యున్నాడు? అని తెలిసియుంటే తండ్రి అంటే ఏమిటి?, కుమారుడు అంటే ఏమిటి? అను విషయము తెలియగలదు. ఉన్నవాడు దేవుడు ఒక్కడే అయినప్పుడు కుమారుడు అనువాడు ఎక్కడినుండి వచ్చాడో తెలియవలసి యుంటుంది. తండ్రి, కుమారుడు అను మాటలు బైబిలులో ఎక్కువగా చెప్పబడినాయి. తండ్రి అనగా దేవుడు అని అర్థము చేసుకోవలెను. బైబిలులో దేవున్ని తండ్రియను పదముతో చెప్పగా! ఖుర్ఆన్లో దేవున్ని అల్లాహ్ యని చెప్పారు. భగవద్గీతలో పరమాత్మయని చెప్పారు. భాషలు వేరయినా ‘దేవుడు’ అను భావము ఒక్కటేగలదు. దేవుడను భావమును తండ్రియను పదమువద్ద చూడవలసియున్నది. ఏను భూమిమీద యున్నప్పుడు సర్వసాధారణముగా నీ తండ్రి ఎక్కడున్నాడని అడుగగా! ఏను ఏకముగా “మీరు నన్నైనను నా తండ్రినైనను చూచియుండలేదు” అని అన్నాడు. ప్రజలు ఏనును చూచామని ఏనును గురించి అడుగలేదుగానీ, ఏను తండ్రి ఎవరని తెలియు నిమిత్తము ప్రపంచ సంబంధ అర్థముతో అడిగారుగానీ తండ్రి అంటే దేవుడు అను భావముతో వారు అడుగలేదు. దానికి జవాబుగా ఏను తనను గూర్చి, తన తండ్రిని గూర్చి ఒక్కమారుగా కుండబద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పడముతో వారికి ఆశ్చర్యము కలిగియుండవచ్చును. ప్రత్యక్షముగా

కనిపించు ఏసును వారు చూస్తున్నాము అని అనుకొన్నారు. తెలియని ఏసు యొక్క తండ్రి ఎవరో తెలుసుకొందామని అడిగారు. అప్పుడు ఏసు “నన్నుగానీ, నా తండ్రినిగానీ చూచియుండలేదు” అని అన్నాడు. ఆ మాట యొక్క అర్థమును మనము తెలియవలసి యున్నది.

ఏసు తండ్రి పరిశుద్ధాత్మ అయి ఉన్నాడు. పరిశుద్ధాత్మ కుమారుడు ఆత్మ సర్వ శరీరములలో యుంటూ శరీరములను నడుపుచున్నాడు. దేవుడయిన పరిశుద్ధాత్మకు ఆత్మయను కుమారుడు ఒకడున్నాడు. పరిశుద్ధాత్మ, ఆత్మ అనగా! తండ్రి, కుమారుడు ఇద్దరూ సనాతనులు. అనగా ఎల్లప్పుడూ ఉండువారు. పరిశుద్ధాత్మ అయిన పరమాత్మ ఎల్లకాలము ఉండువాడే. పరమాత్మ సృష్టికంటే ముందునుండి యున్నాడు. పరిశుద్ధాత్మ కుమారుడు అనిపించుకొన్న ఆత్మ సృష్టి తర్వాత ఎప్పటికీ శరీరములలో యున్నాడు.

పరిశుద్ధాత్మయిన దేవునికి ఆత్మయను శాశ్వత కుమారుడు కాకుండా అప్పుడప్పుడు “అద్వితీయ కుమారుడు” అను పేరుతో మరియొక కుమారుడు భూమిమీదికి వచ్చి పోవుచుండును. దేవుని కుమారుడయిన ఆత్మకు, తాత్కాలిక కుమారుడయిన అద్వితీయ కుమారునికి శాశ్వత తేడాలు గలవు. ఉదాహరణకు ఆత్మ సాధారణ మనిషి శరీరముతో వచ్చినా, అందులో ప్రత్యేకమైన జీవాత్మ కూడా ఉండును. శరీరము మొత్తము ఆత్మదే అయినా, ఆత్మే శరీరమునకు అధిపతి అయినా, శరీరములో జీవాత్మ కూడా ఆత్మతో పాటు నివాసము చేయుచూ, శరీరము నాదేయని జీవాత్మ అనుకొను చుండును. తాత్కాలిక కుమారుడయిన అద్వితీయ కుమారుడు శరీరముతో వచ్చియున్నా, ఆయన శరీరములో జీవాత్మ ఉండదు. ఆత్మ కుమారుడుగా యున్న సాధారణ మనిషి శరీరములో దేవుడు వేరు, ఆత్మ వేరుగాయుండి

దేవుడు పని చేయకున్నా అన్ని కార్యములను ఆత్మే చేయుచున్నది. అయితే అద్వితీయ కుమారుని శరీరములో పరమాత్మే (దేవుడే) ఆత్మవలె ఉంటూ ఆత్మ రూపములో కార్యములను చేయుచున్నాడు. అద్వితీయ కుమారుని శరీరములో జీవాత్మ లేనందున ఆత్మవలెయున్న వాడే జీవాత్మవలె కూడా ఉండవలసి వచ్చినది. మొత్తానికి అద్వితీయ కుమారుని శరీరములో వాస్తవానికి ఆత్మవలె ఉన్నవాడు దేవుడే అయినా ఆయనే జీవాత్మవలె నటించుచున్నాడు. అద్వితీయ కుమారుడువలె మారువేషములో వచ్చినవాడు పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుడే. ఆ దేవుడే జీవాత్మవలె భ్రమింప చేయుచున్నాడు. వాస్తవానికి దేవుని శాశ్వత కుమారునికి, దేవుని తాత్కాలిక కుమారుడయిన అద్వితీయ కుమారునికి ఎన్నో తేడాలు గలవు.

మొత్తానికి దేవునికి శాశ్వత కుమారుడున్న విషయముగానీ, అద్వితీయ కుమారునిగా అప్పుడప్పుడు వచ్చు కుమారుడుగానీ ఇలా ఉన్నాడను వాస్తవ విషయము చాలామందికి తెలియదనియే చెప్పవచ్చును. జ్ఞాన సముపార్జన చేత దేవుని కుమారుడయిన ఆత్మ ఉనికిని, ఆత్మజ్ఞానమును తెలియవచ్చునుగానీ, అద్వితీయ కుమారునిగా వచ్చిన వానిని తెలియుట కష్టము. అనేకముగా యున్న మానవులలో అద్వితీయ కుమారున్ని గుర్తించడము కష్టము. అందువలన అద్వితీయ కుమారునిగా వచ్చిన వానిని శ్రేతాయుగములోనూ, ద్వాపర యుగములోనూ, కలియుగములోనూ ఎవరూ గుర్తించలేకపోయారు. కలియుగములో దేవుని తాత్కాలిక కుమారుడయిన అద్వితీయ కుమారునిగా వచ్చినవాడు ఏసు అయినా ఆయనను నిజముగా దేవుని రెండవ కుమారుడని ప్రజలు గుర్తించ లేకపోయారు. గుర్తించక పోవడమేకాక నేను దేవుని కుమారున్నియని ఆయనే చెప్పినా లెక్కించక, అనేక అవమానముల పాలు చేయడమేకాక హింసలకు కూడా గురి చేశారు.

త్రేతాయుగములో వచ్చినవాడు తప్ప మిగతా ద్వాపర, కలియుగములలో వచ్చినవారు నేను దేవుని కుమారున్ని అని చెప్పినా ప్రజలు గుర్తించ లేకపోయారు. త్రేతాయుగములో వచ్చినవాడు ఫలానా వాడు అని నేడు చెప్పుటకు కూడా భయపడవలసి వస్తున్నది. ఆనాడు దేవుడే మారువేషములో కుమారునివలె వచ్చి భూమిమీద జ్ఞానమును చెప్పిపోయాడు. ఆనాడు ఆయన బ్రహ్మజ్ఞాని అని పేరుగాంచినా, దైవజ్ఞానమును బోధించినా ఆయనను అమిత దుర్మార్గుడుగా చిత్రించి ప్రజలలో ప్రచారము చేయడము వలన నేను కూడా ఆయన భగవంతుడు అని చెప్పుటకు కూడా భయపడవలసి వచ్చినది. అయినా నేను భయపడక 'రావణబ్రహ్మయే ఆనాటి అద్వితీయ కుమారుడని' చెప్పుచున్నాను.

ద్వాపర యుగములో కృష్ణుడు భగవంతునిగా వచ్చాడు. భగవంతుడనగా అద్వితీయ కుమారుడు అని తెలియవలెను. అయితే ఆయనను కూడా జారుడు, చోరుడు క్రిందికి జమచేసి, అలాగే చిత్రించి చెప్పుట వలన, ఆనాటి నుండి నేటివరకు ఆయనను గురించి తెలియు వారే లేరు. దేవుడు మనిషిగా మారువేషములో కుమారునిగా వచ్చి దైవ ధర్మములను తెలియజెప్పినా, ఆయన చెప్పిన జ్ఞానమును చూడకుండా అప్పటికి తగినట్లు చేసిన ప్రపంచ పనులనే చెప్పుచున్నారు. ఆయన చెప్పిన జ్ఞానము కొన్ని కోట్లలో కొందరు మాత్రమే గుర్తించి ఆయన దేవుడే యని అంటున్నారు తప్ప, మిగతా వారందరూ చెడుగానే చెప్పుచున్నారు. ద్వాపర యుగములో వచ్చిన కృష్ణుని అవతారమును తెలియనివారు, కలియుగములో వచ్చిన ఏసును దేవుని కుమారునిగా ఏమాత్రము గుర్తించలేకపోయారు. ప్రజలు తమను గుర్తించక పోవడముతో, తాము చెప్పు జ్ఞానమును కూడా గుర్తించరను భావముతో తాము ఫలానాయని చెప్పడము వలన తమ

జ్ఞానమును గుర్తించగలరను నమ్మకముతో అటు కృష్ణుడు, ఇటు ఏసు ఇరువురూ తమ మాటల సందర్భములో “మేమే దేవుళ్లము” అని చెప్పారు. అదే విధానములో తమను గుర్తించవలెనను ఉద్దేశ్యముతో, దేవుడు నేను ఇద్దరూ ఒక్కటేయని తెలియజెప్పు నిమిత్తము పై వాక్యములో “మీరు నన్నైనను, నా తండ్రినైనను తెలియరు” అని అన్నాడు.

దేవుని మీద మాకు భక్తి ఉండనువారే తమకంటే ఎక్కువగా జ్ఞానము కలవారు కనిపించితే వారిని హేళనగా మాట్లాడుచుందురు. అదే భావముతో ఏసును మాట్లాడడము జరిగినది. ఏసు తండ్రి లేకుండా మరియు అను ఆమెకు పుట్టాడని తెలిసినవారై ఏసును ఒక్కమారుగా “నీ తండ్రి ఎక్కడున్నాడని” అడిగారు. వారు అడిగినది భక్తి భావముతో కాదు హేళన భావముతోయని అర్థమగుచున్నది. వారు అలా అడుగగా అర్థము చేసుకొన్న ఏసు వారికి దిమ్మ తిరిగిపోయే సమాధానము ఇచ్చాడు. “మీరు నన్నైనను, నా తండ్రినైనను ఎరుగరు” అన్నాడు. ఆ మాటను అర్థము చేసుకోగలిగితే కనిపించే ఏసు, కనిపించని దేవుడు ఇద్దరూ ఒక్కటేయని తెలియగలడు. అంతేకాక రెండవ మాటలో “నన్ను ఎరిగియుంటిరా నా తండ్రిని కూడా ఎరిగియుండురని” వారితో చెప్పెను. ఆ మాట విన్నవారు ఆయన చెప్పినది ఏమాత్రము గ్రహించుకోలేదని చెప్పవచ్చును. ఎందుకనగా! వారు ఆయన మాటను గ్రహించుకొనియుంటే ఆయన ఎవరో అప్పుడే వారికి అర్థమయ్యేది. ఆయన సాధారణ మనిషి కాదని తెలిసిపోయేది. అయితే ఏసు ఆ మాట చెప్పినప్పటికీ ఆయనను సాధారణ మనిషిగానే ప్రజలు చూచారంటే, వారికి ఏసును గురించి ప్రత్యేకముగా ఏమీ తెలియదని అర్థమగుచున్నది.

31) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 21వ వచనము.

(21) నేను వెళ్లిపోవుచున్నాను. మీరు నన్ను వెదుకుదురు గానీ మీ పాపములతోనే యుండి చనిపోవుదురు. నేను వెళ్లు చోటికి మీరు రాలేరని వారితో చెప్పెను.

ఏను ప్రజలతో తనను గురించి తెలియుటకు అవకాశమున్న మాటలను అనేకము చెప్పాడు. అటువంటి మాటలలో పై వాక్యము కూడా ఒకటి. అందులో “నేను వెళ్లిపోవుచున్నాను, మీరు నన్ను వెదుకుదురుగానీ నేను వెళ్లు చోటికి మీరు రాలేరని” ప్రజలతో అన్నాడు. ఇంతవరకు యున్న ఈ వాక్యములో గొప్పతనము ఏమీ లేదు. ఒక మనిషి చెప్పకుండా ఎక్కడికయినా పోవునప్పుడు అతను ఎక్కడికి పోయినది తెలియదు. అతనిని వెదకినా ఫలానాచోట యున్నాడని తెలియలేము. అలా తెలియలేనప్పుడు అతను వెళ్లిన చోటికి మనము పోలేమనియే కదా! అర్థము. ఇది సర్వ సాధారణమే కదా! ఇందులో జ్ఞానము ఏమీ లేదు కదా! యని చెప్పవచ్చును. ఇదే విషయమునే ఇంకొక కోణములో చెప్పుకొంటే బాగా అర్థమవుతుంది చూడండి. చిన్న వయస్సులో దొంగ, పోలీస్ ఆట ఆడేవారము. అందులో దొంగ పోయి ఎక్కడో ఒకచోట దాచిపెట్టుకొంటాడు. అప్పుడు రెండు నిమిషముల తర్వాత బయలుదేరిన పోలీస్ దొంగను వెదకి పట్టుకోవలెను. అయితే దొంగ పోయిన చోటికే పోలీస్ పోవలసియుండును. అట్లు పోలీస్ పోకపోతే ఎన్నిచోట్ల ఎంత వెదకినా దొంగను కనుగొనలేరు. నా వయస్సు పది సంవత్సరములప్పుడు నేను దొంగ పోలీస్ ఆట ఆడేవాడిని. ఒకరోజు నేను దొంగ, మిగతావారు పోలీస్. నేను రెండు నిమిషములముందు బయలుదేరి పోయేటప్పుడు “నేను పోతున్నాను మీరు నన్ను వెదకినా

కనుగొనలేరని” చెప్పాను. అప్పుడు వారు “ఎందుకు కనుగొనలేము పది నిమిషములలో పట్టుకొంటామని” అన్నారు. అప్పుడు “నేను పోయే చోటికి మీరు రాలేరని” మరీ చెప్పిపోయాను.

రెండు నిమిషముల తర్వాత పోలీస్ వేట ప్రారంభమయినది. అయితే వారు అరగంట వరకు నన్ను కనుగొనలేకపోయారు. వారు అన్ని జాగాలలో వెదకినా నేను వారికి కనిపించలేదు. నేను దాగిన చోటుకు వారు రాలేకపోయారు. నేను ఆ దినము ఒక ఇంటిలోని దేవుని గదిలో కూర్చొని, గది తలుపులు వేసుకొన్నాను. పోలీస్ గా యున్నవారు అన్నిచోట్ల వెదికారు. నేను దాగిన ఇంటిలోనికి కూడా వచ్చి చూచారు. అయినా నేనున్న దేవుని గదివద్దకు వారు రాలేదు. ఆ గది వాకిలి వేయబడియుండుట చేత వారు దానిని చూడలేదు. పై వాక్యము దొంగ, పోలీస్ ఆటకు సమానముగా యుండుట చేత ఈ వాక్యములో ఏమి గొప్పతనము కలదని అనుకొన్నాను. గొప్పతనముగానీ, జ్ఞానముగానీ ఏమీలేని వాక్యమును ఏసు ఎందుకు చెప్పాడని కొంత ఆలోచించగా! ఈ వాక్యములో “**మీ పాపము లోనే యుండి చనిపోవుదురు**” అన్నమాట ప్రత్యేకముగా కనిపించినది. అప్పుడు ఈ వాక్యమును గురించి ఆలోచించగా అది దొంగ పోలీస్ ఆటవలెయున్నా అందులో గొప్ప జ్ఞానము కలదని తెలిసినది. అప్పుడు ఈ వాక్యమును గురించి సమగ్రముగా తెలుసుకొన్నాను. అది ఏమనగా! ఇలా కలదు.

ఏసు కొంతకాలము భూమిమీద అందరికీ కనిపించులాగ యున్నాడు. అప్పుడు ఏసును ఎవరూ విశ్వసించలేదు. అయినా తాను సాధారణ మనిషిని కాదన్నట్లు ఏసు మనుషుల మధ్యలో అనేక మహాత్మ్యము

లను చూపాడు. తాను పాపములను క్షమించగలవాడనని తెలియునట్లు గ్రుడ్డివానికి చూపును, కుంటివానికి నడకను ఇచ్చాడు. కుష్టు రోగికి రోగము లేకుండా చేశాడు. చనిపోయిన వారికి ప్రాణము వచ్చునట్లు చేశాడు. అయినా ప్రజలు ఆయన గొప్పతనమును గుర్తించలేకపోయారు. ఆయన ఉన్నప్పుడు గుర్తించలేని వారు ఆయన పోయిన తర్వాత వారి బాధల నివారణ కొరకు వెదకేదానికి మొదలు పెట్టెదరు. అప్పుడు ఏను ఎవరికీ కనిపించక పోవడముతో ఆయనను వెదకినా ప్రయోజనముండదు. ఏనును ఎవరూ అడుగకున్నా ఆయనే వారి పాపములను లేకుండా క్షమించి వేశాడు. దానివలన అనేకులకు కర్మ నివారణ అయినది. తర్వాత కూడా వారి పాపములను లేకుండా చేసుకొనుటకు ఏనును వెదకినా ఆయన కనిపించడు. అప్పుడు వారి పాపములు క్షమించబడవు. అందువలన వారి పాపములలోనే యుండి వారు చనిపోవడము జరుగును. అనుభవించే పాపముల వలన ప్రజలు చనిపోవుదురు. అలా చనిపోయినా తర్వాత జన్మలో అయినా వారు ఏను ద్వారా పాపములను లేకుండా చేసుకొనుటకు వీలుబడదు. ఎందుకనగా! ఏను ఎక్కడికి పోయాడో ప్రజలకు ఎవరికీ తెలియదు. ఆయన ప్రజల మధ్యలో యున్నప్పుడు ఆయనను గుర్తించలేనివారు తర్వాత ఏను గొప్పవాడని, ఏనే దేవుడని అనుకొనినా ఏమీ ప్రయోజనముండదనీ, అప్పుడు ఆయన వలన మనుషుల పాపములు పోవనీ ఈ వాక్యము ద్వారా తెలియుచున్నది. ఈ విషయములన్నియూ ఏను ముందే ప్రజలతో చెప్పియున్నాడు. “నేను వెళ్ళిపోవుచున్నాను” అని అన్నాడు. అయినా ఆయనను నీవు పోవద్దు కొంతకాలము మావద్దే యుండమని ఎవరూ ఆయనను అడుగలేదు. అడుగక పోగా ప్రజలే ఆయన మా మధ్యలో ఉండకూడదని కేకలువేసి చెప్పి శిలువ మీద చనిపోవునట్లు చేశారు.

32) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 23, 24 వచనములు.

(23) అప్పీతాయన మీరు క్రిందివారు నేను పైనుండు వాడను, మీరు ఈ లోక సంబంధులు, నేను ఈ లోక సంబంధుడను కాను.

(24) కాగా మీ పాపములలోనే యుండి మీరు దీనిపోవుదురని వారితో చెప్పెను.

ఈ రెండు వాక్యములలో 24వ వాక్యము, 21వ వాక్యములో చెప్పినట్లే యున్నది. 23వ వాక్యము మాత్రము ప్రత్యేకత కల్గియున్నది. ఏను ప్రజలతో తాను సాధారణ మనిషిని కాను అని తెలియునట్లు రెండవ అవకాశము ఇచ్చి “మీరు క్రిందివారు నేను పైనుండువాడను. మీరు ఈ లోక సంబంధులు, నేను ఈ లోక సంబంధుడను కాను” అని చెప్పాడు. ఈ వాక్యము రెండు భాగములుగా కలదు. ఒకటి “మీరు క్రిందివారు నేను పైనుండువాడను” అనునది కాగా, రెండవది “మీరు ఈ లోక సంబంధులు, నేను ఈ లోక సంబంధుడను కాను”. ఇప్పుడు ఏను ప్రజలను ఉద్దేశించి మీరు క్రిందివారు నేను పై నుండువాడను అని చెప్పిన మొదటి భాగమును చూస్తే పూర్వము కృతయుగము నుండి ప్రజలలో క్రిందివారు, పై వారు అను మనుషులున్నారని చెప్పుకొనెడివారు. పై వారు క్రిందివారు అను పేర్లు ప్రజలలో ఎందుకొచ్చాయో ఆలోచించితే దానికి ఒక చరిత్ర గలదు. పూర్వము పైవారు క్రిందివారు అనెడి విభజన ఎలా జరిగినదంటే!

కృతయుగము యొక్క ఆయుష్ కాలము 17,28,000 సంవత్సరాలు. కృత యుగము మొదటి వేయి సంవత్సర కాలములోనే

ప్రజలలో జ్ఞానులు అజ్ఞానులు అను రెండు తెగలు ఏర్పడ్డాయి. అప్పుడు భూమిమీద జ్ఞానులు అనువారు అరుదుగా యుండేవారు. అజ్ఞానులు అసంఖ్యాకముగా ఉండేవారు. ఆ యుగములో ప్రపంచ జనాభా దాదాపు మూడు కోట్లు మాత్రమే యుండేది. అందులో భారత దేశ జనాభా దాదాపు మూడు లక్షలకంటే మించియుండేది కాదు. మూడు లక్షల మందిలో భూమిమీదికి సూర్యుని ద్వారా వచ్చిన జ్ఞానమును మనువు చెప్పగా ఇద్దరు లేక ముగ్గురు తెలిసియుండేవారు. ఆ ఇద్దరు లేక ముగ్గురు జ్ఞానులను ప్రజలందరూ గౌరవించి వారి ద్వారా తాము కూడా దైవజ్ఞానమును తెలియవలెనని అనుకొనెడివారు. అప్పుడు జ్ఞానులుగా యున్నవారిని అమితముగా గౌరవించుచూ జ్ఞానమును బోధించు వారిని ఉన్నతమైన ఆసనము మీద కూర్చోబెట్టి ప్రజలు క్రింద కూర్చొని జ్ఞానమును వినెడివారు. గురువులకు ఉన్నతాసనము ఇచ్చి తాము క్రింద కూర్చోవడము ఆనాడు అలవాటుగా యుండేది, అదే సాంప్రదాయముగా చెప్పుకొనెడివారు. ఈ విధముగా జ్ఞానమును బోధించు బోధకులను పైన కూర్చోబెట్టి ప్రజలు క్రింద కూర్చొనెడివారు. ఆ విధానము ప్రకారము ఏను ప్రజలను ఉద్దేశించి మీరు క్రిందివారు నేను పైనుండు వాడను అని అన్నాడు. దాని అర్థము “నేను మీ అందరికీ బోధకుడను (గురువును)” అని అర్థము.

పైన బోధకులు క్రింద బోధను తెలియు ప్రజలు ఉండుట సహజముగా ఉండేది. దానిప్రకారము బోధించు బోధకులు ప్రజలను ఉద్దేశించి మీరు మా దిగువవారు, మేము మీకు ఎగువవారము అనెడివారు. ఆనాడు దైవజ్ఞానమును బోధించు బోధకులను బ్రహ్మవిద్యను బోధించేవారు అని చెప్పెడివారు. బ్రహ్మ అనగా పెద్దయని అర్థము. బ్రహ్మవిద్య యనగా పెద్ద విద్యయని అర్థము. బ్రహ్మ విద్యను తెలిసిన బోధకులను బ్రాహ్మణులు

అని చెప్పెడివారు. ఆ దినములలో బ్రాహ్మణులు అనగా బోధకులు. భారత దేశమంతా వెదకినా ఇద్దరు లేక ముగ్గురు ఉండేవారు. ఆ ముగ్గురిని బ్రాహ్మణులు అని చెప్పగా, ఆ బ్రాహ్మణులుగా యున్నవారు మిగతా ప్రజలనందరినీ మా దిగువవారు అనెడివారు. జ్ఞానము తెలియని వారందరినీ దిగువవారని చెప్పగా దేశమంతా మా దిగువవారు అనబడు వారు ఉండేవారు. కొంతకాలమునకు కులవ్యవస్థ అక్కడే ప్రారంభమయినది. కులవ్యవస్థ ప్రారంభమయినప్పుడు బ్రహ్మజ్ఞానము తెలిసినవారు 'మేము బ్రాహ్మణులము' అని చెప్పుకోసాగారు. అలాగే అజ్ఞానులుగా యున్న వారందరినీ 'మా దిగువవారు' అని చెప్పెడివారు. ఈ విధముగా ఎగువవారు, దిగువవారు అని రెండు తెగలు ఏర్పడినాయి. ఆనాడు 'మాదిగువ వారు' అని చెప్పిన పదము నేడు కూడా యున్నా దాని భావము ఏమాత్రము ప్రజలకు తెలియలేదు. అంతేకాక మా దిగువవారు అనునది కొంత కాలమునకు 'మాదిగవారు' అను పదముగా మారిపోగా దానిని ఒక కులముగా లెక్కించు కోవడము జరిగినది.

కులవ్యవస్థ తయారయిన ఆ రోజులలో బ్రాహ్మణులు, మాదిగ వారు అను రెండే కులములుగా చెప్పబడినవి. ఈనాడు జ్ఞానము తెలియని అజ్ఞానులను అందరినీ మాదిగ వారుగా చెప్పవలసిందే! అయితే జ్ఞానము తెలియనివారు కూడా అనేక పేర్లు గల కులములుగా విభజింపబడి పోగా పోగా చివరకు అలాగే మిగిలియున్నవారు మాదిగ వారుగానే చెప్పబడు చున్నారు. వెనుక జరిగిన చరిత్రలోనికి పోయి చూస్తే మాదిగ వారు అనేది ఒక కులమే కాదు. అజ్ఞానులు అను అర్థమును తెలుపు నిమిత్తము ఆనాడు ఇద్దరు లేక ముగ్గురు బోధకులు పెట్టిన పేరు మాత్రమేయని తెలియ వలెను. ఆ లెక్కప్రకారము నేడు కూడా జ్ఞానము తెలియని అన్ని కులముల

వారిని మాదిగ వారుగానే చెప్పవచ్చును. అయితే నేడు గతచరిత్ర తెలియని దానివలన కులములుగా చీలిపోగా, మిగిలిన వారందరూ మాదిగ అను ఒక కులముగా చెప్పడము అజ్ఞాన విషయమేకాక, అన్యాయ విషయమని కూడా చెప్పవచ్చును. నేడు ఎలాయున్నా ఏను యున్న 2017 సంవత్సరముల పూర్వము కూడా ఏను ఎగువవారు, దిగువవారు అను పదములను ఉపయోగించి అజ్ఞానులను “మీరు క్రిందివారు నేను పైనుండు వాడను” అని అన్నాడు. “నేను జ్ఞానిని మీరు అజ్ఞానులు” అని చెప్పు నిమిత్తము ఏను “దిగువవారు, ఎగువవారు” అను పదములను వాడారు అని అర్థము చేసుకోవలెను.

ఏను చెప్పిన రెండవ వాక్యములో మీరు ఈ లోక సంబంధులు నేను ఈ లోక సంబంధుడను కాను అని అన్నాడు. లోకము అనగా అనుభవించేది అని చెప్పుకొన్నాము. అనుభవించే అనుభవములనుబట్టి రెండు తెగలుగా చెప్పవచ్చును. అనుభవములున్న వారిని ఈ లోకపు వారనీ, అనుభవములు లేనివారిని ఈ లోకము వారు కారని చెప్పవచ్చును. సాధారణ మనుషులు ప్రపంచములోని ప్రతి అనుభవమును అనుభవించు చుండురు. అందువలన ఈ లోకపువాసులుయని అన్నారు. ఏ అనుభవము పొందని ఏను తనను ఈ లోకమువాడను కాను అని చెప్పాడు. ఏను మనిషివలెయున్నా మనుషులవలె అనుభవములను అనుభవించువాడు కాడు. ఏను మానవ శరీరములో యున్నా ఆయన అందరివలె జీవాత్మ కాడు. జీవాత్మ కానప్పుడు కర్మయుండదు. కర్మకు తగిన అనుభవములు ఉండవు. ఏను పరమాత్మ చేత ప్రత్యేకముగా పంపబడిన వాడు అని చెప్పినా, మరొక విధముగా పరిశుద్ధాత్మయే మారువేషములో వచ్చిన అవతారమే ఏనుయని చెప్పవచ్చును. అయినా ఆధ్యాత్మిక ధర్మము ప్రకారము

ఆ విధముగా చెప్పకూడదు. పరమాత్మ ప్రత్యేకముగా తయారు చేసి పంపబడినవాడు ఏను. అందువలన ఏనును పరిశుద్ధాత్మ కుమారుడు యని చెప్పవలెను. ఏను జీవాత్మ కాదు కావున “అతను అనుభవములు లేనివాడు” యని చెప్పవచ్చును. ఏను జీవాత్మ అయివుంటే పరిశుద్ధాత్మయిన దేవునికి కుమారుడు అని చెప్పబడదు. జీవాత్మ ఆత్మకు మాత్రము కుమారుడు. ఆత్మకు తండ్రి పరిశుద్ధాత్మ. అందువలన జీవాత్మ పరిశుద్ధాత్మకు మనుషుడి వరుసయగును. దేవుని చేత దేవుని వద్దనుండి పంపబడిన వాడు అయినందున ఏనును దేవుని కుమారుడు యని అంటున్నాము. ఏనును ప్రత్యేకించి అద్వితీయ కుమారుడుయని కూడా చెప్పడము జరిగినది. ఆత్మ పరిశుద్ధాత్మ కుమారుడు, అలాగే తాత్కాలికముగా భూమిమీద అవసరమొచ్చినప్పుడు మాత్రమే వచ్చు కుమారుడు అద్వితీయ కుమారుడు. దేవుని చేత పంపబడిన వాడు ఆత్మవలె అద్వితీయ కుమారుడేయగును గానీ మనుషుడివలె జీవాత్మ కాదు. జీవాత్మ అనుభవములు పొందువాడు. అందువలన జీవాత్మ అయినవాడు అనుభవములు గల ఇహలోక వాసులే యగుదురు. ఆత్మవలెయున్న అనుభవములు లేని ఏను ఈ లోక సంబంధుడు కాదు. ఆయన పరలోక సంబంధుడు.

ఏను సాధారణ మనిషికాదు అని ప్రజలు తెలియుటకు ఏను ప్రజలకు రెండవ అవకాశమును ఇచ్చి (యో, 8-23,24) వాక్యములను చెప్పాడు. అయినా మనుషులు ఏను యొక్క గొప్పతనమును గుర్తించ లేకపోయారు. ఏనును సాధారణ మనిషిగానే లెక్కించుకొన్నారు. అందువలన అటువంటి వారు తమ పాపములను ఏను ద్వారాగానీ, ఏను జ్ఞానము ద్వారాగానీ పోగొట్టుకోలేరు. పరిశుద్ధాత్మ కుమారుడయిన ఏను మనుషుల మధ్యలోనికి వచ్చినప్పటికీ, తనను గుర్తించుటకు ఎన్నో

వాక్యములు చెప్పినప్పటికీ ఏనును కనుగొనలేనివారు, ఏనును విశ్వసించని వారు తమ పాపములలోయుండి చనిపోవుదురని ఏను రెండవమారు చెప్పియున్నాడు. మొదటి అవకాశమిచ్చి (యో, 8-21) వాక్యమును చెప్పాడు. రెండవ అవకాశమిచ్చి (యో, 8-23,24) వాక్యములను చెప్పాడు. తర్వాత మూడవ అవకాశమును కూడా ఇచ్చి చివరిగా చెప్పిన వాక్యము గలదు. ఏను ఎవరయినది ప్రజలు గుర్తించుటకు మూడుమార్లు మూడు వాక్యములను చెప్పాడు. అప్పటికి కూడా గుర్తించని వారికి వారి పాపములు క్షమించబడవు అని హెచ్చరించి చెప్పడమయినది. మూడవమారు ఏమి చెప్పాడో క్రింది వాక్యములో చూస్తాము.

33) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 24వ వచనము.

(24) నేను ఆయనని మీరు విశ్వసించని ఎడల మీరు మీ పాపములతోనే యుండి చనిపోవుదురని వారితో చెప్పెను.

ఈ వాక్యము ఏను ప్రజలకు తెలియుటకు మూడవ అవకాశమిచ్చిన వాక్యమని తెలియుచున్నది. ఈ వాక్యములో ఏను తాను ఎవరయినది నేరుగా ప్రజలు తెలియునట్లు చెప్పాడు. “నేను సృష్టికర్తయిన పరిశుద్ధాత్మనే నని విశ్వసించనివాడు పాపములో యుండి చనిపోవును” అని అన్నాడు. ఏసే స్వయముగా తాను ఎవరయినది ప్రకటించుకొన్నాడు. మొదటి ఒక వాక్యములో “నేను వెళ్ళిపోవుదును నేను పోయిన చోటికి మీరు రాలేరు” అని కొంత అవకాశమిచ్చి చెప్పాడు. రెండవ వాక్యములో “మీరు ఈ లోక సంబంధులు, నేను మీవలె ఈ లోక సంబంధుడను కాను” అని చెప్పాడు. రెండవ వాక్యములో మరికొంత వివరముగా అర్థమగునట్లు చెప్పాడు. రెండవ వాక్యముతో ఏను పరిశుద్ధాత్మయేనని తెలియవచ్చును. అప్పటికీ

తెలియనివారికి ఇంకా బాగా అర్థమగునట్లు మూడవ వాక్యములో “నేనే ఆయననని విశ్వసించనివాడు పాపములో నుండి బయట పడలేడని” చెప్పాడు. మూడవ వాక్యములో ఏను “నేనే దేవుడనని” ప్రకటించినట్లుయి నది. అయినప్పటికీ ఏనును సాధారణ మనిషివలె ప్రజలు గుర్తించారు గానీ ఆయనే దేవుడని ఏమాత్రము గ్రహించలేకపోయారు. అయితే కొందరు ఏను చెప్పు మాటలకు ఆశ్చర్యపడి, లోపల ఏమాత్రము నమ్మక పైకి మాత్రము నీవు ఎవరని ఏనును అడిగారు. ఏను ‘తాను సాధారణ మనిషిని కాదు’ అని ప్రజలు తెలియుటకు (యో, 8-21,23,24) మూడు వాక్యములలో తనను గుర్తించునట్లు చెప్పినా, ఆయనను గ్రహించనివారై “నీవు ఎవరవు?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేసి అడిగారు. అప్పుడు మొదటి నుండి అనగా ఈ మూడు వాక్యములలో మొదటి వాక్యము నుండి “నేను మీతో ఎవడని చెప్పియుంటినో వాడనే” అని అన్నాడు.

అంతేకాక నన్ను పంపినవాడు సత్యవంతుడు, నేను ఆయనవద్ద వినిన సంగతులే లోకమునకు బోధించుచున్నానని చెప్పెను. అయినా తండ్రిని గురించి (పరిశుద్ధాత్ముడు గురించి) చెప్పాడని వినిన ప్రజలు గుర్తించ లేకపోయారు. అంతగా చెప్పినా ప్రజలు తనను గుర్తించక సాధారణ మనిషిగా కొందరు, సాధారణ మనిషికంటే హీనముగా కొందరు ఆయన ఎడల ప్రవర్తించుచుండిరి. అటువంటి మనుషులతో తనను గురించి మరియొక మాట ఇలా చెప్పాడు చూడండి.

34) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 28వ వచనము.

(28) మీరు మీనువ్వి కుమారుని పైకెత్తినీవ్విడు నేనే ఆయనననియూ, నా అంతట నేనే ఏమీ చేయక తండ్రి నాకు

నేర్చినట్లు ఈ సంగతులు మోట్లాడుచున్నాననియు మీరు గ్రహించెదరు.

ఈ వాక్యములో కొంత తికమకపడు అవకాశము గలదు. ఎందుకనగా! మీరు ‘మనుష్య కుమారున్ని పైకెత్తినప్పుడు’ అని చెప్పబడుట చేత అక్కడ కొంత అర్థము కాకుండుటకు అవకాశము గలదు. అది ఏమనగా! ప్రజలు ఏసును పైకెత్తినప్పుడు అనగా ఏసును పైకి ఎత్తడమేమిటని అర్థము కాకపోవచ్చును. ఆ మాటను అర్థము చేసుకొంటే “ప్రజలు ఏసును తలమీదికి ఎక్కించుకొన్నప్పుడు” అని చెప్పుటకు ‘ఏసును పైకెత్తినప్పుడు’ అని అన్నారు. అదయినా “ఏసును తలమీదికి ఎత్తుకోవడమేమిటి” యని కొందరు అడుగవచ్చును. దానికి జవాబు ఏమనగా! ఏసును మన శరీరమునకు పైనగల ‘తలతో అర్థము చేసుకొన్నప్పుడు’ అని తెలియుచున్నది. ఏసును గురించి ఎవని బుద్ధికి అర్థమయినదో వాడు ఏసే పరిశుద్ధాత్మయని తెలియగలడు. అంతేకాక ఏసు చెప్పు జ్ఞానమంతయూ ఏసు స్వయముగా చెప్పనది కాదనీ, పరిశుద్ధాత్మ ఎలా చెప్పదలచుకొన్నాడో అలాగే ఏసు చెప్పుచున్నాడని ప్రజలు గ్రహించగలరని ఈ వాక్యములో తెలియుచున్నది.

ఏసును మనుషులు పైనగల తలలోని బుద్ధిచేత గ్రహించు కొన్నప్పుడు అని చెప్పుటకు బదులు ఏసును ప్రజలు పైకి ఎత్తినప్పుడుయని చెప్పారని తెలిసిపోయినది. శరీరమునకు ఊర్ధ్వములో గల బుద్ధిచేత ఏసును అర్థము చేసుకోగలిగితే, ఏసు పరమాత్మ (పరిశుద్ధాత్మ)యని తెలియగలరు. ఏసు దేవుడని తెలియనంత కాలము ప్రజల బుద్ధికి ఏసు అర్థము కాలేదని, అందువలన ‘ప్రజలకున్న పాపములు క్షమించబడక, ఎవరి పాపములో వారు చనిపోవుదురని’ ముందు మూడు వాక్యములలో చెప్పారు. ఒకవేళ

ఏనును గ్రహించగలిగితే ఏను చెప్పినట్లు దేవుడే ఆయనయని తెలిసిపోవును. దేవుడు అనగా పరిశుద్ధాత్మ తన జ్ఞానమును మనుషులకు తెలియజేయు నిమిత్తము మనిషిగా వచ్చునను రహస్యమైన విషయము తెలిసిపోవును. అలా ఏసే దేవుడని తెలిసినప్పుడు ఏను చెప్పు జ్ఞానమంతయూ ఏసే స్వయముగా చెప్పుచున్నాడని ఎవరయినా అనుకోవచ్చును. అయితే కొందరు అనుకున్నట్లు ఆ విధముగా చెప్పుటకు అవకాశము లేదు. ఎందుకనగా! ఈ వాక్యములో “నేనే ఆయనననియు” అని చెప్పిన తర్వాత మరొకమాట కూడా చెప్పాడు. అది ఏమనగా!

“నా అంతట నేనే ఏమీ చేయక తండ్రి నాకు నేర్పినట్లు ఈ సంగతులు మాటలాడుచున్నాననియు మీరు గ్రహించెదరు” అని అన్నాడు. అట్లు చెప్పుట వలన తండ్రి వేరు, ఆయన వేరని చెప్పినట్లు కనిపించు చున్నది. అలా ఎందుకు రెండు విధముల చెప్పాడని చాలామందికి ప్రశ్న రాగలదు. దానికి సమాధానము ఏమనగా! ఏను ఒక వ్యక్తిగా యున్నాడు. దేవుడు శక్తిగాయుండి కనిపించక యున్నాడు. కనిపించని శక్తి అయిన దేవుడు కనిపించే వ్యక్తిగా వచ్చియుండడము వాస్తవమే. దేవుడు మనిషిగా వచ్చిన వాస్తవమును మనిషి బుద్ధిచేత గ్రహించగలిగితే పరిశుద్ధాత్మ, ఏను ఒక్కరేయని తెలియగలరు. అయితే మనిషిగా యున్నవాడు ఎవడూ నేనే దేవున్నియని ఆధ్యాత్మికరీత్యా చెప్పకూడదు. మనుషులు కనిపించే మనిషే దేవుడని తెలియవచ్చును. అంతేగానీ తెలిసిన సత్యమును బహిర్గతముగా చెప్పకూడదు. ఎందుకనగా! ఆధ్యాత్మిక చట్టము ప్రకారము మనిషిని దేవునిగా తెలియ వచ్చునుగానీ బయటికి చెప్పకూడదు. ఆ నిబంధనము ప్రకారము ఏను కూడా అలాగే చెప్పాడు. దేవుడే ఏనులో ఉండి చేయుచున్ననూ ఏను మాత్రము ఆధ్యాత్మిక చట్ట విరుద్ధము కాకుండా ఇలా అన్నాడు. “నా

యంతట నేనే ఏమియు చేయక, తండ్రి నాకు నేర్పినట్లుగా ఈ సంగతులు మాటలాడుచున్నాననియు మీరు గ్రహింతురు.”

తండ్రి చెప్పినట్లే నేను చెప్పుచున్నాను. నాయంతకు నేను ఏమియు చేయలేదని చెప్పినా, దేవుడే అన్నీ చేయుచున్నాడని మనము తెలిసినా, ఆయన చెప్పినా రెండూ ఒకే అర్థము నిచ్చుచున్నవి. పరిశుద్ధాత్మే ఏసుయని తెలియడము వలన మనుషులకున్న పాపము క్షమించబడును. అయితే మనుషులు ఏసును పరిశుద్ధాత్మేయని తెలియడము జ్ఞానమే అయినా, ఆయనే ఈయన అని చెప్పడము ఆధ్యాత్మికములో తప్పుయగును. అందువలన స్వయముగా ఏసే “నేనే దేవుడని తెలియనంతవరకు మీ పాపములు పోషని చెప్పినా”, “నేనే ఆయనని” మనుషులు తెలియు నిమిత్తము చెప్పినా, చివరకు ఆధ్యాత్మిక చట్టము ప్రకారము నేను చేయు పనులన్నియూ నా తండ్రి చెప్పినట్లే చేయుచున్నానని చెప్పాడు. అందువలన ఈ వాక్యములో రెండు విధముల చెప్పారేయని అనుకోకూడదు. వాక్యములో ‘నేనే దేవున్ని’ అని చెప్పినా, ‘నేను దేవుడు చెప్పినట్లు చేయుచున్నానని’ చెప్పినా రెండూ ఒకే అర్థము నిచ్చునవని తెలియవలెను. ఈ విషయము అర్థముకాకపోతే ఏసు రెండు నాలుగు ధోరణిలో మాట్లాడాడని అనుకొను అవకాశము గలదు. జ్ఞానము తెలిసినవాడు దేవుడు మనిషిగా వచ్చునని తెలియవచ్చును. అయితే ఇతనే దేవుడని బహిర్గతము చేసి చెప్పకూడదు. అందువలన ఏసు కూడా ఒకచోట ‘నేనే దేవున్ని’ అని అందరూ తెలియునట్లు చెప్పినా, రెండవ మాటలో ‘దేవున్ని తండ్రియని’ చెప్పడమైనది. రెండూ సత్యమే. అంతేకాక ఏసు ప్రజలతో ఇలా అన్నాడు ఆ విషయమును క్రింది వాక్యములో చూస్తాము.

35) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 29వ వచనము.

(29) నీన్ను ఏంపినవాడు నాకు తోడై యున్నాడు. ఆయన కిష్టమైన కార్యములను నేను ఎల్లప్పుడు చేయుదును. కనుక ఆయన నీన్ను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టలేదని చెప్పెను.

ఏను, పరిశుద్ధాత్మ ఇద్దరూ ఒక్కటేననీ, ఆయనే ఈయనని తెలియు నిమిత్తము ఈ వాక్యము చెప్పబడినది. దానికి బలముగా “నన్ను పంపిన వాడు నాకు తోడైయున్నాడు.” ఈ మాటలో నన్ను పంపిన దేవుడు నాలోనే ఉన్నాడు, ఆయన నేను ఒక్కటేయని అర్థము కదా! మనిషి శరీరములో ‘ఇష్టము’ అనేది ఒకటుంది. అది మనిషి శరీరములో దేవుని ఇష్టము ప్రకారము పనులు నేనెల్లప్పుడు చేయుదును అంటే దేవుని ఇష్టమే నాలో పని చేయుచున్నది అని అనడములో దేవుడే నాయందున్నాడని చెప్పుటకు సాక్ష్యముగా యున్నది. అంతేకాక ఆయనను ఒంటరిగా వదలిపెట్టలేదు అని అన్నాడు. ఆ మాటలో దేవుడు నాలో తోడైయున్నాడని, దేవుడే నేనై యున్నానని చెప్పినట్లగుచున్నది. ఈ మాటలన్నియూ అప్పటి మనుషులు ఏసును దేవుడని గుర్తించుటకు ఏసే చెప్పిన మాటలు. వాస్తవముగా కలియుగములో దేవుడు ‘ఏసు’ అను మనిషిగా వచ్చినా ప్రజలు గుర్తించ లేకపోయారు. అందువలన ఏసు జ్ఞానమును మనుషులు గ్రహించరని ఏసు యొక్క గొప్పతనమును గుర్తించు నిమిత్తము ఈ వాక్యములను చెప్పవలసి వచ్చినది. ఈ విధమైన వాక్యములను చెప్పడము వలన ఆ మాటలను విన్న కొందరు ఆయనను నమ్మగలిగారు.

36) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 53, 54 వచనములు.

(53) నిన్ను నీవు ఎవడవని చెప్పకాంటున్నావని ఆయనను అడిగిరి.

(54) అందుకు ఏను “నన్ను నేనే మహిమ పరచు కానిన ఎడల నా మహిమ వట్టిది. మా దేవుడని మీరు ఎవరిని గూర్చి చెప్పదురా? ఆ నా తండ్రియే నన్ను మహిమ పరచు చున్నాడు.”

ఏను ఎంతో వివరముగా ప్రజలు తనను అర్థము చేసుకొనునట్లు చెప్పినా, ప్రజలకు ఏనును గురించి అర్థము చేసుకొను గ్రాహితశక్తి లేక ఆయనను “నీవు ఎవరు?” అని ప్రశ్నించారు. అందులకు ఏను ఇలా అన్నాడు. “నన్ను నేనే మహిమ పరచుకొని గొప్పగా చెప్పుకొనిన ఎడల నా గొప్ప తనము వట్టిదగును, నేను అసత్యము చెప్పినట్లగును.” నేను మీతో ఇంకొక విధముగా చెప్పుదును నేను ఇంతవరకు ఐదుమార్లు నన్ను గురించి చెప్పుకొన్నాను. ఇప్పుడు ఇంతకుముందు చెప్పిన దానికంటే ఎక్కువగా చెప్పుకొనిన ఎడల నేను చెప్పినది కేవలము అసత్యమన్నట్లగును. మరొక మారు ఇప్పుడు చెప్పిన దానికంటే వేరుగా చెప్పితే, మా దేవుడని మీరు ఏ దేవున్ని గురించి అనుచున్నారో ఆ దేవుడే నా తండ్రియని, ఆయనే నన్ను గొప్పగా మహిమపరచుచున్నాడని చెప్పగలను. నా తండ్రియని నేను ఎవరిని గురించి చెప్పుచున్నానో, మీరు దేవుడని ఎవరిని గురించి చెప్పుచున్నారో ఆయనే నేనునని వాస్తవమే. అయినా ఆత్మను అధ్యయనము చేయు విధానములో వ్యక్తిగా కనిపించువాడు ఎవడూ ‘నేను దేవున్ని’ అని

చెప్పకూడదు. అందువలన మీరు అర్థము చేసుకొనుటకు 'నేను దేవున్నే' అని చెప్పినా తర్వాత దేవున్ని నేను తండ్రియని చెప్పుచున్నాను. నేను రెండు విధముల చెప్పుట వలన మీరు తికమక పడిపోకుండా నన్ను సత్యసమేతముగా అర్థము చేసుకోవలెనని అన్నాడు.

37) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 55వ వచనము.

(55) మీరు ఆయనను ఎరుగరు. నేను ఆయనను ఎరుగుదును. ఆయనను ఎరుగినని నేను చెప్పిన ఎడల మీవలె నేనును అబద్ధికుడనైయుండును గానీ నేను ఆయనను ఎరుగుదును, ఆయన మాట గ్రేకానుచున్నాను.

ఏను ప్రజలను గూర్చి "మీరు దేవున్ని తెలియరు, నేను దేవున్ని ఎరుగుదును" అని అన్నాడు. ఏనును అందరూ మనిషివలె లెక్కించుట వలన ఏను ఆ విధముగా చెప్పవలసి వచ్చినది. ప్రజలు మనుషులే, ఏను మనిషియే అయినప్పుడు ప్రజలకు దేవుడు తెలియనప్పుడు ఏనుకు ఎలా తెలిసాడు? అని ప్రజలలో కొందరికి ప్రశ్న వచ్చినది. ఆ ప్రశ్నకు జవాబుగా మనము చెప్పుకొంటే ఇలా చెప్పవచ్చును. ఏను మరియు ప్రజలు శరీరము ధరించినవారై కంటికి కనిపించు వ్యక్తులుగా యున్నారు. ఏనువలె మనుషులు, మనుషులవలె ఏను యున్నప్పుడు ఏనుకు ప్రత్యేకముగా దేవుడు తెలియడమేమిటి? అని ప్రశ్న రావడము సమంజసమే. అయితే ఇక్కడ మనము గ్రహించవలసినది ఏది? అని ఆలోచిస్తే మొదటి నుండి ఏను "నేనే ఆయననని" మూడుమార్లు మూడు రకముల వాక్యములతో తెలిపాడు. ఆయన తెలిపిన పద్ధతి ప్రకారము చూస్తే ఏను మనిషి అయినా ఆయన శరీరములో అందరివలె జీవాత్మ లేడు. ఉన్నది ఒకే ఆత్మ, ఆయనే

పరిశుద్ధాత్మ. పరిశుద్ధాత్మ ఏను శరీరములో యుండి ఆత్మవలె నటిస్తూ అన్ని పనులు చేయుచున్నది. శరీరములో జీవాత్మ ఎవరో, ఆత్మ ఎవరో ఎవరికీ తెలియదు. అందువలన ఆత్మనే జీవాత్మయని ప్రజలు అనుకోవడము వలన ఏనుకు దేవుడయిన పరమాత్మ తెలియడని అనుకొన్నారు. వాస్తవానికి ఏను శరీరములో స్వయముగా పరమాత్మే యుండుట వలన బయటికి కనిపించు ఏనుకు పరమాత్మ తెలియునని చెప్పవచ్చును. ఎరుక తెలియడము, జ్ఞాపకముతో తెలియడమును, ఎరుకగా ఉండి తెలియడము అని చెప్పవచ్చును. ఏను శరీరములో పరమాత్మే ఎరుకగా యున్నాడు కాబట్టి ఆయన ప్రత్యేకముగా తెలియునది ఏమీ లేదు. ఆయన దేవున్నే ఎరుకగా యున్నాడు. మనుషులు తమ శరీరములో యుండు మనస్సు అను ఎరుకను కల్గియున్నారు గానీ ఆత్మయొక్క ఎరుకగానీ, పరమాత్మ యొక్క ఎరుకగానీ లేదు. పరమాత్మ యొక్క ఎరుక లేనందున మనుషులు దేవున్ని ఎరిగియుండ లేదు. ఏను దేవున్నే ఎరుకగా యుండుట వలన ఏను దేవున్ని ఎరిగి యున్నాడని చెప్పవచ్చును.

ఒకవేళ ఏను నేను దేవున్ని ఎరుగను అని చెప్పితే మనుషులవలె శరీరములో దేవుని ఎరుక లేనివాడని చెప్పవలెను. అట్లు చెప్పితే ఏను అసత్యమును చెప్పినట్లగును. అందువలన నేను ఆయనను ఎరుగనని చెప్పిన ఎడల మీవలె నేనునూ అబద్ధికుడనై యుండును అని అన్నాడు. అయితే ఏను శరీరములో పరిశుద్ధాత్మ యుండుట వలన జోడు ఆత్మలయిన ఆత్మ, జీవాత్మ రెండూ లేవు. పనిని చేయించు ఆత్మగానీ, అనుభవించు జీవాత్మగానీ రెండూ ఏను శరీరములో లేవు. ఉన్నది ఒకే పరిశుద్ధాత్మ (దేవుడు) అయినందున ప్రతి మాటయూ స్వయముగా పరిశుద్ధాత్మే చెప్పుచున్నాడు. అందువలన ఏను “నేను ఆయన ఎరుకలో యున్నాను”

అని చెప్పుచూ, “నేను ఆయనను ఎరుగుదును” అని చెప్పుటయేగాక, “నేను ఆయన మాటను గైకొంటున్నాను” అని అన్నాడు. ఏను మాట్లాడినప్పుడు అందరివలె మాట్లాడినా ఆ మాటలు ఆయనవేయని చెప్పడమైనది. ఎవరి దృష్టికయినా ఏను కనిపించుటకు సాధారణ మనిషే అయినా ఆయనకు తెలియనిది ఏదీ లేదు. అందువలన పూర్వకాలము గతించిపోయిన అబ్రహామును గురించి ఏను చెప్పగా ప్రజలు ఆశ్చర్యపడి ఒక ప్రశ్న అడిగారు దానిని క్రింద చూడండి.

38) యోహాన్ సువార్త, 8వ అధ్యాయము, 57, 58 వచనములు.

(57) నీకింకనూ ఏబది సంవత్సరములైనా లేవే, నీవు అబ్రహామును చూచితివా అని ఆయనతో చెప్పగా!

(58) అబ్రహాము పుట్టక మునుపే నేను ఉన్నానని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పిచున్నాననెను.

ఏను ఈ మాటలను చెప్పునప్పుడు ఆయన వయస్సు పూర్తి 32 సంవత్సరములు అయిపోయి 33వ సంవత్సరము గడుస్తున్నది. అబ్రహాము ఎంతో పూర్వకాలము మనిషి, అందరికీ ముత్తాతలాంటివాడు. అబ్రహాము విషయమును ఏను చెప్పగా నీవు ఇప్పటివాడవు, అబ్రహాము పూర్వమున్న మనిషి నీకంటే ఎంతో ముందు పుట్టి చనిపోయిన వ్యక్తిని గురించి నీవు ఎలా చెప్పుచున్నావు? అని అక్కడి యూదులు ప్రశ్నించగా, అబ్రహాము పుట్టకముందు నుండి నేను ఉన్నానని ఏను చెప్పడము బయట చూచువారికి ఏను చెప్పినది పూర్తి అసత్యముగా కనిపించుచున్నది. ఏను ఇప్పటివాడు అబ్రహాము ఎప్పటివాడోయని అందరికీ తెలుసు. అందువలన ఆయన

చెప్పిన మాట పూర్తి సమ్మత్యము కాకుండా యున్నది. ప్రత్యక్ష సత్యము ప్రకారము అయితే ఏను చెప్పినది అసత్యముగా యున్నది. పరోక్ష సత్యము ప్రకారము చూస్తే ఏను చెప్పినది పూర్తి సత్యముగా యున్నది.

ఎలా సత్యము? అని ఆలోచిస్తే ఏను శరీరము 32 సంవత్సరముల క్రితము పుట్టినది. అయితే ఏను శరీరములో యున్నది జీవాత్మ కాకుండా నేరుగా పరమాత్మయే యున్నది. జీవాత్మ అయివుంటే అతనికి జరిగిపోయిన జన్మల కాలములోని ఏ విషయము జ్ఞాపకము ఉండదు. అందువలన ఎన్నో సంవత్సరముల పూర్వము జరిగిపోయిన విషయము తెలిసియుండేది కాదు. ఏను శరీరములో ఉన్నది పరమాత్మ అయినందున ఆయన సనాతనుడు. ఎల్లకాలము ఉండువాడు. ప్రపంచములేని సమయము నుండి యున్న వాడు. ప్రపంచమునే సృష్టించినవాడు. పరమాత్మ ఆజ్ఞతోనే ఆత్మ జీవులను పుట్టించినది. ఒకానొకప్పుడున్న అబ్రహాము కూడా ఒక వ్యక్తి అయినందున ఆయన పుట్టినది, ఆయన పెరిగినది, ఆయన జీవించినది, ఆయన చనిపోయినది, అన్నిటినీ దేవుడయిన పరిశుద్ధాత్మ సాక్షిగా చూస్తూనే యున్నాడు. అబ్రహామును పుట్టించినది ఆత్మకాగా, సాక్షిగా చూస్తూ యుండినవాడు పరమాత్మయిన దేవుడు. దేవుడు సాక్షిభూతుడు కాగా, ఆత్మ కార్యకర్త కాగా, జీవాత్మ జన్మను అనుభవించినది. అబ్రహాము అను జీవుడు ఆత్మ చేత పుట్టింపబడినా, ప్రక్కనే సాక్షిగా చూస్తున్న దేవునికి అబ్రహాము విషయమంతా పూర్తిగా తెలియును. అంతేకాక అబ్రహాము అంతకుముందు ఎన్ని జన్మలు పొందినది, తర్వాత ఎన్ని జన్మలలోనికి పోయినది సాక్షి అయిన పరమాత్మకు అన్నీ తెలుసు. అందువలన ఏను శరీరములోని పరమాత్మ “అబ్రహాము పుట్టక మునుపే నేనున్నాను” అన్నాడు.

39) యోహాన్ సువార్త, 9వ అధ్యాయము, 39వ వచనము.

(39) చూడనివారు చూడవలెను. చూచువారు గ్రుడ్డివారు కావలెను అను తీర్పు నిమిత్తము నేను ఈ లోకమునకు వచ్చితినిని చెప్పెను.

ప్రజలలో కొందరు ఏసును పాపియని చెప్పగా, ఆ మాటను వినిన వ్యక్తి ఏసు ద్వారా కర్మను తీసివేయబడినవాడై యుండుట వలన అతను వారితో ఈ విధముగా చెప్పాడు. అతను వారితో చెప్పిన సమాచారమును వాక్యముల రూపములోనే వ్రాశాము చూడండి.

(యో, 9-25 నుండి 38 వరకు) వాడు ఇలా చెప్పాడు “ఆయన పాపియో కాడో నేను ఎరుగను. ఒకటి మాత్రము నేనెరుగుదును. నేను గ్రుడ్డివాడనై యుండి ఇప్పుడు చూచుచున్నాననెను.” అందుకు వారు “ఆయన నీకేమి చేసెను? నీ కన్నులు ఏలాగు తెరచెనని మరలా వానిని అడుగగా!” వాడు “ఇందాక మీతో చెప్పితినిగానీ, మీరు వినకపోతిరి. మీరెండుకు మరల వినగోరుచున్నారు? మీరును ఆయన శిష్యులగుటకు కోరుచున్నారా ఏమి” అని వారితో అనెను. అందుకు వారు “నీవే వాని (ఏసు) శిష్యుడవు, మేము మోషే శిష్యులము. దేవుడు మోషేతో మాటలాడెనని ఎరుగుదుము గానీ వీడు ఎక్కడినుండి వచ్చెనో ఎరుగమని చెప్పి ఏసును దూషించిరి.” అందుకు ఆ మనుష్యుడు ఇలా అన్నాడు “ఆయన ఎక్కడి నుండి వచ్చెనో మీరు ఎరుగకపోవుట ఆశ్చర్యమే, అయినను ఆయన నా కన్నులు తెరచెను. దేవుడు పాపుల మనవి ఆలకింపడని ఎరుగుదుము. ఎవడైనను దైవభక్తుడై యుండి ఆయన చిత్తము చొప్పున జరిగించిన ఎడల ఆయన (దేవుడు) వాని మనవి ఆలకించును. పుట్టు గ్రుడ్డివాని కన్నులైవరయినా తెరచినట్లు

లోకము పుట్టినప్పటినుండి వినపడలేదు. ఈయన దేవునివద్ద నుండి వచ్చినవాడు కాని ఎడల ఏమియు చేయనేరడని వారితో చెప్పెను.” అందుకు వారు వానిని ఇలా దూషించారు “నీవు కేవలము పాపివై పుట్టినవాడవు, నీవు మాకు బోధింప వచ్చితివా” అని వానితో చెప్పి వానిని వెలివేసిరి. ఈ విషయమంతా తెలిసి పరిసయులు వానిని వెలివేసినని, వానివద్దకు పోయిన ఏను వానితో ఇలా అన్నాడు. “నీవు దేవుని కుమారునియందు విశ్వాసముంచు చున్నావా” అని అడిగెను. అందుకు వాడు “ప్రభువా నేను ఆయనయందు విశ్వాసముంచుటకు ఆయన ఎవడో నాకు తెలియదే” యని అడుగగా! ఏను “ఇప్పుడు నీవు ఆయనను చూచుచున్నావు. నీతో మాటలాడుచున్న వాడు ఆయనే” అనెను. అంతట వాడు “ప్రభువా, నేను విశ్వసించుచున్నాను” అని చెప్పి ఆయనకు మ్రొక్కెను. అప్పుడు ఏను “చూడనివాడు చూడవలెను. చూచువారు గ్రుడ్డివారుకావలెను అను తీర్పు నిమిత్తము నేను ఈ లోకమునకు వచ్చితిని” చెప్పెను. ఈ వాక్యమును ఏను ఏ ఉద్దేశ్యముతో చెప్పాడో ముందు జరిగిన సమాచారమును బట్టి సులభముగా తెలియుచున్నది.

అది ఏమనగా! దేవునిమీద విశ్వాసమున్నవారు నన్ను చూడగలరు. నేను ఎవరో తెలియకున్ననూ దేవునిమీద విశ్వాసమే నేను ఫలానాయని వారికి తెలపగలదు. దేవుని మీద విశ్వాసము లేనివారు ప్రతి దినము నా భౌతిక దేహమును చూస్తున్ననూ, నాతో మాట్లాడుచున్ననూ నేను ఎవరో వారికి తెలియబడను. అందువలన చూచువారు గ్రుడ్డివారుగా యుండుటకు నేను ఫలానాయని తెలియని విశ్వాసులకు నేను దేవుడనేనని కనిపించునట్లు చేయుటకు నేను ఈ లోకములోనికి వచ్చానని ఏను చెప్పాడు. ఏను చెప్పిన దానినిబట్టి విశ్వాసమున్న వానికి ఏను తెలిసిన దానినిబట్టి చూస్తే విశ్వాసము లేనివాడు దేవుడు మనిషిగా వచ్చి ప్రక్కలోయున్నా తనతో

మాట్లాడినా గుర్తించలేనంత అజ్ఞాన అంధత్వము కల్గియుండును. అనగా అజ్ఞానమనే గ్రుడ్డితనము కల్గియుండును. అందువలన మనిషిగా వచ్చిన దేవుడు ఎవరో వారికి తెలియబడదు. “భక్తి విశ్వాసములున్న వాడు దేవుని అవతారమును చూచియు బయట చూపుకు తెలియకపోయినా అంతర్ దృష్టికి వానికి ఈయనే దేవుడని తెలియబడును.” అని ఏసు చెప్పినప్పుడు కొందరు ఆ మాటను విననివారు మేము ఇప్పుడు నిన్ను చూచుచున్నాము కదా! మేము నిన్ను చూడలేని గ్రుడ్డివారమా? మేము చూస్తున్నాము కదా! అని అన్నారు. దానికి ఏసు వారితో ఇలా అన్నాడు.

40) యోహాన్ సువార్త, 9వ అధ్యాయము, 41వ పాదము.

(41) మీరు గ్రుడ్డివారైతే మీకు పాపము లేకపోవును గానీ, చూచుచున్నామని మీరు ఇప్పటి చెప్పిచున్నారు గనుక మీ పాపము నిలిచియున్నదని చెప్పెను.

పైన చెప్పిన 39వ వాక్యములో దైవ భావమున్న వారికి, దైవ భావము లేనివారికి యున్న వ్యత్యాసమును ఏసు చెప్పాడు. దైవ భావము ఉన్నవాడు గ్రుడ్డివాడైనను తనను చూడగలడనీ, దైవ భావము లేనివాడు తనను చూస్తున్న చూపుగలవాడైనను తనను గ్రహించని గ్రుడ్డివాడని చెప్పియున్నాడు. అయితే ఇప్పుడు 41వ వాక్యములో ప్రపంచ భావముతో మాట్లాడిన వారిని గురించి చెప్పడములో వివరముగా అర్థమగునట్లు చెప్పాడు. ప్రపంచ భావమున్న వాడు “నేను చూస్తున్నాను” అని అంటున్నాడు. అందువలన ఆ విషయములోని కర్మ వానికి అంటుకొను చున్నది. దేవుని విషయములో మనిషి చూడవచ్చును, చూడకపోవచ్చును. ఆ విషయములో మనిషికి దేవుడు చూపునిచ్చాడు. అయితే కొందరు ఆ

చూపును వినియోగించుకొని దేవున్ని తెలియగలుగుచున్నారు. కొందరు ఆ చూపును వినియోగించుకో లేక చూపున్నప్పటికీ గ్రుడ్డివారై యున్నారు. అదే ప్రపంచ విషయములోనికి వచ్చి చూస్తే ప్రపంచ విషయములో ప్రతి మనిషి గ్రుడ్డివాడే. వాస్తవముగా ప్రపంచ విషయములు ఎవడూ చేయడము లేదు. వానికి తెలియు చూపుగానీ, వినికిడిగానీ ఏదీ లేదు. వాస్తవముగా ఏదీ లేకున్ననూ తనకు చూపున్న వానిలాగా “నేను చూస్తున్నాను” అని అంటున్నాడు. అందువలన ఆ విషయములోని పాపము వానికి అంటుకొనుచున్నది. వాస్తవముగా గ్రుడ్డివాడై యుండియు నేను చూస్తున్నానని అనుకోవడము వలన అతనికి పాపము చేకూరుచున్నది. ప్రపంచ విషయములలో తన గ్రుడ్డితనమును తాను తెలిసి “నేను ఏమీ చూడలేదను సత్యము తెలియగలిగితే అనగా వారు గ్రుడ్డివారైతే పాపము లేకపోవును” అని చెప్పడము జరిగినది.

దైవజ్ఞానము తెలియనివారు ప్రపంచ విషయములలో తమకు చూపు లేదు. కేవలము దేవుని విషయములలో మాత్రమే దేవుడు దృష్టినిచ్చాడని తెలియనివారుగా ఉండుట వలన వారికి ఏను చెప్పిన పై వాక్యము ఏమాత్రము అర్థము కాలేదని చెప్పవచ్చును. ఈ వాక్యము అర్థము కావాలంటే ముందు ప్రతి మనిషిలోని జీవుడు శరీరములో గ్రుడ్డివాడుగా యున్నాడా లేక చూపున్నవాడుగా యున్నాడా తెలియవలసి యుంటుంది. ఆ లెక్కప్రకారము చూస్తే ప్రతి శరీరములోని జీవుడు పూర్తి అన్ని విషయములలో గ్రుడ్డివాడుగా యున్నాడు. శరీరములో ప్రతి జీవుడు శరీరము నాదేయని అనుకొనుచూ, అన్నీ నేనే చేయుచున్నానని అనుకొంటున్నాడు. వాస్తవముగా చూస్తే, వాస్తవమును చెప్పితే శరీరములో జీవునకు ఏ స్వతంత్రతా లేదు. శరీరమునకు అధిపతి (యజమాని)

శరీరములో ఆత్మ యున్నాడు. ఆత్మ ఎల్లప్పుడూ శరీరములో పని చేయుచున్నది. వాస్తవముగా జీవుడు శరీరములోని ఏ ఒక్క పనిని కూడా చేయలేదు. అలాగే జీవునకు చూపులేదు, వినికీడి లేదు. అన్ని విధములా గ్రుడ్డివాడు, చెవిటివాడు, అవిటివాడు. శరీరములో బుద్ధి ప్రకృనే నివాసముండుట వలన బుద్ధికి చేరు ప్రతీ విషయము తనకు తెలియుచున్నది తప్ప జీవుడు స్వయముగా దేనినీ తెలియలేదు. తనకు బుద్ధి ద్వారా తెలిసిన విషయమును తానే స్వయముగా తెలిసానని అనుకొంటున్నాడు. తాను స్వయముగా దేనినీ చూడకున్నా అన్నిటినీ నేను చూచాను అని అనుకొంటున్నాడు. అలాగే ఆత్మ ప్రతీ పనిని శరీరములో చేయుచుండగా జీవుడు ఆ పనులన్నిటిని నేనే చేయుచున్నానని అంటున్నాడు. అప్పుడు ఆ పనిలో యుండు కర్మను తానే చేసినట్లు ఒప్పుకోవడము వలన ఆ పనిలో వచ్చిన పాపమును తానే అనుభవించవలసి వస్తున్నది.

41) యోహాన్ సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 18వ పద్యము.

(18) ఎవేడును నా ప్రాణము తీసికొనడు. నా అంతట నేనే దానిని పెట్టుచున్నాను. దానిని పెట్టుటకు నాకు అధికారము గలదు. దానిని తెరిగి తీసుకొనుటకు నాకు అధికారము గలదు. నా తండ్రి వేలన ఈ ఆజ్ఞ పొందితి నేను.

సాధారణ మనిషిలోని ప్రాణము ఎప్పుడు పోతుందో ఎవరికీ తెలియదు. ప్రాణము పోతే తిరిగిరాదు. ఇది అందరి మరణములో చూస్తూ యున్నాము. ప్రాణము పోతే జీవుడు కూడా శరీరమును వదలిపోవును. ఇక్కడ చాలామందికి తెలియని విషయము ఏమనగా! మనిషిలో ప్రాణము వేరు, జీవుడు వేరని తెలియదు. జీవుడే ప్రాణము అని చాలామంది

అనుకోవడము జరుగుచున్నది. పైన చెప్పిన వాక్యములో “ఎవడును నా ప్రాణము తీసుకొనడు” అని ఉన్నది. ‘నా ప్రాణమును’ అన్నప్పుడు ఏను వేరు, ఏను యొక్క ప్రాణము వేరని తెలియుచున్నది. ఏను శరీరములో వలె ఎవరి ప్రాణము వారికియుండగా, మనిషి స్వతంత్రముగా ప్రాణమును ప్రక్కన పెట్టడముగానీ, తిరిగి తీసుకోవడముగానీ చేయలేదు. శరీరములో ప్రాణము, బుద్ధి, మనస్సు ఎన్నో అంతరేంద్రియములు గలవు. శరీరము లోపల యున్నదేదిగానీ, మనిషి ఆధీనములో లేకుండా, ఆత్మ ఆధీనములో ఉండును. అందువలన మనిషి ప్రాణమును ప్రక్కన పెట్టడముగానీ, తిరిగి దానిని ఎక్కడకు పంపవలెనను విషయమునుగానీ ఆత్మ తన పనిగా చేయును. జీవునికి వాని శరీరములోని ప్రాణమునకు ఏ సంబంధము ఉండదు. అట్లే ప్రాణమునకు ఆత్మకు సంబంధముండును.

ఏను సాధారణ జీవుడు కాడు. ఆయన ఆత్మయై యున్నాడు. అందువలన తన ప్రాణమును తానంతట తానే ప్రక్కన పెట్టుచున్నాడు. ఆయన ప్రాణమును ఎవడును తీసుకొనలేదు. అందువలన ‘ఏను ఎవరి చేతిలోనూ చావడు’ అను విషయము తెలియుచున్నది. ఏను చనిపోతే తన ప్రాణమును తానే ప్రక్కన పెట్టవలసియుండును. శరీరములోనే ఒక ప్రక్కన పెట్టిన ప్రాణమును తిరిగి ఆయనే తీసుకొనును. జీవుడు ఎవడూ ఈ పనిని చేయలేదు. ఆత్మ మాత్రము ఈ పనిని చేయగలడు. ఆ పనిని చేయు అధికారమును పరిశుద్ధాత్మయైన దేవుడు ఆత్మకు ఇచ్చియున్నాడు. అందువలన ఈ వాక్యములో “ఎవడును నా ప్రాణమును తీసుకొనలేదు. నా యంతట నేనే దానిని పెట్టుచున్నాను. దానిని పెట్టుటకు నాకు అధికారము గలదు. దానిని తిరిగి తీసుకొనుటకు నాకు అధికారము గలదు. నా తండ్రి వలన ఈ ఆజ్ఞను పొందితి ననెను.” ఈ విధముగా ముందే చెప్పియున్నాడు గనుక ఏనును శిలువ వేసిన సమయములో తన

ప్రాణమును శరీరములోనే అణగియున్నట్లు చేసి, బయటి మనుషులకు ఏను చనిపోయినట్లు కనిపించాడు. శుక్రవారము సాయంకాలము చనిపోయినట్లు కనిపించిన ఆయన ఆదివారము వేకువజాములోనే బ్రతికి బయటికి వచ్చాడు. ఆ విధముగా ప్రాణము లేకుండా చేసుకొనుటకు అనగా ప్రక్కన పెట్టుటకుగానీ, తిరిగి తీసుకొనుటకు గానీ, ఆయనకు పరమాత్మ అధికారము ఇచ్చినది. ఇతరుల ప్రాణమును తీయుటకు, రెండవ జన్మకు పంపుటకు ఆత్మకు అధికారము కలదు. ఏను ఆత్మ అయివుండుట వలన ఆయన తన ప్రాణమును ప్రక్కన పెట్టి మరణించుటకుగానీ, తిరిగి అదే శరీరములో బ్రతికి లేచుటకుగానీ అధికారమును పొందియున్నాడు. ఆ అధికారము తన తండ్రియైన పరిశుద్ధాత్మ చేత కుమారుడైన ఆత్మకు ఏర్పడినది.

42) యోహాన్ సువార్త, 10వ అధ్యాయము, 30వ పాఠము.

(30) నేనును తండ్రియును ఏకమై యున్నామని వారితో చెప్పెను.

జీవుడు పుట్టుటకు ఆత్మ తండ్రిగా యున్నది. అలాగే ఆత్మ పుట్టుటకు పరమాత్మ కారణమైయున్నది. అందువలన మనుషులకు తండ్రి ఆత్మకాగా, ఆత్మకు తండ్రి పరమాత్మయని చెప్పవచ్చును. ఏను ఆత్మయై యుండుట వలన ఆయనను దేవుని కుమారునిగా చెప్పవచ్చును. అయితే కుమారుడుగా యున్నవాడు ఎల్లప్పుడూ తండ్రి మీద ధ్యాస కల్గియుంటే అప్పుడు కుమారుడు తండ్రితో ఏకమైయున్నాడని చెప్పవచ్చును. ఇక్కడ ఏను తన తండ్రియైన పరిశుద్ధాత్మ మీద ధ్యాస కల్గియుండుట వలన ఆయన 'నేనూ నా తండ్రి ఏకమైయున్నామని' చెప్పాడు.

43) యోహాన్ సువార్త, 11వ అధ్యాయము, 25వ వచనము.

(25) పునరుత్థానమును జీవమును నేనే, నా యందు విశ్వాసముంచువాడు చనిపోయినను బ్రతుకును.

పునరుత్థానము అనగా జన్మించుట. జీవము అనగా జన్మించక మోక్షము పొందుట అని అర్థము. జననము, మోక్షము రెండూ ఆత్మయే అయివుండుట వలన “ఏసుయందు విశ్వాసముంచువాడు మరణించిన తర్వాత తిరిగి జన్మించక మోక్షమును పొందును” అని చెప్పాడు.

44) యోహాన్ సువార్త, 11వ అధ్యాయము, 26వ వచనము.

(26) బ్రతికి నా యందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడును ఎప్పటికిని చనిపోడు.

ఒకమారు మోక్షము పొందినవాడు ఎప్పటికీ శాశ్వత జీవనములో ఉండునుగానీ, అతడు ఎప్పటికీ చనిపోవడము జరుగదు. అందువలన “దేవుని మీద విశ్వాసముంచు ప్రతివాడును మోక్షము పొంది తిరిగి చనిపోవడముండదని” చెప్పాడు.

45) యోహాన్ సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 25వ వచనము.

(25) తన ప్రాణమును ప్రేమించువాడు దానిని పోగాట్టు కానును. ఈ లోకములో తన ప్రాణమును ద్వేషించువాడు నిత్య జీవము కారకు దానిని కాపాడుకానునని మీతా నిశ్చయముగా చెప్పిచున్నాను.

‘ఇహలోక జీవనమును ప్రేమించువాడు తన ప్రాణమును పోగొట్టుకొనును’ అని ఉన్నది కదా! దాని వివరము ఏమనగా! మనిషి అనగా జీవుడు ప్రాణముతో జీవించుచున్నాడు. ఇహ లోకములో జీవనము కొరకు తన ప్రాణమును ఎవడు ప్రేమించునో వాడు ఇహ లోకములో శాశ్వతముగా బ్రతుకలేడు కావున వాని ప్రాణమును వాడు పోగొట్టుకొనుచున్నాడు. ఇంకా వివరముగా అర్థము కావాలంటే మనిషి భూమిమీద పుట్టి కొన్ని సంవత్సరములు మాత్రము బ్రతుకగల్గుచున్నాడు. అలా బ్రతికే దానికి అతనికి అతని శరీరములో ‘ప్రాణము’ అను గాలి అవసరముగా యున్నది. మనిషి చనిపోయినప్పుడు అతనిలోని ప్రాణము పోవుచున్నది. ప్రాణము పోయినప్పుడే అతడు చనిపోయాడు అని అంటున్నారు. ఒకమారు పోయిన ప్రాణము బయట గాలిలో కలిసిపోవును గానీ తిరిగి అది రాదు. మనిషి మొదటి జన్మను వదిలి రెండవ జన్మకు పోతే అప్పుడు వానికి క్రొత్త ప్రాణము వచ్చుచున్నది గానీ, పాత ప్రాణము రాదు. అందువలన లోకములో జీవించాలనుకొని తన ప్రాణమును ప్రేమించువాడు దానిని పోగొట్టుకోవడము జరుగుచున్నది. ప్రతి మనిషి అన్నిటికంటే ఎక్కువ తన ప్రాణమునే ప్రేమించుచున్నాడు. దానివలననే నేను ఇంకా కొంత కాలము బ్రతకాలనుకొంటాడు గానీ, చావాలని అనుకోడు. అందువలన ప్రతి మనిషికి వాని ప్రాణము మీద వానికి ఎక్కువ ప్రేమయుండుట సహజము.

ఈ లోకములో బ్రతుకకూడదని మోక్షమును పొందాలనుకొనువాడు తన ప్రాణమును ద్వేషించువాడుగా యున్నాడు. ఎవడయితే ఇహ లోక జీవితమును ఇష్టపడడో వాడు తన ప్రాణమును ద్వేషించినవాడుగా యుండును. అనగా వానికి ప్రాణప్రీతి ఏమాత్రము ఉండదని అర్థము. అటువంటివాడు జన్మ జన్మకు ఊడిపోవు ప్రాణము లేనివాడై, మోక్షమును

పొంది స్థిరస్థాయిగా యుండు ప్రాణమును పొందును. అనగా మరణము లేని జీవితమును పొందునని అర్థము. అటువంటి వాడు తన ప్రాణమును ఎల్లప్పుడూ కాపాడుకొనునని వాక్యములో చెప్పాడు. బ్రతికియున్న వానికి యున్నట్లు ప్రత్యేకముగా ప్రాణము లేకపోయినా మనకు అర్థమగుటకు శాశ్వత ప్రాణమున్నట్లు చెప్పారు. మోక్షము పొందినవాడు లేక పరలోకమును పొందినవాడు జనన మరణములు లేకుండా శాశ్వతముగా ఒకే స్థితిలో ఉండునని తెలియవలెను.

46) యోహాన్ సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 40వ వచనము.

(40) వారు కన్నులతో చూచి, హృదయముతో గ్రహించి మనస్సు మార్చుకొని నా వలన స్పష్ట పరచబడకుండునట్లు ఆయన వారి కన్నులకు అంధత్వము కలుగజేసి, వారి హృదయమును కఠినపరచెను.

దేవుడు మనిషిగా వచ్చి ప్రజలకు అవసరమైన జ్ఞానమును చెప్పితే చెప్పువానిని కన్నులతో చూచి, చెప్పబడు మాటలను హృదయముతో గ్రహించి మారు మనస్సుపొంది, ఆయన వలన కర్మలను పోగొట్టుకొని బాధల నుండి విముక్తి పొందకుండునట్లు శరీరములో దేవుడయిన ఆత్మ వారి కన్నులకు అంధత్వమును, వారి హృదయమునకు కఠినత్వమును కలుగజేసాడు. ఈ వాక్యములో ముఖ్యముగా తెలియవలసినది ఏమనగా! సృష్టికర్తయైన పరిశుద్ధాత్మ (పరమాత్మ) యుండగా, ఆయన సృష్టించిన ఆత్మ అందరి శరీరములలో వుండి, అందరినీ నడుపుచున్నది. సృష్టికర్తయైన పరిశుద్ధాత్మకు ఆత్మ కుమారుడులాంటి వాడే అయినా మనిషికి జ్ఞానమును

బోధించుటకు మనిషిగా పరిశుద్ధాత్మయే వచ్చి పుట్టుచున్నది. అలా పుట్టిన వాడు పరిశుద్ధాత్మయే అయినా ఆయనను దేవుడు అనక దేవుని కుమారుడుగా చెప్పడమైనది. దీనినిబట్టి శరీరములో ఆత్మగాయున్నవాడు పరిశుద్ధాత్మకు కుమారుడేయగును. అట్లే మనిషిగా వచ్చిన పరిశుద్ధాత్మ అవతారము కూడా పరిశుద్ధాత్మ కుమారునిగానే చెప్పబడుచున్నది. మనిషిగా వచ్చినవాడు చెప్పిన మాటలను చూచినా, వినినా ఆయన మాటలను గ్రహించకుండునట్లు మనస్సు మార్చుకొని, కర్మ నిర్మూలనము చేసుకోనట్లు శరీరములో ఆత్మగా యున్నవాడు అజ్ఞాన మనిషి కన్నులకు అంధత్వమును, వాని హృదయము కఠినత్వమును కలిగియుండునట్లు చేయుచున్నాడు.

పరిశుద్ధాత్మ సృష్టికర్తయైన దేవుడయి ఉండియు మనిషికి శరీరము లోనే ఆత్మరూపములో ఉండు కుమారున్ని సృష్టించి మనిషియందు ఉంచడమేకాక అజ్ఞానములో యున్న మనిషికి జ్ఞానమును తెలుపు నిమిత్తము మనిషిగాయున్న ఆత్మను మరియొక కుమారునిగా సృష్టించాడు. మనిషి శరీరములో యుండు ఆత్మ ఎల్లప్పుడు ఉండగా, మనిషి రూపములో ఉండు ఆత్మ అప్పుడప్పుడు భూమిమీద జ్ఞానమును బోధించుటకు వచ్చు చుండును. పరిశుద్ధాత్మ మీద శ్రద్ధ లేనివానికి, పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుని మీద అసూయ భావమున్న వానికి మనిషిగా వచ్చిన ఆత్మ దైవజ్ఞానమును చెప్పినా, వినిన జ్ఞానము మీద శ్రద్ధలేని మనిషికి అర్థము కానట్లు వాని హృదయము (బుద్ధి) గ్రహించకుండునట్లు శరీరములోయున్న ఆత్మ చేయుచున్నాడు. పరిశుద్ధాత్మ మీద శ్రద్ధ, భక్తి కలవానికి శరీరములో యున్న ఆత్మ, శరీరముగా యున్న ఆత్మ చెప్పిన మాటలను అర్థమగునట్లు, వాని హృదయము గ్రహించునట్లు చేయును. పరిశుద్ధాత్మయైన దేవుని చేత సృష్టింపబడిన శరీరములోని ఆత్మగాయున్న కుమారున్ని, శరీరముగా

ప్రత్యేకముగా వచ్చిన రెండవ కుమారున్ని తెలియకపోతే దేవుడయిన పరిశుద్ధాత్మ యొక్క నిజ జ్ఞానము అర్థము కాదు.

47) యోహాన్ సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 47, 48 వచనములు.

(47) ఎవడయినను నా మాటలు వినియు వాటిని గ్రహించుకొంటానీ ఎడల నేనతనికి తీర్పు తీర్చను. నేను లోకమునకు తీర్పు తీర్చుటకు రాలేదుగానీ, లోకమును రక్షించుటకే వచ్చితిని.

(48) నేన్ను నిరాకరించి, నా మాటలను అంగీకరింపని వానికి తీర్పు తీర్చువాడొకడు గలడు. నేను చెప్పిన మాటయే వానికి అంత్య దినమున తీర్పు తీర్చును.

ఈ వాక్యమును చెప్పినవాడు మనిషి రూపములో యున్న ఆత్మని చెప్పవచ్చును. దేవుడు మనిషిగా వచ్చినప్పుడు ఆయన చెప్పిన జ్ఞానమును వినియు, జ్ఞానమును గ్రహించక అశ్రద్ధతో వదలివేసిన వానికి, వాడు మరణించినప్పుడు పాపపుణ్యములను నిర్ణయించి జన్మను కలుగజేయు పనిని మనిషి రూపములో వచ్చిన వాడు చేయడు. మనిషి రూపములో వచ్చి జ్ఞానమును తెలుపు ఆత్మ చనిపోవు మనుషులకు జన్మను నిర్ణయించు తీర్పును తీర్చుటకు రాలేదు. మనిషి రూపములో వచ్చిన దేవుడు (ఆత్మ) ప్రజలకు తన జ్ఞానమును తెలియజేసి రక్షించుటకు వచ్చాడు. మనిషిగా వచ్చిన ఆత్మ చెప్పే మాటలను విని అంగీకరింపని వానిని, మనిషిగా వచ్చిన వానిని చూచి ఆయనను గొప్పవాడని అంగీకరింపని వానిని, వాని మరణములో తీర్పు తీర్చి జన్మను నిర్ణయించి పంపువాడు మరొకడు గలడు.

అలా తీర్పు తీర్చువాడు శరీరములో ఎల్లప్పుడూ ఉండు ఆత్మయని తెలియవలెను. మనిషి రూపములో వచ్చిన ఆత్మ చెప్పిన జ్ఞానమునుబట్టి మనిషి శరీరములోయున్న ఆత్మ మరణ దినమున జన్మల నిర్ణయమును నిర్ణయించి పంపును. శరీరములోని ఆత్మ కార్యమును, శరీర రూపములో వచ్చిన ఆత్మ (భగవంతుని) కార్యమును తెలియకపోతే పరిశుద్ధాత్మయిన దేవుడు తెలియబడడు.

48) యోహాన్ సువార్త, 12వ అధ్యాయము, 49, 50 వచనములు.

(49) ఏలయనగా! నా యంతట నేనే మోటలాడ లేదు. నేను ఏమీనవలెనా, ఏమి మోటలాడవలెనా దానిని గూర్చి నన్ను ఏంపిన తండ్రియే నాకు ఆజ్ఞ ఇచ్చి యున్నాడు.

(50) మీరియు ఆయన ఆజ్ఞ నిత్య జీవనమని నేనెరు గుదును. కనుక నేను చెప్పి, సంగతులను తండ్రి నాతో చెప్పిన ప్రకారము చెప్పచున్నాననెను.

ఇక్కడ చెప్పిన ఈ వాక్యమును శరీర రూపములో మనిషిగా వచ్చిన ఆత్మ (భగవంతుడు) చెప్పిన మాటయని తెలియవలెను. మనిషి రూపములో వచ్చిన దేవుడు అయిన ఏసు ఈ సమాచారమును చెప్పియున్నాడు. దేవుడు మనిషిగా ఎప్పుడు వచ్చినా ఆయన చెప్పు జ్ఞానమంతయూ పరిశుద్ధాత్మదే అయివుండును. అనగా పరిశుద్ధాత్మ తన చేత చెప్పించు జ్ఞానమని మనిషి రూపములో వచ్చినవాడు చెప్పుచున్నాడు. మనిషి రూపములో వచ్చిన ఆత్మ అనగా భగవంతుడు చెప్పు జ్ఞానము నిత్య జీవనము అయిన మోక్షమును కల్పించునదై ఉండును. ఇందులో రహస్యమేమనగా! మనిషి రూపముగా

వచ్చినవాడు దేవుడుగా తెలియబడకున్నా మాట్లాడువాడు పరిశుద్ధాత్మయే యని తెలియునట్లు మనిషిగా వచ్చినవాడు “నేను చెప్పు సంగతులన్నియు నా తండ్రి నాతో చెప్పిన ప్రకారము చెప్పుచున్నానని” అనడమైనది. ఈ మాటతో మాట్లాడువాడు పరిశుద్ధాత్మయేనని తెలియవచ్చును. అయినా ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతము ప్రకారము పరిశుద్ధాత్మ తండ్రియని, మనిషిగా వచ్చిన ఆత్మ కుమారుడని చెప్పక తప్పదు.

49) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 7వ వచనము.

(7) మీరు నేన్ను ఎరిగియుంటే నా తండ్రిని ఎరిగి యుండురు. ఇప్పటినుండి మీరు ఆయనను ఎరుగరు, ఆయనను చూచియున్నారని చెప్పెను.

ఈ వాక్యము ఇంతకుముందు చెప్పిన (యో, 12-49, 50) వాక్యము ప్రకారమే యున్నది. అక్కడ నేను చెప్పినట్లు తండ్రి, కుమారుడని వేరువేరుగా చెప్పియున్నా, ఆధ్యాత్మికరీత్యా అలా మాట్లాడవలసిందేగానీ ఇద్దరూ ఒక్కటే యని చెప్పాను. నేను చెప్పినట్లే “నన్ను తెలిసియుంటే నా తండ్రిని తెలిసి యుండురు” అన్నాడు. దేవుడు మనిషిగా వస్తే వచ్చినవానిని దేవుని కుమారుడు అనినా, వాస్తవానికి తండ్రే కుమారుడుగా యున్నాడని, ‘కుమారున్ని తెలిస్తే తండ్రిని తెలిసినట్లే’యని వాక్యములో చెప్పారు.

50) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 8, 9 వచనములు.

(8) ప్రభువా, తండ్రిని మీకు కనబరచుము, మీ కంటే చాలునని ఆయనతో చెప్పగా

(9) నేనింత కాలము మీ వద్ద యుండిననూ నీవు నేన్ను ఎరుగరా? నేన్ను చూచినవాడు తండ్రిని చూచి యున్నాడు గనుక తండ్రిని మాకు కనుపరచుమని ఏల చెప్పచున్నావు?

ఈ వాక్యములో కనిపించు ఆకారమున్నవాడు పరిశుద్ధాత్మయని తెలియునట్లు గలదు. అందువలన “నన్ను చూచువాడు తండ్రిని చూచి యున్నాడు” అని చెప్పెను.

51) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 10వ పాదము.

(10) తండ్రియందు నేనును, నాయందు తండ్రియు ఉన్నామని నీవు నమ్ముట లేదా? నేను మీతో చెప్పచున్న మాటలు నాయంతట నేనే చెప్పట లేదు. తండ్రి నాయందు నివసించుచూ తన క్రియలు చేయుచున్నాడు.

ఒక వ్యక్తి మారువేషములో యున్నప్పుడు అతను మరియు అతనితో పాటు వేషము కలిసియున్నది కదా! ఆ విధముగా చూస్తే ఒక ధనికుడు బిక్షగాని వేషములో యున్నప్పుడు ధనికుడు + బిక్షగాడు కలిసియున్నారు. లోపల ధనికుడుయున్నా బిక్షగాని వేషము పైన ఉండుట వలన పైకి ధనికుడు కనిపించకుండా బిక్షగాడే కనిపించుచుండును. బిక్షగాడు బజారులోనికి పోయి బిక్షమడిగినా ఆ మాటలతో అడుగువాడు ధనికుడే. కనిపించని ధనికుడు కనిపించే బిక్షగానియందుండి ధనికుడు తన పనిని తాను చేయుచున్నాడు. బిక్షగాని లోపల ధనికుడు, ధనికుని లోపల బిక్షగాని

మాటలు ఉండుట వలన ధనికునియందు బిక్షగాడు, బిక్షగానియందు ధనికుడు కలిసియున్నారని చెప్పవచ్చును. పైకి కనిపించువానికంటే లోపల యుండేవాడే ముఖ్యము గనుక పైకి కనిపించువాని పనులన్నియూ లోపలి వానివేయని చెప్పవచ్చును. పైకి కనిపించువానిది వేషమేగానీ వాడు లోపలి వాడే. వాస్తవముగానే బిక్షగానిని ఒక విధముగా ధనికుడేయని చెప్పవచ్చును. అట్లే 'మానవ ఆకారము' అను వేషమును వేసుకొన్న పరమాత్మయే నిజమైన వాడనీ, పై ఆకారము తాత్కాలికమేయని, లోపలి ఆత్మే శాశ్వతమని తెలియవలెను. అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పితే 'ఏసు అను మనిషితో యున్నవాడు పరిశుద్ధాత్మయే'నని చెప్పవచ్చును. అందువలన ఆయన స్వయముగా "నాయందు తండ్రీయు, తండ్రీయందు నేను కలిసియున్నామని" చెప్పాడు.

52) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 6వ పాఠము.

(6) నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును. నా ద్వారానే తేప్ప ఎవడును తండ్రియొద్దకు రాడు.

ఉదాహరణముగా చెప్పుకుంటే ధనికున్ని తెలియుటకు మార్గము బిక్షగాడే. బిక్షగానిని పట్టుకోగలిగితే ధనికుడు తెలియును. ధనికున్ని తెలియగలిగితే ధనికుని వద్దయున్న ధనము దొరుకును. అలాగే దేవున్ని తెలియుటకు ఆధారము లేక మార్గము మనిషిగా వచ్చినవాడు. మనిషిగా వచ్చిన వానిని తెలియగలిగితే వానిలోపలయున్న దేవుడు తెలియును. దేవున్ని తెలియగలిగితే ఆయనయందు గల నిత్య జీవనము లభించును. అందువలన ఏసు ఒక సందర్భములో "నేనే మార్గము, నేనే సత్యము, నేనే జీవము" అన్నాడు. 'నేనే మార్గము' అనగా నా ద్వారానే దేవున్ని తెలియవలెనని ఏసు చెప్పాడు. అలాగే 'నేనే సత్యము' అనగా నేనే నిజమైన

దేవున్ని అని కూడా చెప్పాడు. అంతేగాక 'నేనే నిత్య జీవనము' యని కూడా చెప్పాడు. అలా చెప్పుటకు కారణము ఏమనగా! నిజ దేవుడు ఏసు పేరుతో శరీరము ధరించెయిండి నన్ను తెలియగలిగితే తప్పక పరలోకము లభించుననీ, లోకముకాని పరలోకమందు శాశ్విత జీవితముండుననీ, మరణము ఉండదనీ చెప్పాడు.

53) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 16వ వచనము.

(16) నేను తండ్రిని వేడుకొందును. మీవద్ద ఎల్లప్పుడు ఉండుటకై ఆయన వేరాక ఆదరణకర్తను అనిగా సీత్య స్వరూపియగు ఆత్మను మీకు అనుగ్రహించును.

పరిశుద్ధాత్మ శాశ్వతముగా మనిషి రూపములో ప్రజల మధ్యలో ఉండడు. అప్పుడప్పుడు అవసరమొచ్చినప్పుడు తన వేషమును మార్చుకొని తిరిగి ప్రజల మధ్యలోనికి వచ్చుచుండును. ఏసుగా వచ్చినప్పుడు ప్రజల మధ్యలో కేవలము ముప్పదిమూడు సంవత్సరములు జీవించియుండగా, అందులో ప్రజలకు జ్ఞానమును బోధించినది కేవలము మూడు సంవత్సరములే. మూడు సంవత్సరములు కూడా పూర్తికాకముందే రెండు సంవత్సరముల మూడు నెలలకే ఆయన ప్రజల మధ్యలో లేకుండా పోవడము జరిగినది. అట్లుకాకుండా రెండవమారు ప్రజల మధ్యలోనికి వచ్చినప్పుడు ఏసు జీవించిన కాలముకంటే ఎక్కువ కాలము ఉండి జ్ఞానమును బోధించునట్లు తండ్రిని వేడుకొందును అని అన్నాడు. వచ్చేవాడు ఆయనే, వచ్చేవానిని వేడుకొందునని చెప్పేవాడు ఆయనే. వేరొక సత్యస్వరూపియైన ఆత్మను మీవద్దకు పంపుదునని చెప్పాడు ఆయనే. ఉన్నది ఒక్కడే ఒక్కడు. చెప్పాడు ఒక్కడే, అడుగువాడు ఒక్కడే, వచ్చాడు ఒక్కడే. ఒక్కడేయను

విషయము తెలియకపోతే చెప్పేవాడు వేరు, అడిగేవాడు వేరు, వచ్చేవాడు వేరు అనునట్లు వేరువేరుగా కనిపించును. అన్ని పాత్రలు ఒక్కనివేయని తెలియకపోతే ఎదురుగా మనిషిరూపములో యున్న దేవుడు తెలియడు, వేడుకొనే దేవుడు తెలియడు, వచ్చే దేవుడు ఏమాత్రము తెలియడు. తండ్రిని వేడుకొను కుమారుడైన ఏను ఎవడో వాడే, వాడే రాబోయే ఆదరణకర్తయనీ, వచ్చే ఆదరణకర్తే పరిశుద్ధాత్మయైన సత్యస్వరూపియైనవాడని తెలియవలెను.

54) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 17వ పఠనము.

(17) లోకము ఆయనను చూడదు. ఆయనను ఎరుగదు కనుక ఆయనను పొందనేరదు. మీరు ఆయనను ఎరుగుదురు. ఆయన మీతో కూడా నివసించును, మీలో ఉంటును.

లోకము అనగా భూమిమీద కర్మలను అనుభవించువారు యని చెప్పవచ్చును. కర్మలను అనుభవించు మనుషులు దేవుడు మనిషిగా వస్తే ఆయనను చూడరు. ఆయనను తెలియలేరు. ఆయనను ఏమాత్రము గుర్తించనివారు ఆయనను పొందలేరు. దైవజ్ఞానమును మనిషిగా వచ్చిన దేవున్ని ఏమాత్రము గుర్తించలేరు. తెలుసుకోవాలను ప్రయత్నమును కూడా చేయరు. నా తర్వాత ఆదరణకర్తగా వచ్చు మనిషి రూపములో యున్న దేవున్ని మీరు మాత్రము తెలియగలరు. ఎందుకనగా! ఇప్పుడు నా ద్వారా తెలిసిన జ్ఞానము కొంత మీవద్ద యుండుట వలన మీరు ఆయనను తెలియగలరు. ఆయనను తెలియగలిగినా మీతో ఆయన నివసించును. ఆదరణకర్తను తెలియగలిగిన మీరు ఆయనతో నివాసము ఉండడమేకాక ఆయన మీ లోపల ఆత్మగా యున్నాడని తెలియగలదు.

55) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 20వ వచనము.

(20) నేను నా తండ్రియందును, మీరు నాయందును, నేను మీయందును ఉన్నామని ఆ దినమున మీరు ఎరుగారు.

ఈ వాక్యము తెలియుటకు ముందు దేవుని వాస్తవ రూపమును తెలియవలసియుండును. దేవుడు మూడు భాగములుగా విభజింపబడి ప్రపంచమంతా వ్యాపించియున్నాడు. ఉన్నది ఒక్కదేవుడే అయినా జీవాత్మ, ఆత్మ, పరమాత్మ యను మూడు ఆత్మల విభజనగా యున్నాడు. జీవాత్మ సర్వ జీవరాసుల శరీరములలో ఒక్కచోట యుండగా, ఆత్మ అన్ని శరీరముల యందు శరీరమంతటా వ్యాపించియున్నది. పరమాత్మ శరీరముల లోపల, శరీరముల బయట అణువణువునా అంతటా వ్యాపించియున్నది. ఈ విషయమును ఎవడయితే తెలియగల్గునో వాడు సంపూర్ణ జ్ఞాని అయినట్లే యని చెప్పవచ్చును. పరమాత్మయనబడు సృష్టికర్త అయిన దేవుడు తన జ్ఞానమును ప్రజలకు తెలుపు నిమిత్తము మనిషి రూపములో వచ్చి తనను కుమారునిగా, పరమాత్మను తండ్రిగా చెప్పుచున్నాడు. ఇదియంతయూ విభజన లెక్క కోసము చెప్పునదేగానీ కుమారునిగా యున్నవాడు, తండ్రిగా యున్నవాడు ఇద్దరూ ఒక్కడేయని చెప్పవచ్చును. దేవుడు జ్ఞానమును బోధించు నిమిత్తము 'కుమారుడు' అను వేషములో రాగా, వచ్చినవాడు ఒక జీవిత కాలము భూమిమీద ఉండి జ్ఞానమును బోధించి పోతాడు. ఇది జ్ఞానమును బోధించు పద్ధతికాగా, మరియొక పద్ధతి ప్రకారము జీవులను పుట్టించుటకు, మరణింపజేయుటకు, జీవింపజేయుటకు ఒక ఆత్మను తన నుండి పంపియున్నాడు. అట్లు జీవరాసుల శరీరములను నడుపు ఆత్మను కూడా ఒక విధముగా దేవునికి (పరిశుద్ధాత్మకు) కుమారుడు అనియే చెప్పు

చున్నారు. ఆత్మయిన వాడు పరమాత్మయందు ఉండగా, జీవాత్మయిన వాడు ఆత్మయొక్క ఆవరణములో యున్నాడు. ఇదే విషయమునే చెప్పుచూ ఆత్మగా యున్న నేను 'నా తండ్రి అయిన పరమాత్మయందు ఉన్నానని' చెప్పుటకు బదులుగా 'నేను నా తండ్రియందు ఉన్నానని' చెప్పాడు. జీవుడు ఆత్మ ఆవహించిన శరీరములో ఉండుట వలన జీవాత్మలయిన మీరు 'ఆత్మయిన నాయందు ఉన్నారని' వాక్యములో చెప్పారు. అట్లే ఆత్మగా శరీరమంతా వ్యాపించి శరీరములో ఒకచోట యున్న మీయందు కూడా వ్యాపించి యున్నానని చెప్పుచూ "నేను మీ యందును ఉన్నానని మీరు ఆత్మల జ్ఞానమును తెలిసిన రోజు తెలియగలరని" చెప్పాడు. మూడు ఆత్మల విషయము తెలియకపోతే ఎవరు ఎవరియందు ఉన్నారో తెలియదు. అందువలన మనిషి జీవితములో ముఖ్యముగా దేవుడు మూడు ఆత్మలుగా యున్న త్రైత సిద్ధాంతమును తెలియవలెను.

56) యోహాన్ సువార్త, 14వ అధ్యాయము, 25, 26 వచనములు.

(25) నేను మీ వద్ద యుండగానే ఈ మాటలు మీతో చెప్పితిని.

(26) ఆదరణకర్తయనగా తండ్రి నా నామమున ఏంపబాగివు పరిశుద్ధాత్మ్య సమస్తమును మీకు బాగిధించి నేను మీతో చెప్పిన సంగతులన్నిటిని మీకు జ్ఞాపకము చేయును.

ఏను ఒక సందర్భములో తన శిష్యులకు చెప్పుచూ, నేను మీవద్ద యుండగానే ఈ మాటలు చెప్పితిని అన్నాడు. అంతేగాక ఏను గతించి పోయిన తర్వాత ఇంకొక ఆదరణకర్త మీవద్దకు వచ్చునన్నాడు. ఏసువలె వచ్చిన ఆదరణకర్త ఏను చెప్పిన సంగతులన్నీ తిరిగి జ్ఞాపకము చేయడమే

కాక ఏను చెప్పని విషయములను కూడా సమస్త జ్ఞానమును బోధించును అని చెప్పాడు. ఇక్కడ ముఖ్యముగా గమనించవలసిన విషయమేమనగా! 'ఆదరణకర్త' యను పేరును ఏసే చెప్పాడు. అంతలో ఆదరణకర్త యనగా ఏమియని దానికి వివరమును చెప్పుచూ **తండ్రి నా నామమున పంపబోవు పరిశుద్ధాత్మయని** చెప్పాడు. ఇక్కడ బాగా గమనించితే ఆయన చెప్పిన వాక్యములో మొదట తండ్రియని ఉన్నది మరియు చివర పరిశుద్ధాత్మయని ఉన్నది. ఏను తండ్రి పరిశుద్ధాత్మయనియే చెప్పవచ్చును. అదియు మారువేషములో యున్నవానిని కుమారుడని, వేషము లేనివానిని తండ్రియని అంటున్నాము. వాస్తవానికి ఇరువురూ ఒక్కరేయగుదురు. 'నా నామమున పంపబోవు' అని మధ్యలో చెప్పియున్నాడు. ప్రజలను జ్ఞానముతో ఆదరించి వారి కర్మలను లేకుండా పోవునట్లు చేయు వానిని ఆదరణకర్త యని అనుచున్నాము. దేవుడు ఆదరణకర్త యను పేరుతో పంపునది దేవున్నే యని చెప్పు వాక్యమే "తండ్రి నా నామమున పంపబోవు పరిశుద్ధాత్మ"యని అన్నాడు. దేవుడు రూపమును తగిలించుకొని "ఆదరణకర్తయను పేరు గల ముసుగులో దేవుడే వచ్చి ఆయన జ్ఞానమును ఆయనే చెప్పుచున్నాడు" అని తెలియుచున్నది. ఈ విషయము తెలియనివారికి కూడా తెలియునట్లు ఈ వాక్యమును చెప్పాడు అని తెలియవలెను.

57) యోహాన్ సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 23వ వచనము.

(23) నేన్ను ద్వేషించువాడు నా తండ్రిని కూడా ద్వేషించు చున్నాడు.

నేను మొదటినుండి చెప్పుచూనే యున్నాను. ఏను వేరు, ఏను అకారము దేవునికి ఒక వేషము, వేషమునకు పేరులాంటిది. వాస్తవముగా

మనిషి రూపములో వచ్చి ఏసుగా పిలువబడువాడు పరిశుద్ధాత్మ తప్ప ఎవరూ కారు. అందువలన ఏసును దూషించితే దేవుడయిన పరమాత్మును దూషించినట్లేయగును. ఆదరణకర్త ఏసు తర్వాత రాబోయేవాడే కాదు. ఏసు కూడా ఆదరణకర్తయే. దేవుడు ఎప్పుడు మనిషి అవతారములో వచ్చినా ఆయనను ఆదరణకర్త అనియే చెప్పాలి. కర్మ నిర్మూలన చేయు జ్ఞానమును బోధించుచూ, ప్రజలను ఆదరించువాడు ఆదరణకర్త యగును. కర్మలను కాల్చి బోధలు చెప్పువాడు దేవుడే అయినందున ఆదరణకర్త ఎవడయితే వాడు పరిశుద్ధాత్మయే యని చెప్పవచ్చును. అయితే భూమిమీదికి మనిషిగా వచ్చిన దేవున్ని తెలియుట చాలా కష్టమైన పని. అందువలన క్రైస్తవ మతములో నేడు మేము జ్ఞానులము అనువారు కూడా నేడు ఏసును సోదరునిగా చెప్పుచున్నారు. ఆయన ఎవరికీ సోదరుడు కాడు. ఏసుగా వచ్చినా, ఇంకా ఏ పేరుతో వచ్చినా ఆయన పరిశుద్ధాత్మయే యగుట వలన అందరికీ తండ్రీయగును గానీ సోదరుడు కాడు.

58) యోహాన్ సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 24, 25 వచనములు.

(24) ఎవడును చేయని క్రియలు నేను వారి మధ్య చేయ కుండిన ఎడల వారికి పాపము లేకపోవును. ఇప్పటికే నన్ను, నా తండ్రిని చూచి ద్వేషించుచున్నారు. (25) అయితే నన్ను నిర్ణేతుకముగా ద్వేషించిరి.

భూమిమీద ఎవడును చేయని పని ఏదనగా! 'ఒక మనిషి యొక్క పాపమును క్షమించి లేకుండా చేయడము.' అందరికి సాటి మనిషిగా కనిపించు నేను ఇతరుల కర్మలను క్షమించు కార్యములను చేయకుండి నట్లయితే వారికి పాపము వచ్చేది కాదు అని ఏసు చెప్పాడు. అందరికి

తెలియునట్లు కొందరి పాపములను ఏసు క్షమించుట వలన అది చూచి ఓర్వలేని మనుషులు, ఆయన గొప్పతనమును గుర్తించలేనివారు ఏసును ద్వేషించడము జరిగినది. ఏసును ద్వేషించడము వలన పరిశుద్ధాత్మును ద్వేషించినట్లగుచున్నది. ప్రజలు సరియైన కారణము లేకుండానే ఆయనను ద్వేషించుట వలన వారికి పాపము రావడము జరిగినది.

59) యోహాన్ సువార్త, 15వ అధ్యాయము, 26, 27 వచనములు.

(26) తండ్రి యొద్ద నుండి మీవద్దకు నేను ఏంపబావివు ఆదరణకర్త అనగా తండ్రి వద్దనుండి బయలుదేరు సీత్య స్వరూపియైన ఆత్మ వచ్చినప్పుడు ఆయన నన్ను గూర్చి సాక్ష్య మిచ్చును. (27) మీరు మొదటి నుండి నావద్ద యున్నారు గనుక, మీరును సాక్ష్యమిత్తురు.

ఆదరణకర్త (భగవంతుడు) గా వచ్చినవాడు ఏసు. ఏసు తండ్రి యొద్దనుండి మనుషులవద్దకు మరియొక ఆదరణకర్తను పంపునని చెప్పియున్నాడు. ఇక్కడ ఆధ్యాత్మిక విధానము ప్రకారము చెప్పవలసినది చెప్పారుగానీ వాస్తవము చెప్పితే తండ్రి వద్ద మరియొక ఆదరణకర్త యనువాడు ఎవడూ లేడు. ఉన్నది ఒకే దేవుడే. ఆయనే అప్పుడప్పుడు ఆదరణకర్తగా మారువేషములో వచ్చిపోవుచున్నాడు తప్ప ఈయన పంపేది లేదు, ఆయన వచ్చేది లేదు. ఈయన ఆయన ఇద్దరూ ఒక్కరే అయినప్పుడు పంపేవాడు ఆయనే వచ్చేవాడు ఆయనే. వాక్యములో “సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ ఆదరణకర్తగా వచ్చినప్పుడు నన్ను గురించి సాక్ష్యమిచ్చును” అని ఏసు అన్నాడు. వచ్చినవాడు పోయినవాడే అయినప్పుడు, వచ్చినవాడు

పోయిన వానిని గురించి చెప్పడములో ఆశ్చర్యము లేదు. వచ్చిన ఆదరణకర్త ఏనుసు గురించి చెప్పినప్పుడు ఏనువద్దయున్న శిష్యులకు ఏను తప్పక జ్ఞాపకము వచ్చును. కనుక ఏనువద్ద యుండిన ఆయన శిష్యులు కూడా ఏను గురించి ఏను ఉన్నది వాస్తవమేయని, ఆయన జ్ఞానము చెప్పిపోయినది వాస్తవమే యని చెప్పుదురు.

60) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 7వ పాదము.

(7) నేను వెళ్లిపోవుట వలన మీకు ప్రయోజనకరము. నేను వెళ్లిన ఎడల ఆదరణకర్త మీవద్దకు రాడు. నేను వెళ్లిన ఎడల ఆయనను మీవద్దకు ఏంపుదును.

ఒక నాటకములో ఒకే వ్యక్తి రెండు పాత్రలను పోషించి నటించు చుండును. ఒక పాత్ర పోయిన తర్వాత మరొక పాత్ర రంగస్థలము మీదికి రావలసియున్నది. అయితే రెండు పాత్రలలో ఒక్కరే నటించుచుండుట వలన ఒక పాత్ర తెరవెనుకకు పోతే ఆ పాత్రలో యున్న వ్యక్తే మరొక పాత్రలో తెర ముందుకు రాగలడు. మొదటి పాత్ర లోపలికి పోనిదే రెండవ పాత్ర వచ్చేదానికి వీలు ఉండదు. రెండు పాత్రలు ఒకే వ్యక్తివి అయినందున అలా జరుగవలసిందే. అదే విధముగా ఏనుపాత్రలో వచ్చినవాడే తిరిగి రెండవ పాత్రగా భూమిమీదికి రావలసియున్నది. అందువలన మనుషుల ముందునుండి ఏను కనిపించకపోతే తిరిగి రెండవ పాత్రగా ఏనుపాత్రలో వచ్చినవాడే రావలసియుండును. పరిశుద్ధాత్మయిన వాడు 'ఏను' అను పాత్రలో ప్రజల ముందుకు వచ్చి యుండుట వలన ఆయన ప్రజలతో కలిసి యుండుటకు మరియొకమారు రావలసి వస్తే ఏనుగా కనిపించకుండా

ప్రజల ముందునుండి పోయి క్రొత్త పాత్రలో, క్రొత్త పేరుతో, క్రొత్త వేషముతో ఆయనే తిరిగి రావలసియుండును. అందువలన ఏను ప్రజలతో ఈ విధముగా అన్నాడు. “నేను వెళ్లిపోవుట వలన మీకు ప్రయోజనము కలుగును. నేను వెళ్లని ఎడల ఆదరణకర్త మీవద్దకు రాడు”యని అన్నాడు. నేనే తిరిగి ఆదరణకర్తగా వస్తానని చెప్పకుండా ‘నేను వెళ్లిన తర్వాత రాబోవు ఆయనను మీవద్దకు పంపుదును’ అని అన్నాడు. బుద్ధి విచక్షణ కల్గినవాడు పోయేవాడు తిరిగివచ్చేవాడు ఇద్దరూ ఒక్కరేయని సులభముగా ఈ వాక్యము వలన తెలియగలదు.

61) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 8వ పాఠము.

(8) ఆయన వచ్చి పాపమును గూర్చియు, నీతిని గూర్చియు, తీర్పును గూర్చియు లోకమును ఒప్పకొనిజేయును.

ఏనుగా వచ్చిన పాత్ర తెరవెనుకకు కనిపించకుండా పోయిన తర్వాత రెండవ వేషములో, రెండవ అవతారములో ఆదరణకర్తగా వచ్చును. ఆదరణకర్తయనునది దేవుని అవతారమును తెలియజేయు పదమేగానీ, వచ్చిన వాని పేరు కాదు. ఆదరణకర్తగా వచ్చినవాడు ప్రపంచములో ఏ పేరుతో అయినా ఉండవచ్చును. అందువలన ఈయనే దేవుని అవతారమనీ, ఈయనే ఆదరణకర్తయనీ ఎవరూ కనుగొని చెప్పలేరు. ఆదరణకర్తగా వచ్చే వాని ఆకారముగానీ, పేరుగానీ ఎవరికీ తెలియదుగానీ, ఆయన క్రియలను చూచి తెలుసుకొనుటకు కొంత అవకాశము గలదు. ఆదరణకర్త భూమిమీదికి వస్తే ఆయన మనుషుల పాపమును గూర్చి చెప్పును. మనిషి పాపమును ఎలా సంపాదించుకొనుచున్నాడో అది మరణ కాలము వరకు ఎక్కడ నిలువయుండునో, పాపము వలన కలుగు ఫలితమేమో మొత్తము

కర్మ విధానమంతయూ తెలియజేయును. మనిషి సంపాదించుకొన్న పాపము పోవాలంటే దైవజ్ఞానము ఒక్కటే అవసరమగుననీ, పాపములు కట్టెలలాంటి వనీ, జ్ఞానము అగ్నిలాంటిదనీ జ్ఞానము వలన మాత్రమే పాపములను అనుభవించకుండా తప్పించుకోవచ్చుననీ, దైవజ్ఞానమును ఎలా పొంద వచ్చునో దానిని గురించి సంపూర్ణముగా తెలియజేయును. జీవితములో దైవజ్ఞానమును సంపాదించుకోని వానికి చేసుకొన్న పాపమంతయూ మరణము వరకు అలాగేయుండును. వాడు మరణించిన తర్వాత అదే రోజే, అదే నిమిషమే, అదే క్షణమే తిరిగి పుట్టవలసియుండును. మరణించిన దినమును అంతిమ దినము అంటాము. జీవితములో ఏది అంతిమ దినమో అదే ప్రథమ దినముగా కూడా మారును. మరణించిన సెకండులోనే రెండవ జన్మకు పోవలసియుండును. అప్పుడు మరణమునకు పుట్టుకకు సంధికాలము ఒక సెకనులో పదవవంతు కాలమేయని చెప్పవచ్చును. ఆ కొద్దిపాటి కాలములో చనిపోయిన వానికి వాడు చేసుకొన్న పాపపుణ్యములను బట్టి ఆత్మ తీర్పు తీర్చును. ఆ తీర్పులో వాడు రెండవ జన్మలో ఏమి తినాలి, ఏమి త్రాగాలి, ఏమి అనుభవించాలి అను విషయములను క్షణ క్షణము జరుగవలసిన దానిని ఆత్మ నిర్ణయించి పంపును. మరణములో జరిగిన తీర్పునుబట్టి పుట్టిన వాని జీవితము గడచుచుండును. ఎవడు ఎలా బ్రతకాలో అంతిమ దిన తీర్పులో నిర్ణయము చేయబడును. చనిపోయిన వానితో యున్న ఆత్మయే మనిషి చిన్నప్పటినుండి చేసుకొన్న కర్మలనుబట్టి న్యాయబద్ధముగా తీర్పుతీర్చును. అప్పుడు ఉన్నది ఉన్నట్టే లెక్కించబడి జరుగవలసినవి నిర్ణయము చేయబడును. ఆ నిర్ణయమును ఎవరూ అతిక్రమించుటకు సాధ్యముకాదు. దానిని అందరూ ఒప్పుకొని తీరవలసిందే.

62) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 12వ వచనము.

(12) నేను మీతో చెప్పవలసినవి ఇంకనూ అనేక సంగతులు గలవుగానీ, ఇప్పడు మీరు వాటిని సహింపలేరు.

దేవుడు మనిషిగా వచ్చినా, వచ్చి జ్ఞానమును ప్రజలకు బోధించినా ప్రజల మనోభావమునుబట్టి ఆచి తూచి బోధించవలసియున్నది. దైవ జ్ఞానమునయినా సమయము, సందర్భమునుబట్టి బోధించవలసియుండును. కాబోవు భార్యవద్దకు పోయి నీవు నా భార్యవు అంటే ఆమె ఒప్పుకోదు. ఒప్పుకోకపోవడమేకాక పోట్లాటకు వచ్చును. అదే విషయమును పెళ్లి అయిన తర్వాత నీవు నా భార్యవు అంటే ఆమె సంతోషపడునుగానీ పోట్లాటకు రాదు. జరుగబోవు సత్యమును ముందు చెప్పినా సహింపని వారు దైవ జ్ఞానమును చెప్పితే వారు అర్థము చేసుకోలేక తిరిగి ఎదిరించి మాట్లాడు అవకాశము కలదు. అందువలన దేవుడు మనిషిగా భూమిమీదికి వచ్చినా ఆయన కూడా సత్యమును ఆచి తూచి చెప్పవలసి వచ్చినది. ఉదాహరణకు రావణబ్రహ్మ దేవుని అవతారమే అయినా ఆ మాటను ఇప్పుడు చెప్పితే కొంతవరకు వినేవారు గలరు. అదే విషయమునే యాభై సంవత్సరముల ముందు చెప్పియుంటే ప్రజలు ఒప్పుకొనేవారు కాదు. రావణుడు దుర్మార్గుడనీ, రాక్షసుడనీ ఎదురు చెప్పేవారు. అందువలన జ్ఞానమును కూడా ముందు వెనుకా చేసి చెప్పవలసియుండును. ఏసు కూడా తన శిష్యులతో “నేను మీతో చెప్పవలసినవి ఇంకనూ అనేక సంగతులు గలవు. ఇప్పుడు వాటిని మీరు సహింపరు” అని అన్నాడు. ఏసుకు తాను మనుషుల మధ్యలోనుండి పోవలసిన కాలము దగ్గర పడిందని తెలిసినవాడై నేను చెప్పని విషయములను రాబోవు ఆదరణకర్త చెప్పునని ముందే తన శిష్యులకు చెప్పాడు.

63) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 13వ వచనము.

(13) ఆయన అనగా సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ వేచ్చినప్పటికీ మిమ్ములను సర్వసత్యములలోనికి నడిపించును. ఆయన తనంతట తానే ఏమియు బోధింపక వేటిని వినునాటిని బోధించి సంభవింపబోవు సంగతులను మీకు తెలియజేయును.

ఇది ఏను రాబోవు ఆదరణకర్తను గురించి ముందే చెప్పిన వాక్యము. 'సత్యస్వరూపి అయిన ఆత్మ' అనగా 'జ్ఞాన స్వరూపమైన దేవుడు'యని అర్థము. ఏను పోయిన తర్వాత వచ్చే దేవుడు 'సర్వసత్యములోనికి నడిపించును' యని అన్నాడు. అన్నీ సత్యమైన విషయములనే చెప్పునని చెప్పాడు. అంతేకాక మనిషిగా వచ్చిన దేవుడు మనిషిగానే ప్రవర్తించును. అందువలన మనిషిగా తాను 'స్వయముగా ఏమీ బోధింపక, తాను వినిన సంగతులనే బోధించును' అని అన్నాడు. ఎవరు చెప్పగా వినినవని ప్రశ్నించికొని చూస్తే ఉన్నది ఒక్కడే, వచ్చినవాడు ఒక్కడే కావున చెప్పవలసిన వాడు కూడా ఒక్కడే. అందువలన దేవుడు చెప్పిన విషయములనే బయట కనిపించు మనిషి కూడా చెప్పునని తెలియుచున్నది. దేవుని జ్ఞానము దేవుడే చెప్పవలసి యున్నది. మనుషులు చెప్పలేరు అను మాటకు అనుగుణముగా వినిన విషయములనే చెప్పునని అన్నాడు.

64) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 14, 15 వచనములు.

(14) ఆయన నా వాటిలోనివి తీసుకొని మీకు తెలియజేయును కనుక నన్ను మహిమ పరచును.

(15) తండ్రికి కలిగియున్న వన్నియు నావి. అందు చేత ఆయన నావాటిలగినివి తీసుకొని మీకు తెలియజేయు నని నేను చెప్పితిని.

ఈ వాక్యమును చూస్తే కొంచెము అర్థమయి, కొంచెము అర్థము కాక మనుషులతో దోబూచులాట ఆడినట్లున్నది. ఆయన అనగా క్రొత్తగా వచ్చిన 'సత్యస్వరూపియైన అత్య తాను విన్నవే బోధించునని' చెప్పాడు. అంతలోనే 'నా వాటిని తీసుకొని మీకు తెలియజేయును' అని అన్నాడు. ముందేమో 'నేను చెప్పని వాక్యములు కూడా చెప్పునని' చెప్పాడు. ఇప్పుడేమో 'నా వాటిలోనివే తీసుకొని మీకు తెలియజేయును' అని అన్నాడు. సక్రమముగా చెప్పితేనే అర్థముగాని ప్రజలకు ఇలా తికమక చేసి చెప్పితే సత్యమును గ్రహించుకోగలరా? అని చూస్తే అలా చెప్పుటకు కూడా ఒక కారణము కలదని తెలియుచున్నది. అదేమనగా! దేవుని జ్ఞానమును తెలియాలను వారికే తన జ్ఞానము అర్థము అగునట్లు, జ్ఞానము మీద శ్రద్ధ లేనివానికి అర్థము కానట్లు ఇలా తికమక చేసి చెప్పుచున్నాడని అర్థమగు చున్నది. ఏసును మహిమపరచుటకు రాబోయే ఆదరణకర్త ఏసు చెప్పిన విషయములనే చెప్పునని అన్నాడు. అంతలోనే "తండ్రికి కలిగియున్న వన్నియు నావేయని" చెప్పాడు. తండ్రి యనగా దేవుడు అయిన పరిశుద్ధాత్మ యని అర్థము. దేవుడు చెప్పు జ్ఞానమంతయూ నాదేయని, నా వాటినే వచ్చిన ఆయన చెప్పునని చెప్పుట చేత పరిశుద్ధాత్మయే ఏసు అనియు, ఏసే పరిశుద్ధాత్మయనియు తెలియుచున్నది. 'నేనే దేవున్ని' అనకుండా ఇంకొక విధముగా 'దేవుని మాటలన్నీ నావేయని' చెప్పడమైనది.

65) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 16వ వచనము.

(16) కాంచెము కాలమైన తరువాత మీరికే నన్ను చూడరు.
మరి కాంచెము కాలమునకు నన్ను చూచెదరని చెప్పెను.

ఏను తన శిష్యులతో కొంతకాలము తర్వాత 'మీరికే నన్ను చూడరు' అని అన్నాడు. ఆ మాటకు అర్థము ఆయన ప్రజల మధ్యలో లేకుండా పోవునని, అందువలన ఆయన కొంతకాలమైన తర్వాత కనిపించడని అర్థమగుచున్నది. 'మరికొంత కాలమైన తర్వాత నన్ను చూచెదరని' చెప్పాడు. ఏను తాను ఏనుగా కనిపించడని, ఏను శరీరమును వదిలిపోవుననీ అందువలన ఆయనను చూడలేరని అర్థమగుచున్నది. అయితే వెంటనే కొంత కాలము తర్వాత తిరిగి నన్ను చూచెదరని చెప్పడములో అర్థమేమో తెలియక తలపట్టుకోవలసిందే. 'నేను కనిపించకుండా పోవుదునని' చెప్పిన తర్వాత 'తిరిగి నన్ను చూస్తారు, నేను కనిపిస్తాను' అనడములో ఆయన కొంత కాలము ఎక్కడయినా దాచిపెట్టుకొని కొంత కాలము తర్వాత బయటికి వచ్చి కనిపించునాయని కొందరు అడుగగలరు. ఏను ఇంతకుముందు కూడా "నేను పోతాను, నేను పోవనిదే క్రొత్తగా వచ్చు ఆదరణకర్త మీవద్దకు రాడు. నేను పోయి ఆయనను పంపుదును" అని అన్నాడు. సరే! అదే మాటప్రకారము ఏను పోయాడు అనుకొందాము. అందువలన కొంత కాలమైన తర్వాత నేను కనిపించను అన్నాడు. వచ్చే ఆదరణకర్త కూడా ఏసే అగుట వలన కొంతకాలము తర్వాత నన్ను చూడగలరు అని అన్నాడు. పోయేవాడు, తిరిగివచ్చేవాడు ఇద్దరూ ఒక్కరేయని చెప్పితే పై వాక్యమునకు అర్థము సరిపోవునుగానీ, పోయేవాడు అయిన ఏను, వచ్చేవాడయిన ఆదరణకర్త ఇద్దరూ ఒక్కరేయనీ, అందువలన ఎవరిని చూచినా ఒక్కనిని

చూచినట్లే యగుననీ, అందువలన ఏను పై వాక్యమును చెప్పాడని తెలియుచున్నది.

66) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 17, 18, 19, 20, 21, 22, పఠనములు.

(17) అప్పీడే ఆయనే శిష్యులలో కాండరు కాంచెము కాలమైన తర్వాత నన్ను చూడరు. మరి కాంచెము కాలమునకు నన్ను చూచెదరు. నేను తండ్రివద్దకు వెళ్లుచున్నా ననియు ఆయనే మనతో చెప్పిచున్న మాట ఏమిటని ఒకనితో మరియొకరు చెప్పకానిరి.

(18) కాంచెము కాలమని ఆయనే చెప్పిచున్నదేమిటి? ఆయనే చెప్పిచున్న సంగతి మనకు తెలియదని చెప్పకానిరి.

(19) వారు తన్ను అడుగకారుచుండిరని ఏను ఎరిగి వారితో ఇట్లనెను. “కాంచెము కాలమైన తర్వాత మీరు నన్ను చూడరు. మరికాంచెము కాలమునకు నన్ను చూచెదరని నేను చెప్పిన మాటను గూర్చి మీరు ఒకనితో ఒకడు ఆలోచించు కానుచున్నారా?”

(20) మీరు ఏడ్చి వ్రలాపింతురుగానీ లోకము సంతోషించును. మీరు దుఃఖింతురుగానీ మీ దుఃఖము సంతోషమగునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పిచున్నాను.

(21) స్త్రీ వ్రసించునప్పడు ఆమె గడియ వచ్చెను గనుక ఆమె వేదన పడును. అయితే శిశువు పుట్టగానే లోకమందు నరుడు ఒకడు పుట్టినను సంతోషము చేత ఆమె ఆవేదనను మరి జ్ఞాపకము చేసుకొందు.

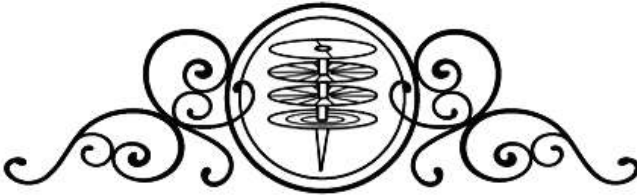
(22) అటువలె మీరును ఇప్పడు దుఃఖపడుచున్నారు గానీ మిమ్ములను మరల చూచెదను. అప్పడు మీ హృదయము సంతోషించును. మీ సంతోషమును ఎవడునూ మీవద్దనుండి తీసివేయడు.

ఇక్కడ చెప్పిన ఆరు వాక్యములను చూస్తే ఏను కొంచెము కాలమైన తర్వాత “మీరు నన్ను చూడరు. మరి కొంచెము కాలమునకు నన్ను చూచెదరని” చెప్పినమాట అక్కడి ప్రజలకు అర్థము కాకపోగా అది గ్రహించిన ఏను వారి అనుమానమును లేకుండా చేయుటకు ప్రసవించు స్త్రీని ఉపమానముగా చెప్పి ఆమెవలె మీరు కూడా తిరిగి నేను మీవద్దకు వచ్చానని చెప్పాడు. నేను లేకుండా పోవుట మీకు కొంత బాధ అయినా తర్వాత నా రాకతో ఆ బాధను మరచిపోవుదురని ఏను అక్కడున్న వారితో చెప్పాడని పై వాక్యములలో తెలియుచున్నది.

67) యోహాన్ సువార్త, 16వ అధ్యాయము, 25వ పాఠము.

(25) ఈ సంగతులు గూఢార్థముగా మీతో చెప్పితిని. అయితే ఎన్నడును గూఢార్థముగా మీతో మాటలాడక తండ్రిని గూర్చి స్పష్టముగా తెలియజెప్ప గడియ వచ్చుచున్నది.

ఇంతకుముందు చెప్పిన వాక్యములు నిగూఢముగా యున్నవని, మనుషులు వాటిని అర్థము చేసుకోలేక తికమకపడిపోవుదురని చెప్పి యున్నాము. అదే మాటనే ఏసు చెప్పుచూ తాను నిగూఢముగా అర్థము కాకుండా చెప్పినది నిజమేనని ఒప్పుకొనుచూ “రాబోవు కాలములో నేను అలా చెప్పను. మీకు ప్రతీదీ స్పష్టముగా తెలియునట్లు చెప్పుదును” అని అన్నాడు. వాస్తవముగా ఈ వాక్యము కూడా నిగూఢముగానే యున్నదని చెప్పవచ్చును. నేను కొంత కాలమునకు పోవుచున్నానని తర్వాత పరిశుద్ధాత్ముతో కూడిన ఆదరణకర్త వచ్చుననీ, ఆయన ప్రతీదీ విశదపరచి చెప్పునని చెప్పిన ఏసు, నేను పోనిదే ఆదరణకర్త రాడని చెప్పిన ఏసు, నా పోకడ మీకు బాధగా యున్నా, తర్వాత వచ్చినవానిని చూచి సంతోషపడుదు రని చెప్పిన ఏసు, “ఇప్పుడు కూడా నేను ఇంతవరకు నిగూఢముగా చెప్పాను. తిరిగి నేను వచ్చిన తర్వాత అన్నిటినీ అర్థమగునట్లు స్పష్టముగా తెలియ జేతును” అని అంటున్నాడు. ఈ మాటలను బట్టి వచ్చేవాడు వేరొక ఆదరణకర్తనా లేక ఈయనే తిరిగి వస్తాడా? యను అనుమానము కల్గుచున్నది. ఇక్కడ ఈ వాక్యము కూడా సందిగ్ధమునే కలుగజేయుచున్నది.

యోహాన్ ప్రకటన గ్రంథము

14) యోహాన్ ప్రకటన, 9వ అధ్యాయము, 4, 5, 6 వచనములు

(4) నానీక్షయందు దేవుని మొదలైన మనుష్యులకే తప్ప భూమిపైనున్న గడ్డికైనను, ఏ మ్రొక్కలకైనను మరి ఏ వ్యక్తమునకైనను పోని కలుగ చేయకూడదని వాటికి ఆజ్ఞ ఇయ్యబడెను.

(5) మరియూ వారిని చంపుటకు అధికారము ఇయ్యబడలేదు గానీ, ఐదు నెలల వరకు బాధించుటకు వాటికి అధికారము ఇయ్యబడెను. వాటి వలన కలుగు బాధ తేలు మనుష్యుని కుట్టినప్పడుండు బాధవలె ఉండును.

(6) ఆ దినములలో మనుష్యులు మరణమును వెదుకుదురు గానీ అది వారికి దారకనే దారకదు. చావలె నని ఆశపడుదురు గానీ మరణము వారి వద్ద నుండి పారి పోవును.

ఈ వాక్యములకంటే ముందున్న మూడవ వాక్యములో ఇలా గలదు.

(9-3) “పొగలో నుండి మిడుతలు భూమిమీదికి వచ్చెను. భూమిలో యుండు తేళ్లకు బలమున్నట్లు వాటికి బలము ఇయ్యబడెను” అని చెప్పియున్నారు. పొగ నుండి మిడుతలు వచ్చెను అన్నారు. ఇక్కడ పొగ అనగా కట్టెలు మండుట వలన వచ్చు పొగలాంటిది కాదు. చలికాలము

ఉదయము వేళ సూర్యుడు కనిపించకుండా ఆకాశములో నిండుకొను పొగమంచులాంటి మేఘము అని తెలియవలెను. అటువంటి మేఘము సూర్యరశ్మి తగ్గి చీకటివలెయుండును. పొగమేఘము యొక్క మసక చీకటి నుండి మిడుతల గుంపులు వచ్చును. మిడుతలు గుంపులు గుంపులుగా సైన్యమువలె భూమిమీదికి వచ్చుట చేత వాటిని 'మిడుతల దండు' అని పూర్వము అనెడివారు. ఉన్నట్లుండి వచ్చు మిడుత దండులు ఎక్కడి నుండి పుట్టు కొస్తున్నవో ఎవరి అంచనాకు తెలియదు. వాస్తవముగా మిడుత దండులు ఆకాశములోనున్న మేఘము నుండి వచ్చుచున్నవి. పొగలాంటి మేఘము నుండి వచ్చు వాటి పుట్టుక ఎవరికీ తెలియదు. అవి ఎక్కడ పుట్టాయో, ఎక్కడ పెరిగాయో తెలియకుండా మాయవలె అవి శూన్యములో గల పొగనుండి వచ్చుచున్నవి. అలా వచ్చునవి కొన్ని వందలు, కొన్నివేలు, కొన్ని లక్షల సంఖ్యలో కూడా ఉండవచ్చును.

అలా వచ్చిన మిడుత దండులో మనుషులను పీడించు అనేక రోగములు ఉండును. అంతేకాక అవి చూచేదానికి మిడుతలే అయినా దేవుడు పంపిన దూతల సైన్యముగా యున్నవి. మానవులను పీడించుటకు దేవుడు ఆ మిడుతల దండుకు ఆజ్ఞ ఇచ్చియున్నాడు. దేవుడు ఇచ్చిన ఆజ్ఞతో మిడుతల సైన్యము మనుషుల మీద వాటి ప్రభావమును చూపు చుండును. అవి కనిపించని చోటినుండి వచ్చినట్లు కనిపించక యుండి, అవి మనుషులను కాటువేయగలవు. రోగముల రూపములో శరీరములో దూరి మనుషులను బాధించగలవు. భూమిలో తేళ్లకున్నంత విష బలము వాటికి దేవుడు ఇచ్చాడు. మనుషులు పాప బాధలను అనుభవించుటకు కనిపించని లోకము నుండి కనిపించే లోకములోనికి వచ్చిన మిడుతల దండు వలన మనుషులు అనేక బాధలు పడవలసి యున్నది. భూమిమీద గల మనుషులకు తప్ప గడ్డికిగానీ, మ్రొక్కలకుగానీ, వృక్షములకుగానీ హాని

కలిగించకూడదని మిడుతల దండుకు ఆజ్ఞ ఇవ్వబడెను. సామాన్యముగా మిడుతలు అంటే గడ్డికి, మ్రొక్కలకు, వృక్షములకు హాని చేయునవని అనుకొంటారు. అయితే ఈ మిడుతల దండు మనుష్యులకు తప్ప గడ్డికి, మ్రొక్కలకు, వృక్షములకు హాని కలుగ చేయవని వాక్యము వలన తెలియుచున్నది. వాటి పుట్టుక ఏమి, వాటి ఆహారమేమి, యని తెలియని మనుషులకు వాటి పని ఏమి? అని కూడా తెలియదు.

అయితే ఇక్కడ చెప్పిన నాలుగు వాక్యములను బట్టి మిడుతల రూపములో యున్న దేవదూతల దండు (సైన్యము) కేవలము మనుష్యులను బాధించుటకే యని వాక్యము వలన తెలియుచున్నది. మిడుతల రూపములో వచ్చిన దేవదూతల సైన్యమునకు మనుషులను ఐదు నెలల వరకు బాధించు అధికారము కలదు గానీ, మనుష్యులను చంపు అధికారము వాటికి ఇవ్వబడలేదు. మిడుతలు కనిపించక కాటువేస్తే అవి రోగ రూపములో తేలు మనుష్యుని కుట్టినప్పుడుండు బాధవలె ఉండును. మనిషి కర్మనుబట్టి చిన్న బాధ నుండి తేలు విషము బాధ యున్నంత బాధ వరకు ఉండవచ్చును. అయితే ఆ బాధనుండి తప్పించువారు ఎవరూ లేక తప్పక అనుభవించవలసి యుండును. బాధ ఎక్కువయినప్పుడు, బాధను భరించలేక మనుషులు చావును కోరుకొందురని వాక్యములో చెప్పియున్నారు. అయితే వారు బాధపడవలసిందేగానీ చావు వారి దగ్గరకు రాకుండా దూరము పోవునని కూడా చెప్పారు. ఎందుకనగా! దేవదూతలయిన మిడుతల బాధలు మనుషులు అనుభవించవలసినవే గానీ, వారిని చంపుటకు అధికారము ఇవ్వబడలేదని ముందే వాక్యములో చెప్పారు.

కనిపించని పొగ మేఘము నుండి వచ్చిన మిడుతలు వందమార్లు వస్తే ఒకమారు కనిపించును. కనిపించని విధముగా వచ్చి వాటి ప్రభావమును అనేక రకములుగా మనుషుల మీద చూపుచుండును. వాటి

వలన రోగము రూపములోగానీ, మరి ఏ రూపములో గానీ హాని కలుగ వచ్చును. వాటివలన కలుగు హాని మనుషులకే యని తేల్చి చెప్పబడి యున్నది. హాని అనగా అది ఏ రూపములోనయినా ఉండవచ్చును. వచ్చిన హాని వలన మనిషి బాధపడునని వాక్యములో చెప్పారు. ఆజ్ఞ ఇవ్వబడిన వాటి నుండి కలుగు బాధ వలన మనిషి మరణమును వెదకును గానీ, అది వారికి దొరకనే దొరకదు అని చెప్పారు. భరించలేని బాధవలన చావవలెనని ఆశ పడినా, వారి నుండి మరణము దూరముగా పారిపోవును. ఈ విధముగా ప్రజల యెడల దేవుడు పంపిన 'కనిపించని మిడుతలు' అను దూతల నుండి కనిపించు అనేక బాధలు మనుషులకు కలుగుచున్నా మనిషి బాధలను అనుభవించుచూ ఆ బాధలకు కారణము ఏమిటి? యని కొంతయినా ఆలోచించడము లేదు. దేవుని వాక్యముల వలన బాధలనుండి బయటపడడము లేదు.

ప్రపంచములో లేని రోగములు వచ్చి చేరుతున్నవంటే అవి ఎక్కడ నుండి పుట్టుకొస్తున్నవని మనిషి ఆలోచించడము లేదు. ఒక క్రొత్త రోగము వస్తే అది క్రొత్తదని తెలియుటకు కొంతకాలము పట్టితే, దానికి మందును కనిపెట్టే దానికి మరికొంతకాలము పట్టుతుంది. చివరకు క్రొత్త రోగమునకు మందు కనిపెట్టిన సంవత్సరమునకే మరియొక అంతుచిక్కని సరిక్రొత్త రోగము వచ్చి మనుషులలో చేరుచున్నది. ఇట్లు కొన్ని రోగములు వస్తూ యుంటే, అసలుకు రోగము కానటువంటి బాధలు మనుషులను అనుభవింప జేయుచున్నవి. రోగ నిర్ధారణకు దొరకని ఎన్నో వ్యాధులు, బాధలు గలవు. కనిపించని శక్తుల వలన కొన్ని బాధలు కల్గుచున్నవని కొందరికి తెలిసినా, వాటిని ఎలా ఎదుర్కోవాలో ఎవరికీ తెలియదు. సూక్ష్మరూపములో కనిపించక యున్న దూతల వలన కల్గు బాధలను, రోగములను తెలియలేక మూగగా అనుభవించడము తప్ప వేరే మార్గము లేదు. **ఇటువంటి బాధలన్నిటి**

నుండి తప్పించుకోవాలంటే, దేవుడు తన దూతలకు చెప్పినట్లు మనుషులు దేవునికి, దేవుని శక్తికి గుర్తుగాయున్న దేవుని ముద్రను ధరించడము ఒక్కటే ఉపాయము. దేవుని ముద్ర ధరించని వారినే వీడించమని తన దూతలకు దేవుడు ఆజ్ఞాపించియున్నాడు. కనుపించు మిడుతలుగా యున్నవి గడ్డికి, మ్రొక్కలకు, వృక్షములకు హాని అని అందరూ అనుకొనినా, వాక్యములో “నాసక్లయందు దేవుని ముద్ర ధరించని వారిని మాత్రమే బాధించమని దేవుడు కనిపించని మిడుతల రూపములో యున్న తన దూతలకు ఆజ్ఞ ఇచ్చినట్లు కలదు.” దేవుని ముద్ర గురించి అంతిమ దైవగ్రంథములో సూరా 5, రెండవ ఆయత్యందు, అలాగే సూరా 22, 32వ ఆయత్యందు చెప్పియున్నారు. ప్రథమ దైవ గ్రంథమయిన భగవద్గీతలో అక్షర పరబ్రహ్మ యోగమున దేవుని ముద్రను సూచాయగా చెప్పియున్నారు. మా రచనలలోని “దేవుని ముద్ర” యను గ్రంథమున దేవుని ముద్ర ఎలా ఉంటుందో సవివరముగా చెప్పియున్నాము. ఇతరులు చెప్పినది మేమెందుకు వినాలి? అని అనుకోకుండా ఇప్పటికయినా దేవుని మీద విశ్వాసము కల్గి, దేవుని ముద్రను ధరించండి. దేవుడు, దేవుని ముద్ర ఒక మతమునకు సంబంధించినది కాదు. మూడు దైవ గ్రంథములలో చెప్పబడిన దేవుని ముద్రను ధరించకపోతే కలుగు విపత్తును గురించి బైబిలు గ్రంథములో ‘ప్రకటనలు’లో చెప్పియున్నా, క్రైస్తవులు దేవుని ముద్రను ధరించక దానికి దూరముగా ఉండడము అజ్ఞానముకాక ఏమగును, దేవుని విశ్వాసములోని లోపము కాక మరి ఏమగును. **నా మాట విని అన్ని మతముల ఇంతవరకు తెలియని ‘దేవుని ముద్ర’ను ధరించండి. బాధల నుండి ‘రక్షణ’ పొందండి.**

❧ సమాప్తము ❧

మూడు వ్రేళ్లు

ఏను చిత్రపటములు అరుదుగా అప్పుడప్పుడు ఎక్కడయినా కనిపించుచుండును. అప్పుడు ఏను చిత్రమును గమనించితే 'ఆయన కుడి చేతితో చూపుతున్న మూడు వ్రేళ్లు' ముఖ్యముగా కనిపించును. ఏను తన జీవిత కాలములో దాదాపు మూడు సంవత్సరములు దైవ జ్ఞానమును చెప్పిపోయాడు. ఆయన పోయిన తర్వాత కూడా ఆయన చిత్ర పటములో ప్రజలకు జ్ఞానమును బోధించినట్లే కనిపించుచున్నాడు. ఎవరి కళ్లకు ఎట్లు కనిపించినా, నా కళ్లకు కనిపించిన దృశ్యములో నా బుద్ధి గ్రహించుకొన్నది ఆయన చెప్పిన జ్ఞానములో సారాంశమైన వాక్యము తెలియుచున్నది. ప్రథమ దైవగ్రంథములో క్షరుడు, అక్షరుడు, పురుషోత్తముడు అని దేవున్ని ముగ్గురిగా చెప్పినట్లు, అంతిమ దైవగ్రంథములో "త్రోలబడే వాడు, త్రోలేవాడు, సాక్షిగాయున్నవాడు" అని దేవున్ని ముగ్గురిగా చెప్పినట్లు, ద్వితీయ దైవగ్రంథములో "కుమారుడు, తండ్రి, పరిశుద్ధాత్మ"యని చెప్పి యున్నారు. దేవుని మూడు అంశములను భగవద్గీత, బైబిలు, ఖుర్ఆన్ లో ఒకే జ్ఞానముగా చెప్పియున్నారు. మూడు దైవగ్రంథములలోను అతి ముఖ్యమైన జ్ఞానము దేవుని యొక్క మూడు అంశములను తెలియడమే. దేవుని మూడు అంశలు తెలియగల్గిన రోజు, దేవుని జ్ఞానము సంపూర్ణముగా అర్థమయినట్లగును.

అయితే భగవద్గీత చదివిన హిందువులకు క్షరుడు, అక్షరుడనబడు జీవాత్మ, ఆత్మ ఎవరో తెలియలేదు. అట్లే బైబిలులో చెప్పిన కుమారుడు, తండ్రి యను ఇద్దరు ఎవరో క్రైస్తవులకు తెలియడము లేదు. అదే విధముగా

త్రోలబడేవాడు, త్రోలేవాడు ఎవరో ముస్లీమ్లకు తెలియలేదు. నేను వ్రాసిన భగవద్గీతలో శరీరములోని నాశనము అయ్యేవాడు, నాశనము కానివాడు అయిన జీవుడు, దేవుడు ఎవరో హిందువులకు తెలియదని చెప్పాను. అట్లే నేను వ్రాసిన బైబిలు వాక్యములలో కుమారుడు, తండ్రి యనబడు ఇద్దరు కుమారుల వివరము క్రైస్తవులకు తెలియదని చెప్పాను. అట్లే నేను వ్రాసిన ఖుర్ఆన్‌లో “వజ్ర వాక్యములు” అను గ్రంథములో ఇద్దరు అల్లాహ్‌లను గురించి ముస్లీమ్లకు తెలియదని చెప్పాను. మూడు మతముల వారికి వారి గ్రంథములలోని ముఖ్య సారాంశమైన దేవుని యొక్క ముందు రెండు భాగములను గురించి ఏమాత్రము తెలియదు. అందరికీ తెలిసినది ‘దేవుడు’ అనుమాట మాత్రమే. అందరూ వారికి తెలియకుండానే మూడవ భాగమైన భగవద్గీతలో పురుషోత్తమునిగా యున్న వానిని, బైబిలులో పరిశుద్ధాత్ముని, ఖుర్ఆన్‌లో సాక్షిగాయున్న అల్లాహ్‌ను ఆరాధించుచున్నారు. అన్ని ఆరాధనలకు, అన్ని ధర్మములకు అతీతుడైన మూడవవాడైన దేవున్ని ఆరాధించడము సరియైన పనికాదు అని దేవుడే చెప్పాడు. అయినా అందరూ “ఏ అక్కర లేని దేవున్ని” ఆరాధించుచున్నారు. ఆయనకు మన ఆరాధనలు అక్కర లేదనీ, మనకు తెలియకపోవడము మనుషుల అజ్ఞానమేయని చెప్పవచ్చును.

ఇప్పుడు క్రైస్తవుల విషయానికి వస్తే వారి గ్రంథములో చెప్పిన “ఇద్దరు కుమారుల” విషయము వారికి తెలియకుండా పోయినది. కుమారులని చెప్పితే వారు ‘ఒక్కడే కుమారుడు’ అని అంటున్నారు. ఇద్దరు కుమారుల జ్ఞానము కొద్దిమాత్రము కూడా తెలియదు. శాశ్వత కుమారుడు, తాత్కాల

కుమారుడు అను ఇద్దరు కుమారులున్నారని తెలియకుండా పోయినది. వారినే కుమారుడు, అద్వితీయ కుమారుడు అని రెండు విధములు బైబిలు గ్రంథములో చెప్పియున్నా ఎవరు కుమారుడో, ఎవరు అద్వితీయ కుమారుడో ఏమాత్రము తెలియకుండా పోయినది. ఏ మతములో ఏ మనిషికయినా తండ్రియైన దేవుడు, తాతయైన దేవుడు ఇద్దరు దేవుళ్లున్నారని తెలియదు. ఉన్న సత్యమును శాస్త్రబద్ధముగా గ్రంథములో చూపించినా, అర్థమయినా నమ్మలేని స్థితిలో కొందరుండగా, కొందరు అర్థముకాని స్థితిలో ఇద్దరు దేవుళ్లు లేనే లేరని అంటున్నారు. ఉన్నది ఒకే దేవుడేయని అంటున్నారు. దైవ గ్రంథములలో కూడా మీరు ఆరాధించవలసిన దేవుడు ఒక్కడేయని చెప్పియున్నారు. అయితే ఆ ఒక్క దేవుడు తండ్రినా, తాతనా యని తెలియకుండా పోయినది.

దైవజ్ఞానము కొంత తెలిసినవారు, దైవ గ్రంథములను చదివిన వారు వారికి అర్థమయిన దారిలో ఒక్క దేవున్నే ఆరాధించుచున్నా, ఆరాధించవలసిన తండ్రి దేవున్ని వదలి, ఆరాధించకూడని తాత దేవున్ని ఆరాధించుచున్నారు. తండ్రి దేవుడు, తాత దేవుడు అంటే అదేదో క్రొత్త ప్రపంచములోని మాటవలె కనిపించుచున్నది. ఆ విషయము తమ తమ దైవగ్రంథములలో యున్నదని తెలియలేకపోవుచున్నారు. వారికి సత్యసమేతమైన జ్ఞానము అర్థము కాకపోవడమేకాక తమకు సత్యమును చెప్పిన వారిమీదికి ఎదురు తిరిగి నీవు చెప్పినది జ్ఞానమే కాదంటున్నారు. ఇప్పుడు నేను వ్రాసిన బైబిలు సమాచారములోయున్న మనిషి కుమారుడు, దేవుని కుమారుడు అను ఇద్దరు కుమారులు గలరని, వారిని వదలి తాత స్థానములోయున్న

పరిశుద్ధాత్మును ప్రార్థించకూడదు, ఆరాధించకూడదు అని చెప్పితే ఇన్ని రోజులు పరిశుద్ధాత్మును దేవుడని చెప్పుచూ, దేవుడిని ఆరాధించువారికి అర్థము కాని స్థితి ఏర్పడినది. ఏను తన బోధలలో ఇద్దరు కుమారులను, పరిశుద్ధాత్మ యొక్క స్థితిని గొప్పగా బోధించియుండడమే కాక ఆయన పోయిన తర్వాత కూడా ఆయన చిత్రపటములో “ఇద్దరు కుమారులను వారికి తండ్రియైన పరిశుద్ధాత్మును” గురించి చెప్పినట్లే తన చేతి వ్రేళ్ల ద్వారా చూపిస్తున్నట్లు కనపడుచున్నది. ఏను కుడి చేతిని ఎత్తి చూపుతూ చూపుడు వ్రేలును, దాని ప్రక్కన గల వ్రేలును కలిపి రెండు వ్రేళ్లను చూపుచున్నాడు. అట్లే ఆ రెండు వ్రేళ్ల ప్రక్కన క్రింది భాగములో యున్న బొటనవ్రేలిని కూడా చూపుచున్నాడు. ఈ విధముగా చూపడములో బొటనవ్రేలిని పరిశుద్ధాత్ముగా చెప్పినట్లు నా బుద్ధికి గ్రాహితమగుచున్నది. బుద్ధికి గ్రాహితశక్తిని ఇచ్చువాడు దేవుడే అగుట వలన సత్యమైన జ్ఞానము ప్రకారము, పరిశుద్ధాత్మ తర్వాత తండ్రి, కుమారుడుగా యున్న ఇద్దరిని రెండు వ్రేళ్లతో చూపుచున్నాడు. ఆ రెండు వ్రేళ్లు తండ్రి, కొడుకును చూపిస్తున్నట్లున్నా ఇద్దరు కుమారులుగా తెలియునట్లు చేశారు. వారే శాశ్వత, అశాశ్వత కుమారులని తెలియుచున్నది. ఈ ‘ఇద్దరు కుమారులు తెలియనిదే పరిశుద్ధాత్మ తెలియబడడు’ అని గ్రంథము యొక్క సారాంశములో తెలిసినది. మానవ సమాజము మొత్తానికి తెలియవలసిన ఆధ్యాత్మిక రహస్యము “ఇద్దరు కుమారుల విషయమే” యని ప్రతి మనిషి తెలియవలెను. ఈ విషయమును గుర్తు చేస్తున్నట్లు ప్రక్కపేజీలోగల ఏను చిత్రములోని ఆయన మూడు వ్రేళ్లను చూడండి.

శుభ శుక్రవారమా - అశుభ శుక్రవారమా

మనిషికి సంతోషము కలుగు సంఘటనలు, దుఃఖము కలుగు సంఘటనలు కొన్ని జీవితములో వచ్చుచుండును. సంతోషములో వికాసమును కల్గియుండడము, దుఃఖములో కృంగిపోయి ఉండడము జరుగుచుండును. దుఃఖమున్నప్పుడు అన్నపాణీయముల మీద కూడా ధ్యాస ఉండదు, ఆహారమును తీసుకోడు. అదే సంతోష సంఘటనలో మంచి ఆహారమును తీసుకోవడము, మంచి దుస్తులు ధరించడము జరుగుచుండును. 'నరకాసుర వధ' జరిగిన దినములో దుర్మార్గుడు చనిపోయాడు, చంపబడ్డాడు అని టపాకాయలు కాల్చి, దీపావళి పండుగ చేసుకోవడము జరుగుచున్నది. పూర్వము ఏసును న్యాయస్థానములో నిలబెట్టి, ఆయనకు మరణశిక్ష అమలు చేయించిన శాస్త్రులు, పరిశయ్యులు, పండితులు అయిన వారు తమకు పోటీగా యున్న ఏసు చనిపోయినందుకు సంతోషించి, ప్రతీ సంవత్సరము ఏసు చనిపోయిన శుక్రవార దినమును శుభ శుక్రవారముగా లెక్కించి పండుగ చేసుకొనెడివారు. ఆ దినము వారికి సంతోషకరమైన దినము అగుట వలన అలా పండుగ కార్యమును చేయుచుండిరి. అప్పటి నుండి ఇప్పటి వరకు ఆ పండుగ 'శుభ శుక్రవారము' అను పేరుతో జరుగుచూనే యున్నది.

ఏసు గొప్పతనము తెలియని మొదటి రోజులలో శాస్త్రులు, పండితులు పండుగ చేసుకోవడము చూచి మిగతా వారందరూ పండుగ చేసుకొనేవారు. అనాడు ఏసుప్రభువు విలువ, ఆయన జ్ఞానము తెలియని దినములలో అలా జరిగినది. ప్రస్తుత కాలములో ఏసు జ్ఞానమును తెలిసినవారు కూడా ఏసు చనిపోయిన దినమును శుభ శుక్రవారమని చెప్పుకొనుచూ పండుగ చేసుకోవడము జరుగుచున్నది. శుభదినమున

గానీ, మంచి జరిగిన దినమున గానీ సంతోషముతో పండుగ చేసుకోవచ్చును గానీ, ఏను చనిపోయిన దినము ఆయన భక్తులకు బాధాకరమైన దినముగా ఉండి, ఆయన మరణము తలచుకొని దుఃఖించేది పోయి, సంతోషముగా క్రొత్త గుడ్డలు ధరించి, మంచి ఆహారమును తీసుకొంటూ, పండుగ చేసుకోవడమును చూస్తే క్రైస్తవులని పేరుపెట్టుకొని, ఏసే మా దేవుడని చెప్పువారు ఆ పనిని చేయడము ఆశ్చర్యముగా ఉన్నది.

వాస్తవముగా ఏను చంపబడిన ఆ దినమును 'అశుభ దినము'గా తలచి, బాధను వ్యక్తము చేస్తూ, ఆహార పాణీయములను తీసుకోకుండా దిగులు పడవలసినది పోయి, సంతోషముగా పండుగ చేసుకొనుచూ, అదేదో శుభకరమైన మంచి దినము అన్నట్లు 'శుభ శుక్రవారము' అని చెప్పు కోవడము నిజముగా వింతగా ఉన్నది కదా! ఏనును ఇంటి దేవునిగా చెప్పుకొనువారు కూడా పండుగ చేసుకొంటున్నారంటే వారికి ఏను యొక్క విలువ తెలియదని చెప్పక తప్పదు. నిజముగా ఏనును గొప్పగా ఆరాధించు వారు ఆ దినమును అశుభ శుక్రవారముగా లెక్కించవలెను. విచక్షణ లేకుండా ప్రవర్తించు ప్రజలకు బోధకులయినవారు అశుభ శుక్రవారమును గురించి బోధించి ఎవరూ పండుగ చేసుకోకుండా చెప్పవలసిన బాధ్యత బోధకులకు గలదు. చచ్చిన రోజుకు, పుట్టిన రోజుకు తేడా తెలియక బ్రతుకువారికి దేవుని జ్ఞానములోని ఔన్నత్యము కూడా ఏమీ తెలియదు. మన ఇంటిలో కుటుంబ పెద్ద చనిపోతే ఆ కుటుంబములోని వారందరూ ఏడ్చి బాధపడుదురు. అటువంటప్పుడు ఇంటిలోని వారికంటే ఎక్కువ గౌరవించవలసిన ఏను చనిపోయినప్పుడు దానికొరకు ఇంటి యజమాని కంటే ఎక్కువ బాధపడవలసి యుండును. అట్లు బాధపడక, శుభ దినమని చెప్పుచూ పండుగ చేసుకోవడము పెద్ద తప్పు చేసినట్లగును. "తల్లి తండ్రుల

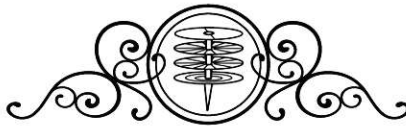

నయిననూ, భార్యాపిల్లలనయిననూ, అన్నతమ్ములనయిననూ నా కంటే ఎక్కువ ప్రేమించువాడు నా దయకు పాత్రుడు కాడు” అని ఏను చెప్పి యుండగా, ఇంటిలోని వారు చనిపోయినప్పుడు వారి కొరకు ఏడ్చినవారు, ఏను మరణమునకు బాధపడక పండుగ చేసుకొంటే ఏను దయకు పాత్రులు ఎలా కాగలరు? అందువలన ఇప్పటినుండయినా అందరూ చెప్పుకొను శుభ శుక్రవారమును, అశుభ శుక్రవారముగా చెప్పుకొందాము. ఆ దినమును మిక్కిలి చెడు దినముగా భావించి, పండుగ చేసుకోక దుఃఖములో మునిగి యుండడము వలన ఏనును గౌరవించినట్లగును. అలా కాకపోతే “పెదవులతో గొప్పగా చెప్పుకొని, హృదయములో దూరముగా పెట్టి నట్లగును.” నీవు ఏనును గౌరవిస్తే, ప్రేమిస్తే, ఆరాధిస్తే, ప్రార్థిస్తే శుభ శుక్రవారమును అశుభ శుక్రవారముగా చెప్పి ప్రచారము చేసి, అందరికీ అర్థమగునట్లు చేయుము. అప్పుడే నీవు ఏనుకు నిజమైన భక్తుడవు అవుతావు. శుభ శుక్రవారమును వదలి వేయడము వలన నీకు ఏమీ చెడు జరుగదు, మంచే జరుగుతుంది.

ఇట్లు

త్రిమత ఏకైక గురువు

శ్రీ.శ్రీ.శ్రీ ఆచార్య వ్రీభాగధానంద యోగీశ్వరులు

అసత్యమును వేయిమంది చెప్పినా, అది సత్యము కాదు,
సత్యమును వేయిమంది కాదనినా, అది అసత్యము కాదు.

ముందుగా స్వామికి సభనయ సాష్టాంగ ప్రణామములు....

జై శ్రీరామ! నా పేరు పిట్టల తిరుమలేశ, వయస్సు 36, ఊరు నల్గొండ జిల్లా, తెలంగాణ, వృత్తి ఉద్యోగము, కులం ముదిరాజు (బోయ కులం), మతం హిందూమతము, తండ్రి వృత్తి మొదట వ్యయసాయం తర్వాత రిక్షా డ్రైవర్లు, తల్లి వృత్తి పండ్లు అమ్మేది, ప్రపంచ చదువు MSc, BEd (Mathematics).

అయ్యా! నా ఆధ్యాత్మిక పరిచయం కొంతైనా ఈ సమాజానికి మేలు చేస్తుందనే ఉద్దేశ్యముతో ఈ లేఖను మీకు వ్రాయవలసి వస్తున్నది. మీ రచన అయిన “ద్వితీయ దైవగ్రంథములో రత్న వాక్యములు” అను గ్రంథం చదివిన తర్వాత, ఈ లేఖ రాయాలని అనిపించినది. ఒక హిందూ (ఇందూ) స్వామీజీ గారు ఇలా బైబిలుపై గ్రంథం వ్రాయటం అత్యంత సాహసోపేతమైన చర్యగా సాధారణ మనుషులమయిన మాకు అనిపిస్తుంది. ఎందుకనగా! ఒక స్వామీజీ ‘భగవద్గీత’ వ్రాయవచ్చునుగానీ, ‘బైబిలు’ వ్రాయడమేమిటని ఎవరైనా అనుకుంటారు. అయితే ఇంతకుముందే మీ రచనలయిన భగవద్గీత, ఖురాన్లను చదివీయున్నాను. మీ రచన ద్వారా ప్రస్తుతం బైబిలు జ్ఞానము కూడా తెలుసుకున్నాను. మొత్తానికి మూడు మతముల యొక్క మూడు మూల దైవ గ్రంథములలోని దైవజ్ఞానాన్ని మీ ద్వారానే గ్రహించుకుంటిని. సమాజంలో వున్న ప్రస్తుత స్థితి తెలిసి, ఈ లేఖ ద్వారా మంచి జరగాలనే సదుద్దేశ్యంతో మా అభిప్రాయమును కొంత తెలుపుతున్నాము.

నేను మొదట చదివిన గ్రంథం “త్రైతాకార రహస్యము”. బెర్ముడా ట్రయాంగిల్లోకి వెళ్లిన విమానాలు, ఓడలు ఎందుకు, ఎలా అదృశ్యమవు తున్నాయనే అతి రహస్యమును ఈ గ్రంథం ద్వారా తెలుసుకుని, హాలీవుడ్ సినిమానే తలదన్నే విధంగా వున్న ఆ వింత వాస్తవమును గ్రహించి ఎంతో సంతోషించాను. ఆ తర్వాత “దయ్యాల-భూతాల యదార్థ సంఘటనలు” గ్రంథం చదివి “సూక్ష్మప్రపంచం” గురించి శాస్త్రబద్ధమైన సమాచారం తెలియడంతో పాటు,

దేవుని ప్రభుత్వం, దైవచట్టం ఏ విధముగా ఉన్నాయో అర్థమయ్యి అత్యంత ఆశ్చర్యమునొంది, ఇప్పటికయినా ఇంతటి గొప్ప రహస్యము తెలియజేసినందుకు నా దేవునికి సంతోషంగా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను. తర్వాత “సత్యాన్నేషి కథ”, “శ్రీకృష్ణుడు దేవుడా! భగవంతుడా!!” అను గ్రంథములను చదివితిని. శ్రీకృష్ణుడు దేవుడా, భగవంతుడా గ్రంథములోని సమాచారం ద్వారా ఒక గొప్ప అతి రహస్యం తెలుసుకొని అత్యంత ఆనందభరితుడనయ్యాను. ఇప్పుడు నా జన్మకు గమనం, గమ్యం దొరికింది అని సంతోషంతో శ్రీకృష్ణమందిరం, ప్రబోధాశ్రమం, చిన్నపొలమడ లోని కృష్ణభగవానుని దర్శించుకుని చెప్పనలవిగాని ఆనందం పొందితిని. జూలై 2012 లో ప్రబోధాశ్రమాన్ని దర్శించినప్పటి నుండి ఇప్పటి వరకు మీ ద్వారా వెలువడిన 93 గ్రంథములను, 150కి పైగా ప్రసంగాలలోని దైవజ్ఞాన సమాచారం గ్రహించి, నిత్యం ఆనందంతో పులకిస్తున్నాను.

“దేవాలయ రహస్యములు” గ్రంథం ద్వారా దేవాలయాల విశిష్టత, ప్రత్యేకతను, “ఇందూ సాంప్రదాయములు” గ్రంథం ద్వారా అణగారిపోయిన జ్ఞాన ఆచార సాంప్రదాయాల వాస్తవ అర్థమును, గ్రహించితిని. “మన పండుగలు” గ్రంథం ద్వారా “పండుగ” లోవున్న ‘పండు’ యొక్క ప్రత్యేకత తెలియడమేకాక పండుగల మూల ఉద్దేశాన్ని, మన పెద్దల ముందస్తు ప్రణాళికాబద్ధ ఆలోచనలోని ఆంతర్యమును గ్రహించితిని. ఈ గ్రంథంలో మీరు చెప్పినట్లుగా ముందు ఆధ్యాత్మిక వికాసము తర్వాత వ్యక్తిగత వికాసము, ఆ తర్వాతే సామాజిక వికాసం జరుగుతుందనేది ముమ్మాటికి 100% నిజము. మీ ద్వారా వెలువడిన ప్రతి గ్రంథం ఒక జ్ఞాన గని. ప్రతి బోధ ఒక ధర్మ నిధి. మీ మాటలు మానవ జాతికే కాక సర్వ జీవరాసులకు శ్రేయోదాయకం. ఇది గత ఆరు సంవత్సరాలుగా నేను గ్రహించి, అనుభవించి చెప్తున్న సత్యము.

చక్రవర్తి అంతటి గొప్పవారయిన మీపై కూడా స్వమతం అయిన హిందూమతస్థులే దిగజారుడు మాటలు చెప్పడంతో ఎంతో బాధాభరితు

డనయ్యాను. కానీ వాస్తవ విషయాలు ప్రతి ఒక్కరికి తెలియాలనే తలంపుతో, ఈ లేఖ ద్వారా ప్రజలతో కొంత సమాచారమును పంచుకుంటున్నాను.

శ్రీకృష్ణుని నిజభావమును తెలిపినది **త్రైత సిద్ధాంత భగవద్గీత**. జిబ్రయేల్ (సూర్యుడు) ద్వారా ముహమ్మద్ ప్రవక్తకు చేరిన దైవజ్ఞానమును, ఈ లోకానికి అర్థమగునట్లు చేసినవి స్వామివారి గ్రంథములయిన **“అంతిమ దైవగ్రంథములో జ్ఞానవాక్యములు (704) పేజీలు”, “అంతిమ దైవగ్రంథములో వజ్ర వాక్యములు (736) పేజీలు”,** ఏనుప్రభువు చెప్పిన సువార్తలలోని నిజ జ్ఞానమును చెప్పినది యోగీశ్వరుల వారి గ్రంథం **“ద్వితీయ దైవగ్రంథములో రత్న వాక్యములు (352) పేజీలు)”**.

మత విద్వేషంతో రెచ్చగొట్టే మరుగుజ్జు బుద్ధిగలవారికి, కరుణలేని కర్కోటక మత రాక్షసులకు, పేరులో తప్ప తీరులో లేని అసంపూర్ణ జ్ఞానులయిన మత పిచ్చివారికి, ఆశ్రమం విలువ తెలియని రాక్షస రాజకీయ గణానికి, కులగజ్జితో, మతపిచ్చితో సమాజాన్ని తప్పుతోవ పట్టిస్తున్న అబద్ధపు బోధకులకు, హేతువు తెలియని హేతువాదులకు, సత్యము తెలియని సత్యశోధక సంఘాలకు, దేవుడు, ఆత్మ, పూజ, జ్ఞానం అంటూ సమాజాన్ని మూఢభక్తిలోకి నెట్టివేస్తున్న ప్రపంచ పెద్దలకు నాదొక్కటే విన్నపము, దయచేసి ఒక్కసారి **“త్రైత సిద్ధాంతం”** యొక్క గొప్పతనాన్ని తెలియుటకు స్వామివారి గ్రంథాలతో ఏ ఒక్క గ్రంథమునైనా పూర్తిగా చదివి, అది ఏమి చెప్తున్నదో శ్రద్ధగా బుద్ధితో తెలుసుకోండి. స్వామివారు వ్రాసిన ఒక వాక్యం గమనించండి.

“మతాలు నిషేధము, నిషిద్ధము. కులాలు అహేతుకము, అశాస్త్రీయము. భగవద్గీత, బైబిలు, ఖుర్ఆన్ మూడు ఒకే దైవగ్రంథములోని భాగములే. మీ మనోభావము కుల మతాలకు అతీతమైతే వెంటనే “ప్రబోధ సేవాసమితి”లో సభ్యులుగా చేరండి. దేవుడు మిమ్ములను జ్ఞానులుగా చేయాలని కోరుతున్న... శ్రీశ్రీశ్రీ ఆచార్య ప్రబోధానంద యోగీశ్వరులు”

పై వాక్యమును ప్రవచించటమే కాదు, కులాంతర మతాంతర వివాహాలు చేసి, స్వయం అనుభవంతో ఆచరించి చూపించారు స్వామివారు. అంతటి

గొప్ప స్వామివారిపై మత విద్వేషపు, విషపూరిత రాతలా? మనుషులారా, విచక్షణతో ఒక్కసారి మీకు మీరే ఆలోచించండి.

స్వామివారి గ్రంథాలు వేమన పద్యాలలోని వాస్తవిక దైవజ్ఞానాన్ని తెలియజేశాయి. వీరబ్రహ్మంగారి ఆత్మజ్ఞాన తత్త్వాలలోని నిజ ఆంతర్యమును చెప్పాయి. ఆత్మలింగ శతకంలోని ఆధ్యాత్మిక సమాచారాన్ని సూచించాయి. ఈ లోకానికి తెలియని ఎంతో గొప్ప ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలు, మానవజాతి ఆధ్యాత్మిక అభ్యున్నతికి దోహదపడే దైవజ్ఞాన సమాచారం ఆయన ద్వారానే అందింది. ఆయన గ్రంథాల జ్ఞానాన్ని గ్రహించిన ఎందరో నాస్తికులు ప్రస్తుతం నిజమైన ఆస్తికులు అయ్యారు. మూఢులు సైతం హేతువాదులయ్యారు. మూఢ భక్తులు శాస్త్రీయ విధానంతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రవేత్తలయ్యారు. ఉగ్రవాదులు సైతం మారిపోయి దైవజ్ఞానులయ్యారు.

ఆయన జ్ఞానం తెలుసుకున్న

ఒక హిందువు - నిజమైన ఇందువు (నిజమైన జ్ఞాని)

ఒక క్రైస్తవుడు - వాస్తవ క్రైస్తవుడు (వాస్తవ దైవ విశ్వాసి)

ఒక ముస్లీమ్ - సత్యమైన ముస్లీమ్ (సత్యమైన దైవ విధేయుడు)

ఆయన గ్రంథాలు కర్మ నిర్మూలనా, పాపక్షమాపణా, దేవుని క్షమాశీలత గల దైవజ్ఞాన నిధులు. భక్తి విశ్వాసాలతో ఆయన గ్రంథాన్ని బాధ కలుగజేయు శరీర భాగంపై పెట్టుకున్నా, ఆ బాధకు కారణమయిన కర్మను నాశనం చేసేవరకు, అలాగే ఏ ఆధారం లేకుండా అంటుకుని, మనుషులకు ఉపశమనం కల్పించాయి. ఇది ఆశ్చర్యం కలిగించినా, వాస్తవ అనుభవంతో చెప్పుతున్న కర్ణకఠోర సత్యము.

ఆయన రచనల ద్వారానే ఈ లోకానికి త్రైతాయుగ దేవుని అవతారమయిన 'భగవాన్ రావణబ్రహ్మ' గురించిన వాస్తవం (సత్యము) తెలిసింది. అందరూ బాధితురాలని చెప్పుతున్న సీతాదేవి కూడా పన్నెత్తు మాటతో రావణబ్రహ్మను నిందించలేదు. సీతాపహరణ సమయానికి రావణబ్రహ్మ

వయస్సెంతో ఇప్పటికి కూడా రామాయణం వ్రాసిన ఆర్యులు ఎందుకు చెప్పలేకున్నారు? ఈ ఒక్క ప్రశ్నకు సమాధానం తెలిస్తే రామాయణం యొక్క అసలుసినలైన దాచిన కట్టుకథలు బయటికి వస్తాయి. భార్య అయిన మండోదరి దేవి, మేఘనాధపుత్ర సమేతుడై అశోకవనంలో సీతాదేవిని సందర్శిస్తే, రావణ బ్రహ్మను అనరాని మాటలు అని, దుర్మార్గుడిగా చిత్రీకరించారు ఎందుకు? వృద్ధాప్య వయస్సులో రావణబ్రహ్మ స్వయంవరానికి పోకున్నా, కైలాస శిఖరాన్నే అవలీలగా ఎత్తిచూపిన ఆయన, మనువరాలి వయస్సున్న సీతా స్వయంవరములో శివధనస్సును ఎత్తలేక భంగపడ్డాడా? ఎంతటి సిగ్గుచేటు! పుత్రికా వాత్సల్యంతో సీతాదేవి యోగక్షమానికై, తాకను కూడా తాకకుండా తన శ్రీలంక సుభిక్ష రాజ్యానికి తీసుకువెళితే, ఆయనను కామాంధుడు, మోహవేశుడు అని అబద్ధపు కూతలు కూస్తారా? తాకితేనే మాడిపోతారని చెప్పిన మీరే సీతాదేవిని తీసుకెళ్లి రావణబ్రహ్మ ఏం చేశాడని ఈ కుసంస్కారులు, కొందరు స్వార్థపరులు ఆయనపై ప్రణాళికబద్ధ కుట్రలు పన్నారు? ఇప్పటికయినా ఈ సమాజం వాస్తవ శ్రీరావణాయనాన్ని తెలియాలి. సీత బాధలు తీరడం, భగవాన్ రావణబ్రహ్మ అవతార పరిసమాప్తి వంటి రహస్యములు తెలిసిన మండోదరి దేవి తన రాజ్య ప్రజలకు సీతాదేవి శ్రేయం కోరే ఆమెను లంకకు తీసుకవచ్చాడని చెప్పేదట. గొప్పవారయిన శ్రీ భగవాన్ రావణబ్రహ్మ, శ్రీమతి మండోదరి దేవిల చిత్ర పటమును కనులారా వీక్షించాలని మా అభిలాష.

Face value లేనివారు Facebook లో, You (నీవు) ఎవరో తెలియని వారు YouTube లో అనవసర వ్యర్థ ప్రేలాపనలు ప్రేలి, దైవదూషణ చేసి, యుగయుగాల కర్మను అంటించుకోకండి. వీలయితే వినండి, లేదంటే వినవద్దండి. అంతేగానీ ధర్మం Definition కూడా తెలియని, ధర్మాలు ఎన్నో కూడా తెలియని వారు Public TV ఛానల్ లోకి రారా, బహిరంగ చర్చలకు రారా అంటూ మత ద్వేషాన్ని కక్కకండి.

త్రైత సిద్ధాంతం అనేది అసలైన ప్రమాణం. ఈ కొలబద్దతోనే మిగతా రాద్ధాంతాలను కొలిచేది. మతాల జ్ఞాన విలువ ఏంటో, మతద్వేష స్థాయి

ఏంటో అలాగే దైవజ్ఞానశక్తి ఏమిటో త్రైత సిద్ధాంత జ్ఞానము ద్వారానే ఈ లోకానికి తెలుస్తుంది. ఏది జరిగినా దేవుని అనుమతితోనే జరుగుతుందనేది ప్రబోధ సేవాసమితి మరియు మిగతా ఐదు అనుబంధ సోదర సంస్థల ప్రగాఢ నమ్మకం.

ప్రపంచము, పరమాత్మ భావన యొక్క విభజన తెలిస్తేనే ఏది ఆధ్యాత్మికం, ఏది ప్రాపంచికం అని తెలుస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక వికాసాన్ని కలిగించే ఏకైక సంస్థ ప్రబోధాశ్రమము. మిగతావన్నీ వ్యక్తిత్వ వికాస తరగతులకో, మెరుగైన సమాజం కోసమో పని చేస్తున్నాయి. కానీ ఆధ్యాత్మిక వికాసం అనేది జరగనిది వ్యక్తిత్వ వికాసం, సామాజిక వికాసం జరగదని ప్రతి ఒక్కరూ గుర్తుంచుకోవాలి.

యోగీశ్వరులవారి జ్ఞానం కులమత రహితమైనది. అందుకే ఆయన వద్దకు వివిధ మతస్థులయిన హిందువులు, ముస్లీమ్లు, క్రైస్తవులు మత సామరస్యంతో వచ్చి వాస్తవ దైవజ్ఞానాన్ని తెలుసుకొని సంతోషిస్తున్నారు. బ్రహ్మంగారు చెప్పినట్లు మూడు మతాలను ఏకం చేస్తున్నారు. అవును! బ్రహ్మంగారి ఏష్య కాలజ్ఞానంలో చెప్పినట్లు “మహా దేవతలందరూ ఆనందాశ్రమం వద్దే యున్నారు.” దేవతలు వచ్చి తమ తండ్రి జ్ఞానం తెలుసుకుని సంతోషంతో పులకించి మాట్లాడుతున్నారు. “ప్రబోధాశ్రమము ఉన్నతమైన జ్ఞానం కలది. ప్రబోధాశ్రమము వారి ఆదిగుణమెల్ల శయనాధిపతికి వున్నది. శయనాధిపతియే ఆనంద గురువు. ఆనంద గురువు మీకు గురువే, నాకు గురువే” లాంటి స్వయంగా బ్రహ్మముగారు చెప్పిన ఇట్టి వాక్య సందేశములు స్వామివారి గ్రంథాలలో వున్నాయి. బుద్ధి విచక్షణతో, దైవభయంతో, శ్రద్ధతో గ్రహించండి.

భగవద్గీతయే చదవనివారు హిందూ ధర్మరక్షకులా? చరిత్రలో జరిగిన అన్యాయం తెలియని మూర్ఖులు హిందూమతాన్ని ఉద్ధరిస్తారా! “ఆదిలోని రహస్యము”, “సృష్టిరహస్యము” తెలియకుండా సమ సమాజాన్ని నిర్మించగలరా? మత విద్వేషంతో కాకుండా, ఓపికతో తీరిక చేసుకుని స్వామివారి గ్రంథాలలోని, బోధలలోని మంచినీ గ్రహించండి. మీకు చెడు అని అనిపిస్తే వదలివెయ్యండి. అందరూ నమ్మాలని రూలేం లేదు కదా!

మానవజాతికి ఎంతో మేలు చేస్తున్న, హేతుబద్ధమైన శాస్త్రీయమైన ఆధ్యాత్మిక చైతన్యాన్ని కల్గిస్తున్న జీవాత్మ, ఆత్మ, పరమాత్మ మూడు ఆత్మల వివరముతో బ్రహ్మ, కర్మ, భక్తియోగ రహస్యాలను తెలుపుతున్న త్రైత సిద్ధాంత గ్రంథాలు, త్రైత జ్ఞాన బోధలు ప్రస్తుతం సమాజానికి అత్యంత అవసరం.

UNO, World Peace Council, Police Acts, IPC, CrPc, Prison Acts, CBI, CBCID, Intelligence Reports, ACB, Human Rights Watch, Woman Rights, SC ST Atrocities Act, Indian Trusts Act, Muslim Law, Christian Law, Labour Acts, Central Government GOs, State Government GOs, Election Commission, Indian Constitution, Indian Courts, RTI Act, Information Technology Act 2000 లాంటివన్నీ వాస్తవంగా ప్రజా సంక్షేమం కోసమే ఉన్నవి. నిజంగా 'ప్రజలు' అంటే ఎవరో, వారి సంక్షేమం కోసం వాస్తవంగా మేలు చేసే జ్ఞానం ఏమిటో, తెలుపాలైన బాధ్యత ఆధ్యాత్మిక సంస్థలది. అలాంటి బాధ్యత గల సంస్థలలో ముందుస్థానంలో వున్నది ప్రబోధాశ్రమము (మరియు దాని అనుబంధ సోదర సంస్థలు ఆరు). అన్నిటికీ మించి “దైవచట్టం, దైవపరిపాలన” అనేది కూడా ఒకటి ఉంది అని మనము మరువకూడదు.

మూడు మూల దైవగ్రంథాల సారాంశం మూడు ఆత్మలను తెలియడమే. దైవజ్ఞానం లేని జీవితం వృధా. దేవుడు మనిషికి జన్మనిచ్చినది నిజ దైవజ్ఞానం తెలియుటకే. కులమతాలకు అతీతమైనది దైవజ్ఞానం. అందుకే యోగీశ్వరుల వారు శ్రీకృష్ణ భగవానుడు మాత్రమే చెప్పిన 'ప్రథమ దైవగ్రంథము భగవద్గీత' లోని నిజ భావమును, జిబ్రయేల్ చెప్పిన జ్ఞానాన్ని గ్రహించిన ముహమ్మద్ ప్రవక్త ద్వారా వచ్చిన అంతిమ దైవగ్రంథం ఖురాన్ లోని జ్ఞాన, వజ్ర ఆయత్లను, కలియుగ దైవమయిన ఏసుప్రభువు సువార్తల జ్ఞానాన్ని “ద్వితీయ దైవగ్రంథంలో రత్న వాక్యములు” గ్రంథం ద్వారా నిజమైనది, ఆచరణ యోగ్యమైనది అయిన అసలు సినలు వాస్తవ దైవజ్ఞానాన్ని గ్రంథముల ద్వారా, బోధల ద్వారా

తెలియజేస్తున్నారు. ఆయన చెప్పినట్లు జ్ఞానము తెలుసుకొని 'దేవుని ముద్ర' ధరించి కర్మ నిర్మూలనము లేదా పాప క్షమాపణ (రక్షణ) లేదా, దేవుని (అల్లాహ్) క్షమాశీలత పొందండి. శ్రద్ధతో విని గ్రహించి ఆచరిస్తే అదృష్టం, వినకపోతే మీ ఖర్చు. అంతా దేవుని ఇష్టం ప్రకారమే, దేవునికి తెలిసే జరుగుతుంది.

హిందువులు, ఏ దేవున్ని ఆరాధించాలో

ముస్లీమ్లు, ఇద్దరు అల్లాహ్లు (ఇద్దరు సృష్టికర్తలు) అంటే ఎవరో

క్రైస్తవులు, ఇద్దరు కుమారులు అంటే ఎవరో తెలియండి.

'మనిషి దేవుడు కాడుగానీ, దేవుడు మనిషిగా రావచ్చు.' మనిషి రూపంలో వున్న ఆ దేవున్ని గుర్తుపట్టాలంటే ముందు ఆయన జ్ఞానం మనలో ఉండాలి. దేవున్ని గుర్తించుటకు పెద్దలు చెప్పిన రెండు సూత్రాలను అన్వయించుకోవాలి. "వేయి విధములమరు వేమన పద్యంబు" అన్నట్లు, "త్రైత గ్రంథములమరు తొమ్మిది వేలు". శ్రద్ధావాన్లభతే జ్ఞానమ్" ప్రకారం శ్రద్ధ, బుద్ధి ఉన్నవారే త్రైత జ్ఞానాన్ని అర్థము చేసుకోగలరు.

ఇప్పటికయినా కుల మతాల ధ్యాసను వదలి వాస్తవ దైవజ్ఞానాన్ని తెలియండి. ఇప్పుడు తెలుసుకోలేకపోతే మరెప్పుడూ తెలియరు. Time is Short, Do it Now.

మాకు మరింత దైవజ్ఞాన సమాచారాన్ని అందించాలని, యోగీశ్వరుల వారి పాదపద్మములకు సుపరిమళ సుగంధ సుమములు అర్పిస్తూ, నా పూర్ణ బుద్ధితో, నా పూర్ణ మనస్సుతో, నా పూర్ణ జీవాత్మతో ఆయనయిన ఆయనకు శతకోటి సవినయ సాష్టాంగ ప్రణామములు.

ఇట్లు

మీ విధేయుడు

తిరుమలేసు

ద్వితీయ దైవర్రంధములో రత్న వాక్యములు

Author : The Only Guru of Three Religions

The Spiritual Emperor, Thraitha Theorem Originator

Sri Acharya Prabodhananda Yogeshwarulu

www.suvarthakraisthavasangham.org